Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve Adalet Komisyonu Raporu (1/335)

T.C.

Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü
Sayı: B.02.0.KKG/196-279/3739

27/9/2007

Konu: Yenileme

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığınıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulunca uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Cemil Çiçek
Başbakan V.

LİSTE

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/887	Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri İzleme Kurulları Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
1/903	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Hindistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Bilim ve Teknoloji Alanlarında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/906	Türkiye Cumhuriyeti ile İsveç Krallığı Arasında 30 Haziran 1978 Tarihinde İmzalanan Sosyal Güvenlik Sözleşmesini Değiştiren Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/922	Adalete Uluslararası Erişim Hakkında Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/931	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Turizm Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/934	Türkiye Cumhuriyeti Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı ile Romanya Kobiler ve Kooperatifler Ulusal Kurumu Arasındaki Mutabakat ve İşbirliği Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/936	Türkiye Cumhuriyeti Ulaştırma Bakanlığı ile Suriye Arap Cumhuriyeti Ulaştırma Bakanlığı Arasında Yapılan Lokomotif, Vagon ve Diğer Ray Hizmetlerini de Kapsayan Demiryolu Araç ve Gereçlerinin Yapımı, Geliştirilmesi, Yenilenmesi, Bakımı ve Onarımıyla İlgili Karşılıklı Anlaşma Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/939	Türkiye Cumhuriyeti ile Slovakya Cumhuriyeti Arasında Hukuki ve Ticari Konularda Adli İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/941	Türkiye Cumhuriyeti ile Libya Arap Halk Sosyalist Büyük Cemahiriyesi Arasında Tarım Alanında Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/957	Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı ve Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi Arasında İki Yıllık İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/958	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Litvanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Savunma Sanayii İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/959	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Rusya Federasyonu Hükümeti Arasında Denizlerde Karasuların Ötesindeki Olayların Önlenmesine İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/962	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Afganistan İslam Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Tarım Alanında Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/963	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Sudan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Denizcilik Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/964	Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Bosna-Hersek Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliği Konusunda Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/965	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Rusya Federasyonu Hükümeti Arasında Savunma Sanayii Alanında İkili İş Birliği Süresince Mübadele Edilen veya Oluşturulan Gizlilik Dereceli Bilgi ve Malzemelerin Karşılıklı Korunması Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/970	Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı ile Özbekistan Cumhuriyeti Dış Ekonomik İlişkiler Ajansı Arasında İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı
1/973	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Rusya Federasyonu Hükümeti Arasında İki Taraflı Askeri Teknik İşbirliği Çerçevesinde Kullanılan ve Elde Edilen Fikrî ve Sınaî Mülkiyet Haklarının Karşılıklı Korunmasına İlişkin Müşterek Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/982	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Moğolistan Hükümeti Arasında Sağlık Alanında İşbirliğine Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı
1/983	Türkiye Cumhuriyeti ile Amerika Devletleri Örgütü Genel Sekreterliği Arasında Çerçeve İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/986	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kore Cumhuriyeti Hükümeti Arasında İktisadî Kalkınma İşbirliği Fonu Kredilerine İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/987	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bosna-Hersek Bakanlar Kurulu Arasında Turizm Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1000	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Moldova Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ekonomik İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/1014	Karadeniz Ekonomik İşbirliği Parlamenter Asamblesinin Ayrıcalık ve Bağışıklıklarına Dair Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1015	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bosna-Hersek Bakanlar Kurulu Arasında İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1016	Asya Karayolları Ağı Hükümetlerarası Anlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1020	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Sırbistan ve Karadağ Bakanlar Konseyi Arasında Askerî-Bilimsel ve Askerî-Teknik İşbirliği Konusunda Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1044	Uyuşturucu ve Psikotrop Maddelerin Kaçakçılığına Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin 17 nci Maddesinin Uygulanmasına İlişkin Deniz Yoluyla Yapılan Kaçakçılıkla Mücadele Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1045	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Belarus Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Veterinerlik Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1046	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Güney Afrika Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gümrük İdarelerinin Karşılıklı Yardımlaşmasına İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1049	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Bulgaristan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Bilimsel ve Teknolojik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1051	Türkiye Cumhuriyeti ile Arjantin Cumhuriyeti Arasında Veterinerlik Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1058	Güneydoğu Avrupa Sivil-Asker Acil Durum Planlama Konseyi Kurulması Hakkında Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1059	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Mısır Arap Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Uluslararası Karayolu Taşımacılığı Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1060	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Afganistan İslam Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gümrük Konularında İşbirliği ve Karşılıklı Yardımlaşma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1063	Türkiye Cumhuriyeti ile Arjantin Cumhuriyeti Arasında Bitki Koruma Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1071	Çocuklarla Kişisel İlişki Kurulmasına Dair Avrupa Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1076	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Fas Krallığı Hükümeti Arasında Bitki Karantina ve Bitki Koruma Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1078	Türkiye Cumhuriyeti Jandarma Genel Komutanlığı ile Ukrayna İçişleri Bakanlığı İç Birlikler Ana Departmanı Arasında Güvenlik Alanında Personel Eğitimi ve Öğretimi İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/1079	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Fas Krallığı Hükümeti Arasında Sağlık Alanında İşbirliğine Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı
1/1080	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Suudi Arabistan Krallığı Hükümeti Arasında Güvenlik, Uyuşturucu ve Psikotrop Maddelerle Mücadele Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1087	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kazakistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Uluslararası Terörizm, Organize Suçlar, Uyuşturucu ve Psikotrop Maddelerle Bunların Katkı Maddeleri ve Benzerlerinin Kaçakçılığı ve Diğer Tiplerdeki Suçlarla Mücadelede İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1088	Türkiye Cumhuriyeti Devlet İstatistik Enstitüsü ile Kazakistan Cumhuriyeti İstatistik Ajansı Arasında İstatistik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1090	Uluslararası Karayolu Yolcu ve Eşya Taşımacılığına İlişkin Türkiye Cumhuriyeti ve Portekiz Cumhuriyeti Arasında Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1091	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Bakanlar Kurulu Arasında Demiryolu Taşımacılığı Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna İlişkin Kanun Tasarısı
1/1092	Türkiye Cumhuriyeti ile Bosna-Hersek Arasında Hukuki ve Ticari Konularda Adli İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1095	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Pakistan İslam Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Tarım Alanında Teknik-Bilimsel ve Ek Ekonomik İşbirliği Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1101	Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Kanun Tasarısı
1/1107	Türkiye Cumhuriyeti ve Tayland Krallığı Arasında Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunmasına İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1109	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Ukrayna Hükümeti Arasında Enerji Alanında İşbirliğine İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1116	Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı ile Arap Devletleri Ligi Genel Sekterliği Arasında Mutabakat Muhtırasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1117	Müteaddit Defalar Değiştirilmiş Bulunan 13 Aralık 1960 Tarihli Eurocontrol Hava Seyrüsefer Güvenliği İçin İşbirliği Uluslararası Sözleşmesi Birleştirme Protokolü Konusundaki Diplomatik Konferansın Son Senedinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1118	Avrupa Topluluğunun, Müteaddit Defalar Değiştirilmiş ve 27 Haziran 1997 Tarihli Protokol ile Birleştirilmiş Bulunan 13 Aralık 1960 Tarihli Eurocontrol Hava Seyrüsefer Güvenliği İçin İşbirliği Uluslararası Sözleşmesine Katılmasına Dair Protokol Hakkındaki Diplomatik Konferansın Son Senedinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1123	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Bakanlar Kurulu Arasında Kişilerin Geri Kabulüne İlişkin Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/1124	Türkiye Cumhuriyeti ve Körfez Arap Ülkeleri İşbirliği Konseyi Üyesi Ülkeler Arasında Ekonomik İşbirliğine İlişkin Çerçeve Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1128	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Azerbaycan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Haritacılık Alanında Eğitim, Teknik ve Bilimsel İşbirliğine Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1138	Türk Ticaret Kanunu Tasarısı
1/1140	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Fas Krallığı Hükümeti Arasında Veterinerlik Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1141	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Bakanlar Kurulu Arasında Bilimsel ve Teknolojik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1142	Hava Yoluyla Uluslararası Taşımacılığa İlişkin Belirli Kuralların Birleştirilmesine Dair Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1143	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, Mısır Arap Cumhuriyeti Hükümeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Turizm Alanında İşbirliğine İlişkin Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1144	Türkiye Cumhuriyeti ile Romanya Arasında Hukuki Konularda Adli Yardımlaşma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1151	Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile Azerbaycan Cumhuriyeti Devleti Arasında Telif Hakları ve İlgili Diğer Fikri Haklar Alanında İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1152	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Yunanistan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Sağlık Alanında İşbirliğine Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı
1/1159	Kat Mülkiyeti Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
1/1163	Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU) 2003 Dünya Radyo Komünikasyon Konferansı Sonuç Belgelerinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1174	Uluslararası Denizcilik Örgütü Sözleşmesinde Yapılan Değişikliklerin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1187	**Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**
1/1203	Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (EİT) Kaçakçılık ve Gümrük Suçları Veri Bankasının Kurulması ve İşletilmesine Dair Anlaşmanın Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1231	Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun Tasarısı
1/1238	Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1253	Avrupa Konseyi Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1256	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kolombiya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ticaret İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı

Esas No.	Hükümsüz Sayılan Kanun Tasarısının Adı :
1/1275	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Fildişi Sahili (Kotdivuar) Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ticaret Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1276	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Fildişi Sahili (Kotdivuar) Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ekonomik ve Teknik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1280	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Slovenya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gümrük Konularında İşbirliği ve Karşılıklı Yardım Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1281	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Guyana Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ticaret ve Ekonomik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1289	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Malavi Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ticaret, Ekonomik ve Teknik İşbirliği Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1290	Tanık Koruma Kanunu Tasarısı
1/1296	Irak'a Komşu Devletler Hükümetleri ile Irak Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Terörizm, Sınırlardan Yasadışı Sızmalar ve Örgütlü Suçlarla Mücadele Konularında Güvenlik İşbirliğine İlişkin Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1302	Sporda Dopinge Karşı Uluslararası Sözleşmeye Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1334	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Azerbaycan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında 17 Temmuz 1998 Tarihinde Ankara'da İmzalanan Sosyal Güvenlik Sözleşmesinin Revizyonu ile İlgili Ek Sözleşmenin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı
1/1349	İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Hakkında Kanun Tasarısı

T.C.
Başbakanlık *10/4/2006*
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-1261/1854

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 3/4/2006 tarihinde kararlaştırılan "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

I. XX. Yüzyılda, Birinci Dünya Savaşından önceki dönemde gerçekleştirilen kanun değişikliklerinde ve meydana getirilen yeni ceza kanunlarında pozitif teorinin etkileri görülmüştür. İki Dünya Savaşı arasındaki dönemde ise, ceza kanunları değiştirilmekle birlikte bunları tamamlayıcı kanunlarla ikmal etme yolu da tutulmuş böylece genel ceza kanunu dışındaki belirli sosyal ve ekonomik alanlara ilişkin ve ceza hükümlerini içeren çok sayıda özel kanun meydana getirilmiştir. Bu tip kanunlara genel olarak öğretide "Ceza Hükümlerini İçeren Tamamlayıcı Kanunlar" denilmektedir. Bir alanın, çeşitli kısımları itibariyle ve değişik hukuk dalları yönünden düzenlenmesi ve yaptırımları oluşturan cezaların da aynı bünyede yer alması suretiyle uygulayıcılara kolaylık sağlaması ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Ceza mevzuatı, çağın gereklerine ve yeniden oluşan millî ve insanlığın ortak değerlerini vurgulayan, insan haklarını ve toplumsal güveni korumayı hedefleyen bir "suç ve ceza siyasetine" dayandırılmalıdır. Suç siyaseti, barış esasına dayalı toplum düzeninin devamı için hukuka aykırı fiillerin hangilerinin suç olarak tanımlanması gerektiğinin belirlenmesinde izlenen yolu göstermektedir. Hukuka aykırı herhangi bir fiile suç niteliğini kazandıran koşullar, izlenen suç siyaseti ile belirlenmektedir. Suç siyaseti ile güdülen amaca ulaşabilmek için uyulması gereken ana ilkeler; kusur ilkesi, hukuk devleti ilkesi ve hümanizm ilkesidir.

II. Bilindiği üzere, ceza adalet sistemimizi oluşturan temel ceza kanunları olarak adlandırılan Türk Ceza Kanunu, Kabahatler Kanunu, Ceza Muhakemesi Kanunu ve Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun Türkiye Büyük Millet Meclisince kabul edilerek 1 Haziran 2005 tarihi itibariyle yürürlüğe girmiştir.

Türk Ceza Kanunuyla özel suç tanımlarına yer veren diğer kanunlar arasındaki ilişki, Anayasamızda güvence altına alınan hukuk devleti, adalet ve eşitlik ilkelerine uygun olarak yeniden belirlenmiştir. Türk Ceza Kanununun izlemiş olduğu suç ve ceza siyaseti ilkeleri dikkate alındığında kanunun suç ve ceza teorisine ilişkin kabul ettiği normatif hükümler ceza hükmü içeren diğer kanunlar bakımından da etkilerini doğurmuştur. Bu cümleden olmak üzere:

1. Yaptırım sisteminde, ondokuzuncu yüzyıl ceza hukuku anlayışının kalıntısı olan "aslî ceza - fer'î ceza" ayırımı kaldırılmış ve çift şeritli yaptırım esası benimsenmiştir. Buna göre yaptırımlar, cezalar ve güvenlik tedbirleri olmak üzere iki ana tasnife tâbi tutulmuştur. Suç karşılığı uygulanacak yaptırımlar hapis ve adlî para cezası olarak belirlenmiş, hapis cezaları da ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası, müebbet hapis cezası ve süreli hapis cezası olarak düzenlenmiştir.

2. Ceza sorumluluğunun şahsîliği kuralı bağlamında, özel hukuk tüzel kişileri hakkında ceza yaptırımının uygulanamayacağı; buna karşılık, güvenlik tedbiri niteliğinde yaptırımlara hükmedilebileceği kabul edilmiş, işlenen her bir suçla ilgili olarak ayrı ayrı cezaya hükmedileceği öngörülmüştür. Böylece verilen her bir ceza, bağımsızlığını koruyacaktır.

3. Suçlar arasındaki "cürüm" ve "kabahat" ayırımı terk edildiği için, hürriyeti bağlayıcı ceza açısından kabul edilen "hapis" ve "hafif hapis" ayırımı da kaldırılmış, böylece, temel ceza olarak, hapis cezası benimsenmiştir. Suçlar arasındaki "cürüm" ve "kabahat" ayırımının kaldırılmasının diğer bir sonucu da para cezası bakımından "ağır para cezası - hafif para cezası" ayırımının terk edilmesidir. Ancak, suç karşılığı öngörülen ve mahkeme tarafından hükmedilen para cezası ile idarî yaptırım olarak uygulanan para cezası arasındaki kavram karışıklığını önlemek amacıyla, ceza hukuku yaptırımı niteliğindeki para cezasının adı adlî para cezası olarak belirlenmiş ve gün para cezası sistemi kabul edilmiştir.

4. Özellikle ekonomik çıkar amaçlı suçlarda suçun işlenmesiyle bir çıkar elde edildiği kesin olarak öngörülmekle birlikte, bunun miktarının belirlenemediği durumlara özgü olarak hapis cezasının yanısıra adlî para cezası da öngörülmüştür.

5. İşlediği suç nedeniyle hapis cezasına mahkûm edilen kişi, toplumda belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmaktadır. Ancak, bu yoksunluk, kural olarak, mahkûm olunan hapis cezasının infazı tamamlanıncaya kadar devam edecektir. Cezanın infazı, kişinin işlediği suçtan dolayı etkin pişmanlık duymasını, yeniden topluma kazandırılmasını gerektirdiğine göre; cezasını çekmiş olan kişi artık toplumla barışmış, suç işlemekle kaybettiği toplumsal güveni geri kazanmış demektir. Bu bakımdan, benimsenen yaptırım sisteminde, belli bir suçu işlemekten dolayı cezaya mahkûmiyetin sonucu olarak ömür boyu devam edecek bir hak yoksunluğu söz konusu değildir. Müsadereye ilişkin olarak Türk Ceza Kanununda genel ve kuşatıcı bir düzenleme yapıldıktan sonra diğer kanunlarda çeşitli suç tanımlarıyla bağlantılı olarak özel müsadere hükümlerine yer verilmemelidir.

6. Anayasada da belirtildiği gibi; hangi fiillerin suç oluşturduğunun kanunda açık bir şekilde belirlenmesi gerekir. Bu düşüncenin bir sonucu olarak, ancak bir kanuni tanımda belirlenen muayyen fiiller, ceza yaptırımını gerekli kılabilir. Bu bakımdan, belirli bir kanuna yollamada bulunmak suretiyle soyut olarak bu kanuna aykırı davranışların ceza yaptırımına bağlanması, suçta kanunilik ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

III. Ceza hükmü içeren kanunlarda, suç tanımlarına yer verilmesinin yanısıra çoğu zaman örneğin; teşebbüs, iştirak ve içtima gibi konularda da Türk Ceza Kanununda benimsenen ilkelerle çelişen hükümlere yer verilmektedir. Böylece, ceza kanununda benimsenen genel kurallara aykırı uygulamaların yolu açılmakta ve temel ilkeler dolanılmaktadır. Tüm bu sakıncaların önüne geçebilmek bakımından, ayrıca, hukuk uygulamasında birliği ve hukuk güvenliğini sağlamak için diğer kanunlarda sadece özel suç tanımlamalarına yer verilmesi veya bu suçlarla ilgili yaptırımların belirlenmesiyle yetinilmelidir. Buna karşılık, suç ve yaptırımlarla ilgili olarak Türk Ceza Kanununda belirlenen genel ilkelerin özel kanunlarda tanımlanan suçlar açısından da uygulanmasının temin edilmesi gerekmektedir.

Haksızlık oluşturan bir fiilin suç veya kabahat olarak tanımlanmasında, izlenen suç politikası etkili olmaktadır. Ancak, bir fiilin suç veya kabahat olarak tanımlanmasında, bunun esasen haksızlık ifade etmesi gerektiği hususu göz önünde bulundurulmalıdır. Esas itibarıyla haksızlık ifade etmeyen, hukuka aykırı olmayan bir fiil hiçbir surette suç veya kabahat olarak tanımlanamaz. Haksızlıklar arasında bu yönde bir tasnif yapılması durumunda; bu tasnifte, hukuka aykırı olan fiilin ifade ettiği haksızlık içeriği esas alınmalıdır. Bu bakımdan, esasen hukuka aykırı olan ve haksızlık ifade eden fiiller arasında suç veya kabahat olarak bir ayırım yapılması, bir nitelik farkı oluşturmamaktadır. Söz konusu tasnif, haksızlıklar arasındaki nicelik farkına dayanmaktadır. Bu tasnif, haksızlıklar arasında sadece bir işlem farklılığı doğurmaktadır.

Türk Ceza Kanununda suça teşebbüs cezalandırılabilirken, Kabahatler Kanununda kabahate teşebbüs kural olarak cezalandırılmamaktadır. Suça iştirakte suç ortakları arasında fail ve şerik ayırımı yapılmaktadır. Kabahatler Kanununda yer alan hükümlere göre, kabahate iştirakte tek tip fail sistemi kabul edilmiştir. Tekerrür bakımından da suçlarla kabahatler arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır.

Kabahatleri suç olmaktan ve ceza kanunlarının kapsamı dışına çıkarma eğiliminin bir sonucu olarak, çeşitli hususlarda düzenleme getiren özel kanunlarda bazı fiiller karşılığında idarî yaptırımlar öngörülmektedir. Bu fiiller karşılığında, genellikle parasal nitelikte bir yaptırım öngörülmektedir. Ancak, bu parasal yaptırım, bir ceza hukuku yaptırımı olan "adlî para cezası" değil; idarî yaptırım olarak "idarî para cezası" niteliği taşımaktadır. Esasen, her ikisi de belli bir miktar paranın kişiden alınıp devlet hazinesine intikalinden ibaret gibi görünürse de; adlî nitelikteki para cezası ile idarî nitelikteki para cezası arasında, karar veren merci, yaptırımın infaz sureti, yaptırıma bağlanan kanunî neticeler bakımından önemli farklılıklar bulunmaktadır. İdarî nitelikteki "para cezası", bir uyarı fonksiyonu gördüğü gibi, kamu açısından oluşmuş olan zararın giderilmesi amacına da hizmet edebilir. Bu nedenle, idarî para cezasının mislî nitelikte olması mümkündür.

Özellikle ekonomik hayata ilişkin düzenlemeler kapsamında oldukça sık bir şekilde idarî nitelikte ceza yaptırımlarına yer verilmektedir. Bu bağlamda yürürlüğe konan kanunlarda veya kanun hükmünde kararnamelerde kazuistik hükümlere yer verilmektedir. Bu kazuistik düzenlemeler arasında bir sistem birliğinin varlığından söz edilemez. Bunlar arasında bir ahenksizlik hâkim bulunmaktadır. Bu nedenle, idarî nitelikteki yaptırımlarla ilgili olarak genel bir kanun olarak Kabahatler Kanunu kabul edilmiştir. Bu Kanunda, idarî yaptırımları gerektiren fiiller yani kabahatler açısından kanunîlik ilkesi, zaman bakımından uygulama ve sorumluluk esasları, zamanaşımı, idarî yaptırımların hukukî niteliği, çeşitleri ve sonuçları, bu yaptırımların yerine getirilmesi rejimi gibi konular, bir sistematik çerçevesinde düzenlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yolu da düzenlenmiştir. Kabahatler Kanununda idarî yaptırımlarla ilgili olarak belirlenen genel hükümler nedeniyle, bu hükümlerin özel kanunlarda tanımlanan kabahatler hakkında da uygulanması gerekmektedir.

IV. Suç ve ceza siyaseti ilkelerine uygun olarak ceza hükmü içeren kanunlarda Tasarıyla yapılan değişikliklerde aşağıdaki temel ilkeler esas alınmıştır.

1. Bazı ihlallerin cezaî yaptırıma bağlanması, çeşitli sakıncalar doğurabilmektedir. Bu ihlallerin suç olarak kalması yargılama sürecinde iş yükünü artırmakta ve zaman kaybına neden olmaktadır. Bu ise ceza hukuku yaptırımlarında aranan ceza hukuku yaptırımlarındaki caydırıcılık gücünü ciddi şekilde zayıflatmaktadır. Suç olmaktan çıkarılan ancak toplumsal düzeni bozduğuna inanılan haksızlık oluşturan davranışlar, devlet idaresi tarafından cezalandırılabilir idarî bir yaptırıma bağlanmalıdır. Gelişen sosyal, siyasal ve ekonomik koşullar karşısında suç politikalarında da bir değişi-

min yaşanması kaçınılmaz bir gerçektir. Tasarıyla, bu değişim ve ilkelere uygun olarak haksızlık oluşturan hareketin niceliği ve bunun toplumsal ve siyasal yaşamdaki etkileri göz önünde tutularak bazı fiillerin yaptırımı idarî yaptırım olarak değiştirilmiş, bazıları da kabahat nevinden olan yaptırım çeşidinden çıkartılarak suç karşılığı bir ceza yaptırımına dönüştürülmüştür. Bu dönüştürülme sonucunda da özellikle idarî yaptırımı gerektiren kabahatlerde, idarî para cezasını gerektiren yaptırım dışındaki diğer idarî yaptırımlar bakımından Kanunlarda bazı yaptırım türlerine de yer verilmiştir.

2. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda, temel olarak suç karşılığı uygulanan soruşturma ve kovuşturma usulüne yer verildiğinden Tasarıyla suç karşılığı uygulanan usul hükümleri bakımından bazı hükümler, 5271 sayılı Kanuna uyarlanmış veya 5271 sayılı Kanunda düzenleme olması sebebiyle Kanun hükümlerinden çıkartılmıştır.

3. Suç karşılığı uygulanacak yaptırımlarda cezaların alt ve üst hadleri arasındaki makas açık tutularak, hâkime cezanın belirlenmesi ve bireyselleştirmesi bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükümlerine göre temel cezayı belirlemede takdir yetkisini kullanma olanağı tanınmıştır. Bu hükme paralel olacak şekilde, kural olarak kanunlarda yer alan suç konusu değerlerin fahiş olması veya az olması gibi değişken koşullara bağlı, cezada artırım veya indirim yapılmasını gerektirir düzenlemeler, ilgili kanun maddelerinden ayıklanmıştır.

4. Tasarıyla, suç karşılığı uygulanan yaptırımlarda temel cezanın alt sınırı belirlenirken, kanun değişikliğine müsteniden uygulamada "yasa bozması" olarak adlandırılan sonucun önlenmesi amacıyla, özellikle cezaların alt sınırında indirim yapılmamasına özen gösterilmiştir. Esasen kanun değişikliklerinde ilgili maddedeki suçun unsurunda veya temel cezasında sanık lehine sonuçların doğması, bu suçlara ait dosyaların kanun yolu incelemesi sürecinde dava zamanaşımı süresinin dolması riski taşıdığından, yapılan düzenlemelerde bu riskin önlenmesine yönelik tedbirlere de yer verilmiştir.

5. Tasarıda idarî yaptırıma dönüşen fiiller bakımından uygulamada doğabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla, idarî yaptırım kararlarını verecek merci açıkça gösterilmiştir.

6. İdarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, kanun yolu, takip ve tahsile ilişkin düzenlemeler, Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınarak ilgili Kanun hükümlerinden çıkartılmış, ancak kanun yolu bakımından bazı kanunlarda istisnaî hükümlere yer verilmiştir.

7. 5252 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınmak suretiyle, ilgili kanunlarda yer alan hafif hapis veya hafif para cezaları kural olarak idarî para cezasına dönüştürülmüş ancak, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınarak bazı fiiller bakımından bu yöntem benimsenmemiştir.

8. İlgili Kanunlarda suç karşılığı uygulanan ağır para cezaları kural olarak 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ilgili maddesi hükümleri dikkate alınarak, suçun kapsam ve niteliğine göre bazen alt sınır gösterilmek suretiyle, bazen de alt sınır gösterilmeyerek adlî para cezasına dönüştürülmüştür.

9. İdarî yaptırım kararını gerektirip de ilgili kanunda tekerrür hükmüne yer verilmiş olması hâlinde aykırılığın haksızlık oluşturan fiilin niceliğine göre tekerrür hali, fiilin tekrarı olarak düzenlenmiş ve fiilin tekrarı ilgili kanun maddesinde öngörülen idarî para cezasının artırılması veya idarî yaptırımın başka bir nevine dönüştürülmesi olarak düzenlenmiş, bazı durumlarda da idarî para cezasının alt ve üst sınırları arasında makas açılmak suretiyle bu cezayı uygulayacak makama takdir yetkisi tanınmıştır.

10. Tasarıyla, yaptırım teorisinin verilerine aykırı olarak çeşitli kanunlarda yer verilen belli bir suçtan mahkûmiyete bağlı hak yoksunluklarını gerektiren kazüistik hükümlerin önüne geçilerek yeni bir rejim getirilmiştir.

11. Ceza hükmü içeren kanunlarda bir mahkûmiyet hükmünün sonucu olarak belirtilen hak yoksunlukları bakımından yasak hakların geri verilmesine yönelik olarak yeni hükümlere yer verilmiştir.

12. Ceza hükmü içeren kanunlarda yer alan yaptırımlardan üst sınır gösterilmeyen hapis cezaları bakımından üst sınır gösterilmek suretiyle 5235 sayılı Kanun hükümleriyle uyum sağlanmıştır.

V. Tasarıyla; 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 5326 sayılı Kabahatler Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra, idarî yaptırım kararı gerektiren fiiller ve suç açısından uygulama birliği sağlanması, ceza hükmü içeren kanunların uygulanmasından kaynaklanan tereddütlerin giderilmesi, Türk Ceza Kanunu, Ceza Muhakemesi Kanunu ve Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle, ceza hükmü içeren kanunlarda yer alan hükümlerin, bu kanunlarla uyumlu hâle getirilmesi, ayrıca, bazı suçların unsurlarında 5237 sayılı Kanuna uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Tasarı, yukarıda belirtilen amaçlarla hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- (1) Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle, Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 32 nci maddesinde yer alan fiile ilişkin ceza, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınarak idarî para cezasına dönüştürülmüş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 33 üncü maddesinde yer alan ceza, fiilin kapsam ve niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülmüş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(2) Maddenin ikinci fıkrasıyla, 618 sayılı Kanunun 11 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle, haksızlık oluşturan fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınarak fiil, idarî para cezasını gerektiren kabahate dönüştürülmüş ve para cezası miktarı da günün ekonomik koşullarına uygun hâle getirilmiştir.

(3) Maddenin üçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 394 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle maddede yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu idarî para cezasının belediye encümeni tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 11 inci maddesinde değişiklik yapılarak, tahsil edilen idarî para cezalarının tamamının ilgili belediyenin hesabına aktarılacağı belirtilmiştir.

(4) Maddenin dördüncü fıkrasıyla, 805 sayılı Kanunun 7 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, suç karşılığı öngörülen ağır para cezası, 5237 ve 5252 sayılı Kanunların hükümlerine uygunluğun sağlanması için adlî para cezasına dönüştürülmüştür. Ayrıca, bu değişikliğe paralel olarak soruşturma ve kovuşturmaya ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemek suretiyle 5271 sayılı Kanunla uyum sağlanmıştır.

(5) Maddenin beşinci fıkrasıyla, 815 sayılı Kanunun 5 inci maddesi değiştirilmiştir.

Değişiklikle maddede yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun hâle getirilmiştir. Ayrıca, donatanı yabancı olan gemilerle yabancılara ait sair deniz taşıtları, idarî para cezası tahsil edilinceye kadar elverişli bir limanda masrafları kendisine ait olmak üzere tutulacağı hükme bağlanmıştır. Kabahatler Kanununun hükümlerine uygunluğunun sağlanması amacıyla; idarî para cezalarının tahsil ve takibine ilişkin hükümler madde metninden çıkartılmış ve maddede geçen idarî yaptırım kararlarını verecek makam ve merciler yeniden düzenlenmiştir.

(6) Maddenin altıncı fıkrasıyla, 859 sayılı Kanunun 20 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddede yapılan değişiklikle haksızlık oluşturan fiil karşılığı öngörülen yaptırım idarî para cezası olarak günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca üretilen, satışa arz edilen veya satılan tohumlara elkonulacağı ve bunların mülkiyetinin kamuya geçirileceği hükme bağlanmak suretiyle Kabahatler Kanununa uyum sağlanmıştır. Öte yandan, bu maddede belirtilen idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür.

(7) Maddenin yedinci fıkrasıyla, 927 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddede yapılan değişiklikle haksızlık oluşturulan fiil karşılığı öngörülen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği ve tahsil edilen idarî para cezasının tamamının ilgili belediyenin hesabına aktarılacağı hükme bağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(8) Maddenin sekizinci fıkrasıyla, 984 sayılı Kanunun 21 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle, idarî para cezaları, Kabahatler Kanunu hükümleri de dikkate alınarak günün ekonomik koşullarına uygun hâle getirilmiştir. Ayrıca maddede yer alan idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(9) Maddenin dokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 992 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek idarî yaptırım kararını verecek makam ve merciler yeniden düzenlenmiş ve maddede geçen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun hâle getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 992 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi değiştirilerek, idarî yaptırımın türü ile bu yaptırım kararını verecek makam ve merciler yeniden düzenlenmiş, maddede geçen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun hâle getirilmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(10) Maddenin onuncu fıkrasının (a) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi kısmen değiştirilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle hâkimin reddi isteğinin kabul edilmemesi halinde istemde bulunanlar hakkında uygulanacak yaptırım "disiplin para cezası" olarak belirlenmiştir. Maddede yer alan "para cezasını" gerektiren hâllerin özellikleri dikkate alındığında bu cezanın Kabahatler Kanunu anlamında bir idarî para cezası olmaması sebebiyle, uygulamada karşılaşılan tereddütlerin de giderilmesi amacıyla, bu cezanın "disiplin para cezası" olduğu açıkça belirtilmiş, ceza miktarı da günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

36 ncı maddenin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle hâkim hakkında aynı davada aynı tarafça ileri sürülen red isteğinin reddi halinde verilecek disiplin para cezasının bir önceki para cezasının iki katından az olamayacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle disiplin para cezaları bakımından yapılacak işlem belirtilmiş ve merciinin kararı uygun bulmaması halinde bu disiplin para cezasının ilgilinin isteği üzerine geri verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 90 ıncı maddesi değiştirilmiştir.

Yapılan değişiklikle, madde metninde yer alan "para cezasını" gerektiren hâllerin özellikleri dikkate alındığında bu cezanın Kabahatler Kanunu anlamında bir idarî para cezası olmaması sebebiyle, uygulamada karşılaşılan tereddütlerin de giderilmesi amacıyla, bu cezanın "disiplin para cezası" olduğu açıkça belirtilmiş, ceza miktarı da günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 113/A maddesi değiştirilmiştir.

Madde metninde yer alan "aidolduğu ceza mahkemesince" ibaresi, 5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevlerinin belirlenmesi sebebiyle madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 149 uncu maddesinin son fıkrası değiştirilerek, mülga Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa yapılan yollama, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 150 nci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir.

Duruşmanın düzen ve disiplinini sağlamak amacıyla, duruşmadan çıkarılmasına direnç gösteren veya karışıklıklara neden olanlar hakkında hâkim veya mahkemece uygulanacak disiplin tedbiri olarak "disiplin hapsi" uygulanması hükme bağlanmış ve bu hapsin çocuklar hakkında uygulanamayacağı öngörülmüştür. Yapılan bu düzenlemeyle, ceza mahkemeleri bakımından uygulanan Ceza Muhakemesi Kanununun 203 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükmü ile de hukuk mahkemeleri yönünden bir paralellik sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 253 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, usulüne uygun olarak çağırılıp da mazeretini bildirmeksizin gelmeyen tanıklar hakkında uygulanacak usulü işlemler yeniden düzenlenmek suretiyle ceza mahkemeleri yönünden çağrıya uymayan tanıklar hakkında uygulanan 5271 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi hükmüyle paralelliğin sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 271 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, tanıklıktan ve yeminden sebepsiz çekinme hâlinde tanıklar hakkında uygulanacak usulü işlemler yeniden düzenlenmek suretiyle ceza mahkemeleri yönünden tanıklıktan ve yeminden sebepsiz çekinme hâlinde uygulanan 5271 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrası hükmüyle paralelliğin sağlanması amaçlanmıştır. Yapılan düzenleme ile, ilke olarak duruşmaya çağrılan tanıklara geçerli bir sebebi bulunmaması hâlinde tanıklık veya yeminde bulunmaları ilke olarak kabul edilmiştir. Ancak, buna rağmen bu ilkeye uymayanlar hakkında disiplin hapsiyle beraber duruşmanın taliki sebebiyle oluşan masrafların ödetilmesine karar verilecektir. Ancak hukuk mahkemelerinin kendine özgü yargılama kuralları dikkate alınmak suretiyle, bu temel ilkeye uyulmamasının ikinci defa gerçekleşmesi durumunda mahkemece hükmedilecek disiplin hapsinin üst sınırı onbeş gün olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 313 üncü maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 319 uncu maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 320 nci maddesi kısmen değiştirilmiştir. Maddeyle, mahkemenin feragatı kabul etmesi hâlinde 319 uncu madde hükmüne göre, maddi ve manevi zararları kapsayacak şekilde takdir ve hükmolunacağı belirtilmek suretiyle madde metnine açıklık getirilmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 576 ncı maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

Yapılan değişiklikle, dava sabit olmadığı takdirde, davacıdan oluşacak maddi ve manevi zarar bakımından tazminat hükmedileceği öngörülmüş ve madde metninde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

(11) Maddenin onbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 1219 sayılı Kanunun 25 inci maddesi değiştirilerek, diploması olmadığı hâlde, hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınanlara uygulanacak yaptırımlardan; hapis cezası arttırılmış ve madde metninde geçen "ağır para cezası" "adlî para cezasına" dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 26 ncı maddesi değiştirilerek, maddede geçen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 27 nci maddesi değiştirilerek, maddede geçen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 28 inci maddesi değiştirilerek, meslek ve sanatın tatili cezası ve kamu hizmetlerinden yasaklılık cezasına ilişkin düzenlemelere Türk Ceza Kanununun belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmayı gerektiren hâlleri düzenleyen 53 üncü maddesi hükmü dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 41 inci maddesi değiştirilerek, Türk Ceza Kanununa uyum sağlanması amacıyla, "ağır para cezası" "adlî para cezasına" dönüştürülmüş ve müsadereye ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (e) ve (f) bentleriyle, Kanunun 42 ve 44 üncü maddelerinde geçen idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 45 inci maddesi değiştirilerek, Türk Ceza Kanununun belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmayı gerektiren hâlleri düzenleyen 53 üncü maddesiyle uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (ğ), (h) ve (ı) bentleriyle, Kanunun 54, 55 ve 56 ncı maddelerinde yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 57 nci maddesi değiştirilerek, Türk Ceza Kanununun belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmayı gerektiren hâlleri düzenleyen 53 üncü maddesiyle uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (j), (k) (l) ve (m) bentleriyle, Kanunun 61, 62, 67 ve 68 inci maddelerinde yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (n) bendiyle, Kanunun 70 inci maddesinde geçen idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiş ve idarî para cezalarının verilmesi kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (o) bendiyle, Kanunun 73 üncü maddesi değiştirilerek, maddede yazılan fiil karşılığı uygulanacak yaptırım bakımından mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (ö) bendiyle, Kanunun ek 7 nci maddesi değiştirilerek, diş protez teknisyenleri hakkında yaptırım bakımından bu Kanunun 41 inci maddesinin uygulanacağı belirtilmiş, ayrıca, maddede geçen müsadere ve tekerrüre ilişkin düzenlemelere Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (p) bendiyle, Kanunun ek 8 inci maddesi değiştirilerek, maddede yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiş, ağır para cezası, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi göz önünde tutularak adlî para cezası olarak düzenlenmiş ve müsadere ve tekerrüre ilişkin hükümlere Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla madde metninde yer verilmemiştir.

(12) Maddenin onikinci fıkrasının (a) bendiyle, 1262 sayılı Kanunun 18 inci maddesi değiştirilerek madde metninde geçen idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 19 uncu maddesi değiştirilmiş ve maddede geçen idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, maddede geçen "satılığa" ibaresi "satışa" olarak ve 1918 sayılı Kanuna yapılan yollama 4926 sayılı Kanun olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesinde geçen idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun ek 4 üncü maddesi değiştirilerek, maddeyle cezaî yaptırıma bağlanan fiiller Türk Ceza Kanununda suç olarak düzenlendiğinden, bu fiillerin ayrıca müstakil bir suç olarak bu Kanunda düzenlenmesine ihtiyaç görülmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun ek 6 ncı maddesinde düzenlenen idarî yaptırım türü Kabahatler Kanununa uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

(13) Maddenin onüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 1593 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, Kanun hükümlerinin uygulanması bakımından şikâyet koşulu kaldırılmış ve Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle zamanaşımına ilişkin hükme madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 282 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle, Kanunda yazılı olan yasaklara aykırı hareket edenler veya zorunluluklara uymayanlar hakkında uygulanacak yaptırım idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, maddede yapılan değişiklikle, 16 Nisan 1340 tarihli ve 486 sayılı Kanuna yapılan yollamanın adı geçen Kanunda 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunla yapılan değişiklikle birlikte uygulandığını belirtmek üzere değiştirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 284 üncü maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 285 inci maddesinde suç karşılığı uygulanacak yaptırım adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca, maddede yer alan müsadereye ilişkin hüküm 5237 sayılı Kanunun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 287 nci maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama, Kabahatler Kanununa göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 288 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 289 uncu maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 290 ıncı maddesi değiştirilmiş ve Kanunun 110 uncu maddesine aykırı hareket edenler hakkında Türk Ceza Kanunu hükümlerinin uygulanacağı belirtilmek suretiyle yasak davranışların kapsam ve niteliğine göre, bunun temas ettiği Türk Ceza Kanunu hükümlerinin uygulanması olanaklı hale getirilmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 291 inci maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama Kabahatler Kanununa göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 292 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Kanunun 137 nci maddesine aykırı hareket eden gemi süvarileri hakkında uygulanacak yaptırım günün ekonomik koşulları dikkate alınmak suretiyle idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 294 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu madde hükümlerine göre idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 295 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan tedbirlere uymayan iş sahiplerinin fiili, haksızlık teşkil eden hareketin kapsam niteliği itibariyle, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (k) bendiyle, Kanunun 296 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunun 185 inci maddesinde yazılı yasaklara aykırı hareket edilmesi, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, müstakil suç olarak düzenlenmiş ve yaptırım hapis cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (l) bendiyle, Kanunun 297 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunun 186 ve 187 nci maddesindeki fiillerin işlenmesi hali, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, müstakil suç olarak düzenlenmiş ve yaptırım hapis cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (m) bendiyle, Kanunun 298 inci maddesi değiştirilmiştir.

Bu Kanunun 205 inci maddesindeki kurallara aykırı hareket eden yerler hakkında mahallî mülkî amir tarafından bir idarî yaptırım türü olarak faaliyetten men edilecekleri hükme bağlanmıştır.

Maddeyle, haksızlık teşkil eden davranış şeklinin niteliği ve kapsamı göz önünde tutulmak suretiyle bu faaliyetten men yaptırımının uygulanması “gerekli yükümlülüklerin yerine getirilmesi koşulu”na bağlı tutulmak suretiyle yükümlülüklerin yerine getirilmesi halinde men kararından kaldırılması olanaklı hale getirilmiştir.

Fıkranın (n) bendiyle, Kanunun 299 uncu maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama Kabahatler Kanununa göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (o) bendiyle, Kanunun 301 inci maddesinde, mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama Kabahatler Kanununa göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ö) bendiyle, Kanunun 302 nci maddesi değiştirilerek bu Kanunun 252 nci maddesine aykırılık teşkil eden fiiller, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

(14) Maddenin ondördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 1608 sayılı Kanunun 1 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, fiilin niteliği dikkate alınarak mülga Türk Ceza Kanununun kabahatlere ilişkin yollamalar Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi olarak yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle ayrıca, yeni bir hüküm olarak, belediye hizmetlerinde etkinliğin sağlanması ve ilgili kişinin de bu Kanunda belirtilen aykırılık hâllerini süratle gidermesi olanağı sağlanmıştır. Böylece, ilgili kişi belediye encümen kararında belirli bir fiilin belirli bir süre içerisinde yapılmasının emredildiği durumlarda ilgili bu fiili belirlenen süre içerisinde yapabilecektir. Ancak öngörülen bu süre içerisinde encümen kararında belirtilen fiilin yapılmaması hâlinde masrafların yüzde yirmi zammıyla birlikte tahsil edilmek üzere belediye tarafından bu fiil yerine getirilecektir. Ancak, bu madde hükümleri ilgili kanunda hüküm bulunmayan hâllerde uygulanabilecektir.

Fıkranın (b) bendiyle, 1608 sayılı Kanunun 2 nci maddesi değiştirilmiş ve Kanunun ek 1 inci maddesinde yer alan ücret tarifelerine uyulmaması hâlinde uygulanacak yaptırımı düzenleyen hükme bu maddede yer verilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 1608 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi değiştirilmiş ve Kabahatler Kanununun hükümlerine de uygun olarak tahsil edilen idarî para cezalarının tamamının ilgili belediye hesabına aktarılması öngörülmüştür. İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden usule ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(15) Maddenin onbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 1705 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi değiştirilmiştir. Maddede yer alan yaptırım, Türk Ceza Kanununun 2 nci maddesinde öngörülen "düzenleyici işlemlerle suç ve ceza konulamaz" ilkesinin bir sonucu olarak idarî para cezası şeklinde düzenlenmiştir. Ayrıca, sınai veya ticari tesiste, bu Kanun uyarınca ilgili Bakanlıkça alınan karar ve düzenlemelere uygunluk sağlanması için zamana ihtiyaç bulunması hâlinde, bu eksiklikler giderilinceye kadar sınai ve ticari faaliyetin durdurulmasına karar verilebileceği ve ürünlerin, ikinci fıkra uyarınca verilen süre içerisinde alınan karar veya düzenlemelere uygun hâle getirilmemesi hâlinde bunların mülkiyetinin kamuya getirilebileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 1705 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi değiştirilerek idarî yaptırım kararı verme yetkisi mahallî mülkî amire verilmiştir.

(16) Maddenin onaltıncı fıkrasının (a) bendiyle, 2219 sayılı Kanunun 35 inci maddesinde düzenlenen aykırılık hali, Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınarak idarî para cezası gerektiren bir fiil olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 40 ıncı maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 41 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 42 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca fazla tahsil edilen ücretin geri alınarak ilgililere iade edileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 43 üncü maddesinde yer alan fiilin yaptırımı eylemin niteliğine göre idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Ayrıca mülga Türk Ceza Kanununun 455 inci maddesine yapılan yollama madde metninden çıkartılarak suçun işleniş şekli de dikkate alınarak Türk Ceza Kanununun ilgili maddelerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 44 üncü maddesinde yer alan fiilin yaptırımı 5252 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Ayrıca kişinin hastalığının ağırlaşması halinde de Türk Ceza Kanunu hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiş ve mülga Türk Ceza Kanununun 455 inci maddesine yapılan yollama madde metninden çıkartılarak suçun işleniş şekli de dikkate alınarak Türk Ceza Kanununun ilgili maddelerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

Fıkranın (f) bendiyle Kanunun 45 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca bu maddede yazılı idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(17) Maddenin onyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 2313 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin dördüncü fıkrası yeniden düzenlenerek, idarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamayacağı ilkesi doğrultusunda fıkrada yer alan "kenevir ekim bölgeleri" ve "kenevir ekim bölgeleri dışı" ayrımından vazgeçilmiş, izin belgesi almasına rağmen izin belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde kenevir ekimi yapılması suçunun unsurunun tespitine esas olmak üzere maddeye "bilerek" sözcüğü eklenmiş, eylem izinsiz kenevir ekimi olarak yeniden düzenlenmiş, ayrıca, ekim bölgeleri dışında, kenevir ekimi ile ekim bölgelerinde izin almaksızın ekim yapılması fiillerine ilişkin yaptırımlar arasında paralellik sağlanmıştır. Ayrıca, maddeye yeni fıkra eklenerek dördüncü fıkradaki 2313 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine yapılan atıf, müstakil fıkra olarak düzenlenmiş ve ekim yapma deyimi tanımlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 2313 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi değiştirilerek maddedeki yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 2313 sayılı Kanunun 25 inci maddesindeki para cezasının niteliği, idarî para cezası olarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 2313 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları değiştirilmiştir.

Üçüncü fıkrada yapılan değişiklikle maddede haksızlık oluşturan fiil karşılığı öngörülen idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, ayrıca, kabahat konusu olan maddelerin mülkiyetin kamuya geçirileceği öngörülmüş ve idarî yaptırım kararının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede sayılı fiilleri işleyenlerin Türk Ceza Kanununun 188 inci maddesindeki suça teşebbüsten dolayı cezalandırılacakları hükme bağlanmıştır.

(18) Maddenin onsekizinci fıkrasıyla, 2510 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi kısmen yeniden düzenlenmiştir. Madde metninde geçen "memurlar" ibaresi yerine "kamu görevlileri" ibaresi kullanılmış, para cezası idarî para cezası olarak düzenlenmiş ve yaptırımın mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmak suretiyle Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunu hükümleriyle uyum sağlanmıştır.

(19) Maddenin ondokuzuncu fıkrasıyla, 2527 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, ayrıca, basma yazı ve resimlere el konularak, Milli Eğitim Bakanlığına devredilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verileceği belirtilerek, Kabahatler Kanununa uyum sağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükmüne madde metninde yer verilmemiştir.

(20) Maddenin yirminci fıkrasıyla, 2762 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin ikinci fıkrası yeniden düzenlenerek mütevellinin görevle bağlantılı olarak işlediği suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılacağı öngörülerek 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile uyumu sağlanmıştır.

(21) Maddenin yirmibirinci fıkrasıyla, 2767 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasında mülga 1918 sayılı Kanuna yapılan yollama, 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu olarak yeniden düzenlenmiş ve üçüncü fıkrasında yer alan ağır para cezası 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde yer alan adlî para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir.

(22) Maddenin yirmiikinci fıkrasıyla, 2903 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddedeki idarî para cezası günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amirce verileceği hükme bağlanmıştır.

(23) Maddenin yirmiüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülüp, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca Kabahatler Kanununa uygunluğun sağlanması amacıyla idarî yaptırım türü olarak maddede yer alan çeltiklerin suyunun kesilmesine madde hükmünde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülüp, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, Kabahatler Kanununa uyumunun sağlanması amacıyla suyun kesilmesi ve ekimlerin yok edilmesi yaptırımlarına madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülüp, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 27 nci maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülüp, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca Kabahatler Kanununa uyumunun sağlanması amacıyla eylemin tekrarı hâlinde çeltik ekiminin yasaklanması hükmüne madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülüp, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca Kabahatler Kanununa uygunluğun sağlanması amacıyla idarî yaptırım türü olarak çeltik ekiminin yasak edilmesine ilişkin hüküm madde metninden çıkarılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, idarî para cezalarının çeltik komisyonu tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Ayrıca idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükme madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 31 inci maddesi değiştirilmiştir. İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden maddede bu hükümlere yer verilmemiş ve bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarının 5326 sayılı Kanuna göre tahsil olunarak ilgili il özel idaresinin hesabına aktarılacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, 3039 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi değiştirilerek 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer alan "kamu görevlileri" tanımı ile uyum sağlamak amacıyla "Devlet memurları" ibaresi "kamu görevlileri" olarak değiştirilmiştir.

(24) Maddenin yirmidördüncü fıkrasıyla, 3122 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezası şeklinde günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden itiraza ilişkin hükümlere yer verilmemiştir.

(25) Maddenin yirmibeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 3153 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, müracaat edilip de bu müracaatı reddedilenlerin izinsiz olarak müessese açması, birinci fıkra kapsamına girmesi nedeniyle maddenin ikinci fıkrası çıkartılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 3153 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(26) Maddenin yirmialtıncı fıkrasıyla, 3284 sayılı Kanunun 7 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

7 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle, yasaklanmış olmasına rağmen hurdaları yurtdışına çıkarmaya teşebbüs edilmesi, (b) bendinde de bu fiilin tamamlanmış hâli idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

7 nci maddenin ikinci fıkrasıyla, yurtdışına çıkarmaya teşebbüs eden kabahat konusu eşyaya elkonulacağı ve mülkiyetinin de kamuya geçirilmesine karar verileceği hükme bağlanmıştır.

7 nci maddenin üçüncü fıkrasında ise, bu maddede yer alan idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür.

Maddenin son fıkrasında ise mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilen hurdaların askerî fabrikalara teslim edileceği hükme bağlanmıştır.

(27) Maddenin yirmiyedinci fıkrasıyla, 3458 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek Türk Ceza Kanununa uyumun sağlanması amacıyla maddede geçen ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmüş, tekerrürün Türk Ceza Kanununda bir artırım nedeni olarak öngörülmemesi sebebiyle, hapis cezası uygulama şartı olan tekerrür hükmü madde metninden çıkartılmış ve suç karşılığı uygulanacak yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak hükme bağlanmıştır.

(28) Maddenin yirmisekizinci fıkrasıyla, 3467 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi değiştirilerek Türk Ceza Kanununa uyumun sağlanması amacıyla maddede geçen ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmüş, tekerrürün Türk Ceza Kanununda bir artırım nedeni olarak öngörülmemesi sebebiyle, hapis cezasına uygulama şartı olan tekerrür hükmü madde metninden çıkartılmış ve suç karşılığı uygulanacak yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak hükme bağlanmıştır.

(29) Maddenin yirmidokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 3468 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkrasında yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca maddede geçen tekerrür sebebiyle verilen idarî para cezalarının artırımına ilişkin düzenlemeler ile son fıkrasında tekerrür sebebiyle ruhsat tezkeresinin iptaline ilişkin idarî yaptırım şekli, Kabahatler Kanununa uyumunun sağlanması amacıyla, yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 3468 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek idarî yaptırım kararını vermeye yetkili olan merci mal müdürü olarak belirlenmiştir.

(30) Maddenin otuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 3573 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan hapis cezası, eylemin kapsam ve niteliğine göre madde metninden çıkartılmış ve para cezası, günün ekonomik koşulları da dikkate alınarak idarî para cezasına dönüştürülmüştür. Kabahatler Kanununda idarî para cezasını gerektiren fiiller bakımından tekerrür hükümleri düzenlenmediğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 3573 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezası olarak, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 3573 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezası şeklinde günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, ayrıca, izinsiz kesilen ve sökülen ağaçların müsaderesine ilişkin hüküm, fiilin niteliği gözönünde bulundurularak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 3573 sayılı Kanunun 21 inci maddesi değiştirilerek bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(31) Maddenin otuzbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 64 üncü maddesinde yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezası yeniden belirlenmiş ve para cezası madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 65 inci maddesinde yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezası yeniden belirlenmiş ve para cezası madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 67 nci maddesinde yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezası şeklinde günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 68 inci maddesinde yer alan ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesine uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan hapis cezasının alt ve üst sınırları fiilin niteliğine göre yeniden belirlenmiş ve madde metninde adlî para cezasına yer verilmemiştir. Aynı maddenin ikinci fıkrasındaki fiil için birinci fıkrada yer alan hapis cezasının yanında, adlî para cezası verilmesi de öngörülmüştür. Ayrıca müsadereye ilişkin hükümler, 5237 sayılı Kanunun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 70 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan hapis cezasının alt ve üst sınırları fiilin niteliğine göre yeniden belirlenmiş ve madde metninde adlî para cezasına yer verilmemiştir. Aynı maddenin ikinci fıkrasındaki fiil için birinci fıkrada yer alan hapis cezasının yanında, adlî para cezası verilmesi de öngörülmüştür. Ayrıca müsadereye ilişkin hükümlere, 5237 sayılı Kanunun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, 3634 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezası şeklinde günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiştir.

(32) Maddenin otuzikinci fıkrasıyla, 3670 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(33) Maddenin otuzüçüncü fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleriyle, Kabahatler Kanununa uygunluk sağlanması için 4081 sayılı Kanunun 10, 14 ve 31 inci maddelerinde değişiklikler yapılmıştır.

(34) Maddenin otuzdördüncü fıkrasıyla, 4373 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin iki ve üçüncü fıkraları değiştirilmiştir. İkinci fıkrada yapılan değişiklikle, madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak olan yaptırımın unsur ve şekli itibariyle Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine uyduğundan fiilin, adı geçen Kanun hükümlerine göre cezalandırılması amacıyla, Kabahatler Kanununa yollama yapılmıştır. Maddenin üçüncü fıkrasındaki değişiklikle mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Kanunun 257 nci maddesinin ikinci fıkrası olarak yeniden düzenlenmiştir.

(35) Maddenin otuzbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 4473 sayılı Kanunun 35 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında, kamu görevlisine elinde olduğu hâlde istenen belgeleri vermeyenler bakımından haksızlık oluşturan fiil, suç ve yaptırım bakımından yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, bu belgelere ilişkin bilgilerin verilmemesi veya yanlış verilmesi de ayrı bir suç olarak hükme bağlanmıştır. Ayrıca maddede, bu madde hükümlerinin bir doğal veya sosyal felaket dışında herhangi bir sebeple belgelerin yok olması veya kaybedilmesi hâlinde de uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 4473 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası, 5271 sayılı Kanunun, soruşturma evresi hükümlerine uyumunun sağlanması amacıyla yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 4473 sayılı Kanunun 38 inci maddesi 5271 sayılı Kanunun hükümleri de dikkate alınmak suretiyle kovuşturma evresinde dosyaların noksanının mahkemelerce ikmal edileceği belirtilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 4473 sayılı Kanunun 43 üncü maddesi değiştirilmiştir. Maddede zamanaşımı süresini durdurma sebepleri yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, dosyanın yok edilmesine veya kaybolmasına kasten sebebiyet verilmemiş olması hâlinde bu durma süresinin beş yıldan fazla olamayacağı hükme bağlanmıştır.

(36) Maddenin otuzaltıncı fıkrasının (a) bendiyle, 4654 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak olan yaptırımın, unsur ve şekli itibariyle Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine uyduğundan fiilin, adı geçen Kanun hükümlerine göre cezalandırılması amacıyla, Kabahatler Kanununa yollama yapılmıştır. Ayrıca, maddede geçen idarî para cezalarının mahallî mülkî amirler tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 4654 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde geçen ağır hapis cezası ile fiilin ihmal suretiyle işlenmesine ilişkin hükümleri, Türk Ceza Kanununun suç ve yaptırıma ilişkin hükümleri dikkate alınmak suretiyle değiştirilmiş ve bu suretle 5237 sayılı Kanunla uyum sağlanmıştır.

(37) Maddenin otuzyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 4922 sayılı Kanunun 20 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

20 nci maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, bu fıkranın (a) ilâ (d) bentlerinde sayılı sebeplerin olmasına rağmen sefere çıkan ticaret gemilerinin seferden alıkonularak, bunların muhafazasının en yakın limana çekmek suretiyle yerine getirilmesi öngörülmüştür. Ayrıca, bu sebeplerin olmasına rağmen gemiyi sevk ve idare eden kaptan ile gemi donatanına uygulanacak yaptırım, idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Böylece, haklarında idarî yaptırım uygulananlar dışında ticaret gemileri bakımından da bu yaptırımların uygulanmasına bağlı olarak belli muhafaza ve güvenlik tedbirleri de düzenlenmiş bulunmaktadır.

20 nci maddenin ikinci fıkrasında, muhafaza ve güvenlik tedbirlerinin uygulanmasında ya da yük ve yolcuların gidecekleri yere götürülmesiyle oluşan bütün masraflar ile idarî para cezasının eksiksiz olarak ödenmesi hâlinde, geminin serbest bırakılacağı düzenlenerek bir anlamda verilen idarî yaptırım kararlarının yerine getirilmesinde süratin sağlanması amaçlanmıştır.

20 nci maddenin üçüncü fıkrasıyla, geminin alıkonulmasına rağmen fıkrada belirtilen süre içerisinde kaptan veya donatanın yükümlülüklerini yerine getirmemesi hâlinde geminin, limanın bulunduğu yer mülkî amirliği tarafından satılacağı, satıştan elde edilen gelirin ise masraflar karşılandıktan ve idarî para cezası tahsil edildikten sonra bakiye kalması hâlinde bunun ödeneceği hükme bağlanmıştır.

20 nci maddenin dördüncü fıkrasında yapılan düzenleme ile, geminin satışının gerçekleştirilmemesi veya satış bedelinin masraf ve idarî para cezasını karşılamaması hâlinde bu miktarın 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre donatan ve kaptanlardan tahsil edileceği öngörülmüştür.

20 nci maddenin son fıkrasında ise, donatanın yabancı gerçek veya tüzel kişi olması ya da kaptanın Türk vatandaşı olmaması hâlinde masrafların gecikme zammıyla birlikte genel hükümlere göre tahsil edileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 4922 sayılı Kanunun 21 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, yolcu taşımasına izin verilmemiş ticaret gemileri hakkında 4922 sayılı Kanunun 20 nci maddeleri hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, yükleme markası üzerindeki yükleme çizgilerinin gösterdiği hadden fazla yükle yolculuk yapan gemilerin seferden alıkonulması ve en yakın limana çekilmesi öngörülmüş ve gemideki yükün gideceği yere götürülmesi için gerekli masrafların ise donatan tarafından karşılanacağı belirtilmiştir. Ayrıca, gemi donatanı ile kaptan hakkında idarî para cezası verileceği öngörülmüştür.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, fıkrada sayılı koşulların yerine getirilmesi hâlinde geminin serbest bırakılacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasıyla yetkili olmadığı halde yükleme markasını değiştirenler için yaptırım hapis cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 4922 sayılı Kanunun 22 nci maddesi değiştirilmiştir.

Fıkrayla, maddede geçen ağır para cezası, idarî para cezasına dönüştürülmüş, haklarında idarî para cezası uygulanacak olanlar ayrıntılı bir şekilde belirtilmiştir. Ayrıca, tehlikeli eşyanın hayat, sağlık veya malvarlığı bakımından tehlikeli olacak şekilde taşınması hâlinde fiil, ayrı bir suç olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 4922 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi değiştirilmiştir. Öncelikli olarak 23 üncü maddenin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

23 üncü maddenin ikinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, Türk Ticaret Kanununun hükümlerine göre, deniz raporunu almayan veya kazadan sonra liman reisliğine vermeyen gemi kaptanının fiili, ayrı bir suç olarak hükme bağlanmıştır.

23 üncü maddenin üçüncü fıkrasında ise bu Kanunda yer alan idarî para cezalarının hangi makam tarafından verileceği belirtilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 4922 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi değiştirilmiştir. Maddeyle, yardım yükümlülüklerine aykırı hareket edenler bakımından haksızlık oluşturan fiilin kapsam ve niteliği de dikkate alınarak yaptırım yönünden, Türk Ceza Kanununun 98 inci maddesi hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

(38) Maddenin otuzsekizinci fıkrasıyla, 5442 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinde değişiklik yapılmıştır. Madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak olan yaptırım bakımından fiilin kapsam ve niteliği de dikkate alınarak, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine yollama yapılmıştır.

(39) Maddenin otuzdokuzuncu fıkrasıyla, 5539 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sahipleri adına” ibaresi “sahiplerine” şeklinde değiştirilmiştir.

(40) Maddenin kırkıncı fıkrasının (a) bendiyle, 5584 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi değiştirilmiştir. Maddede geçen idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 5584 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi değiştirilmiş ve (C) bendinde yer alan idarî para cezasının miktarı günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 5584 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir. Maddeyle, “izinsiz posta faaliyetinde bulunulması” adı altında yeni bir suç türü düzenlenmiş bulunmaktadır. Buna göre, bu Kanun kapsamına giren faaliyetlerin ilgili makamlardan izin alınmaksızın yürütülmesi adlî para cezasıyla cezalandırılmış ve bu suçun tüzel kişiler tarafından işlenmesi hâlinde ise, tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacağı hükme bağlanmıştır.

(41) Maddenin kırkbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 5681 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi değiştirilmiştir. Maddenin yollama yaptığı 765 sayılı Türk Ceza Kanunu, 5252 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırıldığından, maddede öngörülen hükümlere aykırılıklara ilişkin olarak ayrı bir idarî para cezası belirlenmiş ve bu cezanın Cumhuriyet savcısı tarafından verileceği de hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 5681 sayılı Kanunun 7 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddeyle, gerçeğe aykırı beyanname verenler hakkında yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanması yeterli görülerek, maddede, yaptırım düzenlemesi yoluna gidilmemiştir.

(42) Maddenin kırkikinci fıkrasının (a) bendiyle, 5683 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrasında geçen "ağır hapis cezasını müstelzim bir cürümden" ibaresi Türk Ceza Kanununun suç karşılığı yaptırımlara uygunluğunun sağlanması amacıyla "ağır ceza mahkemesinin görevine giren bir suçtan" şeklinde değiştirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 24 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 26 ncı maddesinde yer alan yaptırımlardan hapis cezasının üst sınırı yeniden belirlenmiş ve maddede geçen ağır para cezası Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesine uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiş ve cezalar seçenekli hale getirilmiştir.

(43) Maddenin kırküçüncü fıkrasının (a) bendiyle 5846 sayılı Kanunun 68 inci maddesi değiştirilmiştir. Malî haklara tecavüz halinde tazminat sorumluluğunun düzenlendiği 68 inci maddenin birinci fıkrasındaki, mahkemelerce tazminat miktarının belirlenmesinde ilgili meslek birliklerinin görüşünün esas alınmasını amir cümle, metinden çıkarılmıştır. Çünkü, bu düzenleme, mahkemelerin bağımsızlığı ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Ancak, mahkemeler, açılan tazminat davalarında somut olayda tazminat miktarının belirlenmesinde esas alınacak unsurların belirlenmesi bakımından ilgili meslek birlikleri mensupları arasından bilirkişi görevlendirebileceklerdir. Bu hususta Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki düzenlemelerin ihtiyaca cevap verebileceği düşüncesiyle, söz konusu fıkranın son cümlesi metinden çıkarılmıştır.

Bu Kanunun koruma altına aldığı manevi ve malî haklara tecavüz teşkil eden fiiller, aynı zamanda suç olarak tanımlanmıştır. Suç konusu eşyaya elkonulması, elkonulmuş olan eşyanın ne suretle muhafaza edileceği, Ceza Muhakemesi Kanununda ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Bunun için, ayrıca, bu Kanunda düzenleme yapılmasına gerek bulunmamaktadır. Aslında bu Kanunda tanımlanan suçların konusunu oluşturan veya bunların işlenmesinde araç olarak kullanılan eşya ile ilgili olarak yapılan bu düzenlemeler, ceza hukukundaki elkoyma ve müsadere hükümleriyle bağdaşmamaktadır. Buradaki düzenlemelere göre başlatılan soruşturma ve kovuşturma sonuçlanmadan suç konusu veya suçun işlenmesinde araç olarak kullanılan eşya elden çıkarılacak ve bu suretle, deliller kaybedilecek ve Türk Ceza Kanununun müsadereye ilişkin hükümleri uygulanamayacaktır.

Belirtilen sakıncaları gidermek amacıyla maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

Ayrıca belirtilmek gerekir ki, bir an için söz konusu fiillerin suç oluşturmadığı düşünülse bile, somut olayda Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun, karşılanmak istenen ihtiyaca cevap verebilecek nitelikte olan ihtiyati tedbire ilişkin hükümlerinin uygulanması yoluna gidilebilir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 71 inci maddesi değiştirilmiştir. Kanunun mevcut metninde suçlar tanımlanırken, manevi haklara tecavüz ve malî haklara tecavüz ayırımı esas alınmıştır. Öncelikle belirtilmek gerekir ki, bu Kanunun koruma altına aldığı malî ve manevi haklara tecavüz fiilleri iç içe bir mahiyet taşımaktadır. Bir fiille, bir kişinin sadece manevi hakkı veya malî hakkı ya da bunların her ikisi de ihlal edilmiş olabilir. Korunan haktan hareketle aynı fiilin iki ayrı suç olarak nitelendirilmesi yoluna gidilmesi, ceza hukukundaki suç tanımlamalarında esas alınan suç politikası ilkeleriyle bağdaşmamaktadır.

Dikkat edilmelidir ki, maddede beş bent halinde sayılan fiiller, söz konusu fıkra kapsamında birer seçimlik hareketler değillerdir. Her ne kadar aynı cezaî yaptırım öngörülmüş ise de; bu beş bentten her birinde yer alan hareketler ayrı ayrı suç oluşturmaktadır. Çünkü her bir bent kapsamına giren fiillerin konusu birbirinden farklıdır. Halbuki seçimlik hareketli suçtan söz edebilmek için, konunun aynı olması gerekir.

Bu nedenlerin yanı sıra, 72 nci maddenin değiştirilmesine ilişkin aşağıdaki gerekçeler de göz önünde bulundurularak, suç tanımı yapılırken işbu Kanunun koruma altına aldığı manevi ve malî haklar bakımından bir ayırım yapılmamıştır. Ancak, dikkat edilmelidir ki, bu düzenlemeyle fikri haklarla ilgili olarak Kanunun benimsediği manevi ve malî hak ayırımı kaldırılmış değildir.

Yapılan değişiklikle, madde kapsamında çeşitli suç tanımlarına yer verilmiştir. Bütün bu tanımların ortak özelliği, suç oluşturan fiillerin bu Kanunda koruma altına alınan fikir ve sanat eserleriyle ilgili manevi ve malî hakları ihlal etmesidir.

Maddenin (1) numaralı bendi altında seçimlik hareketli bir suç tanımı yapılmıştır. Söz konusu suçu oluşturan fiiller, bir eseri hak sahibi kişilerin yazılı izni olmaksızın bir ticarî faaliyet çerçevesinde işlemek, çoğaltmak, dağıtmak, yaymak, elektronik ortam da dahil olmak üzere yayımlamak ya da hukuka aykırı olarak işlenen veya çoğaltılan eserleri satışa arz etmek, satmak, ticarî amaçla satın almak, ithal veya ihraç etmek, elinde bulundurmak ya da depolamak olarak gösterilmiştir. Suçun konusu bu Kanunla koruma altına alınan manevi veya malî hakların ilişkin olduğu fikri eserdir. Bu suçun oluşabilmesi için, söz konusu seçimlik hareketlerden birinin, hak sahibi kişilerin yazılı izni olmaksızın gerçekleştirilmesi gerekir.

Maddenin (2) numaralı bendinde, ayrı bir suç tanımına yer verilmiştir. Bu suçu oluşturan fiiller, bir eserin bu Kanun hükümlerine aykırı olarak gösterime sunulması veya dinletilmesidir. Eserin gösterime sunulduğu veya dinletildiği yer, eğlence hizmetinin verildiği bir ticari işletme olmalıdır. Eğlence yeri kavramından neyin anlaşılması gerektiğini 2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanununa göre belirlemek gerekir.

Bu bent hükmünde ayrı bir suç tanımına yer verilmiş olmakla birlikte, bu suçun karşılığı olan ceza yaptırımı bakımından (1) numaralı bende atıfta bulunulmuştur.

Hak sahibi kişilerin izninin varlığı, maddenin (1) numaralı bendi kapsamındaki fiilleri hukuka uygun hale getirmektedir. Ancak, söz konusu bent hükmünde bu rızanın yazılı olması şartı aranmıştır. İspat sorununun gereği olarak, rıza ile ilgili bu yazılılık koşuluna bent hükmünde yer verilmiştir. Ancak, bu koşulun, maddi gerçeğin araştırılması ereğinden hareket eden ceza muhakemesi hukukuna uygun olarak yumuşatılması amacıyla, maddenin (3) numaralı bendi formüle edilmiştir.

Maddenin (4) ve (5) numaralı bentlerinde çeşitli intihal fiilleri bağımsız suçlar olarak tanımlanmıştır. (5) numaralı bentte bilimsel etik kurallarına aykırı olarak bir eserden kaynak göstermeksizin iktibasta bulunma fiili ceza yaptırımı altına alınmıştır.

(6) numaralı bentte, içeriği ile ilgili olarak ayrıca açıklamaya gerek olmayan bağımsız bir suç tanımına yer verilmiştir.

(7) numaralı bent altında, bu Kanunla koruma altına alınan manevi ve malî haklara tecavüz teşkil eden ve sözleşmeye aykırılık oluşturan belirli fiiller suç olarak tanımlanmıştır. Ancak bu suç tanımlaması yapılırken, yaptırım bakımından Anayasanın 38 inci maddesinin sekizinci fıkrasındaki "Hiç kimse, yalnızca sözleşmeden doğan bir yükümlülüğü yerine getirememesinden dolayı özgürlüğünden alıkonulamaz." ilkesine riayet edilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 72 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddenin mevcut metninde sadece malî haklar göz önünde bulundurularak suç tanımlaması yapılmıştır. 71 inci maddedeki değişiklik gerekçesinde açıklandığı üzere, suçlar tanımlanırken, salt manevi haklara tecavüz ve malî haklara tecavüz ayırımının esas alınması ceza hukukundaki suç tanımlamalarında esas alınan suç politikası ilkeleriyle bağdaşmamaktadır.

Belirtilen nedenlerle, 72 nci maddenin mevcut metninde yer alan suç tanımı 71 inci maddeyle birleştirilerek bir düzenlemeye tabi tutulmuştur.

Ancak, bu madde altında Kanunun mevcut metnindeki 73 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendindeki suç tanımı değiştirilerek yeniden tanımlanmıştır.

Bu madde kapsamında yer alan fiillerin bir kısmı, 71 inci madde kapsamında tanımı yapılan yeni suçları oluşturmaktadır. Ayrıca, maddenin (c) bendi kapsamında yer alan suç, tanımı değiştirilerek 72 nci maddede yeniden tanımlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 75 inci maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir. Şikâyet kurumu, Türk Ceza Kanununda ayrıntılı olarak düzenlenmiş bulunduğu için, bu hakkın kimler tarafından, ne sürede ve ne suretle kullanılacağı hususunda ayrıca düzenleme yapılmasına gerek bulunmamaktadır. Ayrıca, bu suçlardan dolayı şikâyet hakkının kullanılmasının şikâyet hakkına sahip olan kişiler bağlamında genişletilmesi, özellikle şikâyet süresi bakımından bu kurumu işlevsiz hale getirmektedir.

Madde metninde ayrıca bu Kanunda yer alan suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma evresinde yapılması gereken usul işlemleriyle ilgili olarak, Türk Ceza Kanunu ve Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleriyle uyumlu düzenlemeler yapılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 76 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında teknik bir düzeltme yapılmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununda şahsî hak davasına yer verilmediği için, maddenin ikinci fıkrasına madde metninde yer verilmemiştir.

Bir suçtan dolayı delil toplama yöntemleri Ceza Muhakemesi Kanununda ayrıntılı olarak düzenlenmiş olduğu için, maddenin üçüncü fıkrasındaki düzenlemenin sadece hukuk davaları açısından uygulanabilmesine yönelik olarak fıkra metninde değişiklik yapılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki ihtiyati tedbire ilişkin hükümlerin uygulanabilirliği olan hususlarla ilgili olarak işbu Kanunda ayrıca düzenleme yapılmasına gerek görülmediği için, madde metninde ihtiyati tedbirle ilgili olarak Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki hükümlere atıfta bulunulmakla yetinilmiştir.

Ayrıca, adlî kolluk görevlisi olan gümrük muhafaza memurlarının görevleriyle bağlantılı olarak ortaya çıkan bir suç şüphesi karşısında nasıl muamelede bulunacakları, Ceza Muhakemesi Kanununun koruma tedbirlerine ilişkin hükümleriyle belirlenmiş olduğu için, bu Kanunda bu hususta ayrıca hükümlere yer verilmeye gerek görülmemiştir.

Dikkat edilmelidir ki, Kanunun mevcut metninde bir suç nedeniyle yapılan soruşturma ve kovuşturma kapsamında başvurulan koruma tedbirleriyle, bir özel hukuk uyuşmazlığı bağlamında Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunundaki ihtiyati tedbir, birbirine karıştırılmıştır. Bunun ortaya çıkardığı sakıncaları gidermek için, madde metinde değişiklik yapılmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 80 inci maddesinin onuncu fıkrası değiştirilmiş ve bir fıkra eklenmiştir. Maddenin onuncu fıkrasında yapılan değişiklikle, Kanunun değiştirilen 71 inci maddesine atıfta bulunulmuştur. Böylece 80 inci madde kapsamında koruma altına alınan manevi ve malî hakların ilişkin oldukları eserler açısından da aynı türden fiillerin işlenebileceği düşüncesiyle, ayrı bir suç tanımı yapılmaksızın 71 inci maddedeki bütün suç tanımlarının bu eserler bakımından da uygulanabileceği kabul edilmiştir.

Onuncu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye son fıkra olarak onbirinci fıkra eklenmiştir. Böylece 80 inci maddenin konusunu oluşturan eserlerle ilgili olarak bu maddede belirlenen hakların kullanılabilmesi için, eser sahibinin rızası araştırılmaksızın, icracı, fonogram yapımcısı, radyo televizyon yayıncısı veya film yapımcısının izninin varlığı yeterli görülmüştür.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 81 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. Maddenin üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere dördüncü fıkra eklenmiştir. Bu fıkra metninde bandrol yükümlülüğüne aykırı çeşitli davranışlar seçimlik hareketli suç olarak tanımlanmıştır. Onuncu fıkrasında yapılan değişiklikle, Kanunun değiştirilen 71 inci maddesine atıfta bulunulmuştur. Böylece 80 inci madde kapsamında koruma altına alınan manevi ve malî hakların ilişkin oldukları eserler açısından da aynı türden fiillerin işlenebileceği düşüncesiyle, ayrı bir suç tanımı yapılmaksızın 71 inci maddedeki bütün suç tanımlarının bu eserler bakımından da uygulanabileceği kabul edilmiştir.

Ceza Muhakemesi Kanunundaki düzenlemeler karşısında, maddenin mevcut metnindeki dördüncü beşinci ve altıncı fıkralardaki soruşturma ve kovuşturma evresindeki belli işlemlerle ilgili düzenlemeler gereksiz görülerek yürürlükten kaldırılmıştır.

Maddenin yedinci fıkrasındaki ikinci ve üçüncü cümleler yürürlükten kaldırılmış ve birinci cümlesindeki yasağın ihlali halinde, Kabahatler Kanununun uygulanacağı yönünde düzenleme yapılmıştır.

Maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkraları değiştirilmiş ve metne on, onbir, oniki ve onüçüncü fıkralar eklenmiştir.

Bu fıkralarda, bandrol yükümlülüğüne aykırılık oluşturan çeşitli davranışlar ile, sahte bandrol üretimi, ticareti veya kullanılması fiilleri ayrı suçlar olarak tanımlanmıştır. Onikinci fıkrada özel bir içtima hükmüne yer verilmiştir. Buna göre, bandrol yükümlülüğüne aykırılığın aynı eserle ilgili olarak 71 inci maddede tanımlanan suçlardan biriyle birlikte işlenmesi halinde, fail hakkında sadece bandrol yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla cezaya hükmolunacaktır; ayrıca 71 inci maddedeki suçtan dolayı cezaya hükmolunmayacaktır. Son fıkrada, bu maddede tanımlanan suçlardan dolayı tüzel kişiler hakkında da bunlara özgü güvenlik tedbirlerinin uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 85 inci maddesinin üç ve dördüncü fıkralarında yapılan değişiklikle Türk Ceza Kanunu ile Türk Medeni Kanununa yapılan atıflar, 5237 ve 4721 sayılı Kanunlarla uyumlu hale getirilmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 86 ncı maddesinin üç ve dördüncü fıkralarında yapılan değişiklikle Türk Ceza Kanununa yapılan atıflar, 5237 sayılı Kanuna uyarlanmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun ek 10 uncu maddesi değiştirilmiştir. Bu değişiklikle idarî para cezaları güncelleştirilmiş, para cezalarına karar verme yetkisi olan makam belirlenmiş ve bunlardan tahsil edilen miktarın belli bir oranının Kültür ve Turizm Bakanlığının hesabına aktarılacağı yönünde düzenlemeler yapılmıştır.

(44) Maddenin kırkdördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 5953 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşulları dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 27 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 29 uncu maddesi değiştirilmek suretiyle, maddede yer alan haksızlık oluşturan fiil karşılığı uygulanacak yaptırım, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, idarî para cezası olarak belirlenmiş ve bu fiil hakkında öngörülen ağır para cezası madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 30 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, haksızlık oluşturan fiil karşılığı öngörülen idarî para cezası miktarı, günün ekonomik koşulları da dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bu Kanunda yer alan idarî para cezalarının o yer Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürü tarafından verileceği hükme bağlanmış, ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun ek 3 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, haksızlık oluşturan ve suç olarak öngörülerek ağır para cezası şeklinde düzenlenen yaptırım, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, yaptırım, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

(45) Maddenin kırkbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 6136 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "cürüm" ve "hürriyeti bağlayıcı ceza" ibareleri, 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 12 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin bir ve ikinci fıkralarında yer alan ağır hapis cezasına ilişkin düzenleme, Türk Ceza Kanununun suç ve yaptırıma ilişkin hükümlerine uyum sağlamak amacıyla hapis şeklinde değiştirilmiş ve hapis cezalarının üst hadleri fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir. Yine bu fıkralarda yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununda suç olarak düzenlenen fiillerin, nitelik ve kapsamı itibariyle örgütlü olarak işlenmesi hali, Türk Ceza Kanununun özel hükümler bölümünde fiile bağlı artırım nedeni olarak öngörülmüştür. Yeni ceza kanunu sisteminde, örgüt oluşumu bakımından suçun kanuni tanımında, teşekkül, cemiyet ve oluşum şeklinde bir tanımlama sistemi benimsenmemiştir. Başka bir anlatımla suçun "örgüt" kavramı ile örtüşen bir oluşum içerisinde işlenmesi, fiilin artırım nedeni olarak düzenlenmesi bakımından yeterli görülmüştür. Türk Ceza Kanununun 220 nci maddesinde düzenlenen suç işlemek amacıyla örgüt kurma suçuna ilişkin madde hükümleri de dikkate alındığından örgütün varlığı için üye sayısının en az üç kişi olması gerektiği belirtilmiş, yine söz konusu maddenin gerekçesinde de örgüt varlığından söz edilebilmesi için failler arasında iştirak iradesi olup olmadığına bakılmaksızın belli bir suçun işlenmesi bakımından hiyerarşik bir ilişki ve ya-

pı içerisinde süreklilik arz eden bir eylemin gerçekleştirilmesi örgüt varlığı için aranan bir unsur olarak kabul edilmiş bulunmaktadır. Yeni Türk Ceza Kanunu sisteminde ve 1/6/2005 tarihinden sonra yürürlüğe giren ve ceza hükmü içeren diğer kanunlarda suçun örgütlü olarak işlenmesi bakımından genel olarak kabul gören unsur, "bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi" ifadesidir. Bu nedenle 6136 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin söz konusu fıkrasında belirtilen suçun işleniş şeklinin "bir örgütün faaliyeti çerçevesinde" olmasının yukarıda belirtilen açıklamalar çerçevesinde yorumlanması gerekmektedir. Fiilin bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde failler hakkında yaptırımın artırımlı olarak uygulanacağı madde metninde öngörülmüş ayrıca, Türk Ceza Kanununun gerçek içtima kuralları da göz önünde tutularak failler hakkında hem söz konusu bu maddede yazılı suçtan hem de örgüt oluşumunun silahlı olup olmadığına ve amacına göre Türk Ceza Kanununun 220 veya 314 üncü maddelerine göre de ayrıca cezaya hükmolunacaktır.

Müsadereye ilişkin hükümlerin 5237 sayılı Kanunun 54 ve 55 inci maddelerinde ayrıntılı olarak düzenlenmiş olması nedeniyle buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 13 üncü maddesinde yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası şeklinde düzenlenmiştir. Maddenin son fıkrasındaki yaptırımlardan hapis cezasının alt sınırı madde metninden çıkarılmak suretiyle Türk Ceza Kanununun genel hükümleriyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 14 üncü maddesinin bir ve ikinci fıkralarında yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası şeklinde düzenlenmiştir. Ayrıca, birinci fıkrada yazılı suçun konusunun bıçak ve alet olması halinde bunların niteliği veya sayı olarak azlığı dikkate alınarak belirlenecek cezada indirim yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasındaki "teşekkül" tanımına madde metninde yer verilmemiştir. Yer verilmeme nedeni olarak 12 nci maddenin üçüncü fıkrasının değiştirilme gerekçesine bakılmalıdır.

Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan yaptırım eylemin niteliği itibariyle maddenin birinci fıkrasına atıf yapılmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Diğer yandan maddenin beşinci fıkrası ise, müsadereye ilişkin hükümlerin 5237 sayılı Kanunun 54 ve 55 inci maddelerinde ayrıntılı olarak düzenlenmiş olması nedeniyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası şeklinde düzenlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkralarında mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, maddenin dördüncü fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası şeklinde düzenlenmiştir.

(46) Maddenin kırkaltıncı fıkrasının (a) bendiyle, 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddede öngörülen suça ilişkin unsurlar dikkate alınmak suretiyle, uygulanacak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesine yollama yapılmıştır. Bu yollamayla, maddede yer alan suçun unsurlarının maddi fiilde gerçekleştirenler bakımından uygulanacak yaptırım, müs-

takil olarak düzenlenmemiş ve maddenin değişiklikten önceki ikinci fıkradaki unsurları da dikkate alınmak suretiyle, haksızlık oluşturan fiilin yaptırımı bakımından Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesinin uygulanması olanaklı hale getirilmiştir. Ayrıca, soyut cezalar bakımından karşılaştırıldığında maddenin yeni haliyle bu fiiller bakımından, cezanın daha caydırıcı olması amaçlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 108 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, hapis cezası ile birlikte öngörülen "memuriyetten mahrumiyet" cezası, madde metninden çıkartılmak suretiyle, Türk Ceza Kanununun belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmayı gerektiren halleri düzenleyen 53 üncü maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle, fiil karşılığı uygulanan cezanın arttırılması veya indirilmesi bakımından kabul edilen zararın az veya pek fahiş olma ölçütü, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükmü göz önünde tutularak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 111 inci maddesi değiştirilmiştir.

5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri genel olarak belirlendiğinden, mahkemenin görevini belirleyen düzenleme madde metninden çıkartılmıştır.

Öte yandan, maddede öngörülen hapis cezasının alt sınırı, süreli hapis cezalarının bir aydan az olamayacağını ifade eden Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesi dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 112 nci maddesi değiştirilmiştir.

5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri genel olarak belirlendiğinden, mahkemenin görevini belirleyen düzenleme madde metninden çıkartılmıştır.

Öte yandan, maddede öngörülen hapis cezasının alt sınırı, süreli hapis cezalarının bir aydan az olamayacağını ifade eden Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesi dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 113 üncü maddesi değiştirilmiştir.

5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri genel olarak belirlendiğinden, mahkemenin görevini belirleyen düzenleme madde metninden çıkartılmıştır. Ayrıca, fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle, yaptırım hakkında uygulanacak ceza, hapis cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmek suretiyle, suç karşılığı uygulanacak yaptırımlar arasında, hafif hapis cezası madde metninden çıkartılmış ve adlî para cezası yeniden belirlenmiştir.

(47) Maddenin kırkyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 6197 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Eczacılık yapacaklarda aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza - fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, suçun eczacılık yapmak hakkına sahip olmayanlar tarafından işlenmesi hali şahsa bağlı bir artırım nedeni olarak öngörülerek bu durumda birinci fıkra hükmüne göre verilecek cezanın yarı oranında artırılacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 41 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yazılı fiillerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre ceza sorumluluğu bulunmayan kişiler tarafından işlenmesi halinde bu fiil hakkında idarî para cezasının uygulanacağı öngörülmüş ayrıca, ilaç ve sair ecza maddesine elkonularak imha edilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verileceği hükme bağlanmıştır. Maddenin bu düzenleniş şekliyle failin haksızlık oluşturan hareketinin idarî yaptırım kararını gerektiren bir kabahat olması, öncelikli olarak Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre şahsî cezasızlık sebebine bağlı tutulmuştur. Failde şahsî cezasızlık sebebinin bulunmaması halinde fiilin kapsam ve niteliğine göre Türk Ceza Kanununda öngörülen bir suç kategorisine girmesi imkân dahilindedir. Örneğin bu gibi durumda, Türk Ceza Kanununun 186 ncı maddesi hükümleri uygulanabilecektir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 42 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre değiştirilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 43 üncü maddesinde mülga Türk Ceza Kanununun 409 uncu maddesine yapılan yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 44 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 45 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu maddede yazılı idarî yaptırım kararının mahallî mülkî amir tarafından belirleneceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(48) Maddenin kırksekizinci fıkrasıyla, 6269 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiştir, ayrıca Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükmü dikkate alınarak ağır para cezası adlî para cezası olarak düzenlenmiş ve müsadere ile tekerrüre ilişkin hükümlere Türk Ceza Kanununa uyum sağlanması amacıyla madde metninde yer verilmemiştir.

(49) Maddenin kırkdokuzuncu fıkrasıyla, 6283 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca Kabahatler Kanunu hükümleri çerçevesinde, Kanunda yazılı olan idarî para cezalarının, mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(50) Maddenin ellinci fıkrasıyla, 6301 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve hafif para cezası, 5252 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin hükümleri de dikkate alınarak idarî para cezasına dönüştürülmüştür. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden konuya ilişkin hükümler madde metninden çıkartılmış ve idarî para cezası verme yetkisi belirlenmiştir. Öte yandan, bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamının ilgili belediye hesabına aktarılacağı hükme bağlanmıştır.

(51) Maddenin ellibirinci fıkrasının (a) bendiyle, 6326 sayılı Kanunun 124 üncü maddesinde yer alan suçlara ilişkin yaptırımlar, eylemin niteliğine göre hapis veya adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 125 inci maddesinde yer alan para cezaları, eylemin niteliğine göre günün ekonomik koşulları dikkate alınarak idarî para cezasına dönüştürülmüş ve hapis cezası madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 126 ncı maddesinde yer alan hafif hapis ve hafif para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleriyle uyum sağlamak amacıyla hapis ve adlî para cezası şeklinde düzenlenmiş ve bu cezaların seçimlik olarak verilebileceği öngörülmüştür.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 127 nci maddesinde yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezasının alt ve üst sınırı yeniden belirlenmiş, ağır para cezası adlî para cezası olarak düzenlenerek Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmış ve bu cezaların seçimlik olarak verilebileceği öngörülmüştür.

(52) Maddenin elliikinci fıkrasının (a) bendiyle, 6343 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin (a) bendiyle, veteriner hekimlik mesleğinin yerine getirilmesi için aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza - fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

(b) ve (c) bentlerinde ise, haklarında yüksek haysiyet divanında verilmiş olan meslekten men ve diplomanın istirdadı kararı düzenlenmiştir.

Maddenin (a) bendinde yapılan değişikliğe paralel olarak, (ç) ve (d) bentlerindeki düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 65 inci maddesinde yer alan idarî para cezasının miktarı, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 66 ncı maddesinde yer alan idarî para cezasının miktarı, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 67 nci maddesinde yer alan idarî para cezasının miktarı, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 68 inci maddesinde belirtilen suçun yaptırımı için öngörülen hapis cezası madde metninden çıkartılmış, ağır para cezası ise adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle Türk Ceza Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 70 inci maddesinde yer alan idarî para cezasının miktarı, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 71 inci maddesinde suç karşılığı yaptırımda öngörülen hapis cezasının alt sınırı, Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesi göz önünde tutularak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 72 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunda yazılı olan idarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı halinde cezanın arttırılacağı ve idarî para cezasının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metinde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun ek 2 nci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesindeki tanıma uygun olarak “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

(53) Maddenin elliüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 6831 sayılı Kanunun 70 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, “sigara” ibaresi, sigaranın insan sağlığı üzerindeki bilinen yaygın zararları dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 77 nci maddesine bir fıkra eklenmektedir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun, adlî kolluk ve görevi başlıklı 164 üncü maddesinde adlî kolluk olarak tanımlanan güvenlik görevlileri arasında orman muhafaza memurları ve Orman Kanununa yollama yapılmaması sebebiyle uygulamada karşılaşılan tereddütlerin giderilmesi ve orman muhafaza memurlarının da bu Kanundan kaynaklanan suçların soruşturmalarında “kolluk görevlisi” olarak belirlenmesi amacıyla, maddede düzenleme yapılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 78 inci maddesinin (A) bendi değiştirilmiştir.

Maddeyle, silâh kullanma koşulları bakımından mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesine yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun ceza sorumluluğunu kaldıran nedenlere ilişkin düzenlemesi dikkate alınarak, hakkın kullanılması, meşru savunma veya zorunluluk hali olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 79 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle öncelikle, madde kenar başlığında kullanılan “suçların takibi” ibaresi, “Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin takibi” şeklinde değiştirilmiştir. Kanuna aykırılık halleri, Orman Kanununda yer alan hem idarî para cezasını gerektiren kabahatleri, hem de cezai yaptırımı gerektiren suçları kapsamaktadır. Maddede, Kanuna aykırılık hallerinde orman muhafaza memurları tarafından yerine getirilecek usulî işlemlere yer verilmiş, ayrıca, bu aykırılık hallerinde, orman muhafaza memurlarının bu Kanundan doğan yetkileri ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Buna göre orman muhafaza memurları; Kanuna aykırılık durumlarını bir tutanakla tespit edecek, suça konu nakil vasıtaları ile orman emvaline elkoyacak, şüphelileri yakalayabilecektir. Cumhuriyet savcısına ulaşılamadığı hallerde, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre, elkoyma yetkisinin tanınmasıyla, Orman Kanununda yer alan suçların işleniş şekilleri ve bu suçların işlenme yerleri dikkate alındığında, suç konusu olan eşyaların elkonulmasında gerekli süratin sağlanması ve bu suçlardaki delillerin kaybolma tehlikesinin azaltılması amaçlanmıştır.

Maddeye eklenen üçüncü fıkrayla, bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde işlenen suçların soruşturulmasında ve kovuşturulmasında 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 83 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, 6831 sayılı Orman Kanununun suç ve cezaları düzenleyen maddelerinin Tasarıyla değişiklik yapılması öngörüldüğünden halen kovuşturması devam eden orman suçlarına ilişkin davalar ile bu suçların yargılamasında belli bazı suçlar dışında genel anlamda görevli sulh ceza mahkemelerinin bu suçların kovuşturulmasında uzmanlaşmış olduğu da dikkate alınmak suretiyle, orman suçlarına ilişkin görevli mahkemeler yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 84 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, bu Kanunda yer alan suç konusu eşyalar ile nakil vasıtaları hakkında uygulanacak usul hükümleri 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 132 nci maddesi dikkate alınarak yeniden düzenlenmiş, elkonulan eşyalar hakkında yapılacak işlemleri gösterir usul hükümleri madde metninden çıkartılmıştır. Ayrıca, nakil vasıtası ve suç aletleri ile orman emvalinin satış bedelinin tamamının Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrasında geçen “cürüm” ibaresi “suç” olarak değiştirilmiş ve madde metninde geçen “suçlunun” ibaresi madde metninden çıkartılmak suretiyle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 88 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Orman Kanununda yazılı suçlardan dolayı arama işleminin Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre yapılacağı belirtilmiş, Cumhuriyet savcısına ulaşılamayacağı hâllerde ise aramanın orman işletmesinin yazılı emriyle yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 91 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında, ormandan ağaç kesmek, ağacı kökünden sökmek, hayatiyetini sona erdirecek şekilde ağacı boğmak, ağaçtan yalamuk, pedavra veya hartama çıkarmak fiilleri, suç olarak tanımlanmıştır.

Seçimlik hareketli bir suç olan bu suçun oluşabilmesi için, gerçekleştirilen fiilin ağacın hayatiyetini sona erdirecek nitelikte olması gerekir.

Bu suçun konusu, ağaçtır. Bu ağacın hayatiyetini devam ettiren bir ağaç olması gerekir. Bu nedenle, fıkra metninde "dikiliden ağaç" ibaresi kullanılmıştır. Bu itibarla, hayatiyeti sona ermiş olan ağaçlar, bu fıkrada tanımlanan suçun konusunu oluşturmaz.

Kanunda yaptırım olarak mümkün olduğunca katlamalı sistemden sarfınazar edilmiştir. Bunun için, söz konusu suç tanımında cezanın alt ve üst sınırları arasındaki makas geniş tutulmuştur. Bu suç tanımında hapis cezasının yanı sıra adlî para cezası da öngörülmüştür. Adlî para cezasının üst sınırı bin gün olarak belirlenmiştir. Bu suçu işlemek suretiyle kişinin ekonomik bir menfaat elde ettiği düşüncesine dayalı olarak fıkra metninde yer verilen adlî para cezasının alt sınırı belirlenmemiştir. Bu durumda mahkeme kişinin bu suçu işlemek suretiyle elde ettiği menfaati takdir etmek suretiyle, adlî para cezasının genel alt sınırı olan beş gün ile bin gün arasında adlî para cezasına hükmedecektir.

Birinci fıkranın ikinci cümlesindeki hükme göre, suçun konusunu oluşturan ağacın münhasıran yakacak emval veren ağaç olması halinde, birinci cümleye göre verilecek cezada indirim yapılması gerekmektedir. Dikkat edilirse, bu cümlede kullanılan ibare, "münhasıran yakacak nitelikte emval veren ağaç"tır. Bu itibarla, suçun konusunu oluşturan ağaç sınai bir ürün üretilebilecek nitelikte bir ağaçsa, cezada indirim yapılmayacaktır. Bunun için, mahkemece suçun konusunu oluşturan ağacın türü ve sair evsafı göz önünde bulundurularak sınai bir ürün üretilebilecek nitelikte olup olmadığının belirlenmesi gerekir.

Maddenin ikinci fıkrasında suçun konusunun fidan olması, söz konusu suçun nitelikli unsuru olarak tanımlanmıştır. Ancak, fidandan ne anlaşılması gerektiği hususunda santimetre hesabıyla belirlenen kutur ölçütünden vazgeçilmiştir. Çünkü kutur ölçütü, ağacın türüne göre değişkenlik arzedebilir. Bunun için, her somut olayda suçun konusunu oluşturan ağacın türüne göre, fidan olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

Maddenin üçüncü fıkrasında ayrı bir suç tanımına yer verilmiştir. Bu fıkrada fidan ekim sahasının bozulması, suç olarak tanımlanmıştır. Burada suçun konusu fidan ekim sahasıdır. Bu itibarla, somut olayda şayet maddenin birinci fıkrasındaki suç da oluşmuşsa, ayrıca bu suçtan dolayı da kişiye ceza vermek gerekir.

Maddenin dördüncü fıkrasında, birinci fıkrada tanımlanan suçun işlenmesinde motorlu araç ve gereç kullanılması, bu suç açısından daha ağır cezayı gerektiren bir nitelikli unsur olarak belirlenmiştir. Ancak, suçun konusunun fidan olması halinde, bu nitelikli unsurdan hareketle cezada artırım yapılmayacaktır.

Maddenin beşinci fıkrasında genel, tali ve tamamlayıcı bir suç tanımına yer verilmiştir. Bu suçun oluşabilmesi için, gerçekleştirilen fiilin, bu Kanunun 14 üncü maddesinin A ve B bentlerinde belirlenen yasak fiillerden olması ve fakat, yukarıdaki fıkralarda tanımlanan suçların kapsamına girmemesi gerekir.

Maddenin altıncı fıkrasında, bu Kanunun 14 üncü maddesinin A ve B bentlerinde belirlenen yasak fiilleri kişinin kendi mülkü olan orman alanında işlemesi, daha az cezayı gerektiren bir nitelikli unsur olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 92 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, 92 nci maddenin birinci fıkrasında yer alan elkoymaya ilişkin hükümler 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

92 nci maddenin ikinci fıkrasında yapılan düzenleme özellikle yaptırım bakımından yeni bir hüküm içermektedir. Böylece, izinsiz maden ocağı açma fiili, ormana verilen zarar ve eylemin niteliği de dikkate alınarak, kabahat olmaktan çıkartılmak suretiyle, hapis ve adlî para cezasını gerektiren suç haline dönüştürülmüştür.

92 nci maddenin üçüncü fıkrasında yapılan düzenlemeyle, ruhsat veya izin belgesindeki sürenin dolmasına rağmen maden ocağı işletmeye devam edenler ya da izin verilen alandaki sınırı aşanlar hakkında 91 inci madde hükümleri saklı tutulmak suretiyle, 93 üncü maddede yer alan işgal ve faydalanmaya ilişkin hükümlerin uygulanacağı belirtilmek suretiyle Yargıtayın yerleşik uygulaması yasal düzenlemeye kavuşturulmuştur.

92 nci maddenin son fıkrasıyla, meydana gelen zararların genel hükümlere göre tazmin ettirileceği hükme bağlanmış, ayrıca, izin alarak ocak açanların idarece kendilerinden istenen tedbirlere uymamaları halinde haklarında idarî para cezası verileceği öngörülmüş ve tedbirlere riayet edilinceye kadar ocakların işletilmekten men edileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 93 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, maddede düzenlenen suça ilişkin yaptırımın üst sınırı arttırılmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, işgal suçunun yeniden tarla açmak suretiyle veya yanmış orman sahalarında işlenmesi hali, fiile bağlı bir artırım nedeni olarak kabul edilerek cezanın arttırılması öngörülmüştür.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, bu maddede tanımlanan suçların konusunu oluşturan, işlenmesinde kullanılan ve işlenmesiyle elde edilen eşya veya mahsul Türk Ceza Kanununun müsadereye ilişkin hükümlerine göre müsadere edileceği hükme bağlanarak Türk Ceza Kanununa uyum sağlanmıştır.

Maddenin son fıkrasında ise, 17 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki yerleri, amaç dışı kullanım veya kullanıma izin verenler bakımından yaptırım öngörülmüştür.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 94 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle öncelikli olarak, 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesinde belirtilen kurallara aykırı olarak tesis kurma eylemi, tesisin orman sınırları içerisinde veya dışında olmasına göre ikili bir düzenlemeye yer verilmiştir.

Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, 18 inci maddede belirtilen ve yapılması izne bağlı fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, terebentin, katran, sakız, 92 nci madde kapsamı dışında kalan taş, kömür, toprak ve buna benzer ocaklar ile balık üretim tesislerinin orman sınırları içinde izinsiz olarak kurulması, hapis ve adlî para cezasını gerektirir bir suç olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, bunların işletilmesi men edilerek tesislerin Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsaderesine hükmolunacağı belirtilmiştir.

94 üncü maddenin ikinci fıkrasıyla, 18 inci maddede belirtilen ve birinci fıkrada yazılı fiilin orman sınırları dışında işlenmesi hali idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

94 üncü maddenin üçüncü fıkrasıyla, 91 inci maddede daha önceden düzenlenen ve ağaç kesme fiilleriyle doğrudan ilişkili olmayıp, tali mahiyette olan 14 üncü maddesinin (C) bendinde belirtilen yasak haller, maddenin son fıkrasında idarî para cezasını gerektiren fiiller arasında sayılmıştır.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 95 inci maddesinde yer alan para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (k) bendiyle, Kanunun 96 ncı maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (l) bendiyle, Kanunun 97 nci maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, mülga Türk Ceza Kanununun 333 üncü maddesine yapılan yollama yeni Türk Ceza Kanununa göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (m) bendiyle, Kanunun 98 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesinde düzenlenen adlî para cezası sistemiyle uyumlu hâle getirilmiştir. Ayrıca maddenin son fıkrasında yer alan tazminat hükmü, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (n) bendiyle, Kanunun 99 uncu maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (o) bendiyle, Kanunun 100 üncü maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ö) bendiyle, Kanunun 101 inci maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (p) bendiyle, Kanunun 102 nci maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (r) bendiyle, Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (s) bendiyle, Kanunun 104 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan hapis cezasının alt sınırı eylemin niteliğine göre 5237 sayılı Kanunun genel hükümlerine bırakılmak suretiyle yeniden belirlenmiş, ayrıca, mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ş) bendiyle, Kanunun 105 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsili usulü 5326 sayılı Kanunun genel hükümleri kısmında düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere yer verilmemiştir. Ayrıca, mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, yeni Türk Ceza Kanununa göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (t) bendiyle, Kanunun 106 ncı maddesinde mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (u) bendiyle, Kanunun 107 nci maddesinde yer alan fiilin yaptırımı, 5326 sayılı Kanunun 32 nci maddesine yollama yapılmak suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ü) bendiyle, Kanunun 108 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Öncelikli olarak 108 inci maddenin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan suç karşılığı uygulanacak cezalar yeniden belirlenmiş ve maddede geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesinde düzenlenen adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

108 inci maddenin üçüncü fıkrasıyla, suçun konusunu oluşturan orman ürünlerinin değerinin azlığı göz önünde bulundurularak verilecek cezalarda indirim yapılacağı hükme bağlanmıştır.

108 inci maddenin dördüncü fıkrasıyla, bu Kanunda yazılı suça konu olan her türlü orman emvali, nakil vasıtaları ve suç aletlerinin Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edileceği belirtilmek suretiyle Türk Ceza Kanununa uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (v) bendiyle, Kanunun 109 uncu maddesinde yer alan hafif hapis ve hafif para cezası 5252 ve 5326 sayılı Kanunlara uyum sağlamak amacıyla idarî para cezası olarak günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (y) bendiyle, Kanunun 110 uncu maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasıyla, haksızlık oluşturan fiile ilişkin idarî para cezasının miktarı günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, 76 ncı maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan suçlara ilişkin hapis cezalarının üst sınırı üç yıl olarak düzenlenmiş ve maddede geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi dikkate alınarak adlî para cezasına dönüştürülmüştür.

110 uncu maddenin üçüncü fıkrasıyla, dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak orman yangınına sebebiyet verenler hakkında uygulanacak suça ilişkin yaptırım, suçun zarar suçu olma vasfı da dikkate alınarak belirlenmiştir. Maddeyle, failin yangının söndürülmesine ve etkisinin azaltılmasına yönelik çabaları veya meydana gelen zararın azlığı cezanın indirilmesi bakımından göz önünde tutulacak bir kriter olarak kabul edilmiştir. Madde metninde “dikkat ve özen yükümlülüğü” ibaresi özellikle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kusur sorumluluğunun bir türü olarak öngörülen taksirli sorumlulukta yer verilen ifadeyle uyumu sağlanması amacıyla kullanılmıştır. Ayrıca, maddede zararın belirlenmesi bakımından dikkate alınacak hususlar ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

110 uncu maddenin dördüncü fıkrasıyla, kasten orman yakmak suçuna ilişkin cezalar, suçun işleniş şekli, vasıf ve mahiyetine göre yaptırımlarda caydırıcılığın sağlanması amacıyla yaptırımlar yeniden belirlenmiştir.

110 uncu maddenin beşinci fıkrasıyla, Devletin güvenliğine karşı suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde Devlet ormanlarının yakılması halinde suçun işleniş şekli dikkate alındığında, artırımlı cezanın uygulanacağı belirtilmiştir.

110 uncu maddenin son fıkrasında, bu maddede yazılı suçların işlenmesi sebebiyle, gerek kasten, gerek taksirli şekli olsun, ölüm ve yaralamanın meydana gelmesi halinde, kasten veya taksirle ölüm ya da yaralamaya ilişkin suça ilişkin cezaya ayrıca hükmolunacağı belirlenmiştir.

Maddenin değişiklikten önceki düzenlenmesinde yer alan Devlet Güvenlik Mahkemelerince bakılacağına dair hüküm 5235 sayılı Kanunun 8 ilâ 15 inci ve 5271 sayılı Kanunun 250 nci maddesi hükümleri karşısında hüküm madde metnine alınmamıştır. Ayrıca, 647 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin uygulanmayacağına ilişkin hüküm 5237 sayılı Kanunun 5 ve 50 nci maddelerinin hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (z) bendiyle, Kanunun 111/a maddesinde yapılan değişiklikle, bu Kanunda mercii belirtilmemiş idarî yaptırım kararlarının, orman işletme şefleri tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü, 5326 sayılı Kanunun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (aa) bendiyle, Kanunun 112 nci maddesi kısmen yeniden düzenlenmiştir.

112 nci maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda ceza yargılamasında şahsî hak talebi ve tazminat istemine ilişkin usulü hükümlere yer verilmemesi sebebiyle, bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zararın genel hükümlere göre ve hukuk mahkemelerinden istenebileceği hükme bağlanarak Ceza Muhakemesi Kanunuyla uyum sağlanmıştır.

112 nci maddenin ikinci fıkrasında geçen “suç” ibareleri yerine “fiil” ibaresi kullanılmak suretiyle gerçek zarar üzerinden tazminatın, bu Kanunda düzenlenen idarî yaptırım kararını gerektiren fiiller bakımından da istenebilmesi olanaklı hâle getirilmiştir. Ayrıca maddede yer alan bazı ibareler Ceza Muhakemesi Kanununa uyum amacıyla, madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (bb) bendiyle, Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrasında geçen “suç” deyimi yerine “bu Kanuna aykırılık oluşturan fiilin” ibaresi kullanılmak suretiyle idarî yaptırım kararını gerektiren fiiller bakımından da maddenin uygulanması olanaklı hâle getirilmiştir.

Fıkranın (cc) bendiyle, Kanunun 114 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede geçen “her türlü orman suçları” deyimi yerine “bu Kanuna aykırılık oluşturan her türlü fiil” ibaresi kullanılmak suretiyle idarî yaptırım kararını gerektiren fiiller bakımından da maddenin uygulanması olanaklı hâle getirilmiştir.

Fıkranın (çç) bendiyle, Kanunun 116 ncı maddesinin son fıkrasında yer alan müsadereye ilişkin hüküm, maddedeki yaptırımın idarî para cezası olması nedeniyle, Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunuyla uyum sağlamak amacıyla madde metninden çıkartılmıştır.

(54) Maddenin ellidördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 6948 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Madde metninde geçen Bakanlık ismi, güncelleştirilmiş, ayrıca, maddede yer alan idarî para cezasının miktar olarak yeterli ve etkin caydırıcılığı sağlaması sebebiyle fiilin tekrarı hâlinde bu cezanın artırımına ilişkin hükmü madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 6948 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve Bakanlık ismi güncelleştirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 6948 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulüne ilişkin hükümler, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkarılmış ve idarî para cezasının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanarak uygulamada doğabilecek tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 6948 sayılı Kanunun 12 nci maddesi değiştirilerek maddede yazılı fiilleri işleyenler hakkında suça ilişkin yaptırım bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

(55) Maddenin ellibeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülerek günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, 5326 sayılı Kabahatler Kanununda yer alan idarî yaptırım rejimine uygunluğunun sağlanması amacıyla elkonulan eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, yasak olduğunu bildiği hâlde bir bitkiyi ülkeye sokan veya transit olarak geçirenlerin fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bunlar hakkında hapis veya adlî para cezası verileceği öngörülmek suretiyle maddenin ikinci fıkrasındaki suçun hem unsurları hem de yaptırımı itibariyle yeni düzenlemeye yer verilmiştir. Madde düzenlemesiyle, hem Türk Ceza Kanunu, hem de Kabahatler Kanunu hükümleriyle uyumunun sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde yer alan yaptırımlardan; hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenerek ağır para cezası 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun şekilde adlî para cezası olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, Türk Ceza Kanununun genel hükümler kısmında düzenlenmesi sebebiyle maddede müsadere hükmüne yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 50 nci maddesinde, haksızlık oluşturan fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınarak fiil, kabahat olarak düzenlenmiştir. Bu nedenle, maddede yer alan aykırılık hâllerinde uygulanacak yaptırım, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri de dikkate alınmak suretiyle, idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Ayrıca, kabahat konusunu oluşturan bitkilere elkonularak imha edileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde öngörülen suç karşılığı verilecek yaptırım, Türk Ceza Kanununun yaptırım sistemi dikkate alınmak suretiyle, hapis veya adlî para cezası olarak yeniden belirlenmiş ve maddede yer alan müsadere hükmüne yeni düzenlemede yer verilmemek suretiyle de Türk Ceza Kanununa uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 52 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Bu düzenlemeyle, Türk Ceza Kanununun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “idarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamaz” ilkesi gözetilmek suretiyle, maddede yer alan aykırılık hâli, suç olarak değil, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak belirlenmiştir. Ayrıca idareye, kabahat konusu bitki ve eşyaya karantina tedbiri alma yükümlülüğü de getirilmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınmak suretiyle, idarî para cezasına dönüştürülmüştür. Öte yandan, ikinci fıkrada yer alan ve fiile bağlı bir artırım nedeni olarak öngörülen düzenlemede geçen ağır para cezası, maddenin birinci fıkrasında yapılan değişikliğe paralel olarak, idarî para cezasını gerektiren bir artırım nedeni olarak öngörülmüştür. Ayrıca, kabahat konusunu oluşturan bitkiler hakkında gerekli karantina tedbirlerinin alınacağı da hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde yer alan aykırılık hâli, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde yer alan hafif para cezası, 5252 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak, idarî para cezasına dönüştürülmüş ve günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinde yer alan aykırılık hâli, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 57 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddeyle, 57 nci maddede yer alan fiiller, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, kapatma veya faaliyetten men yaptırımının süresi ve niteliği itibariyle eksikliklerin tamamlanması koşuluna bağlı tutularak ticari müessesenin ticari faaliyetlerinin devam etmesi olanağı sağlanmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde yer alan fiil, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, bu madde hükümlerine göre zararlı olan tohumların mülkiyetinin de kamuya geçirilmesi olanağı getirilmek suretiyle idarî yaptırımı gerektiren fiiller yönünden Kabahatler Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (i) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinde yer alan fiil, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, bu madde hükümlerine aykırı olarak taşınan bitkilere elkonularak mülkiyetinin de kamuya geçirilmesi olanağı getirilmek suretiyle idarî yaptırımı gerektiren fiiller yönünden Kabahatler Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (j) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinde yer alan fiil, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (k) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 61 inci maddesinde yer alan fiil, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (l) bendiyle, 6968 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan idarî yaptırım kararını verecek makam ve merciler yeniden düzenlenmiştir.

(56) Maddenin ellialtıncı fıkrasının (a) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 45 inci maddesi değiştirilerek mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde yapılan değişiklikle, madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak olan yaptırım, unsur ve şekli itibariyle Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine uyduğundan fiilin, adı geçen Kanun hükümlerine göre cezalandırılması amacıyla, Kabahatler Kanununa yollama yapılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan hapis cezası, eylemlerin niteliği itibariyle idarî para cezasına dönüştürülerek idarî para cezasının miktarı belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan para cezası, 5237 sayılı Kanunla uygunluğunu sağlanmak amacıyla adlî para cezasına dönüştürülmüş, maddenin ikinci fıkrasında belirtilen ihlallerde de, birinci fıkra hükmü gereğince ceza öngörülmüş ve burada geçen bedel ödeme cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun suç karşılığı öngörülen yaptırım sistemi dikkate alınarak ve Türk Ceza Kanununun aslî ceza-ferî ceza ayrımını kabul etmemesi sebebiyle madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, maddenin ikinci fıkrasında ise, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümleri kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde yapılan değişiklikle, mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde cezaî yaptırıma bağlanan fiiller, Türk Ceza Kanununda suç olarak düzenlendiğinden, bu fiillerin ayrıca müstakil bir suç olarak düzenlenmesine ihtiyaç görülmeyerek, Türk Ceza Kanununun mala zarar verme suçu hükümlerine göre cezalandırılacağı hükme bağlanmıştır.

(57) Maddenin elliyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 7201 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, madde metninde geçen "Devlet memuru" ibaresi, Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesi hükmü dikkate alınarak "kamu görevlisi" olarak değiştirilmiştir. Öte yandan bu Kanunun 57 nci maddesinde yer alan düzenlemenin, kapsam, niteliği ve yeri itibariyle bu maddeyle örtüşmesi sebebiyle, kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından da "kamu görevlisi" sayılacakları hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 53 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Yanlış adres bildirme suçuna uygulanacak yaptırıma hapis cezası da eklenmek suretiyle adlî para cezasıyla seçenekli hale getirilmiştir. Ayrıca madde metninde yer alan, suç karşılığı öngörülen ağır para cezası, adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle; Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Madde metninde yer alan suça uygulanacak yaptırımda, uygulanacak temel cezanın belirlenmesinde öngörülen zarar ölçütü, Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükmü göz önünde tutularak madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddede suç karşılığı öngörülen ağır para cezası adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 55 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek, suç karşılığı öngörülen ağır para cezaları adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 56 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, suç karşılığı öngörülen ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

(58) Maddenin ellisekizinci fıkrasıyla, 7258 sayılı Kanunun 5 inci maddesi değiştirilmiştir. Maddeyle, futbol müsabakalarında müşterek bahis tertip veya idare edenler, bunlara ait biletleri bilerek satanlar ve dağıtanlar hakkında uygulanan yaptırım, Türk Ceza Kanununa uyumunun sağlanması amacıyla hapis ve adlî para cezası olarak belirlenmiş, ayrıca, bu suçun tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacağı hükme bağlanmıştır. Öte yandan, bu madde kapsamına giren suçların soruşturmalarının genel hükümlere göre yürütülmesinin sağlanması amacıyla madde metninde yer alan soruşturma usulüne ilişkin hükümler madde metninden çıkartılmıştır.

(59) Maddenin ellidokuzuncu fıkrasıyla, 7269 sayılı Kanunun 47 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin (a) bendinde yer alan, haksızlık oluşturan fiilin yaptırımı idarî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin (a) bendinin alt bentlerinde yer alan hükümlere idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninde yer verilmemiştir.

Maddenin (b) bendinde yer alan, ağır para cezası 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesine uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Maddenin (c) bendinde yapılan değişiklikle 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır.

(60) Maddenin altmışıncı fıkrasının (a) bendiyle, 7397 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi değiştirilmiştir.

Türkiye'de kurulacak sigorta veya reasürans kurucularında aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 37 nci maddesinin beşinci fıkrası, Kanunun ikinci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklikle uygun olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 42 nci maddesinin bir ve üçüncü fıkralarında yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasının hükümleri 5237 sayılı Kanunun 58 inci maddesi hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 44 üncü maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 45 inci maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasının hükümleri 5237 sayılı Kanunun 58 inci maddesi hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 46 ncı maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasının hükümleri 5237 sayılı Kanunun 58 inci maddesi hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 47 nci maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasının hükümleri 5237 sayılı Kanunun 58 inci maddesi hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 48 inci maddesinde yer alan ağır para cezası, fiilin niteliğine göre idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 49 uncu maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasının hükümleri 5237 sayılı Kanunun 58 inci maddesi hükümleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 50 nci maddesinde yer alan yaptırım, hapis ve adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 51 inci maddesinde yer alan yaptırım, hapis ve adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında ise maddenin birinci fıkrasındaki fiilin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, verilecek cezaların artırılacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 52 nci maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre belirlenmiştir.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla bu fıkrada belirtilen eylemleri yapanlara verilecek cezanın, maddenin birinci fıkrasına göre verilecek cezaya göre bir kat artırılarak verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (k) bendiyle, Kanunun 54 üncü maddesinde yer alan ağır para cezası fiilin niteliğine göre idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (l) bendiyle, Kanunun 55 inci maddesinde yer alan yaptırım, hapis veya adlî para cezası şeklinde seçenekli olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (m) bendiyle, Kanunun 56 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunun 45 ve 46 ncı maddelerinde yazılı suçların tekerrüren işlenmesi halinde uygulanacak yaptırım gösterilmiştir. Maddede tekerrür nedeniyle suç karşılığı uygulanan yaptırım bakımından bir artırım öngörülmemiş sadece bu suça ilişkin olarak uygulanacak yaptırım nevine yer verilmiştir.

Fıkranın (n) bendiyle, Kanunun 58 inci maddesinde yapılan değişiklikle 5271 sayılı Kanunla uyum sağlanmıştır.

(61) Maddenin altmışbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 7402 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan “Devlet memurları” ibaresi, “kamu görevlisi” olarak değiştirilmek suretiyle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 15 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 19 uncu maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Bu para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiştir.

Öte yandan idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesi, 5271 sayılı Kanun hükümlerine göre değiştirilmiştir.

(62) Maddenin altmışikinci fıkrasının (a) bendiyle, 7472 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiştir. Öte yandan idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 5 inci maddesinin (b) bendi 5237 sayılı Kanunun 53 üncü maddesine uyum sağlamak amacıyla değiştirilmiştir.

(63) Maddenin altmışüçüncü fıkrasıyla, 7478 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, daha önceden veya bu Kanun hükümlerine göre kurulmuş köy içme suyu tesislerinin tahribi, imha edilmesi veya bozulması ya da bunlara zarar verilmesi fiiline ilişkin olarak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, kurulan su kullanım düzeninin bozulması fiili, idarî para cezasını gerektirir bir kabahat olarak düzenlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür.

Maddenin üçüncü fıkrasında ise, tazmine ilişkin hükümlere yer verilmiştir. Tazminin yerine getirilmesi, failin bulunamaması koşuluna bağlanmıştır.

(64) Maddenin altmışdördüncü fıkrasıyla, 80 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, bu Kanun hükümlerine göre, yürürlüğe konulacak yönetmelik esaslarına aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve idarî yaptırım kararlarının, belediye encümenleri tarafından verileceği öngörülmüştür.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, idarî para cezalarının tamamının ilgili belediye hesabına aktarılacağı hükme bağlanmıştır.

İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsili usulüne ilişkin düzenlemeler Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında yer aldığından maddede buna ilişkin düzenlemelere yer verilmemiştir.

(65) Maddenin altmışbeşinci fıkrasıyla, 155 sayılı Kanunun birinci maddesi değiştirilmiştir. Maddede öngörülen suçun maddi unsurları dikkate alınmak suretiyle suça ilişkin yaptırımın müstakil olarak düzenlenmesi uygun görülerek maddenin eski düzenlemesinde yer verilen mülga Türk Ceza Kanununa yollama yapılması usulü tercih edilmemiştir.

(66) Maddenin altmışaltıncı fıkrasıyla, 167 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenip, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kesinleşmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkartılmış, Kabahatler Kanununa uyum amacıyla tekerrür hükümlerine yer verilmemiştir.

(67) Maddenin altmışyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 213 sayılı Kanunun 2 nci maddesi değiştirilmiştir.

5326 sayılı Kabahatler Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra, 4458 sayılı Gümrük Kanununun uygulamasında, gümrük idarelerince verilen para cezalarının kanun yolu usulü konusunda ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi ve bu hususlarda Vergi Usul Kanununda öngörülen sistemin geçerli olmasını temin etmek ve uygulanabilirliğini sağlamak amacıyla maddede değişiklik yapılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 5 inci maddesinin altıncı fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, açıklanan bilgilerin ele alınarak mükelleflerin, şeref ve haysiyetlerine tecavüz edilemeyeceği kuralı getirilmiştir. Bu kurala aykırı hareket edilmesi halinde uygulanacak suç ve yaptırım bakımından mülga Türk Ceza Kanununun 480 ilâ 482 nci maddelerine yapılan yollamalara madde metninde yer verilmemiştir. Nitekim maddede yazılı kurallara aykırılık teşkil eden fiiller 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yaptırım bakımından suç olarak düzenlendiğinden bu suça özgü unsurların gerçekleşmesi hâlinde Türk Ceza Kanununun ilgili madde hükümlerinin uygulanması mümkün olabilecektir. Ancak, bu maddelerde suç karşılığı öngörülen yaptırımlar bakımından maddenin düzenlemeden önceki şeklinde yer alan "cezanın artırımlı uygulanması" bundan sonra mümkün olmayacaktır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 87 nci maddesi kısmen değiştirilmiştir.

Maddeyle, maddenin değişiklikten önceki metninden farklı olarak; takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonları ile özel komisyonlara, memurların dışında, seçilecek kimselerde aranacak mahkûmiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Öte yandan, mahkûmiyet koşulu ile ilgili olarak yapılan değişikliğe paralel olarak madde metninde bu koşula ilişkin olan hükümlere yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 246 ncı maddesinin ikinci fıkrasında mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 344 üncü maddesinin başlığı madde metninde yapılan değişikliğe paralel olarak değiştirilmiş ve maddede yer alan aykırılık halleri, Kanunda idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlendiğinden maddenin birinci ve ikinci fıkrasında yer alan terimler de bu değişikliğe paralel olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 359 uncu maddesinin (a) bendinin (2) numaralı alt bendi ifade düzgünlüğünün sağlanması bakımından yeniden düzenlenmiş ve eylemin niteliğine göre hapis cezasının alt sınırı bir yıl olarak belirlenmiştir. Öte yandan, madde metninde yer alan hapis cezasının para cezasına çevrilmesine ilişkin düzenlemeye Türk Ceza Kanununun 50 nci maddesi hükmü dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca maddede yer alan para cezalarının ertelenmeyeceğine ilişkin düzenleme de Türk Ceza Kanununun 51 inci maddesi düzenlemesi karşısında madde metnine alınmamıştır.

Maddenin (b) bendinde yer alan, suç karşılığı uygulanacak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüş, ancak, cezanın alt sınırının onsekiz aydan az olamayacağı hükme bağlanmak suretiyle, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş suçlar nedeniyle kovuşturması devam eden veya Yargıtay'da bulunan dava dosyaları bakımından uygulamadaki deyimiyle "Yasa bozması" yapılmasının önüne geçilmesi ve bu suretle de bazı dosyalar yönünden suçun dava zamanaşımına uğramaması amaçlanmıştır.

Ayrıca, maddenin (b) fıkrasının (2) numaralı alt bendi maddenin (c) fıkrası olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 360 ıncı maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

359 uncu maddede yer alan suça iştirak eden suç ortaklarının suçun işlenmesinde menfaatlerinin bulunmaması halinde Türk Ceza Kanununun suça iştirak hükümlerine göre verilecek cezanın yarısı oranında indirileceği hükme bağlanmış ve bu suçlarda iştirak kurallarında Türk Ceza Kanunu hükümlerine yollama yapılmak suretiyle de aynı Kanunun 37 ilâ 41 inci madde hükümleri ile de uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 362 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yazılı aykırılık oluşturan fiil hakkında yaptırım bakımından, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, Türk Ceza Kanununun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesi hükümleri dikkate alınmak suretiyle tekerrür halinde Devlet hizmetinde kullanılmamaya ilişkin hükme madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 363 üncü maddesi değiştirilmiştir. Maddede mülga 765 sayılı Kanuna yapılan atıf 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, Kanunun 344 üncü maddesinde belirtilen fiiller, idarî yaptırımı gerektirdiğinden "suç" ibaresine madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 367 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, Kanunun 360 ıncı maddesinde müstakil bir suç düzenlenmemesi ve bu maddede iştirak hükümlerine yer verilmiş olması nedeniyle maddede geçen "360" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır. Aynı gerekçelerle maddenin iki ve dördüncü fıkralarında da değişiklikler yapılmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 371 inci maddesinin birinci fıkrasında, Kanunun 360 ıncı maddesine yapılan yollama, bu maddede suç gerektiren bir fiil düzenlenmemesi nedeniyle madde metninden çıkartılmıştır.

(68) Maddenin altmışsekizinci fıkrasının (a) bendiyle 222 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinde yapılan değişiklikle, "aile başkanına" ilişkin ibareler Türk Medeni Kanununun aile hukukuna ilişkin düzenlemeler dikkate alınmak suretiyle madde metninden çıkartılmış ve para cezaları 5083 sayılı Kanun hükümlerine göre yeniden uyarlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle Kanunun 57 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 59 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

59 uncu maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle, bu Kanunda yazılı idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmış ve (c) yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(69) Maddenin altmışdokuzuncu fıkrasıyla, 237 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi kısmen yeniden düzenlenmiştir. Madde metninde geçen "fiili mahiyetine göre" ibaresi 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükmü gözetilerek madde metninden çıkartılmıştır. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanununda tazminat ve şahsî hak istemine ilişkin usulü hükümlere yer verilmediğinden, meydana gelen masraf ve zararların ceza mahkemelerince değil, hukuk mahkemelerince tazmin ettirilmesi için genel hükümlere yollama yapılmıştır. Öte yandan 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 5 ve 58 inci maddeleri ile 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesi hükümlerine uyum sağlamak amacıyla, son fıkra madde metnine alınmamıştır.

(70) Maddenin yetmişinci fıkrasının (a) bendiyle 298 sayılı Kanunun 79 uncu maddesinde mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 133 üncü maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen suç karşılığı öngörülen yaptırımda suçun niteliği ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezası madde metninden çıkartılmış ve bu suç için öngörülen hapis cezasının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, Türk Ceza Kanununun iştirak hükümleri dikkate alınmak suretiyle, fiilin içlerinden en az birisinin silahlı olması koşuluyla üç kişi tarafından işlenmesi hâli fiile bağlı bir artırım nedeni olarak hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 134 üncü maddesi değiştirilmiştir. Maddenin birinci fıkrasıyla, seçim düzeninin sağlanması maksadıyla bu Kanun hükümlerine göre yetkili ve görevli kurullar veya kurul başkanı tarafından alınan karar ve tedbirlere uyarıya rağmen aykırı hareket edenlerin fiili, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bu madde hükümlerine göre alınan kararların sonuçsuz kalmasına sebebiyet verenlerin fiiline uygulanacak yaptırım idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, maddede yazılı fiillerin görevli kimseler tarafından işlenmesi hali şahsa bağlı bir artırım nedeni olarak öngörülmüştür. Öte yandan Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde yer alan belli haklardan yoksun bırakılma güvenlik tedbirine ilişkin düzenleme dikkate alınmak suretiyle suç hakkında daha önceki metinde yer alan kamu hizmetinden yasaklılık cezasına madde metninde yer verilmeyerek Türk Ceza Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 136 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, kurullara seçildiği halde haklı sebep olmaksızın görevi başına gelmeyenler hakkında uygulanacak yaptırım, adlî para cezası olarak yeniden belirlenmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, seçim başladıktan sonra kuruldaki görevlerini haklı bir sebep olmaksızın terk edenlere uygulanacak yaptırım, suçun kapsam ve niteliği gözetilerek sadece hapis cezası olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 137 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla suç karşılığı öngörülen yaptırım hapis cezası olarak belirlenmiştir. Öte yandan Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde yer alan belli haklardan yoksun bırakılma güvenlik tedbirine ilişkin düzenleme dikkate alınmak suretiyle suç hakkında daha önceki metinde yer alan kamu hizmetinden yasaklılık cezasına madde metninde yer verilmeyerek Türk Ceza Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasında, birinci fıkradaki fiilleri fiillerin görevliler dışında işlenmesi halinde verilecek cezaya yer verilmiştir.

Fıkranın (e) bendi ile Kanunun 138 inci maddesi,Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçunu düzenleyen 257 nci maddesi dikkate alınmak suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 140 ıncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında, mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa göre yeniden belirlenmiş ve ikinci fıkrada yer alan ağır para cezası, eylemin kapsam ve niteliği dikkate alınarak idarî para cezası olarak belirlenmiştir. Böylece, maddenin ikinci fıkrasında haksızlık oluşturan fiil, suç olmaktan çıkartılarak kabahate dönüştürülmüştür.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 143 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, eylemin kapsam ve niteliği dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 144 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, madde metninde yer alan ağır para cezaları, eylemin kapsam ve niteliğine göre madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 147 nci maddesinde yer alan ağır para cezaları eylemin kapsam ve niteliği itibariyle madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 148 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Yapılan değişiklikle, tamamen veya kısmen sahte seçmen kütüğü veya seçmen listesi tanzim eden veya bozan veya çalan veya yok edenler hakkında uygulanacak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre ceza verilmesi hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 149 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, madde metninde yer alan ağır para cezası eylemin kapsam ve niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, seçim propagandası toplantısına engel olma veya devamına imkân vermeme şeklinde ihlaller bakımından Türk Ceza Kanununun iştirak hükümleri dikkate alınmak suretiyle suçun unsurları yeniden belirlenmiştir. Değişiklikle, maddede yer alan fiilin ikiden fazla kişi ile birlikte, cebir veya şiddet kullanarak ya da tehdide başvurularak işlenmesi halinde de failler hakkında hapis cezasına hükmolunacağı belirtilmiştir.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 149/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan ağır para cezaları, adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyumlu hale getirilmiştir. Ayrıca maddenin önceki halinde yer alan tekerrür ve mülga Türk Ceza Kanununun 119 uncu maddesinin uygulanmayacağına ilişkin düzenlemelere, Türk Ceza Kanununun 5, 58 ve 75 inci maddeleri hükümleri göz önünde tutularak madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (k) bendiyle, Kanunun 150 nci maddesinde yer alan suç karşılığı uygulanan hapis cezasının alt sınırı madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (l) bendiyle, Kanunun 151 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında suç karşılığı yaptırım olarak öngörülen ağır para cezaları suçun niteliği ve kapsamı dikkate alınmak suretiyle madde metnine alınmamış ve maddenin birinci fıkrasında yer alan hapis cezasının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (m) bendiyle, Kanunun 154 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesine uyum amacıyla adlî para cezası olarak belirlenmiştir. Öte yandan, maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan suç karşılığı yaptırımda, suçun niteliği ve kapsamı dikkate alınmak suretiyle ağır para cezalarına yer verilmemiştir.

Fıkranın (n) bendiyle, Kanunun 155 inci maddesinde yapılan değişiklikle, suç karşılığı öngörülen yaptırımda suçun nitelik ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezasına yer verilmemiştir.

Fıkranın (o) bendiyle, Kanunun 156 ncı maddesinde mülga 765 sayılı Kanunun 526 ncı maddesine yapılan yollama Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi olarak düzeltilmiştir.

Fıkranın (ö) bendiyle, Kanunun 158 inci maddesinde yer alan hafif para cezası 5252 sayılı Kanunun hükümlerine göre idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (p) bendiyle, Kanunun 159 uncu maddesinde yer alan ağır para cezasına eylemin niteliğine göre madde metninde yer verilmiştir.

Fıkranın (r) bendiyle, Kanunun 160 ıncı maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yapılan değişiklikle, maddede yer alan suç karşılığı öngörülen yaptırımlardan, suçun niteliği ve kapsamı gözönünde tutularak ağır para cezasına yer verilmemiştir.

Fıkranın (s) bendiyle, Kanunun 161 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede yer alan suç karşılığı öngörülen yaptırımlardan, suçun niteliği ve kapsamı göz önünde tutularak ağır para cezasına yer verilmemiştir.

Fıkranın (ş) bendiyle, Kanunun 163 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede yer alan suç karşılığı öngörülen yaptırımlardan, suçun niteliği ve kapsamı göz önünde tutularak ağır para cezasına yer verilmemiştir.

Fıkranın (t) bendiyle, Kanunun 164 üncü maddesinin (1) numaralı bendinde yapılan değişiklikle maddede yazılı suçları işleyenler hakkında yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi göz önünde tutularak artırım sebebi olarak düzenleme içeren (2) ve (4) numaralı bent hükümleri madde metnine alınmamıştır.

Maddenin (3) numaralı bendinde yapılan değişiklikle fiil hakkında uygulanacak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükmünün artırımlı olarak uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin son fıkrasında yapılan değişiklikle fiilin, kurul mensuplarına herhangi bir suretle menfaat temini veya vaadi suretiyle işlenmesi halinde yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun rüşvet suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

Fıkranın (u) bendiyle, Kanunun 165 inci maddesinde yapılan değişiklikle maddede yer alan ağır para cezası eylemin kapsam ve niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ü) bendiyle, Kanunun 166 ncı maddesinde yapılan değişiklikle maddede yer alan ağır para cezası eylemin niteliğine göre madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (v) bendiyle, Kanunun 171 inci maddesi değiştirilmiş ve silâh taşıma yasağına aykırılık hâli yeni bir suç ve yaptırım şekli olarak maddede yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (y) bendiyle, Kanunun 173 üncü maddesi değiştirilmiştir. Yapılan değişiklikle madde metninde yer alan kavram ve ibareler 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir. Ayrıca 5320 sayılı Kanunla 3005 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılması sebebiyle bu Kanuna yapılan yollama madde metninden çıkartılmış ve 5235 sayılı Kanunla da mahkemelerin genel anlamda görevleri düzenlendiğinden göreve ilişkin hükümlere de madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (z) bendiyle, Kanunun 174 üncü maddesi değiştirilmiştir. Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle bu Kanunda yazılı suçların işlenmesi halinde uygulanacak özel usul hükümleri yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (aa) bendiyle, Kanunun 175 inci maddesi değiştirilmiş ve bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezalarının Cumhuriyet savcısı tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (bb) bendiyle, Kanunun 176 ncı maddesinin birinci fıkrasında mülga 5680 sayılı Basın Kanununa yapılan yollama, 5187 sayılı Basın Kanunu olarak değiştirilmiştir.

(71) Maddenin yetmişbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 308 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, Tarım Bakanlığınca muayene edilmemiş ve müsaadesi verilmemiş tohumlukları ithal ve ihraç edenler hakkında uygulanacak idarî para cezası günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir. Ayrıca bu fiillere konu tohumluklara elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verileceği hükme bağlanmak suretiyle Kabahatler Kanunu hükümleriyle de uyum sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle Kanunun 14 üncü maddesi kısmen yeniden düzenlenmiştir.

14 üncü maddenin birinci fıkrasıyla idarî para cezası, günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir. Ayrıca bu fiillere konu tohumluklara elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verileceği hükme bağlanmak suretiyle Kabahatler Kanunu hükümleriyle uyum sağlanmıştır.

14 üncü maddenin ikinci fıkrasıyla bu fıkrada sayılan aykırılık durumları idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlendiğinden “suç” ibaresi yerine “fiiller” deyimi kullanılmış ve idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, bu maddede yazılı fillerin tekrarı halinde cezaların artırılacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin son fıkrasıyla, bu Kanunda yazılı idarî yaptırımların mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüş ayrıca, yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(72) Maddenin yetmişikinci fıkrasının (a) bendiyle 625 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi değiştirilmiştir.

Maddeyle özel bir öğretim kurumunu açacak veya açılmış bir kurumu devralacak olan gerçek kişilerle özel hukuk tüzel kişilerinin temsilcilerinde aranılacak şartlar arasında sayılan mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir. Ayrıca birinci fıkranın (3) numaralı bendinde geçen “ahlakan” ibaresi ifade düzgünlüğünün sağlanması bakımından “ahlâken” olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle Kanunun 17 nci maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama, bu maddenin düzenlediği aykırılık hali 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine karşılık geldiğinden Kabahatler Kanununa göre düzeltilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle Kanunun 49 uncu maddesi değiştirilerek maddede sayılanların suç işlemeleri görevleri ile bağlantılı olmak koşuluna tabi tutulmuş ve kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından, Türk Ceza Kanunundaki "kamu görevlisi" tanımıyla uyum sağlanması için "memur sayılırlar" ibaresi yerine "kamu görevlisi" deyimi kullanılmıştır.

(73) Maddenin yetmişüçüncü fıkrasıyla, 657 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (5) numaralı alt bendi değiştirilmiştir.

Devlet memurluğuna alınacaklarda aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

(74) Maddenin yetmişdördüncü fıkrasıyla 775 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin birinci ve beşinci fıkraları değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede yaptırıma bağlanan suçun unsurlarının fiilin işleniş şekli itibariyle Türk Ceza Kanununda düzenlenmesi nedeniyle suça ilişkin yaptırımlar madde metninden çıkartılmış ve bu suç karşılığında Türk Ceza Kanununun 154 veya 184 üncü maddelerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin son fıkrasında yer alan hafif hapis ve hafif para cezalarının, 5252 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınmak suretiyle idarî para cezasına dönüştürülmüştür.

(75) Maddenin yetmişbeşinci fıkrasının (a) bendiyle 854 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin (c) ve (ç) bendlerinde yer alan idarî para cezaları 5083 sayılı Kanun hükümlerine göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca fiilin oluşturduğu haksızlık şekli dikkate alınarak eylemin tekrarı halinde cezada artırım yapılacağına ilişkin düzenleme madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (b) bendiyle Kanunun 51 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve 5083 sayılı Kanun hükümlerine göre uyarlanmıştır. Ayrıca suç karşılığı uygulanan yaptırım Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle Kanunun 52 nci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle Kanunun 53 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle Kanunun ek 1 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunda yazılı idarî para cezalarının geminin bağlama limanının bulunduğu yerdeki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürünce verileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan bu Kanunda yazılı suçlara ilişkin görevli mahkemeyi belirten düzenleme ile idarî para cezalarının tahsil, takip, kanun yoluna ilişkin hükümlerin Kabahatler Kanununun genel hükümleri kısmında ayrıntılı olarak düzenlenmesi sebebiyle buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(76) Maddenin yetmişaltıncı fıkrasının (a) bendiyle, 1072 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde mülga Türk Ceza Kanununa yapılan atıf, 5237 sayılı Kanunun 228 inci maddesi şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 1072 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiş, müsadereye ilişkin hükümler 5237 sayılı Kanunun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında madde metninden çıkartılmış ve "Bu suçlardan mahkûm olanların cezaları tecil edilmez." hükmü de, 5237 sayılı Kanunun 5 ve 51 inci maddelerinin hükümleri karşısında madde metninden çıkartılmıştır.

(77) Maddenin yetmişyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 1136 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi değiştirilmiştir. Avukatlık mesleğine kabul talebinde aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrası yeniden düzenlenmiştir. Kanunun, "Bazı görevlerden ayrılanların avukatlık edememe yasağı" kenar başlıklı 14 üncü maddesinin, emeklilik veya istifa gibi sebeplerle görevlerinden ayrılan adlî, idarî ve askerî yargı hâkim ve savcılarının son beş yıl içinde hizmet gördükleri mahkeme veya dairelerin yargı çevresinde, görevden ayrılma tarihinden itibaren iki yıl süre ile avukatlık yapmalarını yasaklayan birinci fıkrası, Anayasa Mahkemesinin 15/10/2002 tarihli, 2001/309 Esas ve 2002/91 sayılı Kararı ile yayımından bir yıl sonra yürürlüğe girmek üzere iptal edilmiştir. Anayasa Mahkemesi Kararı, 12/12/2003 tarihli Resmî Gazetede yayımlanmış ve bir yıllık süre dolmuştur. Verilen süre içinde yasal düzenleme yapılmadığı için yasal boşluk doğmuş ve maddede sayılan görevlerden ayrılanların avukatlık etmelerini engelleyen herhangi bir sınırlama kalmamıştır. Bu boşluk nedeni ile bir hâkim veya savcının görevinden ayrılır ayrılmaz, görev yaptığı mahkemede avukatlık yapmasının bir engeli kalmamıştır. Oysa, iptal gerekçesi olarak, "ayrıldıkları mahkemelerde iki yıl süreyle avukatlık yapamama yasağı"nın, görev yapılan yerlerin yargı çevresinde ve beş yıl süreyle genişletilmesi gösterilmiştir. Bu boşluğu doldurmak üzere, Avukatlık Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının, 22/01/1986 tarihli Kanunun 4 üncü maddesi ile değiştirilen iptal kararından önceki metni, bazı değişikliklerle birinci fıkra olarak düzenlenmektedir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinin son fıkrasında mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, fıkrada yer alan para cezasının idarî para cezası olduğu belirtilmiş ve bu para cezasının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Diğer yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 56 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan, ağır hapis cezasına ilişkin düzenleme Türk Ceza Kanununun suç ve yaptırıma ilişkin hükümlerine uyum sağlamak amacıyla hapis şeklinde değiştirilmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 58 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "ağır cezayı gerektiren suçüstü" terimi 5237 sayılı Kanunda suç karşılığı uygulanacak yaptırımlar arasında ağır hapis cezasına yer verilmediğinden madde metninde yer alan arama işleminin gerçekleştirilmesi bakımından suçun nev'i, niteliği ve ağırlığı dikkate alınarak 5235 sayılı Kanun hükümlerine göre ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suç ölçütü kabul edilmek suretiyle madde yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında, avukatlar hakkında hafif hapis veya hafif para cezası verilemeyeceğine ilişkin düzenleme, duruşmanın inzibatına ilişkin olarak getirilmiş olması nedeniyle bu terimlerin karşılığı Ceza Muhakemesi Kanununda disiplin hapsi olarak belirlenmesi sebebiyle değiştirilmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 61 inci maddesinde yer alan "ağır cezayı gerektiren suçüstü" terimi 5237 sayılı Kanunda suç karşılığı uygulanacak yaptırımlar arasında ağır hapis cezasına yer verilmediğinden madde metninde yer alan soruşturma işleminin yapılması bakımından suçun nev'i, niteliği ve ağırlığı dikkate alınarak 5235 sayılı Kanun hükümlerine göre ağır ceza mahkemelerinin görev alanına giren suç ölçütü kabul edilmek suretiyle madde yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 62 nci maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 63 üncü maddesinin iki ve üçüncü fıkraları değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında yer alan yaptırımlar eylemin kapsam ve niteliğine göre idarî para cezası olarak düzenlenmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükmüne uygun olarak adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 96 ncı maddesinin birinci fıkrası yeniden düzenlenmiştir. 4667 sayılı Kanun ile değişik 96 ncı maddesinin birinci fıkrasının son cümlesinde, "Ancak, görev süresi iki dönemden fazla olamaz." denilmek suretiyle, demokratik seçim usullerine göre göreve getirilen baro başkanına sadece iki dönem başkanlık yapma olanağı tanınmıştır. Baro başkanları, o yer barosuna bağlı avukatların özgür iradeleri uyarınca demokratik usullerle yapılan seçim sonucunda göreve getirilmektedir. Aynı zamanda avukatların iradelerinin yok sayılmasına neden olan, baro başkanlarının ancak iki dönem başkanlık görevinde bulunmasına dair hükmün varlığı, bu anlamda kısıtlayıcı ve sınırlayıcı olup, bunun sonucunda kimi barolarda farklı uygulamalara neden olan sözü edilen kısıtlayıcı hükmün kaldırılması ihtiyacı doğmuştur. Aynı doğrultuda hüküm içeren 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkârlar Meslek Kuruluşları Kanununun 54 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan, "Başkanlık ve genel başkanlık görevini üst üste iki dönem yapanlar bir seçim dönemi geçmedikçe tekrar başkan seçilemezler" tümcesi, Anayasa Mahkemesi tarafından Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Sözü edilen benzer nitelikteki düzenlemenin iptal gerekçelerine de uygun olarak, barolar arasında oluşan uygulama farklılıklarının önlenmesi ve avukatların özgür iradeleriyle gerçekleştirilen demokratik seçim sonucunda göreve getirilen baro başkanlarının görev süresinin nedensiz sınırlandırılmasının ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 150 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümlerinin uygulanacağı belirtilmek suretiyle, bu kurala aykırı hareket edenler bakımından uygulanan müeyyidelere madde metninde yer verilmemiştir. Öte yandan bu fıkra hükmüne göre gerekli kararların Baronun bulunduğu il merkezindeki sulh ceza hâkimi tarafından verileceği öngörülmüştür.

Usulüne göre çağrılıp gelmeyen tanıklar hakkında Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlandığından bunlar hakkında uygulanan diğer yaptırımları gösteren düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 180 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendiyle, dördüncü fıkrası değiştirilmiştir.

Değişiklikle, 492 sayılı Harçlar Kanununda belirtildiği tarifeye göre alınan harçların yüzde üçü ile idarî nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere, para cezalarından alınan yüzde üçlük oranın, bir önceki yıl kesin hesabına göre tespit edilen toplam miktarlar esas alınarak belirleneceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, Maliye Bakanlığınca, Türkiye Barolar Birliği hesabına aktarılan paraların münhasıran adlî yardım için kullanılacağı ve yıl içinde harcanmayan paraların ise ertesi yıla aynen aktarılacağı, Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtıma ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin denetlenmesine ilişkin esas ve usullerin, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirleneceği hükme bağlanmıştır. Bu düzenlemeyle, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerine göre, genel bütçe içerisindeki harcama kalemlerine ilişkin ödeneklerin aktarılması halinde bunların bütçe disiplininin sağlanması için, "denetim" görevinin Maliye Bakanlığınca yerine getirilerek, bu Kanun hükümlerine göre aktarılan ödemelerin amaca uygun olarak harcanıp harcanmadığının kontrolü amaçlanmıştır.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun ek 3 üncü maddesinin ondördüncü fıkrasında yer alan "Devlet memurları" ibaresi 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi hükmüne uygun olarak "kamu görevlisi" şeklinde değiştirilmiş ve bu maddenin uygulanması görevle bağlantılı olarak işlenen suçlarla sınırlandırılmıştır.

(78) Maddenin yetmişsekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 1163 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uyarlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 1163 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi değiştirilmiştir. Kooperatif yönetim kurulu üyeliği için aranacak mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 1163 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde yer alan "Devlet memurları" ibaresi, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesindeki tanıma uygun şekilde "kamu görevlisi" olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 1163 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi değiştirilmiştir. 5237 sayılı Kanunun 61 inci maddesindeki ayrıntılı düzenleme karşısında maddede yer alan "fiilin önem ve mahiyeti" ifadesine yer verilmemiş, maddedeki ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uyarlanmış, ayrıca, maddede yer alan "Bu maddede öngörülen hürriyeti bağlayıcı cezalar paraya tahvil edilemez." hükmüne 5237 sayılı Kanunun 5 ve 50 nci madde hükümleri karşısında yer verilmemiştir.

(79) Maddenin yetmişdokuzuncu fıkrasıyla, 1211 sayılı Kanunun 68 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddede yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir. Maddeye 5271 sayılı Kanunun soruşturma ve kovuşturma evreleri ile uyumlu hâle gelmesi için soruşturma ibaresi eklenmiştir.

Maddede düzenlenen soruşturma ve kovuşturma ile ilgili fıkra hükmü 5411 sayılı Bankacılık Kanunu hükümleri de dikkate alınarak "Bu fıkrada tanımlanan suçlar dolayısıyla soruşturma ve kovuşturma yapılması, Bankanın görüşü alınarak Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu durumda 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 162 nci maddesi hükümleri uygulanır." şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin (II) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan zimmet suçuna ilişkin hükümler, Bankacılık Kanununun 160 ıncı maddesinin hükümleri ile paralelliğinin sağlanması için yeniden düzenlenmiştir.

(80) Maddenin sekseninci fıkrasıyla, 1264 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer alan para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir.

(81) Maddenin seksenbirinci fıkrasıyla, 1447 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan para cezası, adlî para cezasına dönüştürülerek 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir.

(82) Maddenin seksenikinci fıkrasının (a) bendiyle, 1479 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu olarak değiştirilmiş ve maddede geçen "Devlet memuru" ibaresi yerine "kamu görevlisi" deyimi kullanılarak Türk Ceza Kanununa uyumu sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 1479 sayılı Kanunun 17 nci maddesindeki mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollamalar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyarlanmıştır. Ayrıca, kurum hakkında iflas hükümlerinin uygulanmaması "ticaret ve işlem bağlantılarını" da kapsadığından bu ifadeye madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 1479 sayılı Kanunun 80 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkarılmıştır. Öte yandan, Türk Ceza Kanununun suça katılmaya ilişkin hükümleri gözetilerek madde metni yeniden düzenlenmiş, kurumca yapılan sağlık giderlerinden sorumluluk miktarı yeniden belirlenmiştir.

(83) Maddenin seksenüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 1512 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendi, ikinci ve üçüncü fıkraları değiştirilmiştir.

Maddeyle noterlik stajına kabul şartı bakımından aranan mahkûmiyet şartı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun mülga 28 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Başvuru sahiplerinin atanma ve nakil taleplerinden vazgeçmeleri için mevcut düzenlemede herhangi bir süre öngörülmediğinden, atamaların hazırlanması sürecinde gelen vazgeçme dilekçelerinin, hazırlanmış olan atama taslaklarının değişmesine ve bunun sonucu olarak sürecin uzamasına, hak kayıplarına ve zaman zaman hatalara sebebiyet verdiğinden, yeni atanma ve nakil taleplerine bağlı olarak hazırlanan atama işlemlerinde belli bir sürenin öngörülerek atamaların kısa zamanda yerine getirilmesi amaçlanmış ve hak kayıplarının önlenmesi hedeflenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "Bir asliye mahkemesinin yargı çevresi içinde birden çok noterlik bulunması veya bir ilin belediye sınırları içinde birden çok asliye mahkemesi yargı çevresinin yer alması halinde" ibaresi "Bir il, ilçe veya büyükşehir belediyesi sınırları içinde birden çok noterlik bulunması halinde," şeklinde değiştirilmiştir.

1512 sayılı Kanunun 2 nci maddesine 2/3/2005 tarihli ve 5309 sayılı Noterlik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla eklenen fıkra gereğince, asliye mahkemesinin yargı çevresinin birden çok ilçeyi kapsaması durumunda gerektiğinde diğer ilçelerde de noterlik kurulabileceğine ilişkin hüküm getirildiği; Kanunun 166 ncı maddesine 5309 sayılı Kanunun 5 inci maddesiyle eklenen (15) numaralı bent hükmüyle de, bir ilin büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde birden fazla ilçe bulunması halinde, noterliklerin her nevi ortak hesap paylaşım esaslarını noterlerin ve noterliklerin kıdem ve sınıflarını gözetmek suretiyle, dört yılda bir, o yerdeki noter odasının da görüşünü almak suretiyle belirlemek ve Adalet Bakanlığının onayına sunmak görevinin Türkiye Noterler Birliğine verildiği; bu madde kapsamında büyükşehir olmayan il ve ilçe belediye sınırları içindeki noterlikler arasında yetki çevresi ve ortak cari hesabın kriterlerinin belirlenmesinde çelişkilerin gündeme geldiği dikkate alınarak, il, ilçe ve büyükşehir belediye sınırları içinde birden çok noterlik bulunması halinde bu noterlikler arasında birlikteliğin sağlanması amaçlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 111 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Değişiklikle, Kanunun 109 ve 166 ncı maddelerine göre, noterlerce bir kısım işlemlerin yapılması sebebiyle alınan ücretlerden aktarılarak oluşturulan ortak hesapta toplanan gelirin noterler arasında paylaşım esası belirlenmiştir. Buna göre, ortak hesapta toplanan paralar, her üç ayda bir o yerdeki noterlere veya bu Kanuna göre görevlendirilmiş noter vekili varsa vekile, eşit miktarda ödenmektedir. Ancak, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde, farklı sınıftan birden fazla noterliğin faaliyet göstermesi halinde; birinci, ikinci ve üçüncü sınıf noterlikler arasında ayrı ayrı ortak hesap oluşturulması ve bu hesapta toplanan paranın sınıflar dikkate alınarak hakkaniyete uygun olarak dağıtılmasında karşılaşılan güçlüklerin ve mağduriyetlerin önlenmesi amacıyla büyükşehir belediyesi sınırları içerisindeki farklı sınıftan noterlikler arasında ortak hesabın adalete uygun oluşturulması ve ilgililerine adil oranda dağıtılmasının sağlanması amacıyla bu hüküm düzenlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 138 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümlerinin uygulanacağı belirtilmek suretiyle, bu kurala aykırı hareket edenler bakımından uygulanan müeyyidelere madde metninde yer verilmemiştir. Öte yandan, ikinci fıkra hükmüne göre gerekli kararların Ankara Sulh Ceza Hâkimi tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Usulüne göre çağrılıp gelmeyen tanıklar hakkında Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlandığından, bunlar hakkında uygulanan diğer yaptırımları gösteren düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 151 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, fıkrada sayılanların ifa ettikleri görevlerin nitelik ve kapsamının kamusal bir faaliyetin yürütülmesi çerçevesinde değerlendirildiğinden bunların görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı Türk Ceza Kanunu uygulaması bakımından kamu görevlisi sayılacağı hükme bağlanmak suretiyle, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 152 nci maddesinde yapılan değişiklikle 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca, maddede sayılanların ifa ettikleri görevlerin nitelik ve kapsamının kamusal bir faaliyetin yürütülmesi çerçevesinde değerlendirildiğinden bunların görevleri sebebiyle işlenen suçlardan dolayı Türk Ceza Kanunu uygulaması bakımından kamu görevlisi sayılacağı hükme bağlanmak suretiyle, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 156 ncı maddesi değiştirilerek, ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren suçtan dolayı, suçüstü halinde soruşturma hükümlerinin genel hükümlere göre yapılacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca madde metninde geçen ve 5271 sayılı Kanun hükümleriyle uygun düşmeyen kavram ve deyimlere madde metninde yer verilmemiş, "ağır cezayı gerektiren" ibaresi yerine de 5235 sayılı Kanun hükümleri de dikkate alınarak "ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan" ifadesi kullanılmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 157 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan ağır para cezaları eylemin kapsam ve niteliğine göre idarî para cezası olarak günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yapılan değişiklikle Kabahatler Kanununun 15 inci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 158 inci maddesinde yer alan ağır para cezası 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 159 uncu maddesinin (II) numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan mülga 765 sayılı Kanunla yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 160 ıncı maddesinde mülga 765 sayılı Kanuna yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 166 ncı maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendi değiştirilmiştir. Kanunun 109 ile 111 inci maddesinde yapılan değişiklik doğrultusunda Noterler Birliğinin görevleri arasında sayılan (15) numaralı bent hükmünün yeniden düzenlenmesi gerekmiştir.

(84) Maddenin seksendördüncü fıkrasıyla, 1543 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinde geçen hafif para cezası idarî para cezasına dönüştürülerek 5252 sayılı Kanun ve Kabahatler Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

(85) Maddenin seksenbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 1587 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "idamlar dahil" ibaresi Türk Ceza Kanununda suç karşılığı uygulanacak cezalar arasında idam cezasına yer verilmediğinden madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasında mülga 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa yapılan yollama Ceza Muhakemesi Kanunu olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(86) Maddenin seksenaltıncı fıkrasıyla, 1593 sayılı Kanunun 12 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunda yer alıp da yasaklanan veya kısıtlanan hareketleri yapanlar ile hayvanların yola girmesini önlemeyenler için idarî para cezası öngörülmüş ve bu cezaların da mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, idarî para cezalarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulüne ilişkin düzenlemelere Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında yer verilmesi sebebiyle, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(87) Maddenin seksenyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 1618 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (b) bendi değiştirilmiştir.

Maddeyle, seyahat acentalarının sahiplerinde, tüzel kişiliği haiz seyahat acentalarının yönetim kurulu üyelerinde ve yetkili yöneticilerinde aranacak mahkûmiyet koşulları, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Bu düzenleme yapılırken; Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 30 uncu maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, belgesiz olarak seyahat acentalığı faaliyetinde bulunanlar hakkında uygulanacak yaptırımlardan ağır para cezası, adlî para cezası olarak yeniden belirlenmek suretiyle, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum sağlanmıştır.

(88) Maddenin seksensekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 1734 sayılı Kanunun 12 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yazılı bulunan haksızlık oluşturan aykırılık halleri, suç-kabahat şeklinde ikili bir ayrıma tabi tutulmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, beyan veya tescildeki niteliğe uymayan veya ambalajdaki vasıf veya markası değiştirilmiş yahut tahrif edilmiş olan veya bozulmuş yahut değiştirilmiş veya karıştırılmış yemleri üretenler, satışa arzedenler veya satanların fiili, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle idarî para cezasını gerektirir bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, hayvan sağlığı için tehlikeli olan yemleri bu özelliğini bilerek üretenler, satışa arzedenler veya satanların fiili, seçenekli bir yaptırım şeklinde hapis veya adlî para cezasını gerektirir bir suç olarak düzenlenmiştir. Madde düzenlemesinde suç teşkil eden fiilin "doğrudan kasıt"la işlenebileceğini vurgulamak için "bilerek satışa arzetme" unsuruna yer verilmiştir.

Öte yandan, maddenin ikinci fıkrasında yer alan müsadereye ve meslek ve sanatın tatiline ilişkin hükümlere, 5237 sayılı Kanunun 5, 53, 54 ve 55 inci maddeleri dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 13 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 15 inci maddesi değiştirilmiştir.

Mahkemelerin genel anlamda görevi, 5235 sayılı Kanunla belirlendiğinden, göreve ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiş ve bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiş, ayrıca, idarî para cezalarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsili usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(89) Maddenin seksendokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 1774 sayılı Kanunun 15 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunun 2, 3 ve 4 üncü maddelerinde yer alan yükümlülüklerden her birine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak idarî yaptırım, günün ekonomik koşulları dikkate alınmak suretiyle idarî para cezası olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinde yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesi değiştirilmiş ve bu Kanuna göre verilecek idarî para cezalarının, mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiş ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

(90) Maddenin doksanıncı fıkrasıyla, 2090 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Afet bölgelerinde felakete uğrayanlara verilen maddede sayılan eşyaları satan veya devredenlerin fiili, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir. İdarî yaptırım kararının mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür. Öte yandan, mahkemenin görevine ilişkin hükme, fiilin yaptırımının idarî para cezası olarak düzenlenmesi nedeniyle madde metninde yer verilmemiştir.

(91) Maddenin doksanbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 2499 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin (b) bendi değiştirilmiştir.

Değişiklikle, Kurulun para, evrak ve her çeşit malları Devlet malı hükmünde olduğu, Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılacağı hükme bağlanmak suretiyle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı ve konuyla ilgili diğer maddeleriyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 33 üncü maddesinin (f) bendi değiştirilmiştir. Aracı kurumların kurucularında aranacak mahkûmiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Bu düzenleme yapılırken; Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi değiştirilmiştir.

Yatırım ortaklarına kuruluş ve faaliyet izni verilebilmesi için kurucularında aranacak mahkûmiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Bu düzenleme yapılırken; Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 46/A maddesinin beşinci fıkrasının (b) bendi değiştirilmiştir.

Maddeyle fonun gelirleri arasına, menkul kıymetlerin işlem gördüğü borsalar ve Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği tarafından verilen idarî para cezalarından tahsil edilen kısmın yüzde onu alınmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 47 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı hükmedilecek yaptırım bakımından, ağır para cezası, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükmü dikkate alınarak adlî para cezası olarak düzenlenmiş, bu düzenleme yapılırken de adlî para cezasının alt ve üst sınırları arasındaki had suçun işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Defter ve kayıt tutmayanlar hakkında her bir alt bent kapsamına giren suçlardan dolayı uygulanacak yaptırım yeniden düzenlenmiş, ayrıca, gerçeğe aykırı defter ve kayıt tutan, hesap açan veya bunlarda her türlü muhasebe hilesi yapan ya da gerçeğe aykırı bağımsız denetleme raporu düzenleyenler hakkında, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerin uygulanacağı belirtilmiştir.

Öte yandan, maddenin (C) bendinde yapılan değişiklikle, kurul tarafından uygulanan yaptırım, idarî para cezasını gerektirir bir kabahat olarak hükme bağlanmıştır.

Suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda, alt ve üst sınırlar yeniden belirlenerek, bunların uygulanmasında Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükmünün göz önünde tutulacağı nazara alınarak ve suçta tekerrürün Türk Ceza Kanununda suç karşılığı öngörülen yaptırımda bir artırım nedeni olarak öngörülmemesi ve bunun 5275 sayılı Kanunda infaz rejiminde dikkate alınacak bir müessese olması sebebiyle, bu hususlara ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 47/A maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsili usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 49 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, maddede yer alan deyimler, ilgisi nedeniyle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınarak değiştirilmiş ve diğer hükümlerde her hangi bir değişikliğe gidilmemiştir.

(92) Maddenin doksanikinci fıkrasının (a) bendiyle, 2521 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiş ve maddedeki müsadereye ilişkin hükümler, Türk Ceza Kanununun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında madde metninden çıkarılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 12 nci maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülerek verilecek idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre belirlenmiş ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uygunluğunun sağlanması amacıyla tekerrür, meslek ve sanatın tatiline ilişkin hükümler madde metninden çıkartılmıştır.

12 nci maddenin ikinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, yivsiz tüfek satın alma belgesi olmayanlara satış yapanların fiili, idarî para cezasını gerektirir bir kabahat olarak hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 13 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

13 üncü maddenin birinci fıkrasında yapılan düzenlemeyle, mülkiyeti kendisine ait olup olmadığına bakılmaksızın, ruhsatnamesi olmadan yivsiz av tüfeği bulundurulması idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir. Bu düzenlemeyle, haksızlık oluşturan fiile sadece idarî para cezası verilmesiyle yetinilmemiş, haksızlık oluşturan bu fiili işleyenlerin haksızlığı ortadan kaldırma amacına yönelik yeni bir hükme de yer verilmiştir. Buna göre, kişinin ruhsatsız av tüfeği ruhsatname işlemleri tamamlanıncaya kadar muhafaza altına alınacak, ancak ilgiliye bu işlemleri için bir aylık bir süre verilecektir. Bu süreye rağmen ruhsata ilişkin işlemlerin tamamlanmaması hâlinde tüfeğin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilecektir. Esasen bu düzenleme ile ruhsatsız av tüfeği bulunduranlar veya taşıyanlar bakımından bir bakıma "etkin pişmanlık" müessesesi kabul edilmiş bulunmaktadır. Bu madde hükümlerinin uygulanmasında ruhsatsız av tüfeği bulundurma, taşımayı da kapsayacaktır.

13 üncü maddenin ikinci fıkrasıyla, ruhsatlı yivsiz av tüfeğini, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak bir başkasına verenlerin fiili idarî yaptırım cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir. Madde metninde geçen, "başkasına verme" eylemi, mülkiyetin her ne surette olursa olsun devri sonucunu doğurmayan ve geçici amaçlı kullanım olarak anlaşılması gerekir.

13 üncü maddenin üçüncü fıkrasıyla, bu Kanun hükümlerine göre idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(93) Maddenin doksanüçüncü fıkrasıyla, 2531 sayılı Kanunun 4 üncü maddesindeki yaptırımdan, eylemin kapsam ve niteliğine göre para cezası çıkartılmıştır.

(94) Maddenin doksandördüncü fıkrasıyla, 2548 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılarak, para cezasının mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüş, ayrıca idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, para cezalarına itiraz usulüne ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(95) Maddenin doksanbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 2634 sayılı Kanunun 31 inci maddesi değiştirilmiş ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 32 nci maddesine yeni bir fıkra eklenmiştir.

"Cezalara itiraz ve dava açılması" başlıklı 35 inci maddesi madde düzenlemesi Kabahatler Kanununa uyum amacıyla yürürlükten kaldırıldığından, söz konusu bu maddede yer alan uyarma cezasının kesin olduğuna ilişkin hüküm, ilgisi nedeniyle 32 nci maddeye eklenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrası 5083 sayılı Kanunun hükümlerine göre yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca maddenin son fıkrasında yer alan idarî para cezası gerektiren fiillerin belli bir süre içersinde tekrar işlenmesi halinde, bunların artırımlı olarak uygulanacağına ilişkin düzenlemeye, maddedeki idarî para cezalarının miktarının caydırıcı niteliği dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 36 ncı maddesinde yer alan ağır para cezaları, adlî para cezasına dönüştürülerek 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesindeki adlî para cezası sistemi ile uyumlu hale getirilmiş ve tekerrür hükümlerine, aynı Kanunun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddeleri karşısında madde metninde yer verilmemiştir.

(96) Maddenin doksanaltıncı fıkrasıyla, 2699 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde yer alan ağır para cezaları, adlî para cezasına dönüştürülerek 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesindeki adlî para cezası sistemi ile uyumlu hale getirilmiş ve tekerrür hükümleri aynı Kanunun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddeleri karşısında madde metnine alınmamıştır.

(97) Maddenin doksanyedinci fıkrasının (a) bendiyle 2821 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle sendika kurucusu olunabilmesine ilişkin mahkumiyet koşulları 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 14 üncü maddesinin onüçüncü fıkrasında yer alan "Devlet memurları" ibaresi, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer alan "Kamu görevlileri" tanımına uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle Kanunun 59 uncu maddesinin (1), (2), (3) ve (4) numaraları fıkralarında yer alan ağır para cezaları fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak idarî para cezasına dönüştürülmüştür.

Maddenin (7) numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle, kanun hükümlerine aykırı olarak yapılan yardımın kovuşturma başlamadan önce tamamen ve kanuni faiziyle birlikte iade edilmesi halinde cezadan indirim yapılacağı öngörülerek, bu maddenin uygulaması bakımından bir etkin pişmanlık hükmü kabul edilmiştir.

Ayrıca maddede yer alan ağır para cezaları adlî para cezasına dönüştürülerek Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlamıştır.

Maddenin (8) numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle, haksızlık oluşturan fiilin yaptırımı, hafif hapis cezasından idarî para cezasına dönüştürülerek 5252 sayılı Kanun ve Kabahatler Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

Maddenin (9) numaralı fıkrasıyla, bu madde hükmüne göre idarî para cezalarını vermeye, mahallî mülkî amirlerin yetkili olduğu belirtilmiştir.

(98) Maddenin doksansekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 2822 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin dördüncü bendi değiştirilmiştir.

Maddeyle Yüksek Hakem Kuruluna seçilecek üyelere ilişkin mahkûmiyet koşulları 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 69 uncu maddesinde yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmüş ve maddede yer alan "memur" ibaresi "kamu görevlisi" olarak değiştirilmek suretiyle 5237 sayılı Kanuna uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 70 inci maddesinin bir ve ikinci fıkralarında suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezaları madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının üst sınırı artırılmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasında yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrasında suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezaları madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının üst sınırı artırılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle Kanunun 72 nci maddesinin bir ve ikinci fıkralarında suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezaları madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının üst sınırı artırılmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan üst sınırın, eylemin niteliğine göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 73 üncü maddesinde suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezaları madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının üst sınırı yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 74 üncü maddesi değiştirilmiştir. Maddede yer alan suçun işlenmesi halinde fail hakkında uygulanacak yaptırımın, fiilin başka bir suç oluşturmaması koşuluyla bu Kanunun 73 üncü maddesi hükümlerine göre belirlenecek cezalarının yarı oranda artırılması suretiyle verileceği hükme bağlanmıştır. Böylece maddenin eski halinde fail hakkında başka bir suç oluştursa bile ayrıca 73 üncü maddeye göre cezalandırılacağına ilişkin düzenlemeye yer verilmemek suretiyle Türk Ceza Kanununun genel suç teorisine ilişkin hükümleriyle de paralellik sağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 75 inci maddesinde suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin işleniş şekli ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezaları madde metninden çıkartılmış ve hapis cezalarının üst sınırı yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 76 ncı maddesi yeniden düzenlenmiştir. Maddede yer alan suç karşılığı öngörülen yaptırımın uygulanması fiilin daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmaması koşuluna bağlanmak suretiyle Türk Ceza Kanununun suç teorisine ilişkin genel hükümleriyle paralellik sağlanmıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 77 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmış ve ikinci fıkrasında suç karşılığı öngörülen yaptırım, suçun işleniş şekli ve eylemin niteliği dikkate alınmak suretiyle hapis cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle Kanunun 78 inci maddesinin birinci fıkrasında suç karşılığı öngörülen yaptırımda; suçun niteliği ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezası madde metninden çıkartılmıştır.

Maddenin iki ve üçüncü fıkralarında yer alan ağır para cezaları adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasında suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin niteliği ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezası madde metnine alınmamış ve hapis cezasının üst sınırı yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, Kanunun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasında suç karşılığı öngörülen yaptırımlarda; fiilin niteliği ve kapsamı dikkate alınarak ağır para cezası madde metnine alınmamıştır.

Fıkranın (j) bendiyle, Kanunun 80 inci maddesinde yer alan ağır para cezaları adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

(99) Maddenin doksandokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle 2827 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca maddede yer alan müsadere hükmü, Türk Ceza Kanununun 5, 54 ve 55 inci madde hükümleri dikkate alınmak suretiyle madde metnine alınmamıştır.

Maddenin ikinci fıkrasında yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca maddede öngörülen adlî para cezası ve hapis cezasının uygulanması seçenekli hale getirilerek hapis cezasının üst sınırı artırılmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 8 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, bu Kanunun 3 üncü maddesine aykırı hareketlere uygulanacak yaptırıma ilişkin mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollamalar, Türk Ceza Kanununun 90 ıncı maddesi şeklinde düzenlenmek suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla fiilin kapsam ve niteliği dikkate alınmak suretiyle uygulanan yaptırım idarî para cezası olarak belirlenmiş ve bu cezanın mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(100) Maddenin yüzüncü fıkrasının (a) bendiyle, 2841 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 2841 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 2841 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulüne ilişkin düzenlemelere, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak yer verildiğinden madde metnine alınmamıştır.

(101) Maddenin yüzbirinci fıkrasıyla, 2844 sayılı Kanunun 7 nci maddesi değiştirilmiştir. Maddede yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninde yer verilmemiştir.

(102) Maddenin yüzikinci fıkrasının (a) bendiyle, 2860 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde cezaî yaptırıma bağlanan fiiller, Türk Ceza Kanununda suç olarak düzenlendiğinden, bu fiillerin ayrıca müstakil bir suç olarak bu Kanunda düzenlenmesine ihtiyaç görülmemiştir. Bu nedenle maddede yazılı fiili işleyenlerin yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun zimmete ilişkin hükümlerine göre cezalandırılacağı öngörülmüştür.

Fıkranın (b) bendiyle, 2860 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Kanunun 29 uncu maddesinin üçüncü fıkrası, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkarılmıştır. Ayrıca idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği belirtilmiştir.

Öte yandan, 2860 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin son fıkrasında yer alan müsadere hükmü, bu maddede geçen fiillere karşı uygulanan yaptırımın idarî yaptırım türü olarak belirlenmesi sebebiyle madde metnine alınmamış, bunun yerine Kabahatler Kanununa da uyumun sağlanması amacıyla mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

(103) Maddenin yüzüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 65 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin, birinci fıkra olarak düzenlenen (a) bendinde tanımlanan suçun konusu, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarıdır.

Seçimlik hareketli suç niteliğinde olan bu suçu oluşturan fiiller, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının yıkılmasına, bozulmasına, tahribine, yok olmasına, zarara uğramalarına kasten sebebiyet vermektir. Bu itibarla, söz konusu suç, ancak kasten işlenebilen bir suçtur.

Kişi, gerçekleştirdiği davranışın, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığının yıkılmasına, bozulmasına, tahribine, yok olmasına veya zarara uğramasına sebebiyet verdiğini bilecektir. Keza kişi, suçun konusunun korunması gerekli bir kültür ve tabiat varlığı olduğunu da bilmelidir. Aksi takdirde söz konusu suç açısından kastının varlığından söz edilemez.

Dikkat edilmelidir ki, bu suç, Koruma Yüksek Kurulunun ilke kararları çerçevesinde koruma bölge kurullarınca alınan kararlara salt aykırı davranmakla oluşmamaktadır. Koruma bölge kurullarınca alınan kararlara aykırı davranışın bu maddede tanımlanan suçu oluşturabilmesi için, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığının yıkılmasına, bozulmasına, tahribine, yok olmasına veya zarara uğramasına sebebiyet vermesi gerekir. Bu maddede tanımlanan suçun oluşması için, kişinin koruma bölge kurullarınca alınmış bir karar olduğunu bilmesine gerek bulunmamaktadır. Bu itibarla, madde metnindeki “Bu Kanunun 9 uncu maddesine aykırı hareket edenler” ibaresi metinden çıkarılmıştır. Aksi takdirde, sonucu ne olursa olsun, idarî nitelikte karar alan bir kurulun aldığı kararlara aykırı davranışın suç olarak nitelendirilmesi gerekir. Ancak, böyle bir düzenleme, Anayasada güvence altına alınan suçta kanunilik ilkesiyle çelişmektedir.

Ayrıca yapılan değişiklikle, söz konusu suça ilişkin cezalar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yaptırım sistemine uyarlanmıştır.

İkinci fıkra olarak düzenlenen (a) bendinin ikinci paragrafında sadece bir ifade değişikliği yapılmıştır.

Üçüncü fıkra olarak düzenlenen (b) bendi değiştirilmiştir. Söz konusu bendin mevcut metninde, koruma bölge kurullarınca alınan kararlara aykırılık suç olarak tanımlanmıştır. Bu şekilde bir düzenleme, birinci fıkranın gerekçesinde vurgulandığı gibi, Anayasamızın 38 inci maddesinde güvence altına alınan suçta kanunilik ilkesiyle bağdaşmamaktadır. Bu nedenle, dördüncü fıkra olarak düzenlenen söz konusu bent metninde yapılan değişiklikle, suçun oluşması için aranan maddi unsurlar bakımından, koruma bölge kurullarınca belirlenen şartlara aykırılık değil, fiilin mahiyetinden ve özellikle doğurduğu sonuçlardan hareketle bir tanımlama yapılmıştır.

Fıkra metninde ayrıca yapılan değişiklikle, söz konusu suça ilişkin cezalar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yaptırım sistemine uyarlanmıştır.

Maddenin, dördüncü fıkra olarak düzenlenen (c) bendinde, suç tanımının içeriği bakımından bir değişiklik doğurmayacak şekilde, ifade biçiminde değişiklik yapılmış ve ayrıca, söz konusu suça ilişkin cezalar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yaptırım sistemine uyarlanmıştır.

Beşinci fıkra olarak düzenlenen (d) bendinde tanımlanan suça ilişkin cezalar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yaptırım sistemine uyarlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinde geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 67 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir.

67 nci maddenin birinci fıkrasıyla, Kanunun 4 üncü maddesinde de belirtildiği gibi kültür ve tabiat varlıklarıyla ilgili olarak bildirim yükümlülüğüne mazereti olmaksızın ve bilerek aykırı hareket edenler hakkında, cezai müeyyide uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Böylece, bilme unsurunun gerçekleşmediği ya da geçerli ve kabul edilebilir mazeretin bulunduğu durumlarda birinci fıkrada belirtilen suçun oluşmayacağını kabul etmek gerekecektir.

67 nci maddenin ikinci fıkrasıyla, Kanunun 27 nci maddesinde de belirtildiği üzere, kültür ve tabiat varlığı ticareti yapanlar, başka bir deyimle, bu varlıkları satışa arz eden satan, veren, satın alan ve kabul edenler için hapis ve adlî para cezası verileceği öngörülmüş, ancak, bu hâllerde, birinci fıkrada yazılı suçtan dolayı ayrıca ceza verilemeyeceği belirtilmiştir.

67 nci maddenin son fıkrasıyla da ticareti yasak olmayan taşınır kültür varlıklarının izinsiz olarak ticaretini yapan bakımından uygulanacak cezai yaptırımlara yer verilmiştir.

Bu düzenlemeyle, maddenin eski hâlinde yer alan ve Kanunun 4, 27 ve 28 inci maddelerinde belirtilen yasak kurallara aykırılık hâlleri, uygulamada birliğin sağlanması ve tereddütlerin giderilmesi amacıyla birbirinden bağımsız suç şekilleri olarak aynı madde altında düzenlenmiş olmaktadır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 68 inci maddesi yeniden düzenlenmiştir. Maddeyle, Kanunun 32 nci maddesinde belirtilen kültür ve tabiat varlıklarını yurtdışına çıkarılma yasağı kuralına aykırı hareket edenler bakımından hapis ve adlî para cezası verileceği hükme bağlanmıştır. Maddenin bu düzenlemesiyle, örneğin; Kanunun 32 nci maddesinde belirtilen usule uygun olarak kültür ve tabiat varlığının yurtdışına çıkartılması durumu 68 inci maddede belirtilen suçun kapsamına girmeyecektir. Öte yandan maddede yer alan elkonulan taşınır kültür ve tabiat varlıklarının müzeye teslimine ilişkin düzenlemeye bu Kanunun 75 inci maddesinde düzenlendiğinden madde metninde yer verilmemiştir.

68 inci maddenin üçüncü fıkrasında yer alan düzenleme, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun elkoymaya ilişkin hükümleri dikkate alınarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinde geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 70 inci maddesinde geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinde geçen ağır para cezası, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla adlî para cezası olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 2863 sayılı Kanunun 74 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

74 üncü maddenin birinci fıkrasıyla, kültür varlıklarını bulmak amacıyla, izinsiz olarak kazı veya sondaj yapanlar hakkında yerin sit alanı veya bu Kanuna göre korunması gerekli yer olup olmamasına göre, terditli bir ceza yaptırım sistemi benimsenmiştir.

74 üncü maddenin ikinci fıkrasında, izinsiz define araştıranlar bakımından uygulanacak yaptırıma yer verilmiş, bu fiillerin yurt dışına kültür varlıklarını kaçırma amacıyla, ya da kültür varlıklarını korumada görevli kişiler tarafından işlenmesi hâlinde, hem fiile bağlı, hem de şahsa bağlı bir artırım nedeni öngörülmüştür. Öte yandan, maddedeki izinsiz define araştıranlar ifadesi, her türlü teknik cihazla araştırma yapma eylemini de kapsayacağından madde metninde yer alan "izinsiz araştırma yapanlar" ibaresine yer verilmemiştir.

74 üncü maddenin üçüncü fıkrasında, bu maddede yazılı suçları işlemek suretiyle bulunan kültür varlığını soruşturma veya kovuşturma aşamalarına göre yetkili makamlara teslim edilmesi hâlinde etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir.

Maddenin son fıkrasında ise, izinsiz olarak define araştıranlar bakımından uygulanacak etkin pişmanlık hükümlerine yer verilmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 75 inci maddesi yeniden düzenlenmiş ve bu Kanun kapsamına giren suçların işlenmesi sebebiyle, elkoyma tedbiri uygulanan taşınır kültür ve tabiat varlıklarının soruşturma ya da kovuşturma sonucuna göre ilgiliye teslimi veya müsaderesine kadar niteliklerinin korunması ve bozulmalarının önlenmesi amacıyla, müzeye teslim edileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan, Türk Ceza Kanununun cezaların tayin ve belirlenmesine ilişkin 61 inci maddesi hükmü dikkate alınarak cezaların artırılmasına ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

(104) Maddenin yüzdördüncü fıkrasıyla, 2866 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Öte yandan, Kabahatler Kanununa uyumun sağlanması amacıyla bu cezanın, fiilin suç oluşturmaması hâlinde uygulanacağı ayrıca belirtilmiştir.

İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulüne ilişkin düzenlemeler Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninde yer verilmemiştir.

(105) Maddenin yüzbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 2873 sayılı Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılarak, mülga 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanununa yapılan yollama, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanunu olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 2873 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılarak, Türk Ceza Kanununa uyumun sağlanması amacıyla maddede düzenlenen suç karşılığı yaptırım yeniden belirlenmiştir. Ayrıca 5235 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak görevli mahkemeye ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

(106) Maddenin yüzaltıncı fıkrasıyla, 2893 sayılı Kanunun 8 inci maddesi değiştirilmiş, bu Kanuna veya çıkarılacak tüzüğe aykırı olarak bayrak üreten, üretilmiş olan bayrakları satan veya ticari amaçla satın alan veya kullanan kişiye, eylemin niteliği itibariyle idarî para cezası verileceği öngörülmüştür. Ayrıca eylemin konusunu oluşturan bayraklara elkonularak, Kabahatler Kanunu hükümlerine göre mülkiyetinin kamuya geçirilmesi hükme bağlanıp, yaptırımı uygulamaya yetkili merci de gösterilmiştir.

(107) Maddenin yüzyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde suç karşılığı olarak hapis cezası ile birlikte öngörülen ağır para cezalarına ilişkin düzenlemelere yer verilmeyerek hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde suç karşılığı olarak hapis cezası ile birlikte öngörülen ağır para cezalarına ilişkin düzenlemelere yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde suç karşılığı olarak hapis cezası ile birlikte öngörülen ağır para cezalarına ilişkin düzenlemelere yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde suç karşılığı olarak hapis cezası ile birlikte öngörülen ağır para cezalarına ilişkin düzenlemelere yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde suç karşılığı olarak hapis cezası ile birlikte öngörülen ağır para cezalarına ilişkin düzenlemelere yer verilmemiştir.

(108) Maddenin yüzsekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan soruşturma ibaresi, 5271 sayılı Kanunda düzenlenen soruşturma evresi ile anlam bakımından örtüşmediği için araştırma ve inceleme olarak değiştirilmiş ve maddede ifade düzgünlüğü sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde yer alan soruşturma ibaresi, 5271 sayılı Kanunda düzenlenen soruşturma evresi ile karışmaması için araştırma ve inceleme olarak ve bu amaçla kurulan Kurulun adı da “Araştırma ve İnceleme Kurulu” olarak değiştirilmiştir.

Maddede ayrıca, Kurulun yapacağı araştırma ve inceleme faaliyeti sırasında başvuracağı yöntem ve yetkilere ilişkin olarak da ayrıntılı düzenlemelere yer verilmiştir. Şöyle ki, Kurul, olayın aydınlatılması için Cumhuriyet savcısı ile işbirliği yapabilecek, ilgili kişilerin ifadesine başvurabilecek, açıklama yapmaktan kaçınan kişileri Cumhuriyet savcısına başvurarak ifadesinin alınmasını sağlayabilecek, bu ifade alma sırasında hazır bulunarak, açıklığa kavuşturulması istenen hususlarla ilgili olarak ifadesi alınan kişiye sorular sorulmasını isteyebilecek ve faaliyeti sırasında teknik ve uzmanlığı gerektiren sair hususlarla ilgili olarak da başka uzman kişileri de görevlendirebilecektir.

Fıkranın (c) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan soruşturma ibaresi, 5271 sayılı Kanunda düzenlenen soruşturma evresi ile karışmaması için araştırma ve inceleme olarak değiştirilmiş ayrıca, üçüncü fıkrasına meydana gelen kaza ile ilgili olarak soruşturma başlatılması hâlinde, Ulaştırma Bakanlığının, hazırlanan raporun bir örneğini yapılan soruşturma veya kovuşturma kapsamında değerlendirilmek üzere, sadece ilgili Cumhuriyet başsavcılığına vereceğine ilişkin hüküm eklenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 18 inci maddesindeki izin verilmeme nedenleri yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle öncelikli olarak, milli güvenlik ve kamu düzenini tehlikeye düşürebilecek durumlar ile mahkûmiyete bağlı sebepler ayrı birer bent olarak belirlenmiştir. Buna göre, (a) bendi dışında (b) bendinde sayılan mahkûmiyet sebepleri hâlen mevcut olan ret sebeplerine ek olarak 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda ve ceza hükmü içeren diğer kanunlarda yazılı bazı suç şekilleri de bende ilave edilerek ret sebepleri arasında sayılmış bulunmaktadır. Öte yandan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun belli haklardan yoksun bırakılma hâllerini düzenleyen 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile, bu bentte sayılan suçlardan mahkûmiyetin bulunması hâlinde izin verilmeyeceği öngörülmüştür. Esasen (b) bendinde yer alan düzenlemeyle, mülga Türk Ceza Kanununda yer alıp da 5237 sayılı Kanunda yer verilmeyen kanuni kısıtlılık hâllerinin uygulama sonuçlarının bertaraf edilmemesi amaçlanmış, ayrıca, mülga Türk Ceza Kanununda sayılan belli bir hakkın veya yetkinin kullanılmasına engel teşkil eden "mahkûmiyet hâlleri", 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun özel kısmında düzenlenen yeni düzenlemeler de dikkate alınmak suretiyle belirlenmiş bulunmaktadır.

Fıkranın (d) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında uygulanacak olan yaptırım, haksızlığın kapsam ve unsurları itibariyle Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine uyması nedeniyle bu fiil hakkında 32 nci madde hükümlerine göre idarî yaptırım kararı verileceği hükme bağlanmıştır. Ancak, getirilen yeni düzenlemeyle emir ve yasağın yerine getirilmesini sağlama amacıyla bir süre verilmesi öngörülmüş ve bunun hukukî sonuçlarının da açıkça belirtileceği ifade edilerek yasak davranışlarda bulunanlar bakımından başka bir deyimle, etkin pişmanlık olanağı tanınmıştır. Bu olanağın tanınmasına rağmen yasağın gereklerinin yerine getirilmemesi hâlinde kamu gücü kullanılmak ve masrafların yüzde yirmi zammıyla ilgiliden tahsil edilmek üzere yasağın gerekleri ilgili idare tarafından yerine getirilecektir.

Fıkranın (e) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 98 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan kovuşturma ve soruşturma ibareleri, 5271 sayılı Kanunda düzenlenen soruşturma ve kovuşturma ibareleriyle uyumlaştırılmış ve ikinci fıkrası değiştirilerek sadece 5271 sayılı Kanunda yer alan koruma tedbirlerine ilişkin hükümlerin saklı olduğu kabul edilmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, sorumlu kaptan pilotun hava aracında işlenen suçlardan başka kabahatlerle de ilgili olarak işlem yapacağı ve kolluk görevlileri olaya el koyuncaya kadar kişileri gözaltında tutmaya, Ceza Muhakemesi Kanununun 90 ıncı maddesinin dördüncü fıkrası da dikkate alınarak kişilerin üzerini veya eşyasını aramaya, suçun işlenmesinde kullanılan veya kullanılmasına teşebbüs edilen ya da bulundurulması suç veya kabahat oluşturan eşyayı alıkoymaya, bizzat veya emrindeki diğer müretteba ile birlikte yetkili olduğu hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 141 inci maddesinde yer alan hapis cezasının alt ve üst sınırı değiştirilmiş ve eylemin niteliğine göre para cezası madde metninden çıkartılmıştır. Öte yandan, Kanunun 142 nci maddesi, bu maddenin ikinci fıkrası olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, madde kenar başlığı Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla, "suç oluşturan davranışlar" şeklinde değiştirilmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 144 ve 145 inci maddelerinde yer alan düzenlemeler bu maddelerin içerikleri ve konusu da dikkate alınmak suretiyle, 143 üncü maddeye alınmıştır. Yapılan değişiklikle, idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, ayrıca, madde metninde bu idarî para cezalarını verecek makam, Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürü olarak hükme bağlanmıştır. Öte yandan, maddenin (a) bendinde yer alan aynı Kanunun 47 nci maddesine yapılan yollama, bu maddede ayrıca, idarî yaptırımlar belirlenmiş olduğundan, madde metninden çıkartılmıştır.

(109) Maddenin yüzdokuzuncu fıkrasıyla 3082 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Devlet memuru” ibaresi Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinde yer alan “kamu görevlisi” tanımıyla uyumlu hale getirilmiş ve ikinci fıkrasında yer alan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

(110) Maddenin yüzonuncu fıkrasıyla, 3091 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde mülga 1412 sayılı Kanuna yapılan yollama, 5271 sayılı Kanuna göre yeniden yapılmıştır.

(111) Maddenin yüzonbirinci fıkrasıyla, 3092 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, maddedeki idarî para cezası günün ekonomik koşulları dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, son fıkrada yer alan buna ilişkin hükümler madde metninden çıkartılmıştır.

(112) Maddenin yüzonikinci fıkrasıyla, 3093 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde düzenlenen haksızlık oluşturan fiilin yaptırımının idarî para cezası olduğu açıkça belirtilmiş, ayrıca maddenin son fıkrasında yer alan idarî para cezasının takip usulüne ilişkin düzenleme, Kabahatler Kanununa uyum amacıyla madde metnine alınmamıştır.

(113) Maddenin yüzonüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 3224 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi değiştirilmiş ve bentte yer alan mahkûmiyet koşulu Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Bu düzenleme yapılırken; Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer’i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 39 uncu maddesinde yer alan para cezasının idarî para cezası olduğu belirlenmek suretiyle Kabahatler Kanununa uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 45 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesine uyum sağlamak amacıyla adlî para cezası olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu idarî para cezasının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü genel hükümlere göre belirlendiğinden bunlara ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(114) Maddenin yüzondördüncü fıkrasıyla, 3226 sayılı Kanunun, 10 uncu maddesinin beş ve altıncı fıkraları değiştirilmiştir.

Kanun beşinci fıkrasında yapılan değişiklikle, bu Kanun hükümlerine göre izin almadan kiralama faaliyetinde bulunanlar hakkında uygulanan yaptırımlardan ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek; bu suçun yararına olarak işlendiği tüzel kişi hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacağı da belirtilmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 ve 60 ıncı maddeleriyle uyum sağlanmıştır.

Kanunun altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle, bu Kanunda yazılı sair yükümlülük ve zorunluluklara uymayan kiralama şirketleri ve ilgilileri hakkında uygulanacak yaptırım idarî para cezasını gerektirir bir kabahat olarak düzenlenmiştir. Bu yaptırım kararlarının Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(115) Maddenin yüzonbeşinci fıkrasının (a) bendiyle 3285 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinde yer alan ağır para cezası, adlî para cezası olarak yeniden belirlenerek, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, adlî para cezası olarak yeniden belirlenerek, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde yer alan idarî para cezaları, 5083 sayılı Kanun hükümleriyle uyumlu hâle getirilmiştir. Ayrıca, maddede geçen "belirli süreli olarak trafikten men" yaptırımına, 5326 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi hükmü dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 48 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları, 5083 sayılı Kanun hükümleriyle uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, madde metninde geçen "daha ağır bir cezayı gerektirmiyorsa" ibaresine, Kabahatler Kanununa uygunluğun sağlanması amacıyla madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 50 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, maddenin son fıkrasında geçen artırımlı ceza oranı "bir kat" olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde yer alan ağır para cezaları, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülmüş ve günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, maddede belirtilen kabahatin konusunu oluşturan maddelere elkonulacağı ve bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verileceği hükme bağlanarak Kabahatler Kanunu ile uyum sağlanmıştır. Öte yandan madde metninde geçen "tekerrürü" ibaresi, maddede sayılan aykırılık hâllerinin idarî yaptırım olarak öngörülmesi sebebiyle "tekrarı" olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa uyumu sağlanmıştır. Ayrıca maddenin ikinci fıkrasındaki mülga 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanuna yapılan yollama, 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu olarak değiştirilmiş ve maddenin üçüncü fıkrasında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (h) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde yer alan ağır para cezaları, adlî para cezasına dönüştürülerek Türk Ceza Kanununa uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 55 inci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (i) bendiyle, 3285 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddede yer alan yetkili memurlar tarafından düzenlenen tutanakların aksi sabit oluncaya kadar geçerli olacağına ilişkin düzenlemeye bu tutanakların memurlar tarafından düzenlenmesi hususu dikkate alınarak tutanakların ispat gücü ve niteliğine ilişkin düzenlemeye genel usul kuralları dikkate alınarak madde metninde yer verilmemiştir. Öte yandan, maddede geçen "para cezaları" ibaresi yerine "idarî yaptırım" ibaresi kullanılmak suretiyle Kabahatler Kanununa uyum sağlanmıştır. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninde yer verilmemiştir.

(116) Maddenin yüzonaltıncı fıkrasıyla, 3298 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi yeniden düzenlenerek, idarenin düzenleyici işlemleriyle suç ve ceza konulamayacağı ilkesine uygun olarak maddede yer alan "haşhaş ekim bölgeleri" ve "haşhaş ekim bölgeleri dışı" ayrımından vazgeçilmiş, eylem izinsiz haşhaş ekimi olarak yeniden düzenlenmiş ve ekim bölgeleri dışında haşhaş ekimi ile ekim bölgelerinde izin almaksızın ekim yapılması fiillerine ilişkin yaptırımlar arasında paralellik sağlanmıştır. Ayrıca, ekim yapma fiilinin tanımı yapılmıştır.

İzin almış olmakla birlikte, belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde haşhaş ekimi yapılması eylemine verilecek cezanın ölçülülük kuralları gereği izinsiz olarak haşhaş ekimi yapanlara verilecek cezadan az olması gerektiği düşüncesiyle maddede farklı yaptırım öngörülmüştür.

İzinsiz ham afyon üretenlerin 5237 sayılı Kanunun hükümlerine göre cezalandırılacağı izin belgesinde tespit edilen miktardan az ham afyon veya kapsül teslim eden üreticilere mahallî mülkî amir tarafından idarî para cezası verileceği kontrol görevini yerine getirmeyen muhtar ve kolluk görevlilerinin 5237 sayılı Kanunun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılacağı hükme bağlanmıştır. 1918 sayılı Kanun yürürlükten kalktığı için 4926 sayılı Kanuna atıf yapılmıştır. Adlî ve idarî para cezalarının tahsil usulü 5275 ve 5326 sayılı Kanunlarda ayrıntılı düzenlendiğinden mevcut düzenlemenin yedinci fıkrasına ve suça iştirak hükümleri 5237 sayılı Kanunun 37 ilâ 41 inci maddelerinde ayrıntılı olarak düzenlendiği için mevcut düzenlemenin sekizinci fıkrasına maddede yer verilmemiştir.

(117) Maddenin yüzonyedinci fıkrasıyla, 3308 sayılı Kanunun 41 inci maddesi değiştirilmiştir. Maddede yer alan idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkarılmıştır. Ayrıca, mülga 1475 sayılı İş Kanununa yapılan yollama, 4857 sayılı İş Kanunu olarak değiştirilmiştir.

(118) Maddenin yüzonsekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 3402 sayılı Kanunun 42 nci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, "daha ağır bir cezayı gerektirmediği" ibaresi, Kabahatler Kanununun 15 inci maddesine uygunluğun sağlanması amacıyla "fiilleri suç oluşturmadığı takdirde" şeklinde değiştirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, 3402 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin birinci fıkrasında mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesi olarak düzeltilmiştir. Ayrıca, maddenin ikinci fıkrasıyla kadastro tutanaklarının düzenlenmesi sırasında sahibi olmadığı bir taşınmaz malı hile ile veya kendisine ait olmayan kayıt ve belgeler kullanarak kaydedilmesi fiili hakkında yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun dolandırıcılık veya belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerin uygulanacağı öngörülmüştür. Ayrıca, maddede geçen tekerrür hükümleri, Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla madde metninden çıkartılmıştır.

(119) Maddenin yüzondokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 3516 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Ayrıca, Kanunun 15 inci maddesinde yer alan müsadere hükmü, bu maddede geçen fiillere karşı uygulanan yaptırımın idarî yaptırım türü olarak belirlenmesi sebebiyle madde metnine alınmamış, bunun yerine Kabahatler Kanununa da uyumun sağlanması amacıyla mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde metninden çıkarılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, 3516 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddede geçen suçun işleniş şekillerine ilişkin bentler hâlindeki düzenlemeye yer verilmeyerek suçun unsurları daha belirgin ve basit bir hâle getirilmiş, bu suça ilişkin yaptırımlar hapis ve adlî para cezası olarak yeniden belirlenmiştir.

Öte yandan maddenin eski metninde geçen müsadere ile tekerrür hâlinde cezanın artırılarak meslek ve sanattan men cezası verilmesine ilişkin düzenlemeye Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla madde metninde yer verilmemiştir.

Ayrıca, 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında maddenin son fıkrasındaki usule ilişkin düzenleme maddeye alınmamıştır.

(120) Maddenin yüzyirminci fıkrasının (a) bendiyle, 3568 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin ondördüncü fıkrasında geçen “devlet memurları” ibaresi, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesindeki “kamu görevlisi” olarak değiştirilerek Türk Ceza Kanunuyla uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 47 nci maddesinde geçen “devlet memurları” ibaresi, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesindeki “kamu görevlisi” olarak değiştirilerek Türk Ceza Kanunuyla uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 49 uncu maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin bir ve ikinci fıkralarında yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesine uygun olarak adlî para cezasına dönüştürülmüştür.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasının ihlâl edilmesi hâlinde uygulanacak yaptırım, ikinci fıkra kapsamından çıkarılarak üçüncü fıkra olarak yeniden düzenlenmiştir.

(121) Maddenin yüzyirmibirinci fıkrasıyla, 3621 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

(122) Maddenin yüzyirmiikinci fıkrasının (a) bendiyle, 3984 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin altıncı fıkrasında mülga Türk Ceza Kanununun 391 inci maddesine yapılan yollama, 5237 sayılı Kanunun 124 üncü maddesi olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 28 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen adlî para cezası sistemine uygun hâle getirilmiştir. Ayrıca, fıkrada yer alan, “Bu cezalar ertelenemez.” hükmüne, 5237 sayılı Kanunun 5 ve 51 inci madde hükümleri karşısında fıkra metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 33 üncü maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî para cezalarının artırım usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden, buna ilişkin hükme madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 34 üncü maddesinde yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen adlî para cezası sistemine uygun hâle getirilmiş; ağır hapis cezasına ilişkin düzenleme, Türk Ceza Kanununun suç ve yaptırıma ilişkin hükümlerine uyumu sağlamak amacıyla değiştirilmiş; 5237 sayılı Kanunun 5, 54 ve 55 inci maddeleri karşısında müsadereye ilişkin hükümler ile 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında 3506 sayılı Kanuna yapılan yollamaya, madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca, Kanunun ek 2 nci maddesinde yer alan bir kısım düzenlemeler, değiştirilmek suretiyle maddeye üç ve dördüncü fıkra olarak eklenmiştir.

(123) Maddenin yüzyirmiüçüncü fıkrasıyla 4046 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede suç karşılığı öngörülen yaptırımlardan para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Öte yandan, Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesi hükmü dikkate alınarak cezanın belirlenmesinde madde metninde yer alan "fiilin mahiyet ve önemine göre" ibaresine, madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca adlî para cezası miktarının üst sınırı gösterilmek suretiyle maddede değişiklikten önce yer alan misil artırma oranına yer verilmemiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, mülga Türk Ceza Kanununun 279 uncu maddesindeki memur tanımına yapılan yollama yerine Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesiyle uyum sağlanması amacıyla kamu görevlisi terimi kullanılmıştır. Ayrıca madde metninde mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollamalar Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerine göre yeniden belirlenmiştir.

(124) Maddenin yüzyirmidördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 4054 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan para cezalarının niteliği idarî para cezası olarak belirlenerek Kabahatler Kanununa uygunluğu sağlanmış, ayrıca haksızlık oluşturan fiil karşılığında uygulanacak idarî para cezası miktarları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Öte yandan, ceza hükmü içeren kanunlarda yer alan ve kabahat niteliğinde olan hükümlerin uygulama birliğinin sağlanması ve tereddütlerin giderilmesi amacıyla; Kabahatler Kanununun 7 ilâ 15 inci maddelerinde yer alan, kabahatin ihmali davranışla işlenmesi, kast veya taksir, hata, sorumluluk, hukuka uygunluk nedenleri ile kusurluluğu ortadan kaldıran nedenler, teşebbüs, iştirak ve içtima hükümlerine ilişkin hükümlerin bu kanunlar için de uygulanması gerektiğinden, idarî para cezasının belirlenmesi ve verilmesi yönünden belirleyici nitelikte olan benzer mahiyette düzenleme içeren maddenin dördüncü fıkrasına madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinde yer alan para cezası, Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle, idarî para cezası olarak belirlenmiş ve haksızlık oluşturan hareket karşılığı uygulanacak bu para cezası miktarları günün ekonomik koşullarına göre yeniden tespit edilmiştir. Öte yandan maddede yer alan idarî para cezasının niteliği Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrası hükmü dikkate alınarak "nispi" olarak belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle, nispi nitelikte idarî para cezası verilmesine ilişkin karara karşı yargı yoluna başvurulması halinde, bu kararla ilgili olarak yürütmeyi durdurma kararı verildiği takdirde, iptal davasının açıldığı tarihten itibaren nispi nitelikte idarî para cezası uygulanmayacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 55 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, Kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına ve idarî para cezası kararlarına karşı iptal davalarının ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görüleceği hükme bağlanmıştır. Düzenlemeyle; bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarına karşı yapılan başvuru, İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümleri de dikkate alınmak suretiyle "iptal davası" olarak adlandırılmıştır. Böylece, Kabahatler Kanununda idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yolu olarak öngörülen "başvuru" ve "itiraz" kanun yolundan farklı olarak istisnai bir kanun yolu kabul edilmiştir.

Öte yandan, idarî para cezalarının tebliği, takip ve tahsiline ilişkin hükümler Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında yer aldığından buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 60 ıncı maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Madde metninde geçen "Devlet memurları" kavramı, Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesi dikkate alınarak "kamu görevlisi" olarak değiştirilmiş ve Türk Ceza Kanunu ile uyum sağlanmıştır.

(125) Maddenin yüzyirmibeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 4077 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde yer alan para cezalarının idarî para cezası olduğu belirtilmiş, ayrıca idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Para cezalarının artırımına ilişkin düzenlemeye, Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin yedinci fıkrası hükmü karşısında madde metninde yer verilmemiştir.

Maddenin son fıkrasında yer alan "Bu Kanunda yazılı fiiller hakkında diğer kanunlarda da para cezası öngörülmüşse ağır olan ceza uygulanır." hükmüne ise, Kabahatler Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrası hükmü dikkate alınmak suretiyle madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 26 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, Kanunun 25 inci maddesinin bir, dört, yedi, sekiz, dokuz ve onuncu fıkralarındaki idarî yaptırımlara Bakanlık tarafından, diğer fıkralarındaki idarî para cezalarına mahallî mülkî amir tarafından karar verileceği belirtilmiştir. Diğer yandan idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(126) Maddenin yüzyirmialtıncı fıkrasıyla, 4447 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi kısmen değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde mülga 1475 sayılı Kanuna ve bu Kanunun maddelerine yapılan yollamalar, 4857 sayılı İş Kanununa göre yeniden düzenlenmiştir.

(127) Maddenin yüzyirmiyedinci fıkrasıyla, 4628 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin altıncı fıkrası değiştirilmiş ve bu Kanun hükümlerine göre tahsil edilen idarî para cezalarının Kurum hesabına aktarılması öngörülmüştür.

(128) Maddenin yüzyirmisekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 4631 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan haksızlık oluşturan fiil, kapsamı ve niteliği dikkate alınarak idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, suç karşılığı uygulanacak yaptırım bakımından mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin İkinci fıkrasıyla, maddede yer alan haksızlık oluşturan fiil, kapsamı ve niteliği dikkate alınarak idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, fiil, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınarak, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, birinci fıkrada yer alan haksızlık oluşturan hareketin kabahat olarak düzenlenmesi sebebiyle hayvanların soy kütüğünden kaydının silinmesi ve pedigrilerinin iptal edilerek geri alınması bakımından mahkûmiyet koşulu madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 19 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, maddede öngörülen fiil, haksızlık oluşturan hareketin kapsam ve niteliği dikkate alınarak, idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak düzenlenmiştir.

(129) Maddenin yüzyirmidokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 4632 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendinin (3) numaralı alt bendi değiştirilmiştir.

Emeklilik şirketi kurucularında aranacak mahkûmiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede; Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 22 nci maddesinde yer alan idarî para cezaları 5083 sayılı Kanun hükümlerine göre yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kesinleşmesi, zamanaşımı, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 23 üncü maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, maddedeki suça ilişkin yaptırımda yer alan ağır para cezası, adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca, idarî tedbir olarak faaliyetlerinin yürütülmesine mani olunacağı da hükme bağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, şirket yönetim kurulu başkan ve üyeleriyle imza yetkisini haiz mensuplarının maddede yazılı olan para veya diğer varlıkların zimmete geçirmeleri hâlinde bu suça ilişkin yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun zimmet suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür. Öte yandan, bu suç dolayısıyla uğranan zararın tazmini bakımından madde metninde yer alan düzenleme, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınarak, başka bir deyimle bu zararın tazmini genel hükümlere göre mahkemeden istenebileceğinden ve 5271 sayılı Kanunda da zararın tazminine ilişkin düzenlemeler bulunmadığından madde metnine alınmamıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, maddede yer alan suç bakımından öngörülen ağır para cezası, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükmü dikkate alınarak adlî para cezası olarak belirlenmiştir.

Maddenin dördüncü fıkrasında ise, maddede yer alan suçun nitelik ve kapsamı dikkate alınmak suretiyle müstakil bir yaptırım öngörülmeyerek suç karşılığı yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerinin artırımlı olarak uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin beşinci fıkrasıyla, fiilin basın yayın yoluyla işlenmesi hali bir artırım sebebi olarak öngörülmüş ve madde metninde, suç karşılığı öngörülen yaptırımdaki ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır.

Maddenin altıncı ilâ sekizinci fıkralarında düzenlenen suçlarda yaptırım bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 24 üncü maddesi kenar başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

Maddeyle, soruşturma ve kovuşturma usulüne ilişkin hükümler, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden düzenlenmiştir. Öte yandan, maddede yazılı suçlara bakmakla yetkili ve görevli mahkemeyi belirten düzenlemeye, bu suçların soruşturulmasında ve kovuşturulmasında, başta uygulanacak usul hükümleri olmak üzere yargılamada sürat ve etkinliğin sağlanması bakımından tek yer mahkemesinin görevli ve yetkili olması tercih edilmemiştir. Ayrıca, madde metninde yer alan 3005 sayılı Kanuna yapılan yollama, 5320 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak maddeye alınmamıştır.

(130) Maddenin yüzotuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 4634 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, Kurulun para, evrak ve her çeşit mallarının "Devlet malı" hükmünde olacağı belirtilmiş ayrıca Kurulun Başkan ve Üyeleri ile diğer personelin görevleri nedeniyle işleyecekleri suçlar ile kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı ceza rejimi bakımından Türk Ceza Kanunu uygulamasında "Kamu görevlisi" sayılacağı belirtilmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesi ile uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 11 inci maddesinin sekiz ve onuncu fıkraları değiştirilmiştir.

Maddenin sekizinci fıkrasında yapılan değişiklikle, tahsil edilen idarî para cezalarının maddede belirtilen orandaki kısmının kurum özel hesabına aktarılacağı öngörülmüş, ancak, Kabahatler Kanununun idarî para cezalarının tahsiline ilişkin hükümleri dikkate alınmak suretiyle kalan kısmın bütçeye gelir yazılmasına ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Maddenin onuncu fıkrasında yapılan değişiklikle, Kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına ve idarî para cezası kararlarına karşı iptal davalarının ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görüleceği hükme bağlanmıştır. Düzenlemeyle; bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarına karşı yapılan başvuru, İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümleri de dikkate alınmak suretiyle "iptal davası" olarak adlandırılmıştır. Böylece, Kabahatler Kanununda idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yolu olarak öngörülen "başvuru" ve "itiraz" kanun yolundan farklı olarak itiraz mercii ayrı olarak belirlenen ve kanun yolu da "iptal davası" olarak adlandırılan istisnai bir kanun yolu kabul edilmiştir.

(131) Maddenin yüzotuzbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 4646 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, birinci fıkranın (a) ilâ (g) bentlerinde yer alan para cezaları, bunların nevinin idarî olduğu da belirtilmek suretiyle, 5083 sayılı Kanun hükümlerine uyarlanmıştır.

Kabahatler Kanunu hükümlerine göre, fiilin hem kabahat ve hem de suç teşkil etmesi halinde bu fiil hakkında idarî yaptırım kararı uygulanamayacağından başka bir deyimle sadece suça özgü yaptırım uygulanabileceğinden bu temel kurala uygun düşmeyen düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Ceza hükmü içeren kanunlarda yer alan ve kabahat niteliğinde olan hükümlerin uygulama birliğinin sağlanması ve tereddütlerin giderilmesi amacıyla; Kabahatler Kanununda kast veya taksir, hata, sorumluluk, hukuka uygunluk nedenleri ile kusurluluğu ortadan kaldıran nedenler, teşebbüs, iştirak ve içtima hükümleri ile 20 ve 21 inci maddelerinde yer alan soruşturma zamanaşımı ve yerine getirme zamanaşımına ilişkin hükümlerin bu kanunlar için de uygulanması gerektiğinden böyle bir düzenlemeye yer verilmiştir.

Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde düzenlenmesine gerek görülmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, Kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına ve idarî para cezası kararlarına karşı iptal davalarının ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görüleceği hükme bağlanmıştır. Düzenlemeyle; bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarına karşı yapılan başvuru, İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümleri de dikkate alınmak suretiyle "iptal davası" olarak adlandırılmıştır. Böylece, Kabahatler Kanununda idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yolu olarak öngörülen "başvuru" ve "itiraz" kanun yolundan farklı olarak belirlenen istisnai bir kanun yolu kabul edilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle Kanunun 12 nci maddesinin (d) bendi değiştirilmiştir.

Değişiklikle, Kurulun para, evrak ve her çeşit malları Devlet malı hükmünde olduğu, Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılacağı hükme bağlanmak suretiyle 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı ve ilgili diğer maddeleriyle uyum sağlanmıştır. Ayrıca, görevleri ile ilgili olarak suç işleyen Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli hakkında soruşturma ve kovuşturmaları genel hükümlere göre yapılacağı hükme bağlanmıştır.

(132) Maddenin yüzotuzikinci fıkrasıyla, 4688 sayılı Kanunun 38 inci maddesinin (b) fıkrasında yer alan ağır para cezası, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde yer alan adlî para cezası sistemine uygun hâle getirilmiş, ayrıca bu suçlardan dolayı, ilgili sendika ve konfederasyon hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacağı belirtilmiştir. Böylece, madde metninde yer alan suç karşılığı uygulanacak yaptırımlar bakımından ceza ve güvenlik tedbirlerinin uygulanması yönüyle, Türk Ceza Kanunuyla da uyum sağlanmıştır.

(133) Maddenin yüzotuzüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 4703 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan para cezaları Kabahatler Kanuna göre günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca Kabahatler Kanununda yer almayan tekerrür hükümlerine ve Kabahatler Kanununda düzenlenen idarî para cezalarının artırım usulüne ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir. Maddenin son fıkrasında Kabahatler Kanununun 15 inci maddesinde belirtilen içtima kurallarına uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 13 üncü maddesi yeniden düzenlenmiş ve idarî para cezalarının verilmesine, kesinleşmesine, tahsiline ilişkin hükümlere, Kabahatler Kanununda düzenlenmiş olduğundan madde metninde yer verilmemiştir.

(134) Maddenin yüzotuzdördüncü fıkrasıyla, 4708 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılarak, burada tanımlanan suç, 5237 sayılı Kanunun 257 nci maddesine uygun hâle getirilmiş, mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Kanuna göre yeniden düzenlenmiştir.

Maddeyle, Kanunun 9 uncu maddesine ikinci fıkra olarak eklenen fıkra ile, yapılan işin önemi de gözetilmek suretiyle maddede sözü edilen görevlilerin gerçeğe aykırı belge düzenlemeleri hâlinde, 5237 sayılı Kanunun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümleri uyarınca cezalandırılacakları öngörülmüştür.

Maddede yer alan, "Yapılar ile ilgili diğer düzenlemeler ile yapıların uğramış olduğu yıkım ve zararlardan dolayı genel hukuk hükümleri uygulanır." şeklindeki hükme, bu hususta genel hükümlerin uygulanmasının tabiî olması nedeniyle madde metninde yer verilmemiştir.

Ayrıca, maddede yer alan "Bu maddede öngörülen hürriyeti bağlayıcı cezalar paraya çevrilemez ve tecil edilemez." hükmü, 5237 sayılı Kanunun 5, 50 ve 51 inci maddelerinin hükümleri karşısında madde metninde yer verilmemiştir.

(135) Maddenin yüzotuzbeşinci fıkrasıyla, 4733 sayılı Kanunun 8 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan suç karşılığı öngörülen ağır para cezası, adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen para cezası sistemiyle uyumlu hale getirilmiştir.

Öte yandan, satış belgesi almadan satış yapanlar hakkında uygulanan yaptırım ve elkoyma hükümleri, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri dikkate alınarak madde metnine alınmamıştır. Ayrıca, 5237 sayılı Kanundaki suça iştirak hükümleri karşısında, maddede yazılı suça iştirak edenler bakımından uygulanacak yaptırım hükmü öngören düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

(136) Maddenin yüzotuzaltıncı fıkrasıyla, 4817 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin bir, iki, üç ve dördüncü fıkralarında yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş, idarî para cezası verilmesinde alt ve üst sınır öngörülmesi nedeniyle maddenin tekrara ilişkin hükümleri madde metnine alınmamıştır. Ayrıca, maddenin altı ve sekizinci fıkraları, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(137) Maddenin yüzotuzyedinci fıkrasıyla, 4857 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin bir ve ikinci fıkralarında yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve ikinci fıkrada yer alan "eylem başka bir suçu oluştursa dahi" cümlesine Kabahatler Kanununun 15 inci maddesi hükmü karşısında madde metninde yer verilmemiştir.

(138) Maddenin yüzotuzsekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 4904 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Devlet memuru" ibaresi 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesindeki "Kamu görevlisi" ibaresi ile uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi değiştirilmiş, özel istihdam bürosu açmak için başvuracak kişilerde aranacak mahkumiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca bu Kanunun 21 inci maddesinde belirtilen bildirim yükümlülüklerine aykırı hareket edilmesi halinde, 21 inci maddenin düzenlenme şekli ve yollama yapılan Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alındığında, suçun unsurları itibariyle özel kesim işyerleri bakımından uygulamada işlenemez suç niteliğinde görüldüğünden, 21 inci maddede belirtilen yükümlülüklere aykırılık hali idarî para cezasını gerektiren bir kabahat olarak, maddeye yeni ilave edilen (e) bendinde müstakil olarak düzenlenmiştir.

20 nci maddenin son fıkrasında yapılan değişiklikle tahsil edilen idarî para cezalarının tamamının kurum hesabına aktarılacağı öngörülmek suretiyle, bir anlamda 08/02/2006 tarihli ve 5454 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle de paralellik sağlanmıştır. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, 4904 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları hükümlerine madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 21 inci maddesi yazım ve anlam bütünlüğünün sağlanması bakımından fıkralar halinde yeniden düzenlenmiş ve madde metninde yer alan "765" ibaresine yer verilmemiştir.

(139) Maddenin yüzotuzdokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 4915 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde yer alan suç ibaresi eylemin niteliğine göre ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyum amacıyla av yasakları olarak değiştirilmiştir. Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesi değiştirilmiştir.

Kanunun altıncı kısım başlığı "Av Yasaklarının Takibi ve Cezalar" ve birinci bölüm başlığı "Av Yasaklarının Takibi" olarak değiştirilmiştir.

Maddede yer alan "suç" ibareleri eylemin niteliğine göre ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyum amacıyla değiştirilmiştir. Ayrıca Kanunda hüviyeti tespit edilemeyenlerle ilgili olarak yapılan işlemlere ilişkin düzenlemelere yer verilmeyerek Kabahatler Kanununun 40 ıncı maddesine göre işlem yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Kabahatler Kanununun idarî yaptırım kararını gerektiren fiiller bakımından genel kanun olma özelliği dikkate alınarak, elkonulan ve bulundurulması suç oluşturan silâhların Cumhuriyet başsavcılığına sevk edileceği öngörülerek maddede konusu suç teşkil eden ve bu nedenle elkonulan eşyalara ilişkin usul hükümlerine madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 21 inci maddesinde yer alan suç ibareleri eylemin niteliğine göre ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyum amacıyla değiştirilmiştir. İdarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenerek, hapis cezası yaptırımının alt ve üst sınırları yeniden düzenlenmiş ve müsadere yaptırımının Kabahatler Kanununa uyumu sağlanmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasında yer alan suç karşılığı yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun 181 ve 182 nci maddelerinin uygulanacağı öngörülmekle birlikte Türk Ceza Kanununa yollama yapılan söz konusu bu maddelerin yürürlüğünün ertelenmesi nedeniyle, bu maddeler yürürlüğe girinceye kadar fıkrada yer alan suç karşılığında uygulanacak yaptırımların Çevre Kanununa göre belirleneceği hükme bağlanmıştır.

Ayrıca, avlanmak suretiyle, bir canlı türünün yok olması ya da ekolojik dengenin bozulması tehlikesine neden olunması fiili suç olarak düzenlenmek suretiyle avlanma sırasında özellikle canlı türlerinin korunması ve ekolojik dengeyle birlikte tabii dengenin de korunması amaçlanmıştır. Madde düzenlemesiyle, Ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşme ve bildirgelerde çevrenin korunmasına yönelik hükümlere de uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 22 nci maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 23 üncü maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 24 üncü maddesinde yer alan suç ibareleri eylemin niteliğine göre ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyum amacıyla değiştirilmiş, idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenerek, avcılık belgesinin iptaline ilişkin yaptırıma madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 25 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (g) bendiyle, Kanunun 26 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan para cezası eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülerek maddedeki para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (ğ) bendiyle, Kanunun 28 inci maddesi, başlığıyla birlikte yeniden düzenlenmiştir.

Maddede yer alan ve idarî yaptırım kararını gerektiren hususlar Kabahatler Kanununa uyum sağlamak amacıyla, yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, avlanılan canlı veya cansız hayvanlar ile bunların avlanılmasında kullanılan ve bulundurulması yasak olan eşya ve vasıtalara elkonulacağı, bulundurulması yasak olan eşya veya vasıtalar hakkında ilgili kanun hükümleri uygulanacağı belirtilmek suretiyle, uygulamada doğabilecek tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır. Bu fıkra hükmünün uygulanması bakımından örnek vermek gerekirse, avda kullanılan tüfeğin ruhsat belgesinin olmaması hâlinde bu tüfek hakkında 2521 sayılı Kanun hükümleri uygulanacaktır. Ancak, idarî yaptırımı gerektiren avlanmada kullanılan tüfeğin ruhsatnamesinin bulunması hâlinde, 2521 sayılı Kanun ve bu Kanun hükümlerine göre elkoyma işlemi yapılamayacak ve tüfek ruhsat sahibine iade edilecektir. Ancak, av hayvanları bakımından bu Kanunda belirtilen elkoyma ve diğer usulü işlemler uygulanabilecektir.

28 inci maddenin son fıkrasında, elkonulan cansız hayvanların satılarak bedelinin döner sermaye işletmesine gelir kaydedileceği hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, Kanunun 29 uncu maddesi, başlığıyla birlikte yeniden düzenlenmiştir. Maddede yer alan suç ibareleri, eylemin niteliğine göre ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununa uyum amacıyla değiştirilmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım türü olarak maddede geçen idarî para cezasını gerektiren fiiller bakımından tekerrür hükümlerine Kabahatler Kanununa uyum amacıyla madde metninde yer verilmemiş ancak, idarî para cezası dışında diğer idarî yaptırım türleri bakımından fiillerin tekrarı hâlinde bunların başka bir idarî yaptırım şekline dönüştürülmesi kabul edilerek maddede buna ilişkin ayrıntılı düzenlemelere yer verilmiştir.

Fıkranın (ı) bendiyle, Kanunun 30 uncu maddesinin başlığı maddenin içeriğine uygun olması bakımından "İdarî para cezalarına karar verme yetkisi" şeklinde değiştirilmiştir.

(140) Maddenin yüzkırkıncı fıkrasının (a) bendiyle, 4925 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında, mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, Türk Ceza Kanunu olarak düzeltilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 26 ncı maddesinde geçen para cezaları, bu cezaların idarî para cezası olduğu belirtilmek suretiyle, ceza miktarları 5083 sayılı Kanun hükümlerine uyarlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 27 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, bu Kanunda yazılı idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, bu Kanunda yer alan haksızlık oluşturan fiiller, idarî para cezasını gerektiren kabahat olarak düzenlenmiş olduğu göz önünde tutularak, fiilin suç olma niteliğine özgü içtima kurallarına madde metninde yer verilmeyerek, maddede yer alan idarî para cezasının uygulanması bakımından bu idarî para cezasının uygulanmasının kanunda ve yönetmelikte öngörülen diğer idarî yaptırım kararlarının verilmesine engel oluşturmadığı madde metninde açıkça öngörülmüştür.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 30 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, idarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı halinde uygulanacak yaptırımın miktarı, fiilin tekrarından ne anlaşılması gerektiğine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 31 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

Yapılan değişiklikle, yetki belgeleri, taşıt belgeleri veya taşıt kartı üzerinde tahrifat yapan yetki belgesi sahipleri, fiilleri unsur itibariyle suç olarak düzenlenmiş ve bu suça ilişkin yaptırım hakkında Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

(141) Maddenin yüzkırkbirinci fıkrasının (a) bendiyle, 4958 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin yedinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, Sosyal Sigortalar Kurumu Yönetim Kurulu Başkan ve Yönetim Kurulu üyelerinin bu Kanun hükümlerine göre üstlendikleri görevi yerine getirirken haklarında maddede yazılı suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma başlatılmış olması durumunda geçici süreyle görevlerinden uzaklaştırılacağı öngörülmüştür. Bu husus, Türk Ceza Kanunu anlamında bir yaptırım veya Ceza Muhakemesi Kanunu anlamında bir tedbir olmayıp, bu suçların soruşturma ve kovuşturmalarından beklenen faydanın sağlanması veya sakıncalarının önlenmesi amacıyla “idarî nitelikte” geçici bir tedbirdir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrası değiştirilmiştir.

Kurum memurları ve hizmetlilerin yerine getirdikleri görevin kapsam ve nitelikleri 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesi anlamında kamu görevlisi tanımına girmesi nedeniyle “Kurum memurları ve hizmetlileri sorumlulukları bakımından 765 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında Devlet memuru sayılır.” şeklindeki hükme madde metninde yer verilmemiştir.

(142) Maddenin yüzkırkikinci fıkrasının (a) bendiyle, 5015 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Değişiklikle, madde metninde yer alan idarî para cezası miktarları günün ekonomik koşulları dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

Maddenin son fıkrasında yapılan değişiklikle, Kurulun idarî para cezası kararlarına karşı iptal davalarının ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görüleceği hükme bağlanmıştır. Düzenlemeyle; bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarına karşı yapılan başvuru, İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümleri de dikkate alınmak suretiyle "iptal davası" olarak adlandırılmıştır. Böylece, Kabahatler Kanununda idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yolu olarak öngörülen "başvuru" ve "itiraz" kanun yolundan farklı olarak itiraz mercii ayrı olarak belirlenen ve kanun yolu da "iptal davası" olarak adlandırılan istisnai bir kanun yolu kabul edilmiştir.

Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, takip ve tahsil usulü ile zamanaşımı Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesinin dördüncü fıkrası değiştirilmiştir.

Maddede mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle yeniden belirlenmiştir.

(143) Maddenin yüzkırküçüncü fıkrasıyla, 5042 sayılı Kanunun 66 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin (a) ilâ (c) bentlerinde yer alan, suç karşılığı uygulanan yaptırımlardan ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Öte yandan, bu Kanunun 66 ncı maddesinde sayılan haksızlık oluşturan fiilin karşılığı olarak adlî para cezaları öngörüldüğünden tüzel kişiler bakımından 56 ncı maddeye aykırılık yönünden para cezası verileceğine ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir. Nitekim, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alındığında tüzel kişinin, işlenen bir suç nedeniyle cezai sorumluluğu bakımından tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerinin uygulanacağı belirtilmiş ve bu uygulama da kanunda açık hüküm bulunma koşuluna bağlanmıştır.

Maddenin son fıkrasıyla, bu Kanunun 67 nci maddesinin yürürlükten kaldırılması sebebiyle bu maddede yazılı şikayet koşulu 66 ncı maddenin son fıkrası olarak düzenlenmiştir.

(144) Maddenin yüzkırkdördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 5070 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi değiştirilmiştir. Maddenin birinci fıkrasında suç karşılığı öngörülen ağır para cezası madde metninden çıkartılarak hapis cezasının üst sınırı beş yıl olarak belirlenmiştir. Öte yandan Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre ceza kovuşturmasında görülmekte olan dava ile birlikte şahsî hak isteminde bulunulamayacağından bu hükümlere paralel olarak maddenin son fıkrasında yer alan düzenlemeye yer verilmemiştir. Ancak bu maddenin uygulanması sebebiyle suç mağduru olanlar, ayrıca uğramış olduğu zararların tazminini genel hükümlere göre isteyebilecektir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesi değiştirilmiştir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kabul etmiş olduğu suç ve ceza teorisiyle işlenmiş olan bir fiil nedeniyle verilecek ceza o fiil ile bağlantılı olarak verilmektedir. Başka bir anlatımla gerçek içtima kurallarının uygulanması bakımından ne kadar eylem varsa o kadar ceza uygulanacaktır. Bu nedenle failin işlemiş olduğu fiilin bu Kanunda veya başka bir kanunda temas eden bir suçun oluşumuna sebebiyet vermesi hâlinde hem bu Kanundan hem de temas eden diğer kanun hükümlerine göre fail cezalandırılabilecek ve verilecek cezalarda gerçek içtima kurallarına göre içtima ettirilecektir. Bu nedenle madde metninde yer alan "fiilleri başka bir suç oluştursa bile ayrıca" ibaresi 5237 sayılı Kanuna uyum amacıyla madde metninden çıkartılmıştır.

Ayrıca, birinci fıkrada suç karşılığı öngörülen ağır para cezası madde metninden çıkartılarak hapis cezasının üst sınırı yedi yıl olarak belirlenmiştir. Öte yandan Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre ceza kovuşturmasında görülmekte olan dava ile birlikte şahsî hak isteminde bulunulamayacağından bu hükümlere paralel olarak maddenin son fıkrasında yer alan düzenlemeye yer verilmemiştir. Ancak bu maddenin uygulanması sebebiyle suç mağduru olanlar, ayrıca uğramış olduğu zararların tazminini genel hükümlere göre isteyebilecektir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 19 uncu maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Bu Kanunda tanımlanan suçlar dolayısıyla ilgili tüzel kişiler hakkında 5237 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinde tanımlanan tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca madde metninde geçen kapatma cezasının tebliği ve yerine getirilmesine ilişkin hükümler; idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulleri Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Maddenin ikinci fıkrasında ise, mevcut düzenlemeye paralel olarak idarî para cezasını gerektiren fiillerin üçüncü kez tekrarı hâlinde Kurum tarafından elektronik sertifika hizmet sağlayıcıları hakkında idarî yaptırım türü olarak, tüzel kişinin faaliyet izninin iptaline karar verileceği öngörülmüştür.

(145) Maddenin yüzkırkbeşinci fıkrasıyla, 5083 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde yer alan para cezası, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülerek günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

(146) Maddenin yüzkırkaltıncı fıkrasıyla, 5147 sayılı Kanunun 39 uncu maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci ve ikinci fıkrasıyla, suç karşılığı uygulanan yaptırım için öngörülen, ağır para cezaları, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesine uyum sağlanmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, 11 inci maddenin (a) ve (b) bentlerinde sayılan fiilleri işleyenler hakkında, uygulanacak yaptırım bakımından öngörülen ağır para cezası adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesine uyum sağlanmış, hükmedilen mahkumiyetin kanunî sonucu olarak öngörülen işyeri kapatma ve ticaretten men etmeye ilişkin cezalara, bunların niteliğinin ve kapsamının Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde bir güvenlik tedbiri olarak düzenlenmiş olduğu göz önünde tutularak madde metninde yer verilmemiştir.

Öte yandan, 5237 sayılı Kanunun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddeleri hükümleri karşısında tekerrüre ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununda suç nedeniyle, uygulanacak yaptırımlar bakımından tüzel kişilerle ilgili olarak "ceza sorumluluğu" kabul edilmemiş, bunlar hakkında 60 ıncı maddede öngörüldüğü gibi kanunda açıkça bir hüküm bulunması koşuluyla "tüzel kişilere özgü güvenlik tedbiri uygulanacağı" belirtilmiştir. Bu nedenle, maddede yazılı suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde tüzel kişilere özgü güvenlik tedbiri uygulanacağı açıkça gösterilmek suretiyle, bu Kanunda uygulanması bakımından tüzel kişilerin sorumluluğu kabul edilmiştir.

(147) Maddenin yüzkırkyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 5149 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan idarî para cezaları, günün ekonomik koşulları da dikkate alınarak yeniden belirlenmiş ve bu cezalar, 5083 sayılı Kanun hükümleri ile uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Değişiklikle, maddede yer alan suç karşılığı öngörülen ağır para cezası, adlî para cezasına dönüştürülmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyumlu hale getirilmiştir.

Öte yandan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddesi hükümleri göz önünde tutularak tekerrüre ilişkin düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 21 inci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, maddede geçen idarî para cezası miktarları, 5083 sayılı Kanunla uygun hale getirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, mülga 2908 sayılı Kanuna yapılan yollama 5253 sayılı Kanun olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 22 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, mülga 5680 sayılı Kanuna yapılan yollama 5187 sayılı Kanun olarak değiştirilmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, maddede geçen para cezasının idarî para cezası olduğu vurgulanmış ve para cezası miktarı 5083 sayılı Kanunla uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 23 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, bu Kanunun 17 nci maddesine aykırılık teşkil eden fiiller hakkında uygulanacak idarî para cezası miktarı, alt ve üst sınırlar belirlenmek suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, idarî para cezası miktarları 5083 sayılı Kanunla uygun hale getirilmiştir. Ayrıca, failin kulübün veya bir taraftar derneğinin mensubu olması ve fiilin tekrarı halinde idarî para cezasının arttırılarak hükmolunacağı belirtilmiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, müsabakanın yapıldığı spor alanını zarar uğratma fiilinin ayrıca suç oluşturmaması halinde, buna sebebiyet veren failler hakkında uygulanacak idarî yaptırım şekli düzenlenmiştir. Fiilin, ikiden fazla işlenmesi halinde, bu aykırılığın suç olarak düzenlenmesine ilişkin hükme, Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle madde metninde yer verilmemiştir.

(148) Maddenin yüzkırksekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 5174 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi değiştirilmiştir.

Genel Sekreter olma niteliği bakımından aranacak mahkumiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkumiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 76 ncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, odalar, borsalar ve birliklerin para, para hükmündeki evrak, senet ve sair malları ile ilgili olarak işledikleri suçlar dolayısıyla bunların personeli ceza rejimi bakımından kamu görevlisi sayılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 81 inci maddesinin onüçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Maddede öngörülen suç karşılığı uygulanacak yaptırım hapis veya adlî para cezası olmak üzere seçenekli hale getirilmiş ve madde metninde geçen para cezası, Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesi hükmü gözetilerek adlî para cezasına dönüştürülmüştür.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi değiştirilmiştir.

Oda, borsa ve birlik organlarına seçilebilme bakımından aranacak mahkumiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkumiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza-fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

(149) Maddenin yüzkırkdokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 5179 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi kenar başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

Maddede yapılan değişiklikle öncelikli olarak, idarî para cezalarının bir kısmı günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiş ve bu cezalar 5083 sayılı Kanuna uygun hale getirilmiştir. Ayrıca maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen aykırılık hallerinde ürünlere elkonularak mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar verileceği, yine üretim izni alınmamış gıdalar veya miadı dolmuş gıdalar bakımından gerçek ve tüzel kişiler bakımından idarî para cezası uygulanacağı ayrıca bu ürünlere elkonularak mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar verileceği, teknik ve hijyenik şartları muhafaza etmeden üretim yapan işyerlerinin bu durumlarını düzeltinceye kadar faaliyetten men edileceği ayrıca elkonulan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin (b) bendiyle, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak özel gıda kontrol laboratuvarlarının faaliyetten men ve idarî para cezası yaptırımı uygulanacağı öngörülmüştür.

Maddenin (c) bendiyle, 6 ncı maddeye aykırı hareket eden işyeri sahibi gerçek ve tüzel kişiler hakkında uygulanacak idarî yaptırım türlerine yer verilmiştir.

Maddenin (d) bendinde ise, gıda kodeksine uygun faaliyet göstermeyen gerçek ve tüzel kişiler hakkında uygulanacak yaptırımlara yer verilmiştir.

Maddenin (e) bendinde, 10 uncu maddede belirtilen tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere idarî yaptırım uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin (f) bendinde, acil durumlarda alınacak tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere uygulanacak yaptırımlar gösterilmiştir.

Maddenin (ı) bendi hariç olmak üzere, (g) ilâ (n) bentlerinde de bu Kanunda belirtilen aykırılık halleri bakımından gerçek ve tüzel kişiler hakkında uygulanacak idarî yaptırımlara yer verilmiştir.

Maddenin (ı) bendinde bu Kanun hükümlerinin uygulanması bakımından sağlığın korunmasıyla ilgili yasakları ihlal eden kişiler hakkında Türk Ceza Kanununun yaptırımlar bakımından kamu sağlığına karşı suçlar başlıklı bölümde yer alan hükümlerin uygulanacağı öngörülmüştür. Maddenin bu düzenlemesiyle suçun konusu bakımından 18 inci maddede belirtilen sağlık kurallarına aykırılık halleri, yaptırımın uygulanması bakımından Türk Ceza Kanununa yollama yapmak suretiyle bu bölümde yer alan hükümlere göre fiilin cezalandırılması hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 30 uncu maddesi değiştirilmiş ve bu Kanun hükümlerine göre idarî yaptırım kararlarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür. Öte yandan idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

(150) Maddenin yüzellinci fıkrasının (a) bendiyle, 5188 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmış ve mülga Türk Ceza Kanunu ve Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa yapılan yollamalar, 5237 ve 5271 sayılı Kanunların ilgili maddeleri yazılarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca, arama ve yakalama ile ilgili hükümler 5271 sayılı Kanunla uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 10 uncu maddesinin (d) bendinde yer alan “ağır hapis” ve “affa uğramış olsa bile” ibareleri madde metninden çıkartılmış, böylelikle, 5237 sayılı Kanunun 53 üncü maddesine uyum sağlanmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 19 uncu maddesinde değişiklik yapılmış ve maddede yer alan suça ilişkin yaptırımlardan; hapis cezalarının alt ve üst sınırları yeniden belirlenmiş, ağır para cezası adlî para cezası olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, (c) bendinde düzenlenen suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunacağı belirtilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılmış ve maddede yer alan idarî para cezaları yeniden düzenlenmiş ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılmış, birinci fıkrada yer alan “özel hukuk kişileri” ibaresi “özel hukuk tüzel kişileri” şeklinde değiştirilmiş ve ikinci fıkrada yer alan idarî para cezası yeniden düzenlenmiş ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmış ve “Devlet memurları” ibaresi, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde tanımlanan “kamu görevlisi” deyimi ile uyumlu hâle getirilmiştir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 25 inci maddesinde değişlik yapılmış ve idarî para cezalarının artırım usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden, cezaların artırımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(151) Maddenin yüzellibirinci fıkrasının (a) bendiyle, 5193 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde yer alan idarî para cezası günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 15 inci maddesi kısmen yeniden düzenlenmiştir.

Maddede yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlenmesi nedeniyle madde metninden çıkarılmış ve maddede geçen "tekerrür" ibaresi Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınarak "tekrar" olarak değiştirilmiştir. Öte yandan, uygulamadaki tereddütlerin giderilmesi amacıyla, idarî para cezalarının o yerdeki mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(152) Maddenin yüzelliikinci fıkrasının (a) bendiyle, 5199 sayılı Kanunun 27 nci maddesi yeniden düzenlenmiş; idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca, Kanunun amacı da dikkate alınmak suretiyle, tahsil edilen idarî para cezalarının tamamının ilgili belediye hesabına aktarılacağı, ancak bu paranın amaç dışında kullanılamayacağı hükme bağlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 28 inci maddesinde yer alan idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. İdarî para cezalarının artırım usulü Kabahatler Kanununda düzenlendiğinden, buna ilişkin hükme madde metninde yer verilmemiştir.

(153) Maddenin yüzelliüçüncü fıkrasıyla, 5200 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde geçen "Devlet memurları" ibaresi, "kamu görevlisi" olarak değiştirilmek suretiyle Türk Ceza Kanununa uyum sağlanmıştır.

(154) Maddenin yüzellidördüncü fıkrasıyla, 5224 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları değiştirilmiş olup, idarî para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. Ayrıca idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(155) Maddenin yüzellibeşinci fıkrasıyla, 5225 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde yer alan idarî yaptırımlar, 5326 Sayılı Kabahatler Kanununda düzenlenen yaptırım sistemine uyarlanmış ve para cezaları günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir. İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Öte yandan, Bakanlıktan tahsisli yatırım veya girişimin izinsiz olarak tümünün veya bir kısmının devredilmesi, kiraya verilmesi, şirket ana sözleşmesinin, ortaklık statüsünün veya yapısının, değiştirilmesine ilişkin yasaklılık hâli, genel olarak bakanlık ile taraflar arasındaki sözleşmeye konulabilecek bir hüküm olduğundan idarî yaptırım kararını gerektirir bir kabahat olmaktan çıkartılmış ve madde metninde yer verilmemiştir.

(156) Maddenin yüzellialtıncı fıkrasının (a) bendiyle, 5237 sayılı Kanunun 61 inci maddesine sekizinci fıkradan sonra gelmek üzere fıkra eklenmiştir. Adlî para cezasının hapis cezasına seçimlik yaptırım olarak kabul edildiği hallerde, cezanın belirlenmesi ve bireyselleştirilmesi bağlamında mahkeme, önce kişi hakkında hapis cezasına mı yoksa adlî para cezasına mı hükmedeceğini karara bağlar. Bu tercihin yapılmasında sadece suçlunun kişiliği dikkate alınmalıdır. Bu tercih, aslında cezanın bireyselleştirilmesi yöntemlerinden birini oluşturmaktadır. Bu bakımdan söz konusu belirlemede failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları, cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri gibi hususların yanı sıra, ekonomik durumu da göz önünde bulundurulur.

Bu tercih sonucunda mahkemenin kişi hakkında adlî para cezasına hükmetmeyi kararlaştırması halinde, adlî para cezasının hesaplanmasında esas alacağı gün sayısını, hapis cezasının belirlenmesi ve bireyselleştirilmesi ile ilgili olarak 61 inci maddede öngörülen usul ve sırayı izleyerek belirleyecektir.

Bu hesaplamada temel gün belirlenirken, beş gün ile yediyüzotuz gün arasında bir gün mü, yoksa ilgili suç tanımındaki hapis cezasının alt ve üst sınırının mı esas alınacağı konusunda, uygulamada bir tereddüt oluşmuştur. Bu tereddüdün giderilmesi için, işbu fıkra hükmü madde metnine eklenmiştir.

Bu hükme göre, adlî para cezasının hesaplanmasına ilişkin temel gün belirlenirken, ilgili suç tanımındaki hapis cezasının alt ve üst sınırının göz önünde bulundurulması gerekir. Aksi takdirde, adlî para cezasının ödenmemesi halinde uygulanacak hapis süresi bakımından dengesiz sonuçlar ortaya çıkabilir.

Bu suretle belirlenen temel gün üzerinden 61 inci maddedeki usul ve sıraya göre artırma veya indirim yapmak suretiyle sonuç gün sayısı belirlenir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 73 üncü maddesinin başlığında yer alan “uzlaşma” ibaresi, maddenin içeriğine uygun olarak madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Aile bireylerine karşı işlenen kasten yaralama suçunun, ağırlığına bakılmaksızın, resen yani şikayet aranmaksızın soruşturulabilir bir suç haline getirilmesi, örneğin bir tokat atılması halinde dahi aile bireyleri arasındaki ilişkiye hukuk adına müdahil olmayı gerektirmektedir. Bunun doğurabileceği sakıncalar göz önünde bulundurularak, 86 ncı maddenin üçüncü fıkrasında yapılan işbu değişiklikle, aile bireylerinden birinin diğerine karşı işlemiş bulunduğu kasten yaralama suçundan dolayı ancak şikayet üzerine soruşturma ve kovuşturma yapılabilecektir. Ayrıca, yapılan değişiklikle fıkra metninde yer alan nitelikli unsurlardan birinin veya birkaçının bir olayda gerçekleşmesi halinde cezanın ne suretle tayin edileceği hususlarına açıklık getirilmek amaçlanmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 87 nci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiştir. Kasten yaralama suçunun neticesi sebebiyle ağırlaşmış hallerinden birisi kemik kırılmasıdır. 87 nci maddenin üçüncü fıkrasında, maddenin diğer fıkralarından farklı olarak, 86 ncı maddeye göre belirlenen cezanın belli oranda artırılması yönteminden ayrılınmış ve kemik kırılması haline özgü olarak hapis cezasının alt ve üst sınırları müstakilen belirlenmiştir. Bu düzenleme karşısında; örneğin anasına karşı işlediği kasten yaralama suçu sonucunda kol kemiğinin kırılmasına neden olan fail hakkında 87 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki makas arasında cezaya hükmederken, mağdurla fail arasındaki üstsoy - altsoy ilişkisinin ne suretle göz önünde bulundurulacağı hususunda uygulamada oluşan tereddütleri gidermek amacıyla işbu değişikliğin yapılmasına gerek duyulmuştur. Ayrıca, uygulamada duyulan tereddütler göz önünde bulundurularak, fıkra metnine kemik çıkığı eklenmiştir. Çünkü çıkıkların da, kemik kırığı gibi kişinin hayat fonksiyonları üzerinde önemli etkisi olmaktadır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 89 uncu maddesinin beşinci fıkrası değiştirilmiştir. Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbî müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması hâlinde, soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun şikâyetine tabi kılınmıştır. Buna karşılık, 89 uncu maddenin son fıkrasına göre, bilinçli taksirle yaralama halinde, yaralamanın ağırlığı göz önünde bulundurulmaksızın re’sen soruşturma ve kovuşturma yapılabilecektir. Bu durumda bir çelişkiye düşmemek için, bilinçli taksirle sebebiyet verilen yaralanmanın temel şeklinde ancak mağdurun şikâyeti üzerine soruşturma ve kovuşturma yapılabilmesini mümkün kılmak amacına yönelik olarak işbu değişiklik yapılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 191 inci maddesi değiştirilmiştir. Yeni Türk Ceza Kanununda, izlenen suç siyasetinin gereği olarak, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmak değil, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmak fiilleri suç olarak tanımlanmıştır. Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, aslında tedaviye ihtiyaç duyan bir kişidir. Bu nedenle, yeni Türk Ceza Kanununun 191 inci maddesinde, kişinin öncelikle tedavi edilmesini ve tekrar uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanmaktan korunmasını sağlamaya yönelik olarak hakkında denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasını öngören bir düzenleme yapılmıştır.

Ancak, bu düzenlemenin içeriğiyle ilgili olarak uygulamada tereddütlerin oluştuğu gözlemlenmiştir. Bu tereddütleri gidermek amacıyla söz konusu madde metninde değişiklik yapılması gereği hasıl olmuştur.

Buna göre, kişinin tedavi olmayı kabul etmesi ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmak dolayısıyla hakkında cezaya hükmolunmayacaktır. Başka bir deyişle, bu durumda mahkeme, uyuşturucu veya uyarıcı maddeyi kullanmak için satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi hakkında cezaya hükmetmeden tedavi ile birlikte denetimli serbestlik tedbirine ya da sadece denetimli serbestlik tedbirine karar verecektir.

Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişinin tedaviye ihtiyacının olup olmadığı, tıp biliminin verileri çerçevesinde belirlenebilecek olan bir sorundur. Bu nedenle, mahkeme, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişinin uyuşturucu madde kullanıp kullanmadığını, kullanmakta ise tedaviye ihtiyacının olup olmadığını bilirkişi marifetiyle belirleyecektir.

Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişinin ihtiyacı olan tedavinin süresi kanunda belirlenmemiştir. Çünkü tedavi, yalın bir tıbbi olgudur. Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, bu maddenin etkisinden kurtulabilmesi için kendisiyle ilgili olarak uygulanan tedavinin gereklerine uygun davranmakla yükümlüdür. Kişi tedavi sürecinde ayrıca denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulur.

Uygulanan tedavinin olumlu sonuç vermesi ve artık gerek kalmadığı için tedaviye son verilmesi halinde de denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına devam edilir. Tedavinin sona erdiği tarihten itibaren denetimli serbestlik tedbirinin uygulanmasına asgari bir yıl süreyle devam olunur. Ancak, mahkeme, toplam üç yılı geçmemek üzere, bu sürenin uzatılmasına karar verebilir.

Kişinin hakkında uygulanan denetimli serbestlik tedbirinin de gereklerine uygun davranması halinde, bu süre sonunda, hakkında açılmış olan kamu davası ile ilgili olarak mahkemece düşme kararı verilir.

Bunun ifade ettiği anlam şudur: Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmak suçundan dolayı hakkında kamu davası açılmış olan sanıkla ilgili olarak cezaya hükmetmeden tedavi ile birlikte denetimli serbestlik tedbirine ya da sadece denetimli serbestlik tedbirine karar verilmesi halinde, açılmış olan kamu davası derdest olmaya devam etmektedir.

Kişinin, kendisiyle ilgili olarak uygulanan tedavinin veya denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranmaması halinde, açılmış olan davaya devam olunarak hakkında 191 inci maddenin birinci fıkrası hükmüne istinaden cezaya hükmolunur.

Maddenin altıncı fıkrasında, kişi hakkında cezaya hükmolunduktan sonra da tedavi ve denetimli serbestlik tedbiri uygulanmasının yolu açık tutulmuştur.

Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmak suçundan dolayı mahkum edilmiş olan kişinin tedaviyi kabul etmesi ve bununla bağlantılı olarak uygulanan denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, hakkında hükmolunan cezanın infazına başlanmaz.

Olumlu sonuç vermesi dolayısıyla uygulanan tedaviye son verilen tarihten itibaren asgari bir yıl, azami üç yıl süreyle devam eden denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, kişi hakkında hükmolunan ceza infaz edilmiş sayılacaktır.

Buna karşılık, kişinin kendisiyle ilgili olarak uygulanan tedavinin veya denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranmaması halinde, hükmolunan ceza derhal infaz edilir.

Fıkranın (f) bendiyle, Kanunun 234 üncü maddesine üçüncü fıkra olarak yeni bir fıkra eklenmiştir. 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 339 uncu maddesinin dördüncü fıkrasına göre, "Çocuk, ana ve babasının rızası dışında evi terk edemez ve yasal sebep olmaksızın onlardan alınamaz." Bu hükümle, yaşı ne olursa olsun, çocuğa ana ve babasının bilgisi veya rızası dışında evi terk etmeme hususunda bir yükümlülük yüklenmiştir. Bu hükmü, ana ve babasının bilgisi ve rızası dışında evi terk eden çocuğu yanında bulunduran kişiye çocuğun ana ve babasını veya yetkili makamları durumdan haberdar etmek yönünde bir yükümlülük yüklemek suretiyle tamamlamak gerekir. Çocuğun evi terk etmesinin ana ve babada büyük bir tedirginlik oluşturduğu herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Belirtilen gerekçelerle, Türk Ceza Kanununun, "Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması" başlıklı 234 üncü maddesine, kanuni temsilcisinin bilgisi veya rızası dışında evi terk eden çocuğu rızasıyla da olsa yanında tutan kişiye çocuğun ailesini veya yetkili makamları durumdan haberdar etmek yönünde bir yükümlülük yükleyen ve bu yükümlülüğe aykırı davranışı suç olarak tanımlayan bir fıkra eklenmiştir.

(157) Maddenin yüzelliyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 5252 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılmıştır. Türk Ceza Kanununun yürürlük ve uygulama şekline ilişkin 5252 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası metninde "alt ve üst sınırları veya bunlardan birinin gösterildiği veya hiç gösterilmediği veya sabit bir rakam olarak gösterilmiş bulunan para cezaları" ibaresine; buna karşılık 5 inci maddenin ikinci fıkrasında ise, "alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte," ibaresine yer verilmiş olması, para cezasının alt ve üst sınırlarının her ikisinin de gösterildiği suç tanımlarında özellikle 5. maddenin ikinci fıkrası bağlamında uygulamada bir tereddüde neden olmuştur. Bu tereddüdün giderilebilmesi amacıyla, Yürürlük Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "alt ve üst sınırları veya bunlardan birinin gösterildiği veya hiç gösterilmediği veya sabit bir rakam olarak" ibaresi metinden çıkarılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Türk Ceza Kanununun yürürlük ve uygulama şekline ilişkin 5252 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişikliğe paralel olarak ve aynı gerekçelerle, Yürürlük Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte," ibaresi metinden çıkarılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir. Mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasında, "Hapis cezası yedi günden yirmi seneye kadardır. Kanunda açıklanmayan yerlerde yukarı haddi beş senedir." hükmü yer almaktaydı. Yeni Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında ise, "Süreli hapis cezası, kanunda aksi belirtilmeyen hâllerde bir aydan az, yirmi yıldan fazla olamaz." hükmüne yer verilmiş-

tir. Bu durum karşısında, diğer kanunlarda örneğin üç aydan az olmamak üzere hapis cezasının öngörüldüğü suç tanımlarında cezanın üst sınırı yirmi yıl olmaktadır. Bu farklı düzenleme, asliye ceza mahkemesinin görev alanına giren bu suçların, ağır ceza mahkemesinin görev alanına girmesini sonuçlandırmıştır. Türk Ceza Kanununun yürürlük ve uygulama şekline ilişkin 5252 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasındaki mevcut düzenleme, bu sorunu sadece 1 Haziran 2005 tarihinden önce işlenmiş olan suçlarla sınırlı olarak çözmektedir. 1 Haziran 2005 tarihinden sonra işlenen ve diğer kanunlarda sadece alt sınırı gösterilmiş olan suçlarla ilgili olarak cezanın üst sınırının ve buna bağlı olarak görevli mahkemenin belirlenmesi bakımından ortaya çıkan sorunu çözmek amacıyla işbu değişikliğin yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur.

(158) Maddenin yüzellisekizinci fıkrasının (a) bendiyle, 5253 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin üçüncü fıkrasında geçen "ağır hapis veya ağır para" ibareleri, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 45 ve 46 ncı madde hükümleri dikkate alınarak bu ibareler Türk Ceza Kanunuyla uyumlu hale getirilmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 32 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin (a), (d), (h), (ı), (k), (l) ve (r) bentlerinde yer alan idarî para ceza miktarları yeniden belirlenmiş ve 5083 sayılı Kanunla uygun hale getirilmiştir.

Maddenin (b), (e) ve (m) bentlerinde yer alan ağır para cezaları, eylemin niteliğine göre idarî para cezasına dönüştürülmüş ve günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin (j), (n) ve (p) bentlerinde yer alan ağır para cezaları, 5237 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenen adlî para cezası sistemine uygun hale getirilmiştir.

Maddenin (g) bendinde yer alan idarî para cezası, günün ekonomik koşullarına göre yeniden belirlenmiştir.

Maddenin (f) bendinde yer alan ve unsurları gösterilen suç karşılığında yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun güveni kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerinin uygulanması öngörülmüştür.

Maddenin (o) bendiyle, suç karşılığı öngörülen yaptırım adlî para cezası olarak belirlenmek suretiyle Türk Ceza Kanununun 52 nci maddesiyle uyum sağlanmıştır. Öte yandan, bentte yer alan tekerrür hükmü, 5237 sayılı Kanunun 58 ve 5275 sayılı Kanunun 108 inci maddelerinin hükümleri karşısında madde metninden çıkartılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilmiş ve bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarının, mülkî idare amiri tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

(159) Maddenin yüzellidokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 5262 sayılı Kanunun 12 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddede yer alan idarî para cezaları miktarları 5083 sayılı Kanun hükümlerine uyarlanmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 13 üncü maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle bu Kanunda yazılı idarî para cezalarının Bakanlık veya mahallî mülkî amir tarafından verileceği öngörülmüştür. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(160) Maddenin yüzaltmışıncı fıkrasının (a) bendiyle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6 ncı maddesi değiştirilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına göre, davaya bakan mahkeme, görevli olup olmadığına kovuşturma evresinin her aşamasında re'sen karar verebilir. 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına göre ise, iddianamenin kabulünden sonra, yargılamanın alt dereceli bir mahkemeye ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı verilemez.

Kovuşturma evresinden önceki bir aşamada görevsizlik kararı verilemeyeceğine, kovuşturma evresi iddianamenin kabulü ile başlayacağına göre, 6 ncı madde uyarınca görevsizlik kararı verilebilmesi hiçbir şekilde mümkün olamamaktadır.

Her ne kadar, 4 üncü maddenin birinci fıkrasında, 6 ncı madde hükmünün saklı olduğu belirtilmekte ise de, bundan kastedilen, bu madde kapsamında hiçbir zaman görevsizlik kararı verilememesi değil, yargılamada belli bir aşamaya gelindikten sonra görevsizlik kararı verilememesidir. Oysa 6 ncı maddenin birinci fıkrası hükmü, üst dereceli mahkeme bakımından görevsizlik kararı verilmesi yolunu bütünüyle kapatmaktadır.

6 ncı maddenin birinci fıkrasının mevcut hali, kapsamlı bir soruşturma yapılarak iddianame düzenlenmesi ve buna bağlı olarak yargılamanın makul bir sürede sonuçlandırılması hedefinin önünde bir engel oluşturmaktadır. Çünkü davaya bakmak istemeyen mahkeme, iddianameyi kabul ettikten sonra, üst dereceli mahkemenin görevli olduğu gerekçesiyle 5 inci madde uyarınca görevsizlik kararı verdiği takdirde, üst dereceli mahkemenin de görevsizlik kararı vermek suretiyle görev uyuşmazlığı çıkarması ve asıl görevli mahkemenin merci tayini yoluyla belirlenebilmesi mümkün olmayacaktır. Bu durum, iddianamelerin gereği gibi incelenmeksizin kabul edilmesine ve bunun sonucu olarak, bir yandan yargılamanın uzamasına diğer yandan da madde bakımından yetkili olmayan bir mahkemenin davaya bakmak zorunda kalmasına yol açabilmektedir.

Bu nedenlerle Ceza Muhakemesi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası değiştirilmektedir. Böylece, doğrudan doğruya veya görevsizlik kararıyla iddianame kendisine gelen mahkeme, aşağı dereceli mahkemenin görevli olduğu görüşünde ise görevsizlik kararı verebilecektir. Bu durumda iddianameler daha dikkatle incelenerek kabul edilecektir.

Ancak, görevli olduğunu kabul ederek duruşmaya başlamasından sonra, duruşmada suçun hukuki niteliği değiştiği için alt dereceli mahkemenin görevine giren bir yargılamanın söz konusu olduğunu düşünen mahkeme, usul ekonomisi gereği, artık görevsizlik kararı vermeyip yargılamayı tamamlayacaktır. Böylece, 4 üncü maddenin birinci fıkrasında yer alan “6 ncı madde hükmü saklıdır” kuralı da gerçek işlevine kavuşmuş olacaktır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine (5) numaralı alt bentten sonra gelmek üzere (6) numaralı alt bent eklenmiştir. Düzenlemeyle, özellikle büyük kentlerde hırsızlık ve yağma suçlarında meydana gelen artışlar ile çocukların bu suçlarda kullanılması ve kamuoyunda meydana gelen infial de dikkate alınmak suretiyle, bu suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde tutuklama nedeninin varsayılabilmesi öngörülmüştür.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 146 ncı maddesinde bazı değişiklikler yapılmıştır. Maddenin birinci fıkrasına eklenen ibare ile, hakkında tutuklama kararı verilmesi veya yakalama emri düzenlenmesi için yeterli nedenler bulunan şüpheli veya sanığın yanı sıra, ifade veya sorgu için 145 inci maddeye göre çağrıldığı halde gelmemiş olan şüpheli veya sanığın da zorla getirilmesine karar verilebileceği öngörülmektedir. Böylece uygulamada ortaya çıkan bazı tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Dördüncü ve beşinci fıkralarda yer alan "zorla getirmeyi isteyen" ibareleri fıkra metinlerinden çıkarılmaktadır. Bu fıkralarda yapılan değişikliğin amacı, Cumhuriyet savcılarının zorla getirme kararı verme yetkilerinin bulunup bulunmadığı hususunda uygulamada yaşanan yoğun tereddüttür. Soruşturma evresinin asıl sahibi konumunda bulunan Cumhuriyet savcısına bu yetkinin tanınmaması, uzlaşma gibi bazı kurumları önemli ölçüde işlemez hale getireceği gibi, iddianamenin iadesi yolunun işletilmesi bakımından da sorunlar çıkarabilecektir. Ceza Muhakemesi Kanununda soruşturma evresine yüklenen fonksiyonun gereği gibi ifa edilebilmesi ve yargılamanın makul bir sürede sonuçlandırılabilmesi için, soruşturma evresinin asıl yetkilisi olan Cumhuriyet savcısının zorla getirme yetkisi hususunda bir tartışma ve tereddüdün bulunmaması gerekmektedir.

Maddeye eklenen yedinci fıkra ile; tanık, bilirkişi, mağdur ve şikayetçinin öncelikle çağrı kâğıdı ile çağrılacağı, buna rağmen gelmeyen bu kişiler hakkında zorla getirme kararı verilebileceği hükmünü içermektedir.

Tanıklar söz konusu olduğunda, 43 üncü madde uyarınca çağrılan tanık gelmediğinde, 44 üncü madde uyarınca zorla getirme kararı verilebilmektedir. Ancak 44 üncü madde sadece hâkim veya mahkemenin yetkili olduğu şeklinde anlaşılmaya müsaittir. Cumhuriyet savcısının da bu konuda yetkili olduğunu vurgulamak amacıyla tanıklar bakımından böyle bir düzenlemeye ihtiyaç duyulmuştur. Bu nedenle hüküm, özellikle Cumhuriyet savcısının zorla getirme kararı verme yetkisi bakımından önem taşımaktadır.

Bilirkişi hakkında zorla getirme kararı verilip verilemeyeceği, Ceza Muhakemesi Kanununun mevcut düzenlemeleri bakımından tartışmalı hale gelmiştir. Mülga 1412 sayılı Kanunda (m.70); "Rey vermekle mükellef olduğu ve usulü dairesinde çağrıldığı halde gelmeyen veya gelip de yeminden, rey ve mütalaa beyanından çekinen bilirkişiler hakkında tanıklara ilişkin hükümler uygulanır" şeklinde bir düzenleme yer almakta idi. Dolayısıyla bu hüküm, hem çağrıya uyulmamasının hem de çağrıya uyulmasına rağmen yeminden ve görüş açıklamasından kaçınmanın yaptırımını düzenlemekte idi. Buna göre, çağrıya uymayan bilirkişi hakkında mülga 1412 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi, yeminden ve görüş açıklamasından kaçınan bilirkişi hakkında ise mülga 1412 sayılı Kanunun 63 üncü maddesi uygulanabilmekte idi. Mülga 1412 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ise, çağrıya uymayan tanıkların, dolayısıyla bilirkişilerin, zorla getirilmesini öngörmekte idi.

Mülga 1412 sayılı Kanunun 70 inci maddesine karşılık gelen ve bu madde ile aynı başlığı taşıyan 5271 sayılı Kanunun 71 inci maddesi, kısmen farklı bir düzenleme içermektedir. Söz konusu hükme göre; "usulünce çağrıldığı halde gelmeyen ve gelip de yeminden, oy ve görüş bildirmekten çekinen bilirkişiler hakkında 60 ıncı maddenin birinci fıkrası hükmü uygulanır". 60 ıncı maddenin birinci fıkrası ise, mülga 1412 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin ilk üç fıkrasına karşılık gelmektedir. Başka bir ifadeyle, hazır olan fakat yeminden veya tanıklıktan çekinen kişi, bundan doğan giderlere ve disiplin hapsine muhatap olacaktır.

Görüldüğü üzere, mülga 1412 sayılı Kanunun 70 inci maddesi, tanıklara ilişkin hükümlere genel olarak, yani madde numarası zikretmeksizin atıf yapmak suretiyle, hem hazır bulunmayan bilirkişinin zorla getirilebileceğini, hem de hazır bulunduğu halde yeminden ve bilirkişilikten kaçınan kişiye uygulanabilecek yaptırımları düzenlemekte idi. Buna karşılık 5271 sayılı Kanunun 71 inci maddesi, hazır bulunduğu halde yeminden ve oy/görüş açıklamaktan kaçınan bilirkişi yanında, usulünce çağrıldığı halde gelmeyen bilirkişi bakımından da 60 ıncı maddeye atıf yapmaktadır. Başka bir ifadeyle, çağıran makamların huzurunda bulunan fakat bazı işlemlerden kaçınan bilirkişiye yö-

nelik yaptırımlar, çağrıldığı halde gelmeyen bilirkişi için de geçerli olmaktadır. Bu yaptırımlar ise, bazı giderlerin bilirkişiye yükletilmesi ve disiplin hapsidir. Ancak, özellikle disiplin hapsi, usulünce yapılan çağrıya uymamış olan bilirkişinin hazır bulundurulmasını, bunun için de zorla getirilmesini gerekli kılmaktadır. Bununla birlikte, 5271 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde, zorla getirmeyi öngören 44 üncü maddeye açık bir atıf bulunmadığı için, davete rağmen gelmemiş olan bilirkişinin zorla getirilip getirilemeyeceği hususu belirsiz kalmaktadır.

Bilirkişi bakımından zorla getirme kararı verme yetkisindeki belirsizlik sadece Cumhuriyet savcısı bakımından değildir. Cumhuriyet savcısı yanında, hâkim ve mahkemenin de bilirkişi hakkında zorla getirme kararı verme yetkisinin açıkça belirtilmesi bakımından böyle bir düzenleme ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Mağdur ve şüpheli de, çağrı kâğıdı ile çağrıldıkları halde gelmedikleri takdirde haklarında zorla getirme kararı verilebilecektir. 233 üncü maddeye göre, mağdur ile şikâyetçi, Cumhuriyet savcısı veya mahkeme başkanı veya hâkim tarafından çağrı kâğıdı ile çağırılıp dinlenir, bu hususta yapılacak çağrı bakımından tanıklara ilişkin hükümler uygulanır. 235 inci maddeye göre ise, mağdur veya şikâyetçinin, dilekçelerinde veya tutanağa geçirilmiş olan beyanlarında belirttikleri adresleri tebligata esas alınır. Bu adrese çıkartılan çağrıya rağmen gelmeyen kimseye yeniden tebligatta bulunulmaz. Belirtilen adresin yanlışlığı, eksikliği veya adres değişikliğinin bildirilmemesi nedeniyle tebligat yapılamaması hâllerinde adresin araştırılması gerekmez. Bu kimselerin beyanının alınması zorunlu görüldüğü hâllerde üçüncü fıkra uygulanmaz. 236 ncı maddenin birinci fıkrasına göre de, mağdurun tanık olarak dinlenmesi halinde, yemin hariç, tanıklığa ilişkin hükümler uygulanır.

Mağdur ve şikayetçi ile ilgili söz konusu hükümlerin bir zorla getirme kararı verilebilmesine imkân tanıyıp tanımadığı hususunda uygulamada ortaya çıkmış bulunan tereddütleri gidermek amacıyla, eklenen yedinci fıkra ile, çağrıya uymamaları halinde bu kişilerin de zorla getirilebileceği açıkça hüküm altına alınmaktadır.

146 ncı maddeye eklenen yedinci fıkra ile, 251 inci maddenin altıncı fıkrasıyla da uyum sağlanmaktadır. Buna göre, 250 nci madde kapsamındaki suçların soruşturma ve kovuşturması söz konusu olduğunda, herhangi bir çağrıya gerek kalmaksızın; Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkemenin sözlü emriyle şüpheli veya sanık, tanık, bilirkişi ve suçtan zarar gören hazır bulundurulabilecekken, 250 nci madde kapsamı dışında kalan suçların soruşturma ve kovuşturmasında bu kişiler önce davet edilecek, buna rağmen gelmezlerse, haklarında zorla getirme kararı verilebilecektir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 150 nci maddesi değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrası, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 6 ncı maddesiyle, ikinci fıkrası ise 5237 sayılı Kanunla uyum sağlamak amacıyla değiştirilmiştir.

Üçüncü fıkrada yapılan değişiklikle, istem aranmaksızın müdafi görevlendirilmesi uygulamasının etkin hale getirilmesi amaçlanmıştır. Birinci fıkraya göre, anılan fıkrada öngörülen şartların gerçekleşmesi kaydıyla, herhangi bir ceza sınırlamasına tâbi olmaksızın müdafi görevlendirilmesi ise, her zaman mümkündür.

Maddeye eklenen dördüncü fıkra, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle Adalet Bakanlığı tarafından yönetmelik çıkarılmasını öngörmektedir. Zorunlu müdafilikle ilgili diğer hususlar yönetmelikte gösterilecektir. Söz konusu yönetmelikte zorunlu vekillikle ilgili düzenlemelere de yer verilebilecektir.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun 171 inci maddesi değiştirilmiştir.

Bu değişiklikle maddenin birinci fıkrası daha anlaşılır bir hale getirilmektedir.

Maddeye, kamu davasının açılmasının ertelenmesi ile ilgili beş yeni fıkra eklenmektedir. Gerek 171 inci maddenin birinci fıkrasındaki takdir yetkisinin gerekse eklenen fıkralarda düzenlenen kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararının verilebilmesi için, öncelikle, soruşturma sonucunda toplanan delillerin, iddianame düzenlenmesini gerektirecek şekilde suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturması gerekmektedir. Buna karşılık, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememişse veya kovuşturma olanağı bulunmamakta ise, Cumhuriyet savcısı 172 nci madde uyarınca kovuşturmaya yer olmadığına karar verecektir.

Maddeye eklenen ikinci fıkra, Cumhuriyet savcısının, kamu davasının açılmasının ertelenmesine karar verebileceği suçların kapsamını ve ertelemenin süresini göstermektedir. Buna göre; uzlaşma kapsamına giren bütün suçlar ile, uzlaşma kapsamında olmasa dahi, üst sınırı iki yıl ve daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlar bu kapsamdadır. Ancak uzlaşma kapsamına giren suçlar söz konusu olduğunda, öncelikle uzlaşma usulü denenmek zorundadır. Nitekim bu hususu vurgulamak üzere, üçüncü fıkrada, uzlaşmaya ilişkin hükümlerin saklı olduğu belirtilmektedir.

Kapsama giren bir suç söz konusu olduğunda ve üçüncü fıkrada aranan şartlar gerçekleştiğinde, kamu davasının açılması, beş yıl süreyle ertelenebilecektir.

Maddenin üçüncü fıkrası, kamu davasının açılmasının ertelenmesinin şartlarını düzenlemektedir. Söz konusu şartların birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

İlk şart, şüphelinin daha önce kasıtlı bir suçtan dolayı hapis cezası ile mahkûm olmamış bulunmasıdır. Mahkûmiyetin kesinleşmiş olması gerekmektedir. Önceden böyle bir mahkûmiyeti bulunan şüphelinin uzlaşma kapsamına giren bir suçunun soruşturmasında uzlaşma mümkündür. Böyle bir durumda, mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde; bu maddedeki şartlar aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak yine de kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilecektir. Buna karşılık, mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen şüphelinin kabul etmemesi halinde ise; bu maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilmeyecektir.

Kamu davasının açılmasının ertelenmesine karar verilebilmesinin ikinci şartı, yapılan soruşturmanın, kamu davası açılmasının ertelenmesi hâlinde şüphelinin suç işlemekten çekineceği kanaatini vermesidir.

Üçüncü şart, kamu davası açılmasının ertelenmesinin, şüpheli ve toplum açısından kamu davası açılmasından daha yararlı olmasıdır.

Son şart ise, suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesidir. Zararın türü ve miktarını Cumhuriyet savcısı belirleyecektir.

Dördüncü fıkraya göre, erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmediği takdirde, kovuşturmaya yer olmadığına karar verilecektir. Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmesi hâlinde kamu davası açılır. Erteleme süresince dava zamanaşımı işlemez.

Beşinci fıkrada ise, ertelemeye ilişkin kararların kaydı, bu kayıtların kimler tarafından, ne kapsamda ve hangi amaçla kullanılabileceği hususları düzenlenmektedir.

Son fıkra, kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin hükümlerin, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmayacağı hükmünü içermektedir.

Fıkranın (e) bendiyle, Kanunun 231 inci maddesine, hükmün açıklanmasının geri bırakılması ile ilgili olarak, dördüncü fıkradan sonra gelmek üzere yeni fıkralar eklenmiş ve maddenin başlığında da buna uygun olarak değişiklik yapılmıştır.

Maddeye eklenen beşinci fıkra ile, hangi tür ve miktarda cezalar bakımından hükmün açıklanmasının ertelenmesine karar verilebileceği belirtilmektedir. Buna göre, yargılama sonunda hükmolunan iki yıl ve daha az süreli hapis cezası ile her miktardaki adlî para cezası bakımından hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir.

Beşinci fıkrada, ayrıca, hükmün açıklanmasının geri bırakılması tanımlanmaktadır. Buna göre, hükmün açıklanmasının geri bırakılması, öncelikle bir hüküm kurulmasını gerektirmektedir. Ancak bu hüküm sanık hakkında hukuki sonuç doğurmamaktadır. Başka bir ifadeyle, kurulan hükmün hukuki sonuç doğurup doğurmaması, belli bir süreye ve bazı şartlara bağlı kılınmaktadır. Mahkûmiyet hükmü kurulduktan başka ayrıca, kurulan bu hükmün, sanık hakkında, yükümlülüklere uyduğu takdirde belirli bir süre hukuki sonuç doğurmayacağı anlamına gelen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı da verilecektir.

Beşinci fıkrada, uzlaşmaya ilişkin hükümler saklı tutulmaktadır. Böylece, yargılama konusu fiil 255 inci madde uyarınca uzlaşmaya tâbi ise, öncelikle uzlaşma yoluyla uyuşmazlığın sona erdirilmesi denenecektir. Uzlaşma gerçekleştiği takdirde, mahkeme, uzlaşma sonucunda sanığın edimini defaten yerine getirmesi halinde, davanın düşmesine karar verir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arz etmesi halinde; sanık hakkında, şartları aranmaksızın, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilir. Uzlaşma gerçekleşmediği takdirde ise, mahkeme; mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde, şartları aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verebilir. Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen sanığın kabul etmemesi halinde, 231 inci maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmez.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesinin şartları altıncı fıkrada düzenlenmektedir. Buna göre;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkum olmamış bulunması gerekir. Mahkumiyetin kesinleşmiş olması aranacaktır.

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması gerekir.

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesi gerekir. Bu zararın denetim süresince aylık taksitler halinde ödenmesi suretiyle tamamen giderilmesi koşuluyla da hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebileceği ise, dokuzuncu fıkrada hüküm altına alınmıştır.

Yedinci fıkraya göre, açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkum olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilemez. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri denetim süresi içinde yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine ya da kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkumiyet hükmü kurabilir.

Sekizinci fıkraya göre, hükmün açıklanması beş yıl süreyle ertelenir. Bu süre içerisinde sanık denetimli serbestlik tedbirine tâbi tutulacaktır. Denetim süresince dava zamanaşımı işlemez. Denetim süresi içinde sanığın ayrıca sekizinci fıkrada öngörülen yükümlülüklere tâbi kılınmasında da karar verilebilir.

Onuncu fıkra, denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve yükümlülüklere uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilebileceğini öngörmektedir.

Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya yükümlülüklerine aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri denetim süresi içinde yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine, hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine ya da seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkumiyet hükmü kurabilir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına itiraz edilebilir.

Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

Son fıkraya göre, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümler, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmayacaktır.

Fıkranın (f) bendiyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 253 üncü maddesi yeniden düzenlenmiştir.

Birinci ve ikinci fıkralarda uzlaşmaya tâbi suçların kapsamı gösterilmektedir. Buna göre,

a) Türk Ceza Kanununda veya diğer kanunlarda yer alan soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlar,

b) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan suçlardan listede gösterilenler uzlaşmaya tâbidir. Türk Ceza Kanunu dışındaki kanunlarda yer alan ve re'sen takip edilebilen suçlarda uzlaşma hükümlerinin uygulanabilmesi için, ilgili kanunlarda bu konuda bir açıklığın bulunması gerekmektedir.

Üçüncü fıkra, uzlaşma hükümlerinin uygulanmayacağı suçları göstermektedir. Şikayete tabi olarak veya re'sen soruşturulan ve kovuşturulan suçlardan etkin pişmanlık hükümlerine yer verilenler ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, uzlaşma hükümleri uygulanamayacaktır.

Dördüncü ve devamı fıkralar soruşturma evresinde uzlaşmanın usulünü ve esaslarını düzenlemektedir. Dördüncü fıkraya göre, soruşturma konusu suçun uzlaşmaya tâbi olması halinde, Cumhuriyet savcısı, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunur. Şüphelinin, mağdurun veya suçtan zarar görenin temyiz kudretine sahip olmaması halinde, uzlaşma teklifi kanuni temsilcisine yapılır. Bu kişilerin temyiz kudretine sahip olup olmadıkları Cumhuriyet savcısı tarafından araştırıldıktan sonra, uzlaşma teklifinin muhatabı belirlenecektir.

Beşinci fıkraya göre; gerekli araştırmalara rağmen, herhangi bir nedenle mağdur veya suçtan zarar görene, bu kişiler veya şüpheli temyiz kudretine sahip değillerse kanuni temsilcisine ulaşılamamakta ise, uzlaşma yoluna gidilmeksizin soruşturma sonuçlandırılır. Örneğin adres belirlenemiyorsa, sayılan kişiler yurt dışında ise, bu şekilde hareket edilecektir.

Altıncı fıkra düzenlemesinde, uzlaşma teklifinde bulunulan kişiye, uzlaşmanın mahiyeti ve uzlaşmayı kabul veya reddetmesinin hukuki sonuçları anlatılması öngörülmektedir. Bu noktada şüpheliye yapılacak açıklamalar ile mağdur veya suçtan zarar görene yapılacak açıklamalar farklı olacaktır. Uzlaşmanın mahiyeti ile uzlaşmayı kabul veya reddetmenin hukuki sonuçları, kısmen bu maddenin çeşitli fıkralarında düzenlenmektedir. Örneğin şüpheliye yönelik açıklamada; uzlaşmış olmasının suçu kabul anlamına gelmediği, uzlaştırma müzakereleri sırasında yapacağı açıklamaların ve bu açıklamalara ilişkin tutanakların, mevcut soruşturmada ve disiplinle ilgili olanlar da dahil olmak üzere, hiçbir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamayacağı, mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen kendisinin kabul etmemesi halinde; şartları gerçekleşmiş olsa bile, hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilemeyeceği ve yeterli delil varsa kamu davası açılacağı söylenebilecektir. Mağdur veya suçtan zarar görene yönelik açıklamada ise, uzlaşma konusunda isteksiz davranması ve makul olmayan talepler ileri sürmesi halinde, uzlaşmayı kabul eden şüpheli hakkında şartlar aranmaksızın kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebileceği, böyle bir durumda ise uğradığı zararın belirlenmesi hususunda hiçbir etkisinin olamayacağı gibi hususlar ifade edilebilecektir.

Yedinci fıkraya göre; şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, kendisine uzlaşma teklifinde bulunulduğunda hemen veya herhangi bir iletişim aracıyla yapılabilecek olan tekliften itibaren en geç üç gün içinde kararını Cumhuriyet savcısına bildirmediği takdirde, kendisinin teklifi reddettiği kabul edilir. Birden fazla kişinin mağduriyetine veya zarar görmesine sebebiyet veren bir suçtan dolayı uzlaşma yoluna gidilebilmesi için, mağdur veya suçtan zarar görenlerin hepsinin uzlaşmayı kabul etmesi gerekir.

Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifinin kabul edilmesi, soruşturma konusu suça ilişkin delillerin toplanmasına engel olmayacağı hususu sekizinci fıkrada düzenlenmektedir. Teklif sırasında uzlaşmanın sonucu henüz bilinemediğinden, delillerin toplanmasına devam edilmesi gerekmektedir. Özellikle onaltıncı fıkra uyarınca; yerine getirilmesi ileri tarihe bırakılan, takside bağlanan veya süreklilik arzeden bir edim söz konusu olduğu için kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilmesi üzerine, daha sonra uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, şüpheli hakkında kamu davası açmak için, toplanan delillerin suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturması aranacaktır.

Dokuzuncu fıkra, teklifin ilgililerce kabulü halinde uzlaşmanın kimin tarafından gerçekleştirilebileceğini öngörmektedir. Cumhuriyet savcısı uzlaşmayı kendisi gerçekleştirebileceği gibi, uzlaştırmacı olarak avukat görevlendirilmesini barodan isteyebilir veya kamu görevlileri ya da toplumda saygınlığı olan kişiler arasından uzlaştırmacı görevlendirebilir.

Onuncu fıkra, Ceza Muhakemesi Kanununun hakimin davaya bakamayacağı haller ile reddi sebeplerinin, uzlaştırmacı görevlendirilmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulacağı hükmünü içermektedir. Bu konuda özel bir red veya çekinme süreci öngörülmemiş olup, uzlaşmanın taraflarının veya uzlaştırmacının bu hususlaki endişelerinin dikkate alınması gerekmektedir.

Onbirinci fıkraya göre, Cumhuriyet savcısı dışında birisinin uzlaştırmacı olarak görevlendirilmesi halinde, görevlendirilen uzlaştırmacıya soruşturma dosyasında yer alan ve Cumhuriyet savcısınca uygun görülen belgelerin birer örneği verilir. Cumhuriyet savcısı uzlaştırmacıya, kendisine soruşturmanın gizliliği ilkesine uygun davranmakla yükümlü olduğunu hatırlatır.

Onikinci fıkrada, soruşturmacı sürüncemede bırakmayacak makul bir uzlaşma süresi öngörülmektedir. Uzlaştırmacı, dosya içindeki belgelerin birer örneği kendisine verildikten itibaren en geç onbeş gün içinde uzlaşmayı sonuçlandıracaktır. Cumhuriyet savcısı bir defaya mahsus olmak üzere bu süreyi beş gün daha uzatabilir.

Onüçüncü fıkraya göre, soruşturmanın gizliliğinin gereği olarak, uzlaşma müzakereleri gizli olarak yürütülür. Uzlaşma müzakerelerine şüpheli, mağdur, suçtan zarar gören, kanuni temsilci, müdafi ve vekil katılabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenin kendisi veya kanuni temsilcisi ya da vekilinin müzakerelere katılmaktan imtina etmesi halinde, uzlaşmayı kabul etmemiş sayılır. Müdafiin müzakerelere katılmamasının uzlaşmaya olumsuz bir etkisi kabul edilmemiştir.

Ondördüncü fıkra müzakere süreci ile ilgili hükümler içermektedir. Uzlaşma sağlanabilmesi için birden fazla müzakere yapılabilmesi mümkündür. Müzakere sürecinin, bu süreçte tarafların tutumlarının ve sair hususların gereği gibi izlenebilmesi ve anlaşılabilmesi için, her bir müzakereye ilişkin olarak bir tutanak düzenlenmesi gerekmektedir. Söz konusu tutanakların her biri, müzakereye katılan kişiler tarafından imzalanır. Uzlaştırmacı, müzakereler sırasında izlenmesi gereken yöntemle ilgili olarak Cumhuriyet savcısıyla görüşebilir. Cumhuriyet savcısı da, uzlaştırmacıya talimatlar verebilir.

Uzlaşma müzakereleri olumlu veya olumsuz olarak sonuçlandığında uzlaştırmacı, onbeşinci fıkra uyarınca bir rapor hazırlayacaktır. Raporun uzlaşma sürecini doğru ve eksiksiz yansıtması gerekmektedir. Rapor ile birlikte, uzlaşma müzakerelerine ilişkin tutanaklar ve uzlaştırmacıya önceden verilmiş olan belge örnekleri Cumhuriyet savcısına teslim edilecektir. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, rapor içeriğinde, tarafların ne suretle, hangi şartlarla uzlaştığı ayrıntılı olarak açıklanacaktır.

Onaltıncı fıkraya göre, uzlaşma, bir edimin yerine getirilmesi veya yerine getirileceğinin taahhüt edilmesi halinde gerçekleşebilecektir. Şüphelinin edimini defaten yerine getirmesi halinde, hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilecektir. Yerine getirilecek olan edim, maddi veya manevi bir zararın karşılığı olabileceği gibi, örneğin özür dileme şeklinde de olabilir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya örneğin mağdurun belirli bir süre istihdam edilmesi gibi, süreklilik arz etmesi halinde, 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, şüpheli hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilecektir. Bu durumda 171 inci maddedeki şartların aranmayışının ve kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verip vermemek hususunda Cumhuriyet savcısının bir takdir yetkisinin bulunmamasının nedeni; ileri bir tarihe bırakılmış veya takside bağlanmış olan ya da süreklilik arzeden edimin yerine getirileceği taahhüdünün izlenmesi gereğidir. Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararından sonra uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, 171 inci maddenin dördüncü fıkrasındaki şart aranmaksızın, kamu davası açılmak üzere şüpheli hakkında iddianame düzenlenecektir. Bunun için, uzlaşma sürecinde de delil toplanmaya devam edilmesi gerekmektedir.

Uzlaşma ile aynı zamanda mağdurun veya suçtan zarar görenin maddi ve manevi zararlarının karşılanması amaçlandığından, uzlaşmanın sağlanması halinde, artık, zararın giderilmeyen bölümü için, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 2005/10-84 Esas ve 2005/90 Karar sayılı kararında da belirtildiği üzere, icra takibi yapılamayacağı gibi, hukuk mahkemesinde dava açılamaz, açılmış bir dava varsa bundan feragat edilmiş sayılır.

Onyedinci fıkraya göre, uzlaşmanın gerçekleşmemesi halinde, rapor içeriğinde, uzlaşmayı kabul etmeyen tarafın gerekçeleri açıklanır. Onsekiz ve ondokuzuncu fıkralardaki kararların isabetli bir biçimde verilebilmesi için, söz konusu gerekçeler önem taşımaktadır.

Onsekizinci fıkra, mağdur veya suçtan zarar gören tarafın uzlaşma konusunda isteksiz davranmasının ve makul olmayan talepler ileri sürmesinin önüne geçmeyi amaçlamaktadır. Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde; 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilecektir.

Ondokuzuncu fıkra ise, şüpheliyi uzlaşmaya teşvik edici bir amaç taşımaktadır. Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen şüphelinin kabul etmemesi halinde; 171 inci maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilemeyecektir. Böylece, şüphelinin, uzlaşmaz bir yaklaşım sergilemesi ve makul olmayan teklifler öne sürmesi halinde, hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilemeyecek, toplanan deliller suçu işlediği hususunda yeterli şüphe oluşturuyorsa kamu davası açılacaktır.

Yirminci fıkra düzenlemesine göre, uzlaştırma müzakereleri sırasında yapılan açıklamalar, bu açıklamalara ilişkin tutanaklar, herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamaz. Müzakereler sırasında yapılan açıklamalar ve bunlara ilişkin tutanaklar, lehe veya aleyhe olacak şekilde, mevcut soruşturma ve kovuşturmada delil olarak kullanılamayacağı gibi, başka bir ceza veya disiplin muhakemesinde, hukuk davasında, idarî bir davada veya başka herhangi bir uyuşmazlıkta da delil olarak kullanılamayacaktır. Bu hüküm, özellikle, uzlaşma hususunda çekingen davranan şüpheliler bakımından önemli bir güvence oluşturmaktadır.

Yirmibirinci fıkra dava zamanaşımı ve kovuşturma koşulu olan dava sürelerinin işlememesi ile ilgilidir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenden birine ilk uzlaşma teklifinde bulunulduğu tarihten itibaren uzlaştırma girişiminin sonuçsuz kaldığı ve en geç, uzlaştırmacının raporunu düzenleyerek Cumhuriyet savcısına verdiği tarihe kadar dava zamanaşımı ile kovuşturma koşulu olan dava süresi işlemeyecektir. Her ne kadar uzlaştırma sürecinde oldukça kısa süreler öngörülmekte ise de, özellikle bazı dava sürelerinin de kısalığı karşısında, bu düzenleme önem arz etmektedir.

Yirmiikinci fıkrada uzlaştırma giderleri düzenlenmektedir. Buna göre, uzlaştırmacıya ödenecek ücret de dahil olmak üzere, uzlaştırma giderleri, 324 üncü madde kapsamında yargılama giderlerinden sayılmaktadır. Uzlaşma nedeniyle kovuşturmaya yer olmadığı kararının verilmiş olması halinde, bu giderlerin şüpheliden tahsiline kararda yer verilecektir. Uzlaşmanın gerçekleşmemesi halinde ise, uzlaştırma giderleri Devlet Hazinesinden karşılanacaktır.

Yirmiüçüncü fıkraya göre, uzlaştırmanın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar, Adalet Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenecektir.

Fıkranın (g) bendiyle, Ceza Muhakemesi Kanununun 254 üncü maddesi değiştirilmiştir. Bu değişiklikle, aynı zamanda yargının iş yükünün azaltılması araçlarından biri olan uzlaşma, asıl olarak soruşturma evresinin bir kurumu olarak düzenlenmiştir.

Birinci fıkra uyarınca mahkeme tarafından uzlaştırma işlemlerinin yapılabilmesi, ancak, fiilin uzlaşma kapsamında olduğunun kovuşturma evresinde anlaşılması halinde mümkündür. Bu durum ancak duruşma aşamasında gündeme gelebilir. Çünkü ancak duruşmada delillerin ortaya konup tartışılması üzerine suçun niteliği değişebilir. İddianamenin kabulü ile duruşma arasındaki aşamada esasa ilişkin bir değerlendirme yapılmadığından, bu arada suç vasfında bir değişiklik olamaz. Mahkemeye sunulması üzerine iddianamenin incelenmesi sırasında suçun uzlaşma kapsamında olduğunun görülmesi halinde ise, uzlaşma usulü uygulanmadığı için iddianame iade edilecektir.

Bu düzenleme ile, suçun uzlaşma kapsamında olduğunun ilk defa duruşmada anlaşılması halinde, uzlaşma imkânının bu aşamada da tanınması amaçlanmaktadır.

Uzlaştırma usulü 253 üncü maddede düzenlendiğinden, mahkeme tarafından da aynı usule uyularak uzlaştırma işlemleri gerçekleştirilecektir. Buna göre, mahkeme, ilgililere uzlaşmaları teklifinde bulunacak, uzlaşmanın mahiyetini, kabul veya reddetmenin hukuki sonuçlarını anlatacaktır. Doğal olarak bu aşamada uzlaşmayı kabul veya reddetmenin hukuki sonuçları, soruşturma evresindekine göre farklı olacaktır.

Etkin pişmanlık hükümlerine yer verilen bir suç söz konusu olduğunda, mahkeme tarafından uzlaştırma yoluna gidilemeyecektir. Ancak şartları varsa hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

İkinci fıkrada, uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, edimin yerine getiriliş şekline göre verilebilecek kararlar öngörülmektedir. Sanığın edimini defaten yerine getirmesi halinde, davanın düşmesine karar verilecektir. Buna karşılık edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arz etmesi halinde; sanık hakkında, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmesi gerekmektedir. Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildikten sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, mahkeme tarafından, 231 inci maddenin onuncu fıkrasındaki şartlar aranmaksızın, hüküm açıklanır.

Üçüncü fıkra, ilgilileri uzlaşmaya teşvik edici düzenlemeler içermektedir. Uzlaşma gerçekleşmediği takdirde, mahkeme; mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verebilecektir. Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen sanığın kabul etmemesi halinde, 231 inci maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmez.

(161) Maddenin yüzaltmışbirinci fıkrasıyla, 5275 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin beşinci fıkrası, onbeş yaşını tamamlamış olan çocuklar üzerinde suç işleme hususunda caydırıcı bir etki sağlaması amacına yönelik olarak değiştirilmiştir.

(162) Maddenin yüzaltmışikinci fıkrasının (a) bendiyle, 5300 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrası değiştirilmiştir.

Lisanslı depo işletme, bunlara ortak olma, yönetici ve denetçi görevlerinde bulunacaklarda aranacak mahkumiyet koşulu, Türk Ceza Kanunu hükümleri dikkate alınarak yeniden belirlenmiştir.

Düzenlemede, Türk Ceza Kanununun suç karşılığı uygulanan yaptırım sistemi, mahkumiyetin kanuni sonucu olarak belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmasına ilişkin güvenlik tedbirleri, suç karşılığı uygulanan cezalarda özellikle mülga 765 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan aslî ceza – fer'i ceza ayrımına yeni Türk Ceza Kanununda yer verilmemesi, Türk Ceza Kanununun özel hükümler kitabında yer alan bazı suçlara karşı uygulanan yaptırımların alt ve üst sınırları, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 104, 105, 106, 107 ve 108 inci maddesi hükümleri ile 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 34 üncü maddesi kısmen değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasıyla, maddede sayılanların kendi kusurlarından dolayı meydana gelen zararlardan sorumlu olacakları hükme bağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasında yer alan, “Devlet memuru” ibaresi, Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesi hükmü dikkate alınarak “kamu görevlisi” olarak değiştirilmiştir.

Maddenin üçüncü fıkrasının (b), (c) ve (d) bentlerinde yer alan haksızlık oluşturan fiil, fiilin kapsamı ve niteliği dikkate alınarak idarî para cezasını gerektirir kabahat olarak düzenlenmiş ve bu idarî para cezalarının mahallî mülkî amir tarafından verileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasının (e) bendinde, suç karşılığı olarak uygulanacak yaptırım bakımından Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüştür.

Maddenin son fıkrasında yapılan değişiklikle, bu maddede belirtilen fiillerin işlenmesi sonucunda meydana gelen zararın herhangi bir şekilde tazmin edilmemiş olması halinde bu zararın genel hükümlere göre tazmin ettirileceği hükme bağlanmak suretiyle, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleriyle de uyum sağlanmıştır.

(163) Maddenin yüzaltmışüçüncü fıkrasının (a) bendiyle, 5302 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

Maddeyle, mülga Türk Ceza Kanununun 240 ıncı maddesine yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi olarak yeniden düzenlenmiştir.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 55 inci maddesi başlığı, bir ve ikinci fıkraları değiştirilmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, maddede yer alan aykırılık oluşturan fiil karşılığı uygulanacak yaptırım, idarî para cezası olarak düzenlenmiş ve bu cezanın miktarı 5083 sayılı Kanuna uygun hale getirilmiştir. Öte yandan, fiilin tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, tüzel kişiler için de ayrıca idarî para cezası verileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle Türk Ceza Kanunu ve Kabahatler Kanunu hükümleri dikkate alınmak suretiyle, fıkrada geçen bazı terim ve ifadelerde değişiklikler yapılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 56 ncı maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmiştir.

Madde ile, idarî yaptırım kararını verecek merci gösterilmiş ve idarî para cezası miktarı, 5083 sayılı Kanunla uygun hale getirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 60 ıncı maddesi değiştirilmiştir.

Maddeyle, işyeri kapatma yaptırımının, yaptırım süresince işyerinin mühürlenmesi suretiyle uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının takip ve tahsil usulünün, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlenmesi sebebiyle, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

(164) Maddenin yüzaltmışdördüncü fıkrasının (a) bendiyle, 5307 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi kısmen değiştirilmiştir. 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 7 nci maddesinde kabahatin ihmali davranışla işlenmesi, 9 uncu maddesinde kast ve taksirle işlenmesi ve 12 nci maddesinde de hukuka uygunluk nedenleri ile kusuru ortadan kaldıran nedenler, başka bir deyimle, kabahatlerden dolayı sorumluluğun esasları ayrıntılı olarak düzenlenmiş olduğundan, maddede idarî para cezasını gerektiren haksızlığın ve idarî para cezasının miktarının belirlenmesinde ölçüt olarak kabul edilen ağır kusur, birinci derece kusur ve ikinci derece kusur ibarelerine madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca, maddede yer alan idarî para cezası miktarları, 5083 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak güncellenmiştir. Maddede yer alan, zamanaşımı sürelerine ilişkin hükümlere de aynı gerekçeyle madde metninde yer verilmemiştir. Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlerle ilgili herhangi bir düzenleme yapılmamıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasında mülga Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi olarak değiştirilmiştir.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası değiştirilerek, idarî para cezasını gerektiren kabahatlerle ilgili olarak kanun yolu bakımından Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanacağından, kurulun, idarî para cezası verilmesine ilişkin kararlara karşı açılacak davalar bakımından istisna getirilmiştir.

(165) Maddenin yüzaltmışbeşinci fıkrasının (a) bendiyle, 5320 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiştir.

İlk derece mahkemelerinin 1 Haziran 2004 tarihinden önce karara bağladıkları dosyalardan temyiz talebiyle veya re'sen Yargıtay'a gönderilmiş olup da henüz tebliğname düzenlenerek ilgili Ceza Dairesine gönderilmemiş olanlar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 23/03/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrası hükmüne istinaden, Türk Ceza Hukukuna ilişkin yeni kanuni düzenlemeler karşısında, lehe kanun hükümlerinin uygulanması yönünde değerlendirme yapılmak üzere esas mahkemesine iade edilebilmektedir.

5320 sayılı Kanun ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına bu konuda istisna olarak özel bir yetki tanınmıştır. Bu düzenlemeye göre, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yeni düzenlemeleri karşısında lehe kanun değerlendirmesinin yapılmasının zorunlu ve muhakkak görüldüğü durumlarda, zaman kaybının önüne geçilmek amacıyla; dosyanın, ilgili Ceza Dairesine gönderilmeksizin, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından esas mahkemesine iadesine karar verilebilmektedir.

Ancak, işleri çabuklaştırmak amacıyla kabul edilen bu yetki beklenen amacı sağlamadığı gibi, bunun hukuki niteliği konusunda uygulamada tereddütler yaşanmaktadır. Bu nedenle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına tanınan bu yetkinin kaldırılmasının daha doğru olacağı düşünülmüştür. Fakat, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından daha önce mahkemesine iade edilmiş olan dosyalarla ilgili olarak izlenecek yöntemin kanuni düzenleme yapılarak belirlenmesi yoluna gidilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına tanınan bu yetki, 1 Haziran 2005 tarihinden önce aleyhine temyiz kanun yoluna başvurulmuş olan hükümlerin ilişkin oldukları dosyalarla sınırlı bulunmaktadır. Henüz kesinleşmemiş dosyalarla ilgili olarak bu yetki kullanılabilmektedir. Bu nedenle, sanık hakkındaki kovuşturma süreci henüz sona ermiş değildir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 5320 sayılı Kanuna dayanılarak verilen iade kararında, verilen hükmün hukuka uygun olup olmadığı yönünde bir değerlendirmede bulunulmamaktadır. Bu bakımdan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından verilen bu karar, teknik bakımdan bozma kararı niteliğinde değildir.

Bu durumda, esas mahkemesi, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından iade edilen dosya ile ilgili olarak yeni bir karar vermekle yükümlüdür.

Bu durumda, esas mahkemesinin verebileceği kararlar bakımından iki ihtimal söz konusudur.

Birinci ihtimalde esas mahkemesi daha önce vermiş bulunduğu hükmün doğru olduğu varsayımına dayanarak, sonradan yürürlüğe giren kanunların somut olayda sanık lehine sonuç doğuracak bir hüküm içermediği yönünde bir karar verebilir. Bu ihtimalde esas mahkemesi tarafından verilen karar, bir direnme kararı niteliğinde değildir. Çünkü daha önce verilmiş olan hüküm, henüz Yargıtay ilgili Ceza Dairesi tarafından yapılan inceleme sonucunda hukuka aykırı bulunarak bozulmuş

değildir. Bu ihtimalde, esas mahkemesinin daha önce vermiş bulunduğu hüküm temyiz edildiği veya re'sen temyize tâbi tutulduğu için; bunun Yargıtay ilgili Ceza Dairesinde görüşülerek hukuka uygunluğunun denetlenmesi gerekir. Ancak bu denetim sonucunda söz konusu hükmün bozulmasına veya onanmasına karar verilebilir. Bu itibarla, esas mahkemesi, söz konusu ihtimalde, daha önce vermiş bulunduğu hükmün doğru olduğu varsayımına dayanarak verdiği, sonradan yürürlüğe giren kanunların somut olayda sanık lehine sonuç doğuracak bir hüküm içermediği yönündeki kararla birlikte, dosyayı yeniden Yargıtay'a göndermesi gerekir.

Bu durumda dosyanın yeniden Yargıtay'a gönderilebilmesi için herhangi bir talepte bulunulmasına gerek yoktur. Başka bir deyişle, verilen karar üzerine dosya, ilgili Ceza Dairesince temyizen incelenmesi için, re'sen Yargıtay'a gönderilmek gerekir.

İkinci ihtimalde, esas mahkemesi, önce hüküm vermiş olmasına rağmen, sonradan yürürlüğe giren kanunların somut olayda sanık lehine sonuç doğuracak hükümler içerdiği gerekçesiyle, henüz kesinleşmemiş olan önceki hüküm yerine, yeni bir hüküm tesis eder.

Ancak, yeni hüküm tesis edilmeden önce, daha önce verilmiş olan hükmü hukuken geçersiz kılmaya yönelik bir kararın verilmesi gerekir. Çünkü, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 5320 sayılı Kanuna dayanılarak verilen iade kararı, bozma kararı niteliğinde değildir. Yani, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının dosyanın iadesi yönünde vermiş bulunduğu karara rağmen, esas mahkemesi tarafından daha önce verilmiş olan hüküm varlığını devam ettirmektedir.

Esas mahkemesi, daha önceki hükümden bağımsız olarak yeni bir hüküm kuracaktır; yani, bu yeni hükümde, daha önceki hükmü kurarken vardığı kanaatleri ile de bağlı değildir.

Fıkranın (b) bendiyle, müdafi ve vekile ödenen ücretin, yargılama giderlerinden sayılmasını sağlamak amacıyla söz konusu değişiklik yapılmıştır.

Ayrıca, maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtıma ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin denetlenmesine ilişkin esas ve usullerin, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirleneceği hükme bağlanmıştır. Bu düzenlemeyle, 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerine göre, genel bütçe içerisindeki harcama kalemlerine ilişkin ödeneklerin aktarılması halinde bunların bütçe disiplininin sağlanması için, "denetim" görevinin Maliye Bakanlığınca yerine getirilerek, bu Kanun hükümlerine göre aktarılan ödemelerin amaca uygun olarak harcanıp harcanmadığının kontrolü amaçlanmıştır.

(166) Maddenin yüzaltmışaltıncı fıkrasıyla, 5324 sayılı Kanunun 5 inci maddesi değiştirilmiş ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulüne ilişkin hükümler, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, buna ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmemiştir. Ayrıca, maddede geçen, idarî para cezasını gerektiren fiillerin "tekerrürü" şeklindeki ibare yerine "tekrarı" deyimi kullanılmak suretiyle Kabahatler Kanununa uyumu sağlanmıştır.

(167) Maddenin yüzaltmışyedinci fıkrasının (a) bendiyle, 5326 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi değiştirilmiştir. Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesinin yürürlükte olan metnine göre, bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacaktır. Bunun sonucu olarak Kabahatler Kanununun kanun yoluna ilişkin hükümleri diğer kanunlarda yer alan idarî para cezasını gerektiren bütün fiiller açısından da uygulanabilecektir. Ancak, bu uygulama, üst kurullar tarafından verilen idarî para cezalarına ilişkin olarak yargı yolu bakımından bir tartışmaya neden ol-

muştur. Üst kurullar tarafından belli sektörlerdeki faaliyetlerin denetlenmesi bağlamında yüksek meblağlarda idarî para cezaları verilebilmektedir. Bu itibarla, madde metninde, özellikle üst kurullara ilişkin kanunlarda bu kurulların vereceği idarî para cezalarına karşı ilk derece mahkemesi olarak Danıştaya gidilebilmesine imkân tanıyan bir düzenleme yapılmıştır.

Fıkranın (b) bendiyle, Kanunun 17 nci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları değiştirilmiştir. Belediye organları veya görevlileri tarafından verilen idarî para cezalarının kendi saymanlıkları tarafından tahsil edilmesine ve sadece nispi nitelikteki idarî para cezalarının tahsilinin takside bağlanmasına yönelik olarak bu değişikliğin yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur.

Fıkranın (c) bendiyle, Kanunun 27 nci maddesinin beşinci fıkrası değiştirilmiş ve maddeye yeni fıkralar eklenmiştir. Maddenin beşinci fıkrasında, idarî yaptırım kararını bu Kanunun 24 üncü maddesine göre mahkemenin vermesi halinde, bu karara karşı ancak itiraz yoluna gidilebileceği hususuna açıklık getirilmek için değişiklik yapılmıştır.

Cumhuriyet savcısı, suç oluşturduğu iddiasıyla yapılan şikayet üzerine bir fiille ilgili olarak soruşturma başlatır. Soruşturma sonucunda, fiilin suç oluşturmadığı kanaatine vararak, fail hakkında kovuşturmaya yer olmadığına karar verir. Ancak, Cumhuriyet savcısı bu fiilin kabahat oluşturduğu gerekçesiyle, fail hakkında idarî para cezasına karar verir. Bu durumda, şikayetçi, fiilin suç oluşturduğu iddiasıyla Cumhuriyet savcısının kararına itiraz edebilir. Buna karşılık, fail, davranışının kabahat de oluşturmadığını ileri sürerek hakkında verilen idarî para cezasının kaldırılmasını talep edebilir. Bu gibi durumlarda kanun yolu bakımından nasıl bir yol izlenmesi gerektiği hususuna açıklık getirmek için madde metnine altıncı fıkra eklenmiştir.

Yedinci fıkra olarak madde metnine eklenen hükümle, aynı sorunun kovuşturma evresinde ortaya çıkması haline özgü çözüm getirilmiştir.

Madde metnine sekizinci fıkra olarak eklenen hükümle, Kabahatler Kanununun düzenlemelerinin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmiştir.

Fıkranın (ç) bendiyle, Kanunun 28 inci maddesine fıkra eklenmiştir. İdarî yaptırım kararına karşı başvuruda bulunulan sulh ceza mahkemesinin sadece başvurunun reddi veya kabulü yönünde karar verebilmesi, ortaya bir eksikliği çıkarmıştır. İdarî düzene aykırı fiillerle ilgili olarak kanunlarda idarî para cezası maktu değil, alt ve üst sınırları gösterilmek suretiyle de belirlenebilmektedir. Kanunda idarî para cezasının alt ve üst sınırlarının gösterildiği kabahatten dolayı somut olayda idarî para cezasına karar verilmesinin gerekmesine rağmen, verilmiş olan idarî para cezasının kabahat fiilinin oluşturduğu haksızlıkla orantılı olmaması halinde; mahkemenin verilen idarî para cezasında değişiklik yaparak da başvurunun kabulüne karar verebilmesini sağlamak için iş bu değişiklik yapılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, Kanunun Geçici 1 inci maddesine “ve 1 Haziran 2005 tarihinden sonra yürürlüğe giren diğer kanunlardaki idarî para cezaları ile ilgili olarak” ibaresi eklenmek suretiyle 5083 sayılı Kanunda öngörülen para birimi bakımından benimsemiş olduğu sistemin idarî para cezalarında uygulanması sağlanmıştır.

(168) Maddenin yüzaltmışsekizinci fıkrasıyla, 5352 sayılı Kanuna 13/A maddesi eklenmiştir. 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesindeki düzenlemeye göre, belli bir suçtan mahkumiyete bağlı süresiz hak yoksunluğundan söz edilemez. İşlediği suç dolayısıyla toplumda kişiye karşı duyulan güven sarsıldığı için suçlu kişi, özellikle güven ilişkisinin varlığını gerekli kılan belli hakları kullanmaktan yoksun bırakılmaktadır. Ancak, bu hak yoksunlukları süresiz değildir. Cezalandırılmakla güdülen asıl amaç, işlediği suçtan dolayı kişinin etkin pişmanlık duymasını sağla-

yıp tekrar topluma kazandırılması olduğuna göre, 53 üncü maddede suça bağlı hak yoksunluklarının da belli bir süreyle sınırlandırılması yönünde düzenleme yapılmıştır. Türk Ceza Kanununda, belli bir suçu işlemekten dolayı cezaya mahkûmiyetin sonucu olarak ömür boyu devam edecek bir hak yoksunluğu söz konusu olmadığı için, yasaklanmış hakların geri verilmesi müessesesine ilişkin düzenleme yapılmamıştır.

Ancak, 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununa ilişkin Teklifin TBMM Adalet Komisyonundaki müzakereleri sırasında, bu Kanunun Geçici 2 nci maddesine yapılan bir ilaveyle; diğer kanunlardaki kasıtlı bir suçtan dolayı belirli süreyle hapis cezasına veya belli suçlardan dolayı bir cezaya mahkum olan kişilerin, belli hakları kullanmaktan süresiz olarak yoksun bırakılmasına ilişkin hükümleri saklı tutulmuştur. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu dışındaki çeşitli kanunlardaki süresiz hak yoksunluğu doğuran bu hükümlere rağmen, yasaklanmış hakların geri verilmesi yolunun kapalı tutulması, uygulamada ciddi sorunlara yol açacaktır. Bu sorunların çözümüne yönelik olarak, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu dışındaki çeşitli kanunlardaki kasıtlı bir suçtan dolayı belirli süreyle hapis cezasına veya belli suçlardan dolayı bir cezaya mahkum olan kişilerin süresiz olarak kullanmaktan yasaklandıkları hakları tekrar kullanabilmelerine imkân tanıyan bir düzenleme yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur.

(169) Maddenin yüzaltmışdokuzuncu fıkrasının (a) bendiyle, 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 19 uncu maddesi, kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin hükümlerinin Ceza Muhakemesi Kanununa konan hükümlerle uyumunun sağlanması amacıyla değiştirilmiştir. Ancak, Çocuk Koruma Kanununda kamu davasının açılmasının ertelenmesi müessesesiyle ilgili olarak yer verilen çocuklara özgü hükümler korunmuştur.

Fıkranın (b) bendiyle, 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 23 üncü maddesinin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümlerinin Ceza Muhakemesi Kanununa konan hükümlerle uyumunun sağlanması amacıyla madde metni değiştirilmiştir. Ancak, Çocuk Koruma Kanununda hükmün açıklanmasının geri bırakılması müessesesiyle ilgili olarak yer verilen çocuklara özgü hükümler korunmuştur.

Fıkranın (c) bendiyle, Ceza Muhakemesi Kanununun uzlaşmaya ilişkin hükümlerinin çocuklara yüklenen suçlarla ilgili olarak da uygulanmasını sağlamak amacıyla bu Kanunun 24 üncü maddesi değiştirilmiştir.

(170) Maddenin yüzyetmişinci fıkrasıyla, 5403 sayılı Kanunun 22 nci maddesi yeniden düzenlenmiştir. İdarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu hükümlere madde metninde yer verilmemiştir.

Madde 2- Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle Demiryollarının Usulü Zabıtasına Dair Nizamname yürürlükten kaldırılmıştır.

Nizamnamede hapis ve para cezalarına ilişkin hükümler yer almaktadır. Demiryollarının kasten tahribi ve bombalanması sonucu adam öldürmeyi düzenleyen 1 ve 2 nci maddeleri, 5218 sayılı Ölüm Cezasının Kaldırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin (L) bendi ile yürürlükten kaldırılmıştır. Bu maddeler yürürlükten kalktığı için, bunlarla bağlantılı olan ve 2 nci maddeden sonra düzenlenen Zeyil de hükümsüz kalmıştır. 3 üncü maddesi 5237 sayılı Kanunun 106 ve 148 inci maddeleri; 4 üncü maddesi 5237 sayılı Kanunun 85, 89, 179 ve 180 inci maddeleri; 5 inci maddesi 5237 sayılı Kanunun 257 nci maddesi; 6 ncı maddesi 5237

sayılı Kanunun 278 inci maddesi; 7 nci maddesi 5237 sayılı Kanunun 86 ncı maddesi; 14 üncü maddesi 5237 sayılı Kanunun 177 nci maddesi; 17 nci maddesi 5237 sayılı Kanunun 174 üncü maddesi karşısında hükümsüz kalmıştır. Ayrıca, 20, 21, 22 ve ek 2 nci maddelerinin uygulama imkânı kalmamıştır. Diğer yandan, 5326 sayılı Kabahatler Kanununda idarî yaptırımlar ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, bu alanda herhangi bir boşluk bulunmamaktadır. Emre aykırı davranışlar da Kabahatler Kanununda kabahat olarak düzenlenmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda soruşturma ve kovuşturma usullerine ilişkin genel ve ayrıntılı düzenlemelere yer verildiğinden, Nizamnamedeki buna ilişkin hükümlerin kaldırılmasında da bir sakınca doğmayacaktır.

119 sayılı TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü Kuruluşu Hakkında Kanun Hükmünde Kararname 3743 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılmıştır. 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Kamu İktisadi Teşekküllerinin tarifi yapılmış ve 28/10/1984 tarihli Resmi Gazete'de TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğünün statüsü yayımlanmıştır. Dolayısıyla söz konusu Nizamnamenin normlar hiyerarşisine uygun bir dayanağı da bulunmamaktadır. Bu nedenlerle Nizamnamenin yürürlükten kaldırılması öngörülmüştür.

Fıkranın (b) bendiyle, Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatın 34 üncü maddesi 5237 sayılı Kanunun 152 ve 154 üncü maddeleri, 36 ncı maddesi ise 5235 sayılı Adlî Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun ceza mahkemelerinin görevlerini belirleyen hükümleri karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (c) bendiyle, 618 sayılı Limanlar Kanununun 14, 15 ve 16 ncı maddeleri, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ç) bendiyle, 1086 sayılı Kanunun 422 ve 454 üncü maddeleri, Anayasanın 36 ncı maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesiyle güvence altına alınan hak arama özgürlüğünü sınırlandırıcı nitelikte olduğundan yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (d) bendiyle, 1219 sayılı Kanunun 80 inci maddesi, 5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri belirlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, diş hekimlerinin protez laboratuvarı açmaları ve diş protez teknisyenlerinin istihdamına ilişkin düzenlemelere aykırı hareket etmeleri hâlinde bunlar hakkında uygulanacak disiplin rejimi 3224 sayılı Kanunda düzenlenmiş olduğundan, Kanunun ek 9 uncu maddesi bu ikili düzenlemenin ortadan kaldırılması amacıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (e) bendiyle, 1262 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Bu Kanunun 18, 19 ve ek 1 inci maddelerindeki kurallara aykırılık dolayısıyla idarî yaptırım kararı verilmiş olması hâlinde, bu fiillerden sağlığa zararlı olabilecek sonuçların doğması durumunda ayrıca, mülga 765 sayılı Kanunun 395 inci maddesinin karşılığı olan 5237 sayılı Kanunun 186 ncı maddesinin uygulanması, Kabahatler Kanununun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen içtima kurallarıyla bağdaşmayacağından madde yürürlükten kaldırılmıştır. Böylece, bu Kanunda belirtilen eylemlerin niteliği ve sonuçları itibariyle yaptırım olarak suç kapsamında değerlendirilmesi hâlinde 5237 sayılı Kanunun 186 ncı maddesi, eylemin kabahat olarak nitelendirilmesi hâlinde ise, bu Kanunda belirtilen ve idarî para cezasını gerektiren yaptırımlar uygulanabilecektir.

Fıkranın (f) bendiyle, 1608 sayılı Kanunun 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ve ek 2 nci maddeleri, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, ek 1 inci madde, maddenin ikinci fıkrasıyla yeniden düzenlendiğinden, bu madde de yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (g) bendiyle, 1705 sayılı Kanunun 7 nci maddesi, Kabahatler Kanununun genel hükümleri karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ğ) bendiyle 5235 sayılı Kanunun hükümleri dikkate alınarak 2219 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (h) bendiyle, 2313 sayılı Kanunun 27 nci maddesi, 5235 sayılı Kanunun 8 ilâ 15 inci maddeleri ve 5271 sayılı Kanunun 250 nci maddesi karşısında, 29 uncu maddesi ise, 5237 sayılı Kanunun tekerrür hükümleri karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ı) bendiyle, 2903 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (i) bendiyle, 3153 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi, bu Kanunda yazılı fiillerin kabahat niteliğinde bulunması ve yaptırımların idarî mercilerce verilmesi öngörüldüğünden ve kanun yolu da Kabahatler Kanununda düzenlenmiş olduğundan, Kanunun 14 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (j) bendiyle, 4081 sayılı Kanunun 17 nci maddesi, bu maddede yer alan hükümler 31 inci maddede yeniden düzenlendiğinden ve 23 üncü maddesi ise 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde kamu görevlisi tanımına yer verildiğinden Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (k) bendiyle, 4473 sayılı Kanunun 37 nci maddesi, 5271 sayılı Kanunun soruşturma evresinde ilk tahkikata ilişkin hükümler bulunmadığından ve 42 nci maddesi ise 5271 sayılı Kanunun hükümleri karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (l) bendiyle, 4654 sayılı Kanunun 11 inci maddesi, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (m) bendiyle, 5442 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin (C) ve (E) fıkraları ile 14 ve 45 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Adlî sicil ve arşiv kayıtlarının sorgulama yetkisine ilişkin özel düzenlemeler 25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununda yer aldığından, (C) bendi yürürlükten kaldırılmıştır. Mülga 1412 sayılı Kanuna yapılan yollamanın karşılığını oluşturan düzenleme 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda bulunmadığından (E) bendi de yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, maddede yer alan düzenleme konusu genel olarak Türk Ceza Kanununda ve diğer özel kanunlarda yer aldığından 14 üncü madde yürürlükten kaldırılmıştır. Kanunun 45 inci maddesi de idarî teşkilatlanma yapısında bucak idaresi bulunmadığından yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (n) bendiyle, 5539 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin iki ve beşinci fıkraları, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (o) bendiyle, 5584 sayılı Kanunun 57 ve 58 inci maddeleri ile 61 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

57 nci maddede öngörülen fiilleri yaptırıma bağlayan kurallar Türk Ceza Kanununda bulunduğundan, Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla, madde yürürlükten kaldırılmıştır. Öte yandan, maddede idarî para cezası olarak yaptırıma bağlanan fiillere ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir.

Esasen, tehlikeli maddelerin bulundurulması, nakledilmesi veya el değiştirmesi, Türk Ceza Kanununda suç olarak yaptırıma bağlanmış bulunmaktadır. Ayrıca, niteliği itibarıyla, sağlığa veya başka bir değere zarar verebilecek olan ya da niteliği itibarıyla bulundurulması ayrıca yaptırıma bağlanan maddeler de gerek Türk Ceza Kanununda gerekse konusuna göre ceza hükmü içeren diğer özel kanunlarda yaptırıma bağlanmış bulunmaktadır. Öte yandan, Kabahatler Kanunu hükümlerine göre, fiilin aynı zamanda suç teşkil etmesi hâlinde, aynı fiilden dolayı idarî yaptırım uygulanamayacağından düzenlemeyle 58 inci maddenin yürürlükten kaldırılması sağlanmış olmaktadır.

Bu Kanun hükümlerine aykırı bir şekilde posta işletmesi faaliyetinde bulunanların taşıtlarının müsadere edileceğine ilişkin düzenleme, bu Kanunun 59 uncu maddesinde izinsiz posta işletmesi fiillerinin idarî para cezasını gerektirmesi sebebiyle, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre, suç karşılığı bir güvenlik tedbiri olan müsaderenin kabahat nevinden bir fiile uygulanması söz konusu olamayacağından 61 inci maddenin (III) numaralı fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ö) bendiyle, 5683 sayılı Kanunun 27 nci maddesi, 5235 sayılı Kanunun mahkemelerin görevini belirleyen hükümleri karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (p) bendiyle, 5846 sayılı Kanunun 73, 74 ve 79 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Kanunun 73 üncü maddesi kapsamında yer alan fiillerin bir kısmı, 71 inci madde kapsamında tanımı yapılan yeni suçları oluşturmaktadır. Ayrıca, maddenin (c) bendi kapsamında yer alan suç, tanımı değiştirilerek 72 nci maddede yeniden tanımlanmıştır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun suça iştirake ilişkin hükümleri bütün suçlar açısından uygulama kabiliyetini haiz olduğu için; bu Kanun kapsamında özel iştirak hükümlerine yer verilmesine gerek görülmemiş ve Kanunun 74 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Türk Ceza Kanununun müsadereye ve Ceza Muhakemesi Kanununun elkoymaya ilişkin ayrıntılı düzenlemeleri karşısında, Kanunun 79 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (r) bendiyle, 6136 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi, 23/03/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (s) bendiyle, 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin ikinci fıkrası, maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklik nedeniyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ş) bendiyle, 6343 sayılı Kanunun 69 uncu maddesi Türk Ceza Kanununun sahteciliğe ilişkin hükmü göz önünde tutularak yürürlükten kaldırılmıştır.

Ayrıca, 5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri genel olarak belirlendiğinden Kanunun 73 üncü maddesi de yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (t) bendiyle, 6831 sayılı Kanunun 80 ve ek 7 nci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

80 inci madde kapsamına giren fiiller ve usule ilişkin düzenlemeler, 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 2, 14, 20, 24 ve 28 inci maddelerinde yer alan hükümlerle karşılandığından madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Kanunun ek 7 nci maddesi ise, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (u) bendiyle, 7126 sayılı Kanunun 58 inci maddesi, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ü) bendiyle, 7201 sayılı Kanunun 57 nci maddesi hükmünün, kapsamı, niteliği ve yeri itibariyle 7201 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde düzenlenmesi nedeniyle madde, yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (v) bendiyle, 7269 sayılı Kanunun 48 ve 49 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Kanunun 48 inci maddesi, 5275 sayılı Kanunun 106 ncı maddesi hükümleri karşısında ve 49 uncu maddesi ise, 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (y) bendiyle, 7402 sayılı Kanunun 21 inci maddesi, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanunun genel hükümler kısmında düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (z) bendiyle, 213 sayılı Kanunun 371 inci maddesinin ikinci fıkrasında, Kanunun 360 ıncı maddesine yollama yapılmak suretiyle yer alan düzenleme, bu maddede suç gerektiren bir fiilin bulunmaması sebebiyle ikinci fıkra, yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (aa) bendiyle, 222 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin fiilin tekrarı halinde ceza artırımı sonucunu doğuran beşinci fıkrası, dördüncü fıkradaki idarî para cezası alt ve üst sınırı gösterilmek suretiyle düzenlenmiş olması nedeniyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (bb) bendiyle, 298 sayılı Kanunun 139 ve 178 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır. Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesinde cezanın belirlenmesinde her somut olayda göz önünde tutulacak ölçütlere yer verildiğinden ve buna göre de suça özgü cezanın alt ve üst sınırlarında takdir yetkisini kullanacağından, artırıma ilişkin Kanunun 139 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, Kanunda aykırılık halleri, ilgili maddelerde yapılan değişiklikle suç ve kabahat olarak nitelendirildiğinden ayrıca ihlalin suç olması halinde düzenlenen tutanakların delil değerinin takdiri ve değerlendirilmesi 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre yapılacağından 178 inci madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (cc) bendiyle, 775 sayılı Kanunun 38 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Bu Kanunda yazılı olan haksızlık hallerinin bir kısmı Türk Ceza Kanunu anlamında suç, diğer bir kısmı ise Kabahatler Kanunu anlamında kabahat olarak düzenlenmiştir. Suç karşılığı uygulanan yaptırımın niteliği ve ağırlığı dikkate alındığında genel anlamda mahkemelerin görev ve yetki kuralları 5235 sayılı Kanunda düzenlendiğinden madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (çç) bendiyle, 854 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinde geçen davaların acele mevaddan sayılacağına ilişkin düzenlemeyi içeren son fıkrası, 5320 sayılı Kanun, Ceza Muhakemesi Kanunu ve maddede düzenlenen suçların mahiyet ve işleniş şekilleri dikkate alınarak yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu Kanunda yazılı olan haksızlık hallerinin bir kısmı Türk Ceza Kanunu anlamında suç, diğer bir kısmı ise Kabahatler Kanunu anlamında kabahat olarak düzenlenmiştir. Suç karşılığı uygulanan yaptırımın niteliği ve ağırlığı dikkate alındığında genel anlamda mahkemelerin görev ve yetki kuralları 5235 sayılı Kanunda düzenlendiğinden madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (dd) bendiyle, 1072 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında ve 4 üncü maddesi ise, 5235 sayılı Kanun ile adlî yargı ilk derece mahkemelerinin görevleri belirlendiğinden bu hükümler karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ee) bendiyle, 1136 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası, maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde yapılan değişiklikle uyum sağlamak amacıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ff) bendiyle, 1512 sayılı Kanunun 159 uncu maddesinin (III) numaralı fıkrasında düzenlenen aykırılık halleri Türk Ceza Kanununda daha ağır bir cezayı gerektiren "suç" olarak düzenlendiğinden bu fiilin daha hafif bir yaptırımını öngören (III) numaralı fıkra yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (gg) bendiyle, 1618 sayılı Kanunun 31 inci maddesi, 5320 sayılı Kanunla, 3005 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılması sebebiyle, yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ğğ) bendiyle, 2634 sayılı Kanunun 35 inci maddesinde yer alan hükümler, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden ayrıca maddenin birinci fıkrasında uyarma cezalarının kesin olduğuna ilişkin hükmünde 32 nci maddede düzenlenmesi karşısında madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (hh) bendiyle, 2822 sayılı Kanunun 81 inci maddesi, Türk Ceza Kanununun tekerrür hükümleriyle suç ve yaptırımların tanım ve uygulamasına ilişkin genel hükümlerdeki düzenlemeleri dikkate alınarak yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ıı) bendiyle, 2911 sayılı Kanunun 35 inci maddesi, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ii) bendiyle, 2920 sayılı Kanunun 142 nci maddesinin hükümleri Kanunun 141 inci maddesine ikinci fıkra olarak eklendiğinden madde yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, Kanunun 144 ve 145 inci maddelerinin cezaya ilişkin hükümleri, Kanunun 143 üncü maddesine eklendiğinden ve idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden bu maddeler de yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (jj) bendiyle, 3091 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi, bu Kanunda belirtilen suçlar hakkında uygulanacak usul hükümleri bakımından yollama yapılan 3005 sayılı Kanunun, 5320 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılması sebebiyle; ayrıca, mahkemelerin genel anlamda görevi, 5235 sayılı Kanunda düzenlendiğinden, yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (kk) bendiyle, 3224 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri, aynı fıkranın (e) bendinde yapılan değişiklik nedeniyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ll) bendiyle, 3621 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin dört, beş ve altıncı fıkraları, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (mm) bendiyle, 3984 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin beşinci fıkrası, 5237 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinde yer verilen kamu görevlisi tanımı karşısında, ek 2 nci maddesi ise, Kanunun 34 üncü maddesinde yer alan hükümler ve ek 2 nci maddede yer alan bir kısım hükümlerin değiştirilerek 34 üncü maddeye üç ve dördüncü fıkra olarak ilave edilmesi karşısında, gereksiz tekrarları önlemek amacıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (nn) bendiyle, 4054 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Ceza hükmü içeren kanunlarda yer alan ve kabahat niteliğinde olan hükümlerin uygulama birliğinin sağlanması ve tereddütlerin giderilmesi amacıyla; Kabahatler Kanununun 7 ilâ 15 inci maddelerinde yer alan, kabahatin ihmali davranışla işlenmesi, kast veya taksir, hata, sorumluluk, hukuka uygunluk nedenleri ile kusurluluğu ortadan kaldıran nedenler, teşebbüs, iştirak ve içtima hükümleri ile 20 ve 21 inci maddelerinde yer alan soruşturma zamanaşımı ve yerine getirme zamanaşımına ilişkin hükümlerin bu kanunlar için de uygulanması gerektiğinden bu hükümlerle ilişkili madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (oo) bendiyle, 4447 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrası, idarî para cezalarının tebliği, takip ve tahsil usulü ve kanun yollarına ilişkin hükümler Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında yer aldığından yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (öö) bendiyle, 4628 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedi ilâ onikinci fıkraları, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (pp) bendiyle, 4634 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

Kurul üyelerinin, görevlerini yaptıkları sırada öğrendikleri gizli bilgileri açıklamaları halinde, haklarında uygulanacak yaptırım bakımından 765 sayılı Türk Ceza Kanununa yapılan yollama, maddenin ikinci fıkrasında yer alan kurul üyelerinin ceza rejimi yönünden kamu görevlisi sayılmaları ve yine bunların bu madde kapsamına giren fiillerinin söz konusu olması halinde 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesinde tanımlanan suç kapsamında değerlendirileceğinden madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Ayrıca, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin olarak Kanunun 11 inci maddesinin dokuz ve onbirinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (rr) bendiyle, 4733 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi, idarî yaptırım kararlarının verilmesi ve tahsil usulüne ilişkin hükümler Kabahatler Kanununda ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ss) bendiyle, 4857 sayılı Kanunun 108 inci maddesinin ikinci fıkrası, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü Kabahatler Kanununun genel hükümlerinde ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (şş) bendiyle, 4915 sayılı Kanunun 27 nci maddesi ile 30 uncu maddesinin iki ve üçüncü fıkraları, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, takip ve tahsil usulüne ilişkin hükümler, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, 31 inci maddesi ise, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü dikkate alınarak yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (tt) bendiyle, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümlere yer veren 4925 sayılı Kanunun 28 ve 29 uncu maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (uu) bendiyle, 5042 sayılı Kanunun 67 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Şikayet usulü ve zamanaşımına ilişkin hükümler Türk Ceza Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden madde yürürlükten kaldırılmış ancak bu Kanunda yazılı suçların takibinin şikayete bağlı olduğuna ilişkin düzenleme 5042 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinin son fıkrasına alınmıştır.

Fıkranın (üü) bendiyle, 5147 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde metninde yer alan şikâyet hakkı, süresi ve bunun kullanım şekline; mülga 1412 sayılı Kanunun 344 üncü maddesine yapılan yollama ve suç nedeniyle eşyalara elkonulması ve yok edilmesiyle müsadereye ilişkin hükümlere, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu, 5252 sayılı Kanun ve 5320 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınmak suretiyle, madde yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (vv) bendiyle, 5149 sayılı Kanunun 27 nci maddesi, Türk Ceza Kanununun genel hükümler kısmındaki düzenlemeler dikkate alınmak suretiyle, 28 inci maddesinin ikinci fıkrası, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlenmesi ve 29 uncu maddesi ise 5252 sayılı Kanun ve 5320 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınmak suretiyle yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (yy) bendiyle, 5174 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi, maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde yapılan değişiklik nedeniyle yürürlükten kaldırılmıştır. Ayrıca, Kanunun 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi (d) bendinde yapılan değişiklik nedeniyle, yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (zz) bendiyle, 5188 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi, 5237 sayılı Kanunun 53 üncü maddesine uyum sağlanmak amacıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (aaa) bendiyle, 5199 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden ve 29 uncu maddesi ise Kabahatler Kanununun 15 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre, aynı kabahatin birden fazla işlenmiş olması hâlinde, her bir kabahat için ayrı bir idarî yaptırım kararı verileceği ve kabahatler hakkında içtima kuralları bakımından bir anlamda suçlar yönünden olduğu gibi gerçek içtima kuralları kabul edildiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (bbb) bendiyle, 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin sekizinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır. Bir usul hukuku müessesesi olan uzlaşma ile ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununda ayrıntılı düzenlemeler yer almaktadır. Bu nedenle, uzlaşma kapsamına giren suçları belirleyen hükmün de Ceza Muhakemesi Kanununda yer almasının daha doğru olacağından fıkra yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ccc) bendiyle, 5253 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası, 23/03/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi hükmü karşısında yürürlükten kaldırılmıştır.

Öte yandan, idarî yaptırım kararlarının verilmesi, kanun yolu, kesinleşmesi, takip ve tahsil usulü, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin hükümler içeren bu Kanunun 33 üncü maddesinin dört ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

Fıkranın (ççç) bendiyle, 5302 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi, idarî para cezalarında başvurulacak kanun yolu ve bunların kesinleşmesine ilişkin hükümler, Kabahatler Kanununun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1- Maddenin birinci fıkrasıyla, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay ilgili ceza dairesinde bulunan dosyalar hakkında bu Kanunla değişiklik yapılan kanunlarda yer alan dosya esastan incelenmek suretiyle, acele işlerden sayılmak ve Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesi dikkate alınmak suretiyle karar verilecektir. Madde düzenlemesiyle, esasen, bu Kanunla değiştirilen kanunlardaki ceza miktarları ve suçun unsurları yönünden lehte olabilecek sonuçların, yasa bozması yerine, Yargıtay ilgili ceza dairesince koşulların bulunması hâlinde, doğrudan uygulanabilmesi amaçlanmıştır. Böylece, zamanaşımı süresi itibariyle bazı suçlar yönünden bozma nedeniyle zamanaşımına uğraması önlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrasıyla, bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş ve infaz edilmekte olan mahkumiyet kararları hakkında, hükmü veren mahkemece 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 98 ilâ 101 inci maddeleri dikkate alınmak suretiyle dosya üzerinden incelenmek suretiyle lehe kanun hükümleri belirlenecektir. Düzenlemeyle, öncelikle cezası infaz edilmekte olan mahkumiyet hükümlerinin bu Kanunun lehte hükümlerinin gecikmeye yer verilmeksizin hükmü veren mahkemece inceleme olanağı sağlanmıştır. Bu amaçla da incelemenin dosya üzerinden yapılması esası benimsenmiştir. Ancak, hükmün konusunun herhangi bir inceleme, araştırma, delil tartışması ve takdir hakkının kullanılmasını gerektirmesi hâlinde inceleme, duruşma açılmak suretiyle yapılabilecektir. Bu istisnaî düzenlemeyle, Yargıtayın yerleşmiş içtihatları da dikkate alınarak maddede yer alan koşulların bulunduğunun değerlendirilmesi hâlinde, inceleme işlemi, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun duruşmaya ilişkin hükümleri dikkate alınarak yerine getirilecektir.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesin hükümle sonuçlanmış olan davalarda lehe hükmün belirlenmesi ve uygulanması amacıyla, yapılan yargılama bakımından dava zamanaşımı hükümleri uygulanmayacağı hükme bağlanmış, böylece, yargılama süreci içerisinde zamanaşımı süresinin dolmaması ve ceza adaleti gereklerinin sağlanması amaçlanmıştır.

Geçici Madde 2- Maddeyle, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kovuşturma evresinde bulunan dava dosyaları hakkında yapılacak işlemlere ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Maddenin (a) bendiyle, mahkemenin görevli olmaması hâlinde, dosya üzerinde yapılacak inceleme sonucunda verilecek görevsizlik kararıyla dosya, görevli mahkemeye gönderileceği hükme bağlanmıştır.

Maddenin (b) bendiyle, daha önce soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yapılmış olan işlem ve kararların hukukî geçerliliklerini sürdürecekleri öngörülmek suretiyle, görevli mahkemenin değişmesi sebebine dayanarak hukukî işlemlerin geçersizliği sebebiyle usulü işlemlerin tekrar yapılmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Geçici Madde 3- Maddeyle, bu Kanunla çeşitli kanunlarda yapılan değişiklikle, adı geçen kanunlarda yer alan ve suç karşılığı uygulanan yaptırımı idarî yaptırıma dönüşen fiiller nedeniyle soruşturma evresinde Cumhuriyet başsavcılıklarınca, kovuşturma evresinde mahkemelerce ve Yargıtay'da bulunup da Yargıtay Cumhuriyet başsavcılığı ile Yargıtay ilgili ceza dairelerince yapılacak işlemlerle ilgili uyum hükümlerine yer verilmiştir.

Madde 3- Yürürlük maddesidir.

Madde 4- Yürütme maddesidir.

22. Dönem Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No.: 1/1187 *28/8/2006*

Karar No.: 109

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzun 19/4/2006 tarihli 45 inci toplantısında görüşülen ve geneli üzerindeki görüşmeleri tamamlanarak maddelerine geçilmesi kabul edilen, ancak, Tasarının genel olarak, Temel Ceza Mevzuatına uyum amacıyla yüzyetmiş adet kanunda değişiklik yapması ve bu kanunlardaki yapılan değişikliklerin ayrıntılı biçimde incelenerek düzenlenmesi için Alt Komisyona havale edilen "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/1159)", Adalet Bakanlığı, Yargıtay Başkanlığı, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ve kendileri ile ilgili olan kanunların görüşülmeleri sırasında, Alt Komisyon toplantılarına katılan diğer kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve üniversite öğretim üyelerinin de katılımlarıyla Alt Komisyonumuzun yapmış olduğu yirmiyi aşkın toplantıda etraflı bir şekilde incelenip görüşülmüş ve Alt Komisyon, raporunu Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuz; Zonguldak Milletvekili Köksal TOPTAN Başkanlığında, Komisyon Başkanlık Divanı üyeleri; Başkanvekili, Isparta Milletvekili Recep ÖZEL, Sözcü, Kırıkkale Milletvekili Ramazan CAN ve Katip Üye, Kilis Milletvekili Hasan KARA ile diğer Komisyon üyeleri; Adıyaman Milletvekili Fehmi Hüsrev KUTLU, Ağrı Milletvekili Halil ÖZYOLCU, Ankara Milletvekili Haluk İPEK, Antalya Milletvekili Feridun Fikret BALOĞLU, Artvin milletvekilleri Orhan YILDIZ, Yüksel ÇORBACIOĞLU, Bursa Milletvekili Mehmet KÜÇÜKAŞIK, Çorum milletvekilleri Feridun AYVAZOĞLU ile Muzaffer KÜLCÜ, Erzurum Milletvekili Mustafa Nuri AKBULUT, Gaziantep Milletvekili Mahmut DURDU, Kahramanmaraş Milletvekili Mehmet YILMAZCAN, Kastamonu Milletvekili Hakkı KÖYLÜ, Malatya milletvekilleri Muharrem KILIÇ ile Süleyman SARIBAŞ, Niğde Milletvekili Orhan ERASLAN, Ordu Milletvekili Enver YILMAZ, Tekirdağ Milletvekili Mehmet Nuri SAYGUN, Uşak Milletvekili Ahmet ÇAĞLAYAN ile Yozgat Milletvekili Bekir BOZDAĞ'ın ve Komisyonumuzun Uzmanı Cemil TUTAL'ın; Hükümeti temsilen Adalet Bakanı Cemil ÇİÇEK'in ve Adalet Bakanlığı Kanunlar Genel Müdürü Niyazi GÜNEY, yine aynı Genel Müdürlük Daire Başkanı Hâkim Zekeriya YILMAZ ve Tetkik Hâkimi Mehmet ÖKMEN ile Yargıtay Başkanlığından Tetkik Hâkimi Gürsel YALVAÇ, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığından, Cumhuriyet savcıları Nurgün OLCAY ile Ramazan ÖZKEPİR ile kendileriyle ilgili olan kanunların görüşülmesi sırasında, Komisyon toplantılarına katılan diğer kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinin ve Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri, Prof. Dr. Cumhur ŞAHİN ve Doç. Dr. İzzet ÖZGENÇ, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Adem SÖZÜER ve Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Ahmet GÖKÇEN'in katılımlarıyla 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22 ve 28 Haziran 2006 tarihli toplantılarında, Alt Komisyonun kabul ettiği metni esas alarak, Tasarıyı görüşmüş; Tasarının geneli üzerindeki görüşmelerin tamamlanmasından sonra maddelerine geçilmesi kabul edilmiştir.

Tasarının gerekçesinde, Türk Ceza Kanunu, Kabahatler Kanunu, Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun kabulünün ardından diğer kanunların, bu kanunlara aykırı olan hükümlerinin ayıklanması amacına yönelik olarak bazı kanunlarda değişiklikler yapıldığı ifade edilmektedir. Ancak, Tasarı içeriğine bakıldığında, temel ceza kanunlarına uyum amacıyla bazı kanunlarda yapılan değişikliklerin yanı sıra, temel ceza kanunlarında ve uyum amacı dışında diğer bazı kanunlarda değişiklik yapıldığı görülmektedir. Bu nedenle Tasarının başlığı, Alt Komisyonca "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda, Temel Ceza Kanunlarında ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" olarak değiştirilmiş, yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da kabul edilmiştir.

Tasarının 1 inci maddesiyle yüzyetmiş adet kanunun altıyüzkırksekiz maddesinde değişiklik öngörülmektedir. Ancak bir çerçeve madde ile sözü edilen bu yüzyetmiş kanunun altıyüzkırksekiz maddesinde değişiklik yapılması kanun tekniğine ve içtüzük hükümlerine aykırılık teşkil etmektedir. Bu nedenle Tasarının 1 inci maddesinin her bendi, madde haline getirilmiş ve Komisyonumuz, raporunu, Tasarının teknik açıdan yeni düzenlemesine uygun olarak hazırlamıştır.

Tasarının, Alt Komisyonca kabul edilen 1 inci maddesinin 1 Şubat 1329; 18 Rebiülevvel 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 32 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören birinci fıkrasının (a) bendi, 1 inci madde olarak; 33 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 2 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

618 sayılı Limanlar Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören ikinci fıkra, 3 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören üçüncü fıkranın (a) bendi, 4 üncü madde olarak; 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi ise, Kabahatler Kanununda, bu Tasarı ile değiştirilen hükme paralellik sağlamak amacıyla Alt Komisyonca yapılan değişiklik kabul edilmiş ve söz konusu bent, Tasarı metninden çıkarılmıştır.

805 sayılı İktisadi Müesseselerde Mecburi Türkçe Kullanılması Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören dördüncü fıkra, 5 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye (Kabotaj) ve Limanlarla Kara Suları Dahilinde İcrayı San'at ve Ticaret Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören beşinci fıkra, 6 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

859 sayılı İpek Böceği ve Tohumu Yetiştirilmesi ve Muayene ve Satılması Hakkında Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altıncı fıkra, 7 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

927 sayılı Sıcak ve Soğuk Maden Sularının İstismarı ile Kaplıcalar Tesisatı Hakkında Kanunun ek 2 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yedinci fıkrada, Kabahatler Kanununda, bu Tasarı ile değiştirilen hükme paralellik sağlamak amacıyla Alt Komisyonca yapılmış olan bu değişiklik kabul edilmiş ve maddenin ikinci fıkrası Tasarı metninden çıkarılarak söz konusu fıkra, 8 inci madde olarak kabul edilmiştir.

984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkanlara Mahsus Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören sekizinci fıkra, 9 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamüller Aranılan Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Kanununun 9 uncu ve 10 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören dokuzuncu fıkranın (a) ve (b) bentleri, 10 uncu ve 11 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 36 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören onuncu fıkranın (a) bendinde, hazırlanmakta olan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu Tasarısı hükümlerine paralel olması açısından, red talebinin esas yönünden reddedilmesi ve talepte bulunanın kötü niyetli olması halinde idari para cezası verilebileceği şekilde Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 12 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 90 ıncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, ıslahın kötü niyetle yapılması halinde para cezası verilebileceği, ayrıca davayı uzatmak veya karşı tarafı rahatsız etmek düşüncesi ile yapılması halinde mahkemenin davaya devam ederek karar vermesini öngörecek şekilde Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 13 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 113/A maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, içerik olarak değişiklik yapılmadan, amacı daha iyi bir şekilde ifade etmek amacıyla Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklikler, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 14 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 149 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 15 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 150 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendinde, mahkemenin düzenini bozan kişi hakkında uygulanacak işlemin, Ceza Muhakemesi Kanununa paralelliği sağlanması ile ilgili Alt Komisyonca yapılan değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 16 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 253 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, maddenin son cümlesi, Ceza Muhakemesi Kanununda bulunan açık hüküm karşısında, gerek görülmeyerek Tasarı metninden çıkarılmak suretiyle Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 17 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 271 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendinde, hazırlanmakta olan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu Tasarısı hükümleri de dikkate alınarak Alt Komisyonca ayrıntılı bir şekilde yeniden düzenlenmek suretiyle yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 18 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 313 üncü, 319 uncu ve 320 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (g), (ğ) ve (h) bentleri, 19 uncu, 20 nci ve 21 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Tasarının yürürlükten kaldırılan hükümleri düzenleyen 2 nci maddesinin (ç) bendiyle yürürlükten kaldırılması öngörülen 1086 sayılı Kanunun 422 nci maddesi, yürürlükten kaldırılan hükümlerden çıkarılmış ve hazırlanmakta olan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu Tasarısı hükümleri de dikkate alınarak ayrıntılı bir şekilde Alt Komisyonca yeniden düzenlenmek suretiyle kabul edilmiş ve Komisyonumuzca da yapılan bu değişiklik uygun görülmüş ve ilgili madde hükmü, 22 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1086 sayılı Kanunun 576 ncı maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik öngören fıkranın (ı) bendinde, Kabahatler Kanununa uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyonca kabul edilmiş olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 23 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 25 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören onbirinci fıkranın (a) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımların alt ve üst sınırlarında Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 24 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 26 ncı ve 27 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) ve (c) bentleri, 25 inci ve 26 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, bu Tasarı ile getirilen, diğer meslek gruplarının mesleklerini icra etmeleri için aranan şartlara uyumun sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış; ayrıca "Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaleti" ile "Ali Divanı Haysiyet" ibareleri, ilgili kanunlarında bu kurumların adlarında değişiklik yapılmış olması sebebiyle "Sağlık Bakanlığı" ve "Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu" olarak Alt Komisyonca yapılmış olan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 27 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 41 inci, 42 nci ve 44 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d), (e) ve (f) bentleri, 28 inci, 29 uncu ve 30 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 45 inci maddesinde değişiklik öngören fıkranın (g) bendinde, bu Tasarı ile getirilen, diğer meslek gruplarının mesleklerini icra etmeleri için aranan şartlara uyumun sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış; ayrıca "Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaleti" ile "Ali Divanı Haysiyet" ibareleri, ilgili kanunlarında bu kurumların adlarında değişiklik olması sebebiyle "Sağlık Bakanlığı" ve "Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu" olarak değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 31 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde değişiklik öngören fıkranın (ğ) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, Alt Komisyon tarafından, idari yaptırımın miktarında değişiklik yapılmış; yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş, söz konusu bent, 32 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 55 inci ve 56 ncı maddelerinde değişlik yapılmasını öngören fıkranın (h) ve (ı) bentleri, 33 üncü ve 34 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 57 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (i) bendinde, "Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaleti" ile "Ali Divanı Haysiyet" ibareleri, ilgili kanunlarında bu kurumların adlarında değişiklik olması sebebiyle "Sağlık Bakanlığı" ve "Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu" olarak değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 35 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 61 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (j) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, Alt Komisyon tarafından, idari yaptırımın miktarında değişiklik yapılmış; yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş, söz konusu bent, 36 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun 62 nci, 67 nci, 68 inci, 70 inci, 73 üncü ve ek 7 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (k), (l), (m), (n), (o) ve (ö) bentleri, 37 nci, 38 inci, 39 uncu, 40 ıncı, 41 inci ve 42 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1219 sayılı Kanunun ek 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (p) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, Alt Komisyon tarafından adli yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış; yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 43 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanununun 18 inci, 19 uncu, 20 nci, ek 4 üncü ve ek 6 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören onikinci fıkranın (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri, 44 üncü, 45 inci, 46 ncı, 47 nci ve 48 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun, 110 uncu, 282 nci, 283 üncü, 284 üncü, 285 inci, 287 nci, 288 inci, 289 uncu, 290 ıncı, 291 inci, 292 nci, 294 üncü, 295 inci, 296 ncı, 297 nci, 298 inci, 299 uncu, 301 inci ve 302 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören onüçüncü fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e), (f), (g), (ğ), (h), (ı), (i), (j), (k), (l), (m), (n), (o) ve (ö) bentleri, 49 uncu, 50 nci, 51 inci, 52 nci, 53 üncü, 54 üncü, 55 inci, 56 ncı, 57 nci, 58 inci, 59 uncu, 60 ıncı, 61 inci, 62 nci, 63 üncü, 64 üncü, 65 inci, 66 ncı ve 67 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1608 sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkâmı Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 Tarih ve 486 Numaralı Kanunun Bazı Maddelerini Muaddil Kanunun 1 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören ondördüncü fıkranın (a) ve (b) bentleri, 68 inci ve 69 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1608 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi ise, Kabahatler Kanununda, bu Tasarı ile yapılan düzenlemeye uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyonca, Tasarı metninden çıkarılmış, bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüştür.

1705 sayılı Ticarette Tağşişin Men'i ve İhracatın Murakabesi ve Korunması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören onbeşinci fıkranın (a) bendinde, maddenin ikinci fıkrasındaki belirsizliğe açıklık getirilmek amacıyla Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 70 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1705 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 71 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanununun 35 inci, 40 ıncı, 41 inci, 42 nci, 43 üncü, 44 üncü ve 45 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören onaltıncı fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentleri, 72 nci, 73 üncü, 74 üncü, 75 inci, 76 ncı, 77 nci ve 78 inci maddeler olarak kabul edilmiş ve bu maddelerde yer alan idari yaptırım miktarlarında, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınmak suretiyle değişiklik yapılmıştır.

2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören onyedinci fıkranın (a) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımın niteliğinde Komisyonumuzca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 79 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

2313 sayılı Kanunun, 24 üncü, 25 inci ve ek 1 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c) ve (ç) bentleri, 80 inci, 81 inci ve 82 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2510 sayılı İskan Kanununun 46 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören onsekizinci fıkra, 83 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2527 sayılı Basma Yazı ve Resimleri Derleme Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik öngören ondokuzuncu fıkra, 84 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2762 sayılı Vakıflar Kanununun 35 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirminci fıkra, Vakıflar Kanununu tümüyle yeniden düzenleyen Vakıflar Kanunu Tasarısının, bu Yasama Yılında kanunlaşması hedeflendiğinden, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önlenmesi amacıyla, söz konusu fıkra, Tasarı metninden Komisyonumuzca çıkarılmıştır.

2767 sayılı Sıtma ve Frengi İlaçları İçin Kanunun 2 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmibirinci fıkra, 85 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2903 sayılı Pamuk Islahı Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmiikinci fıkra, 86 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmiüçüncü fıkranın (a) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla mezkûr maddeye, bir cümle Alt Komisyonca eklenmiş ve Komisyonumuzca da bu yapılan değişiklik uygun görülmüş ve söz konusu bent, 87 nci madde olarak kabul edilmiştir.

3039 sayılı Kanunun, 21 inci ve 22 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) ve (c) bentleri, 88 inci ve 89 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3039 sayılı Kanunun 27 nci ve 28 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) ve (d) bentlerinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla mezkûr maddelere birer cümle, Alt Komisyonca eklenmiş ve Komisyonumuzca da bu yapılan değişiklikler uygun görülmüş ve söz konusu bentler, 90 ıncı ve 91 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

3039 sayılı Kanunun 30 uncu, 31 inci ve 33 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e), (f) ve (g) bentleri, 92 nci, 93 üncü ve 94 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3122 sayılı Öğretici ve Teknik Filimler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmidördüncü fıkra, 95 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Radiyoloji, Radiyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanunun 11 inci ve 13 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören, yirmibeşinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 96 ncı ve 97 nci maddeler olarak kabul edilmiş, ayrıca bu bentlerde yer alan idari para cezalarının miktarında, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak değişiklik yapılmıştır.

3284 sayılı Bazı Maden Hurdalarının Dışarı Çıkarılmasının Yasak Edilmesi ve Satın Alınması Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmialtıncı fıkra, 98 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanunun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmiyedinci fıkrada, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımların alt ve üst sınırlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca yapılan bu değişiklik uygun görülmüş ve söz konusu fıkra, 99 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

3467 sayılı Yüksek Mühendis ve Teknik Okulları Mezunlarının Mecburi Hizmetlerine Dair Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmisekizinci fıkra, 100 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3468 sayılı Pul ve Kıymetli Kâğıtların Bayiler ve Memurlar Vasıtasiyle Sattırılmasına ve Bunlara Satış Aidatı Verilmesine Dair Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yirmidokuzuncu fıkranın (a) bendi, 101 inci madde olarak aynen kabul edilmiş; 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, uygulamada ortaya çıkan aksaklıkların giderilmesi açısından Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış ve Komisyonumuzca bu değişiklik uygun görülerek söz konusu bent, 102 nci madde olarak kabul edilmiştir.

3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, otuzuncu fıkranın (a) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak fıkradaki idari yaptırımın, adli yaptırıma dönüştürülmesi ile ilgili olarak Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca uygun görülmüş ve söz konusu bent, 103 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

3573 sayılı Kanunun 17 nci, 20 nci ve 21 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c) ve (ç) bentleri, 104 üncü, 105 inci ve 106 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3634 sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun 64 üncü, 65 inci, 67 nci, 68 inci, 69 uncu, 70 inci ve 71 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören otuzbirinci fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentleri, 107 nci, 108 inci, 109 uncu, 110 uncu, 111 inci, 112 nci ve 113 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3670 sayılı Milli Piyango Teşkiline Dair Kanunun 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzikinci fıkra, 114 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzüçüncü fıkranın (a) bendi; Kabahatler Kanununa uyum sağlanması amacıyla Alt Komisyonca yapılan değişiklik Komisyonumuzca da kabul edilmiş ve söz konusu bent, 115 inci madde olarak kabul edilmiştir.

4081 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 116 ncı madde olarak aynen kabul edilmiş; 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesine uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış ve yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca benimsenmiş ve söz konusu bent, 117 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4081 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 118 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4373 sayılı Taşkın Sulara ve Su Baskınlarına Karşı Korunma Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzdördüncü fıkra, 119 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanunun, 35 inci, 36 ncı, 38 inci, 43 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören otuzbeşinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentleri, 120 nci, 121 inci, 122 nci ve 123 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

4654 sayılı Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun 6 ncı ve 8 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören otuzaltıncı fıkranın (a) ve (b) bentleri, 124 üncü ve 125 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzyedinci fıkranın (a) bendinde, uygulamada çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla, maddenin birinci fıkrasının (d) bendinde ve üçüncü fıkrasında Komisyonumuzca değişiklik yapılmış, ayrıca maddenin son fıkrasında yer alan aylık gecikme zammı oranının yüksek olması sebebiyle Alt Komisyon tarafından yapılmış olan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş, söz konusu bent, 126 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

4922 sayılı Kanunun 21 inci ve 22 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) ve (c) bentlerinde, bir önceki maddede yer alan aynı gerekçelerle değişiklik yapılmış; söz konusu (b) ve (c) bentleri, 127 nci ve 128 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

4922 sayılı Kanunun 23 üncü ve 24 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) ve (d) bentleri, 129 uncu ve 130 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 66 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzsekizinci fıkra, 131 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören otuzdokuzuncu fıkra, 132 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5584 sayılı Posta Kanununun 56 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkıncı fıkranın (a) bendi, 133 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5584 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılması öngörülen 57 ve 58 inci maddeleri, yürürlükten kaldırılması yerine, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla ilgili maddelerde öngörülen yaptırımlar değiştirilmek suretiyle Alt Komisyon tarafından yapılmış olan değişiklik, Komisyonumuzca da kabul edilmiş, ayrıca 57 nci maddeye açıklık getirmek amacıyla Komisyonumuzca değişiklik yapılmış, yürürlükten kaldırılması öngörülen 5584 sayılı Kanunun 57 ile 58 inci maddeleri, 134 üncü ve 135 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

5584 sayılı Kanunun 59 uncu ve 60 ıncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) ve (d) bentleri, 136 ncı ve 137 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5681 sayılı Matbaalar Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkbirinci fıkranın (a) bendi, 138 inci madde olarak aynen; 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, adli yaptırımın mahiyetinde Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 139 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanunun 22 nci, 24 üncü ve 26 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören kırkikinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 140 ıncı, 141 inci ve 142 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 68 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırküçüncü fıkranın (a) bendi, maddenin birinci fıkrası yeniden düzenlenerek, "eser" ibaresinin yanı sıra "icra, fonogram ve yapım" ibarelerine de yer verilmiştir. Maddeye ikinci ve üçüncü fıkralar olarak eklenen yeni fıkralarda, izinsiz olarak çoğaltılan kopyaların, çoğaltmaya yarayan film, kalıp ve benzeri araçların özel hukuk hükümlerine göre nasıl bir işleme tabi tutulacağı hususuna ilişkin düzenleme yapılmıştır. Böylece hakkı ihlal edilen kişiye hak ihlalinin önlenmesi ve etkilerinin mümkün olduğunca azaltılması amacına yönelik olarak tercihte bulunma yetkisi tanınmak-

tadır. Maddeye eklenen dördüncü fıkrada, "ikinci ve üçüncü fıkraların eser sahibinden başka hak sahiplerince uygulanabilmesi için eser sahibinin bu Kanunun 52 nci maddesine uygun yazılı çoğaltma izni aranır." hükmüne yer verilmiştir. Maddeye eklenen beşinci fıkra hükmüyle, ceza muhakemesi hukukunda koruma tedbiri olarak elkoymaya bir sınırlama getirilmektedir. Buna göre şayet hak sahibi ikinci ve üçüncü fıkralardaki tercih yetkisini kullanmadığı takdirde, suçun konusunu oluşturan eşyanın tamamına elkonulabilecektir. Buna karşılık, hak sahibi ikinci ve üçüncü fıkralardaki tercih yetkisini kullanmışsa, sadece maddi gerçeğin araştırılmasına yönelik delil elde etmek amacıyla elkoyma koruma tedbiri uygulanabilecektir. Bu durumda, yürütülen soruşturma ve kovuşturma kapsamında suçun konusunu oluşturan izinsiz olarak çoğaltılmış kopyaların, çoğaltmaya yarayan film, kalıp ve benzeri araçların tamamına elkonulması yoluna gidilmeyecektir. 68 inci maddeye eklenen bu fıkralarla maddenin ikinci fıkrası altıncı fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 143 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (b) bendinde, maddenin başlığı madde metninde yapılan değişikliğe paralel olarak "1. Manevî, mali veya bağlantılı haklara tecavüz" şeklinde değiştirilmiştir. Keza, maddenin birinci fıkrasındaki "manevi ve malî hakları" ibaresi "manevi, mali veya bağlantılı hakları" olarak değiştirilmiştir. Birinci fıkranın (1) numaralı bendinde yapılan değişiklikle suçun konusu olarak "eser" ibaresinin yanı sıra "icra, fonogram ve yapım" ibarelerine de yer verilmiştir. "bir ticari faaliyet çerçevesinde" ibaresi bent metninden çıkarılmıştır. Suçu oluşturan seçimlik hareketlerle bağlantılı olarak, "işleyen" ibaresinden sonra gelmek üzere "temsil eden"; "elektronik ortam da dahil olmak üzere" ibaresi yerine, "dağıtan" ibaresinden sonra gelmek üzere "her türlü işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma ileten"; "yayan" ibaresi yerine, "satan" ibaresinden sonra gelmek üzere "kiralamak, ödünç vermek veya sair şekilde yayan"; keza, "elinde bulunduran" ibaresinden önce gelmek üzere "kişisel kullanım amacı dışında" ibarelerine yer verilmiştir. Birinci fıkranın (1) numaralı bendine gerek suçun konusu gerek suçu oluşturan seçimlik hareketler bakımından yapılan eklemeler dolayısıyla fıkranın (2) ve (3) numaralı bentleri metinden çıkarılmış ve diğer bent numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir. Fıkranın (4) numaralı bent olarak teselsül ettirilen (6) numaralı bendinde yer alan "eser" ibaresinin yanı sıra "icra, fonogram ve yapım" ibarelerine de yer verilmiştir. Birinci fıkranın (1) numaralı bendindeki düzenleme karşısında fıkranın (7) numaralı bendi metinden çıkarılmıştır. 71 inci maddenin yapısının tamamen değişmesi dolayısıyla, Kanunun bu maddeye yollamada bulunan ek 4 üncü maddesindeki yükümlülüklere aykırılığın yaptırımını belirlemek amacıyla, 71 inci maddeye "Bu Kanunun ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında bahsi geçen fiilleri yetkisiz olarak işleyenler ile bu Kanunda tanınmış hakları ihlâl etmeye devam eden bilgi içerik sağlayıcılar hakkında, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur." şeklinde ikinci fıkra eklenmiştir. Maddeye üçüncü fıkra olarak eklenen yeni fıkrada etkin pişmanlık hükümlerine yer verilmiştir.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 144 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 72 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (c) bendinde, 72 nci maddede yer alan "ticarî amaçla" ibaresi uygulamada ortaya çıkması muhtemel boşlukların önüne geçilmesi açısından "kişisel kullanım amacı dışında" olarak Alt Komisyonca değiştirilmiş ve bu değişiklik Komisyonumuz tarafından benimsenmiş ve söz konusu bent, 145 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 75 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (ç) bendinde, maddenin birinci fıkrasında yer alan "71, 72 ve 80 inci" ibaresi "71 ve 72 nci" olarak değiştirilmiştir. Söz konusu fıkraya "hak sahiplerinin" ibaresinden sonra gelmek üzere uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla "veya üyesi oldukları meslek birliklerinin" ibaresi Alt Komisyonca eklenmiştir. Maddeye yapılmış olan bu ekleme, Komisyonumuz tarafından benimsenmiş ve söz konusu bent, 146 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 76 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (d) bendi, 147 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 77 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (e) bendinde, maddenin birinci fıkrası yeniden değiştirilerek özel bir ihtiyati tedbir rejimi getirilmiştir. Keza, söz konusu maddenin Tasarıyla yürürlükten kaldırılması düşünülen üçüncü fıkrası uygulamada ortaya çıkması muhtemel boşlukların önüne geçilmesi amacıyla Alt Komisyonca yeniden metne ilave edilmiş, Komisyonumuz bu madde üzerinde yapılan değişiklikleri yerinde görmüş ve söz konusu bent, 148 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 80 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (f) bendi, 5846 sayılı Kanunun diğer maddelerinde, 80 inci maddede yapılması öngörülen değişiklikleri kapsayacak nitelikte değişiklikler yapılması sebebiyle Tasarı metninden çıkarılması yönünde Alt Komisyonca yapılmış olan değişiklik, Komisyonumuzca da kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 81 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (g) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel boşlukların önlenmesi amacıyla, maddenin dördüncü fıkrasına, "Bandrol Yükümlülüğüne aykırı olarak" ibaresinden sonra gelmek üzere "bandrolsüz olarak" ibaresi Komisyonumuzca eklenmiş, ayrıca, maddenin onuncu fıkrasında yer alan "kullanan" ibaresi "tatbik eden" olarak değiştirilmiştir. Ayrıca, maddenin onüçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, özel bir içtima hükmü öngörülmüştür. Alt Komisyonca yapılmış olan değişiklik, Komisyonumuzca da kabul edilmiş ve söz konusu bent, 149 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

5846 sayılı Kanunun 85 inci, 86 ncı ve ek 10 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (ğ), (h) ve (ı) bentleri, 150 nci, 151 inci ve 152 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 26 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, kırkdördüncü fıkranın (a) bendinde ve 27 nci maddesinde değişiklik öngören, fıkranın (b) bendinde, kanunla korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklikler, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bentler, 153 üncü ve 154 üncü maddeler olarak kabul edilmiştir.

5953 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, uygulamada ortaya çıkmış olan aksaklıkların giderilmesi açısından, Alt Komisyonca maddede değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 155 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5953 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 156 ncı madde olarak aynen kabul edilmiş; ek 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, maddenin ikinci fıkrası, atıf yapılan madde yürürlükten kaldırıldığından bahse konu olan ikinci fıkra hükmünün Alt Komisyon tarafından Tasarı metninden çıkartılması suretiyle yapılan değişiklik, Komisyonumuzca uygun görülmüş ve söz konusu bent, 157 nci madde olarak kabul edilmiştir.

10/7/ 1953 tarihli At Yarışları Hakkında Kanunun 7 nci maddesindeki suç tanımında yer alan yaptırımları, Türk Ceza Kanununa ilişkin yeni mevzuat hükümlerine uyarlanması ve bu suçla ilgili olarak soruşturma işlemlerinin genel hükümlere göre yapılabilmesini sağlamak amacıyla yukarıda sözü edilen Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik öngören önerge verilmiş; söz konusu önerge, 158 inci madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik öngören bir hüküm Tasarıya önergeyle eklenmiştir. Önergeyle; 6136 sayılı Kanun Kapsamına giren silahlar için taşıma ve bulundurma ruhsatları için öngörülen beş yıllık sürenin, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreteri, yardımcıları ile Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri yardımcıları ve bu görevde bulunmuş olanlar için aranmaması amaçlanmaktadır. Söz konusu önerge, 159 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkbeşinci fıkranın (a) bendinde, uygulamada çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla "affa uğramış olsa bile" ibaresi eklenmek suretiyle Alt Komisyonca yapılan değişiklik Komisyonumuzca da kabul edilmiştir. Anayasamızda Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri arasında genel ve özel af çıkarma yetkisi sayılmıştır. Bu iki af türünün hukuki sonuçları arasındaki fark, Türk Ceza Kanununun 65 inci maddesinde ortaya konmuştur. Bu durum karşısında madde metnine eklenen "affa uğramış olsalar bile" ibaresini özel affa özgülemek gerekir. Ayrıca Komisyonca, 6136 sayılı Kanun kapsamına giren suçlardan mahkumiyetin de silah ruhsatı verilmesine engel oluşturması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 160 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, ilgili kanunlara yapılan atıf, atıf yapılan kanunların yürürlükten kaldırılmış olmasından dolayı, bu kanunların yerine yürürlüğe konulan kanuna atıf yapılmak suretiyle Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 161 inci madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, kuru sıkı tabancanın öldürmeye elverişli silah haline dönüştürülmesinin yaptırım altına alındığı konusuna açıklık kazandırmak, bu tabancanın kullanılması suretiyle suç işlenmesinde kolaylık sağlanmasının önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 162 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 163 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendinde, şiş, satır gibi kesici aletlerin, özellikle gençler tarafından taşınmasının kişiler üzerinde güvenlik duygusunu sarsıcı bir etki meydana getirmesi dolayısıyla, bunların saldırı amaçlı olarak taşınmasının suç olarak tanımlanmasına yönelik olarak 15 inci maddeye bir fıkra eklenmiş ve söz konusu bent, 164 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

6136 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendi, 165 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 107 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkaltıncı fıkranın (a) bendinde, hükmün uygulanabilirliğini sağlamak amacıyla Türk Ceza Kanununa yapılan atfın maddesi değiştirilmek suretiyle Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, 166 ncı madde olarak kabul edilmiş, 108 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi ile 110 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, 167 nci ve 168 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6183 sayılı Kanunun 111 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, Kanunla korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırım miktarlarında Alt Komisyonca yapılan değişiklikler, Komisyonumuzca uygun görülmüş, söz konusu bent, 169 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

6183 sayılı Kanunun 112 nci ve 113 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) ve (e) bentleri, 170 inci ve 171 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6183 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendinde, Kanunla korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırım miktarlarında Alt Komisyonca yapılan değişiklikler Komisyonumuzca uygun görülmüş, söz konusu bent, 172 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkyedinci fıkranın (a) bendinde, eczacılık yapmaya mani halleri belirleyen suçlardan, sadece hapis cezası almış olanların eczacılık mesleğini icra etmemelerini; hapis cezası dışında yaptırımlara tabi tutulanların eczacılık mesleğini icra etmelerini sağlamak amacıyla, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 173 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

6197 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (b) bendinde, Kanunla korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak, adli yaptırım miktarının alt sınırında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, bu değişiklik Komisyonumuz tarafından benimsenmiş ve söz konusu bent, 174 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

6197 sayılı Kanunun 41 inci, 42 nci, 43 üncü, 44 üncü ve 45 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentleri, 175 inci, 176 ncı, 177 nci, 178 inci ve 179 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6269 sayılı Kimyagerlik ve Kimya Mühendisliği Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik öngören kırksekizinci fıkra, 180 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6283 sayılı Hemşirelik Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören kırkdokuzuncu fıkra, 181 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6301 sayılı Öğle Dinlenmesi Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören ellinci fıkrada, maddenin birinci fıkrasındaki dinlenme devresinde dükkan, mağaza ve müesseseleri kapatma hükmünün uygulanma kabiliyeti kalmadığından, ilgili hükmün madde metninden çıkarılmak suretiyle ve Kabahatler Kanununa uyum sağlamak amacıyla aynı maddenin dördüncü fıkrası çıkarılmak ve üçüncü fıkrada değişiklik yapılmak suretiyle; Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklikler, Komisyonumuzca benimsenmiş, söz konusu fıkra, 182 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6326 sayılı Petrol Kanununun 124 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören ellibirinci fıkranın (a) bendinde, kanunla korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımların seçimlik olarak verilmesi yerine, birlikte verilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca uygun görülmüş, söz konusu bent, 183 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

6326 sayılı Kanunun 125 inci, 126 ncı ve 127 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c) ve (ç) bentleri, 184 üncü, 185 inci ve 186 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören elliikinci fıkranın (a) bendinde, veterinerlik yapmaya mani halleri belirleyen suçlardan sadece hapis cezası almış olanların veterinerlik mesleğini icra etmemelerini, hapis cezası dışında yaptırımlara tabi tutulanların veterinerlik mesleğini icra etmelerini sağlamak amacıyla, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuz tarafından da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 187 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6343 sayılı Kanunun 65 inci, 66 ncı, 67 nci, 68 inci, 70 inci, 71 inci, 72 nci ve ek 2 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c), (ç), (d), (e), (f), (g) ve (ğ) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmak suretiyle kabul edilmiş, söz konusu bentler, 188 inci, 189 uncu, 190 ıncı, 191 inci, 192 nci, 193 üncü, 194 üncü ve 195 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Orman Kanununun 70 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören elliüçüncü fıkranın (a) bendi, 196 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 77 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, Orman Bakanlığı temsilcilerinin talebi üzerine üniforma verilmesini temin etmek amacıyla Alt Komisyonca hüküm eklenmek suretiyle yapılan değişiklik, Komisyonumuzca uygun görülmüş ve söz konusu bent, 197 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 78 inci ve 79 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (c) ve (ç) bentleri, 198 inci ve 199 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendinde, 6831 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin beşinci fıkrasında yazılı olan ve devlet güvenliğine karşı örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenen orman yakma suçuna ilişkin davaların Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesi uyarınca görevlendirilen Ağır Ceza mahkemesinde görülmesini sağlamak amacıyla Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 200 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 84 üncü, 85 inci ve 88 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e), (f) ve (g) bentleri, 201 inci, 202 nci ve 203 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 91 inci ve 92 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ğ) ve (h) bentleri, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli yaptırım oranlarında değişiklik yapılmak suretiyle Alt Komisyonca kabul edilmiş olan bentler, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve 204 üncü ve 205 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 93 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı) bendinde, maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, söz konusu Kanunun 17 nci maddesinde yasaklanan fiilleri işleyenler ya da izne bağlı işleri izinsiz olarak yapanlar açısından ceza yaptırımı öngörülürken, 91 inci maddesi hükmünün saklı tutulması yönünde fıkra metnine eklemede bulunulmuştur. Bu eklemenin ifade ettiği anlam şudur: Şayet 17 nci maddedeki yasaklara aykırılığın yanı sıra ormandan ağaç kesilmesi gibi bir durum ortaya çıkmışsa, kişi hem 93 üncü maddede belirtilen suçtan hem de 91 inci maddede belirtilen suçtan dolayı gerçek birleşme (içtima) hükümlerine göre

cezalandırılacaktır. Maddenin ikinci fıkrasında geçen "işgal" ibaresinden sonra "ve faydalanma" ibaresine de yer verilmiştir. Bu ilave ile, söz konusu suçun sürekli (mütemadi) bir suç olduğu vurgulanmıştır. Bunun sonucu olarak, örneğin orman arazisinde bina inşa edilmiş olması halinde, söz konusu bina, kişiler tarafından kullanılmaya devam edildiği sürece işgal ve faydalanma olgusu devam edecektir. Başka bir deyişle, orman arazisi üzerinde hukuka aykırı olarak yapılan binanın inşasının tamamlanmasıyla işgal ve faydalanma sona ermemektedir. Bu bakımdan, orman arazisi üzerinde hukuka aykırı olarak inşa edilen bina kullanıldığı sürece söz konusu suçun işlenmeye devam ettiği kabul edilmelidir. Söz konusu suç ancak kasten işlenebilen bir suçtur. Bu bakımdan, binayı veya araziyi kullanan kişilerin bu suçtan dolayı ceza sorumluluğu yoluna gidilebilmesi için, binanın orman arazisi üzerinde hukuka aykırı olarak yapıldığının ya da arazinin hukuka aykırı olarak işgal edildiğinin bilinmesi gerekmektedir.

Alt Komisyon tarafından yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere, (ı) bendi, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 206 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 94 üncü, 95 inci, 96 ncı ve 97 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngördüğü fıkranın (i), (j), (k) ve (l) bentleri, 207 nci, 208 inci, 209 uncu ve 210 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 98 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (m) bendinde, maddede belirtilen yapacak emvalin vasfının bozulması sebebiyle yakanlar veya imal edilmek üzere başka yere götürenler; keza orman emvaliyle yapılmış binaların bir süre kullandıktan veya ekonomik ömrünü doldurduktan sonra yıkılması halinde enkazı köy hudutları dışına çıkaranlar hakkındaki cezai müeyyide, bu fiillerin uygulamada adil olmayan ve haksız sonuçlara yol açtığı görüldüğünden madde metninden çıkarılması ile ilgili Alt Komisyon iradesi, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 211 inci madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 99 uncu, 100 üncü, 101 inci, 102 nci ve 103 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngördüğü fıkranın (n), (o), (ö), (p) ve (r) bentleri, 212 nci, 213 üncü, 214 üncü, 215 inci ve 216 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 104 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (s) bendinde, idarenin haziran ve ekim ayları arasında belirlediği orman yangınları için hassas olan dönemi, ormanların korunmasında önemi olduğu düşüncesiyle, Orman Bakanlığı temsilcilerinin de talebiyle mayıs ayı başından kasım ayı sonuna kadar devam eden dönemi kapsar biçimde Alt Komisyonca değiştirilmiş; Komisyonumuzca yapılan bu değişiklik benimsenmiş ve söz konusu bent, 217 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 105 inci, 106 ncı, 107 nci ve 108 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ş), (t), (u) ve (ü) bentleri, 218 inci, 219 uncu, 220 nci ve 221 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 109 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (v) bendinde, maddeye açıklık getirilmesi amacıyla, maddeye bir hüküm Komisyonumuzca eklenmiş, ayrıca, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 222 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 110 uncu, 111/A, 112 nci ve 113 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (y), (z), (aa) ve (bb) bentleri, 223 üncü, 224 üncü, 225 inci ve 226 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (cc) bendinde, 112 ve 113 üncü maddelerde öngörülen tazminatların ceza mahkemesinde şahsi hak davalarının görülemeyeceği hususu nazara alınarak bu davaların hukuk mahkemesinde görülmesine, ayrıca bu davalarda idarenin harçtan muaf tutulmasına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Ayrıca kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli ve idari yaptırımlar yeniden düzenlenmiştir.

Alt Komisyon tarafından yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere, (cc) bendi, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 227 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6831 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (çç) bendi, 228 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununun 9 uncu, 10 uncu ve 11 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören ellidördüncü fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 229 uncu, 230 uncu ve 231 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6948 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç), bendinde, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine yapılan atfın, 6948 sayılı Kanunun 12 nci maddesindeki hükmün, uygulamasını sağlamak amacıyla Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi olarak Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş, söz konusu bent, 232 nci madde olarak kabul edilmiştir.

6968 sayılı Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanununun 48 inci, 49 uncu ve 50 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören ellibeşinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmak suretiyle kabul edilmiş, Komisyonumuz yapılan bu değişiklikleri benimsemiş, söz konusu bentler, 233 üncü, 234 üncü ve 235 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

6968 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 236 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

6968 sayılı Kanunun 52 nci ve 53 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) ve (e) bentlerinde, Alt Komisyon tarafından, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında ve Kabahatler Kanununa uyum sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bentler, 237 nci ve 238 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

6968 sayılı Kanunun 54 üncü, 55 inci, 56 ncı, 57 nci, 58 inci, 59 uncu, ve 60 ıncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f), (g), (ğ), (h), (ı), (i) ve (j) bentleri, 239 uncu, 240 ıncı, 241 inci, 242 nci, 243 üncü, 244 üncü ve 245 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

6968 sayılı Kanunun 61 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (k) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen idari yaptırımın oranında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmak suretiyle kabul edilmiş ve söz konusu bent, 246 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

6968 sayılı Kanunun 62 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (l) bendi, 247 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

7126 sayılı Sivil Savunma Kanununun 45 inci, 47 nci, 48 inci, 50 nci ve 51 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören ellialtıncı fıkranın (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri, 248 inci, 249 uncu, 250 nci, 251 inci ve 252 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7126 sayılı Kanunun 52 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre verilmesi öngörülen adli yaptırım oranında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca, değişiklikler uygun görülerek söz konusu bent, 253 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

7126 sayılı Kanunun 53 üncü, 54 üncü ve 55 inci maddelerde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f), (g) ve (ğ) bentleri, 254 üncü, 255 inci ve 256 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7201 sayılı Tebligat Kanununun 52 nci, 53 üncü, 54 üncü, 55 inci ve 56 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören elliyedinci fıkranın (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri, 257 nci, 258 inci, 259 uncu, 260 ıncı ve 261 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7258 sayılı Futbol Müsabakalarında Müşterek Bahisler Tertibi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik öngören ellisekizinci fıkra, 262 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısiyle Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun 47 nci maddesinde değişiklik öngören ellidokuzuncu fıkra, 263 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 2 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışıncı fıkranın (a) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önlenmesi amacıyla, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 264 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

7397 sayılı Kanunun 37 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 265 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

7397 sayılı Kanunun 42 nci, 44 üncü, 45 inci, 46 ncı, 47 nci, 48 inci, 49 uncu ve 50 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç), (d), (e), (f), (g), (ğ) ve (h) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımların seçimlik olarak verilmesi yerine birlikte verilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, Komisyonumuz yapılan bu değişikliği benimsemiş, ayrıca Komisyonumuzca sözü edilen maddelerde, yukarıda belirtilen gerekçelerle, yaptırım türünde değişiklik yapılmış ve söz konusu bentler, 266 ncı, 267 nci, 268 inci, 269 uncu, 270 inci, 271 inci, 272 nci ve 273 üncü maddeler olarak kabul etmiştir.

7397 sayılı Kanunun 51 inci ve 52 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı) ve (i) bentleri, 274 üncü ve 275 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7397 sayılı Kanunun 53 üncü, 54 üncü, 55 inci, 56 ncı ve 58 inci maddelerinde, değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (j), (k), (l), (m) ve (n) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırımların seçimlik olarak verilmesi yerine birlikte verilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, Komisyonumuz yapılan bu değişikliği benimsemiş, ayrıca Komisyonumuzca sözü edilen maddelerde, yukarıda belirtilen gerekçelerle, yaptırım türünde değişiklik yapılmış ve söz konusu bentler, 276 ncı, 277 nci, 278 inci, 279 uncu ve 280 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

7402 sayılı Sıtmanın İmhası Hakkında Kanunun 14 üncü, 15 inci, 16 ncı, 17 nci, 18 inci, 19 uncu ve 20 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören altmışbirinci fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentleri, 281 inci, 282 nci, 283 üncü, 284 üncü, 285 inci, 286 ncı ve 287 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanunun 4 üncü ve 5 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören altmışikinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 288 inci ve 289 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

7478 sayılı Köy İçme Suları Hakkında Kanunun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışüçüncü fıkrada, tazminat hukukunun sorumluluk kurallarına uygun düşmediğinden ayrıca uygulanma kabiliyeti olmadığından, 7478 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin son fıkrası madde metninden çıkartılmak suretiyle; ayrıca aynı maddenin ikinci fıkrasında düzenlenen kabahatin unsurlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklikler, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu fıkra, 290 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

80 sayılı 1580 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin 58 inci bendine Tevfikan Belediyelerce Kurulan Toptancı Hallerinin Sureti İdaresi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışdördüncü fıkrada, Kabahatler Kanununda bu Tasarı ile yapılması öngörülen değişikliğe uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 291 inci madde olarak kabul edilmiştir.

155 sayılı Harita ve Planlara Ait İşaretlerin Korunması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışbeşinci fıkra, 292 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 18 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışaltıncı fıkrada, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu hükümlerine uyum sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 293 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışyedinci fıkranın (a) bendinde, gümrük mevzuatı uygulaması bakımından tereddütlerin giderilmesi açısından 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 242 nci maddesine atıf yapılan bir cümle eklenmiştir. Yapılan bu eklemeyle gümrük mevzuatına aykırılık dolayısıyla uygulanan idari yaptırımlar nedeniyle nasıl bir yöntem izleneceği hususuna açıklık getirilmiştir. Başka bir deyişle, gümrük mevzuatına aykırılık dolayısıyla uygulanan idari yaptırımlar nedeniyle 5326 sayılı Kabahatler Kanununun kanun yoluna ilişkin hükümleri artık uygulanmayacaktır. Yapılan bu değişiklikle söz konusu bent, 294 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 295 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 87 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önlenmesi amacıyla, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 296 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 246 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 297 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 344 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendinde, maddenin başlığı "Vergi ziyaı cezası" şeklinde ve ayrıca birinci ve ikinci fıkraları birleştirilerek "341 inci maddede yazılı hallerde vergi ziyaına sebebiyet verildiği takdirde, mükellef veya sorumlu hakkında ziyaa uğratılan verginin bir katı tutarında vergi ziyaı cezası kesilir." şeklinde Alt Komisyonca değiştirilmiş, söz konusu değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve 298 inci madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 359 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, maddenin (a) ve (b) bentlerinde Alt Komisyonca ifade düzeltmesi yapılmış, Komisyonumuzca da bu değişiklik kabul edilmiştir. Maddenin (b) bendinde, Türk Ceza Kanununa yollamada bulunmadan bir suç tanımı yapmak amacıyla değişiklik yapılmıştır. Maddenin (c) bendindeki "defter ve sair belge örneklerini" ibaresi "belgeleri" olarak Alt Komisyonca, değiştirilmiştir. Fatura gibi bazı belge örnekleri Maliye Bakanlığı ile aralarında anlaşma bulunan kişiler tarafından basılarak çoğaltılabilir. Maliye Bakanlığı ile arasında anlaşma bulunmayan kişiler tarafından bu belge örneklerinin basılması suç olarak tanımlanmıştır. Keza, Maliye Bakanlığı ile arasında anlaşma bulunmayan kişiler tarafından basılan örneğin fatura örnekleri kullanılarak fatura düzenlenmesi de bu suçu oluşturan seçimlik hareket olarak belirlenmiştir. Ancak, bu seçimlik hareket bakımından doğrudan kastın varlığı gereklidir. Yani kişi, örneğin fatura düzenlemek suretiyle kullandığı belge örneklerinin Maliye Bakanlığı ile arasında anlaşma bulunmayan kişiler tarafından basılarak çoğaltıldığını bilmesi gerekir ki, bu suçtan dolayı cezalandırılabilsin. Keza, yapılan değişiklikle söz konusu bentte "belge örnekleri" ibaresi değil "belgeler" ibaresi kullanılmıştır. Vergi mevzuatının uygulamasında "belge örneği" ibaresi, hukuk bilimindeki "suret"in karşılığı olarak kullanılmaktadır. Uygulamada ortaya çıkabilecek muhtemel bir yanlış anlaşılmanın önüne geçilmesi amacıyla işbu değişiklik yapılmıştır. Ancak, belirtilmek gerekir ki, matbaada basılan örneğin fatura örnekleri henüz kullanılmamışsa, ortada hukuken bir belge mevcut değildir. Belge, bu örnekler kullanılmak suretiyle fatura düzenlenmesi halinde ortaya çıkmaktadır. Keza işaret edilmek gerekir ki, Maliye Bakanlığı ile arasında anlaşma bulunmayan kişiler tarafından basılan örneklerin kullanılması, düzenlenen faturanın mutlak olarak sahteliği sonucunu doğurmaz.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 299 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 360 ıncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören (f) bendinde Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklikle maddenin başlığı sadeleştirilmiş, yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da olumlu görülmüş ve söz konusu bent, 300 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 362 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (g) bendi, 301 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 363 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören (ğ) bendinde, 363 üncü madde metninde yer alan "verilir" ibaresi, vergi mevzuatı uygulayıcıları arasında yerleşik dilin gereği olarak "kesilir" ibaresi olarak Alt Komisyon tarafından değiştirilmiş ve söz konusu değişiklik Komisyonumuzca da benimsenmiş ve 302 nci madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 367 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören (h) bendinde, maddedeki bazı ibarelerde vergi idarelerinin teşkilat yapısı göz önünde bulundurularak değişiklik yapılmış; bazı kavramlar 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun kullandığı kavramlarla uyumlu kılınmıştır. Keza, maddenin son fıkrasının ifadesi, "Ceza mahkemesi kararları, bu Kanunun dördün-

cü kitabının ikinci kısmında yazılı vergi cezalarını uygulayacak makam ve mercilerin işlem ve kararlarına etkili olmadığı gibi, bu makam ve mercilerce verilecek kararlar da ceza hâkimini bağlamaz.” olarak değiştirilmiştir. Buna göre, açılmış olan bir kamu davasında, örneğin belgede sahtecilik suçunun manevi unsurunun oluşmadığı gerekçesiyle sanıklar hakkında beraat kararı verilmiş olabilir. Ancak, bu belgelerin düzenlenmesi suretiyle bir vergi ziyaına sebebiyet verilmiş olabilir. Belgede sahtecilik suçunun manevi unsurunun oluşmadığı gerekçesiyle beraat kararının verilmiş olmasına rağmen, vergi ziyaına sebebiyet verilmiş olması dolayısıyla idari para cezası olarak vergi cezası verilebilmelidir. Keza, Maliye Bakanlığı ile arasında anlaşma bulunmayan kişiler tarafından basılan örneklerin kullanılması suretiyle fatura düzenlemiş olması dolayısıyla kişi hakkında cezaya hükmedilmiş olabilir. Ancak, düzenlenen fatura gerçek bir ticari ilişkiyi yansıtmış ve dolayısıyla, bir vergi ziyaına sebebiyet verilmemiş olabilir. Bu nedenle, 359 uncu maddenin (c) bendindeki suç oluştuğu gerekçesiyle mahkumiyete rağmen, şayet bu örnekler kullanılmak suretiyle fatura düzenlenmiş olması dolayısıyla vergi ziyaı doğmamışsa idari para cezası olarak vergi cezası verilmez. Ancak, vurgulamak gerekir ki, bu kural, mutlak değildir. Bir ticari ilişkide tutulan defter ve kayıtların sahte olmadığı, defter ve kayıtların gerçek bir ticari ilişkiyi yansıttığı ve içerikleri bakımından doğru olduğu gerekçesiyle beraat kararı vermiş olan ceza mahkemesinin kesinleşmiş hükmü, bu belgelere konu ticari ilişkiler dolayısıyla vergi ziyaına sebebiyet verildiği gerekçesiyle idari para cezası olarak vergi cezası verilmesine engel teşkil eder. Hatta, maddi gerçeği araştıran ceza mahkemesinin bu bağlamdaki hükmünün, sadece vergi mevzuatı uygulayıcıları tarafından değil, vergi mahkemeleri tarafından da göz önünde bulundurulması gerekir.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 303 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

213 sayılı Kanunun 371 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı) bendinde, 213 sayılı Kanunun 371 inci maddesindeki etkin pişmanlık hükümleri uygulamada ortaya çıkması muhtemel tereddütlerin ortadan kaldırılması amacıyla Alt Komisyon tarafından yeniden düzenlenmiş, söz konusu bent, 304 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 56 ncı, 57 nci ve 59 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören altmışsekizinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 305 inci, 306 ncı ve 307 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

237 sayılı Taşıt Kanununun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören altmışdokuzuncu fıkra, 308 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 79 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (a) bendi, 309 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 133 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, uygulamada ortaya çıkmış olan tereddütlerin giderilmesi amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca, yapılan bu değişiklik uygun görülmüş ve söz konusu bent, 310 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 134 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak idari yaptırım, adli yaptırıma çevrilmiş, ayrıca, maddenin son fıkrasında, cümlenin daha da açıklığa kavuşturulması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 311 inci madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 136 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırım miktarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu bent, 312 nci madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 137 nci, 138 inci ve 140 ıncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d), (e) ve (f) bentleri, 313 üncü, 314 üncü ve 315 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 143 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (g) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak adli yaptırım miktarı ile ilgili olarak maddeye ekleme Alt Komisyonca yapılmış, söz konusu madde üzerinde yapılan bu tasarruf, Komisyonumuzca uygun görülmüş ve 316 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 144 üncü, 147 nci ve 148 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ğ), (h) ve (ı) bentleri, 317 nci, 318 inci ve 319 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 149 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (i) bendinde, maddenin son fıkrasında, cümlenin daha da açıklığa kavuşturulması amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 320 nci madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 149/A maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (j) bendinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak idari yaptırım miktarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu bent, 321 inci madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 150 nci, 151 inci, 154 üncü, 155 inci, 156 ncı, 158 inci ve 159 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (k), (l) (m), (n), (o), (ö) ve (p) bentleri, 322 nci, 323 üncü, 324 üncü, 325 inci, 326 ncı, 327 nci ve 328 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 160 ıncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (r) bendinde, uygulamada ortaya çıkmış olan boşluğun ortadan kaldırılması amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca bu değişiklik uygun görülerek, söz konusu bent, 329 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 161 inci ve 163 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (s) ve (ş) bentleri, 330 uncu ve 331 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 164 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (t) bendinde, değiştirilmesi öngörülen söz konusu maddenin, yerleşmiş bir uygulaması olduğundan, söz konusu maddenin eski haliyle uygulamada kalması daha yararlı olacağı düşüncesiyle ilgili maddenin 298 sayılı Kanundaki metni kabul edilmiş, ancak adli yaptırım miktarlarında yeniden düzenleme yapılmış ve söz konusu bent, 332 nci madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 165 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (u) bendi, 333 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 166 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ü) bendinde, uygulamada ortaya çıkmış olan tereddütlerin giderilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca, değişiklik uygun görülerek söz konusu bent, 334 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 171 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (v) bendi, 335 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 173 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (y) bendinde, uygulamada ortaya çıkmış olan boşlukların giderilmesi amacıyla Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca yapılan bu değişiklik uygun görülmüş ve söz konusu bent, 336 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

298 sayılı Kanunun 174 üncü, 175 inci ve 176 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (z), (aa) ve (bb) bentleri, 337 nci, 338 inci ve 339 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

308 sayılı Tohumlukların Tescil, Kontrol ve Sertifikasyonu Hakkında Kanunun 13 üncü ve 14 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişbirinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 340 ıncı ve 341 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 7 nci, 17 nci ve 49 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişikinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 342 nci, 343 üncü ve 344 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişüçüncü fıkrada, memuriyete atanmanın koşullarını belirleyen maddenin birinci fıkrasının (A) bendinin (5) numaralı alt bendinde yer alan "iki yıl" ibaresi "bir yıl" olarak, "kaçakçılık suçlarından" ibaresinden önce gelen "ve" bağlacı "veya" olarak değiştirilmiştir. Keza, söz konusu alt bende, "devletin güvenliğine karşı suçlar" ibaresinden önce gelmek üzere "affa uğramış olsalar bile" ibaresi eklenmiştir. Anayasamızda Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri arasında genel ve özel af çıkarma yetkisi sayılmıştır. Bu iki af türünün hukuki sonuçları arasındaki fark, Türk Ceza Kanununun 65 inci maddesinde ortaya konmuştur. Bu durum karşısında madde metnine eklenen "affa uğramış olsalar bile" ibaresini özel affa özgülemek gerekir.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu fıkra, 345 inci madde olarak kabul edilmiştir.

775 sayılı Gecekondu Kanununun 37 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişdördüncü fıkrada, Türk Ceza Kanununa yapılan madde atıflarının tereddüt doğurmaması için madde numaralarının çıkartılması suretiyle Alt Komisyonca yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu fıkra, 346 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

854 sayılı Deniz İş Kanununun 50 nci ve 51 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişbeşinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak Alt Komisyon tarafından yapılmış olan idari yaptırım miktarlarındaki değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bentler, 347 nci ve 348 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

854 sayılı Kanunun 52 nci, 53 üncü ve ek 1 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç) ve (d) bentleri, 349 uncu, 350 nci ve 351 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1072 sayılı Rulet, Tilt, Langırt ve Benzeri Oyun Alet ve Makinaları Hakkında Kanunun 1 inci ve 2 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişaltıncı fıkranın (a) ve (b) bentleri, 352 nci ve 353 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanununun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişyedinci fıkranın (a) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel tereddütlerin önüne geçilmesi amacıyla Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca benimsenmiş ve söz konusu bent, 354 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, maddenin birinci fıkrasında yer alan “bir” yıllık sürenin kısa bir süre olarak değerlendirilmesinden dolayı söz konusu süre “iki” yıla çıkarılarak, söz konusu bent, 355 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, bu maddenin üçüncü fıkrasında tanımlanan fiilin niteliği dikkate alınarak müeyyide olarak idari para cezası öngörülmek suretiyle, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca kabul edilmiş ve söz konusu bent, 356 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 35 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, maddenin üçüncü fıkrasında mahalli mülki amir tarafından verilmesi öngörülen idari para cezasının eylemin dava ile ilgili olup hukuki nitelikte olması itibariyle Cumhuriyet savcısı tarafından verilmesinin daha uygun olacağı düşüncesiyle bu yönde değişiklik yapılmak suretiyle, Alt Komisyon tarafından yapılan değişiklik, Komisyonumuzca kabul edilmiş ve söz konusu bent, 357 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 56 ncı, 58 inci, 61 inci ve 62 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d), (e), (f) ve (g) bentleri, 358 inci, 359 uncu, 360 ıncı ve 361 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ğ) bendinde, maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında öngörülen idari ve adli para cezası miktarları ikinci ve üçüncü fıkralarda belirtilen ve kabahat veya suç oluşturan eylemlerin nitelikleri dikkate alınarak yükseltilmek suretiyle Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve 362 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 96 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (h) bendi, 29/6/2006 tarihli ve 5533 sayılı Kanun ile yürürlükten kaldırılmasından dolayı, Tasarı metninden çıkarılmıştır.

1136 sayılı Kanunun 150 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı) bendi, 363 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun 180 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (i) bendinde, uygulamada, adli yardım faslında zaman zaman ödenek arttığı ancak buna mukabil zorunlu müdafilik için ayrılan ve barolara gönderilen ödeneklerin yetersiz olduğu görüldüğü, bu gibi durumlarda Barolar Birliğine ödenek aktarma yetkisi verilerek rahatlama sağlanması amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca uygun görülmüş, ayrıca bu paraların denetiminin sağlanması amacıyla maddeye bir cümle eklenmiş, ve söz konusu bent, 364 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1136 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (j) bendi, 365 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 25 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişsekizinci fıkranın (a) bendi, 366 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1163 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, kooperatif yönetim kuruluna seçileceklerde aranacak mahkumiyet koşulu, uygulamada ortaya çıkmış olan sorunlar nedeniyle, Alt Komisyonca yeniden düzenlenmiş, bu değişiklik Komisyonumuzca uygun görülmüş ve söz konusu bent, 367 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1163 sayılı Kanunun 62 nci ve ek 2 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (a) ve (b) bentleri, 368 inci ve 369 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 68 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yetmişdokuzuncu fıkrada, yeni Bankacılık Kanununa uyum amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca benimsenmiş ve söz konusu fıkra, 370 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1264 sayılı Madeni Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören sekseninci fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen adli yaptırım miktarı, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş, Komisyonumuzca bu değişiklik benimsenmiş ve 371 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1447 sayılı Ticari İşletme Rehni Kanununun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksenbirinci fıkra, 372 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun 80 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksenikinci fıkrada, 1/1/2007 tarihinde yürürlüğe girecek 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile uygulamada yeknesaklığın ve eşitliğin sağlanması bakımından değişiklik yapılmak suretiyle 373 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 7 nci, 28 inci, 109 uncu, 111 inci, 138 inci, 151 inci, 152 nci, 156 ncı ve 157 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e), (f), (g) ve (ğ) bentleri, 374 üncü, 375 inci, 376 ncı, 377 nci, 378 inci, 379 uncu, 380 inci, 381 inci ve 382 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1512 sayılı Kanunun 158 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (h) bendinde, Türk Ceza Kanununa uyum amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, bu değişiklik Komisyonumuzca uygun görülmüş ve söz konusu bent, 383 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1512 sayılı Kanunun 159 uncu, 160 ıncı ve 166 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı), (i) ve (j) bentleri, 384 üncü, 385 inci ve 386 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1543 sayılı Genel Nüfus Yazımı Kanununun 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören Tasarının seksendördüncü fıkrası ile 1587 sayılı Nüfus Kanununda değişiklik yapılmasını öngören seksenbeşinci fıkrası, 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununca yürürlükten kaldırılması sebebiyle, ilgili fıkralar, Alt Komisyonca Tasarı metninden çıkarılmış, yapılan bu değişiklik, Komisyonumuzca da kabul edilmiştir.

1593 sayılı Erişme Kontrollu Karayolları Kanununun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksendördüncü fıkra, 387 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksenbeşinci fıkranın (a) bendinde, maddeyle düzenlenen, seyahat acentalarının sahiplerinde aranacak nitelikler arasındaki bazı suçlardan mahkum olmama koşulu, sadece hapis cezasına mahkum olmamak şeklinde Alt Komisyonca değiştirilmiş, ayrıca yine Alt Komisyonca uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmış, Komisyonumuz, bu değişiklikleri benimsemiş, söz konusu bent, 388 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1618 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 389 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1734 sayılı Yem Kanununun 12 nci ve 13 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören seksenaltıncı fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, kanunun koruduğu hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak idari yaptırım miktarlarında yeniden düzenlemeye gidilmiş, söz konusu bentler, 390 ıncı ve 391 inci maddeler olarak kabul edilmiş; 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi ise 392 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksenyedinci fıkranın (a) bendi, 393 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1774 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununca, yürürlükten kaldırılması nedeniyle bu bent Alt Komisyonca, Tasarı metninden çıkarılmış; yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca da kabul edilmiştir.

1774 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç) ve (d) bentleri, 394 üncü, 395 inci ve 396 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksensekizinci fıkrada, uygulamada ortaya çıkmış olan aksaklıkların giderilmesi açısından ve Kabahatler Kanununa uyum amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu fıkra, 397 nci madde olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 25 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören seksendokuzuncu fıkranın (a) bendinde, ilgili Kurumun personelinin görevleri ile bağlantılı olarak suç işlemelerinden dolayı 4483 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı ile ilgili hüküm eklenmiş ve söz konusu bent, 398 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Kanunun 33 üncü ve 36 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) ve (c) bentlerinde değişiklik yapılarak, aracı kurumlarının kurucularında aranan mahkumiyet koşulu, ifa edilen hizmetle bağlantılı olarak Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş, söz konusu bentler, 399 uncu ve 400 üncü maddeler olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Kanunun 46/A maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, Kurul, menkul kıymetlerin işlem gördüğü borsalar ve Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği tarafından verilen idarî para cezalarının tahsil edilen kısmının yüzde onluk miktarının az bulunması sebebiyle bu yüzdelik oranın, yüzde elliye çekilmesi suretiyle, söz konusu bent, 401 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen idari ve adli yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak yeniden belirlenmek suretiyle, ayrıca uygulamada ortaya çıkması muhtemel boşlukların ortadan kaldırılması amacıyla söz konusu bentte değişiklik yapılması suretiyle 402 nci madde olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Kanunun 47/A maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen idari yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak yeniden belirlenmiş ve söz konusu bent, 403 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

2499 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendi, 404 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun 11 inci ve 12 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören doksanıncı fıkranın (a) ve (b) bentleri, 405 inci ve 406 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiş; 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, yivsiz av tüfeği ruhsatnamesi olmaksızın bulundurulan yivsiz av tüfeğinin, Türkiye'ye yasadışı yollardan girmiş veya Türkiye'de kanunlara aykırı olarak imal edilmiş, menşei belli olmayan av tüfeklerinin olması halinde, ruhsatnameye bağlanıp bağlanmayacağına açıklık getirilmekte ve söz konusu av tüfeğinin, muhafaza altına alınmasından itibaren bir ay içinde menşeini ispata yarar belgenin ibraz edilememesi halinde, ruhsata bağlanmayıp mülkiyetinin kamuya geçirileceğini düzenleyen bir değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 407 nci madde olarak kabul edilmiştir.

2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksanbirinci fıkra, 408 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksanikinci fıkrada, maddenin birinci fıkrasının (b) ve (e) bentlerinde belirtilen yasakların, gelişen şartlara uygun olarak, gemilerde sağlığın korunması, gemi personeli ve yolcuların sağlık emniyeti önlemleriyle ilgili kapsamına açıklık getirilmesi amacıyla; ikinci fıkrasında, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi, verilen idari yaptırımların ölçülü ve orantılı şekilde verilmesini ve kanunun uygulanmasını sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 409 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 31 inci ve 32 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören doksanüçüncü fıkranın (a) ve (b) bentleri, 410 uncu ve 411 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2634 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen idari yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak yeniden belirlenmiş, ayrıca uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların bertaraf edilmesi amacıyla maddede, Alt Komisyonca değişiklik yapılmış; Komisyonumuzca bu değişiklikler benimsenmiş ve söz konusu bent, 412 nci madde olarak kabul edilmiştir.

2634 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 413 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2699 sayılı Umumi Mağazalar Kanununun 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksandördüncü fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen adli yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş, söz konusu bent, 414 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

2821 sayılı Sendikalar Kanununun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksanbeşinci fıkranın (a) bendinde, bu Tasarı ile diğer kanunlarda yapılmış olan aynı içerikteki düzenlemelere paralellik sağlamak amacıyla maddede değişiklik yapılmış, söz konusu bent, 415 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2821 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, Anayasa'nın 51 inci maddesinde 3/10/2001 tarihli ve 4709 sayılı Kanunun 20 nci maddesiyle yapılmış olan değişikliğe paralellik sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 416 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

2821 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, idari yaptırımların miktarı, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak yeniden belirlenmek suretiyle; ayrıca uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla müsadereye ve tazmine ilişkin hükümler Alt Komisyonca eklenmiş ve söz konusu bent, 417 nci madde olarak kabul edilmiştir.

2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 56 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksanaltıncı fıkranın (a) bendinde, bu Tasarı ile diğer kanunlarda yapılmış olan aynı içerikteki düzenlemelere paralellik sağlamak amacıyla, maddede değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 418 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2822 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 419 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2822 sayılı Kanunun 70 inci, 71 inci ve 72 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç) ve (d) bentlerinde, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen adli yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş ve söz konusu bentler, 420 nci, 421 inci ve 422 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.

2822 sayılı Kanunun 73 üncü, 74 üncü, 75 inci, 76 ncı ve 77 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e), (f), (g), (ğ) ve (h) bentleri, 423 üncü, 424 üncü, 425 inci, 426 ncı ve 427 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2822 sayılı Kanunun 78 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ı) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen adli yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş ve söz konusu bentler, 428 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2822 sayılı Kanunun 79 uncu ve 80 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (i) ve (j) bentleri, 429 uncu ve 430 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2827 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanunun 7 nci ve 8 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören doksanyedinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmak suretiyle, ayrıca, (b) bendiyle düzenlenen 8 inci maddenin ikinci fıkrası hükmüne açıklık getirmek suretiyle Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış olan söz konusu bentler, 431 inci ve 432 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.

Seçimlerde, bağımsız adaylarla ilgili olarak yaşanan karışıklığın önlenmesi ve seçimlerin tam bir disiplin içinde gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 26 ncı ve 28 inci maddelerinde değişiklik öngören önerge Komisyonumuzca kabul edilerek, önergenin söz konusu bentleri, 433 üncü ve 434 üncü maddeler olarak kabul edilmiştir.

2841 sayılı Zorunlu İlköğrenim Çağı Dışında Kalmış Okuma-Yazma Bilmeyen Vatandaşların, Okur-Yazar Duruma Getirilmesi veya Bunlara İlkokul Düzeyinde Eğitim-Öğretim Yaptırılması Hakkında Kanunun 10 uncu, 11 inci ve 12 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören doksansekizinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 435 inci, 436 ncı ve 437 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2844 sayılı Fındık Üretiminin Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören doksandokuzuncu fıkra, 438 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 28 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzüncü fıkranın (a) bendi, 439 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2860 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 440 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 65 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzbirinci fıkranın (a) bendinde, maddenin (b) fıkrası, 2863 sayılı Kanunun eski haliyle yerleşmiş bir uygulaması olduğundan, söz konusu maddenin (b) fıkrasının 2863 sayılı haliyle uygulamada kalması daha yararlı olacağı düşüncesiyle ilgili maddenin eski (b) fıkrası metni kabul edilmiş, ancak adli yaptırım miktarlarında yeni Türk Ceza Kanununun sistemine uyumunu sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış, ayrıca, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 441 inci madde olarak kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 442 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kanunun 67 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 443 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kanunun 68 inci, 69 uncu, 70 inci, 71 inci ve 73 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç), (d), (e), (f) ve (g) bentleri, 444 üncü, 445 inci, 446 ncı, 447 nci ve 448 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ğ) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, Komisyonumuzca 449 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

2863 sayılı Kanunun 75 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (h) bendi, 450 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2866 sayılı Öğrencilerle İlgili Bazı Basılı Evrakın Milli Eğitim Bakanlığınca Hazırlanması, Bastırılması ve Satılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzikinci fıkra, 451 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

2873 sayılı Milli Parklar Kanununun 20 nci ve 21 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzüçüncü fıkranın (a) ve (b) bentleri, 452 nci ve 453 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2893 sayılı Türk Bayrağı Kanununun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzdördüncü fıkrada, Kabahatler Kanununa uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, Komisyonumuz yapılan bu değişikliği benimsemiş ve söz konusu fıkra, 454 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 28 inci, 29 uncu, 30 uncu, 31 inci ve 32 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzbeşinci fıkranın (a), (b), (c), (ç) ve (d) bentleri, 455 inci, 456 ncı, 457 nci, 458 inci ve 459 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 12 nci, 13 üncü, 14 üncü, 18 inci, 47 nci, 98 inci, 102 nci, 141 inci ve 143 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltıncı fıkranın (a), (b), (c), (ç), (d), (e), (f), (g) ve (ğ) bentleri, 460 ıncı, 461 inci, 462 nci, 463 üncü, 464 üncü, 465 inci, 466 ncı, 467 nci ve 468 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3082 sayılı Kamu Yararının Zorunlu Kıldığı Hallerde, Kamu Hizmeti Niteliği Taşıyan Özel Teşebbüslerin Devletleştirilebilmesi Usul ve Esasları Hakkında Kanunun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyedinci fıkra, 469 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzsekizinci fıkra, 470 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3092 sayılı Çay Kanununun 2 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzdokuzuncu fıkra, 471 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3093 sayılı Türkiye Radyo – Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonuncu fıkra, 472 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununun 33 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonbirinci fıkranın (a) bendinde, maddede düzenlenen oda ve birlik organlarına seçileceklerde aranacak mahkumiyet koşulu, sadece hapis cezası olarak belirlenmek suretiyle, bu suçlardan adli para cezasına mahkum olanların bu görevi ifa etmelerini sağlayarak uygulamada ortaya çıkmış olan sorunların bertaraf edilmesi amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 473 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

3224 sayılı Kanunun 39 uncu, 45 inci ve 46 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c) ve (ç) bentleri, 474 üncü, 475 inci ve 476 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonikinci fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak, verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu fıkra, 477 nci madde olarak kabul edilmiştir.

3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanununun 44 üncü, 46 ncı, 47 nci ve 48 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonüçüncü fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak, verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmak suretiyle, 478 inci, 479 uncu, 480 inci ve 481 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

3285 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendi, 482 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3285 sayılı Kanunun 50 nci, 51 inci, 52 nci, 53 üncü, 54 üncü ve 55 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e), (f), (g), (ğ), (h) ve (ı) bentlerinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış, ayrıca fıkranın (g), (ğ) ve (h) bentlerinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla, bu maddelerdeki yasaklanan maddelerin hayvan sağlığı açısından zararlı veya tehlikeli olması halinde adli yaptırım uygulanacağı ve ayrıca tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine de hükmedilebileceği eklenmek suretiyle Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, Komisyonumuzca, bu değişiklikler benimsenmiş ve söz konusu bentler, 483 üncü, 484 üncü, 485 inci, 486 ncı, 487 nci ve 488 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

3285 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (i) bendi, 489 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3298 sayılı Uyuşturucu Maddelerle İlgili Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzondördüncü fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, ayrıca, Komisyonumuzca, maddeye açıklık sağlamak amacıyla, son fıkraya bir hüküm eklenmiş ve söz konusu fıkra, 490 ıncı madde olarak kabul edilmiştir.

3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 41 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonbeşinci fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, Komisyonumuzca 491 inci madde olarak kabul edilmiştir.

3402 sayılı Kadastro Kanununun 42 nci ve 43 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonaltıncı fıkranın (a) ve (b) bentleri, 492 nci ve 493 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonyedinci fıkranın (a) bendinde, maddede aynı Kanunun değişik madde ve fıkralarına atıflar yapılmaktadır. Değişik maddelere ve fıkralara yapılan atıflar kaldırılarak, madde anlaşılır bir şekilde ve detaylı olarak Alt Komisyonca düzenlenmiş, ayrıca maddeye, Komisyonumuzca, 3516 sayılı Kanunda belirlenen bazı yükümlülük veya yasakların yaptırımlarını belirlemek amacıyla eklemeler yapılmış ve söz konusu bent, 494 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

3516 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, maddede 15 inci maddede olduğu gibi benzer şekilde 3516 sayılı Kanunun değişik madde ve fıkralarına yapılan atıflar kaldırılmış ve 16 ncı madde anlaşılabilir şekilde ve detaylı olarak yeniden düzenlenmiştir. Ayrıca 16 ncı maddenin son fıkrası, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığı dikkate alınarak Türk Ceza Kanununun dolandırıcılık suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılması yönünde Alt Komisyonca değişiklikler yapılmış, ayrıca uygulamada nakledenlerle ilgili olarak oluşabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla Komisyonumuzca, birinci fıkrada değişiklikler yapılmış ve söz konusu bent, 495 inci madde olarak kabul edilmiştir.

3568 Sayılı Serbest Muhasebecilik Serbest Muhasebeci, Malî Müşavirlik ve Yeminli Malî Müşavirlik Kanununun 40 ıncı, 47 nci ve 49 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzonsekizinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 496 ncı, 497 nci ve 498 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3621 sayılı Kıyı Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzondokuzuncu fıkranın (b) bendinde, söz konusu Kanundaki yükümlülüklere aykırı davranışlarla ilgili olarak Türk Ceza Kanunu veya Kabahatler Kanunu hükümlerine yollamada bulunularak, bunların uygulanmasına imkan tanınması amaçlanmıştır. Keza, yapılan değişiklikle, Kıyı Kanunundaki bazı yükümlülüklere aykırı davranışın ortaya çıkardığı sonuçların giderilmesi bakımından çok daha etkin bir yöntem belirlenmiştir.

Alt Komisyonca yukarıda sözü edilen gerekçelerle değişiklik yapılmış, ayrıca maddede, Komisyonumuz tarafından, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış, bunun yanında maddenin etkin bir biçimde uygulanmasını sağlamak amacıyla, idari yaptırımlara karar vermeye yetkili kılınan makam mahalli mülki amir olarak belirlenmiş ve söz konusu bent, 499 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 24 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirminci fıkranın (a) bendi, 500 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3984 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, radyo ve televizyonlar aracılığıyla yapılan yayınlar yoluyla işlenen suçlarda sorumluların belirlenmesinin sağlanabilmesi amacıyla Komisyonumuzca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 501 inci madde olarak kabul edilmiştir.

3984 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, 502 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

3984 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, maddede yer alan adli para cezası, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak madde metninden çıkartılmak suretiyle, Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, yapılan bu değişiklik Komisyonumuzca benimsenmiş, ayrıca bu değişikliğin yanı sıra, radyo ve televizyonlar aracılığıyla yapılan yayınlar yoluyla işlenen suçlarda sorumluların belirlenmesinin sağlanabilmesi amacıyla Komisyonumuzca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 503 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmibirinci fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış, ayrıca maddenin uygulamada etkinliğini sağlamak amacıyla maddenin ikinci fıkrasına bir cümle eklenmiş ve söz konusu fıkra, 504 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 16 ncı, 17 nci, 55 inci ve 60 ıncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmiikinci fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde, rekabet yasaklarının daha etkin kılınabilmesi ve rekabet hukukuna ilişkin Avrupa Birliği müktesebatına uyum sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış, ayrıca, (ç) bendiyle düzenlenen 60 ıncı maddeye, ilgili Kurumun personelinin görevleri ile bağlantılı olarak suç işlemelerinden dolayı 4483 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı ile ilgili hüküm eklenmiş ve söz konusu bentler, 505 inci, 506 ncı, 507 nci ve 508 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 25 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmiüçüncü fıkranın (a) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış, ayrıca, maddenin ikinci fıkrasında yer alan 27 nci madde hükmü, aynı fıkrada zikredilen maddelerin neticelerinden daha ağır bir netice doğurmasından dolayı, daha ağır idari bir yaptırımın uygulanmasını sağlamak amacıyla bir sonraki fıkraya taşınmış ve söz konusu bent, 509 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

4077 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında verilen idari yaptırım kararlarına karşı, kanun yolunun, Kabahatler Kanunundan farklı olarak ne suretle uygulanacağı ve sonuçları hakkında düzenleme yapan bir fıkra maddeye eklenmiş ve söz konusu bent, 510 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 54 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmidördüncü fıkrada, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 511 inci madde olarak kabul edilmiştir.

4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmibeşinci fıkrada, Kabahatler Kanununun sistemine uyum sağlanması amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 512 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Tasarıya, görüşmeler sırasında, 4628 sayılı Kanunun 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören bir bent, önergeyle eklenmiştir. 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinde, Kabahatler Kanunu hükümlerine uyumun sağlanması için değişiklik yapılmakla birlikte, Kurul'un verdiği idari para cezalarına ilişkin olanlar da dahil bütün kararlara karşı kanun yolu olarak Danıştay'a başvurulacağına dair düzenleme yapılmıştır. Çeşitli kanunlarda yer alan idari para cezalarına karşı kanun yoluna ilişkin özel hükümler, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesi ile ilga olmuştur. 4628 sayılı Kanunun 12 nci maddesiyle ilgili olarak yapılan bu düzenlemeyle, bu Tasarıyla değiştirilmesi öngörülen Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesinde yapılan değişiklik de göz önünde bulundurularak, söz konusu mülga 12 nci maddenin tekrar kanunlaşması sağlanmış olacaktır. Önergeyle eklenen söz konusu (b) bendi, 513 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

4631 sayılı Hayvan Islahı Kanununun 16 ncı, 17 nci, 18 inci ve 19 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmialtıncı fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentlerinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, Komisyonumuzca 514 üncü, 515 inci, 516 ncı ve 517 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.

4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmiyedinci fıkranın (a) bendinde, bu Tasarı ile değiştirilen 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunuyla uyumlu hale getirilmesi için değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 518 inci madde olarak kabul edilmiştir.

4632 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 519 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

4632 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, maddenin uygulanması sırasında ortaya çıkması muhtemel aksaklıkların giderilmesi ve maddenin uygulamada etkinliğini sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 520 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4632 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendi, 521 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4634 sayılı Şeker Kanununun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmisekizinci fıkranın (a) bendinde, Türk Ceza Kanununa uygun olarak Alt Komisyonca yeniden düzenlenmiş ve söz konusu bent, 522 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendi, 523 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzyirmidokuzuncu fıkranın (a) bendinde, yasaklara aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 524 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

4646 sayılı Kanunun 10 uncu ve 12 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) ve (c) bentleri, 525 inci ve 526 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 38 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzuncu fıkrada, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 527 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun 12 nci ve 13 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzbirinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 528 inci ve 529 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzikinci fıkrada, Kanunun uygulanması sırasında muhtemel boşlukların giderilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 530 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 Sayılı Kanunda ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzüçüncü fıkrada, bu Kanun kapsamına giren tütün ve tütün mamulleri ile alkollü içkilerin yanında alkolün de izinsiz üretilmesinin cezalandırılması amacıyla değişiklik yapılmış, ayrıca, bu Kanun kapsamına giren mamullerin satış belgesi olmadan satışının yapılmasının ceza yaptırımı altına alınabilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 531 inci madde olarak kabul edilmiştir.

4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzdördüncü fıkrada, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranında değişiklik yapılması suretiyle, ayrıca aynı gerekçelerle, ilgili Kanunda mevcut olan fiillerin tekrarı halinde verilecek olan idari para cezalarının arttırılacağı hükmünün eklenmesi suretiyle, Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca benimsenmiş ve söz konusu fıkra, 532 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4857 sayılı İş Kanununun 107 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzbeşinci fıkrada, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranında değişiklik yapılması suretiyle, ayrıca maddeye açıklık kazandırmak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 533 üncü fıkra olarak kabul edilmiştir.

4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 14 üncü, 17 nci ve 20 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzaltıncı fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 534 üncü, 535 inci ve 536 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

4904 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi açısından Türk Ceza Kanununa yapılan atfın madde olarak açık bir şekilde belirlenmesi suretiyle Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 537 nci madde olarak kabul edilmiştir.

4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 1 inci maddesi ile kısım ve bölüm başlıkları ile 20 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzyedinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, 4915 sayılı Kanunun 1 inci ve 20 nci maddeler ile kısım ve bölüm başlıklarının Türk Ceza Kanununa ve Kabahatler Kanununa uyumunu sağlamak amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle; ayrıca 4915 sayılı Kanunun diğer bazı hükümlerine açıklık getirilmek suretiyle Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu bentler, 538 inci ve 539 uncu maddeler olarak kabul edilmiştir.

4915 sayılı Kanunun 21 inci, 22 nci, 23 üncü ve 24 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç), (d) ve (e) bentlerinde, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen adli ve idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bentler, 540 ıncı, 541 inci, 542 nci ve 543 üncü maddeler olarak kabul edilmiştir.

4915 sayılı Kanunun 25 inci, 26 ncı, 28 inci, 29 uncu ve 30 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f), (g) (ğ), (h) ve (ı) bentleri, 544 üncü, 545 inci, 546 ncı, 547 nci ve 548 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

3/5/2006 tarihli ve 5495 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi ile 2918 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırıldığından, ticari taşıt kullanım belgesi yerine ikame olarak sürücü mesleki yeterlik belgesinin karayolunda kullanılan tüm ticari taşıt sürücüleri için zorunluluk haline gelmesi nedeniyle yürürlükteki mevzuata uyum sağlanması amacıyla önergeyle, 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören düzenleme yapılmış, 4925 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde önergeyle yapılması öngörülen değişiklik, 549 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

4925 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzsekizinci fıkranın (a) bendi, 550 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4925 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, 3/5/2006 tarihli ve 5495 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle 2918 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (c) bendinde yapılan değişikliğe uyum sağlanması amacıyla, maddeye bir bent eklenmiş ve söz konusu bent, 551 inci madde olarak kabul edilmiştir.

4925 sayılı Kanunun 27 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, 552 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4925 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, uygulamada sorun oluşturabilecek terimlerin yerine, uluslararası kabul görmüş olan terimlerin kullanılması suretiyle Alt Komisyonca kabul edilen değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 553 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

4925 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendi, 554 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

4958 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun 6 ncı ve 17 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören Tasarının yüzkırkbirinci fıkrası, ilgili maddelerin, 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu hükümlerine göre yürürlükten kaldırıldığından, ilgili fıkra hükmünün madde metninden çıkartılması yönünde Alt Komisyonca yapılan bu tasarruf, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu fıkra, Tasarı metninden çıkarılmıştır.

5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 uncu ve 20 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzotuzdokuzuncu fıkranın (a) ve (b) bentleri, 555 inci ve 556 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5042 sayılı Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanunun 66 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkıncı fıkrada, Alt Komisyonca, Türk Ceza Kanununa uyum sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 557 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 16 ncı ve 17 nci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkbirinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, kanun tarafından korunan hukuki yarar ve fiilin ağırlığına göre bu yasaklara aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen adli yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış; ayrıca Komisyonumuzca, 17 nci maddenin birinci fıkrasında yer alan "yetkisi olmadan elektronik sertifika oluşturanlar veya" ibaresi, elektronik sertifikada bir yetkilendirme söz konusu olmadığından, madde metninden çıkarılmış ve söz konusu bentler, 558 inci ve 559 uncu maddeler olarak kabul edilmiştir.

5070 sayılı Kanunun 18 inci ve 19 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) ve (ç) bentleri, 560 ıncı ve 561 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkikinci fıkrada, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle söz konusu fıkra, 562 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5147 sayılı Entegre Devre Topoğrafyalarının Korunması Hakkında Kanunun 39 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırküçüncü fıkra, 563 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun 18 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkdördüncü fıkranın (a) bendinde, maddenin birinci ve üçüncü fıkraları değiştirilerek, birinci fıkradaki bazı fiiller açısından idari yaptırımın caydırıcılığı olmadığından, bu fiiller için adli yaptırım uygulanması yönünde değişiklik yapılmış, ayrıca üçüncü fıkrası da Ceza Muhakemesi Kanunu ve Ceza Kanunu hükümlerine göre yeniden düzenlenmek suretiyle Alt Komisyonca yapılan değişiklikler, Komisyonumuzca da benimsenmiş, ayrıca, bu Kanunun uygulamada etkinliğinin artırılmasını sağlamak amacıyla, Komisyonumuzca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 564 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

5149 sayılı Kanunun 20 nci, 21 inci, 22 nci, 23 üncü ve 24 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b), (c), (ç), (d) ve (e) bentleri, 565 inci, 566 ncı, 567 nci, 568 inci ve 569 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5149 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendinde, maddenin uygulanmasında ortaya çıkan tereddütler nedeniyle ve Kabahatler Kanununa uyum amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 570 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 74 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, yüzkırkbeşinci fıkranın (a) bendinde, bu Tasarı ile diğer kanunlarda yapılmış olan aynı içerikteki düzenlemelere paralellik sağlamak amacıyla maddede değişiklik yapılmış, söz konusu bent, 571 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5174 sayılı Kanunun 76 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (b) bendinde, maddenin yeniden düzenlenerek, uygulamada ortaya çıkması kuvvetle muhtemel sorunların bertaraf edilmesi, eksikliklerin giderilmesi ve benzer meslek kuruluşlarıyla ilgili yapılmış olan düzenlemelere uyumun sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 572 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5174 sayılı Kanunun 81 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (c) bendi, 573 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5174 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören, fıkranın (ç) bendinde, bu Tasarı ile diğer kanunlarda yapılmış olan aynı içerikteki düzenlemelere paralellik sağlamak amacıyla maddede değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 574 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

5179 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun bölüm başlığında ve 29 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkaltıncı fıkranın (a) bendinde, maddede yer alan tekrar ifadesine açıklık getirmek ve bu şekilde uygulamada ortaya çıkması muhtemel aksaklıkların önüne geçilmesi açısından Alt Komisyonca yapılan değişiklik, Komisyonumuzca da benimsenmiş ve söz konusu bent, 575 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5179 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören (b) bendi, 576 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkyedinci fıkranın (a) bendi, 577 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5188 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, maddede belirlenen özel güvenlik görevlilerinde aranan mahkumiyet koşulu Türk Ceza Kanununa uyum sağlamak amacıyla Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 578 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5188 sayılı Kanunun 19 uncu, 20 nci, 21 inci, 23 üncü ve 25 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç), (d), (e) ve (f) bentleri, 579 uncu, 580 inci, 581 inci, 582 nci ve 583 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5193 sayılı Optisyenlik Hakkında Kanunun 14 üncü ve 15 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırksekizinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 584 üncü ve 585 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanununun 28 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzkırkdokuzuncu fıkrada, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında; ayrıca, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu fıkra, 586 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanununun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellinci fıkra, 587 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanunun 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellibirinci fıkra, 588 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5225 sayılı Kültür Yatırımları ve Girişimlerini Teşvik Kanununun bölüm başlığı ile 12 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzelliikinci fıkrada, Kabahatler Kanununa uyum sağlanması amacıyla ve Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 589 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci ve 73 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzelliüçüncü fıkranın (a) ve (b) bentleri, 590 ıncı ve 591 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5237 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, Tasarının yüzelliyedinci fıkrasıyla değiştirilen Ceza Muhakemesi Kanununun uzlaşmaya ilişkin hükümleri karşısında, Türk Ceza Kanununun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının değiştirilmesine gerek görülmemiş ve söz konusu (c) bendi, Alt Komisyonca Tasarı metninden çıkarılmış, Komisyonumuz, yapılan bu değişikliği kabul etmiştir.

5237 sayılı Kanunun 87 nci ve 89 uncu maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) ve (d) bentleri, 592 nci ve 593 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5237 sayılı Kanunun 191 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, maddenin ikinci fıkrasında, "mahkeme," ibaresinden sonra gelmek üzere "birinci fıkraya göre hüküm vermeden önce" ibaresi eklenmiştir. Böylece, madde metninin anlaşılmasında oluşabilecek bir tereddüdün önüne geçilmesi amaçlanmıştır. Keza, söz konusu maddenin altıncı fıkrasında yer alan "tabi tutulur" ibaresi "tabi tutulabilir" olarak değiştirilmiştir. Ayrıca, bu fıkraya eklenen üçüncü cümle ile, kişinin bu fıkra hükümlerine göre tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulabilmesi için, bu suç nedeniyle kovuşturma aşamasında hakkında tedavi ve denetimli serbestlik kararının verilmemiş olması gerekmektedir. Şayet kişi, kovuşturma evresinde hakkında tedavi ve denetimli serbestlik kararı verilmesine rağmen, bu kararın gereklerine uymamış olması dolayısıyla hapis cezasına mahkum edilmişse, artık hükümden sonra bu kişi hakkında hapis cezasının infazını engelleyecek şekilde tedavi ve denetimli serbestlik uygulanamaz, yani hapis cezası infaz edilir.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 594 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

Örgütlü suçlulukta, etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanılmasına sınırlama getirmek amacıyla, 5237 sayılı Kanunun 221 inci maddesine bir fıkra eklenmesini öngören bir önerge verilmiş ve verilen önerge, 595 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5237 sayılı Kanunun 234 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendi, 596 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 4 üncü, 5 inci ve 6 ncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellidördüncü fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 597 nci, 598 inci ve 599 uncu maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5253 sayılı Dernekler Kanununun 27 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellibeşinci fıkranın (a) bendi, 600 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5253 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, aşağıda ayrıntılı olarak açıklanan gerekçelerle Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmıştır:

Derneğe ait tutulması gereken defter ve kayıtları tutmayanlar hakkında idari para cezası öngörülmüş, ancak maddenin bu haliyle tasdiksiz olarak tutulması, usule uygun tutulmaması gibi durumları kapsamadığı ve bu iki halin müeyyide dışı kaldığı, yapılan uygulamanın da bunu doğrular şekilde olduğu görülmüş olup, tasdiksiz defter tutma durumunda ise defter ve kayıtların usule uygun tutulmaması halinde müeyyideye bağlanmasını sağlayan değişiklik yapılmıştır. Ayrıca, Kanunda adına yetki belgesi düzenlenmediği halde derneğe gelir toplayanlar ve bu şekilde toplanmasına izin verenler hakkında bir müeyyide bulunmadığı öngörülerek bu fiili işleyenler hakkında da idari para cezası verilmesinin doğru olacağı düşünülmüş ve buna göre düzenleme yapılmıştır.

32 nci maddenin (f) bendinde de derneğe ait para ve para hükmündeki evrak ve sair malları hakkında suç işleyenler Türk Ceza Kanununun güveni kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılacağı öngörülmüştür. 5253 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin (f) bendine eklenen bir cümle ile mahkemece, yargılama sırasında sanıkların organlardaki görevlerde geçici olarak uzaklaştırılabilmelerine imkan tanıyan bir hüküm getirilmiş ve bu şekilde yargılanan dernek organlarındaki görevlilerin daha fazla zarar vermeleri veya delilleri karartmalarının önlenmesi için mahkemeye yetki verilmiştir. Ayrıca aynı maddenin (g) bendine; yabancı derneklerin Türkiye'de izinsiz temsilcilik veya şube açmaları veya faaliyette bulunmaları yasaklanmış olmakla birlikte genel merkezi yurtdışında bulunan ve kâr amacı gütmeyen çeşitli isimler altındaki kuruluşların Türkiye'de izinsiz faaliyette bulunmalarını veya şube yahut da temsilcilik açmalarını önleyen bir hüküm bulunmadığı görülerek bunların da denetimsiz kalmalarını önlemek amacıyla yabancı dernekler ibaresinin yanına, "merkezi yurtdışında bulunan ve kâr amacı gütmeyen kuruluşlar" ibaresi eklenmiştir.

32 nci maddenin (k) bendinde yapılan değişiklik ile denetim sırasında defter ve belgelerin zayi olduğundan bahisle çok kolay bir şekilde denetimden kaçırmalarının önlenmesi için ilgililere defter ve belgelerin kaybolduğu veya kullanılamaz hale geldiği tarihten itibaren onbeş gün içinde bu durumu mahkemeye müracaat ederek belgelendirmeleri veya en azından müracaat ettiklerini belgelendirmeleri şeklinde yükümlülük getirilmiştir. Ayrıca Komisyonumuzca, (l) bendinde yer alan 21 inci madde hükmü, fiilin ağırlığına rağmen bunun karşısında uygulanan yaptırımın yetersizliği nedeniyle (k) bendine taşınmıştır.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 601 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5253 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, 602 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5262 sayılı Organik Tarım Kanununun 12 nci ve 13 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellialtıncı fıkranın (a) ve (b) bentleri, 603 üncü ve 604 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6 ncı ve 100 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzelliyedinci fıkranın (a) ve (b) bentleri, 605 inci ve 606 ncı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Kanunlarda öngörülen tutukluluk sürelerinin dolması nedeniyle salıverilenler hakkında, maddede düzenlenen ceza miktarı koşulu aranmaksızın adli kontrole ilişkin hükümlerin uygulanmasına olanak sağlamak amacıyla 5271 sayılı Kanunun 109 uncu maddesinde değişiklik yapılmasını öngören bir önerge kabul edilmiş ve söz konusu önerge, 607 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendi, 608 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 150 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (ç) bendinde, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 609 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 171 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (d) bendi, 610 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (e) bendinde, aşağıda ayrıntılı olarak açıklanan gerekçelerle Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmıştır:

5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesine eklenen sekizinci fıkra yeniden düzenlenmiştir. Buna göre, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmesi halinde, sanık, beş yıl sürecek bir denetim süresine tabi tutulacaktır. Bu süre sabit bir süre olup, cezanın süresi veya miktarına göre değişmemektedir. Ayrıca, denetim süresine tabi tutmak zorunlu olup, mahkemenin bu konuda bir takdir yetkisi de bulunmamaktadır. Beş yıllık denetim süresi içinde, ayrıca, üç bent halinde sayılan yükümlülüklere ya da takdir edilecek başka yükümlülüklere, denetimli serbestlik tedbiri olarak, mahkeme tarafından karar verilebilecektir. Denetimli serbestlik tedbirine veya tedbirlerine karar vermek, mahkemenin takdirindedir. Şayet denetimli serbestlik tedbirine karar verilmişse, süresi bir yıldan fazla olamayacaktır. Bu sürenin belirlenmesinde sanığın mahkum edildiği cezanın süresi veya miktarı dikkate alınabilecektir.

Söz konusu bentte yapılan değişiklikle, Ceza Muhakemesi Kanununun 231 inci maddesine eklenen onuncu fıkra yeniden düzenlenmiştir. Onuncu fıkraya göre, beş yıllık denetim süresi içinde sanığın kasten yeni bir suç işlememesi ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklerine uygun davranması halinde, açıklanması geri bırakılan mahkumiyet hükmü ortadan kaldırılacak ve davanın düşmesine hükmedilecektir. Dikkat edilmelidir ki, düşme kararı verilebilmesi için, süresi en fazla bir yıl olabilen denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklere uygun davranılması tek başına yeterli olmamakta, ayrıca, hükmün açıklanmasının geri bırakıldığı tarihten itibaren beş yıl içinde kasten bir suçun işlenmemiş olması da gerekmektedir.

Yine aynı bentte yapılan değişiklikle, Ceza Muhakemesi Kanununun 231 inci maddesine eklenen onbirinci fıkra yeniden düzenlenmiştir. Onbirinci fıkraya göre, denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklere aykırı davranılması halinde hükmün açıklanması gerekecektir. Şayet sanık denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülükleri yerine getirmemişse, mahkeme yeni bir mahkumiyet hükmü kuracaktır. Ancak mahkeme, bu hükmü kurarken, sanığın durumunu değerlendirerek, cezasının yarısına kadar bir kısmının infaz edilmemesine karar verebilir. Bu sürenin belirlenmesinde, sanığın gereklerine uygun davrandığı yükümlülük süresi de dikkate alınabilecektir. Sanığın denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülükleri yerine getirememesi dolayısıyla yeni bir mahkumiyet hükmü kuracak olan mahkeme, infazda indirim yerine, hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine ya da seçenek yaptırımlara çevrilmesine de karar verebilir. Ancak bu kararların verilebilmesi için, ertelemenin veya seçenek yaptırımlara çevirmenin koşullarının varlığı aranacaktır.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 611 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 253 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (f) bendinde, aşağıda ayrıntılı olarak açıklanan gerekçelerle Alt Komisyon tarafından değişiklik yapılmıştır:

Söz konusu bentte yapılan değişiklikle, 5271 sayılı Kanunun 253 üncü maddesi, yirmidört fıkra olarak yeniden düzenlenmiştir. 253 üncü maddenin birinci ve ikinci fıkralarında uzlaşmaya tabi suçların kapsamı gösterilmektedir. Buna göre; Türk Ceza Kanununda veya diğer kanunlarda yer alan soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlar ile soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan suçlardan listede gösterilenler uzlaşmaya tabidir. Türk Ceza Kanunu dışındaki kanunlarda yer alan ve re'sen takip edilebilen suçlarda uzlaşma hükümlerinin uygulanabilmesi için, ilgili kanunlarda bu konuda bir açıklığın bulunması gerekmektedir. Birinci fıkrada, ayrıca, uzlaşmanın tarafı olabilecek mağdur veya suç-

tan zarar görenin niteliği de belirtilmektedir. Buna göre, ancak gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişisi olan mağdur veya suçtan zarar görenler uzlaşmanın tarafı olabilecektir. Ayrıca, Komisyonumuzca, birinci fıkranın (b) bendinde yer alan, Türk Ceza Kanununun "Kasten yaralama" başlıklı 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrası, "Tehdit" başlıklı 106 ncı maddesinin birinci fıkrası ile "Hakaret" başlıklı 125 inci maddesi, sözü edilen suçların uzlaşma kapsamına girmesinin uygulamada yararlı olamayacağı gerekçesiyle ve ayrıca ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla, madde metninden çıkarılmıştır.

Üçüncü fıkra, uzlaşma hükümlerinin uygulanmayacağı suçları göstermektedir. Şikâyete tabi olarak veya re'sen soruşturulan ve kovuşturulan suçlardan etkin pişmanlık hükümlerine yer verilenler ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, uzlaşma hükümleri uygulanamayacaktır.

Dördüncü ve devamı fıkralar soruşturma evresinde uzlaşmanın usulünü ve esaslarını düzenlemektedir.

Dördüncü fıkraya göre, soruşturma konusu suçun uzlaşmaya tabi olması halinde, Cumhuriyet savcısı veya talimatı üzerine adli kolluk görevlisi, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunur. Şüphelinin, mağdurun veya suçtan zarar görenin reşit olmaması halinde, uzlaşma teklifi kanuni temsilcisine yapılır. Bu kişilerin reşit olup olmadıkları Cumhuriyet savcısı tarafından araştırıldıktan sonra, uzlaşma teklifinin muhatabı belirlenecektir. Cumhuriyet savcısı uzlaşma teklifini açıklamalı tebligat yoluyla yapabileceği gibi, başka bir yargı çevresinde bulunan şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görene istinabe yoluyla da yapabilecektir. Cumhuriyet savcısının talimatı üzerine uzlaşma teklifinde bulunabilecek olan adli kolluk görevlisinin ise böyle bir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla adli kolluk görevlisi, ancak, huzurda bulunan şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunabilecektir. Huzurda, açıklamalı tebligat veya istinabe yoluyla kendisine uzlaşma teklifinde bulunulan şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, bu tekliften haberdar olduktan itibaren en geç üç gün içinde kararını bildirmek zorundadır; aksi takdirde teklifi reddetmiş sayılacaktır.

Beşinci fıkrada, uzlaşma teklifinde bulunulan kişiye, uzlaşmanın mahiyetinin ve uzlaşmayı kabul veya reddetmesinin hukuki sonuçlarının anlatılması öngörülmektedir. Bu noktada şüpheliye yapılacak açıklamalar ile mağdur veya suçtan zarar görene yapılacak açıklamalar farklı olacaktır. Uzlaşmanın mahiyeti ile uzlaşmayı kabul veya reddetmenin hukuki sonuçları, kısmen bu maddenin çeşitli fıkralarında düzenlenmektedir. Örneğin şüpheliye yönelik açıklamada; uzlaşmış olmasının suçu kabul anlamına gelmediği, uzlaştırma müzakereleri sırasında yapacağı açıklamaların ve bu açıklamalara ilişkin tutanakların, mevcut soruşturmada ve disiplinle ilgili olanlar da dahil olmak üzere, hiçbir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamayacağı, uzlaştırmacı ücreti ile diğer uzlaştırma giderlerinin yargılama giderlerinden sayılacağı ve uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde bu giderlerin devlet hazinesinden karşılanacağı söylenebilecektir. Mağdur veya suçtan zarar görene yönelik açıklamada ise; edimin yerine getirilmemesi halinde uzlaşma sonucunda düzenlenen raporun İcra ve İflas Kanununun ilgili hükmünde yazılı ilam niteliğini haiz belgelerden sayıldığı, uzlaşmanın sağlanması halinde aynı fiil nedeniyle tazminat davası açamayacağı, açılmış bir dava varsa bundan feragat etmiş sayılacağı anlatılabilecektir. Gerek şüpheliye, gerek mağdur veya suçtan zarar görene, uzlaşmanın ancak soruşturma evresinde mümkün olduğu, uzlaştırmanın sonuçsuz kalması halinde ne soruşturma ne de kovuşturma evresinde bir daha uzlaştırma yoluna gidilemeyeceği, ancak isterlerse kendilerinin iddianame düzenleninceye kadar uzlaşabilecekleri bildirilebilecektir.

Altıncı fıkraya göre; resmi mercilere beyan edilmiş olup da soruşturma dosyasında yer alan adreste bulunmama, yurt dışında olma ya da başka bir nedenle mağdur veya suçtan zarar görene, bu kişiler veya şüpheli reşit değillerse kanuni temsilcilerine ulaşılamamakta ise, uzlaşma yoluna gidilmeksizin soruşturma sonuçlandırılır.

Yedinci fıkraya göre; birden fazla kişinin mağduriyetine veya zarar görmesine sebebiyet veren bir suçtan dolayı uzlaşma yoluna gidilebilmesi için, mağdur veya suçtan zarar görenlerin hepsinin uzlaşmayı kabul etmesi gerekir. Bunlardan birinin kabul etmemesi halinde, artık diğerlerine uzlaşma teklifinde bulunulması gerekmemektedir.

Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifinin kabul edilmesinin, soruşturma konusu suça ilişkin delillerin toplanmasına ve koruma tedbirlerinin uygulanmasına engel olmayacağı hususu sekizinci fıkrada düzenlenmektedir. Teklif sırasında uzlaşmanın sonucu henüz bilinemediğinden, delillerin toplanmasına devam edilmesi gerekmektedir. Özellikle, yerine getirilmesi ileri tarihe bırakılan, takside bağlanan veya süreklilik arzeden bir edim söz konusu olduğu için kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilmesi üzerine, daha sonra uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, şüpheli hakkında kamu davası açmak için, toplanan delillerin suçun işlendiği hususunda yeterli şüphe oluşturması aranacaktır. Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifinin kabul edilmesi, koruma tedbirlerine başvurulabilmesine, örneğin şüphelinin tutuklanmasına engel bir neden sayılmayacaktır.

Dokuzuncu fıkra, teklifin ilgililerce kabulü halinde uzlaşmanın kimin tarafından gerçekleştirilebileceğini öngörmektedir. Cumhuriyet savcısı uzlaşmayı kendisi gerçekleştirebileceği gibi, uzlaştırmacı olarak avukat görevlendirilmesini barodan isteyebilir. Bunun yanında, Komisyonumuzca, uzlaşma müessesesinin sağlıklı bir şekilde uygulanabilmesini sağlamak amacıyla sadece hukuk öğrenimi görmüş kişiler arasından uzlaşmacı görevlendirilebilmesi ile ilgili değişiklik yapılmıştır.

Onuncu fıkra, Ceza Muhakemesi Kanununun hakimin davaya bakamayacağı haller ile reddi sebeplerinin, uzlaştırmacı görevlendirilmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulacağı hükmünü içermektedir. Bu konuda özel bir red veya çekinme süreci öngörülmemiş olup, uzlaşmanın taraflarının veya uzlaştırmacının bu hususlaki endişelerinin dikkate alınması gerekmektedir.

Onbirinci fıkraya göre, Cumhuriyet savcısı dışında birisinin uzlaştırmacı olarak görevlendirilmesi halinde, görevlendirilen uzlaştırmacıya soruşturma dosyasında yer alan ve Cumhuriyet savcısınca uygun görülen belgelerin birer örneği verilir. Cumhuriyet savcısı uzlaştırmacıya, soruşturmanın gizliliği ilkesine uygun davranmakla yükümlü olduğunu hatırlatır.

Onikinci fıkrada, soruşturmayı sürüncemede bırakmayacak makul bir uzlaşma süresi öngörülmektedir. Uzlaştırmacı, dosya içindeki belgelerin birer örneği kendisine verildikten itibaren en geç otuz gün içinde uzlaşmayı sonuçlandıracaktır. Cumhuriyet savcısı bu süreyi yirmi gün daha uzatabilir.

Onüçüncü fıkraya göre, soruşturmanın gizliliğinin gereği olarak, uzlaşma müzakereleri gizli olarak yürütülür. Uzlaşma müzakerelerine şüpheli, mağdur, suçtan zarar gören, kanuni temsilci, müdafi ve vekil katılabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenin kendisi veya kanuni temsilcisi ya da vekilinin müzakerelere katılmaktan imtina etmesi halinde, uzlaşmayı kabul etmemiş sayılır. Müdafiin müzakerelere katılmamasının uzlaşmaya olumsuz bir etkisi kabul edilmemiştir.

Ondördüncü fıkraya göre, uzlaştırmacı, müzakereler sırasında izlenmesi gereken yöntemle ilgili olarak Cumhuriyet savcısıyla görüşebilir. Cumhuriyet savcısı da, uzlaştırmacıya talimatlar verebilir.

Uzlaşma müzakereleri olumlu veya olumsuz olarak sonuçlandığında uzlaştırmacı, onbeşinci fıkra uyarınca bir rapor hazırlayacaktır. Raporun uzlaşma sürecini doğru ve eksiksiz yansıtması gerekmektedir. Rapor ile birlikte, uzlaştırmacıya önceden verilmiş olan belge örnekleri Cumhuriyet savcısına teslim edilecektir. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, rapor içeriğinde, tarafların ne suretle, hangi şartlarla uzlaştığı ayrıntılı olarak açıklanacaktır.

Onaltıncı fıkrada, maddede belirtilen uzlaşma sürecine tabi olmaksızın tarafların daha sonra kendi iradeleri ile de anlaşabilecekleri öngörülmektedir. İddianame düzenleninceye kadar, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören, uzlaştıklarını gösteren bir belge ile Cumhuriyet savcısına başvurabilirler.

Onyedinci fıkra, uzlaşma sonucunun Cumhuriyet savcısı tarafından denetlenmesini öngörmektedir. İster bu maddedeki usul ve esaslar izlenerek, isterse tarafların aralarında anlaşmaları suretiyle olsun, Cumhuriyet savcısı, edimin özgür iradeye dayanmadığını ve edimin hukuka aykırı olduğunu belirlerse, uzlaşmayı kabul etmeyecektir.

Onsekizinci fıkrada, defaatle uzlaştırma girişiminde bulunulamayacağı hususu öngörülmektedir. Böylece şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, soruşturma ve kovuşturma evresinde bir daha bu süreçten yararlanamayacaklarını, ancak isterlerse, iddianame düzenleninceye kadar kendi aralarında anlaşabileceklerini bileceklerdir.

Ondokuzuncu fıkraya göre, uzlaşma, bir edimin yerine getirilmesi veya yerine getirileceğinin taahhüt edilmesi halinde gerçekleşebilecektir. Şüphelinin edimini def'aten yerine getirmesi halinde, hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilecektir. Yerine getirilecek olan edim, maddi veya manevi bir zararın karşılığı olabileceği gibi, örneğin özür dileme şeklinde de olabilir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya örneğin mağdurun belirli bir süre istihdam edilmesi gibi, süreklilik arzetmesi halinde, 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, şüpheli hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilecektir. Bu durumda 171 inci maddedeki şartların aranmayışının ve kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verip vermemek hususunda Cumhuriyet savcısının bir takdir yetkisinin bulunmamasının nedeni; ileri bir tarihe bırakılmış veya takside bağlanmış olan ya da süreklilik arzeden edimin yerine getirileceği taahhüdünün izlenmesi gereğidir. Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararından sonra uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, 171 inci maddenin dördüncü fıkrasındaki şart aranmaksızın, kamu davası açılmak üzere şüpheli hakkında iddianame düzenlenecektir. Bunun için, uzlaşma sürecinde de delil toplanmaya devam edilmesi gerekmektedir.

Uzlaşma ile aynı zamanda mağdurun veya suçtan zarar görenin maddi ve manevi zararlarının karşılanması amaçlandığından, uzlaşmanın sağlanması halinde, artık, zararın giderilmeyen bölümü için, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 2005/10-84 Esas ve 2005/90 Karar sayılı kararında da belirtildiği üzere, icra takibi yapılamayacağı gibi, hukuk mahkemesinde dava açılamaz, açılmış bir dava varsa bundan feragat edilmiş sayılır. Şüphelinin edimini yerine getirmemesi halinde, uzlaştırma süreci sonunda düzenlenen rapor veya tarafların kendi aralarında uzlaştıklarını gösterir belge, İcra ve İflas Kanununun 38 inci maddesinde yazılı ilam niteliğini haiz belgelerden sayılacaktır.

Yirminci fıkra düzenlemesine göre, uzlaştırma müzakereleri sırasında yapılan açıklamalar, herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamaz. Müzakereler sırasında yapılan açıklamalar, lehe veya aleyhe olacak şekilde, mevcut soruşturma ve kovuşturmada delil olarak kullanılamayacağı gibi, başka bir ceza veya disiplin muhakemesinde, hukuk davasında, idari bir davada veya başka herhangi bir uyuşmazlıkta da delil olarak kullanılamayacaktır. Bu hüküm, özellikle, uzlaşma hususunda çekingen davranabilecek olan şüpheliler bakımından önemli bir güvence oluşturmaktadır.

Yirmibirinci fıkra, dava zamanaşımı ve kovuşturma koşulu olan dava sürelerinin işlememesi ile ilgilidir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenden birine ilk uzlaşma teklifinde bulunulduğu tarihten itibaren uzlaştırma girişiminin sonuçsuz kaldığı ve en geç, uzlaştırmacının raporunu düzenleyerek Cumhuriyet savcısına verdiği tarihe kadar dava zamanaşımı ile kovuşturma koşulu olan dava süresi işlemeyecektir. Her ne kadar uzlaştırma sürecinde oldukça kısa süreler öngörülmekte ise de, özellikle bazı dava sürelerinin de kısalığı karşısında, bu düzenleme önem arzetmektedir.

Yirmiikinci fıkrada uzlaştırmacı ücreti ile diğer uzlaştırma giderleri düzenlenmektedir. Buna göre, uzlaştırmacıya ödenecek ücret de dahil olmak üzere, uzlaştırma giderleri, 324 üncü madde kapsamında yargılama giderlerinden sayılmaktadır. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, bu giderler Devlet Hazinesinden karşılanacaktır.

Yirmiüçüncü fıkra, uzlaşma sonucunda verilecek kararlara karşı başvurulabilecek kanun yollarına ilişkindir.

Yirmidördüncü fıkra yönetmelik hükmüdür.

Alt Komisyon tarafından, yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı üzere yapılmış olan bu değişiklik, Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve söz konusu bent, 612 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunun 254 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (g) bendinde, 5271 sayılı Kanunun, bu Tasarı düzenlenen diğer maddelerine uyumunun sağlanması amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 613 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

“Kanun yararına bozma” ve “Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının kanun yararına başvurması” başlıklı, 5271 sayılı Kanunun 309 uncu ve 310 uncu maddelerinde, maddelerin uygulamada, daha etkin ve hızlı işletilebilmesinin sağlanması amacıyla, ilgili maddelerde değişiklik yapılmasını öngören önerge, 614 üncü ve 615 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

5271 sayılı Kanunda, bu Tasarı ile getirilen “hükmün açıklanmasının geri bırakılması” müessesesinin uygulanmasında yargılama giderlerine ilişkin olarak uygulamada doğabilecek tereddütlerin giderilmesi amacıyla, 5271 sayılı Kanunun 325 inci maddesinde değişiklik öngören önerge, 616 ncı madde olarak kabul edilmiştir.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 107 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellisekizinci fıkra, 617 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzellidokuzuncu fıkranın (a) bendinde, maddede düzenlenen lisanslı depo işletenlerde aranacak mahkumiyet şartı Türk Ceza Kanununa göre Alt Komisyonca yeniden belirlenmiş ve söz konusu bent, 618 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5300 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere verilmesi öngörülen idari yaptırımlar, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak, daha ağır cezayı gerektiren bir durum olarak kabul edilmesi dolayısıyla adli yaptırıma dönüştürülmek suretiyle 619 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 51 inci, 55 inci, 56 ncı ve 60 ıncı maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışıncı fıkranın (a), (b), (c) ve (ç) bentleri, 620 nci, 621 inci, 622 nci ve 623 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışbirinci fıkranın (a) bendinde, Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere, kanun tarafından korunan hukuki yarar ile fiilin ağırlığı dikkate alınarak verilmesi öngörülen idari yaptırım oranlarında Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 624 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, suçun işlenişine iştirak etmemiş olan tüzel kişilerin yetkililerinin, ceza hukukundan kaynaklanan sorumluluktan muaf olmalarını sağlamak amacıyla, Alt Komisyonca değişiklik yapılmış, söz konusu bent, 625 inci madde olarak kabul edilmiştir.

5307 sayılı Kanunun 18 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c) bendinde, Kabahatler Kanununa uyum sağlanmak amacıyla değişiklik yapılmak suretiyle, Alt Komisyonca değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 626 ncı madde olarak Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 8 inci ve 13 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışikinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde, uygulamada ortaya çıkmış olan aksaklıkların ve tereddütlerin giderilmesi amacıyla Alt Komisyonca, ve Komisyonumuzca değişiklik yapılmış; ayrıca (b) bendiyle değiştirilmesi öngörülen 5320 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinde, Avukatlık Kanununda, bu Tasarı ile yapılmış olan düzenlemeye paralellik sağlamak amacıyla Komisyonumuzca değişiklik yapılmış ve söz konusu bentler, 627 nci ve 628 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

5324 sayılı Kozmetik Kanununun 5 inci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışüçüncü fıkra, 629 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışdördüncü fıkranın (a) bendi, 630 uncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

5326 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (b) bendinde, idari para cezalarının tahsil yetkisi ve gelir kaydı konusunda 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli cetvellerinin esas alınması amacıyla, ayrıca, kanunun etkin ve hızlı bir şekilde uygulanabilirliğini sağlamak amacıyla değişiklik yapılmış ve söz konusu bent, 631 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Düşük miktardaki idari para cezaları ile ilgili olarak 5326 sayılı Kanunda belirlenen soruşturma zamanaşımı sürelerinin uygulamada yetersiz görülmesi dolayısıyla, üst sınır itibariyle ellibin Türk lirasından az idari para cezasını gerektiren kabahatlerde soruşturma zamanaşımının yeniden belirlenmesi ile ilgili olarak, 5326 sayılı Kanunun 20 nci maddesinde değişiklik yapılması yönünde bir önerge verilmiş ve söz konusu önerge, 632 nci madde olarak kabul edilmiştir.

5326 sayılı Kanunun 27 nci, 28 inci ve geçici 1 inci maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (c), (ç) ve (d) bentleri, 633 üncü, 634 üncü ve 635 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun 8 inci maddesinde, adli sicil bilgilerini verecek merciler belirlenmiş olup, bunlar arasında elçilikler ve konsolosluklar sayılmamıştır. Yurt dışında bulunan vatandaşların da kolaylıkla adli sicil bilgilerine ulaşabilmelerini sağlamak ve yaşanan sorunları gidermek amacıyla 5352 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde değişiklik yapılmasını kapsayan önerge, 636 ncı madde olarak Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Zaman zaman çeşitli adlar altında çıkarılan kanunlarla mahkum olunan cezaların infazına son verilebilmektedir. Bu gibi durumlarda yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilmesi için geçmesi gereken asgari süreleri daha adil olarak belirlemek amacıyla 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere, 13/A maddesinin eklenmesini öngören yüzaltmışbeşinci fıkrada, uygulamada ortaya çıkması muhtemel sorunların önüne geçilmesi amacıyla ve yukarıda açıklanan gerekçeler doğrultusunda değişiklik yapılarak, 637 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Türk Ceza Hukukuna ilişkin yeni mevzuat hükümlerine uyarlanması amacıyla, 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 50 nci ve 58 inci maddelerinde değişiklik yapan önerge, 638 inci ve 639 uncu maddeler olarak kabul edilmiştir.

5368 sayılı Lisanslı Harita Kadastro Mühendisleri ve Büroları Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin Türk Ceza Kanununa uyumunun sağlanması; yine aynı Kanunun 10 uncu maddesinin Kabahatler Kanununa uyumunun sağlanması amacıyla önerge verilmiş; söz konusu önerge, Komisyonumuzca 640 ıncı ve 641 inci maddeler olarak kabul edilmiştir.

5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 19 uncu, 23 üncü ve 24 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri, 642 nci, 643 üncü ve 644 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanunun uygulanmasında ortaya çıkan aksaklıkların ve boşlukların ortadan kaldırılması ve ilgili Kanunun daha etkin ve hızlı bir şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla; 5402 sayılı Kanunun 5 inci, 11 inci ve 14 üncü maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören bir önerge verilmiş, söz konusu önergedeki maddeler, 645 inci, 646 ncı ve 647 nci maddeler olarak kabul edilmiştir.

5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 22 nci maddesinde değişiklik yapılmasını öngören yüzaltmışyedinci fıkra, 648 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yürürlükten kaldırılan hükümleri düzenleyen Tasarının 2 nci maddesinde, Temel Ceza kanunlarına uyum amacıyla yapılan düzenlemeler sonucunda uygulanma kabiliyeti kalmayan kanun hükümleri Alt Komisyonca ve Komisyonumuzca tekrar gözden geçirilmiş ve çerçeve maddede bu yönde değişiklik yapılmak suretiyle 649 uncu madde olarak kabul edilmiştir.

Tasarının geçici 1 inci maddesinde, uygulamada ortaya çıkmış olan aksaklıkların ortadan kaldırılması amacıyla değişiklik yapılmıştır.

Tasarının geçici 2 nci ve geçici 3 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Tasarının 3 üncü ve 4 üncü maddeleri, 650 nci ve 651 inci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Tasarıdaki maddeler, görüşülmeleri sırasında, Komisyonumuzca redaksiyona tabi tutulmuştur.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere, Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
Köksal Toptan	*Recep Özel*	*Ramazan Can*
Zonguldak	Isparta	Kırıkkale
Kâtip	Üye	Üye
Hasan Kara	Fehmi Hüsrev Kutlu	*Halil Özyolcu*
Kilis	Adıyaman	Ağrı
(İmzada bulunamadı)	(İmzada bulunamadı)	

Üye	Üye	Üye
Haluk İpek	*Feridun Fikret Baloğlu*	Yüksel Çorbacıoğlu
Ankara	Antalya	Artvin
	(Karşı oy)	(İmzada bulunamadı)
Üye	Üye	Üye
Orhan Yıldız	*Mehmet Küçükaşık*	*Feridun Ayvazoğlu*
Artvin	Bursa	Çorum
(İmzada bulunamadı)	(Karşı oy)	(Karşı oy)
Üye	Üye	Üye
Muzaffer Külcü	*Mustafa Nuri Akbulut*	Mahmut Durdu
Çorum	Erzurum	Gaziantep
(İmzada bulunamadı)		(İmzada bulunamadı)
Üye	Üye	Üye
Mehmet Yılmazcan	*Hakkı Köylü*	*Muharrem Kılıç*
Kahramanmaraş	Kastamonu	Malatya
(İmzada bulunamadı)		(Karşı oy)
Üye	Üye	Üye
Süleyman Sarıbaş	*Orhan Eraslan*	*Enver Yılmaz*
Malatya	Niğde	Ordu
(İmzada bulunamadı)	(Karşı oy)	
Üye	Üye	Üye
Mehmet Nuri Saygun	*Ahmet Çağlayan*	Bekir Bozdağ
Tekirdağ	Uşak	Yozgat
(Karşı oy)		(İmzada bulunamadı)

KARŞI OY YAZISI

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının Adalet Komisyonunda yapılan görüşmelerine ve yasa tasarısına, karşı oy yazımızı sunuyoruz.

Öncelikle yasa tasarısı TBMM İçtüzüğünün 21. ve 23. maddesini ihlal eder niteliktedir. Tasarı dört maddeden ibaret olarak komisyona gelmiş ve tüm itirazlarımıza rağmen bu şekilde görüşülmüştür. Yalnız bu dört maddenin düzenlenişi, şimdiye kadar yasama tarihinde görülmemiş bir biçimdedir. Tasarının birinci maddesi, 170 yasanın 648 civarında muhtelif maddelerine ve binlerce fıkralarına değişiklik getiren bir maddedir. Yasa tasarısı sadece bu madde sebebiyle bile Anayasaya aykırıdır. Komisyon görüşmelerinden sonra başkanlığın redaksiyon yetkisi ile şimdiki formatına kavuşmuştur.

Kanunun yeni düzenleniş biçimi komisyonda yapılmamıştır. Tüm çabalarımıza rağmen komisyonda görüşme madde madde yapılmamıştır. Bu şekilde maddelendirilmesi için bir karar da alınmamıştır. Komisyon Başkanlığı tümüyle görüşme bittikten sonra sözde redaksiyon yetkisi alarak yasa tasarısını yeniden yazmış; 4 maddelik tasarı, Başkanlığın sözde redaksiyonu ile 651 maddeye çıkmıştır. Esasen tasarının 651 madde olarak düzenlenmesi gerekirken, içtüzük hükümleri ihlal edilerek 4 madde olarak görüşülmüş, yine içtüzük hükümleri ihlal edilerek redaksiyon yetkisi yasayı yeniden -komisyondan çıktıktan sonra- yazma yetkisi olarak kullanılmıştır. Açıkçası redaksiyon yetkisi hakkı kötüye kullanılmak suretiyle içtüzük hükümleri dolanılmıştır.

Tasarının ikinci maddesi ise, toplam 62 yasayı ya tamamen ya da önemli maddelerini yürürlükten kaldıran düzenlemeleri içermektedir. Üçüncü ve dördüncü maddeleri ise yürürlük ve yürütme maddesidir. Yasa tasarısı bu haliyle 230'un üzerinde yasada değişiklik öngören ya da yasa maddelerini kaldıran bir tasarıdır. Bu haliyle tam anlamıyla bir kırkambar yasasıdır.

Bu kadar geniş bir alanı düzenlemesine rağmen, inanılmaz bir süre içerisinde alt komisyonda görüşülerek bitirilmiştir. Yasa tasarısının içerisinde çok farklı alanları düzenleyen yasalarda esaslı, köklü değişiklikler yapılmıştır. Öyle ki; Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatından, Rulet, Langırt ve Benzeri Oyun Alet ve Makinaları Hakkındaki Kanuna; Fikir ve Sanat Eserleri Kanunundan, Orman Kanununa; Umumi Hıfzıssıhha Kanunundan, Çeltik Ekim Kanununa; Tababet ve Şuabatın Tarzı İcrası Hakkındaki Kanundan, Posta Kanununa; Öğle Dinlenmesi Kanunundan, Türk Ceza Kanununa kadar biri biriyle ilgisiz ve farklı alanları düzenleyen çok sayıda kanunda değişiklik yapan bu tasarı, üstün körü, yasak savma kabilinden bir incelemeyle komisyon raporu düzenlenmiştir.

Her şeyden önce, gerek tasarının biçimi ve kapsadığı alan ve gerekse alt komisyonda ve komisyondaki görüşme biçimi ve gerekse de komisyonda görüşüldükten sonra yasayı yeniden yazma biçiminde, komisyon kararı olmamasına rağmen redaksiyon adı altında yapılan müdahale tam anlamıyla bir İçtüzük ve Anayasa ihlalidir. Komisyonumuz Adalet Komisyonu olması nedeniyle, hukukçu üyelerden oluşmaktadır. Komisyonumuzun ihtisası hukuk üzerinedir. Buna rağmen hiçbir ihtisası ve bilgisi olmadığı halde, tarım, ulaştırma, bayındırlık, sağlık, kültür, eğitim vb. konularda düzenleme yapmaktan geri durmamıştır. Anlamadığı kavramların üzerinde bile hiçbir teknik destek almadan tasarrufta bulunmuştur. Bu durum tam anlamıyla yasa yapma hakkının suistimalidir. Belki tali komisyon olarak görüş belirteceğimiz hususlarda bile, düzenleme yapma durumuyla karşı karşıyayız. İçtüzük hükümlerine aykırı olarak yapılan görüşmeler, Anayasanın 87, 88 ve 95. maddelerine açıkça aykırıdır.

Bu yasalarda yani 170+62 yasada yapılan değişiklikler, bir redaksiyondan ibaret değildir. Yeni düzenlemeler de vardır. Hiç ilgili olunmayan yasalarda da yeni maddeler konulmuştur. İş, bu kadarla da bitmemektedir, her ne kadar tasarının gerekçesinde çeşitli yasaların ceza ile ilgili hükümlerinde yeni ceza yasasına uyum çerçevesinde (TCK 5) düzenleme yapılacağı açıklanmışsa da bu ilkeye bağlı kalınmamış, çeşitli yasalarda; hiç de kabul edilebilir ölçülerde olmaksızın yeni düzenlemeler yapılmış, bu düzenlemeler redaksiyon ile açıklanabilecek nitelikte düzenlemeler değildir. Bunun çok ötesinde düzenlemelerdir.

Bununla da yetinilmeyerek temel ceza yasalarına uyumdan söz edilirken, temel ceza yasaları ileri sürülen 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda da esaslı değişiklikler yapılmıştır. (Bu konu aşağıda ayrıntılı olarak açıklanacaktır.) Hatta Ceza Muhakemesi Kanununda daha önce komisyonumuzca kabul edilmeyen uzlaşma, hükmün açıklanmasının ertelenmesi, kamu davasının ertelenmesi gibi müesseseler hukuk sistemimize yerleştirilmiştir. Temel ceza yasalarına uyum adı altında daha önce komisyonumuzca reddedilmesine rağmen bir yıllık süre bile geçmeden Ceza Muhakemesi Kanununda esaslı değişiklikler yapan düzenlemeler getirilmiştir. Bir anglosakson düzenlemesi olan uzlaşma müessesesi hatalı olarak daha önceki Ceza Muhakemesi Kanununda yer almıştı. Bu tasarıda sınırları daha da genişletilmiştir. Hatta hükümet tasarısında taksirle insan öldürmek fiili bile uzlaşma kapsamına alınmıştı. Bu girişim çok açık şekilde parası olana kimi suçlardan yargılanmama hakkını bahşetmektedir. Hukuk devletinin gerekleriyle ve kanun önünde eşitlik ilkesiyle asla bağdaşmaz.

İkinci düzenleme yine uzlaşma paralelinde olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi müessesesi olmuştur. Bu düzenlemenin de hukukumuza girmesi sonucu iddianamenin mecburiliği ilkesi ortadan kalkmış olmakta, kimi suçlar için savcı iddianame düzenlemeyebilecektir. Bu düzenleme de hem suistimale açık hem de hukuk devletinin gerekleriyle bağdaşmaz.

Üçüncü ve aynı paraleldeki düzenleme hükmün açıklanmasının ertelenmesidir. Cezanın ertelenmesi değil. Bu düzenleme de suistimale açık olduğu gibi, adaleti daima tartışma içinde tutacaktır. Adalet ve adalet dağıtılan makam ve merciler güvenilirliğini yitirecektir. Düzenlemeler hukuk devletinin gereklerine uymadığı gibi, adalet duygularını ve inancını da zayıflatıcı niteliktedir.

Tasarının gerekçesi temel ceza yasalarındaki değişikliklere, diğer yasalardaki ceza hükümlerinin uydurulması olmasına rağmen; hem ceza hükümleri dışında birtakım düzenlemelere gidilmesi hem de temel ceza yasalarında da böyle bir yöntemle değişiklik yapılması, gerekçenin haklı olmadığını, gerçek niyetin gerekçeden farklı olduğunu ortaya koymaktadır.

Tasarı bu haliyle sadece kanun tekniği açısından, hukuk açısından bir facia değildir. Aynı zamanda yasama görevini yapan milletvekillerinden de birtakım düzenlemelerin kaçırılması cinliğidir. Böylelikle çeşitli konularda uzmanlığı olan milletvekillerinin ilgili komisyonlarda bu uzmanlıklarını yasaya katma olanağı verilmediği gibi toplumun ilgili ve çeşitli kesimleri yasadan haberdar edilmeden, bilgilendirilmeden hatta yasanın konusu itibariyle ilgili olan bakanlığın bürokratları bile bilgilendirilmeden, herk şeyi biz biliriz anlayışıyla, dayatmacı bir anlayışla düzenlemeler yapılmıştır. Toplumun bazı kesimlerinin durumdan haberdar olmaları üzerine kendileriyle ilgili konuda yapılan düzenlemelere müdahil olmaları üzerine bu konularda geri adımlar atılmıştır. (Örneğin, sanatçılar, kadın örgütleri) Diğer konularda yasanın ilgili olduğu kesimlerin, haberi bile olmamıştır.

Kanun tasarısı hukuk tekniği açısından bir faciadır. TBMM'de yasanın İçtüzük hükümlerine göre görüşülmesini aşmak, by-pass etmek için geliştirilen ve cinlik esası dışında hiçbir bilimsel ölçütü olmayan bir tasarıdır. Böyle bir yolun yasama tarihimizde açılmış olması uzlaşma ve görüşmelerle yasaları oluşturma yerine, 170 yasayı bir maddede toplayarak değişiklik yapılmaya çalışılması; sonra da komisyon başkanlığına redaksiyon yetkisi alarak komisyonda görüşüldükten sonra komisyonda maddelerin komisyon kararlarına aykırı olarak yeniden yazılması sadece kötü ve dayatmacı bir geleneğin başlatılması anlamına gelmemektedir. Aynı zamanda komisyonda yapılmayan görüşmelerin sanki yapılmış gibi tutanağa geçirilmesi, yani bir çeşit sahte belge düzenlenmesidir. Komisyonda tasarı bu şekilde madde madde okutulmadığı gibi, madde madde kabulüne de karar verilmemiştir. Böyle bir düzenleme olmadığı halde varmış gibi rapor yazılması, tam anlamıyla bir skandaldır. Olaya redaksiyon adı altında yaklaşmaya da olanak yoktur. Raporda bundan da söz edilmemektedir. Esasen görüşme yapılmayan hususta redaksiyon olmaz. Bu durum geleceğe ilişkin umutları da kırıcı bir gelişmedir, güven sarsıcıdır. Sahteciliğin Adalet Komisyonu raporlarına bulaşmaması gerekirdi. Milletvekillerinden yasa kaçırılırken içtüzük ihlallerinin ötesine geçilmiştir. Her türlü yasa, Anayasa ve İçtüzük ihlali ile yapılan görüşmeye ve kırkambar yasasına karşı oy yazımızı arz ediyoruz.

Orhan Eraslan
Niğde

Muharrem Kılıç
Malatya

Mehmet Küçükaşık
Bursa

Feridun F. Baloğlu
Antalya

Yüksel Çorbacıoğlu
Artvin

Feridun Ayvazoğlu
Çorum

Mehmet Nuri Saygun
Tekirdağ

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Adalet Komisyonu
Esas No.: (1/335) *14/11/2007*
Karar No.: 7

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bakanlar Kurulunun, 27/9/2007 tarih ve B.02.0.KKG/196/279/3739 sayılı yazısıyla yenilenen "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/335)", Başkanlığınızca, 1/10/2007 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiştir.

Söz konusu Kanun Tasarısı (1/335), Başkanlıkça, 22 nci Yasama Döneminde 1/1187 esas numarasıyla 10/4/2006 tarihinde Adalet Komisyonuna havale edilmiştir. Komisyon, 19/4/2006 tarihli 45 inci toplantısında, söz konusu Kanun Tasarısını görüşmüş ve daha ayrıntılı incelenmesi amacıyla Alt Komisyon kurulmasına karar vermiştir. Alt Komisyon söz konusu Kanun Tasarısına ilişkin olarak yirmiden fazla toplantı yapmış ve bu toplantılar sonucunda hazırladığı raporunu Komisyona sunmuştur. Komisyon, birçok kamu kurum ve kuruluşu ile sivil toplum örgütlerinin katılımıyla onu aşkın toplantı yapmış ve 109 sayılı kararıyla düzenlemiş olduğu rapor ve metni 28/8/2006 tarihinde Başkanlığa sunmuştur. Söz konusu Kanun Tasarısı, 1235 Sıra Sayısı ile Genel Kurul Gündemine girmiş, ancak yasama dönemi sona erdiğinden hükümsüz kalmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisince, 2/6/2007 tarihli 894 sayılı kararıyla İçtüzüğün 77 nci maddesinin birinci fıkrasına "Yenilenen tasarı veya teklifin tümü üzerindeki görüşmelerden sonra önceki dönemlere ait rapor ve metinler, açıkça belirtilmek kaydıyla, komisyonca benimsenebilir." hükmü eklenmiştir.

Komisyonumuz, Adalet Bakanlığı temsilcilerinin katılımıyla 7/11/2007 tarihli 4 üncü toplantısında, söz konusu Kanun Tasarısı ile ilgili olarak, önceki Yasama Dönemine ait komisyon raporunu ve metinlerini görüşmüştür. Bütün görüşmeler tutanağa bağlanmıştır. Komisyonumuzda, müzakereler sırasında aşağıda belirtilen görüşler ifade edilmiştir.

Yenilenen Tasarının yeni baştan ele alınıp sonuçlandırılması gerektiği zira, söz konusu Tasarının yetmişi aşkın maddesinin 22 nci Yasama Döneminde kanunlaştığı, Tasarının adı ile muhteviyatının birbirleri ile uyumluluk arz etmediği, Tasarının adı her ne kadar temel ceza kanunlarına uyum olarak belirtilmişse de aslında Tasarı ile temel ceza kanunlarında da değişiklik yapıldığı, farklı kanunlarda değişiklik öngören ve farklı komisyonların görev alanına giren bu hususların bölünmek suretiyle farklı ihtisas komisyonlarınca görüşülmesi veya ayrı tasarı veya teklifler olarak sunulması gerektiği ve İçtüzüğün 77 nci maddesine başvurmanın doğru bir uygulama olmayacağı ifade edilmiştir.

Karşı görüşte olanlar tarafından, bu Tasarıya ilişkin olarak 22 nci dönemde yapılan komisyon görüşmelerinde gerekli olan hususlarda konunun uzmanlarına başvurulduğu ve onların görüşlerine yer verildiği, bu Tasarının, İçtüzüğün 77 nci maddesi kapsamında değerlendirilmeksizin baştan görüşüldüğü takdirde uzun bir zaman ve mesainin harcanmasına yol açacağı dile getirilmiş, söz konusu Tasarının kanunlaşmaması sebebiyle yüzbinlerce dava dosyasının Yargıtay'da beklediği ve bu dava dosyalarının zamanaşımına uğrayabileceği, temel ceza kanunu prensiplerine aykırılık teşkil eden yüz yetmişten fazla kanunun bulunduğu ve bunların mümkün olan en kısa zamanda temel ceza kanunları ile uyumlu hale getirilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Parlamento hukukuna egemen “istimrar/süreklilik”, “yasama ekonomisi” ilkeleri, düzenleme alanında raporu temelden sarsacak yeni gelişmelerin yokluğu, benimsenen rapora yönelik üye veya parti görüşlerinin, geneli üzerindeki müzakere aşamasında Komisyonda ifade edilmiş olması ve Genel Kurulda önergeler yoluyla yasama sürecine aktif katılım olanağının varlığı ve benzeri nedenlerle 22 nci Yasama Dönemi Adalet Komisyonu raporu ve metinlerinin aynen kabulünün daha yerinde olacağı düşünülmektedir. Tasarıda yer alan ancak muhtelif zamanlarda çıkarılan kanunlarının kapsamında da yer alan yetmişi aşkın maddenin de Genel Kurulda önergeler yoluyla Tasarı metninden çıkarılabileceği görüşü ağırlık kazanmıştır.

Teklif ile ilgili olarak 22 nci Yasama Dönemi Adalet Komisyonu rapor ve metni, İçtüzüğün yollama yapılan 77 nci maddesi hükmü uyarınca Komisyonumuzca oyçokluğu ile aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere Başkanlığınıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
Ahmet İyimaya	*Hakkı Köylü*	*Mehmet Emin Ekmen*
Ankara	Kastamonu	Batman
Kâtip	Üye	Üye
İlknur İnceöz	*Ahmet Aydın*	*Halil Ünlütepe*
Aksaray	Adıyaman	Afyonkarahisar
		(Muhalefet şerhi eklidir)
Üye	Üye	Üye
Zekeriya Aslan	Osman Ertuğrul	*Yılmaz Tunç*
Afyonkarahisar	Aksaray	Bartın
	(Toplantıya katılamadı)	
Üye	Üye	Üye
Ayla Akat Ata	*Fatih Metin*	*Mehmet Tunçak*
Batman	Bolu	Bursa
(Muhalifim)		
Üye	Üye	Üye
Mehmet Salih Erdoğan	*Celal Erbay*	*Veysi Kaynak*
Denizli	Düzce	Kahramanmaraş
Üye	Üye	Üye
Metin Çobanoğlu	*Ali Öztürk*	İhsan Koca
Kırşehir	Konya	Malatya
(Toplantıya katılamadı)		(Toplantıya katılamadı)
Üye	Üye	Üye
Ali Rıza Öztürk	*İsa Gök*	*Mustafa Hamarat*
Mersin	Mersin	Ordu
(Muhalefet şerhim vardır)	(Muhalefet şerhim vardır)	
Üye	Üye	Üye
Rahmi Güner	*Rıdvan Yalçın*	*Yahya Akman*
Ordu	Ordu	Şanlıurfa
(Muhalefet şerhi vardır)	(Muhalefet şerhi eklidir)	
	Üye	
	Ali İhsan Köktürk	
	Zonguldak	
	(Muhalefet şerhim vardır)	

KARŞI OY YAZISI

Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının Adalet Komisyonunda yapılan görüşmelerine ve yasa tasarısına, karşı oy yazımızı sunuyoruz.

a) Temel ceza kanunlarına uyum amacıyla çeşitli kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun tasarısına 22. Dönem komisyon üyelerince verilen karşı oy yazısında belirtilen gerekçelere katıldığımızı,

b) Tasarı komisyonda İçtüzüğün 77 nci maddesine göre görüşülmüştür. Her ne kadar görüşmeler İçtüzüğe uygunsa da görüşülmekte olan tasarı 22. Dönem komisyonunca görüşülerek genel kurula gönderemediği yasa taslağıdır. Komisyon görüşmelerinde tasarıdaki eksiklik ve yanlışlıklar üyelerce belirtilmesine rağmen Genel Kurula bu şekilde gönderilmesi hukuksuzlukta ısrar olarak yorumlanmalıdır.

c) Tasarı Meclise sevk edilip Adalet Komisyonunca kabul edildikten sonra, tasarıda yer alan (74) madde çeşitli tarihlerde TBMM Genel Kurulunda çeşitli kanunlarda değişiklik yapan yasalarla görüşülmüş ve yasalaşmıştır. Halen yürürlüktedir. Tasarıda yer almasında hukukî yönden bir anlam kalmamıştır.

Yürürlüğe giren (74) yasa maddesinin taslaktan çıkartılarak genel kurula gönderilmesi gerekirken, bu yöndeki talebin uygun görülmeyerek, yürürlükte olan yasa maddelerinin, yeniden yasalaşması için genel kurula gönderilmesinin hukuksal bir anlamı yoktur.

Herhalde yürürlükte olan yasanın yeniden TBMM Genel Kurulunda tekrar görüşülerek yasalaşması ilk defa olacaktır. Bu olay tam bir hukuksuzluktur.

Tasarı tümü ile incelendiğinde görüleceği gibi Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacı ile yapılan bir tasarı değil, yeni suç, eylem ve cezalar ihdas eden, Anayasa Mahkemesinin dahi iptal ettiği kimi yasalarla ile ilgili kimi maddelerin yeniden düzenlemesi, (Örnek: Tasarı 355. mad. ile 1136 sy. Kanunun Anayasa Mahkemesince iptal edilen 14. mad. 1. fıkrası hakkında yeni düzenleme) mevcuttur. Ceza Hukuku ile ilgisi olmamasına rağmen yine tasarının 364. maddesinde 1136 sy.nın 180. maddesinin yeniden düzenlenmesi ile Harçlar Kanununa göre Barolara ayrılacak ödeneğin yüzde oranı dahi değiştirilmiştir. 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun Ceza Kanunları gereği değişikliği gereken maddelerinin yanısıra başkaca birçok maddesi de Tasarının 354,355,356,357,358,359,360,361,362,363,364,365. maddelerinin de değiştirildiği görülmektedir. Bu maddelerin değişiklik gerekçesi Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacı ile değişiklik yapılması gerekçesine asla uyum sağlamamaktadır.

Ayrıca Komisyonumuz önüne gelen 1235 S. Sayılı Tasarının aşağıda belirttiğim maddelerinin ilgisi olduğu kanunlar ve maddeleri birlikte incelendiğinde görüleceği üzere;

26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun (Tasarının 590,591,592,593, 594,595,596. maddelerinde kimi maddeleri)

4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun (Tasarının 597,598,599. maddelerinde kimi maddeleri)

4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun (Tasarının 605,606,607,608, 609,610,611,612,613,614,615,616. maddelerinde kimi maddeleri)

13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun (Tasarının 617. maddesinde bir maddesi)

23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun (Tasarının 627,628. maddelerinde kimi maddeleri)

30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun (Tasarının 630,631,632,633,634,635. maddelerinde kimi maddeleri)

25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adli Sicil Kanununun (Tasarının 636,637. maddelerinde kimi maddeleri)

3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun (Tasarının 642,643,644. maddelerinde kimi maddeleri)

3/7/2005 tarihli ve 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun (Tasarının 645,646,647. maddelerinde kimi maddeleri)

değiştirildiği görülmüştür. Komisyonumuzun önüne gelen bu tasarının amacı yukarıda belirtmiş olduğum kanunlara uyum sağlamak için diğer kanunların ilgili ceza hükümlerinin uyum sağlamasını sağlamaktır. Oysa tasarıda görüleceği üzere ve yukarıda ilgili kanunları ve bu kanunlarda değişiklik yapan madde numaraları belirtilmiş hükümlerde görüleceği üzere bu kanunlara uyum kadar bu kanunlarda da değişiklik yapılmıştır. Bu değişiklikler kanun yapma tekniğine aykırı olup, her kanun ve maddenin ayrı ayrı tartışılması ve incelenmesi gerekirken ve bu değişikliklerin ilgili olduğu kendi kanunlarının değişiklik tasarıları olarak ele alınmaları gerekirken, komisyonumuz bir bütün olarak değerlendirip, kabul yoluna giderek bir iç tüzük ihlali de gerçekleştirmiştir. Bu sebeplerle ve ayrıca 651 madde içerisinde farklı uzmanlık alanı içeren birçok maddenin kendi içinde barındırdığı hatalar sebebiyle karşı oy yazımızı Sayın Başkanlığa saygı ile arz ediyoruz.

Halil Ünlütepe — Afyonkarahisar
İsa Gök — Mersin
Ali Rıza Öztürk — Mersin
Rahmi Güner — Ordu
Ali İhsan Köktürk — Zonguldak

MUHALEFET ŞERHİ

ADALET KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

Komisyonumuzda Tüzüğün 77. maddesine göre görüşülerek kabul edilmiş 1235 Sıra Sayılı Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının görüşmelerinde muhalif kaldığımı ifade etmiştim. Aşağıda muhalefet şerhimi arz ediyorum.

1) Bir mecburiyetmiş gibi Tüzüğün 77. maddesini işleterek adeta komisyonun devre dışı bırakılmasını doğru bulmamaktayım.

Seçimler yenilenmiş, hem parlamento ve hem komisyon yapısı yenilenmiş, sözgelimi daha evvel temsil edilmeyen iki parti grup kurmuştur.

Komisyon üyelerinin de neredeyse tamamı değişmiştir.

Hal bu iken parlamentonun devamlılığı ilkesine sığınıp mensubu olduğum MHP'nin komisyon çalışmalarına katkı sunması adeta engellenmekte, tasarıda var olan eksik ve yanlışların genel kurulda alelacele düzeltilmesi gibi daha büyük bir hataya yol açılmaktadır.

2) Nitekim tasarı içinde önemine binaen geçen dönemde yasalaştırılmış kısımlar bulunmaktadır. Bu halde komisyon yasalaşmış konuları yeniden görüşüp, kabul etmiş olmak gibi bir komik duruma düşmektedir.

3) Komisyonda görüşme yapılması 77. madde nedeniyle engellenecekse çoğunluk tasarıların komisyona gelmesini de engellemeli ve en azından bu durumlara düşülmesi önlenmelidir.

4) Yararlı ve gerekli bile olsa sadece uyum amacıyla çıkarılmak istenen bu tasarı içinde yeni suç ve kabahatler tarif edildiği, cezaların değiştirildiği, müsadere ve yeni cezalandırma usulleri getirildiği için tasarının sağlıklı tartışılmadığı için muhalifim. Arz ederim.

Rıdvan Yalçın
Ordu

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TEMEL CEZA KANUNLARINA UYUM AMACIYLA ÇEŞİTLİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- (1) 1 Şubat 1329; 18 Rebiülevvel 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının;

a) 32 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Mecra dahilinde her ne suretle olursa olsun balık sayhgahı tesis edenler ef'ali mezkûreden tahaddüs edecek zarar ve ziyanı tazminden maada mahallî mülkî amir tarafından ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılır."

b) 33 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bilamüsaade mecraların tarafeyn süddelerinde fetha ve mehaz küşat edenler ile süddeler üzerine tarik ihdas eyleyenler tahakkuk edecek zararuziyanın tazmininden maada mahallî mülkî amir tarafından beşyüz Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak, verilen para cezasının miktarı meydana gelen zarar ve ziyandan az olamaz."

(2) 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Limanlar Kanununun 11 inci maddesi aşağıda şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- İşbu Kanun ile ikinci maddede mezkûr nizamnamelere muhalif hareket edenlere liman başkanı tarafından beşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

(3) 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun;

a) 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 10- Bu Kanunun ahkamına muhalefet eden dükkân ve mağaza ve müessese sahip veya müdürlerine belediye encümeni tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

b) 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı ilgili belediyenin hesabına aktarılır."

(4) 10/4/1926 tarihli ve 805 sayılı İktisadi Müesseselerde Mecburi Türkçe Kullanılması Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Bu Kanun hükümlerine aykırı hareket eden kişi, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır."

(5) 19/4/1926 tarihli ve 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye (Kabotaj) ve Limanlarla Kara Suları Dahilinde İcrayı San'at ve Ticaret Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- Bu Kanunun 1 inci maddesi hükmüne aykırı olarak Türkiye limanları arasında kabotaj yapan gemilerin kaptanlarına ve yabancılara ait deniz taşıtlarının sahiplerine bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Donatanı yabancı olan gemilerle yabancılara ait sair deniz taşıtları, idarî para cezası tahsil edilinceye kadar elverişli bir limanda masrafları kendisine ait olmak üzere tutulur. Bu Kanunun 2 ve 3 üncü maddelerinde belirtilen yalnızca Türk vatandaşlarına tanınan hakları kullanan yabancılara beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve gemi ve sair deniz taşıtları seferden alıkonulur.

Birinci fıkrada yazılı olan idarî para cezalarına o yerin mülkî amiri, diğer idarî tedbirlere liman başkanı tarafından karar verilir."

(6) 26/5/1926 tarihli ve 859 sayılı İpek Böceği ve Tohumu Yetiştirilmesi ve Muayene ve Satılması Hakkında Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak tohum üreten, satışa arz eden veya satan kişiye bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, üretilen, satışa arz edilen veya satılan tohumlara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu madde hükmüne göre, idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.”

(7) 10/6/1926 tarihli ve 927 sayılı Sıcak ve Soğuk Maden Sularının İstismarı ile Kaplıcalar Tesisatı Hakkında Kanunun ek 2 nci maddesi aşağıda şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- Bu şişelere diğer ticaret ve sanat müesseseleri tarafından imal edilen maddeler konup satılamaz. Bu yasağa aykırı hareket eden kişiye bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, şişelere içindekilerle birlikte elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu fıkra hükmüne göre, idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine belediye sınırları içinde belediye encümeni, belediye sınırları dışında mahallî mülkî amir karar vermeye yetkilidir.

Bu Kanun hükümlerine göre belediye encümenince verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı ilgili belediyenin hesabına aktarılır.”

(8) 2/3/1927 tarihli ve 984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkânlara Mahsus Kanunun 21 inci maddesi aşağıda şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Bu Kanunda tasrih edilen kaidelere riayet etmeyen veya memnuiyetlere muhalif hareket eden ecza ticarethaneleri sahip veya müdiri mesulleri ile sanat ve ziraat işlerinde kullanılan zehirli ve müessir maddeler satıcılığı yapanlara, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu maddelerin satışı kamu sağlığı bakımından tehlikeli bir durum oluşturuyorsa, tehlike giderilinceye kadar geçici olarak işletme faaliyetten menedilir.”

(9) 19/3/1927 tarihli ve 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamüller Aranılan Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Kanununun;

a) 9 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Uzman olup da izinsiz laboratuvar açanın laboratuvarı, bu Kanunda yazılı usul uyarınca izin alınıncaya kadar mahallî mülkî amir tarafından kapatılır. Uzman olmayıp da bu çeşit laboratuvar açanlara veya izinle açmış oldukları laboratuvarlarını uzman olmayanlara terk edenlere bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve ayrıca laboratuvar kapatılır.”

b) 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Fenne uygun tahliller yerine getirilmediği ve beyannamesinde belirtilen hükümlere uymadığı veya bu Kanunun 7 nci maddesi uyarınca düzenlenen yönetmeliğe aykırı hareket ettiği belirlenenlere mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, şartlar yerine getirilinceye kadar laboratuvar kapatılır.”

(10) 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin dört, beş ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hâkimin reddi isteğinin merci tarafından usul veya esas yönünden kabul edilmemesi hâlinde istekte bulunanlardan her birine yüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar disiplin para cezası hükmolunur. Birden çok hâkim bir arada reddedilmişse para cezasının üst sınırı uygulanır.

Hâkim hakkında aynı davada aynı tarafça ileri sürülen ret isteğinin reddi hâlinde verilecek disiplin para cezası bir önceki para cezasının iki katından az olamaz.

Bu disiplin para cezasının tahsili için davaya bakacak mahkeme dosyanın gelişi tarihinden başlayarak onbeş gün içinde gereğini yapar. Merci kararının uygun bulunmayarak kaldırılması veya bozulması hâlinde tahsil olunmuş disiplin para cezası ilgilinin isteği üzerine geri verilir.”

b) 90 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 90- Islah hakkının, mücerret hasmı izaç ve davayı sürüncemede bırakmak gibi fena bir maksatla kullanıldığı karinei haliye ile anlaşılırsa, hâkim ıslah talebinde bulunan kimseyi diğer tarafın bilumum zarar ve ziyanını tazmin ile mahkûm ettikten başka ikiyüzelli Türk lirası disiplin para cezası da verir.”

c) 113/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 113/A- İhtiyati tedbir kararının uygulanması dolayısıyla verilen emre uymayan veya o yolda alınmış tedbire aykırı davranışta bulunan kimse eylemi Türk Ceza Kanununa göre daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, bir aydan altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

ç) 149 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kapalı yapılan duruşmalar hakkında Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri uygulanır.”

d) 150 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kişi, dışarı çıkarılması sırasında direnç gösterir veya karışıklıklara neden olursa yakalanır; hâkim veya mahkeme tarafından, avukatlar hariç, verilecek bir kararla derhal, dört güne kadar disiplin hapsine konulabilir. Ancak, çocuklar hakkında disiplin hapsi uygulanmaz.”

e) 253 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 253- Yukarıdaki maddelerde gösterilen hükümler mahfuz kalmak şartıyla şahadet için çağrılan herkes gelmeğe mecburdur.

Usulüne uygun olarak çağrılıp da mazeretini bildirmeksizin gelmeyen şahitler zorla getirilir ve gelmemelerinin sebep olduğu giderler takdir edilerek, kamu alacaklarının tahsili usulüne göre ödettirilir. Zorla getirilen şahit evvelce gelmemesini haklı gösterecek sebepleri sonradan bildirirse aleyhine hükmedilen giderler kaldırılır.

Fiilî hizmette bulunan askerler hakkındaki zorla getirme kararı askerî makamlar aracılığıyla infaz olunur.”

f) 271 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 271- Şahitliğin zorunlu olduğu hâllerde, geçerli bir sebep olmaksızın, şahitlikten veya yeminden çekinen şahit hakkında bundan doğan giderlere hükmedilmekle beraber ayrıca, on güne kadar disiplin hapsi verilir. Yeniden dinlenmek üzere dava ertelenir ve bu oturum masrafına da mahkûm edilir. Yine, şahitlikten ve yeminden sebepsiz olarak çekinilirse, bu hâlde mahkemece onbeş güne kadar disiplin hapsine hükmolunur. Kişi, şahitliğe ilişkin yükümlülüklere uygun davranması hâlinde derhal serbest bırakılır.”

g) 313 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 313- Hâkim senedin münkire aidiyetine karar verdiği takdirde münkiri talep vukuunda davanın teahhuru sebebiyle diğer tarafın maruz kaldığı zararı tazmine mahkûm eder.”

ğ) 319 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 319- Mahkemece sahtelik iddiasının reddi hâlinde talep vukuunda diğer tarafın maddi ve manevi zararları mahkemece takdir ve hükmolunur.”

h) 320 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 320- Sahtelik iddiasından feragat olunabilir ise de feragatı vakıayı kabul edip etmemekte mahkeme muhtardır. Mahkeme feragatı kabul ettiği takdirde 319 uncu madde hükmü uyarınca talep vukuunda diğer tarafın maddi ve manevi zararları mahkemece takdir ve hükmolunur.”

ı) 576 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Dava sabit olmadığı takdirde müddeiden, kendisinden dava olunan hâkimin duçar olduğu maddi ve manevi zarar ve ziyan için takdir olunacak münasip bir tazminatın tahsiline hükmolunur.”

(11) 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun;

a) 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 25- Diploması olmadığı hâlde, menfaat temin etmek amacına yönelik olmasa bile, hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınan şahıs bir yıldan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

b) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 26- Bu Kanunun ahkamına tevfikan icrayı sanat salahiyeti olmayan veya her ne suretle olursa olsun icrayı sanattan memnu bulunan bir tabip sanatını icra ederse, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

c) 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 27- 5, 6, 10, 12, 15, 23 ve 24 üncü maddeler ahkamına riayet etmeyen tabiplere yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

ç) 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 28- İcrayı sanat etmesine mani ve gayrıkabili şifa bir marazı aklı ile malul olduğu bilmuayene tebeyyün eden tabipler Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletinin teklifi ve Ali Divanı Haysiyet kararıyla icrayı sanattan menolunur ve diplomaları geri alınır."

d) 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 41- Kişisel çıkar amacı olmasa bile diplomasız olarak diş hekimliği mesleğine ilişkin herhangi bir muayene veya müdahale yapan, diş hekimliği klinik hizmetleri ile ilgili işyeri açanların meslek icraları durdurulur. Bu kimseler hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

e) 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 42- Bu Kanunun ahkamına tevfikan icrayı sanata salahiyeti olmayan veya her ne suretle olursa olsun icrayı sanattan memnu bulunan bir tabip veya diş tabibi veyahut dişçi, dişçilik sanatını icra ederse beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

f) 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 44- 29 uncu maddede hududu gösterilen icrayı sanat salahiyetini tecavüz eden veya 33, 35, 36, 37, 39 ve 40 ıncı maddeler ahkamına riayet etmeyen diş tabipleri veya dişçilere yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

g) 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 45- İcrayı sanata mani ve gayri kabili şifa bir marazı akli ile malul olduğu bilmuayene tebeyyün eden diş tabibi ve dişçiler Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletinin teklifi ve Âli Divanı Haysiyet kararıyla icrayı sanattan menolunur ve diploma veya ruhsatnameleri geri alınır."

ğ) 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 54- Diploma veya belgesi olmadığı hâlde ebeliği sanat ittihaz edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

h) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 55- Bu Kanunun 47, 49, 50 ve 53 üncü maddelerindeki şeraiti ifa etmemiş olan veya muvakkaten menedilmiş oldukları hâlde icrayı sanat eden ebelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

ı) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- 51 inci maddede zikredilen icrayı sanat hududunu tecavüz eden veya 51 ve 52 nci maddeler ahkamına riayet etmeyen ebelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

i) 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- İcrayı sanata mani ve gayrikabili şifa bir marazı akli ile maluliyeti bilmuayene anlaşılan ebeler Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletinin teklifi ve Âli Divanı Haysiyetin kararıyla icrayı sanattan menolunur ve şahadetname veya vesikası geri alınır.”

j) 61 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 61- Ruhsatsız ve izinsiz sünnetçilik edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

k) 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 62- 60 ıncı madde hükmüne riayet etmeyen sünnetçilere, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

l) 67 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 67- Salahiyeti olmadığı hâlde hastabakıcılık eden ve bu unvanı takınanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

m) 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- 64 üncü maddede gösterilen icrayı sanat hududunu tecavüz eden veya 65 inci madde hükmüne riayet etmeyen hastabakıcılara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

n) 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 70- Tabipler, diş tabipleri ve dişler yapacakları her nevi ameliye için hastanın, hasta küçük veya tahtı hacirde ise veli veya vasisinin evvelemirde muvafakatını alırlar. Büyük ameliyei cerrahiyeler için bu muvafakatin tahriri olması lazımdır. (Veli veya vasisi olmadığı veya bulunmadığı veya üzerinde ameliye yapılacak şahıs ifadeye muktedir olmadığı takdirde muvafakat şart değildir.) Hilafında hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

o) 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 73- Protokol defterlerinde tahrifat yapan ve mugayiri hakikat malumat derceylediği sabit olan tabipler, diş tabipleri, dişçiler ve ebeler Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

ö) Ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıdaki fıkra hükmüne aykırı hareket eden diş protez teknisyenleri, 41 inci madde hükümlerine göre cezalandırılır.”

p) Ek 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 8- Diploması veya meslek belgesi olmaksızın diş protez teknisyenliği mesleğini icra edenler hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.”

(12) 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanununun;

a) 18 inci maddesi aşağıdaki şeklide değiştirilmiştir.

“MADDE 18- 10 uncu maddede yazılı tahlil neticesinde, müstahzarların terkibinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya ruhsat almak için verilmiş olan formüle uymadığı veya müstahzarın tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal edilmiş olduğu anlaşılırsa, fiil suç oluşturmadığı takdirde, ruhsat sahibi ve müstahzarların bu şekilde imal edildiğini bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlara bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir; ayrıca, ruhsatname geri alınır.”

b) 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Ruhsatsız olarak müstahzar imal edenler veya bu suretle imal edilen müstahzarları bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlara, müstahzar imaline salahiyet sahibi oldukları tak-

dirde, beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar; müstahzar imaline salahiyet sahibi olmadıkları takdirde, binbeşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu müstahzarlar kendilerine atfedilen tedavi vasıflarını haiz olmadığı veya bu vasıfları azaltacak veya kaybedecek şekilde veya saf olmayan maddelerden imal edildiği anlaşıldığı takdirde 18 inci maddede yazılı ceza tatbik olunur.

Memleket dışında yapılmış müstahzarları ruhsatsız olarak ticaret kastıyla ithal etmek veya bunları bilerek satmak veya satışa arz etmek veya sattırmak kaçakçılıktır. Bu fıkrada yazılı suçları işleyenler hakkında, 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri tatbik olunur."

c) 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20- 18 ve 19 uncu maddelerde mezkûr ahval hariç olmak üzere bu Kanun ahkamına muhalif hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları ve diğer idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir tarafından karar verilir."

ç) Ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 4- Müstahzarları taklit ederek bunların tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek ya da kullananların sıhhatine az veya çok zarar verecek surette imal edenler veya bu suretle imal edildiğini bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlar, Türk Ceza Kanunu ve sair kanun hükümlerine göre cezalandırılır."

d) Ek 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 6- Bu Kanunun 18 ve 19 uncu maddelerinde tanımlanan kabahatlerin konusunu oluşturan müstahzarlara elkonularak, bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

(13) 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun;

a) 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 110- Zührevi hastalıklardan birine dûçar olduğunu bildiği veya görünüşü nazaran veyahut tedavisi altında bulunduğu tabiplerinin izahatıyla bu hastalıklardan birine müptela olduğunu bilmesi lazım geldiği halde hastalığı bir diğerine sirayet ettirenler hakkında bu Kanunda mezkûr mücazat tatbik olunur. Frengili bir çocuğun frengiye musap olduğunu bildiği halde salim bir süt anneye emzirtmek memnudur."

b) 282 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 282- Bu Kanunda yazılı olan yasaklara aykırı hareket edenler veya zorunluluklara uymayanlara, fiilleri ayrıca suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

c) 283 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 283- Bu Kanunda yazılı belediye vazifelerine taallûk edip 266 ncı maddede gösterilen sıhhi zabıta nizamnamesinde mezkûr memnuiyetlere muhalif hareket edenlerle mecburiyetlere riayet etmeyenler, 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunla değişik 16/4/1924 tarihli ve 486 sayılı Kanun mucibince cezalandırılır."

ç) 284 üncü maddesinde yer alan "Ceza Kanununun 263 üncü" ibaresi, "Türk Ceza Kanununun 195 inci maddesi" şeklinde değiştirilmiştir.

d) 285 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 285- 78 inci maddede yazılı memnuiyete rağmen laboratuvarlarında kolera ve veba ve ruam kültürleri bulunduranlar elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

e) 287 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 287- 101 inci maddede zikredilen tedbirlere muhalefet edenler veya tedaviye icabet etmeyenler, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.”

f) 288 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 288- 103 üncü maddedeki mecburiyete riayet etmeyenlere, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

g) 289 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 289- 109 uncu maddedeki mecburiyete riayet etmeyen tabiplere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ğ) 290 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 290- 110 uncu maddede yazılı yasaklara aykırı hareket edenler, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.”

h) 291 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 291- 112 nci maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyen ve tedaviye icabet eylemeyenler, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.”

ı) 292 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 292- 137 nci maddede gösterilen mecburiyete riayet etmeyen gemi süvarilerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

i) 294 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 294- Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletiyle İktisat Vekaleti tarafından 141 inci maddede gösterildiği veçhile müştereken tespit edilen nizamnamede mündemiç levazım ve saireyi bulundurmayan ve yolcuların selamet ve emniyetini temin eyleyecek tedbirlere riayet etmeyen gemi sahip veya süvarilerine dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu levazım ikmal edilinceye kadar gemilerin seyrüseferlerine mümanaat olunur.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

j) 295 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 295- 179 uncu maddede zikredilen nizamname ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve İktisat Vekaletlerince müştereken tespit edilen tedbirlere riayet etmeyen iş sahiplerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu yüzden şahsî veya umumi zarar hasıl olduğu takdirde ahkamı umumiye mucibince takibatı kanuniye ifa edilir.”

k) 296 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 296- 185 inci maddedeki memnuiyet hilafına hareket edenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

l) 297 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 297- 186 ve 187 nci maddelerdeki fiilleri işleyenler, üç aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

m) 298 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 298- 205 inci maddedeki mecburiyete riayet edilmeyen mahaller, gerekli yükümlülükler yerine getirilinceye kadar mahallî mülkî amir tarafından faaliyetten men edilir.”

n) 299 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 299- 215 inci maddede zikredilen defin ruhsatiyesi olmadan cenaze defneden mezar bekçileri veya ölü sahipleri Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.”

o) 301 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 301- Müsaadesiz bir şehir ve kasabadan diğerine ölü nakledenler Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır.”

ö) 302 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 302- Belediyelerce 252 nci maddeye tevfikan sıhhi mahzuru olmadığı tasdik edilmeden sahip oldukları binaları iskan ettirenler veya icara verenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(14) 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkâmı Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 Tarih ve 486 Numaralı Kanunun Bazı Maddelerini Muaddil Kanunun;

a) 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Belediye meclis ve encümenlerinin kendilerine kanun, nizam ve talimatnamelerin verdiği vazife ve salahiyet dairesinde ittihaz ettikleri kararlara muhalif hareket edenlerle belediye kanun ve nizam ve talimatnamelerinin men veya emrettiği fiilleri işleyenlere veya yapmayanlara belediye encümenince Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmüne göre idarî para cezası ve yasaklanan faaliyetin menine karar verilir. Bu kararda ilgili kişiye bir süre de verilebilir.

Belediye encümeni kararında belli bir fiilin muayyen bir süre zarfında yapılmasını da emredebilir. Emredilen fiilin ilgili kişi tarafından yapılmaması hâlinde, masrafları yüzde yirmi zammı ile birlikte tahsil edilmek üzere belediye tarafından yerine getirilir.

Bu madde hükümleri ilgili kanunda ayrıca hüküm bulunmayan hâllerde uygulanır.”

b) 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Belediyelerin karar organları veya ilgili komisyonlar tarafından mevzuata uygun olarak belirlenen yolcu nakil araçlarına ilişkin ücret tarifelerine uymayan kişi, belediye encümeni tarafından ikiyüzelli Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır.”

c) 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı ilgili belediye hesabına aktarılır.”

(15) 10/6/1930 tarihli ve 1705 sayılı Ticarette Tağşişin Men’i ve İhracatın Murakabesi ve Korunması Hakkında Kanunun;

a) 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- Bu Kanun uyarınca ilgili Bakanlıkça alınan kararlara ve düzenlemelere aykırı hareket edenlere, tacir olup olmadıklarına bakılmaksızın, beşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca, sınai veya ticari tesiste, bu Kanun uyarınca ilgili Bakanlıkça alınan karar ve düzenlemelere uygunluk sağlanması için zamana ihtiyaç bulunması hâlinde, bu eksiklikler giderilinceye kadar sınai ve ticari faaliyetin durdurulmasına karar verilebilir.

Ürünlerin, ikinci fıkra uyarınca verilen süre içerisinde alınan karar veya düzenlemelere uygun hâle getirilmemesi hâlinde bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

b) 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Bu Kanunun hükümlerine göre idarî yaptırım kararı mahallî mülkî amirler tarafından verilir.”

(16) 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanununun;

a) 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 35- 34 üncü maddede mezkur ihtar hükümlerini tayin olunan zamanda yapmayan hususi hastanelerin işletenlerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilmekle birlikte, ihtarı mucip olan noksanlar, hastaların tedavi ve istirahatine müessir olduğu takdirde ayrıca 36 ncı madde hükmü de tatbik olunur.”

b) 40 ıncı maddesinde yer alan “müdürler seksenyedimilyon lira idarî para cezasıyla cezalandırılır.” ibaresi “müdürlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 41 inci maddesinde yer alan “müdürlerinden yüzyetmişdörtmilyon lira idarî para cezası alınır” ibaresi, “müdürlerine ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 42- Yatan hastalardan 26 ve 27 nci maddelere aykırı olarak fazla ücret alan hususi hastanelerin işletenlerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, fazla tahsil edilen ücret geri alınarak ilgililere iade edilir.”

d) 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- 29 uncu maddede yazılan cerrahi ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedavileri yapılmadan icra eden tabiplere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle cerrahi ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lazım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahi ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılı zaruri sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya hükmolunmaz.”

e) 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 44- Tedavisini üstüne aldığı hastaları, yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularıyla terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan, 11 inci maddede yazılan mütehassıs tabiplere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta kişinin hastalığının ağırlaşması veya ölmesi halinde mes’ul mütehassıs tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur.”

f) 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- Bu Kanun ve 21 inci maddede yazılan nizamname ile tayin olunan mecburiyetleri yapmayan veya memnuiyetlere aykırı hareketlerde bulunanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(17) 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunun;

a) 23 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İzin belgesi almadan ya da izin belgesi almasına rağmen bilerek belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde kenevir ekimi yapan kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

“Münhasıran esrar elde etmek amacıyla kenevir ekimi yapan kişi bir yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu madde kapsamında ekim yapma ibaresinden, tohumun toprağa ekilmesinden ürünün hasadına kadarki süreç anlaşılır.”

b) 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- Uyuşturucu maddeleri 15 inci maddede zikredilenlerden başkalarına satan ecza ticarethaneleri sahip ve mesul müdürleri ile tabip reçetesi olmadan satan eczane sahip veya mesul müdürleri Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri uyarınca cezalandırılır.”

c) 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- 17 nci maddede yazılı vesikaları almayı ihmal eden veya saklamayan yahut bu Kanunda zikredilen defterleri tutmayan ecza ticarethaneleri sahip ve mesul müdürlerine mahallî mülkî amir tarafından beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

ç) Ek 1 inci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkrada belirtilen maddelerden herhangi birini izinsiz imal, ithal ve ihraç edenler, nakledenler veya bulunduranlar, satın alanlar veya satanlara, mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu maddelerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Birinci fıkrada belirtilen maddelerden herhangi birini, uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin imalatında kullanılmak amacıyla imal, ithal veya ihraç edenler, nakledenler veya bulunduranlar, satın alan veya satanlar, Türk Ceza Kanununun 188 inci maddesindeki suça teşebbüsten dolayı cezalandırılır.”

(18) 14/6/1934 tarihli ve 2510 sayılı İskan Kanununun 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 46- 43, 44 ve 45 inci maddelerdeki mecburiyetleri yapmayan, bu maddelere muhalif hareket eden ve iskan işlerinde gevşeklik gösteren kamu görevlilerine mahallî mülkî amir tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(19) 21/6/1934 tarihli ve 2527 sayılı Basma Yazı ve Resimleri Derleme Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Verilmesi mecburi olan basma yazı ve resimleri müddeti içinde vermeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, basma yazı ve resimlere elkonularak Milli Eğitim Bakanlığına devredilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

(20) 5/6/1935 tarihli ve 2762 sayılı Vakıflar Kanununun 35 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mütevelli, göreviyle bağlantılı olarak işlediği suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılır.”

(21) 7/6/1935 tarihli ve 2767 sayılı Sıtma ve Frengi İlaçları İçin Kanunun 2 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci maddeye göre monopol altına alınan ilaç ve filmlerden Türkiye Kızılay Cemiyetinden başka şahıslar namına gelenler gümrükten geçirilmez. Sahibi olmayan ilaç ve filmlerle kaçak olarak yurda sokulmak istenilen veya bu şekilde girmiş bulunanlar derhal müsadere edilerek Türkiye Kızılay Cemiyetine devredilir. Muhbir ve müsadirlere 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerine göre ikramiye verilir.”

“Birinci maddede yazılı ilaç ve filmleri kaçak olarak yurda ithal eden veya ithale teşebbüs edenler, malların miktarı ve değerine göre yüz günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

(22) 27/1/1936 tarihli ve 2903 sayılı Pamuk Islahı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere mahallî mülkî amir tarafından üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(23) 11/6/1936 tarihli ve 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun;

a) 11 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İzinsiz ve fakat kanunun hükümlerine uygun olarak çeltik ekenlere ektikleri her dekar için elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzinsiz yapılan çeltik ekimi aynı zamanda bu Kanunun ve bu Kanuna göre yapılacak idarî ve fenni talimatların hükümlerine uygun olmazsa, ekilen her dekar için yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 21 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sıhhi zararı olduğu hâlde istenildiği zaman sularının tamamen ve az zamanda boşaltılmasını temin edecek savakları olan bendlerin uzaklığı kesik sulama usulünde olduğu gibidir. Bu bendlerin çeltik arkları gibi muayyen zamanlarda açılıp sulara serbest akıntı verilmesi gerektir. Bu hükümlere aykırı hareket edenlere, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Çeltik biçildikten sonra ertesi yıl ekim hazırlıklarına başlanıncaya kadar çeltikliklerin yine su altında bırakılması yasaktır. Ancak milleme, zararlı hayvanların öldürülmesi gibi maksadlarla sıtma sürfelerinin yaşamayacağı kış ayları içinde bu yerlerin su altında bırakılmasına komisyonca izin verilebilir. Başka zamanlarda ise bir haftaya kadar izin verilebilir. Bunun aksini yapanlara her dekar için on Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Kesik sulama tatbik olunan yerlerde çeltik komisyonunun tespit ettiği zamanlarda çeltik tarlalarını tamamen susuz bırakmayanlara ve bu maksadlarla suyu kesik ana arkların suyunu açmak teşebbüsünde bulunanlara yüzelli Türk lirası idarî para cezası verilir ve tekrarında bunları yapanların suları büsbütün kesilir.”

ç) 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Çeltikliklerde çalıştırılan işçilerin sıhhatlerinin korunması için konulan hükümlere aykırı hareket edenlere veya mükellef oldukları vazifeleri yapmayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

d) 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 28- Bu Kanun hükümleri içinde çeltikliklerin yeniden yapılması, idare ve ıslahı, suların sevk ve idaresi ve bunun gibi hususlar hakkında bu Kanunda yazılı yasaklara aykırı hareket edenlere veya mükellef oldukları vazifeleri yerine getirmeyenlere ve çeltik komisyonu kararlarını yapmayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

e) 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30- Bu Kanunda yazılı idarî para cezalarına çeltik komisyonlarınca karar verilir.”

f) 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 31- Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezaları 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre tahsil olunarak ilgili il özel idaresinin hesabına aktarılır.

Hususi idareler, buna karşı her yıl bütçelerine çeltik ekimi için, çeltik komisyonunca yapılacak masrafa karşılık olmak üzere gelir kısmına koyduğu gelir kadar masraf kısmına da aynı tahsisatı koymak mecburiyetindedir. Şu kadar ki, hususi idareler, herhangi bir zamanda gelirden karşılığı olmadıkça sarfiyat yapamazlar. Her yıl içinde kalan para hususi idarelerce çeltik komisyonu emrine o yerin Ziraat Bankasına yatırılır. Bu para çeltik komisyonunun teklifi ve Ziraat Vekilliğinin imzasıyla mahallî çeltik işlerinin ileri götürülmesi hususlarında kullanılır ve yıl sonunda bu sarfiyatın hesabı Ziraat Vekilliğine verilir.

Çeltik komisyonlarının masrafları için komisyon nam ve hesabına hususi idarelerce tahsil edilmiş para bulunmadığı takdirde bu işler için icab eden tahsisat Ziraat Vekilliğince hususi idarelere verilir. Şu kadar ki; masraf geliri aşarsa karşılığı Ziraat Vekilliği bütçesinde Çeltik Ekimi Kanununun tatbiki masrafı adı ile açılacak fasıldan hususi muhasebeler emrine tediye olunur.”

g) 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33- Çeltik komisyonunun memur olmayan üyeleri ve mutemet heyetleri üyeleriyle su korucularına karşı, vazifelerini yaptıkları sırada, suç işleyenler hakkında, Türk Ceza Kanununun kamu görevlileri aleyhine suç işleyenlere dair olan hükümleri tatbik olunur.”

(24) 10/2/1937 tarihli ve 3122 sayılı Öğretici ve Teknik Filimler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- Üçüncü maddede yazılı mecburiyete riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

(25) 19/4/1937 tarihli ve 3153 sayılı Radiyoloji, Radiyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanunun;

a) 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- Mütehassıs olduğu hâlde bu Kanunda yazılı müesseseler için izin almayan kişiye beşyüz Türk Lirası; bu müesseseleri açan mütehassıs olmayanlara ise, bin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

b) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- 3 üncü maddede adı geçen nizamnamedeki vasıf ve şartlara uygun olmayan cihazları kullananlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

(26) 17/12/1937 tarihli ve 3284 sayılı Bazı Maden Hurdalarının Dışarı Çıkarılmasının Yasak Edilmesi ve Satın Alınması Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Yasaklanmış olmasına rağmen, 1 inci maddede yazılı hurdaları;

a) Yurt dışına çıkarmaya teşebbüs edenlere bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

b) Yurt dışına çıkaranlara hurdanın piyasa değerinin iki katı,

idarî para cezası verilir.

Ayrıca, birinci fıkranın (a) bendinde sayılı kabahat konusu eşyaya elkonulur ve mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Bu maddede yazılı olan idarî yaptırım kararları mahallî mülkî amir tarafından verilir.

Mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilen hurda, askerî fabrikalara teslim edilir."

(27) 17/6/1938 tarihli ve 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki madde hükümlerine aykırı harekette bulunanlar, üç aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezası ile cezalandırılır."

(28) 20/6/1938 tarihli ve 3467 sayılı Yüksek Mühendis ve Teknik Okulları Mezunlarının Mecburi Hizmetlerine Dair Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- Yukarıdaki madde hükmüne göre diploma veya ruhsatnameyi hamil olmadıkları hâlde sanatlarını yapanlar üç aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bunları istihdam eden hakiki veya hükmi şahıslar dahi 4 üncü maddede yazılı tazminatı bir misil fazlasıyla kendi üzerlerine almış olurlar."

(29) 20/6/1938 tarihli ve 3468 sayılı Pul ve Kıymetli Kâğıtların Bayiler ve Memurlar Vasıtasiyle Sattırılmasına ve Bunlara Satış Aidatı Verilmesine Dair Kanunun;

a) 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- Pul ve kıymetli kâğıt bayiliği yapabilmek için mahallin en büyük maliye memurundan ruhsat tezkeresi almak şarttır. Noterler ve kendilerine izin verilen memurlar bu kayidden müstesnadır.

Ruhsat tezkeresi almaksızın pul ve kıymetli kâğıt satanlara, almakla yükümlü oldukları ruhsat tezkeresi resminin beş misli idarî para cezası verilir.

İzin almaksızın pul ve kıymetli kâğıt satan memurlara, bulundukları mahalle mahsus bayi ruhsat tezkeresi resminin beş misli idarî para cezası verilir.

Pul ve kıymetli kağıtları kıymetinden fazla bedelle satanlara fazla bedelle sattığı pul ve kıymetli kâğıt bedellerinin beş misli idarî para cezası verilir. Ancak, verilecek idarî para cezasının miktarı yüz Türk Lirasından az olamaz. Tekrarı hâlinde bayilerin ruhsat tezkeresi iptal edilir ve bir daha kendilerine ruhsat tezkeresi verilmez."

b) 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- 5 inci maddede yazılı idarî yaptırımlara karar vermeye mal müdürü yetkilidir."

(30) 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanunun;

a) 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu hükme aykırı hareket ederek zeytinliğe hayvan sokanlara şikâyet üzerine beher kıl keçi için yirmi Türk Lirası, diğer hayvanların beheri için on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ancak, bu suretle verilecek idarî para cezası ikiyüz Türk Lirasından fazla olamaz."

b) 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki fıkra gereğince kurulacak birliklerin kuruluş ve çalışma esasları ile zeytinliklerin bakımı Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca üç ay içinde hazırlanacak yönetmelikle belirlenir. Belirlenecek bu kurallara göre zeytinliklerine bakmayan üreticiye ağaç başına on Türk Lirası idarî para cezası verilir."

c) 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Zeytincilik sahaları daraltılamaz. Ancak, belediye sınırları içinde bulunan zeytinlik sahalarının imar hudutları kapsamı içine alınması hâlinde altyapı ve sosyal tesisler dahil toplam yapılaşma, zeytinlik alanının % 10'unu geçemez. Bu sahalardaki zeytin ağaçlarının sökülmesi Tarım ve Köyişleri Bakanlığının fenni gerekçeye dayalı iznine tabidir. Bu iznin verilmesinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığına bağlı araştırma enstitülerinin ve mahallinde varsa ziraat odasının uygun görüşü alınır. Bu hâlde dahi kesin zaruret görülmeyen zeytin ağacı kesilemez ve sökülemez. İzinsiz kesenler veya sökenlere ağaç başına altmış Türk Lirası idarî para cezası verilir."

ç) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir."

(31) 7/6/1939 tarihli ve 3634 sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun;

a) 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 64- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan, mallarını mevcut olmasına rağmen vermeyenlerden bu mallar zorla alınır ve haklarında üç aya kadar hapis cezasına hükmolunur."

b) 65 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 65- Bu kanun mucibince salahiyettar makamlara bildirmeğe mecbur oldukları hususatı suiniyetle yanlış olarak bildirenler haklarında üç aya kadar hapis cezasına hükmolunur."

c) 67 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 67- 27 nci maddede yazılı mecburiyetlere riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

ç) 68 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

" Kanunun 1 inci maddesinde yazılı hâllerde milli müdafaa mükellefiyetine tabi tutulduğu sahiplerine tebliğ edilen her türlü nakil ve cer vasıtalarını, kabul edilebilir bir sebebe dayanmaksızın milli müdafaa mükellefiyeti komisyonunun tayin ettiği müddet zarfında bildirdiği yerde bulundurmayanlar, yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

d) 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 69- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan madenleri işletenler mükellefiyet emrini suiniyetle yapmadıkları takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Milli Müdafaa mükellefiyetinin tatbikinden sonra çıkarmış oldukları madenleri ciheti askeriyenin müsaadesi olmaksızın başkalarına vermiş olanlar, birinci fıkra hükmüne göre verilen hapis cezasının yanı sıra beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan madenlerin piyasa değerinden az olamaz.”

e) 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 70- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan sınai müesseselerin sahipleri veya işletenleri mükellefiyet emrini suiniyetle yapmadıkları takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Milli Müdafaa mükellefiyetinin tatbikinden sonra ciheti askeriyenin müsaadesi olmaksızın başkalarına mamul veya mahsul verenler, birinci fıkra hükmüne göre verilen hapis cezasının yanı sıra beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan mamul ve mahsullerin piyasa değerinden az olamaz.”

f) 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 71- Manevralarda atış yapılan ve hususi işaret ve alametlerle girilmesi yasak edilen yerlere girenler ve bu mahallere hayvan sokanlara mahallî mülkî amir tarafından elli Türk Lirası kadar idarî para cezası verilir.”

(32) 5/7/1939 tarihli ve 3670 sayılı Milli Piyango Teşkiline Dair Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Biletlerin, üzerinde yazılı kıymetlerden daha yüksek fiyatla satılması memnudur. Hilafına hareket eden bayiler yüksek fiyatla sattıkları beher bilet için ikiyüz Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılacakları gibi bayilik ruhsatnameleri de o yerin en büyük mülkî amiri tarafından geri alınır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(33) 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun;

a) 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Bu Kanunda yazılı istisnalar ile idarî para cezaları dışında koruma ve ihtiyar meclislerinin bu Kanun hükümlerine göre verecekleri kararlar aleyhine alakalılar tarafından kararın kendilerine tebliği tarihinden itibaren on gün zarfında murakabe heyetine müracaat ve itiraz olunabilir. Müddeti zarfında aleyhine itiraz edilmeyen kararlar katileşir. Bu suretle katileşen kararlar derhal icra olunur.”

b) 14 üncü maddesine “çıkarmak” ibaresinden sonra gelmek üzere “disiplin” ibaresi eklenmiştir.

c) 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 31- Murakabe heyetlerinin 8 inci maddenin beşinci bendine göre ittihaz edecekleri tedbirlere aykırı harekette bulunanlara, koruma veya ihtiyar meclislerince elli Türk Lirasından ikiyüzelli Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakan kişiye, koruma veya ihtiyar meclisi tarafından, başıboş bırakılan her bir hayvanla ilgili olarak on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ancak her defasında verilecek ceza ikiyüz Türk Lirasından fazla olamaz.

Bu Kanun hükümleri uyarınca verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı köy sandığına irat kaydolunur.”

(34) 14/1/1943 tarihli ve 4373 sayılı Taşkın Sulara ve Su Baskınlarına Karşı Korunma Kanununun 15 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Davet anında köy ve kasabalarında bulunup da sıhhi vaziyetleri müsait olduğu hâlde ve başkaca makbul bir sebep olmaksızın bu davete icabet etmeyenler ile gidip çalışmayanlar, kaymakam veya valinin kararıyla Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi uyarınca cezalandırılır.

6 ncı maddede yazılı memurlardan hadise mahalline yardımcı göndermeyenlerle bu Kanunun hükümlerini tatbikte ihmali görülenler Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılır."

(35) 16/7/1943 tarihli ve 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanunun;

a) 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 35- Bir işe ait vesika kimin elinde ise o kimse yenilemeyi yapan merciin emriyle bu vesikayı vermeğe mecburdur. Bu makamlarca vesika asıllarının alıkonulmasına lüzum görülmezse suretleri alınarak aslı iade edilir. Asılları alıkonulan vesikaların suretleri bedava tasdik olunur. Mahkeme veya büro veya tetkik mercii tetkik ettiği maddeye müteallik olarak hakiki ve hükmi her şahıstan lüzum gördüğü her suali sorabilir. Bu suallere doğru olarak ve tayin edilen müddette cevap vermek mecburidir. Bu müddet beş günden aşağı ve yirmi beş günden yukarı olamaz.

Bu Kanun kapsamına giren belgeleri, açıkça istenmesine rağmen, kendisinde bulunduğu hâlde yetkili kamu görevlisine vermeyen kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanun kapsamına giren belgelerle ilgili bilgileri açıkça istenmesine rağmen, yetkili kamu görevlisine vermeyen veya yanlış bilgi veren kişi üç aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu madde hükümleri bir doğal veya sosyal felaket dışında herhangi bir sebeple belgelerin yok olması veya kaybedilmesi hâlinde de uygulanır.

Bu maddede yazılı suçlar bir avukat tarafından yapılmışsa doğrudan doğruya veya yukarıda belirtilen makamlardan verilecek müzekkere üzerine hakkında baro tarafından ayrıca disiplin cezası dahi tayin olunur.

Baro, disiplin cezası tayini hususunda mahkemece verilecek beraat kararıyla mukayyet değildir."

b) 36 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Soruşturma evresi genel hükümler uyarınca yenilenir."

c) 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 38- Kovuşturma evresinde dosyaların noksanı mahkemece ikmal edilir.

Dosya yoksa veya mevcudu duruşma yapılmasına imkân vermeyecek derecedeyse soruşturma yeniden yapılır."

ç) 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 43- Bir doğal veya sosyal felaket nedeniyle ya da başka herhangi bir sebeple belgelerin yok olması veya kaybolması hâlinde dava zamanaşımı süresi dosya kovuşturma işlemlerine devam edecek ölçüde tamamlanıncaya kadar işlemez. Ancak, dosyanın yok edilmesine veya kaybolmasına kasten sebebiyet verilmemiş olması hâlinde bu durma süresi beş yıldan fazla olamaz."

(36) 7/8/1944 tarihli ve 4654 sayılı Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun;

a) 6 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine göre tesis edilen mükellefiyetlerde davete icabet etmeyenlerle icabetten sonra kaçanlar veya verilen vazifeleri ihmal edenler veya bu Kanunun tatbikini herhangi bir şekil-

de zorlaştıranlar Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır. İdarî para cezasına, mahallî mülkî amir tarafından karar verilir.”

b) 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8- Bu Kanun hükümlerine göre müdafaa işlerinde kullanılmak üzere hazırlanmış veya bu işte tahsis kılınmış olan tesisatı ve eşyayı kasten tahrip edenler veya hasara uğratanlar ve bu işe tahsis edilmiş olan esliha, cephane ve teçhizatı zorla alanlar ve çalanlar iki seneden sekiz seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Zararın taksirle meydana gelmesi halinde, faile altı aydan üç seneye kadar hapis cezası verilir.”

(37) 10/6/1946 tarihli ve 4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanunun;

a) 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Bu Kanunda yazılı sebeplerle:

a) Yolculuğuna izin verilmemiş,

b) Denize elverişlilik belgesi almamış,

c) Belgesi battal edilmiş,

d) Belgesinin süresi geçmiş,

olmasına rağmen sefere çıkan ticaret gemisi derhal seferden alıkonularak muhafaza edilmek üzere en yakın elverişli limana çekilir. Gemideki yükün gideceği yere götürülmesi için gerekli bütün masraflar donatan tarafından karşılanır. Ayrıca; gemiyi sevk ve idare eden kaptan ile gemi donatanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Geminin muhafaza edilmek üzere limana çekilmesi ve limanda tutulması, yük ve yolcuların gidecekleri yere götürülmesi dolayısıyla oluşan bütün masraflar ile idarî para cezaları eksiksiz olarak ödendiği takdirde 4 üncü madde hükümleri çerçevesinde gemi serbest bırakılır.

Geminin alıkonulduğu tarihten itibaren otuz gün geçmesine rağmen kaptan veya donatanın bu madde hükümlerine göre yükümlülüklerini yerine getirmemesi hâlinde gemi, limanın bulunduğu yerin mülkî amirliği tarafından ihale mevzuatı hükümlerine bağlı olmaksızın en kısa zamanda satılır. Satıştan elde edilen gelirden geminin limana çekilmesi ve muhafaza edilmesi için gerekli olan bütün masraflar karşılandıktan ve para cezası tahsil edildikten sonra bakiye miktarın kalması hâlinde bu miktar donatanın veya yasal temsilcisinin başvurusu üzerine kendisine ödenir.

Geminin satışının gerçekleştirilememesi veya gerçekleştirilmekle beraber satış bedelinin masrafları ve para cezasını karşılamaması hâlinde bu miktar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre donatandan ve gemi kaptanlarından müşterek ve müteselsil sorumluluk esasına göre tahsil edilir.

Donatanın yabancı gerçek veya tüzel kişi olması veya kaptanın Türk vatandaşı olmaması hâlinde bu masraflar aylık yüzde on gecikme zammıyla birlikte genel hükümlere göre tahsil olunur.”

b) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Yolcu taşımasına izin verilmemiş bir ticaret gemisiyle ilgili olarak da 20 nci madde hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun 11 inci maddesine göre belirlenen yükleme markası üzerindeki yükleme çizgilerinin gösterdiği hadden fazla yükle yolculuk yapan gemi derhal seferden alıkonularak en yakın elverişli limana çekilir. Gemideki yükün gideceği yere götürülmesi için gerekli bütün masraflar donatan tarafından karşılanır. Ayrıca gemiyi sevk ve idare eden kaptan ile gemi donatanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Geminin limana çekilmesi ve limanda tutulması, yükünün gideceği yere götürülmesi dolayısıyla oluşan bütün masraflar ile idarî para cezaları eksiksiz olarak ödendiği takdirde gemi serbest bırakılır.

Yetkili olmadığı hâlde yükleme markasının yerini değiştirenler üç aydan altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Donatanın kanuna aykırı emrine uymuş olması, kaptanı sorumluluktan kurtaramaz.”

c) 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- 12 nci maddede yazılı tehlikeli eşyayı tüzükte belirtilen hükümlere aykırı olarak yükleyen veya taşıyan gemi kaptanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Gemi donatanı ile ilgili olarak bu cezanın üst sınırı yüzbin Türk Lirasıdır.

12 nci maddede yazılı tehlikeli eşyayı kişilerin hayatı, sağlığı veya malvarlığı açısından tehlikeli olabilecek şekilde taşıyan kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

ç) 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- Tüzükle belirtilen yardım isteme işaretlerini yerinde ve gereği gibi kullanmayanlarla bu Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına aykırı hareket eden kaptana beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Deniz kazasının gerçekleşmesi hâlinde Türk Ticaret Kanununun 982 ve 984 üncü maddeleri hükümlerine göre deniz raporu almayan veya bu raporun tasdikli bir örneğini kazadan sonra uğradığı liman reisliği bulunan ilk limanda liman reisliğine vermeyen gemi kaptanı iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları yetkili liman başkanları ile Sahil Güvenlik Komutanlığı bot komutanları tarafından verilir.”

d) 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 14, 15 ve 16 ncı maddelerindeki yardım yükümlülüklerinin her birine aykırı hareket eden kaptanlar, Türk Ceza Kanununun 98 inci maddesi hükmüne göre cezalandırılır.”

(38) 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- İl genel kurulu veya idare kurulları yahut en büyük mülkiye amirleri tarafından kanunların verdiği yetkiye istinaden ittihaz ve usulen tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet eden veya müşkülat gösterenler veya riayet etmeyenler, mahallî mülkî amir tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır.”

(39) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karayolları Genel Müdürlüğü işletiminde olan erişme kontrollü karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemeden geçiş yaptığı tespit edilen araç sahiplerine Karayolları Genel Müdürlüğünce geçiş ücretinin on katı kadar idarî para cezası verilir.”

(40) 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununun;

a) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- 8 inci maddede yazılı yasağa aykırı olarak posta pullarıyla ücret alınmakta kullanılan değerli kağıtları satanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası ve 7 nci maddede yazılı ücret alma makinelerini izinsiz satan ve kullananlara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- I- A) Posta tekeli altında bulunan maddeleri kaçak olarak götürenlerle bilerek bunlarla gönderenler,

B) Başkalarının adlarına olan tekele bağlı maddeleri bir araya toplayıp posta ile yollayanlar,

C) 22 nci madde hükmünü ihlal edenler,

ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılırlar.

II- Bu sebeplerle verilmemiş olan posta ücretleri de dört kat alınıp dörtte üçü kaçağı tutana verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin mülkî amiri tarafından verilir.”

c) 60 ıncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İzinsiz posta faaliyetinde bulunulması

MADDE 60- Bu Kanun kapsamına giren faaliyetleri ilgili makamlardan gerekli izinler alınmaksızın yürüten kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ilgili tüzel kişi hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.”

(41) 15/7/1950 tarihli ve 5681 sayılı Matbaalar Kanununun;

a) 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- Bu Kanunun 1 inci maddesine göre beyanname vermeden matbaa açanlarla 2, 4 ve 5 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler, Cumhuriyet savcısı tarafından yüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır.”

b) 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Hakikate aykırı beyanname veren kimse Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

(42) 15/7/1950 tarihli ve 5683 sayılı Yabancıların Türkiye’de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanunun;

a) 22 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye’den sınır dışı edilenler İçişleri Bakanlığının hususi müsaadesi alınmadıkça Türkiye’ye dönemezler, bunlardan ağır ceza mahkemesinin görevine giren bir suçtan dolayı Türkiye’de mahkûm olmuş ve cezası çektirilerek sınır dışı edilmiş olanlar bir daha Türkiye’ye giremezler; ancak İçişleri Bakanlığının müsaadesiyle durmadan transit geçmeleri caizdir.”

b) 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- 12 ve 15 inci maddelerle 18 veya 19 uncu maddeler hükümlerine makbul bir sebebe müstenit olmaksızın riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- Sınır dışı edildikleri veya Türkiye’yi terke davet olundukları halde müsaadesiz gelmeye mütecasir olan yabancılar bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu suretle mahkûm edilen yabancılar cezaları çektirildikten sonra sınır dışı edilirler.”

(43) 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun;

a) 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- Eser, eser sahibinin izni olmadan çevrilmiş, sözleşme dışı veya sözleşmede belirtilen sayıdan fazla basılmış, diğer biçimde işlenmiş veya radyo-televizyon gibi araçlarla yayınlanmış veya temsil edilmiş ise; izni alınmamış eser sahibi, sözleşme yapılmış olması hâlinde isteyebileceği bedelin veya emsal veya rayiç bedel itibarıyla uğradığı zararın en çok üç kat fazlasını isteyebilir.

Bedel talebinde bulunan kişi, tecavüz edene karşı onunla bir sözleşme yapmış olması hâlinde haiz olabileceği bütün hak ve yetkileri ileri sürebilir.”

b) 71 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Manevî ve malî haklara tecavüz

MADDE 71- Bu Kanunda koruma altına alınan fikir ve sanat eserleriyle ilgili manevi ve malî hakları ihlal ederek:

1. Bir eseri hak sahibi kişilerin yazılı izni olmaksızın bir ticarî faaliyet çerçevesinde işleyen, çoğaltan, dağıtan, yayan, elektronik ortam da dahil olmak üzere yayımlayan ya da hukuka aykırı olarak işlenen veya çoğaltılan eserleri satışa arz eden, satan, ticarî amaçla satın alan, ithal veya ihraç eden, elinde bulunduran ya da depolayan kişi hakkında bir yıldan beş yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

2. Bir eserin, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak, eğlence yeri niteliğindeki bir ticari işletme bünyesinde gösterime sunulması veya dinletilmesi hâlinde fail (1) numaralı bent hükmüne göre cezalandırılır.

3. Yazılı izin olmamasına rağmen, (1) ve (2) numaralı bentlerdeki fiillerin hak sahibinin izniyle gerçekleştirildiğinin anlaşılması hâlinde kişi, ceza hukuku bakımından sorumlu tutulmaz.

4. Başkasına ait esere, kendi eseri olarak ad koyan kişi altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu fiilin dağıtmak veya yayımlamak suretiyle işlenmesi hâlinde, hapis cezasının üst sınırı beş yıl olup, adlî para cezasına hükmolunamaz.

5. Bir eserden kaynak göstermeksizin iktibasta bulunan kişi altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır.

6. Bir fikrî ürünü, tanınmış bir başkasının adını kullanarak çoğaltan, dağıtan, yayan veya yayımlayan kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır.

7. Aralarında mevcut sözleşme hükümlerine aykırı olduğunu bildiği hâlde bir eseri çoğaltan, dağıtan, yayan, yayımlayan, satışa arz eden veya satan kişi beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

c) 72 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Koruyucu programları etkisiz kılmaya yönelik hazırlık hareketleri

MADDE 72- Bir bilgisayar programının hukuka aykırı olarak çoğaltılmasının önüne geçmek amacıyla oluşturulmuş ilave programları etkisiz kılmaya yönelik program veya teknik donanımları üreten, satışa arz eden, satan veya ticarî amaçla elinde bulunduran kişi altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

ç) 5846 sayılı Kanunun 75 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“II- Soruşturma ve kovuşturma

MADDE 75- 71, 72 ve 80 inci maddelerde sayılan suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapılması şikâyete bağlıdır. Yapılan şikayetin geçerli kabul edilebilmesi için hak sahiplerinin haklarını kanıtlayan belge ve sair delilleri Cumhuriyet başsavcılığına vermeleri gerekir. Bu belge ve sair delillerin şikâyet süresi içinde Cumhuriyet başsavcılığına verilmemesi hâlinde kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilir.

Bu Kanunda yer alan soruşturma ve kovuşturması şikayete bağlı suçlar dolayısıyla başta Millî Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı yetkilileri olmak üzere ilgili gerçek ve tüzel kişiler tarafından, eser üzerinde manevi ve malî hak sahibi kişiler şikâyet haklarını kullanabilmelerini sağlamak amacıyla durumdan haberdar edilirler.

Şikâyet üzerine Cumhuriyet savcısı suç konusu eşya ile ilgili olarak 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre elkoyma koruma tedbirinin alınmasına ilişkin gerekli işlemleri yapar. Cumhuriyet savcısı ayrıca, gerek görmesi hâlinde, hukuka aykırı olarak çoğaltıldığı iddia edilen eserlerin çoğaltılmasıyla sınırlı olarak faaliyetin durdurulmasına karar verebilir. Ancak, bu karar yirmidört saat içinde hâkimin onayına sunulur. Hâkim tarafından yirmidört saat içinde onaylanmayan karar hükümsüz kalır."

d) 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 76- Bu Kanunun düzenlediği hukukî ilişkilerden doğan davalarda, dava konusunun miktarına ve Kanunda gösterilen cezaya bakılmaksızın, görevli mahkeme Adalet Bakanlığı tarafından kurulacak ihtisas mahkemeleridir. İhtisas mahkemeleri kurulup yargılama faaliyetlerine başlayıncaya kadar, asliye hukuk ve asliye ceza mahkemelerinden hangilerinin ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği ve bu mahkemelerin yargı çevreleri Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir.

Bu Kanun kapsamında açılacak hukuk davalarında mahkeme, davacının iddianın doğruluğu hakkında kuvvetli kanaat oluşturmaya yeter miktar delil sunması hâlinde, korunmakta olan eserler, fonogramlar, icralar, filmler ve yayınları kullananların, bu Kanunda öngörülen izin ve yetkileri aldıklarına dair belgeleri ve/veya tüm yararlanılan eser, fonogram, icra, film ve yayınların listelerini sunmasını isteyebilir. Belirtilen belge ve/veya listelerin sunulamaması tüm eser, fonogram, icra, film ve yayınların haksız kullanılmakta olduğuna karine teşkil eder."

e) 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 77- Bu Kanunun koruma altına aldığı hakların ihlal edildiği iddiasıyla yürütülen soruşturma veya kovuşturma işlemlerinin dışında, manevi ve malî hakların korunması ve tazmini amacına yönelik olarak hakkı ihlal edilen kişiler tarafından başvurulması hâlinde genel hükümlere göre ihtiyati tedbir kararı alınır.

Haklara tecavüz oluşturulması ihtimali hâlinde yaptırım gerektiren nüshaların ithalat veya ihracatı sırasında, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 57 nci maddesi hükümleri uygulanır."

f) 80 inci maddesinin onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu maddede belirlenen hakların 71 inci maddede yer alan fiillerin işlenmesi suretiyle ihlâli hâlinde, fail hakkında anılan maddeye göre cezaya hükmolunur."

"Bu maddede belirlenen hakların kullanılması ile ilgili olarak icracı, fonogram yapımcısı, radyo televizyon yayıncısı veya film yapımcısının izninin varlığı hâlinde, cezaya hükmolunmaz."

g) 81 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 81- Musiki ve sinema eserlerinin çoğaltılmış nüshaları ile süreli olmayan yayınlara bandrol yapıştırılması zorunludur. Ayrıca, kolay kopyalanmaya müsait diğer eserlerin çoğaltılmış nüshalarına da eser veya hak sahibinin talebi üzerine bandrol yapıştırılması zorunludur. Bandroller, Bakanlıkça bastırılır ve satılır. Bakanlıkça belirlenen satış fiyatı üzerinden meslek birlikleri aracılığı ile de bandrol satışı yapılabilir.

Bandrol alınabilmesi için, bandrol talebinde bulunanın yasal hak sahibi olduğunu beyan eden bir taahhütnameyi doldurması zorunludur. Bakanlıkça tespit edilen diğer evrak ve belgelerle birlikte başvuru yapılır. Bakanlık, bu başvuru üzerine başka bir işleme gerek kalmaksızın on iş günü içinde bandrol vermek mecburiyetindedir. Beyana müstenit yapılan bu işlemlerden Bakanlık sorumlu tutulamaz.

Bandrol yapıştırılması zorunlu nüshaların tespit edilmesi ve çoğaltılmasına ilişkin materyalleri üreten ve/veya bu materyallerin dolum ve çoğaltımını yapan yerler, bu maddede belirtilen taahhütnamenin bir kopyasını almak, saklamak ve istendiğinde yetkili makamlara ibraz etmekle yükümlüdür.

Bandrol yükümlülüğüne aykırı olarak bir eseri çoğaltıp satışa arz eden, satan, dağıtan veya ticarî amaçla satın alan ya da kabul eden kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bakanlık ile mülkî idare amirleri bandrollenmesi zorunlu olan nüshaların ve süreli olmayan yayınların, bandrollü olup olmadıklarını her zaman denetleyebilir. Gerekli görüldüğünde, mülkî idare amirleri re'sen veya Bakanlığın talebi ile bu denetimi gerçekleştirmek üzere illerde denetim komisyonu oluşturabilir. İhtiyaç hâlinde; bu komisyonlarda Bakanlık ve ilgili alan meslek birlikleri temsilcileri de görev alabilirler.

Bu denetimler sırasında bu Kanunda koruma altına alınan hakların ihlal edildiğinin tespiti hâlinde 75 inci maddenin üçüncü fıkrası uyarınca işlem yapılır.

Bu Kanun kapsamında korunan, yasal olarak çoğaltılmış, bandrollü nüshaların da yol, meydan, pazar, kaldırım, iskele, köprü ve benzeri yerlerde satışı yasaktır. Bu yasağa aykırı hareket edenler, Kabahatler Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen hususların uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.

Sahte bandrol üreten, satışa arz eden, satan, dağıtan, satın alan, kabul eden veya kullanan kişi üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bir eserle ilgili olarak usulüne uygun biçimde temin edilmiş bandrolleri başka bir eser üzerinde kullanan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve binbeşyüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Yetkisi olmadığı hâlde, hileli davranışlarla bandrol temin eden kişi bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yetkisi olmayan kişilere bandrol temin eden kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bandrol yükümlülüğüne aykırılığın aynı eserle ilgili olarak 71 inci maddede tanımlanan suçlardan biriyle birlikte işlenmesi hâlinde, fail hakkında sadece bu maddede tanımlanan suçtan dolayı cezaya hükmolunur.

Bu Kanunda tanımlanan suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, ilgili tüzel kişi hakkında Türk Ceza Kanununun tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur."

ğ) 85 inci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki hükümlere aykırı hareket edenler hakkında Borçlar Kanununun 49 uncu maddesi ve Türk Ceza Kanununun 132, 134, 139 ve 140 ıncı maddeleri hükümleri uygulanır.

Birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre yayımın caiz olduğu hâllerde de 4721 sayılı Türk Medenî Kanunun 24 üncü maddesi hükmü mahfuzdur."

h) 86 ncı maddesinin üç ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci fıkra hükmüne aykırı hareket edenler hakkında Borçlar Kanununun 49 uncu maddesi ile koşulları varsa, Türk Ceza Kanununun 134, 139 ve 140 ıncı maddeleri hükümleri uygulanır.

Birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre yayımın caiz olduğu hâllerde de Türk Medenî Kanununun 24 üncü maddesi hükmü mahfuzdur."

ı) Ek 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 10- Aşağıda belirtilen hâllerde idarî para cezası uygulanır:

1. 44 üncü madde gereğince alınması zorunlu sertifikaları almaksızın faaliyet gösteren kişi mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır. İlgili tüzel kişi hakkında verilecek idarî para cezasının üst sınırı ellibin Türk Lirasıdır.

2. Ek 5 inci madde hükümlerine aykırı olarak derlenmesi gereken eserleri süresi içinde vermeyen kişi Kültür ve Turizm Bakanlığının telif haklarının korunmasıyla ilgili biriminin amiri tarafından bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu madde hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın yüzde ellisi Kültür ve Turizm Bakanlığının hesabına aktarılır.”

(44) 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun;

a) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26 - a) Çalıştırdığı gazeteci ile 4 üncü maddede gösterilen şekilde yazılı iş akdi yapmayan işverene beher mukavele için yediyüz Türk Lirası,

b) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı gazeteciye ödemeyen işverene üçbin Türk Lirası,

c) 18 inci maddede yazılı ölüm tazminatını hak sahiplerine ödemeyen işverene üçbin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir, ayrıca yukarıdaki (b) veya (c) bentlerinde yazılı tazminatlar da hak sahiplerine ödenir.”

b) 27 nci maddesinde yer alan “birmilyarikiyüzmilyon lira” ibaresi “ikibin Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 29 – Gazeteciye bu Kanunun 21 inci maddesinde yazılı yıllık izni vermeyen veya izni vermiş olup da izin müddetine ait ücreti ödemeyen işverene, yıllık izin vermediği veya izin süresine ait ücretleri ödemediği kimsenin izin müddetine tekabül eden ücretler yekûnunun üç katı kadar idarî para cezası verilir.”

ç) 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30 – Bu Kanunun 25 inci maddesi hükmüne aykırı hareket eden işverene ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürü tarafından verilir.”

d) Ek 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 3 – A) Bu Kanunun ek 1 inci maddesinde yazılı fazla saatlerle çalışma ücretlerini gazeteciye ödemeyen veya mezkûr maddede yazılı zam hadlerinden daha aşağı hesap etmek suretiyle ödeyen işverene, ödemediği fazla saat ücretleri tutarının veya eksik ödediği ücretler tutarının iki katı kadar idarî para cezası verilir.

B) Bu Kanunun ek 2 nci maddesi gereğince gazetecilere verilmesi lazım gelen ücretleri bahsi geçen maddenin tayin ettiği tarz ve usullerden başka türlü hesap ederek veren veya daha aşağı hadlerde ödeyen işverene beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(45) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun;

a) 7 nci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ateşli silahla işlenen suçlardan hükümlü bulunanlar ile taksirli suçlar hariç olmak üzere bir yıldan fazla hapis cezasına mahkûm olanlara, ateşli silâh taşıma ve bulundurma izni verilemez.”

b) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Her kim bu Kanunun kapsamına giren ateşli silahlarla bunlara ait mermileri ülkeye sokar veya sokmaya kalkışır veya bunların ülkeye sokulmasına aracılık eder veya bunları Türkiye’de Harp Silah ve Mühimmatı Yapan Hususi Sanayi Müesseselerinin Kontrolü Hakkındaki 3763 ve Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu Hakkındaki 5591 sayılı Kanunların hükümleri dışında ülkede yapar veya bu suretle ülkeye sokulmuş ve ülkede yapılmış olan ateşli silahları veya mermileri bir yerden diğer bir yere taşır veya yollar veya taşımaya bilerek aracılık eder, satar veya satmaya aracılık ederse veya bu amaçla bulundurursa beş yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı suçları üçüncü fıkradaki hal dışında iki veya daha çok kişinin birlikte işlemeleri halinde, failler hakkında sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Birinci fıkradaki fiillerin, suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, verilecek cezalar bir kat artırılır.

Ateşli silahın tüfek veya seri ateşli kısa sürede çok sayıda ve etkili biçimde mermi atabilen tam otomatik veya dürbünlü tüfek veya dürbünlü tabanca veya bu fıkrada sayılanların benzerleri olması ya da bu niteliği taşımayan ateşli silahlar veya her türlü mermilerin miktar bakımından vahim olması halinde yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur.

Dördüncü fıkrada niteliği belirtilen ateşli silahlar ile benzerlerinin miktar bakımından vahim olması halinde birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda yazılı cezalar bir kat artırılarak hükmolunur.”

c) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak ateşli silahlarla bunlara ait mermileri satın alan veya taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve otuz günden yüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Ateşli silahın, bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlardan olması ya da silâh veya mermilerin sayı veya nitelik bakımından vahim olması halinde beş yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlar dışındaki ateşli silahın bir adet olması ve mutat sayıdaki mermilerinin ev veya işyerinde bulundurulması halinde verilecek ceza bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yirmibeş günden yüz güne kadar adlî para cezasıdır.

Ateşli silahlara ait mermilerin pek az sayıda bulundurulmasının veya taşınmasının mahkemece vahim olarak takdir edilmemesi durumunda hükmolunacak ceza altı aya kadar hapis ve yüz güne kadar adlî para cezasıdır.”

ç) 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Her kim, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak 4 üncü maddede yazılı olan bıçak veya başkaca aletler yahut benzerlerini ülkeye sokar, sokmaya kalkışır veya bunların ülkeye sokulmasına aracılık eder veya bunları ülkede yapar veya bir yerden diğer bir yere taşır veya yollar veya taşımaya aracılık ederse iki yıldan beş yıla kadar hapis ve ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır. Suç konusu bıçak ve aletlerin niteliği veya sayı olarak azlığı halinde verilecek ceza yarısına kadar indirilir.

Birinci fıkradaki eylemleri işlemek amacı ile teşekkül kuranlar ile yönetenler veya teşekküle mensup olanlar tarafından sözü geçen fıkrada yazılı suçlar işlenirse failler hakkında beş yıldan on yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı suçları ikinci fıkradaki hal dışında iki veya daha çok kişinin birlikte işlemeleri halinde, birinci fıkraya göre verilecek cezalar bir kat artırılır.

Bu madde kapsamına giren bıçak ve başkaca aletlerin veya benzerlerinin miktar bakımından vahim olması halinde yukarıdaki fıkralara göre hükmolunacak cezalar yarı oranında artırılır."

d) 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak 4 üncü maddede yazılı olan bıçak veya diğer aletleri veya benzerlerini satanlar, satmaya aracılık edenler, satın alanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında altı aydan bir yıla kadar hapis ve yirmibeş günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

e) Ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, "264" ibaresi, "174" şeklinde ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(A), (B) ve (C) bentlerinde sayılan yerlere silahla giren veya buralarda silâh taşıyan kişiler eylemleri başka bir cezayı gerektirmiyorsa yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır, ayrıca silâh ruhsatları bulundurmaya çevrilir ve kendilerine bir daha taşıma ruhsatı verilmez."

(46) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun;

a) 107 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun tatbikinde vazifeli bulunan kimseler, bu vazifeleri dolayısıyla amme borçlusunun ve onunla ilgili kimselerin şahıslarına, mesleklerine, işlerine, muamele ve hesap durumlarına ait öğrendikleri sırlarla, gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa ettikleri takdirde, Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesine göre cezalandırılır."

b) 108 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu madde hükmüne aykırı hareket edenler üç aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar."

c) 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2. Gizleyerek, kaçırarak muvazaa yolu ile başkasının uhdesine geçirerek veya aslı olmayan borçlar ikrar ederek, yahut alındılar vererek gerçeğe aykırı surette, varlığını yok eder veya azaltır ve geri kalan mallar borcu karşılamaya yetmezse üç aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

ç) 111 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 111- Bu Kanuna göre istenen mal bildirimini gerçeğe aykırı surette yapanlarla, yaşayış tarzları mal bildirimine uymayanlar bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

d) 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 112- Usulü dairesinde mal bildiriminde bulunduktan sonra, edinilen mallarla, her türlü mallarında, kazanç ve gelirlerinde olan artmaları 61 inci madde hükümleri gereğince zamanında bildirmemek suretiyle amme alacağının tahsilini engellemiş veya zorlaştırmış olanlar bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

e) 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 113- Amme borçlusuna ait ellerinde bulundurdukları malları 55 inci maddenin son fıkrası gereğince yapılan talebe rağmen bildirmeyenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

f) 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu vazifeyi makbul bir özre dayanmadan zamanında yerine getirmeyenler elli gün adlî para cezası ile cezalandırılır."

(47) 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Aşağıda yazılı haller eczacılık yapmaya manidir:

A) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık suçlarından mahkûm olmak,

B) Başka memleketlerde sanatını icradan menedilmiş olup bu muamelenin haklı olduğu İcra Vekilleri Heyetince kabul edilmiş olmak;

C) Sanatını yapmasına mani iyileşmez bir hastalığı bulunmak;

Ç) Sanatını yapmasına mani olacak derecede iki gözü rüyetten mahrum olmak.”

b) 40 ıncı maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunda yazılı usullere uygun olarak ruhsatname almaksızın birinci maddede sayılı yerleri açanlar üç aydan bir seneye kadar hapis ve adlî para cezasiyle cezalandırılır.

Eğer fiil eczacılık yapmak hakkını haiz olmayanlar tarafından işlenirse, verilecek cezalar yarı oranında artırılır.”

c) 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Bu Kanunun 1 inci maddesinde sayılan yerlerde ambalajsız veya ambalajı açılmış olarak bozuk veya zamanı geçmiş veya mağşuş veya gayrisaf ilaç ile ambalajlı olsa bile zamanı geçmiş ilaç bulunduran kişiye, fiili Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre ceza sorumluluğunu gerektirmediği takdirde, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu ilaç ve sair ecza maddesine elkonularak imha edilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

ç) 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 42- Bu Kanunun 1 inci maddesinde sayılan yerlerde ilaç halinde ihzar, imal veya tertip edilmemiş olan bozuk veya mağşuş ecza ve kimyevi maddeler bulunduğu takdirde, bunlara el konulup usulüne uygun şekilde yok edilmekle beraber bu yerleri bizzat idare eden eczacı ile bu kanunda yazılı sebeplerle eczacının bulunmaması halinde bu yerlerde mesul müdürlük yapanlara bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

d) 43 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zehirli veya kimyevi maddelerle tıbbî ecza ve müstahzarların müsaadesiz satılması yasaktır. Bunları müsaadesiz satan veya satmak üzere dükkânında bulunduranlar Türk Ceza Kanununun 193 üncü maddesine göre cezalandırılır.”

e) 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 44- Bu kanunda yazılı olan yasaklara ve mecburiyetlere muhalif hareket edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde ve bu Kanunda özel hüküm bulunmayan hallerde ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

f) 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- Eczaneyi işletmeye başladıktan sonra mazeretsiz olarak ve mücbir sebepler dışında eczanesi olan yerlerde otuz gün, olmayan yerlerde on gün müddetle eczanesini kapalı bırakan veya teftiş sırasında görülen noksanların tamamlanması için yapılmış iki yazılı ihtara riayet etmeyen eczacılara, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(48) 15/2/1954 tarihli ve 6269 sayılı Kimyagerlik ve Kimya Mühendisliği Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Bu Kanunun 2 nci maddesine aykırı hareket edenler altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. 1 inci maddede mezkûr diplomaları almış olmayanları bu unvanlarla çalıştıranlar da aynı cezalarla cezalandırılırlar.”

(49) 25/2/1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- 3 üncü madde hükümlerine riayet etmeyen, dördüncü maddede yazılı vazife ve salahiyet hudutlarını tecavüz eden ve 5 inci maddenin ikinci fıkra hükmünü yerine getirmeksizin serbest çalışan hemşirelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(50) 2/3/1954 tarihli ve 6301 sayılı Öğle Dinlenmesi Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Bu Kanun hükümlerine muhalif olarak müstahdem ve işçilerine öğle dinlenmesi yaptırmayan veya 2 nci maddede yazılı hükme aykırı olarak dinlenme devresinde dükkân, mağaza ve müesseselerini kapatmayan işveren veya işveren vekillerine doksan Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 5 inci maddesine muhalif hareket eden işveren veya işveren vekiline, müstahdem veya işçi kazançlarının veya bu kimselere ait sair hakların daha aşağı hadlere indirilmesinden dolayı müstahdem veya işçilerin uğradıkları zararın iki katı kadar idarî para cezası verilir.

Bu maddedeki idarî para cezalarını vermeye belediye zabıta görevlileri yetkilidir.

Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı ilgili belediyenin hesabına aktarılır.”

(51) 7/3/1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun;

a) 124 üncü maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Müsaade istihsal etmeden jeolojik istikşaf yapanlar altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

2. Arama ruhsatnamesi, işletme ruhsatnamesi veya belge almaksızın jeolojik istikşaftan gayri petrol ameliyelerini yapanlar üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

b) 125 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 125- 1. Bu Kanuna göre israf veya tehlikeli fiilleri yapanlara, bu fiilleri tespit olunacak bir süre içinde durdurmaları için, Genel Müdürlük tarafından emir verilir. Bu sürenin sonunda israf veya tehlikeli fiil devam ederse, devam ettiği her gün için faillere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

2. Yukarıda yazılı fiillerden dolayı önemli ve tamiri kabil olmayan bir hasar meydana gelmişse, faillerine, oluşan zararın miktarı kadar idarî para cezası verilir. Ancak, bu miktar onbin Türk Lirasından az olamaz.”

c) 126 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 126- Bu Kanunun verdiği bir hakkın kullanılmasına yahut bir vazifenin ifasına bilerek ve haksız olarak müdahale eden veya mani olanlar, altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

ç) 127 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 127- Bu Kanuna göre yapılan müracaatlarda ve muamelelerde bilerek hilafı hakikat beyanda bulunanlar, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

(52) 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun;

a) 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- Aşağıda yazılı haller, veteriner hekimlik mesleğinin icrasına mani teşkil eder:

a) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama ve kaçakçılık suçlarından mahkûm olmak.

b) Bu Kanun ile teşekkül eden Haysiyet veya Yüksek Haysiyet Divanı kararları ile meslekini icradan menolunmak.

c) Yüksek Haysiyet Divanınca haklarında diplomalarının istirdadı kararı ittihaz edilmek.”

b) 65 inci maddesinde yer alan “üçyüzkırkyedimilyon lira” ibaresi “üçyüzelli Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66 - 6 ncı maddedeki yasaklılık haline rağmen mesleklerini icra edenlere yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ç) 67 nci maddesinde yer alan “üçyüzkırkyedimilyon lira” ibaresi, “üçyüzelli Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

d) 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- Bu Kanunun 11 inci maddesinde yazılı vasıfları haiz olmayıp da (Veteriner hekim) lik yapan, hayvan hastalıklarını tedavi yolunda bulunanlar, elli günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

e) 70 inci maddesinde yer alan “seksenyedimilyon lira” ibaresi, “yüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

f) 71 inci maddesinde yer alan “bir aydan” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

g) 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72- Bu Kanunda yazılı olup da idarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı halinde tayin olunacak ceza, iki misli olarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

ğ) Ek 2 nci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

(53) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun;

a) 70 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bunların ücreti de orman idaresi tarafından ödenir. Bunlara söndürme işinde çalıştıkları müddetçe devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda alakalılar tarafından parasız ekmek ve katık verilir. Başkaca ücret verilmez.”

b) 77 nci maddesine birinci fıkra olarak aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“Orman memurları, bu Kanunda tanımlanan suçların işlenmesinin önlenmesi veya işlenen suçlarla ilgili olarak başlatılan soruşturmadaki görevleri kapsamında kolluk görevlisi sıfatını taşırlar.”

c) 78 inci maddesinin (A) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“A) Türk Ceza Kanununda düzenlenen hakkın kullanılması, meşru savunma veya zorunluluk hallerinde;”

ç) 79 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“IV. Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin takibi:

MADDE 79- Orman memurları, bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillere ilişkin delilleri bir tutanakla tespit eder. Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin işlenmesi suretiyle elde edilen orman malları ile bu Kanunda yer alan suçların işlenmesinde kullanılan nakil vasıtası ve sair eşyaya Ceza Muhakemesi Kanununun hükümlerine göre elkonulur. Ancak, Cumhuriyet savcısına ulaşılamadığı hallerde elkoyma, orman işletme şefinin yazılı emri ile yapılır. Ayrıca, orman muhafaza memurları Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre şüphelileri yakalama yetkisine sahiptir.

Sahipleri tarafından tohum ve fidandan yetiştirilen hususi ormanlarda da bu madde hükümleri uygulanır.

Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına yardıma mecburdurlar.

Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri uygulanır.”

d) 83 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 83- Bu Kanunda yazılı orman suçlarına ilişkin davalardan; 110 uncu maddenin üçüncü fıkrasında gösterilen suçlara ilişkin davalar asliye ceza mahkemesinde; dördüncü ve beşinci fıkralarında gösterilen suçlara ilişkin davalar, ağır ceza mahkemesinde; bu suçlar dışında kalan davalar sulh ceza mahkemesinde görülür.”

e) 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 84- Orman Kanununa aykırılık oluşturan fiillerden dolayı elkonulan ağaç, tomruk, kereste, yakacak ve sair mahsuller, vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve fiilin işlendiği yer belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yediemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda orman depolarına idarece nakledilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası zor ve masraflı bulunanlar, Ceza Muhakemesi Kanununun 132 nci maddesinin bir ve ikinci fıkrası hükümlerine uygun olarak orman işletme müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınca, mahallinde veya pazar yerlerinde ilân edilmek suretiyle derhal satılır.

Nakil vasıtası ve suç aletleri ile orman emvalinin satış bedelinin tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.”

f) 85 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmayan veya kaçması sebebiyle faili tespit olunamayan orman mahsulleri ve suç aletleri, orman idaresinin satış usullerine göre satılır ve bedelleri irat kaydolunur.”

g) 88 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 88- Bu Kanunda tanımlanan suçlardan dolayı arama, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre yapılır. Ancak, Ceza Muhakemesi Kanununun 119 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre, Cumhuriyet savcısına ulaşılamadığı hâllerde arama, orman şefinin yazılı emri ile yapılır.”

ğ) 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 91- 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleri ile yasak edilen fiillerden dikiliden ağaç kesenler, kökünden sökenler veya hayatiyetini sona erdirecek şekilde boğanlar, ağaçlardan yalamuk, pedavra, hartama çıkaranlar üç aydan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak suçun konusunun münhasıran yakacak nitelikte emval veren ağaç olması halinde, verilecek ceza yarı oranında indirilir.

Suçun konusunun fidan olması halinde birinci fıkraya göre verilecek ceza bir kat artırılır.

Fidan ekim sahasını bozan kişi üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Birinci fıkradaki suçun işlenmesinde motorlu araç ve gereçler kullanılması halinde verilecek ceza bir kat artırılır. Ancak, fidanlar hakkında bu hüküm uygulanmaz.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler üç aya kadar hapis ve yüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise, bir aydan iki seneye kadar hapis ve adlî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.”

h) 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 92- Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izin almadan ormanlardan açılan maden ocakları idarece kapatılır. Çıkarılan madenler ve her türlü tesisler ile alet, edevat ve nakil vasıtalarına elkonulur. Elkonulan mallar, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edilir.

Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izinsiz maden ocağı açanlara veya işletenlere, 91 inci madde hükümlerine göre verilecek cezanın yanısıra üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası verilir.

Kanun hükümlerine göre verilen ruhsat veya izin belgesindeki sürenin dolmasına rağmen maden ocağı işletmeye devam edenler ya da izin verilen alandaki sınırı aşanlar, 91 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bu Kanunun 93 üncü maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Başkaca zarar husule gelmiş ise, bu zarar ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde dava açmak suretiyle tazmin ettirilir. İzin alarak bu nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise, beşbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar işletilmekten men edilir.”

ı) 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 93- Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri işleyenler veya izne bağlı işleri izinsiz yapanlar altı aydan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

İşgal suçunun yeniden tarla açmak suretiyle veya yanmış orman sahalarında işlenmesi halinde verilecek ceza bir kat artırılır.

Bu maddede tanımlanan suçların konusunu oluşturan, işlenmesinde kullanılan ve işlenmesiyle elde edilen eşya veya mahsul Türk Ceza Kanununun müsadereye ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir. Müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince, yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu hususdaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

17 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki yerleri amaç dışı kullananlar ve amaç dışı kullanılmasına izin verenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

i) 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 94- Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, terebentin, katran, sakız, 92 nci madde kapsamı dışında kalan taş, kömür, toprak ve buna benzer ocaklar ile balık üretim tesislerini orman sınırları içinde izinsiz kuranlar, bir yıldan yedi yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, bunların işletilmesi men edilerek tesislerin Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsaderesine hükmolunur.

Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve birinci fıkrada yazılı fiili orman sınırları dışında işleyenlere bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve bunların işletilmesi yasaklanır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (C) ve (E) bentlerinde yazılı fiilleri işleyenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

j) 95 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 95- Bu Kanunun 19 uncu maddesi hükümlerine aykırı olarak ormanlara izinsiz hayvan sokanlarla, ormana başı boş hayvan girmesine sebep olanlara beher kıl keçi için altı Türk Lirası, büyükbaş hayvanların beheri için üç Türk Lirası, küçükbaş hayvanların beheri için bir Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu suretle verilecek idarî para cezası yirmi Türk Lirasından az olamaz.

Ormanlara izinsiz hayvan sokma fiilini, fiilin işlendiği orman içi köy nüfusuna kayıtlı ve fiilen bu köyde oturanlar dışındakilerin işlemesi hâlinde, yukarıdaki cezalar iki kat artırılır.

Yanmış orman sahaları ile alelumum gençleştirme sahalarına, gençleştirmeye tefriki tarihinden itibaren onbeş sene içinde hayvan sokulması veya başıboş bırakılmak yüzünden girmesi hâlinde yukarda yazılı cezalar iki kat tatbik olunur.”

k) 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 96- Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddelerinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenlere yüzyirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

l) 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 97- Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekten kesenlere kesilen her ağaç için altmış Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 27 nci maddesinde yazılı damga çekiçlerini taklit edenler veya taklit fiiline iştirak etmeksizin kullananlar Türk Ceza Kanununun 202 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılırlar.”

m) 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 98- 31 inci, 32 nci ve 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zati ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen yapacak orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları veriliş gayesine uygun kullanmayanlar, yapacak emvalin vasfının bozulması nedeniyle izin almadan yakanlar orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra sökerek veya yıkarak enkaz hâlinde bulunduğu köy hudutları dışına çıkaranlar veya yapacak emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde 35 inci maddede belirtilen yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emval her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler, iki aydan bir seneye kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılırlar.”

n) 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 99- 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenlere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

o) 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ö) 101 inci maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususi orman sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Orman sahipleri bu cezanın kesinleşmesinden sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise bunlara onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

p) 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, geliştirilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

r) 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- 67 nci madde hükümlerine aykırı hareket edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile göçük, devrik ve heyelan gibi hâllerle meydana gelen açıklıkları doldurmak veya satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle orman yetiştirme alanlarında zarara sebebiyet verenlere üçbin, diğer alanlarda zarara sebebiyet verenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

s) 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 104- 68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Orman idaresine ait telefon şebekesi ve tesislerine her türlü alet ve malzemesine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 152 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince cezalandırılırlar.

Bu suç Haziran ayı başından Ekim ayı sonuna kadar devam eder, yangın mevsiminde işlenirse ceza iki katına çıkarılır.”

ş) 105 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 105- 69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mahallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınını söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında mahallin en büyük mülkî amiri tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

Bu maddede yazılı memurlarla orman teşkilatında vazifeli olanlardan yangın yerine yardım göndermeyenlerle alaka göstermeyenler, Türk Ceza Kanununun 170 inci maddesinde tanımlanan suçu ihmali davranışla işlemiş olmak dolayısıyla cezalandırılır.”

t) 106 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 106- Bu Kanunun 72 ve 73 üncü maddelerine muhalif hareket eden veya ettirenler Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince cezalandırılırlar.”

u) 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 107- 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlere mahallin en büyük mülkî amiri tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”

ü) 108 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 108- Orman mallarının bu Kanun hükümlerine aykırı olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde; taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir seneye kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı fiillerin, ticarethane sahibi olsun olmasın, her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline dönüştürdükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde, bir seneden yedi seneye kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Suçun konusunu oluşturan orman ürünlerinin değerinin azlığı göz önünde bulundurularak verilecek cezalar yarısına kadar indirilebilir.

Bu Kanunda yazılı suça konu olan her türlü orman emvali, nakil vasıtaları ve suç aletleri Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edilir.”

v) 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 109- Ağaçlarda bulunan resmi damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrosunda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hâle getirenler, yerlerini değiştirenler ikiyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.”

y) 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 110- 76 ncı maddenin (a) bendinde belirtilen fiili işleyenlere elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

76 ncı maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen fiilleri işleyenler hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.

Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak orman yangınına sebebiyet verenler iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak failin yangının söndürülmesine ve etkilerinin azaltılmasına yönelik çabaları veya meydana gelen zararın azlığı göz önünde bulundurularak, verilecek ceza yarısına kadar indirilir. Zararın belirlenmesinde yangın sonucu tamamen yanan ağaç ve ağaççıkların değeri, kısmen yanan ağaç ve ağaççıkların değerinde meydana gelen azalma, alt tabaka orman örtüsünün yanması nedeniyle oluşan zarar ve toprağın humuslu tabakasının yanması nedeniyle meydana gelen verim kaybı dikkate alınır.

Kasten orman yakan kişi, on yıldan az olmamak üzere hapis ve onbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Devletin güvenliğine karşı suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde devlet ormanlarını yakan kişi müebbet hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede yazılı suçların işlenmesi sebebiyle, ölüm veya yaralanmanın meydana gelmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı cezaya hükmolunur.”

z) 111/a maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 111/a- Bu Kanunda mercii belirtilmemiş idarî yaptırım kararları, orman işletme şefleri tarafından verilir.”

aa) 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 112- Bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zarar için ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde gerçek zarar üzerinden tazminat talebinde bulunulabilir.

Gerçek zarar;

A) Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiilin konusu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise; fiilin işlendiği yere en yakın orman idaresi satış yerinde söz konusu orman emvalinin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda, aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasıyla elde olunacak birim fiyat üzerinden hesap edilir.

B) Fiilin konusu fidan ise; fiilin işlendiği yıl, aynı fidanların her birisinin dikimi ve arazi hazırlanması için hesaplanacak gerçek masraflar ile o yıla kadar kesilen fidanlar için yapılmış bakım giderleri toplamı bir misli fazlasıyla tazmin ettirilir.

C) Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvalinin gerçek zarar birim fiyatı ise (A) bendi hükmüne kıyasen hesaplanır.

Orman işletme müdürlükleri, görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere, bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini, her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel hâlinde tespit ve tanzim edip bağlı bulunduğu orman bölge başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip, derhal birer nüshalarını mıntıkasındaki hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır. Tazminatın hesaplanmasında bu cetveller dikkate alınır.

bb) 113 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mahallî rayiç; bu Kanuna aykırılık oluşturan fiilin işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde, söz konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasıdır.”

cc) 114 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanuna aykırılık oluşturan her türlü fiil ile tahrip olunan veya yakılan sahalar için, bu Kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca, ağaç cinsine göre cari yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlandırma gideri esas tutularak ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.”

çç) 116 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu hükme aykırı hareket edenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(54) 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununun;

a) 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Bu Kanun hükümlerine tevfikan sanayi işletmelerini müddetinde sanayi siciline tescil ettirmeyenler veya 2 nci maddeye göre verilen beyannamelerde meydana gelen değişiklikleri kapanma ve faaliyete geçme hâllerini müddetinde ilgili mercilere bildirmeyenler veya senelik işletme cetvellerini zamanında Sanayi ve Ticaret Bakanlığına göndermeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca verilen sanayi sicil vesikasını salahiyetli memurlara ibraz etmeyenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- Bu Kanuna göre istenen malumatı hakikate aykırı olarak bildirenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin mülkî amiri tarafından verilir.”

ç) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanuna göre sanayi işletmeleri tarafından verilen malumatı müsaadesiz başkalarına bildiren kişi, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.”

(55) 15/5/1957 tarihli ve 6968 sayılı Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanununun;

a) 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- Bu Kanunun 4, 5, 6, 7, 8 veya 9 uncu maddeleri hükümlerine yahut bu hükümlere göre konulacak tedbirlere riayet etmeksizin memlekete nebat sokanlara veya transit olarak geçirenlere, beşbin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitkilere elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Yasak olduğunu bildiği hâlde bir bitkiyi ülkeye sokan veya transit olarak geçiren kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

b) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 10 uncu madde hükmüne göre ithaline müsaade edilmeyen maddeleri memlekete sokan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

c) 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 50- 11 inci madde hükmüne göre vazifelilerce lüzum gösterilen tedbirleri almayan veya bu tedbirlere riayet etmeyen kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitkilere elkonularak derhal imha edilir.”

ç) 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 51- Kanunun 13 üncü maddesi hükmüne riayet etmeyen kişi, altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

d) 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Kanunun 16 ncı maddesine istinaden konulmuş yasak, tahdit ve tedbirlere riayet etmeyenlere ikiyüzelli Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca kabahatin konusunu oluşturan bitki ve sair eşya ile ilgili olarak gerekli karantina tedbirleri alınır.”

e) 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- 18 inci madde hükmüne aykırı hareket edenlere, nebat yetiştirdikleri yer temizse ve nebatlarında da hastalık veya zararlı yoksa, elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Nebat yetiştirilen yer, haddizatında izin verilmeyecek bir durumda ise veya nebatlarda hastalık veya zararlı varsa, birinci fıkradaki idarî para cezası beş kat artırılır. Ayrıca kabahatin konusunu oluşturan bitkilerle ilgili olarak gerekli karantina tedbirleri alınır.”

f) 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 54- 22 nci maddenin birinci fıkrasında yazılı ihbar mükellefiyetlerini yerine getirmeyen kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

g) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Sürek avı mükellefleri ile ücretli mücadele mükellefiyetine tabi tutulanlardan vaktinde icabet etmeyen veya müddeti dolmadan ayrılan kişiye ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ğ) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- 32 nci madde gereğince izin almadan mücadele işlerini ücret mukabilinde ve sanatı mütade hâlinde yapan kişiye ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

h) 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- Ziraat Vekaletinden müsaade almadan faaliyete geçen çırçır fabrikası veya evi sahiplerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Hastalık ve zararlılarla mücadele tesislerinin bulunmaması veya diğer tesis veya şartların tamam olmaması hâlinde; ayrıca, bu eksiklikler tamamlanıncaya kadar çırçır fabrika veya evleri faaliyetten menedilir.

Ruhsatı olmasına rağmen, bilahare bu Kanunda belirlenen faaliyet şartlarına veya süre hükmüne aykırı çalıştıkları tespit edilen çırçır fabrikası veya evlerinin sahiplerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, belirlenen eksiklikler tamamlanıncaya kadar çırçır fabrika veya evleri faaliyetten menedilir.”

ı) 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 58- 34 üncü madde hükmüne aykırı olarak muayene edilmemiş tohumluğu nakleden, satan veya satışa arzeden kişiye, ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, yapılan muayene sonucunda tohumluğun bu Kanun hükümlerine göre zararlı olduğunun anlaşılması hâlinde, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

i) 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- 35 inci madde hükmüne aykırı olarak nebat ve maddeleri taşıyanlar veya taşıtanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bitkilere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

j) 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 60- 38 inci maddede yazılı işleri ruhsatsız yapanlara veya mücadele ilaç ve aletlerini Tarım Bakanlığınca müsaade edilen fiyatlardan pahalıya satanlara yahut satışa arzedenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

k) 61 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 61- 40 ıncı madde hükümlerinden herhangi birine aykırı hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

l) 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 62- Bu Kanunda belirtilen idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Bu Kanun hükümlerine göre müsadereye veya mülkiyetin kamuya geçirilmesine konu teşkil eden bitki ve sair eşyaya, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı görevlileri elkoymaya yetkilidir.”

(56) 9/6/1958 tarihli ve 7126 sayılı Sivil Savunma Kanununun;

a) 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- Bu Kanun hükümlerini tatbik ile mükellef olan memur ve hizmetlilerden ihmalleri görülenler hakkında Türk Ceza Kanununun ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmaya ilişkin 257 nci maddesi hükmü uygulanır.”

b) 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- Bu Kanun hükümlerine göre tatbiki ilan olunan sivil savunma tedbirlerine riayet etmeyen bütün vatandaşlarla resmi veya hususi daire, müessese ve teşekküllerin mesul amirlerine, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”

c) 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- Bu Kanunun 13 üncü maddesinde yazılı mükelleflerden yoklama, muayene, vazifelendirme veya eğitim, kurs ve tatbikat maksadı ile kendilerine ilanen veya sair suretlerle tebligat yapıldığı hâlde gelmeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ç) 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 50- Sivil Savunma Teşkilatına veya bu teşkilatın memur ve hizmetlilerine veya yardımcı mükelleflere mahsus kıyafet ve tanınma işaretlerini, salahiyeti olmadığı hâlde kullanan, giyen ve taşıyanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

d) 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 51- Sivil savunma mahallî yardımcı hizmet teşkilatında vazifeli olup da yer değiştirenlerden bu durumu ilgili muhtarlığa haber vermeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

e) 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Kendisine tevdi edilmiş olan sivil savunmaya ait eşya ve teçhizatı temellük edenler veya bunları tahsis olundukları maksat dışında kullananlar, altı aya kadar hapis ve elli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bunları zayi edenler ve harabiyetine sebebiyet verenler birinci fıkra hükmüne göre cezalandırılırlar.”

f) 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- Hassas bölgelerde, bu Kanunun 13 üncü maddesinde yazılı mükelleflerin tam listesini, talep vukuunda, ilgili makamlara bildirmeyenlerle değişiklikleri otuz gün içinde merciine haber vermeyen mahalle ve köy muhtarları hakkında dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

g) 54 üncü maddesinde geçen “198 inci” ibaresi, “258 inci” şeklinde değiştirilmiştir.

ğ) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Sivil Savunmaya mahsus veya bu işe yarayan tesisleri kasten tahrip edenler veya hasara uğratanlar Türk Ceza Kanununun mala zarar verme suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

(57) 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun;

a) 52 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun tatbikinde vazifeli bulunan memur ve hizmetliler ile mahalle, köy muhtar ve ihtiyar heyeti ve meclisi azaları işledikleri suçlar ile kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı, Türk Ceza Kanununun kamu görevlisine ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

b) 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53 - Bu Kanun mucibince tebligat yapılması gereken hallerde bir kimse kendisine veya başkasına ait isim veya adresi yanlış olarak bildirir ise fail hakkında bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.”

c) 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Muhatap namına kendilerine tebligat yapılan kimseler tebliğ evrakını muhataplarına en kısa zamanda vermedikleri ve bundan gecikme veya zarar vukua geldiği takdirde yirmi beş günden yüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

ç) 55 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kanunen daha ağır cezayı gerektirmeyen hallerde:

a) Muhatap kendisi hakkında tebliğ memuruna yalan beyanda bulunursa elli günden yüzelli güne kadar,

b) Muhatap namına tebligat yapılabilecek bir kimse, bu Kanunun tatbiki dolayısıyla tebliğ memuruna muhatap hakkında yalan beyanda bulunursa yirmibeş günden yüz güne kadar,

c) Muhatap olmadığı veya muhatap namına tebellüğ etmeye yetkisi bulunmadığı halde tebliğ memuruna hüviyet ve sıfatı hakkında yalan beyanda bulunarak tebliğ evrakını alan kimse elli günden yüz elli güne kadar,

adlî para cezası ile cezalandırılır.”

d) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ evrakının veya ihbarnamenin talikine karşı koyanlar ile talik edilen bu kabil evrakı bulunduğu yerden koparan imha eden veya okunmaz hale getirenler hakkında üç aydan bir yıla kadar hapis ve yirmibeş günden yüzelli güne kadar adlî para cezası hükmolunur.”

(58) 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol Müsabakalarında Müşterek Bahisler Tertibi Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Bu Kanunun hükümlerine aykırı olarak futbol müsabakalarında müşterek bahis tertip veya idare edenler, bunlara ait biletleri bilerek satanlar veya dağıtanlar altı aydan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.”

(59) 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısiyle Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- a) Yardıma davet anında şehir, kasaba ve köylerde bulunup da makbul bir mazeretleri olmaksızın salahiyetli memurlar tarafından yapılan davete icabet etmeyenler veya icabet edip de çalışmayanlar veya verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) Afet bölgelerinde felaketzedelere yardım maksadıyla devlet daire ve müesseseleriyle hususi idareler, belediyeler ve köyler ve amme menafiine hadim hayır cemiyetleri tarafından bedelli veya bedelsiz olarak verilen inşaat malzemesi veya alat ve edevatı veya diğer malları satan veya devreden veya başka maksatlarla kullananlar hakkında, fiilleri daha ağır cezayı istilzam etmediği takdirde, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

c) Devlet veya devlete bağlı idarelerle sermayesinin en az yarısı devlete ait müessese memurlarına afet dolayısıyla verilen vazifeyi ifada ihmal ve suiistimallerinden veya bu maksatla kendilerine verilen para ve malları zimmete geçirmelerinden veya suç teşkil eden sair fiillerinden dolayı haklarında kamu görevlileri hakkındaki ceza hükümleri tatbik olunur.”

(60) 21/12/1959 tarihli ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun;

a) 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kurucularının, Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile, sigortacılık mevzuatına aykırı hareketlerinden dolayı hapis veya birden fazla adlî para cezasına ya da kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına veya Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sah-

tecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından mahkûmiyetlerinin bulunmaması; iflas ve konkordato ilan etmemiş olmaları,"

b) 37 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2 nci maddenin (b) bendinde aranan koşulları taşımayanlar, brokerlik ve prodüktörlük yapamazlar ve brokerlik ve prodüktörlük yapan tüzel kişilere ortak olamazlar."

c) 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 42- 3 üncü maddedeki mecburiyetlere aykırı olarak ruhsatname almaksızın sigorta muameleleri yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

Ruhsat alıp da, usulü dairesinde tescil ve ilan ettirmeksizin sigorta muameleleri yapanlar hakkında altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

ç) 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 44- 10 uncu maddedeki değişikliklerin bildirilmesi mecburiyetini yerine getirmeyenlerle, bildirim mecburiyetinin yerine getirilmesine rağmen Bakanlıkça tasdik edilmemiş değişiklikleri uygulayanlar hakkında altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

Bakanlıkça tasdik edilmesi gereken işlemleri bildirim mecburiyetini yerine getirmeden uygulayanlar hakkında altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

d) 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 45 - 12 nci maddeye aykırı olarak sabit ve mütehavvil teminat akçelerini kasten tesis etmeyenler veya kasten noksan hesap veya tesis edenler hakkında, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

e) 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 46- 3 üncü maddenin 2 nci fıkrası ile 13 üncü maddedeki mecburiyetlere riayet etmeyenler hakkında, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

f) 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 47 - 19 uncu madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

g) 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 48 - 25, 26 ve 27 nci maddeler ile 26 ncı maddede belirtilen yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenlere mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

ğ) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 49 - 28 inci maddedeki memnuiyetlere aykırı hareket edenler hakkında, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

h) 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 50 - 29 uncu madde hükmüne aykırı hareket edenler hakkında altı aya kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur. Hükmolunacak adlî para cezasının miktarı, ödenen primin on misliden az olamaz."

ı) 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 51- Sigorta ve reasürans şirketlerinin itibarını kırabilecek veya şöhretine zarar verebilecek bir hususu isnat edenler veya bu yolda asılsız haberler yayanlar hakkında altı aya kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.

Bu fiilin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, verilecek cezalar bir katına kadar artırılır."

i) 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52 - Bu Kanunun tatbikini murakabe vazifesi ile mükellef olanlar ile bu teşkilatta çalışan diğer memurlardan, vazifeleri dolayısıyla ifşasında zarar melhuz olan bir sırra vakıf olup da meşru bir sebebe müstenit olmaksızın o sırrı salahiyetli mercilerden gayrisine ifşa edenler hakkında Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi tatbik edilir.”

j) 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53 - 32 nci maddede yazılı mecburiyet ile 41 inci maddedeki memnuiyete riayet etmeyenler hakkında, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

Murakabe ve teftişte vazifelilere mümanaat edenlere veya yapacakları tetkikatı kasten yanlış yola sevk edenlere, yukarıdaki fıkra hükmüne göre verilecek ceza bir kat artırılır.”

k) 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 54- 4, 9, 36, 37 ve 38 inci madde hükümlerine ve bu maddelerde belirtilen yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenlere mahallî mülkî amir tarafından ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

l) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55 - 39 uncu maddedeki mecburiyetleri yerine getirmeyenler ile hakikate aykırı bilanço, kâr ve zarar hesabı tanzim ve tasdik edenler hakkında, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.”

m) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- 45 ve 46 ncı maddelerde yazılı suçların tekerrüren işlenmesi halinde, Hazine Müsteşarlığının talebi üzerine, ayrıca ilgili sigorta şirketinin ruhsatnamesinin iptaline hükmolunur. Ruhsatnamenin iptali halinde bu kanun hükümlerine göre şirketin tasfiyesine gidilir.”

n) 58 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma usulü

MADDE 58- Bu Kanunda yazılı suçlara ilişkin ön inceleme Müsteşarlıkça yapılarak durum ilgili Cumhuriyet başsavcılığına bir müzekkere ile bildirilir. Müsteşarlık bu başvuruyla müdahil sıfatını kazanır.

Müsteşarlık, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından verilen kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraza yetkilidir.

Bu Kanuna aykırı fiillerden haberdar olan Cumhuriyet başsavcısı, gerekli ön incelemenin yapılmasını teminen durumu Müsteşarlığa bildirir. Soruşturmaya devam edilebilmesi, Müsteşarlığın ilk fıkrada belirtilen usul uyarınca yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde savcılık gerekli önlemleri almaya yetkilidir.

Şu kadar ki; acenteler ve diğer sigorta ve reasürans aracılarının bu Kanunda suç sayılan fiilleri hakkında yapılan soruşturmalarda bu maddede yazılı usulün uygulanmış olması şartı aranmaz.”

(61) 4/1/1960 tarihli ve 7402 sayılı Sıtmanın İmhası Hakkında Kanunun;

a) 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14 - Bu Kanun hükümleri gereğince salahiyetli merciler tarafından alınması lüzumlu görülen tedbirleri yerine getirmeyen 3659 sayılı Kanuna tabi teşekküller ve bunlara bağlı idare, müessese ve kurumlar ve sermayesinin yarısından fazlası Devlete ait sair teşekküllere mensup bilumum memur ve müstahdemler hakkında Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ilişkin hükümleri tatbik olunur.”

b) 15 inci maddesinde yer alan “şahıslar üçyüzkırkyedimilyon lira idarî para cezasıyla cezalandırılırlar.” ibaresi “şahıslara dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16 - 7 nci madde hükmüne riayet etmeyenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir.”

ç) 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17 - 8 inci maddede yazılı yasaklara aykırı hareket edenlere dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir.”

d) 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18 - 9 uncu maddede yazılı tedbirleri almayan veya bunları idame ettirmeyen hususi hükmi şahıslarla adi ortaklıkların işlerini fiilen idare eden vazifelileri ve taalluku halinde idare meclisi reisi ve azaları ve hakiki şahıslara yediyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

e) 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19 - 11 inci maddede yazılı mecburiyete riayet etmeyenlere dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

f) 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20 - Teşkilat tarafından bu kanunda yazılı hususlar hakkında tanzim olunacak zabıt varakaları, sorumluların hüviyet ve ikametgâhı tespit edildikten sonra derhal yetkili mercie tevdi olunur.”

(62) 6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Kanunun 1 inci maddesinde yazılı evsaf ve şeraiti haiz olmadıkları halde ziraat yüksek mühendisi unvanını kullananlara mahallî mülkî amir tarafından dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 5 inci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Mahkûmiyete bağlı hak yoksunluğu bulunmamak,”

(63) 9/5/1960 tarihli ve 7478 sayılı Köy İçme Suları Hakkında Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bir kimse, daha önceden veya bu Kanun hükümlerine göre kurulmuş olan içme suyu tesislerini tahrip veya imha eder veya bozar yahut bunlara zarar verirse Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

Tesis edilen su kullanım düzenini bozanlara mahalli mülki amirce yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu Kanun hükümlerine aykırı hareket eden fail bulunmadığı takdirde bozulan kısım yaptırılır ve masraf bozulan yer hangi köyün hududu içinde ise o köye tazmin ettirilir.”

(64) 12/9/1960 tarihli ve 80 sayılı 1580 sayılı Belediye Kanununun 15 inci Maddesinin 58 inci Bendine Tevfikan Belediyelerce Kurulan Toptancı Hal’lerinin Sureti İdaresi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Bu Kanun ile, bu Kanuna istinaden yürürlüğe konulacak yönetmelik esaslarına aykırı hareket edenler hakkında belediye encümenlerince:

a) Bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasına;

b) Üç seneye kadar hal dahilinde faaliyetten men’e,

karar verilir.

Hal dahilinde bir aydan fazla faaliyetten men edilenlerin hal'deki yerleri geri alınarak başkalarına tahsis edilebilir. Satış mevzuu malların ne suretle tasfiye edileceği yönetmeliklerde gösterilir.

Verilen idarî para cezalarının tamamı ilgili belediyenin hesabına aktarılır."

(65) 12/12/1960 tarihli ve 155 sayılı Harita ve Planlara Ait İşaretlerin Korunması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Harita ve planlara ait amme hizmetine mahsus (Nirengi, nivelman, poligon, röper tesisleri gibi) işaretleri yerinden çıkaranlar, yerinden oynatanlar, tanınmaz hâle getirenler veya ilgili makamlardan müsaade almaksızın yerini değiştiren kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

(66) 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- Bu Kanundaki vecibeleri yerine getirmeyenler bu hareketlerinden dolayı, diğer kanunlara göre, suç oluşturmadığı takdirde, bu madde hükmüne göre cezalandırılırlar.

a) Belge almadan 8 inci maddedeki işleri yapanlar ile kasten yanlış bilgi verenler bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ceza alınmakla beraber, kuyunun açılıp işletilmesinde Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce bir mahzur görülmezse, sahibine gerekli belge verilir. Aksi hâlde, kuyu kapatılır ve masrafı kuyuyu açtırandan alınır.

b) 10 ve 11 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenlerle arama, kullanma, ıslah ve tadil faaliyetleri sırasında konulan şartlara riayet etmeyenler, müracaat formlarında istenen bilgileri vermeyenler, 8 inci maddenin son fıkrasındaki mecburiyete riayet etmeyenler beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, kuyu kapatılarak masrafı açtırandan alınır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir. Verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın yüzde ellisi Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün hesabına aktarılır."

(67) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun;

a) 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Gümrük ve tekel idareleri tarafından alınan vergi ve resimler bu Kanuna tabi değildir. Ancak, bu Kanunun kanun yoluna ilişkin hükümleri, gümrük ve tekel idareleri tarafından alınan vergi, resim ve para cezası ile ilgili kararlar bakımından da uygulanır."

b) 5 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez."

c) 87 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 87- Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonları ile özel komisyonlara, memurların dışında, seçilecek kimselerde aşağıdaki vasıflar aranır:

1. İyi ahlak sahibi olmak ve ikamet ettiği veya iş gördüğü muhitin emniyet ve itimadını kazanmış bulunmak;

2. Medeni haklardan ıskat edilmiş bulunmamak;

3. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olmamak,

4. Takdir ve özel komisyonlara seçileceklerde, ayrıca otuz yaşını bitirmiş olmak;

5. Tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçileceklerde ayrıca mensup olduğu şehir veya kasabanın iktisadi şartlarına ve emlak ve ziraat işlerine vukufu olmak ve yirmibeş yaşını bitirmiş bulunmak;"

ç) 246 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Görevini ihmal veya suiistimal eden muhtar ve ihtiyar heyeti üyeleri Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır."

d) 344 üncü maddesinin başlığı "Vergi ziyaı ve cezası" şeklinde değiştirilmiş, maddenin birinci fıkrasında geçen "suçu" ibaresi madde metninden çıkartılmış ve ikinci fıkrasında yer alan "ziyaı suçu işleyenlere" ibaresi "ziyaına sebebiyet verenlere" şeklinde değiştirilmiştir.

e) Dördüncü Kitap, İkinci Kısmının Üçüncü Bölüm başlığı "Suçlar ve Cezaları" şeklinde ve 359 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 359- a) Vergi Kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1. Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2. Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur. Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi, bu fıkra hükmünün uygulanmasında gizleme olarak kabul edilir. Gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belge ise, muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgedir.

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklama ve ibraz mecburiyeti bulunan defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlara, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır. Ancak, bu hâlde cezanın alt sınırı, onsekiz aydan az olamaz.

c) Bu Kanun hükümlerine göre ancak Maliye Bakanlığı ile anlaşması bulunan kişilerin basabileceği defter ve sair belge örneklerini, Bakanlık ile anlaşması olmadığı halde basanlar veya bilerek kullananlar onsekiz aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyaı cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez."

f) 360 ıncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İştirak halinde cezadan indirim

MADDE 360- 359 uncu maddede yazılı suçların işlenişine iştirak eden suç ortaklarının bu suçların işlenmesinde menfaatinin bulunmaması halinde, Türk Ceza Kanununun suça iştirak hükümlerine göre hakkında verilecek cezanın yarısı indirilir."

g) 362 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 362 - Bu Kanunda yazılı vergi mahremiyetine uymağa mecbur olan kimselerden bu mahremiyeti ihlal edenler, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.”

ğ) 363 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 363 - Bu Kanunun altıncı maddesinin son fıkrası gereğince mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini yapmaları yasak edilen memurlardan bu yasağa aykırı harekette bulunanlar Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır. Bu hareketlerle vergi ziyaına neden olunması halinde, kişiye ayrıca bu Kanunun 344 üncü maddesine göre vergi ziyaı cezası verilir.”

h) 367 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 367- Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların muavinleri ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili vergi dairesinin bağlı bulunduğu defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün mütalaasıyla, keyfiyetin yetkili Cumhuriyet savcılığına bildirilmesi mecburidir.

359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğine sair suretlerle ıttıla hasıl eden Cumhuriyet savcılığı hemen ilgili vergi dairesini haberdar ederek inceleme yapılmasını talep eder.

Amme davasının açılması, inceleme neticesinin Cumhuriyet savcılığına bildirilmesine talik olunur.

359 uncu maddede yazılı suçlardan dolayı cezaya hükmedilmesi, vergi ziyaı cezası veya usulsüzlük cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.”

ı) 371 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “(360 ıncı maddede yazılı iştirak şeklinde yapılanlar dahil)” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

(68) 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun;

a) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir,

“MADDE 56 - Muhtarlıkça veya mülkî amirce yapılan tebliğe rağmen çocuğunu okula göndermeyen veli veya vasiye okul idaresince tespit edilen çocuğun okula devam etmediği beher gün için on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu para cezasına rağmen çocuğunu okula göndermeyen veya göndermeme sebeplerini okul idaresine bildirmeyen çocuğun veli veya vasisine üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57 - Okul idareleri ve mülkî amirliklerce bu Kanuna göre usulen sorulacak sorulara cevap vermekten kaçınanlar ile gerçeğe uymayan beyanda bulunanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 59 uncu maddesinin dört ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıdaki hükümlere aykırı davrananlara ikiyüz Türk Lirasından dörtyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

“Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(69) 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bu kanunun şümulüne giren taşıtları her ne suretle olursa olsun tahsis olunduğu işin gayrisinde veya şahsî hususlarda kullananlar veya kullanılmasına müsaade edenler veya kanunda yazılı olduğu şekilde kullanılmış gibi gösterenler veya kanunen bir makama veya işe tahsis olunmadığı hâlde hakikatı tağyir ile bu taşıtlardan istifade eden ve ettirenler, bunların gidiş gelişine müsaade edenler veya kanuna aykırı olarak numara ve plaka verenlerle kullananlar veya kullanılmaya

elverişli olduğu hâlde ekonomik ömrünü doldurduğu bahanesiyle yenileyen veya yeniletenler veya bu hususlar için masraf tahakkuk evrakını hazırlayan veya tasdik veya bunlara ait ita emirlerini vize edenler hakkında bir seneye kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu yüzden hasıl olan masraf ve zararlar genel hükümlere göre tazmin ettirilir."

(70) 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun;

a) 79 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun uygulanmasında silahtan maksat Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin bir, iki, üç ve beş numaralı alt bentlerinde gösterilenlerdir."

b) 133 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 133- Hileli faaliyetlerle veya herhangi bir şekil ve surette cebir veya şiddet kullanarak veya tehdit ederek, bu Kanunda yazılı kurulların toplanmalarına veya görevlerinin ifasına mani olanlar, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı fiiller, silahla işlenirse, verilecek hapis cezası üç yıldan aşağı olamaz. Bu fiiller, içlerinden en az biri silahlı olan üç kişi tarafından birlikte işlendiği takdirde, failler hakkında beş yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

c) 134 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 134 – Seçim işlerinin cereyanı sırasında, seçimin düzenli yürütülmesini sağlamak maksadı ile, bu Kanunda yazılı kurullar veyahut kurul başkanları tarafından alınan karar ve tedbirlere, ihtara rağmen riayet etmeyen kişilere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Herhangi bir şekilde alınan karar ve tedbirlerin uygulanmasını zorlaştıran veyahut karar ve tedbirlerin neticesiz kalmasına sebebiyet veren kimselere beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Yukarıda yazılı fiiller, görevli kimseler tarafından işlendiği ve fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, birinci veya ikinci fıkraya göre verilecek ceza yarı oranında artırılır."

ç) 136 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 136- Kurullara seçildiği halde haklı sebep olmaksızın vazifesi başına gelmeyenler elli günden aşağı olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Seçim başladıktan sonra kuruldaki görevlerini haklı bir sebep olmaksızın terk edenler, iki aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

d) 137 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 137- Seçim kurulları başkan ve üyelerinden herhangi biri veya bu Kanunda yazılı işlerden biriyle görevlendirilen kimseler sandık seçmen listelerini, aday listelerini, seçime ait kağıt ve paketleri ve oy pusulalarını, oy sandıklarını, oy zarflarını veya maddi ve malî vasıtaları ve bilcümle seçim araç ve gereçlerini vaktinde yerlerine göndermezler veya gönderilmesine mani olurlar veya teslim etmezler veya teslim almazlarsa, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu fiilleri görevlilerden başkaları yaparsa, cezanın alt sınırı bir yıldır."

e) 138 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Görevi kötüye kullanma:

MADDE 138- Bu Kanunun tatbiki ile görevli veya bu Kanuna göre görevlendirilen kimseler görevlerini her hangi bir şekilde kötüye kullandıkları takdirde, fiilleri bu kanunda ayrı bir suç olarak tanımlanmamış ise, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesine göre verilecek ceza altıda birden üçte bire kadar artırılarak hükmolunur."

f) 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 140- Seçmen kütüğünün düzenlenmesine esas teşkil edecek olan krokilerle, binalar cetvelini ilçe seçim kurulu başkanınca bildirilen süre içinde düzenleyerek vermeyenler veya kroki ve binalar cetvellerini seçmen kütüğünün düzenlenmesine elverişli bir şekilde yapmayanlar hakkında, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinde yazılı cezalar altıda birden üçte bire kadar artırılarak hükmolunur.

Sayım ve yazım ve denetim işlemleri sırasında, belli edilen esaslara aykırı harekette bulunanlarla, sorulara cevap vermeyenler veya bilerek gerçeğe aykırı cevap verenler yahut ilk sayım ve yazım gününde, ilan edilecek süreden önce bulundukları yeri terk edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

g) 143 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve ikibinbeşyüz liradan onbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

ğ) 144 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 144- Seçmen kütüğüne kendisini veya bir başka seçmeni bilerek birden fazla kayıt ettirenler veya bu sonucu veren fiilleri bilerek yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı suçlar bu işlerle görevlendirilenler tarafından işlendiği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

h) 147 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve bin liradan beşbin liraya kadar ağır para” ve ikinci fıkrasında yer alan “ve beşyüz liradan ikibinbeşyüz liraya kadar ağır para” ibareleri madde metninden çıkartılmıştır.

ı) 148 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tamamen veya kısmen sahte seçmen kütüğü veya seçmen listesi tanzim eden veya bozan veya çalan veya yok eden kimse hakkında Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

i) 149 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 149 – Her kim 51 inci maddede gösterilen heyetin kurulmamış olduğu toplantıda söz alır ve söylerse, üç aydan altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Herhangi bir vasıta ile bir seçim propagandası toplantısına engel olan veya devamına imkân vermeyecek hareket ve tertiplerle onu ihlal eden kimse altı aydan bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Bu fiiller ikiden fazla kimse tarafından birlikte ve cebir veya şiddet kullanılarak ya da tehdide başvurularak işlenirse, failler hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Eğer fiil, içlerinden en az biri silahlı olan ikiden fazla kişi tarafından birlikte işlenirse, failler hakkında beş yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.”

j) 149/A maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkra hükmüne göre hakkında yayın durdurulması kararı verilen özel radyo ve televizyon kuruluşlarının sorumluları, bin günden beşbin güne kadar, yerel yayın yapan özel radyo ve televizyon kuruluşlarının sorumluları, otuz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

k) 150 nci maddesinde yer alan “on beş günden” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

l) 151 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 151- Oy verme gününden önceki günün saat 18.00’inden sonra ve oy verme gününde umumi veya umuma açık yerlerde seçim propagandası için toplantı veya propaganda yapanlar veya bu maksatla yayınlarda bulunanlar veya ne suretle olursa olsun seçimin düzenini bozabilecek

veya oy vermenin tam bir serbestlikle yapılmasına tesir edebilecek mahiyette söz, yazı veya sair suretlerle propaganda yapanlar veya asılsız şayialar çıkaranlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun, 58, 60 ve 61 inci maddelerinde yazılan yasaklara aykırı hareket edenler, altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

m) 154 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 154- Özel kanunların adaylık koyma hususunda kabul ettiği esas ve şekillere uymaksızın adaylıklarını koyan memurlar ve yargıçlarla, adaylığını koymak için ordudan ayrılma isteğinde bulunmuş ve bu istekleri kabul edilmiş olmasına rağmen herhangi bir sebeple görevinden fiilen ayrılmadan veya resmi elbisesiyle propaganda yapan veya bu mahiyette herhangi bir harekette bulunan subaylar, askerî memurlar ve astsubaylar yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Yargıç ve yargıç sınıfından sayılanlarla, askerî şahıslar ve bu Kanunun 62 nci maddesinin ikinci fıkrasında yazılı memur ve hizmetlilerin özel kanunlarına göre ilan olunan seçimin başlangıç tarihinden oy vermenin sona ermesine kadar bir siyasi parti veya bağımsız adayların leh veya aleyhinde propaganda yapmaları veya herhangi bir suretle telkin ve tesirde bulunmaları halinde, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

63 üncü maddede yazılı yasaklara uymayanlar altı aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

n) 155 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 155- 64, 65 ve 66 ncı maddelerde yazılı yasaklara uymayanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

o) 156 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 156 – Bu Kanunda ayrıca ceza hükmüne bağlanmayan ve kanun hükümlerine aykırı olan sair propagandaların failleri hakkında Kabahatler Kanununun 32 nci maddesinin birinci fıkrası uygulanır."

ö) 158 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 158- Sandık başında bu Kanuna göre oy verme yönünden kendisine yükletilmiş olan ödevleri ihtara rağmen yapmayan seçmenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

p) 159 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 159- Oyunu kullandıktan sonra ihtara rağmen sandık başından ayrılmayan veya herhangi bir müdahale telkin veya tavsiyede bulunan veya bunlara teşebbüs eden kimse üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

r) 160 ıncı maddesinin bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Her kim oy verme sırasında seçme yeterliği olmadığını bildiği halde oy vermeye teşebbüs eder veya verirse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Başkasının adını taşıyarak oy vermeye teşebbüs eden veya veren üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

s) 161 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Usulüne aykırı olarak veya yetkisi olmadığı halde her ne sebep ve maksatla olursa olsun oy sandığının yerini değiştirenler, yerinden kaldıranlar, oy sandığını açan, çalan veya tahrip eden veya içindeki veya içinden çıkan oy zarflarını alan, çalan veya değiştiren kimse üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

ş) 163 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçim kurulları başkan ve üyelerinden herhangi biri kanuna aykırı hareketleriyle seçim muamelelerinin yapılmasını ve oy verilmesini kısmen veya tamamen imkânsız kılar yahut seçimlerin butlanına bilerek sebebiyet verirse, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

t) 164 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 164- 1. Her kim, sandık başında seçmenlerin imzalarını koydukları sandık seçmen listesine gelmeyenler adına sahte imza atmak, mühür koymak veya parmak basmak gibi hileli bir hareket ile sandığa oy atar veya attırır ise, Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

2. Her kim, herhangi bir şekilde seçimin neticesini tağyir eder veya ettirir veya seçim tutanaklarını tamamen veya kısmen sahte olarak tanzim veya tahrif eder veya ettirirse, Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza bir kat artırılarak hükmolunur.

3. Her kim oyunu kullandıktan sonra, sandık başında kendisine sürülen özel boyayı silerek veya yok ederek veya herhangi bir şekil ve surette gözle fark edilemez duruma getirerek aynı seçimde ikinci defa oy kullanır veya kullanmaya teşebbüs ederse, altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Bu fıkrada sözü edilen özel boyayı ilçe seçim kurulu başkanlığından teslim aldıktan sonra bu boyayı kasten yok veya imha eden veya oyunu kullanan seçmenin belirlenen uzvuna bu boyayı hiç sürmeyen veya bu özel boyadan başkasını süren sandık kurulu başkan ve üyelerine veya seçmenleri ya da sandık kurulu başkan ve üyelerini bu fıkrada yazılı fiilleri işlemeye herhangi bir surette icbar eden kimselere, bu fıkrada yazılı ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Her kim, kurulları, üçüncü fıkrada yazılı fiilleri işlemeye, herhangi bir suretle icbar ederse üçüncü fıkrada yazılı ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Eğer bu fiil kurul mensuplarına herhangi bir suretle menfaat temini veya vaadi suretiyle meydana gelmiş ise, failler hakkında ayrıca Türk Ceza Kanununun rüşvet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezaya hükmolunur.”

u) 165 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 165- Bu Kanunla kendilerine şikâyet ve itiraz yetkisi tanınanların bu yoldaki müracaatlarını tutanağa geçirmeye mecbur oldukları ahvalde tutanağa geçirmeyi reddeden kurul başkan ve üyeleri bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

ü) 166 ncı maddesinde yer alan “ve beşbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

v) 171 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 171- 79 uncu maddenin koyduğu silâh taşıma yasağına aykırı hareketler edenler hakkında, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, yirmibeş günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur. Fiilin diğer kanunlara göre daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturması halinde, bu kanunlara göre verilecek ceza üçte biri oranında artırılır.”

y) Sekizinci Bölüm başlığı “Soruşturma ve Kovuşturma Usul ve Şekilleri” şeklinde ve 173 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma ve kovuşturma zamanı

MADDE 173- Seçim işleriyle görevlendirilenlerin oy verme günü ile bundan önceki yirmi dört saat içinde işledikleri bu kanunda yazılı seçim suçlarından ötürü bağlı bulundukları kurullarca düzenlenmesi gereken seçim tutanaklarının tanzim edildiğinin ertesi günü soruşturma başlatılır.

Bu süre içinde ağır ceza mahkemesinin görevine giren suçlarla infazı gerektiren hükümler ve merciinden verilmiş tutuklama kararı veya yakalama emri dışında başka hiçbir sebepten dolayı bir seçmen hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılamaz ve oy verme günü ile ondan önceki üç gün içerisinde seçmenin hürriyetini ve oy verme imkânını kaldıracak veya tahdid edecek idarî ve malî hiçbir tedbir alınamaz."

z) 174 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 174- Bu Kanunda yazılı suçlardan birini işleyenler veya bu kanunun uygulanmasına taalluk edip de genel hükümlere göre cezalandırılmaları gerekenlerin sıfat ve memuriyetleri ne olursa olsun haklarında umumi hükümler dairesinde soruşturma ve kovuşturma yapılır.

Valiler hakkındaki soruşturma Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı veya Cumhuriyet Başsavcıvekili; kovuşturma ise Yargıtayın ilgili ceza dairesi tarafından umumi hükümlere göre yapılır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı soruşturmayı Yargıtay Cumhuriyet savcılarına da yaptırabilir. Ancak, kamu davasını açmak veya kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermek yetkisi Cumhuriyet Başsavcısına aittir.

Soruşturma sırasında Başsavcı tarafından istenilen yakalama emri, tutuklama, tahliye, elkoyma ve aramaya Yargıtay ilgili ceza dairesi başkanı tarafından karar verilir. Bu kararlara karşı yapılan itirazları ise, numara itibariyle izleyen ceza dairesi inceler. Son numaralı daire başkanının kararı söz konusu ise, itirazları inceleme yetkisi birinci ceza dairesine aittir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair karara yapılan itirazı, soruşturma konusu suçun en ağırına bakmakla görevli ceza dairesini numara itibariyle izleyen ceza dairesi başkanı inceler. Soruşturma konusu suç, son numaralı ceza dairesinin görevine giriyorsa, itirazı inceleme yetkisi (1) numaralı Ceza Dairesi Başkanına aittir.

Kaymakamlar hakkında soruşturma yapmaya ve kamu davası açmaya il Cumhuriyet başsavcısı veya başsavcıvekili ve kovuşturma yapmaya il ağır ceza mahkemesi yetkilidir.

Hâkimler ve Savcılar Kanunu hükümleri mahfuzdur.

İlgili kimseler ve siyasi partiler, Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince kamu davasına katılabilirler."

aa) 175 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî para cezasına karar verme yetkisi

MADDE 175- Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir."

bb) 176 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "5680 sayılı kanunun 143 sayılı kanunla değiştirilen 19 uncu" ibaresi, "9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanununun 14 üncü" şeklinde değiştirilmiştir.

(71) 21/8/1963 tarihli ve 308 sayılı Tohumlukların Tescil, Kontrol ve Sertifikasyonu Hakkında Kanunun;

a) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- Tarım Bakanlığınca muayene edilmemiş ve müsaadesi verilmemiş tohumlukları ithal ve ihraç edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca fiillere konu tohumluklara elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

b) 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 14- 4 üncü madde gereğince bu kanuna tabi tutulup Resmi Gazete'de ilan olunan tohumlukları:

a) Muayene ve kontrol yaptırıp müspet netice ve belge almadan,

b) Yönetmeliğine uygun şekilde ambalajlanmadan veyahut taklit ve tahrif edilmiş etiketlerle,

c) Asgari standardın altına düşürülmüş veya tağşiş edilmiş olarak,

d) Muayene ve kontrolü yapılmadığı halde yapılmış göstererek,

e) Sertifikalarında belirtilmiş niteliklere uymayan şekilde reklam yaparak,

Satanlar, dağıtanlar, satışa veya dağıtıma arz edenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca fiillere konu tohumluklara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Yukarıda yazılı fiiller ıslah edilmiş tohumluk adı altında satılan, dağıtılan, satışa veya dağıtıma arz edilen tohumluklar dolayısıyla işlenmişse, ilgililere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

13 üncü maddede yazılı fiillerin tekrarı hâlinde para cezası iki katı olarak alınır.

Bu Kanunda yazılı idarî yaptırımlara karar vermeye, mahallî mülkî amir yetkilidir.”

(72) 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun;

a) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması”

“3. Ahlâken kötü bir şöhrete sahip bulunmamak.”

b) 17 nci maddesinde yer alan “Türk Ceza Kanununun 526 ncı” ibaresi, “Kabahatler Kanununun 32 nci” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- Özel öğretim kurumlarının yönetici ve öğretmenleri görevleriyle bağlantılı olarak suç işlemeleri halinde veya görevlerinden ötürü kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında kamu görevlisi sayılır.”

(73) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (5) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı iki yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama ve kaçakçılık suçlarından mahkûm olmamak.”

(74) 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanununun 37 nci maddesinin bir ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu kanun hükümlerinden faydalanmak amacıyla yalan beyanda bulunan veya hakikate aykırı beyanname verenler ile bu kanunun yayımından sonra belediye sınırları içinde veya dışında belediyelere, Hazineye, özel idarelere veya katma bütçeli dairelere ait arazi ve arsalar üzerinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerde izinsiz yapı yapanlar, yaptıranlar, bu gibi yapıları satanlar, bağışlayanlar, rehin edenler veya diğer şekillerde devredenler ve bilerek devir ve satın alanlar, Türk Ceza Kanununun 154 veya 184 üncü maddeleri hükümlerine göre cezalandırılır.”

“17 nci maddede sözü geçen beyannameyi, haklı bir sebebe dayanmaksızın, zamanında vermeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(75) 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Deniz İş Kanununun;

a) 50 nci maddesinin (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) 12 nci madde gereğince işinden ayrılan gemi adamına çalışma belgesi vermeyen, beş işçiye kadar (beş işçi dahil) işçi çalıştıran işveren veya vekili bin Türk Lirası, daha fazla işçi çalıştıranlara ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ç) 13 üncü madde gereğince sakat ve eski hükümlü gemi adamı çalıştırma ile ilgili kanun ve tüzük hükümlerine uymayan işveren veya işveren vekiline çalıştırmadığı her sakat veya eski hükümlü ve çalıştırmadığı her ay için binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

b) 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 51- 1. a) 20 nci madde gereğince gemiadamının kıdem tazminatını ödemeyen,

b) 28 inci madde gereğince gemiadamının fazla çalışma ücretini ödemeyen,

c) 29 uncu madde gereğince gemiadamının ücretini zamanında ve tam olarak ödemeyen,

ç) 33 üncü maddede sözü geçen iaşe veya nakden ödeme zorunluluğuna uymayan,

d) 37 nci maddede sözü geçen asgari ücretten aşağı ücret ödeyen,

İşveren veya işveren vekili hakkında, bu durumda olan her gemiadamına karşılık, ödemediği meblağ veya temin ile mükellef olduğu iaşenin tekabül ettiği bedelin, yediyüzelli Türk Lirasından aşağı olmamak üzere iki katı tutarında idarî para cezası verilir.

2. a) 21 ve 23 üncü maddeler gereğince gemiadamının iade zorunluluğuna uymayan,

b) 26 ncı maddede gösterilen iş sürelerine uymayan,

İşveren veya işveren vekili hakkında bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Birinci fıkradaki fiiller yurt dışında işlendiği takdirde verilecek cezalar iki kat olarak uygulanır. 20 nci madde hükümlerine aykırı harekette bulunarak kıdem tazminatının öngörülen esaslar dışında veya saptanan miktar veya tavan aşılarak ödenmesi için emir veya talimat veren veya bu yolda hareket eden özel veya kamu kurumu veya kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri, genel müdür, müessese müdürü, muhasebe müdürü gibi yetkili sorumluları hakkında, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç teşkil etmediği takdirde altı aydan iki seneye kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur. Kanuna aykırı olarak fazla ödenen miktarın da ayrıca Hazine lehine re'sen tahsiline karar verilir."

c) 52 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yediyüzmilyon lira" ibaresi "bin Türk Lirası" ve ikinci fıkrasında yer alan "üçyüzellimilyon lira" ibaresi "beşyüz Türk Lirası" şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "dörtyüzmilyon lira" ibaresi, "beşyüz Türk Lirası" şeklinde değiştirilmiştir.

d) Ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 1- Bu Kanunda yazılı idarî para cezaları gerekçesi belirtilmek suretiyle geminin bağlama limanının bulunduğu yer Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürünce verilir."

(76) 13/12/1968 tarihli ve 1072 sayılı Rulet, Tilt, Langırt ve Benzeri Oyun Alet ve Makinaları Hakkında Kanunun;

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "567 nci" ibaresi "228 inci" şeklinde değiştirilmiştir.

b) 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Bu Kanuna aykırı hareket edenler bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

(77) 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı iki yıldan fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kul-

lanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık suçlarından mahkûm olmak,"

b) 14 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen birinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Emeklilik ve istifa gibi sebeplerle görevlerinden ayrılan adlî, idarî ve askerî yargı hâkim ve savcıları ile Anayasa Mahkemesi raportörlerinin; münhasıran son hizmet gördükleri mahkeme veya dairede, bu görevlerinden ayrılma tarihinden itibaren bir yıl süre ile avukatlık yapmaları yasaktır."

c) 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "528 inci" ibaresi, "206 ncı" şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 35 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Dava açmaya yeteneği olan herkes kendi davasına ait evrakı düzenleyebilir, davasını bizzat açabilir ve işini takip edebilir. Ancak, Türk Ticaret Kanununun 272 nci maddesinde ön görülen esas sermaye miktarının beş katı veya daha fazla esas sermayesi bulunan anonim şirketler ile üye sayısı yüz veya daha fazla olan yapı kooperatifleri sözleşmeli bir avukat bulundurmak zorundadır. Bu fıkra hükmüne aykırı davranan kuruluşlara mahallî mülkî amir tarafından sözleşmeli avukat tayin etmedikleri her ay için, sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için suç tarihinde yürürlükte bulunan, asgarî ücretin bir aylık brüt tutarı kadar idarî para cezası verilir."

d) 56 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Aslı olmayan vekâletname veya diğer kâğıt ve belgelerin örneğini onaylayan yahut aslına aykırı örnek veren avukat, üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

e) 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 58- Avukatların avukatlık veya Türkiye Barolar Birliği ya da baroların organlarındaki görevlerinden doğan veya görev sırasında işledikleri suçlardan dolayı haklarında soruşturma, Adalet Bakanlığının vereceği izin üzerine, suçun işlendiği yer Cumhuriyet savcısı tarafından yapılır. Avukat yazıhaneleri ve konutları ancak mahkeme kararı ile ve kararda belirtilen olayla ilgili olarak Cumhuriyet savcısı denetiminde ve baro temsilcisinin katılımı ile aranabilir. Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü hali dışında avukatın üzeri aranamaz.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Ceza Muhakemesi Kanununun duruşmanın inzibatına ilişkin hükümleri saklıdır. Şu kadar ki, bu hükümlere göre avukatlar tutuklanamayacağı gibi, haklarında disiplin hapsi veya para cezası da verilemez."

f) 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Suçüstü hali

MADDE 61- Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü halinde soruşturma, bizzat Cumhuriyet savcısı tarafından genel hükümlere göre yapılır."

g) 62 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Görevi kötüye kullanma:

MADDE 62- Bu kanun ve diğer kanunlar gereğince avukat sıfatı ile veya Türkiye Barolar Birliğinin yahut baroların organlarında görevli olarak kendisine verilmiş bulunan görev ve yetkiyi kötüye kullanan avukat Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi hükümlerine göre cezalandırılır."

ğ) 63 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci fıkra hükmüne aykırı eylemde bulunanlara Cumhuriyet savcısı tarafından yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Avukatlık yapmak yetkisini taşımadıkları halde muvazaalı yoldan alacak devralarak ve kanunların tanıdığı başka hakları kötüye kullanarak avukatlara ait yetkileri kullananlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

h) 96 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Baro başkanı iki yıllık bir görev süresi için seçilir. Yeniden seçilmek caizdir.”

ı) 150 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 150- Tanıklar ve bilirkişiler Tebligat Kanunu hükümlerine göre çağrılır.

Usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümleri uygulanır. Bu fıkra hükmüne göre gerekli kararları vermeye Baronun bulunduğu il merkezindeki sulh ceza hâkimi yetkilidir. Sulh ceza hâkimi bu kararları disiplin kurulunun tutanak örneği üzerinden verir.”

i) 180 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bir önceki yıl kesin hesabına göre tespit edilen toplam miktarlar esas alınarak 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1), (2) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan harçların yüzde üçü ile idarî nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere para cezalarının yüzde üçü,”

“Birinci fıkranın (a) bendine göre hesaplanacak ödenek, Maliye Bakanlığınca her yıl Mart ayının sonuna kadar Türkiye Barolar Birliği hesabına aktarılır. Bu paralar, münhasıran adlî yardım için kullanılır ve yılı içinde harcanmayan paralar, ertesi yıla aynen aktarılır. Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtıma ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin denetlenmesine ilişkin esas ve usuller, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenir.”

j) Ek 3 üncü maddesinin ondördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçimler sırasında sandık kurulu başkanı ve üyelerine karşı görevleriyle bağlantılı olarak işlenen suçlar kamu görevlilerine karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.”

(78) 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun;

a) 25 inci maddesinde yer alan “500 liradan 10000 liraya kadar ağır para cezasıyla veya her ikisiyle birlikte cezalandırılır.” ibaresi “adlî para cezası ile cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyeti bulunmamak veya bu Kanun hükümlerine göre mahkûm olmamak.”

c) 62 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Devlet memurları gibi ceza görürler.” ibaresi “kamu görevlisi gibi cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) Ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- 1. 8 inci maddenin üçüncü fıkrasına, 16 ncı maddenin beşinci fıkrasına, 56 ncı maddenin altıncı fıkrasına, 59 uncu maddenin dördüncü, altıncı, yedinci ve sekizinci fıkralarına ve 90 ıncı maddenin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri ve memurları üç aydan iki yıla kadar hapis ve elli günden beşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

2. Genel kurulu olağan toplantıya çağırmayan yönetim kurulu üyeleri ile 2 nci maddenin dördüncü fıkrasına, 8 inci maddenin ikinci fıkrasına, 16 ncı maddenin birinci fıkrasına, 66 ncı maddenin ikinci fıkrasına ve 90 ıncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri altı aya kadar hapis ve otuz günden üçyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

3. 56 ncı maddenin ikinci ve dördüncü fıkralarına, 66 ve 67 nci maddeye aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının denetim kurulu üyeleri bir aydan altı aya kadar hapis ve otuz günden üçyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

İlgili bakanlık, kooperatifler ve üst kuruluşlarının yönetim ve denetim kurulu üyeleri ile memurları hakkında görevlerine ilişkin olarak işledikleri suçlardan dolayı açılan kamu davalarına katılma talebinde bulunabilir."

(79) 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 68- I– Bu Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında ve açık piyasa işlemleri ile ilgili 52 nci maddesinde verilen yetkiler çerçevesinde Banka tarafından yapılan düzenlemelere uymayan; 40 ıncı maddesinin (II) numaralı fıkrası uyarınca zorunlu karşılık ve umumi disponibilite için tespit edilen oranları süresi içinde tesis etmeyen veya eksik tesis eden bankaların, özel finans kurumlarının ve diğer malî kurumların görevli ve ilgilileri hakkında ikiyüz günden dörtyüz güne kadar adlî para cezasına,

b) 43 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları ile 44 üncü maddesinde belirtilen bilgi ve belgeleri vermeyen veya gerçeğe aykırı bilgi ve belge veren ya da 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında öngörülen denetimin yapılmasını engelleyen bankalar, özel finans kurumları ve diğer malî kurumların görevli ve ilgilileri hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve dörtyüz günden sekizyüz güne kadar adlî para cezasına,

hükmolunur.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar dolayısıyla soruşturma ve kovuşturma yapılması, Bankanın görüşü alınarak Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu durumda Bankacılık Kanununun 162 nci maddesi hükümleri uygulanır.

II – a) Bu Kanunun 35 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına aykırı hareket eden Banka mensupları için bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

Sırları kendileri veya başkaları için yarar sağlamak amacıyla açıklayan Banka mensupları hakkında, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

b) Görevi nedeniyle zilyetliği kendisine devredilmiş olan veya koruma ve gözetimiyle yükümlü olduğu para veya para yerine geçen evrak veya senetleri veya diğer malları kendisinin ya da başkasının zimmetine geçiren banka yönetim kurulu başkan ve üyeleri ile diğer mensupları, altı yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılacakları gibi bankanın uğradığı zararı tazmine mahkûm edilirler.

Suçun, zimmetin açığa çıkmamasını sağlamaya yönelik hileli davranışlarla işlenmesi hâlinde faile on iki yıldan az olmamak üzere hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası verilir; ancak, adlî para cezasının miktarı bankanın uğradığı zararın üç katından az olamaz. Ayrıca meydana gelen zararın ödenmemesi hâlinde mahkemece re'sen ödettirilmesine hükmolunur.

Soruşturma başlamadan önce, zimmete geçirilen para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların aynen iade edilmesi veya uğranılan zararın tamamen tazmin edilmesi hâlinde, verilecek cezanın üçte ikisi indirilir.

Kovuşturma başlamadan önce, gönüllü olarak, zimmete geçirilen para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların aynen iade edilmesi veya uğranılan zararın tamamen taz-

min edilmesi hâlinde, verilecek cezanın yarısı indirilir. Bu durumun hükümden önce gerçekleşmesi hâlinde, verilecek cezanın üçte biri indirilir.

Zimmet suçunun konusunu oluşturan para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların değerinin azlığı nedeniyle, verilecek ceza üçte birden yarıya kadar indirilir.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar ve Kanunda belirtilen görevlerin yerine getirilmesi sırasındaki fiilleri dolayısıyla Banka personeli hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılması Banka Meclisinin; atama ve seçim suretiyle görev yapan diğer mensuplar hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılması ise Başbakanın Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır.

III – a) Bankanın itibarını kırabilecek veya şöhretine ya da servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haber yayanlar ve yayınlayanlar için bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

b) Bu Kanunun 43 üncü maddesinin dördüncü fıkrasındaki bilgi ve belgeleri belirlenen usul ve esaslar içerisinde doğru olarak vermeyen gerçek kişiler ve tüzel kişilerin sorumluları hakkında otuz günden altmış güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar dolayısıyla soruşturma ve kovuşturma yapılması, Başkanlığın (Guvernörlüğün) Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır.”

(80) 28/5/1970 tarihli ve 1264 sayılı Madeni Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hâlen tedavülde bulunan ve bu Kanun hükümleri gereğince tedavüle çıkarılacak paraları, itibari kıymetleri dışında bir fiyatla kullananlar hakkında elli güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan paraların değerinden az olamaz.”

(81) 21/7/1971 tarihli ve 1447 sayılı Ticari İşletme Rehni Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ticari işletme sahibi işletmesini veya rehne dahil münferit unsurları alacaklının muvafakatı olmaksızın başkalarıyla değiştirir veya temlik, ayni bir hakla takyit veya alacaklıyı ızrar kastıyla tahrip veya imha ederse bu yüzden alacağını tamamen veya kısmen tahsil edemeyen alacaklının şikâyeti üzerine uğranılan zararın miktarı nazara alınmak suretiyle bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yüz günden aşağı olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

(82) 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun;

a) 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum personeli hakkında, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri ile 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu ve 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu hükümleri uygulanır. Yönetim Kurulu Başkan ve üyeleri ile Kurumun diğer çalışanları sorumlulukları bakımından 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında kamu görevlisi olup, haklarında 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

b) 17 nci maddesinin birinci cümlesi “Kurum hakkında iflâs hükümleri uygulanmaz.” ve maddede yer alan “765” ibaresi “5237” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 80- Bu Kanunun 26 ncı maddesinde belirtilen tescil ve sigortalılığın sona ermesi ile ilgili yükümlülüğe uymayan sigortalılara Kurumca ellibeş Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bir başkasına ait sağlık karnesi veya kartını kullanan, kendisine ait sağlık karnesi veya kartını bir başkasına kullandıran ya da bu fiillere iştirak eden kişiler, Kurumca yapılan sağlık giderleri ile kanunî faizinden müştereken ve müteselsilen sorumlu olup; haklarında Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılmak üzere işlem yapılır."

(83) 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununun;

a) 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendi ile ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"5. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması,"

"Noterlik stajına engel mahkûmiyeti olanlar, noterliğe kabul edilemezler.

Staj isteminde bulunan kişi hakkında noterliğe engel bir suçtan dolayı soruşturma veya kovuşturma yapılması halinde, stajyerliğe alınma isteği hakkındaki kararın bu soruşturma ve kovuşturmanın sonuna kadar bekletilmesine karar verilebilir."

b) Mülga 28 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Atamadan önce vazgeçme

MADDE 28- Atanma veya nakil talebinde bulunan başvuru sahiplerinin, ilan süresinin bitimini müteakip onbeş gün içinde Adalet Bakanlığına veya Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Cumhuriyet başsavcılıklarına vazgeçme dilekçesi vermeleri halinde, atama işleminde değerlendirilir; aksi halde vazgeçme dilekçesi atama işleminde dikkate alınmaz."

c) 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "Bir asliye mahkemesinin yargı çevresi içinde birden çok noterlik bulunması veya bir ilin belediye sınırları içinde birden çok asliye mahkemesi yargı çevresinin yer alması halinde" ibaresi, "Bir il, ilçe veya büyükşehir belediyesi sınırları içinde birden çok noterlik bulunması halinde," şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 111 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun 109 uncu maddesi uyarınca yatırılıp ortak hesapta toplanan paralar, her üç ayda bir o yerdeki ilgili noterlere veya bu Kanuna göre görevlendirilmiş noter vekili varsa vekile, eşit miktarda ödenir. Ancak, büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde, farklı sınıftan ve birden fazla noterlik bulunması halinde, birinci sınıf noterlikler için oluşturulan ortak hesap bu sınıfa mensup noterlikler arasında; diğer sınıf noterlikler için, kuruldukları ilçenin mülkî sınırları esas alınarak oluşturulan ortak hesap ise bu sınıfa mensup noterlikler arasında, eşit miktarda dağıtılır. Ödemenin şekli oda genel kurulunun yıllık olağan toplantısında tespit edilir."

d) 138 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 138- Tanıklar ve bilirkişiler Tebligat Kanunu hükümlerine göre çağırılır.

Usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümleri uygulanır. Bu fıkra hükmüne göre gerekli kararları vermeye Ankara Sulh Ceza hâkimi yetkilidir. Sulh ceza hâkimi bu kararları disiplin kurulunun tutanak örneği üzerinden verir.

Türkiye Noterler Birliği Disiplin Kurulunca, 132 nci maddeye göre görevlendirilen üye de, çağrıya rağmen gelmeyen tanığın zorla getirilmesi hususunda sulh ceza hâkiminden karar istemeye yetkilidir."

e) 151 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Noterler, geçici yetkili noter yardımcıları, noter vekilleri ile noter kâtipleri ve kâtip adayları noterlikteki görevleri, Türkiye Noterler Birliği organlarında görev alan noterler ise ayrıca bu görevleri ile bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılırlar."

f) 152 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 152- Yukarıdaki maddede gösterilen kişilere karşı, aynı maddede yazılı görevleri yerine getirmeleri sırasında veya görevleri sebebiyle işlenen suçlarla ilgili olarak Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılırlar.”

g) 156 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Suçüstü hali:

MADDE 156- Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü halinde soruşturma genel hükümlere göre yapılır.”

ğ) 157 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 157- 50 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket eden noterlere ilk defasında bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Eylemin tekrarı halinde verilecek ceza üçbin Türk Lirasından aşağı olamaz.

Noterin yukarıda yazılı eyleminde aracılık yapan kimseye de beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Aracı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında kamu görevlisi sayılan bir kimse veya noter kâtibi yahut kâtip adayı ise, birinci fıkra uyarınca cezalandırılır.

Noterler arasında rekabete sebep olacak eylem ve harekette bulunan, noterlik işlemlerini şahsına veya mensup olduğu kuruluşa menfaat sağlayan bir noterde yaptıran kişiler ve özellikle bu kanunun 166 ncı maddesinin (12) numaralı bendi uyarınca düzenlenen protokole taraf teşkil eden resmi ve özel kuruluşlar memur vesair görevlilerinden protokoldeki esaslara aykırı eylem ve harekette bulunanlarla bu fiile iştirak eden noterler, eylem ve hareketleri suç oluşturmadığı takdirde, bu maddenin birinci fıkrası gereğince cezalandırılırlar.”

h) 158 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 158- Eski tarihle evrak düzenleyen, yevmiye defterinde numara ayıran, harç, damga, kontrato veya sair vergiler ödemelerine esas olarak düzenlediği beyannamelerde yahut bunlara eklenen makbuzlarda tahrifat yapan noter görevlileri ile kâtipleri ve kâtip adayları üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

ı) 159 uncu maddesinin (II) numaralı fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“II- a) 109 uncu maddenin birinci fıkrasında belirlenen görevleri yerine getirmeyen Noter Odası yönetim kurulu başkan ve üyeleri hakkında Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi hükümleri uygulanır.”

i) 160 ıncı maddesinde yer alan “230 uncu maddesi hükmüne göre sorumludur.” ibaresi “257 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

j) 166 ncı maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“15. 109 uncu madde hükümleri saklı kalmak üzere, her nevi ortak hesap paylaşım esaslarını belirlemek,”

(84) 24/2/1972 tarihli ve 1543 sayılı Genel Nüfus Yazımı Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yazım işlerinde verilen görevi mazeretsiz kabul etmeyenler ve yapmayanlar, yazım kurullarının istedikleri bilgileri vermeyenler veya gerçeğe aykırı beyanda bulunanlar, yahut doğru olmayan belge gösterenler ile bu Kanunda tespit olunan görev ve mecburiyetleri yerine getirmeyenlere, yazımın yapıldığı yerin idare kurulu kararıyla yüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Tescil işlemlerini belirli süre içinde kanun ve yönetmelik hükümlerine uygun olarak bitirmeyen yazım kurulları başkanı ve üyelerinin yarı ücretleri kesilir.”

(85) 5/5/1972 tarihli ve 1587 sayılı Nüfus Kanununun;

a) 36 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "(İdamlar dahil)" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

b) 46 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Muhakemeleri Usulü" ibaresi "Muhakemesi" olarak değiştirilmiştir.

c) 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 52- Bu Kanuna göre;

a) Nüfus ve kişisel hal olaylarını bildirmekle görevli olup, bu görevlerini Kanunda belirtilen süreler içinde yerine getirmeyen kamu görevlisine, fiili suç oluşturmadığı takdirde, o yer nüfus müdürlüğünün teklifi üzerine mahallî mülkî idare amirinin kararıyla elli Türk Lirasından ikiyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

b) Nüfus ve kişisel hal olaylarını bildirme yükümlülüğünü Kanunda belirtilen süre içinde yerine getirmeyen, 28 inci maddeye aykırı davranan, nüfus ve aile cüzdanlarını kaybedenler ile nüfus cüzdanının geçerlilik süresinin son bulmasından itibaren 2 ay içinde bu cüzdanlarını değiştirmeyen kişilere veya bu durumdaki küçüklerin veli veya vasilerine, yurt içinde nüfus müdürlerinin teklifiyle mülkî idare amirlerince, yurt dışında Türkiye başkonsoloslarınca veya büyükelçilik ile elçilik bünyesinde konsolosluk şubesini tedvire memurlarca yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

(86) 6/6/1972 tarihli ve 1593 sayılı Erişme Kontrollu Karayolları Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Bu Kanunla kısıtlanan, yasaklanan işler ve hareketleri yapan, yaptıranlar ile hayvanlarının yola girmesini önlemeyenlere, mahallî mülkî amir tarafından yüzyirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir."

(87) 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun;

a) 8 inci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, basit veya nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, istimal ve istihlâk kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olmamak,"

b) 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 30- Belgesiz olarak seyahat acentalığı faaliyetinde bulunanlar hakkında, 29 uncu maddede belirtilen idarî soruşturmadan ayrı olarak, üç aydan altı aya kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

(88) 29/5/1973 tarihli ve 1734 sayılı Yem Kanununun;

a) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Beyan veya tescildeki niteliğe uymayan veya ambalajdaki vasıf veya markası değiştirilmiş yahut tahrif edilmiş olan veya bozulmuş yahut değiştirilmiş veya karıştırılmış yemleri üretenler, satışa arzedenler veya satanlara bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Hayvan sağlığı için tehlikeli olan yemleri bu özelliğini bilerek üretenler, satışa arzedenler veya satanlar, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır."

b) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunun 6, 7, 8 ve 10 uncu maddelerinde yazılı mecburiyetlere uymayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(89) 26/6/1973 tarihli ve 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun;

a) 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- 2, 3 ve 4 üncü maddelerdeki yükümlülüklerden her birine aykırı hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- 5 inci madde hükmüne aykırı hareket edenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- 6, 7, 8, 9, 10 ve 11 inci maddelerdeki hükümlere aykırı hareket edenlere yirmi Türk Lirası; kimlik bildirme belgesinde gerçeğe uymayan bilgi verenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ç) 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Bu Kanunda belirtilen idarî para cezaları, mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

d) Ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarenin bilgisayar sistemi kurması ve gerekli teknik altyapıyı hazırlamasıyla birlikte, bu Kanunun 2 nci maddesinde sayılan özel veya resmi her türlü konaklama tesislerinden Bakanlar Kurulunca belirlenecek olanlar, tespit ve ilan tarihinden itibaren üç yıl içerisinde tüm kayıtlarını bilgisayarda tutmak ve bilgisayar terminallerini genel kolluk kuvvetlerinin bilgisayar terminallerine bağlamak zorundadırlar. Bu şartı yerine getirmeyen kuruluşlara onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde işletme ruhsatları iptal edilir.”

(90) 20/6/1977 tarihli ve 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Afet bölgelerinde felakete uğrayanlara bu Kanuna göre bedelli veya bedelsiz olarak verilen iş veya irat hayvanlarını, tohumluk, gübre, mücadele ilacı, alet, makine ve malzeme gibi canlı veya cansız üretim araçlarını veya tesislerini izinsiz olarak iki yıl içinde satan veya devreden yahut başka maksatlarla kullananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

(91) 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun;

a) 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kurulun para, evrak ve her çeşit malları Devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar.”

b) 33 üncü maddesinin (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Kurucularının müflis olmaması ve Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, Devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifas-

ına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,"

c) 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"f) Kurucularının müflis olmaması ve Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,"

ç) 46/A maddesinin beşinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) Kurul, menkul kıymetlerin işlem gördüğü borsalar ve Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği tarafından verilen idarî para cezalarının tahsil edilen kısmının yüzde onu,"

d) 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 47- Diğer kanunlara göre daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde:

A) 1. Sermaye piyasası araçlarının değerini etkileyebilecek, henüz kamuya açıklanmamış bilgileri kendisine veya üçüncü kişilere menfaat sağlamak amacıyla kullanarak sermaye piyasasında işlem yapanlar arasındaki fırsat eşitliğini bozacak şekilde mameleki yarar sağlamak veya bir zararı bertaraf etmek, içerden öğrenenlerin ticaretidir. Bu fiili işleyen 11 inci madde kapsamındaki ihraççılarla, sermaye piyasası kurumlarının veya bunlara bağlı veya bunlara hâkim işletmelerin yönetim kurulu başkan ve üyeleri, yöneticileri, denetçileri, diğer personeli ve bunların dışında meslekleri veya görevlerini ifa etmeleri sırasında bilgi sahibi olabilecek durumda olanlarla, bunlarla temasları nedeniyle doğrudan veya dolaylı olarak bilgi sahibi olabilecek durumdaki kişiler.

2. Yapay olarak, sermaye piyasası araçlarının, arz ve talebini etkilemek, aktif bir piyasanın varlığı izlenimini uyandırmak, fiyatlarını aynı seviyede tutmak, arttırmak veya azaltmak amacıyla alım ve satımını yapan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

3. Sermaye piyasası araçlarının değerini etkileyebilecek, yalan, yanlış, yanıltıcı, mesnetsiz bilgi veren; haber yayan ya da yorum yapan açıklamakla yükümlü oldukları bilgileri açıklamayan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

4. 4 üncü maddenin birinci ve üçüncü fıkralarına aykırı hareket edenlerle, sermaye piyasasında izinsiz olarak faaliyette bulunan veya yetki belgeleri iptal olunduğu veya faaliyetleri geçici olarak durdurulduğu halde ticaret unvanlarında, ilan veya reklamlarında sermaye piyasasında faaliyette bulundukları intibaını yaratacak kelime veya ibare kullanan veya faaliyetlerine devam eden gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri,

5. Yatırımcı tarafından sermaye piyasası faaliyetleri sebebiyle veya emanetçi sıfatıyla veya idare etmek için veya teminat olarak veyahut her ne nam altında olursa olsun, sermaye piyasası kurumlarına kayden veya fiziken tevdi veya teslim edilen sermaye piyasası araçları, nakit ve diğer her türlü kıymeti kendisinin veya başkasının menfaatine satan veya rehneden veya her ne şekilde olursa olsun kullanan, gizleyen yahut inkâr eyleyen veyahut bu amaca ulaşmak ya da bu fiillerini gizlemek için bilgisayar ortamında tutulanlar dahil kayıtları tahvil ve tağyir eden ilgili gerçek kişilerle tüzel kişilerin yetkilileri,

6. Bu Kanunun 15 inci maddesinin son fıkrasında belirtilen işlemlerde bulunarak kârı ve/veya mal varlığı azaltılan tüzel kişilerin yetkilileri ve bunların fiillerine iştirak edenler,

7. Karşılıksız olarak sermaye piyasası araçlarının geri alım taahhüdü ile satımını yapan ilgili gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri,

her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşyüz günden binbeşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

B) 1. Bu Kanuna göre Kurul veya Kurul tarafından görevlendirilenlere istenecek bilgileri vermeyen veya eksik veya gerçeğe aykırı olarak verenlerle; defter ve belgeleri bu görevlilere ibraz etmeyen, saklayan, yok eden veya bunların görevlerini yapmalarını engelleyenler,

2. Defter ve kayıt tutmayanlar,

her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı bir yıldan üç yıla kadar hapis ve ikiyüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar. Gerçeğe aykırı defter ve kayıt tutan, hesap açan veya bunlarda her türlü muhasebe hilesi yapan ya da gerçeğe aykırı bağımsız denetleme raporu düzenleyenler, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

C) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasına, 7, 9, 10, 10/A, 11, 12 nci maddelerine, 13 üncü maddesinin beşinci fıkrasına, 13/A maddesinin üçüncü fıkrasına, 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına, 15 inci maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına, 16, 16/A maddelerine, 25 inci maddesinin (a) bendine, 28 inci maddesinin (b) bendine, 34 üncü maddesine, 38 inci maddesine, 40/B maddesine, 45 inci maddesine, 46 ncı maddesinin ikinci ve beşinci fıkralarına, 46/A maddesine ve 46/B maddesine aykırı hareket edenlere,

Kurul tarafından, yükümlülüğe aykırılık oluşturan her bir fiilden dolayı beşbin Türk Lirasından onbeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

e) 47/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47/A- Bu Kanuna dayanılarak yapılan düzenlemelere, belirlenen standart ve formlara ve Kurulca alınan genel ve özel nitelikteki kararlara aykırı hareket ettiği tespit edilen gerçek kişiler ve tüzel kişilere, gerekçesi belirtilmek suretiyle Kurul tarafından ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Kanunun 40/C maddesinin beşinci fıkrasındaki yükümlülüğe uymayan üyelere Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği Yönetim Kurulunca bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

f) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 47 nci maddede yazılı suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet savcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru ile Kurul aynı zamanda katılan sıfatını kazanır.

Bu Kanuna aykırı fiillerin işlendiğine dair bilgi edinen Cumhuriyet savcıları, Kurulu haberdar ederek durumun incelenmesini isteyebilirler.

Cumhuriyet savcıları kovuşturmaya yer olmadığına karar verirlerse, Kurul kendisine tebliğ edilecek bu kararlara karşı Ceza Muhakemesi Kanununa göre itiraza yetkilidir.”

(92) 11/9/1981 tarihli ve 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun;

a) 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- 4 üncü maddede belirtilen kuruluş iznini veya 5 inci maddede belirtilen faaliyet iznini almadan bu Kanun kapsamına giren yivsiz tüfek, nişan tüfek ve tabancaları imal eden fabrika veya imalathane kuranlar veya işletenler veya işyerleri ya da ikametgâhlarında söz konusu silâhları imal edenler veya 6 ncı maddede belirtilen esaslara aykırı olarak yapan veya satanlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden beşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

b) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- 7 nci ve 8 inci maddelerde belirtilen imalat ve satış listeleri ile belgelerini süresi içinde vermeyen veya imalat ya da satışını bildirmeyen imalatçı ve satıcılara, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Yivsiz tüfek satın alma belgesi olmayan kişiye satış yapan satıcılara, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Mülkiyeti kendisine ait olup olmadığına bakılmaksızın; ruhsatnamesi olmadan yivsiz av tüfeği bulunduran kişiye elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca ruhsatname işlemleri tamamlanıncaya kadar tüfek muhafaza altına alınır. Muhafaza altına alındıktan itibaren bir ay içinde ruhsatname işlemlerinin tamamlanmaması hâlinde, tüfeğin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Ruhsatlı yivsiz av tüfeğini, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak bir başkasına veren kişiye de elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.”

(93) 2/11/1981 tarihli ve 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4 – Bu Kanuna aykırı harekette bulunanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.”

(94) 6/11/1981 tarihli ve 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu yasaklara aykırı harekette bulunan gemi kaptanlarına o yerin mülkî amiri tarafından, geminin ödemesi gereken sağlık resminin yüzde yirmibeşi oranında idarî para cezası verilir. Ancak, ceza miktarının tespitinde, 3 üncü maddenin ikinci fıkrasında belirtilen indirimler dikkate alınmaz ve bu ceza, bin net tonluk bir gemiden tahsili gereken sağlık resminden az olamaz.”

(95) 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun;

a) 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 31- a) Bu Kanuna ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmeliklerde gösterilen koşullara uymayan belgeli yatırım ve işletmelere, diğer mevzuattaki ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki maddelerde belirtilen cezalar uygulanır.

b) 33 üncü maddedeki para cezaları, denetleme elemanları tarafından tayin edilir.”

b) 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanuna göre verilecek uyarma cezaları kesindir.”

c) 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33- Para cezaları aşağıda belirtilen durumlarda ve miktarlarda belge sahibine uygulanır:

a) Uyarma cezasına rağmen, gerekli düzeltmenin yapılmaması veya yeni uyarma cezasını gerektiren fiil veya fiillerin tespiti ile bu Kanunda belirtilen veya Bakanlıkça istenilen bilgi veya belgelerin süresi içerisinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi hallerinde beşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

b) Bakanlığa bilgi verilmeksizin, işletmenin bir yıl içinde otuz günden fazla süreyle aralıksız olarak bir kısmının veya tamamının kapalı tutulması halinde beşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

c) Yazı, reklam, afiş, broşür ve benzeri araçlarla Bakanlığın veya müşterilerin yanıltılması veya yanıltıcı unvan kullanılması veya müşteriye taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi veya bu hizmetin en az eşdeğer nitelikleri haiz bir işletmede verilmesinin sağlanmaması halinde, özel hükümler saklı kalmak kaydıyla bin Türk Lirası idarî para cezası.

d) Müşterinin can veya mal güvenliğinin sağlanmasında işletme sahibi veya sorumlusu veya personelin katkısı, kusuru veya ihmaliyle işletmede suç işlendiğinin tespiti halinde özel hükümler saklı kalmak kaydıyla bin Türk Lirası idarî para cezası.

e) Bakanlıktan tahsisli yatırım ve işletmelerin tahsis koşulları saklı kalmak kaydıyla, izinsiz olarak yatırım veya işletmenin tümünün veya bir kısmının devredilmesi, kiraya verilmesi, ortaklık statüsünün, unvanının veya türünün değiştirilmesi hallerinde bin Türk Lirası idarî para cezası.

f) Onaylı fiyat tarifelerinin üzerinde fiyat uygulanması halinde, fazladan alınan ücretin yirmi katı idarî para cezası.”

ç) 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 36- a) Bu Kanunun 6 ncı maddesi hükümlerine aykırı davranışların tespiti halinde; üç aydan onsekiz aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

b) Bu Kanunun 29 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına aykırı hareket edenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

(96) 11/8/1982 tarihli ve 2699 sayılı Umumi Mağazalar Kanununun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunun 8 inci maddesine göre düzenlenen tarifelerin dışında ücret alan veya 9 uncu maddesine aykırı harekette bulunan şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası verilir.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı harekette bulunan şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üçbin güne kadar adlî para cezası verilir.

Ticaret Bakanlığının izni alınmadan umumi mağaza veya şube açarak makbuz senedi veya rehin senedi tanzim eden veya izinleri iptal edilmesine rağmen faaliyete devam eden şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası verilir.”

(97) 5/5/1983 tarihli ve 2821 sayılı Sendikalar Kanununun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika kurucusu olabilmek için; Türk vatandaşı, medeni hakları kullanmaya ehil ve sendikaların kurulacağı işkolunda fiilen çalışır olmak; Türkçe okur-yazar olmak ve ayrıca; 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması şarttır.”

b) 14 üncü maddesinin onüçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçimler sırasında sandık kurulu başkanı ve üyelerine karşı işlenen suçlar, kamu görevlilerine karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.”

c) 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- 1. 8 inci madde, 9 uncu maddenin dördüncü fıkrası, 22 nci maddenin dördüncü fıkrası, 26 ncı maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen ilan ve bildirimleri yapmayanlara sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen asgari ücretin aylık brüt tutarının beşte birinden az olmamak üzere; 62 nci maddede belirtilen bildirim yükümlülüğüne uymayan işverenlere

ise, bildirilmeyen her işçi için sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen asgari ücretin aylık brüt tutarının beşte biri kadar idarî para cezası verilir.

2. 2 nci maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamında olmayanlar ile 20 nci maddede belirtilen izni almadan veya 29 uncu maddenin birinci fıkrası ile dördüncü fıkrasına aykırı hareket eden işverenlere, sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen asgari ücretin aylık brüt tutarı kadar idarî para cezası verilir.

3. 31 inci maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket eden işverene, 44 üncü maddenin bir ve dördüncü fıkraları hükümlerine, 51 inci maddenin birinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun sorumlu görevlilerine sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen asgari ücretin aylık brüt tutarı kadar idarî para cezası verilir.

4. 39, 49 ve 50 nci madde hükümlerine aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun, tüzüğüne göre sorumlu kişileri hakkında sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen asgari ücretin aylık brüt tutarı kadar idarî para cezası verilir.

5. 38 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrasına aykırı davranışta bulunan işçiler ile işverenler veya işveren vekilleri veya bu konuda karar veren işçi veya işveren kuruluşunun yetkili organlarının başkan ve üyelerine, bir aydan altı aya kadar hapis cezası hükmedilir.

6. 37 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonların sorumlu yetkililerine altı aydan bir yıla kadar hapis cezası hükmedilir.

7. 40 ıncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket eden kurum ve kuruluşların yetkili sorumlularına fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suçu oluşturmadığı takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu yardım veya bağışı kabul eden sendika veya konfederasyonların yetkili sorumlularına da altı aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Yapılan yardım kovuşturma başlamadan önce tamamen ve kanuni faiziyle birlikte iade edildiği takdirde, bu fıkra hükmüne göre verilecek ceza yarı oranında indirilir.

40 ıncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyon sorumlu yetkilileri hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın bir mislinden az olamaz.

40 ıncı maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket eden işçi ve işverenlerle kuruluş, dernek ve vakıfların yetkili sorumluları hakkında beşyüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın beş mislinden az olamaz. Bu yardım veya bağış, bir işçi sendikası veya konfederasyonunca, bir işveren, işveren sendikası veya konfederasyonunu; bir işveren sendikası veya konfederasyonunca da işçi sendikası veya konfederasyonunu malî yollarla desteklemek amacıyla yapıldığı takdirde ayrıca üç aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

8. Bu Kanun hükümlerine göre yapılan seçimlerin düzen içerisinde ve sağlıklı biçimde yürütülmesi amacıyla hâkimin ve sandık kurulunun aldığı tedbirlere uymayanlara, fiil suç oluşturmadığı takdirde, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

14 üncü maddeye göre yapılacak seçimlerle ilgili oylamalara ve bu oylamaların sayım ve dökümüne hile karıştıranlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

9. Bu madde hükmüne göre idarî para cezasına karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.”

(98) 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun;

a) 56 ncı maddesinin dördüncü bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması ve siyasi partilerin organlarında görevli olmamak,”

b) 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 69- Bu Kanunun 22 nci maddesi hükümlerine göre mahkemece tayin edilmiş bulunan arabulucular dan, sırf tarafları ızrar kasdı ile verilen bu görevi yapmaktan kaçınan veya 23 üncü maddede belirtilen tutanağı sırf tarafları ızrar kasdı ile süresinde görevli makama tevdi etmeyen arabulucular yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Resmi arabulucu olarak görevlendirilenler görevlerinin ifası sırasında veya ifasından dolayı işledikleri veya kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından kamu görevlisi sayılırlar.”

c) 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 70- Bu Kanunda belirtilen şartlar gerçekleşmeden grev veya lokavt kararı verenlerle, bunu teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavta karar verenler, böyle bir grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayan veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile lokavta katılanlar veya devam edenler üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Grev veya lokavt kararı alınmasında gerçekleşmeyen şartlar yalnızca süre veya tebligata ilişkin ise yukarıdaki fıkralara göre verilecek cezalar üçte birden yarıya kadar indirilir.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar veya devam edenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

ç) 71 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Grev veya lokavt kararının bu Kanun hükümlerine uygun olarak alınmasına rağmen, kanunda yazılı şart ve usuller dışında uygulanması halinde, bu kararı uygulayanlar, uygulanmasına veya devamına zorlayanlar veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

d) 72 nci maddesinin bir ilâ üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Grev veya lokavtın 29 ve 30 uncu maddelere göre sürekli olarak, 31 inci maddeye göre de geçici olarak yasaklandığı işlere veya işyerlerine ilişkin olarak; grev veya lokavt kararı verenler, kararı kaldırmayanlar, teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavt kararı verenler, böyle bir grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayanlar veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile grev veya lokavta katılanlar veya devam edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar veya devam edenler altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

e) 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 73- Yasama, yürütme ve yargı organları ile merkezi veya mahallî idarelerce bir karar alınmasını veya alınmış bir kararın değiştirilmesini veya kaldırılmasını sağlamak veya alınmış bir kararı protesto etmek amacıyla kanun dışı grev veya lokavt kararı verenler, teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavta karar verenler, grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayan veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile lokavta katılanlar bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

f) 74 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 74- Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, milli egemenliğe, Cumhuriyetin niteliğine, Devletin güvenliğine aykırı amaçla grev veya lokavt kararı verilmesi veya uygulanması hallerinde, fiil başka bir suç oluşturmadığı takdirde, 73 üncü madde hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır."

g) 75 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 75- Bakanlar Kurulunun 33 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca aldığı erteleme kararından sonra grev veya lokavtı kaldırma kararı almayanlar veya grev veya lokavta devam edenler veya katılanlar veya devama zorlayan veya teşvik edenler ve bu yolda propaganda yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

ğ) 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 76- Bir grev oylamasının sonucuna tesir etmek maksadıyla hile veya tehdit veya cebir kullananlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

h) 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 77- Greve katılan veya lokavta maruz kaldıkları halde, grev veya lokavtın uygulandığı işyerlerinden ayrılmayanlar, işyeri önünde veya ihtara rağmen işyeri civarında topluluk teşkil edenler ile işçileri bu eylemlere zorlayan, teşvik eden veya bu yolda propaganda yapanlar yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Grev veya lokavt süresince işyerinde çalışmaya mecbur olan işçilerden geçerli bir özrü olmaksızın işyerinde çalışmayanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

ı) 78 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 78- Grev ve lokavtın uygulandığı işyerlerinde 39 uncu madde gereğince çalıştırmak zorunda olduğu işçileri çalıştırmayan işveren üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

40 ıncı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen yazılı izni almadan yeni işçi alan işveren izinsiz aldığı her işçi başına yirmi gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

43 üncü madde hükmüne aykırı hareket eden işveren veya işvereni söz konusu hükme aykırı hareket etmeye zorlayan veya teşvik eden veya bu yolda propagandada bulunanlar, söz konusu hükme aykırı olarak aldıkları veya alınmasına sebep oldukları veya grev yapan işçilerin yerine çalıştırdıkları her işçi başına elli gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

44 üncü madde hükmüne aykırı olarak işçileri konutlarından çıkaran veya bu konutların su, gaz, aydınlatma veya ısıtma hizmetlerini kesen işveren veya işvereni bu yolda hareket etmeye zorlayan veya teşvik eden veya bunun için propaganda yapanlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

i) 79 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Grev uygulanan işyerinde, "Bu işyerinde grev vardır" lokavt uygulanan işyerinde de, "Bu işyerinde lokavt vardır" ibareleri dışında, sözü edilen işyerleri çevrelerinde afiş, pankart gibi ilan araç-

larını asan veya yazı yazanlarla, işyeri ve çevresinde uygulanan grev sebebiyle kulübe, baraka, çadır gibi barınma yerleri yapanlar veya yaptıranlar altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

j) 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 80- 28 inci madde ile 51 inci maddenin birinci fıkrası, 54 üncü maddenin ikinci fıkrası, 59 uncu maddenin üçüncü fıkrası ve 63 üncü maddede sözü edilen ilan, bildirme ve bilgi verme yükümlülüklerini yerine getirmeyenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Uygulanmakta olan bir toplu iş sözleşmesinin yorumu hakkında mahkemenin kesinleşen kararına uymayan taraf, ilgililerden birinin şikâyeti üzerine, elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

(99) 24/5/1983 tarihli ve 2827 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanunun;

a) 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca bu Kanunun 3 üncü maddesine göre gebeliği önleyici nitelikte oldukları kabul edilmeyen ilaç ve araçları yurt içinde imal edenler veya her ne suretle olursa olsun dağıtanlar veya ticaret maksadıyla yurda sokanlar veya bu maksatla bulunduranlar yedi aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca bu Kanunun 3 üncü maddesine göre gebeliği önleyici nitelikte oldukları kabul edilen ilaç ve araçların reklam ve propagandası 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine göre yapılır. Buna aykırı hareket edenler bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

b) 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8- Bu Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden kişiler ve kurum yetkilileri, Türk Ceza Kanununun 90 ıncı maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Bu Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(100) 16/6/1983 tarihli ve 2841 sayılı Zorunlu İlköğrenim Çağı Dışında Kalmış Okuma-Yazma Bilmeyen Vatandaşların, Okur-Yazar Duruma Getirilmesi veya Bunlara İlkokul Düzeyinde Eğitim-Öğretim Yaptırılması Hakkında Kanunun;

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetleme sonucu, bu Kanunun 6 ncı maddesinde gösterilen görevleri yerine getirmedikleri anlaşılan özel kurum ve kuruluş yöneticilerine ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- Kamu kurum ve kuruluşları ile özel kurum ve kuruluşlarda çalışan vatandaşlardan, bu Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

c) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen imkânlardan yararlanmak amacıyla, gerçeğe aykırı beyanda bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(101) 16/6/1983 tarihli ve 2844 sayılı Fındık Üretiminin Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Tarım ve Orman Bakanlığından izin almadan yeniden fındık bahçesi kuranlar ile belirlenen alanlar dışında mevcut fındık bahçesini yenileyenlere yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Üçüncü madde gereğince beyanda bulunmayanlar veya yanlış beyanda bulunanlara dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(102) 23/6/1983 tarihli ve 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun;

a) 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 28- Yardım toplama faaliyetinden elde edilen mal ve paraları zimmetine geçiren kişi, kamu görevlisi olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununun zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

b) 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 29- Bu Kanunun hükümlerine aykırı olarak izinsiz yardım toplayanlara altıyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzin verilen yer dışında yardım toplayanlara dörtyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun diğer hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu maddede yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Yukarıdaki fıkralara aykırı davranış sonucu izinsiz toplanan mal ve paralara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

(103) 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun;

a) 65 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 65- a) Korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının yıkılmasına, bozulmasına, tahribine, yok olmasına veya her ne suretle olursa olsun zarara uğramalarına kasten sebebiyet verenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu fiiller korunması gerekli kültür ve tabiat varlığını yurt dışına kaçırmak maksadıyla işlenmiş ise, verilecek cezalar bir kat artırılır.

b) Doğal veya tarihi dokusunu bozacak şekilde, sit alanlarında izinsiz veya izin şartlarına aykırı olarak inşaî faaliyette ya da bu alanlara fiziki müdahalede bulunan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

c) Bu Kanuna aykırı olarak yıkma veya imar izni veren kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

d) Bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmuş idarelerden bu Kanunun 57 nci maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları uyarınca izin almaksızın veya izne aykırı olarak tamirat ve tadilat yapanlar ile izinsiz inşaî ve fizikî müdahale yapanlar veya yaptıranlar bir yıldan üç yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılırlar.”

b) 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- Bu Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan yasaklara aykırı olarak belge verenler, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile; bu Kanunun 7 nci maddesinde yer alan ilan veya tebligatı bilerek, süresinde usulüne uygun yapmayanlar ise, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılırlar.”

c) 67 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Haber verme sorumluluğuna ve kültür varlığı ticaretine aykırı hareket edenler

MADDE 67- Kültür ve tabiat varlıklarıyla ilgili olarak bildirim yükümlülüğüne mazereti olmaksızın ve bilerek aykırı hareket eden kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bildirimi yapılmamış olan kültür ve tabiat varlığını satışa arzeden, satan, veren, satın alan, kabul eden kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, bu durumda birinci fıkrada tanımlanan suçtan dolayı ayrıca cezaya hükmolunmaz.

Ticareti yasak olmayan taşınır kültür varlıklarının izinsiz olarak ticaretini yapan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

ç) 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 68- Kültür ve tabiat varlıklarını bu Kanuna aykırı olarak yurt dışına çıkaran kişi, beş yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

d) 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 69- Bu Kanunun 29 uncu maddesinde yer alan tetkik ve kontrole muhalefet edenler ile 41 inci maddede yer alan nakil işlerine aykırı hareket edenler altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

e) 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 70- Bu Kanunun 24 üncü maddesine aykırı hareket edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üçbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

f) 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 71- Bu Kanunun 38, 42 ve 43 üncü maddelerine aykırı hareket edenler yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılırlar."

g) 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 73- Bu Kanunun 26 ve 30 uncu maddelerine aykırı davrananlara, suç daha ağır bir cezayı gerektirmiyorsa üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası verilir."

ğ) 74 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 74- Kültür varlıkları bulmak amacıyla, izinsiz olarak kazı veya sondaj yapan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Ancak, kazı veya sondajın yapıldığı yerin, sit alanı veya bu Kanuna göre korunması gerekli başka bir yer olmaması halinde, verilecek cezanın üçte ikisi indirilir.

İzinsiz olarak define araştıranlar, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak, bu fiillerin yurt dışına kültür varlıklarını kaçırma amacıyla veya kültür varlıklarının korunmasında görevli kişiler tarafından işlenmesi hâlinde, verilecek ceza iki katına kadar artırılır.

Kişinin bu maddede tanımlanan suçları işlemek suretiyle bulduğu kültür varlığını soruşturma başlamadan önce mahallî mülkî amire teslim etmesi hâlinde, mahkeme verilecek cezada indirim yapabileceği gibi, ceza verilmesine yer olmadığına da karar verebilir.

İzinsiz olarak define araştıran kişinin, hakkında kovuşturma başlayıncaya kadar, kendisini bu fiili işlemeye gerekli cihazları temin etmek suretiyle sevk eden kişilerin kimliklerini açıklaması ve yakalanmasını sağlaması hâlinde, mahkeme verilecek cezada indirim yapabileceği gibi, ceza verilmesine yer olmadığına da karar verebilir."

h) 75 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Elkoyma ve müzeye teslim

MADDE 75- Bu Kanun kapsamında kalan suçlar nedeniyle elkonulan taşınır kültür ve tabiat varlıkları müzeye teslim edilir."

(104) 25/7/1983 tarihli ve 2866 sayılı Öğrencilerle İlgili Bazı Basılı Evrakın Milli Eğitim Bakanlığınca Hazırlanması, Bastırılması ve Satılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren, Milli Eğitim Bakanlığı veya Milli Eğitim Bakanlığı Vakfı dışında, bu Kanun kapsamına giren basılı evrakı, basmak veya satmak veya satın almak yasaktır.

Bu yasaklara aykırı davrananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(105) 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununun;

a) 20 nci maddesinde yer alan “3167” ibaresi, “4915” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Bu Kanunda yazılı yasaklamalara ve mecburiyetlere aykırı hareket edenler hakkında, bu Kanunda ayrıca bir ceza gösterilmediği ve bu kimsenin fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.”

(106) 22/9/1983 tarihli ve 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8- Bu Kanuna veya çıkarılacak tüzüğe aykırı olarak bayrak üreten, üretilmiş olan bayrakları satan veya ticari amaçla satın alan kişiye, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar; kullanan kişiye elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bayraklara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

(107) 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun;

a) 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 28- Kanuna aykırı toplantı veya gösteri yürüyüşleri düzenleyen veya yönetenlerle bunların hareketlerine katılanlar, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde bir yıl altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

10 uncu madde gereğince verilecek bildirimde düzenleme kurulu üyesi olarak gösterilenlerden 9 uncu maddede belli edilen nitelikleri taşımayanlar, toplantı veya yürüyüşün yapılması hâlinde, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

11 ve 12 nci maddelerde yazılı görevleri yerine getirmeyen düzenleme kurulu üyeleri, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Güvenlik kuvvetlerine veya hükümet komiserine veya yardımcılarına veya hükümet komiseri tarafından toplantı veya yürüyüş safahatının teknik araç ve gereçlerle tespit için görevlendirilenlere bu görevlerini yaptıkları sırada cebir ve şiddet veya tehdit veya nüfuz ve müessir kuvvet sarfetmek suretiyle mani olanlar hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası hükmolunur.”

b) 29 uncu maddesinde yer alan “ve beşbin liradan onbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

c) 30 uncu maddesinde yer alan “ve beşbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

ç) 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para” ibaresi, ikinci fıkrasında yer alan “ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para” ibaresi ile üçüncü fıkrasında yer alan “ve yirmibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

d) 32 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

(108) 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun;

a) 12 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kaza nedenleri hakkında araştırma ve inceleme yapılması

MADDE 12- Kazanın nedenlerini ve oluş şeklini açıklığa kavuşturmak ve sivil havacılıkta can ve mal güvenliğinin sağlanması bakımından tekrara engel olmak amacına yönelik olarak her sivil hava aracı kazası ile ilgili olarak teknik bakımdan araştırma ve inceleme yapılır.”

b) 13 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Araştırma ve İnceleme Kurulu

MADDE 13- Ulaştırma Bakanlığı, havacılık alanında uzmanlığı kabul edilmiş kişilerden seçilecek bir kurulu, kazanın sebeplerini araştırması için görevlendirir. Bu Kurul, yukarıdaki maddede belirtilen amaç dairesinde her türlü araştırma ve incelemeyi yapar, soruşturma işlemlerini yürütmekle görevli Cumhuriyet savcısı ile işbirliği yaparak, delillerin toplanmasına yardımcı olur.

Kurul, yaptığı araştırma ve inceleme faaliyeti sırasında ilgili kişileri dinleyebilir; açıklama yapmaktan kaçınan kişilerin Cumhuriyet savcısına başvurarak ifadesinin alınmasını sağlayabilir; bu ifade alma sırasında hazır bulunarak, açıklığa kavuşturulması istenen hususlarla ilgili olarak ifadesi alınan kişiye sorular sorulmasını isteyebilir.

Kurul, araştırma ve inceleme faaliyeti sırasında teknik ve uzmanlığı gerektiren sair hususlarla ilgili olarak başka uzman kişiler görevlendirebilir.

Araştırma ve İnceleme Kurulunun oluşturulması, araştırma ve incelemenin yürütülmesi, yetki ve sorumluluklar, hava aracı kazalarında yapılacak kurtarma ve yardım işleri Ulaştırma Bakanlığınca bir yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelikte Türkiye’nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar gözönünde tutulur.”

c) 14 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Araştırma ve inceleme raporu

MADDE 14- Araştırma ve İnceleme Kurulu; tespit ettiği hususları, vardığı sonucu, tekrarlara engel olunması bakımından alınmasını uygun bulduğu önlemleri, önerileri ile birlikte ayrıntılı ve gerekçeli bir rapor hâlinde Ulaştırma Bakanlığına verir.

Raporda yer alan hususlara kısmen veya tamamen katılmayan üyeler, kişisel görüşlerini ek bir raporda belirtebilirler.

Ulaştırma Bakanlığı raporun bir suretini ilgililere verir ve raporun tekemmül etmiş olduğunu Resmi Gazete ile üçüncü şahıslara duyurur. Resmi Gazete ile yapılan duyuruda raporun ilgililerce nerede ve ne suretle incelenebileceği belirtilir. Rapor, gerektiğinde kısmen veya tamamen uygun bulunacak vasıtalar ile yayınlanır. Ancak, meydana gelen kaza ile ilgili olarak soruşturma başlatılması hâlinde, Ulaştırma Bakanlığı hazırlanan raporun bir örneğini yapılan soruşturma veya kovuşturma kapsamında değerlendirilmek üzere, sadece ilgili Cumhuriyet başsavcılığına verir.”

ç) 18 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İzin belirli şartlara ve süreye bağlanabilir. İzin belgesi,

a) Milli güvenliğin veya kamu düzeninin tehlikeye girebileceği durumlarda,

b) Gerçek kişilerin veya tüzel kişilerin kurucu ortakları ile temsile yetkili yöneticilerinin; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile, bankacılık, sermaye piyasası ve kaçakçılık mevzuatında tanımlanan ve hapis cezasını gerektiren suçlar ile hırsızlık, yağma, güveni kötüye kullanma, dolandırıcılık, hileli iflâs, parada, paraya eşit sayılan değerlerde, kıymetli damgada, mühürde, resmi belgede, özel belgede sahtecilik, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına

fesat karıştırma, tefecilik, zimmet, irtikâp, rüşvet, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama, devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk suçlarından ya da ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması suçlarından dolayı mahkûm edilmiş olması hâlinde,

verilmez.”

d) 47 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ulaştırma Bakanlığının yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre verdiği emir ve koyduğu yasaklara aykırı hareket eden kişilere, ilgili valilik tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmüne göre idarî para cezası verilir. Valilik ayrıca ilgili kişiye emir veya yasağın gereğinin yerine getirilmesini sağlamaya yönelik azami bir süre verir. Bu süre yazısında, emir ve yasağın gereğinin ilgilisince yerine getirilmemesinin hukukî sonuçları açıkça belirtilir. Bu süre zarfında emir veya yasağın gereğinin yerine getirilmemesi hâlinde, masrafları yüzde yirmi zammıyla birlikte ilgilisinden tahsil edilmek üzere, kamu gücü kullanılarak yerine getirilir.”

e) 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 98- Gerek bu Kanunda ve gerekse ilgili tüzük ve yönetmeliklerde yer alan ve can ve mal güvenliğinin korunmasına yönelik kurallara aykırı davrandıkları iddiasıyla haklarında soruşturma veya kovuşturma başlatılmış bulunan sivil havacılık personelinin yeterlik belgelerini, soruşturma veya kovuşturma sonuçlanıncaya kadar geri almaya, Ulaştırma Bakanlığı yetkilidir.

Ceza Muhakemesi Kanununda yer alan koruma tedbirlerine ilişkin hükümler saklıdır.”

f) 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sorumlu kaptan pilot, hava aracında işlenen suç veya kabahatlerle ilgili delilleri toplamak ve saklamakla yükümlü olduğu gibi; can ve mal güvenliğini tehdit eden veya gecikilmesinde zarar doğabilecek durumlarda gerekli tedbirleri almaya; kolluk görevlileri olaya elkoyuncaya kadar kişileri gözaltında tutmaya, kişilerin üzerini veya eşyasını aramaya, suçun işlenmesinde kullanılan veya kullanılmasına teşebbüs edilen ya da bulundurulması suç veya kabahat oluşturan eşyayı alıkoymaya, bizzat veya emrindeki diğer mürettebat ile birlikte yetkilidir.”

g) 141 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Suç oluşturan davranışlar

MADDE 141– Bu Kanunun 7, 36, 91, 92 ve 94 üncü maddeleri ile 93 üncü maddenin (b), (c), (e) ve (g) bentlerine aykırı davranışta bulunanlar, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun 31 ve 32 nci maddeleri ile 9 uncu maddesinin birinci fıkrası ve 93 üncü maddesinin (a), (d), (f) ve (h) bentlerine aykırı davranışta bulunanlar, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

ğ) 143 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kabahat oluşturan davranışlar

MADDE 143- Bu Kanunun:

a) 11, 18, 19, 26, 28, 29, 54, 58 ve 89 uncu maddeleri ile 9 uncu maddesinin üç, 95 inci maddesinin bir ve 102 nci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

b) 23, 24 ve 25 inci maddeleri ile 57 nci maddesinin son fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilenler dışında kalıp da Ulaştırma Bakanlığının sivil havacılığı düzenlemek maksadıyla alacağı önlemlere uymayanlara, beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu madde hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürü yetkilidir."

(109) 20/11/1984 tarihli ve 3082 sayılı Kamu Yararının Zorunlu Kıldığı Hallerde, Kamu Hizmeti Niteliği Taşıyan Özel Teşebbüslerin Devletleştirilebilmesi Usul ve Esasları Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12– Bu Kanuna göre görevlendirilenlerden suç işleyenler kamu görevlisi gibi cezalandırılır. Şu kadar ki verilecek cezalar o suç için muayyen olan cezanın yarısından az olmamak üzere iki katına kadar artırılır.

Fiilleri daha ağır cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bu Kanunun 10 uncu maddesine aykırı hareket edenler bir yıldan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

(110) 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Muhakemeleri Usulü" ibaresi "Muhakemesi" olarak değiştirilmiştir.

(111) 4/12/1984 tarihli ve 3092 sayılı Çay Kanununun 2 nci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ruhsatsız olarak çay bahçesi kuranlara, çaylıkları söktürüldüğü gibi, her dekar için dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Daha küçük alanlar için bu para cezası oranlanarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

(112) 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo – Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6 – Bu Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen cihazların bandrolsüz veya etiketsiz satışını yapan imalatçı veya ithalatçıya Kurum tarafından bandrolsüz veya etiketsiz satılan veya satışa arzedilen her cihaz için cihazın satış bedeli kadar idarî para cezası verilir. Bu cihazları bandrolsüz veya etiketsiz satın alan, devralan veya kullananlara bandrolsüz veya etiketsiz her bir cihaz için cihazın rayiç değerinin yarısı kadar idarî para cezası verilir."

(113) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununun;

a) 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"e) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı ve haksız mal edinme suçlarından mahkûm olanlar,"

b) 39 uncu maddesinde yer alan "kullanmayanlar" ibaresi "kullanmayanlara" ve "para cezası ile cezalandırılırlar." ibaresi, "idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

c) 45 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hastalar ile diş hekimleri arasında herhangi bir menfaat karşılığında aracılık yapanlar veya bu kişileri aracı olarak kullanan diş hekimleri üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

ç) 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 46- Bu Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası ile 42 nci maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarındaki hükümlere uymayanlara mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(114) 10/6/1985 tarihli ve 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununun 10 uncu maddesinin beş ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun hükümlerine göre izin almadan kiralama faaliyetinde bulunanlar altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu suçun yararına olarak işlendiği tüzel kişi hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu Kanunda yazılı sair yükümlülük ve zorunluluklara uymayan kiralama şirketleri ve ilgililerine Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

(115) 8/5/1986 tarihli ve 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanununun;

a) 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 44- Bu Kanunun 5 inci maddesine göre tespit edilmiş olan gümrük kapılarından başka yerlerden hayvan veya hayvan maddelerini ithal veya ihraç edenler veya transit geçirenler salgın hayvan hastalığı sebebi ile gümrük kapılarından veya hududun tamamından yurda sokulması yasaklanan hayvan veya hayvan maddelerini ithal veya transit geçirenler ile ithal, ihraç ve transit işlemleri nedeniyle karantina veya muayene yerlerine alınmış hayvanlar veya elkonulmuş hayvan maddelerini kaçıranlar, veteriner sağlık raporu olsun veya olmasın, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis ve onbeş günden yüzelli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

b) 46 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hastalıklı, hastalıktan veya bulaşmadan şüpheli hayvan veya hayvan maddelerini yahut bulaşmaya vasıta olabilecek eşya ve maddeleri her ne suretle olursa olsun kordon altına alınan yerler ile önceden tespit ve ilan edilmiş bulunan yasak bölgeler dışına çıkaranlar, bu suretle çıkarılmış hayvan veya hayvan maddelerini satanlar, başkalarına devredenler veya bu işlere vasıta olanlar, bu yerlere hayvan veya hayvan maddelerini sokanlar, hayvan veya hayvan maddelerini tecrit veya muhafaza altına alındıkları yerler dışına çıkaranlar ile öldürülmüş veya imha edilmiş hayvan veya hayvan maddelerini gömüldükleri yerlerden çıkaranlar iki aydan altı aya kadar hapis ve on günden yüzelli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

c) 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- Bu Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrası ile 24 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak şartıyla:

a) Hayvan park, pazar ve panayırlarından başka yerlerde canlı hayvan satanlara ikiyüzelli Türk Lirası,

b) 22 nci maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen menşe şahadetnamesiz ve veteriner sağlık raporsuz olup menşei ile menşeinde salgın hastalık olmadığı tespit edilen hayvanları naklederken veya naklettirirken 23 üncü maddede belirtilen görevliler tarafından yakalanan veya ele geçirilen hayvan sahiplerine yediyüzelli Türk Lirası,

c) Menşei tespit edilemeyen veya menşeinde salgın hastalık tespit edilen hayvanlardan 22 nci maddenin dördüncü fıkrasına göre alıkonularak masrafları hayvan sahipleri tarafından karşılanmak üzere karantinaya alınan ve karantina sonunda hastalıksız olduğu anlaşıldığı için veteriner sağlık raporu verilerek serbest bırakılan hayvan sahiplerine bin Türk Lirası,

d) Veteriner sağlık raporsuz sevk edildikleri ve menşeinde hastalık bulunmadığı anlaşılan ve 22 nci maddenin dördüncü fıkrasına göre veteriner sağlık raporu verilerek serbest bırakılan hayvan maddelerinin sahiplerine beşyüz Türk Lirası,

e) Menşei şahadetnamesi ve veteriner sağlık raporu olmayan hayvanların kesiminin yapıldığı mezbaha, kombina ve kesim yerlerinin sahiplerine ikibin Türk Lirası,

f) Menşei şahadetnamesi veya veteriner sağlık raporu olmayan hayvan ve hayvan maddelerini taşıyan nakil vasıtalarının sahiplerine beşyüz Türk Lirası,

idarî para cezası verilir."

ç) 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 48- Kordon altına alınan bölgeyi belli etmek için konuları işaret, levha ve benzerlerini tahrip edenler veya yerlerini değiştirenlere üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

d) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 49- Bu Kanuna göre bulaşıcı hayvan hastalığını veya sebebi belli olmayan hayvan ölümlerini ihbarla yükümlü olup da geçerli bir özürü olmaksızın 48 saat içinde 9 uncu maddede yazılı görevlilere bildirmeyenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 13 üncü maddesi hükmüne geçerli bir özürü olmaksızın uymayan hükümet veteriner hekimi ile aynı maddede yazılı makam ve kuruluşların görevli memurlarına yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

e) 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

"MADDE 50- Kuduz hastalığı çıktığı ilan olunan yerlerde köpek ve kedilerini muhafaza altına almayanlara, yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

f) 51 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "uğraşanlar üçyüzkırkyedimilyon lira idarî para cezası ile cezalandırılır." ibaresi "uğraşanlara üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir." ve ikinci fıkrasında yer alan "iki kat" ibaresi "bir kat" şeklinde değiştirilmiştir.

g) 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 52- Hayvan sağlığını korumada kullanılan aşı, serum, biyolojik madde, veteriner müstahzarların tahlilleri sonucunda bileşimlerinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya kodekse uygun bulunmadığı veya ruhsat almak için verilmiş formüle uymadığı veya teşhis, tedavi, koruma niteliklerini azaltacak şekilde etkili maddelerin noksan olduğu tespit edildiği takdirde bunları imal ve ihzar edenler sağladıkları menfaatin beş mislinden az olmamak üzere idarî para cezası ile cezalandırılır. Ancak bu ceza ikiyüz Türk Lirasından aşağı olamaz. Bunları bilerek satışa arz edenler veya satanlara elli Türk Lirasından ikiyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fiillerin tekrarı hâlinde aşı, serum, biyolojik madde ve müstahzarın ruhsatı iptal edilir ve verilecek ceza bir misli artırılır.

Bu maddedeki kabahatin konusunu oluşturan maddelere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

ğ) 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 53- Bakanlıktan izin almadan hayvan sağlığını korumada kullanılan her nevi aşı, serum ve biyolojik maddelerle veteriner müstahzarları imal ve ihzar edenler üç aydan bir yıla kadar hapis ve yetmiş günden yediyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bunları satan veya satışa arz edenler sekiz günden seksen güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Teşhis, tedavi veya aşı üretimi amacı ile canlı veya zayıflatılmış mikroorganizmalar ve benzeri maddelerden ithali Bakanlığın iznine tabi olanları izinsiz yurda sokanlar hakkında 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri uygulanır.

Bakanlıkça hayvanlarda kullanımına izin verilmemiş veya kullanımı farmakolojik veya toksikolojik etkileri sebebiyle yasaklanmış her türlü maddenin besleme, tedavi, koruma, araştırma ve benzeri amaçlarla hayvanlara yedirilmesi, içirilmesi veya vücuduna zerk edilmesi yasaktır. Bu maddeleri hayvanlara uygulayanlara ve bilerek bu maddeleri hayvanlarına uygulatan hayvan sahiplerine ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

h) 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 54- Aşı, serum, biyolojik madde ve veteriner müstahzarları taklit ederek teşhis, tedavi ve koruma vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal veya ihzar edenler üç aydan bir yıla kadar hapis ve onbeş günden yüzelli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bunları bilerek satışa arz eden veya satanlar sekiz günden seksen güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

ı) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 55- Bu Kanunda gösterilen istisnalar dışında kombina, mezbaha ve hayvan kesimi yerlerinden başka yerlerde ticari amaçla hayvan kesen veya kestirenlere, bu şekilde kesilmiş hayvanlara ait etleri satan veya satışa arz edenlere yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

i) 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir tarafından karar verilir."

(116) 3/6/1986 tarihli ve 3298 sayılı Uyuşturucu Maddelerle İlgili Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- Ham afyon, hazırlanmış afyon, tıbbî afyon ve bunların müstahzarları Türk Ceza Kanununun uygulanmasında uyuşturucu maddelerden sayılır.

İzinsiz olarak haşhaş ekimi yapan kişi altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu madde kapsamında ekim yapma ibaresinden, tohumun toprağa ekilmesinden ürünün hasadına kadarki süreç anlaşılır.

İzin almış olmakla birlikte, bilerek belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde haşhaş ekimi yapan kişi üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

İzinsiz ham afyon üretenler, Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerine göre cezalandırılır.

İzin belgesinde tespit edilen miktardan az ham afyon veya kapsül teslim eden üreticilere, fiil suç oluşturmadığı takdirde, mahallî mülkî amir tarafından eksik teslim edilen miktarların teslim anındaki baş alım fiyatının iki misli kadar idarî para cezası verilir.

Kontrol görevini yerine getirmeyen muhtarlar ve kolluk görevlileri, Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır. Ancak, verilecek cezanın yarısından üçte ikisine kadarı indirilir.

Bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen suçlarla ilgili yakalamalarda 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu 35 inci maddesi hükümleri uygulanmaz."

(117) 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 41- Bu Kanun hükümlerine göre Bakanlığa bağlı eğitim kurumlarının dışında kamu ve özel kurum ve kuruluşlarında yapılan aday çırak, çırak ve kalfaların eğitimi ile işletmelerde yap-

ılan mesleki eğitim, öğrencilerin bu eğitiminden sorumlu işletmelerin bağlı olduğu oda veya birliklerin temsilcilerinin katılımı ile Bakanlıkça; iş ortamı, sosyal güvenlik, iş güvenliği ve sağlık şartları bakımından ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca denetlenir. Denetimle ilgili raporlar valiliğe verilir. Raporlarda belirtilen hususlar valilikçe değerlendirilir ve gereği yapılır.

Denetlemenin esas ve usulleri bu bakanlıklarca müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanunun; 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22, 25, 26, 28 ve 30 uncu maddelerindeki yükümlülükleri yerine getirmeyenlere ihtar cezası verilir. İhtarın tebliğinden itibaren on gün içinde yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerden;

Kanunun;

a) 9, 10, 25, 26 ve 28 inci maddelerine aykırı davrananlara asgari ücretin bir aylık tutarı kadar,

b) 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22 ve 30 uncu maddelerine aykırı davrananlar ile sözleşmeyi tek taraflı ve haksız olarak fesheden işletmelere asgari ücretin bir aylık tutarının üçte ikisi kadar,

idarî para cezası verilir.

Bu maddenin (a) ve (b) fıkralarında belirtilen asgari ücret 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre tespit edilen fiil tarihindeki asgari ücrettir.

Fiilin tekrarı hâlinde bu cezalar iki katına çıkarılır.

Fiilin sürmesi hâlinde ise meslekten geçici men cezası verilir.

Bu maddedeki idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Bu Kanunun 30 uncu maddesine aykırı olarak açılan işyerleri durumun öğrenilmesinden itibaren İl Mesleki Eğitim Kurulu ile ilgili mercilerin müracaatı üzerine mahallî mülkî amirce yedi gün içinde kapatılır.”

(118) 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun;

a) 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 42- Fiilleri suç oluşturmadığı takdirde,

a) Bu Kanunda belirli yükümlülükleri yerine getirmeyenlere, onbeş Türk Lirasından otuz Türk Lirasına kadar,

b) Kadastro çalışması veya itirazın incelenmesi sırasında çağrılan yerlere özürsüz olarak gelmeyen bilirkişi veya tanıklara, on Türk Lirasından onbeş Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede belirtilen eylemler için kadastro sırasında, kadastro müdürünün yazısı üzerine, yargılama sırasında ise resen araştırma inceleme yapılarak kadastro hâkimi tarafından karar verilir.

Tanık ve bilirkişilerin gelmemelerini haklı gösteren sebeplerin varlığı hâlinde verilen ceza kaldırılır.”

b) 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- Kadastro tutanaklarının düzenlenmesi sırasında sahibi olmadığı taşınmaz malı kendi veya başkası adına kaydettirmek veyahut bir kimseye ait taşınmaz malı başkası adına yazdırmak için bilerek gerçeğe aykırı beyanda bulunanlar, Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesine göre cezalandırılır.

Kadastro tutanaklarının düzenlenmesi sırasında bir kimse sahibi olmadığı bir taşınmaz malı hile ile veya kendisine ait olmayan kayıt ve belgeler kullanarak, kendisi veya başkası adına kaydettirirse, Türk Ceza Kanununun dolandırıcılık veya belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

(119) 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun;

a) 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Bu Kanunun;

a) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına ve 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendine aykırı hareket edenlere beş Türk Lirası,

b) 14 üncü maddenin birinci fıkrasının (d), (e) ve (g) bentlerine aykırı hareket edenlere on Türk Lirası,

c) 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c) ve (f) bentlerine aykırı hareket edenlere onbeş Türk lirası,

idarî para cezası verilir. Ölçü ve ölçü aletlerine elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Bu fiillerin tekrarı hâlinde yukarıdaki cezalar iki kat artırılarak uygulanır.

Bu idarî yaptırımlara Sanayi ve Ticaret Bakanlığı İl Müdürü tarafından karar verilir.”

b) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bu Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerindeki fiillerin seri imalat yapanlar veya toptan satıcılar tarafından işlenmesi hâlinde, failler hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.”

(120) 1/6/1989 tarihli ve 3568 Sayılı Serbest Muhasebecilik Serbest Muhasebeci, Malî Müşavirlik ve Yeminli Malî Müşavirlik Kanununun;

a) 40 ıncı maddesinin ondördüncü fıkrasında yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi, “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 47 nci maddesinde yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi, “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 3 üncü maddenin birinci fıkrasına aykırı davrananlar hakkında altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.

13, 15/4, 43/1, 43/2, 44 ve 45 inci maddenin birinci fıkrası hükümlerine aykırı davranışta bulunanlar hakkında, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, yüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

12 nci maddenin dördüncü fıkrasındaki hükme aykırı davranışta bulunan kişi hakkında, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.”

(121) 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Kıyıda ve uygulama imar planı bulunan sahil şeritlerinde;

1. Duvar, çit, parmaklık, tel örgü, hendek, kazık ve benzeri engelleri oluşturanlara kum, çakıl alan veya çekenlere ikiyüzelli Türk Lirası,

2. Moloz, toprak, curuf, çöp gibi kirletici ve çevreyi bozucu etkisi olan atık ve artıkları dökenlere beşyüz Türk Lirası,

3. Kıyıyı değiştirecek boyutta kazı yapan, kum, çakıl alan veya çekenlere ikibinbeşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.”

(122) 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun;

a) 24 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan “391 inci” ibaresi “124 üncü” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 28 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yayını yapmayan veya karara uygun şekilde yapmayan veya geciktiren kuruluşun yayınlarından sorumlu en üst yöneticisi ile kuruluşun sahibi olan anonim şirketin yönetim kurulu başkanı hakkında üçbin günden dokuzbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ayrıca, kuruluşa Üst Kurulca üç aya kadar gelir getirici yayın yapma yasağı verilebilir; fiilin tekrarı hâlinde yayın izni iptal edilir. Hangi yayınların gelir getirici yayınlar olduğu Üst Kurul tarafından belirlenir.”

c) 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33- Üst Kurul, öngördüğü yükümlülükleri yerine getirmeyen, izin şartlarını ihlâl eden, yayın ilkelerine ve bu Kanunda belirtilen diğer esaslara aykırı yayın yapan özel radyo ve televizyon kuruluşlarını uyarır veya aynı yayın kuşağında açık şekilde özür dilemesini ister. Bu talebe uyulmaması veya aykırılığın tekrarı hâlinde ihlâle konu olan programın yayını, bir ilâ oniki kez arasında durdurulur. Bu süre içinde programın yapımcısı ve varsa sunucusu hiçbir ad altında başka bir program yapamaz. Yayını durdurulan programların yerine, aynı yayın kuşağında ve reklamsız olarak, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına Üst Kurulca hazırlattırılacak eğitim, kültür, trafik, kadın ve çocuk hakları, gençlerin fiziksel ve ahlakî gelişimi, uyuşturucu ve zararlı alışkanlıklarla mücadele, Türk dilinin güzel kullanımı ve çevre eğitimi konularında programlar yayınlanır.

Aykırılığın tekrarı hâlinde;

a) Ulusal düzeyde yayın yapan kuruluşlara, ihlâlin ağırlığına göre, ikiyüzellibin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla beşyüzbin Türk Lirasına kadar,

b) Yerel, bölgesel ve kablo ortamından yayın yapan kuruluşlara;

1. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, bir milyondan fazla nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, yüzyirmibin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla ikiyüzbin Türk Lirasına kadar,

2. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, beşyüz bin ilâ bir milyon arasında nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara ihlâlin ağırlığına göre, altmışbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla yüzyirmibin Türk Lirasına kadar,

3. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, ikiyüzelli bin ilâ beşyüz bin arasında nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, kırkbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla seksenbin Türk Lirasına kadar,

4. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, ikiyüzellibinden az nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, onbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla yirmibin Türk Lirasına kadar,

c) Radyo yayınları için yukarıdaki miktarların yarısı kadar,

idarî para cezası verilir.

İhlâlin, ihlâl tarihinden itibaren, takip eden bir yıl içinde tekrarı hâlinde bu idarî para cezaları yarı oranında artırılır. İhlâlin, ihlâl tarihinden itibaren takip eden bir yıl içinde ikinci kez tekrarında ihlâlin ağırlığına göre izin uygulaması bir yıla kadar geçici olarak durdurulur.

4 üncü maddenin ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerindeki ilkelere aykırı yayın yapılması hâlinde uyarı yapılmaz ve yayın kuruluşunun yayını bir ay durdurulur. İhlâlin tekrarı hâlinde yayın süresiz olarak durdurulur ve yayın lisans izni iptal edilir.

Yayın izninin verilmesi için gerekli şartlardan birini kaybeden veya şartların uygunluğunu hile ile elde eden kuruluşların yayın lisans izni iptal edilir.

Uyarı cezasını gerektiren hâller dışındaki ihlâllerde ilgili tarafın savunması alınır.

Cezaların uygulanış usulleri ile gerekçeli olarak kamuoyuna duyuruluş şekli yönetmelikle belirlenir.”

ç) 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Bu Kanunda belirtilen istisnalar dışında, Üst Kuruldan izin almadan radyo ve televizyon yayını yapan ya da izni Üst Kurul tarafından geçici ya da sürekli iptal edilmesine rağmen yayında bulunan kişi veya kuruluşların sahip ve yöneticileri, altı aydan iki yıla kadar hapis ve elli günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Yayın bantlarını bir yıl süre ile muhafaza etmeyen ve bu süre içerisinde Üst Kurul tarafından veya Cumhuriyet başsavcılığınca istenmesine rağmen sesli ve görüntülü olarak teslim etmeyen yayın kuruluşlarının sahip veya yöneticileri, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Gönderilen bandın içerik bakımından istenen yayın olmaması veya bantta tahrifat, çıkarma, silme gibi işlemler yapılması hâlinde, yayın kuruluşlarının sahip ve yöneticileri iki yıldan on yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Türkiye Cumhuriyetinin varlık ve bağımsızlığına, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne karşı yıkıcı ve bölücü faaliyetlere sevk edecek şekilde yayın yapan radyo ve televizyon yayın organlarının işletenleri hakkında, Türk Ceza Kanununda yer alan suçlardan dolayı verilecek ceza yarı oranında artırılır.”

(123) 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin iki ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu yasaklara aykırı hareket edenler, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile özelleştirme programına alınan kuruluşlarda çalışan personel ve sözleşmeli olarak çalıştırılan personel, görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi sayılırlar ve bu personelin özelleştirilmenin paralarına ve para hükmündeki evrak ve senetlerine ve mevcutlarına karşı işledikleri suçlar ile bilânço, tutanak, rapor ve benzeri her türlü belge ve defterleri üzerinde işledikleri suçlar ile ifa ettikleri görevlerinden doğan suçlardan dolayı haklarında Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Üçüncü Kısım Dördüncü Bölüm ile Dördüncü Kısım Birinci Bölüm altında yer alan suçlara ilişkin hükümler uygulanır.”

(124) 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun;

a) 16 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları

MADDE 16- Kurul, teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzelkişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerine;

a) Muafiyet, menfi tespit ve birleşme veya devralma için izin başvurusu ile bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce yapılmış olan anlaşmalara ilişkin bildirim ve başvurularda yanıltıcı veya yanlış bilgi verilmesi halinde, üçbinikiyüzelli Türk Lirası,

b) Kurul kararı ile bilgi isteme veya yerinde inceleme hallerinde hiç bilgi verilmemesi, eksik, yanlış veya yanıltıcı bilgi verilmesi halinde, üçbinikiyüzelli Türk Lirası,

c) İzne tabi birleşme veya devralma işlemlerinin Rekabet Kurulunun izni olmaksızın gerçekleştirilmesi halinde, binyediyüz Türk Lirası,

d) Bu Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca Kurulun verdiği muafiyet kararlarındaki yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde, ikibin Türk Lirası,

idarî para cezası verir.

Bu Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlarla bu Kanunun 11 inci maddesinin (b) bendinde yazılı davranışlarda bulunanlara altıbinbeşyüz Türk Lirasından aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzelkişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir.

Tüzelkişiliği olan teşebbüs ve teşebbüs birliklerine birinci fıkrada belirtilen idarî para cezalarının verilmesi halinde, bu tüzelkişiliğin yönetim organlarında görev alan gerçek kişilere de şahsen verilen cezanın yüzde onuna kadar ayrıca idarî para cezası verilir.

Süresi içinde bildirilmiş anlaşma ve kararlara, bu Kanun hükümlerini açık bir biçimde ihlal etmemeleri durumunda Kurulun vereceği nihai karara kadar geçecek süre için para cezası uygulanmaz.”

b) 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nispî idarî para cezaları

MADDE 17- Kurul, teşebbüs ve teşebbüs birliklerine kararda belirtilecek tarihten başlamak üzere her gün için;

a) 9 uncu maddeye göre verilen ihlale son verilmesine ve diğer tedbirlere ilişkin karara uyulmaması halinde, binyediyüz Türk Lirası,

b) 11 inci maddenin (b) bendinde öngörülen Kurul kararlarının ve tedbirlerinin yerine getirilmemesi halinde, sekizyüzelli Türk Lirası,

c) 13 üncü maddenin birinci fıkrasına göre yasaklanan davranışların yapılması halinde, sekizyüzelli Türk Lirası,

d) 15 inci madde uyarınca Kurul uzmanlarının yerinde inceleme yapmalarının engellenmesi halinde yediyüz Türk Lirası,

nispî idarî para cezası verir.”

c) 18 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nispi nitelikte idarî para cezası ile ilgili olarak yürütmeyi durdurma kararının verilmesi

MADDE 18- Nispi nitelikte idarî para cezası verilmesine ilişkin karara karşı yargı yoluna başvurulması halinde, bu kararla ilgili olarak yürütmeyi durdurma kararı verildiği takdirde, iptal davasının açıldığı tarihten itibaren nispi nitelikte idarî para cezası uygulanmaz.”

ç) 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55 – Kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına ve idarî para cezalarına ilişkin kararlarına karşı iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür.”

d) 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 60- Kurumun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Görevleri ile ilgili olarak suç işleyen Kurul başkan ve üyeleri ile personeli ceza sorumluluğu bakımından kamu görevlisi sayılır. Kurul başkan ve üyeleri ile personeline karşı görevlerinden dolayı işlenen suçlar kamu görevlisine karşı işlenmiş sayılır.

Bu konudaki kovuşturmalar genel hükümlere göre yürütülür.”

(125) 23/2/1995 tarihli ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun;

a) 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- 6 ncı maddenin yedinci fıkrası uyarınca, Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara aykırı hareket edenlere, aykırılığı tespit edilen her bir sözleşme için seksen Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4 üncü maddenin yedinci fıkrasında, 5 inci maddede, 6 ncı maddenin altıncı fıkrasında, 6/A maddesinde, 6/B, 6/C maddeleri uyarınca Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslarda, 7 nci maddenin beşinci fıkrasında, 9 uncu maddede, 9/A maddesinde, 10 uncu maddede, 10/A maddesinde, 11/A maddesinin ikinci ve dördüncü fıkralarına, 12, 13, 14, 15 ve 27 nci maddelerde belirtilen yükümlülüklerden her birine aykırı hareket edenlere yüzaltmış Türk Lirası idarî para cezası verilir.

7 nci maddenin dördüncü ve altıncı fıkraları ile 8 inci maddede belirtilen yükümlülüklere aykırı hareket edenlere dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

20 nci maddenin ikinci fıkrası uyarınca Bakanlıkça tespit ve ilân olunan usul ve esaslara aykırı hareket edenlere sekizyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık ülke düzeyinde yayın yapan radyo ve televizyonlar aracılığıyla gerçekleştirilmişse, ceza on katı olarak uygulanır.

18 inci maddeye aykırı hareket eden üretici-imalatçıya veya ithalatçıya binaltıyüz Türk Lirası, satıcı-sağlayıcıya ise üçyüzyirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir.

19 uncu maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere üçbinikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

11 inci maddeye aykırı hareket edenlere sekizbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık ülke düzeyinde yayım yapan süreli yayın aracılığı ile gerçekleşmişse, ceza yirmi katı olarak uygulanır. Bakanlık, ayrıca süreli yayın kuruluşundan kampanyanın ve kampanyaya ilişkin her türlü reklam ve ilânın durdurulmasını ister. Bu isteğe rağmen aykırılığın devamı halinde, reklam ve ilânın durdurma zorunluluğunun doğduğu tarihten itibaren her sayı-gün için yüzaltmışbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bakanlık, kampanyanın ve kampanyaya ilişkin her türlü reklam ve ilânın durdurulması talebi ile Tüketici Mahkemesine başvurur.

16 ncı maddeye aykırı hareket edenler hakkında üç aya kadar tedbiren durdurma ve/veya durdurma ve/veya düzeltme ve/veya beşbinaltıyüz Türk Lirası idarî para cezası uygulanır. Reklam Kurulu tarafından, ihlalin niteliğine göre bu yaptırımlar birlikte veya ayrı ayrı uygulanabilir. 16 ncı maddeye aykırılık, ülke düzeyinde yayın yapan yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmiş ise, idarî para cezası on katı olarak uygulanır.

7 nci maddenin yedinci ve sekizinci fıkralarına aykırı hareket edenlere, kampanya konusu mal veya hizmetin fatura bedeli oranında idarî para cezası verilir. Kampanyayı düzenleyen, tüketici kampanyadan ayrıldığında para iadesinde bulunursa bu ceza uygulanmaz.

7 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, 7 nci madde hükümlerine uygun kampanya düzenlemeleri için bir hafta süre tanınır. Bu sürenin bitiminde aykırılığın devam ettiğinin tespiti halinde, bu hükme aykırı hareket edenlerle 24 ve 24/A maddelerinde belirtilen yükümlülüklere aykırı hareket edenlere seksenbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen para cezaları, fiilin bir yıl içerisinde tekrarı halinde iki misli olarak uygulanır.”

b) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26– 25 inci maddenin bir, dört, yedi, sekiz, dokuz ve onuncu fıkralarındaki idarî yaptırımlara Bakanlık tarafından, diğer fıkralarındaki idarî para cezalarına mahallî mülkî amir tarafından karar verilir.

Bu yaptırımlara ilişkin kararlar, kararı veren makam tarafından yedi gün içerisinde ilgilinin mensup olduğu meslek kuruluşuna bildirilir.”

(126) 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurumca dayanağı belirtilmek suretiyle;

a) İşsizlik sigortasına ilişkin yükümlülükleri nedeniyle sigortalıların ücretlerinden indirim veya kesinti yapan işverenlere her bir sigortalı için 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre sanayi kesiminde çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücret tutarında,

b) 48 inci maddede öngörülen işten ayrılma bildirgesini Kuruma vermeyen işverenlere her bir fiil için ayrı ayrı 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 39 uncu maddesine göre sanayi kesiminde çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için uygulanan aylık asgari ücretin iki katı tutarında,

idarî para cezası verilir.”

(127) 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun hükümlerine göre verilmiş olup da tahsil edilen idarî para cezaları Kurum hesabına aktarılır.”

(128) 28/2/2001 tarihli ve 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanununun;

a) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Sunî ve tabiî tohumlamada kullanılan ve damızlık belgesi bulunan erkek damızlıklarını, hastalık ve damızlık özellikleri bakımından Bakanlıkça belirlenen yönetmelik gereğince muayene ettirmeyenler ile belgesiz damızlık kullananlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Evrakta tahrifat

MADDE 17- Safkan Arap ve safkan İngiliz atlarının soy kütüğüne kayıt edilmesi için yönetmeliğe göre verilmesi gereken evrakı tahrif edenler, sahte evrak tanzim edenler, sahte ve tahrif edilmiş evrakı bilerek kullananlar; Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

Soy kütüğüne giren damızlık hayvanlar ile safkan Arap ve safkan İngiliz atları hakkında gerçeğe uymayan evrak tanzim edenler veya başka bir hayvana ait belgeleri kullananlar veya bu belgelerde ve hayvanın eşkali üzerinde değişiklik yapanlara, beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, söz konusu hayvanların soy kütüğünden kayıtları silinir, pedigrileri iptal edilerek geri alınır.”

c) 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- 6 ncı maddeye aykırı hareket edenler ile soy kütüğüne kayıtlı damızlıkların, safkan Arap ve safkan İngiliz atlarının ölmeleri halinde pedigrilerini 7 nci maddedeki süreler içinde geri vermeyen veya sahip ve don değişikliğini bildirmeyen ve pedigrisine işletmeyen hayvan sahiplerine, ikiyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca, söz konusu hayvanların soy kütüğünden kaydı silinir ve pedigrileri iptal edilerek geri alınır.”

ç) 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Bakanlıktan izin almadan suni tohumlama ve embriyo transferi faaliyetinde bulunanlar veya aynı maksatla sperma üretimi merkezi ve embriyo transfer laboratuvarı kuranlar veya sperma ve embriyo satanlara bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve bu laboratuvarlar faaliyetten men edilir.”

(129) 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun;

a) 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendinin (3) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Müflis veya konkordato ilan etmiş olmaması, Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,”

b) 22 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî yaptırımlar

MADDE 22- Konularına göre Müsteşarlık veya Kurul kararıyla ve gerekçesi belirtilmek suretiyle bu Kanuna tâbi gerçek ve tüzel kişilere, bu Kanunun;

a) 4 üncü maddesi hükümlerine aykırı emeklilik sözleşmesi düzenlenmesi halinde ikibin Türk Lirası,

b) 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen aktarma yükümlülüğüne aykırılık halinde bin Türk Lirası,

c) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen yatırıma yönlendirme yükümlülüğüne aykırılık halinde bin Türk Lirası,

d) 6 ncı maddesinde öngörülen ödeme veya aktarma yükümlülüğüne aykırılık halinde bin Türk Lirası,

e) 6 ncı maddesinin son fıkrasında öngörülen tasdik yükümlülüğünün yerine getirilmeden sözleşmelerin uygulamaya konulması halinde ikibin Türk Lirası,

f) 7 nci maddesinde öngörülen katılımcı tarafından ödenecek giderler veya ücretler konusunda bilgilendirme yükümlülüğüne aykırılık halinde bin Türk Lirası,

g) 10 uncu maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen kavramların kullanılması halinde beşbin Türk Lirası,

h) 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak ilan ve reklam faaliyetinde bulunulması halinde onbin Türk Lirası,

ı) 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen katılımcılara bilgi verilmesi yükümlülüğüne aykırılık halinde bin Türk Lirası,

j) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında öngörülen sorumlulukların yerine getirilmemesi halinde ikibin Türk Lirası,

k) 11 inci maddesinin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak aracılık faaliyetinde bulunulması veya aracılık hizmeti sağlanması hallerinde dörtbin Türk Lirası,

l) 12 nci maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen nitelikleri haiz olmayan kişilerin çalıştırılması halinde onbin Türk Lirası,

m) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde ikibin Türk Lirası,

n) 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen kişilerin yasaklanan görevlerde çalıştırılması halinde onbin Türk Lirası,

o) 13 üncü maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak anasözleşme değişikliklerinin tescil edilmesi halinde onbin Türk Lirası,

p) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı olarak malvarlıklarının devri veya bir başka şirketle birleşilmesi halinde onbin Türk Lirası,

r) 21 inci maddesinde öngörülen bağımsız dış denetim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde onbin Türk Lirası,

s) Bakanlık, Müsteşarlık ve Kurul tarafından alınan kararlara, çıkarılan yönetmelik ve tebliğler ile yapılan diğer düzenlemelere uyulmaması halinde, yukarıdaki fıkralarda, sigortacılık mevzuatı ve sermaye piyasası mevzuatında öngörülmüş bir cezanın olmadığı hallerde bin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Yukarıda belirtilen idarî para cezalarının uygulanmasından önce ilgili kuruluş veya kişilerin savunmaları alınır. Savunma istendiğine ilişkin yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde savunma verilmemesi halinde savunma hakkından feragat edildiği kabul edilir.

İdarî para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde, verilen para cezası iki katı, izleyen tekrarlarda üç katı artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idarî para cezasının verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz.

Bu Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında öngörülen suçu işleyenler hakkında kanunî kovuşturmaya geçilmekle birlikte, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Müsteşarlığın talebi üzerine valiliklerce bunların işyerleri geçici olarak kapatılır; ilan ve reklamları durdurulur ya da toplatılır.

c) 23 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ceza sorumluluğu

MADDE 23- Bu Kanuna göre gereken izinleri almaksızın emeklilik faaliyetinde bulunan veya ticaret unvanları ve her türlü belgeleri ve ilan ve reklamları ve kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda bu Kanunda belirtilen kuruluşların adını kullanan ya da 10 uncu madde hükümlerine aykırı olarak bu Kanunda düzenlenen faaliyetlerde bulundukları izlenimini yaratacak söz ve deyimleri kullanan gerçek kişiler ile tüzel kişilerin görevlileri üç yıldan beş yıla kadar hapis ve üçyüz günden ikibin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca idarî tedbir olarak bu faaliyetlerin yürütülmesine mani olunur.

Şirketin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, portföy yönetim şirketinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, görevleri dolayısıyla kendilerine tevdi olunan veya muhafazaları, denetimleri ve sorumlulukları altında bulunan şirkete ait para veya diğer varlıkları zimmetine geçirirlerse, Türk Ceza Kanununun, zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılırlar.

Bu Kanunda gösterilen yetkili mercilerin ve denetim görevlilerinin istedikleri bilgi ve belgeleri vermeyen ya da denetim görevlilerinin görevlerini yapmalarına engel olan gerçek kişilerle tüzel kişilerin görevli ve ilgilileri bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanuna tâbî gerçek ve tüzel kişilerin bu Kanunda gösterilen merciler ile denetim görevlilerine, mahkemelere ve diğer resmi dairelere hitaben düzenledikleri veya yayımladıkları belgelerde yapılan gerçeğe aykırı beyanlarından dolayı bunları veya bunların düzenlenmesine esas olan her türlü belgeleri imzalayanlar hakkında, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza bir kat artırılır.

Bu Kanuna tâbî kuruluşların itibarını kırabilecek veya servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haber yayanlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu fiilin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır. İsimleri belirtilmese dahi bu Kanuna tâbi kuruluşların güvenilirliği konusunda kamuoyunda tereddüte yol açarak bu kuruluşların malî bünyelerinin olumsuz etkilenmesine neden olabilecek nitelikte asılsız haberleri yukarıda belirtilen araçlarla yayınlayanlar dörtyüz günden üçbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun uygulanmasında ve uygulanmasının denetiminde görev alanlar, görevleri sırasında bu Kanun kapsamında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişiler, bunların iştirakleri ve kuruluşları ile katılımcıya ait öğrendikleri sırları, bu Kanuna ve özel kanunlarına göre yetkili olanlardan başkasına açıklayamazlar ve kendi yararlarına kullanamazlar. Bu yükümlülük bu kişilerin görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Bu yükümlülüğe uymayan kimseler Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.

Bu Kanuna tâbi kuruluşların mensupları ve diğer görevlileri, sıfat ve görevleri dolayısıyla ilgili kişilere ait öğrendikleri sırları bu konuda kanunen bu Kanuna tâbi kuruluşlara veya emeklilik sözleşmesi ile açıkça yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamazlar. Bu yükümlülük görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Bu madde hükmüne aykırı davrandığı tespit edilen kişiler Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.

Bu maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkralarında yazılı kişiler, öğrendikleri sırları kendileri ya da başkaları için yarar sağlamak amacıyla açıklarlarsa, haklarında Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

ç) 24 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma ve kovuşturma usulü

MADDE 24- Bu Kanunda belirtilen suçlara ilişkin soruşturma ve kovuşturma yapılması, konularına göre Müsteşarlık veya Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir. Cumhuriyet savcıları kovuşturmaya yer olmadığına karar verirlerse, Müsteşarlık veya Kurul, Ceza Muhakemesi Kanununa göre kendisine tebliğ edilecek bu kararlara karşı itiraza yetkilidir. Bu fıkra uyarınca yapılan soruşturmalar neticesinde açılan kamu davalarında, Müsteşarlık veya Kurulun başvuruda bulunması hâlinde, bunlar başvuru tarihinde katılan sıfatını kazanırlar.”

(130) 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununun;

a) 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurulun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar.”

b) 11 inci maddesinin sekiz ve onuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tahsil edilen idarî para cezalarının % 10’u Kurum özel hesabına aktarılır.”

“İdarî para cezaları dahil, kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

(131) 18/4/2001 tarihli ve 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun;

a) 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Kurul, doğal gaz piyasasında faaliyet gösteren gerçek veya tüzel kişilere yapacağı yazılı ihtara rağmen mevzuata aykırı durumlarını devam ettirenlere aşağıdaki yaptırım ve cezaları uygular:

a) Kurul tarafından bilgi isteme veya yerinde inceleme hallerinde; istenen bilgilerin yanlış, eksik veya yanıltıcı olarak verildiğinin saptanması veya hiç bilgi verilmemesi ya da yerinde inceleme imkanının verilmemesi hallerinde, üçyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve yedi gün içinde bilgilerin doğru olarak verilmesi veya inceleme imkanının sağlanması ihtar edilir. Ancak, kolay giderilebilecek kusurlu haller için ilgili gerçek ve tüzel kişilerden belgelerin doğru olarak verilmesi veya inceleme imkanının sağlanması istenir.

b) Bu Kanun hükümlerine ve çıkarılan yönetmelik, talimat ve tebliğlere aykırı hareket edildiğinin saptanması halinde, ikiyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde gönderilmesi ihtar edilir.

c) Lisans veya sertifika genel esasları ve yükümlülüklerinden herhangi birisinin yerine getirilmediğinin saptanması halinde, üçyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde düzeltilmesi ihtar edilir.

d) Lisans veya sertifika müracaatında ve bunların verilmesinde aranan şartlar konusunda, gerçek dışı belge sunulması veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya lisans veya sertifikada öngörülen hususları etkileyecek şartlardaki değişikliklerin Kurula bildirilmemesi halinde, dörtyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde düzeltilmesi ihtar edilir.

e) Lisans müracaatı sırasında iştirak ilişkisi konusunda yanıltıcı bilgi verilmesi veya faaliyet süresi boyunca iştirak ilişkisi yasağına aykırı davranışta bulunulması halinde, dörtyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içerisinde iştirak ilişkisinin düzeltilmesi ihtar edilir.

f) Piyasada lisans kapsamı dışında faaliyet gösterildiğinin saptanması halinde, beşyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve on beş gün içinde kapsam dışı faaliyetin veya aleyhe faaliyetin durdurulması ihtar edilir.

g) Lisans veya sertifikanın verilmesine esas olan şartların, faaliyetlerin yürütülmesi sırasında ortadan kalktığının saptanması halinde lisans veya sertifika iptal edilir. Ancak, bu şartların baştan mevcut olmadığının saptanması halinde ise lisans veya sertifikanın iptali yanında ayrıca beşyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki idarî para cezalarını gerektiren fiillerin ihtara rağmen düzeltilmemesi veya tekrarlanması hallerinde idarî para cezaları her defasında bir önceki cezanın iki katı oranında artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idarî para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz. Ancak, aynı fiil iki yıl içinde işlendiği takdirde, artırılarak uygulanacak idarî para cezasının tutarı cezaya muhatap tüzel kişinin bir önceki malî yılına ilişkin bilançosundaki safi satış hasılatının yüzde yirmisini aşamaz. Cezaların bu düzeye ulaşması halinde, Kurul lisans veya sertifikayı iptal edebilir.

Bir lisans veya sertifikanın iptali halinde, yeni bir lisans veya sertifika verilene kadar, verilen hizmetin aksamaması için Kurul gereken önlemleri alır.

Doğal gaz şehir içi dağıtım lisansının iptal edilmesinin zorunlu hale gelmesi durumunda Kurul hizmetin aksamaması için gerekli tedbirleri önceden almak suretiyle, lisansı iptal eder. Dağıtım şebekesinin mülkiyetini elinde bulunduran lisans sahibinin nam ve hesabına yüz yirmi gün içerisinde ilgili şebekenin satışı ve yeni lisans sahibinin belirlenmesi için ihaleye çıkılır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmeliklerde belirlenir.

Bu maddede düzenlenen tüm idarî para cezaları hiçbir şekilde ilgili cezayı ödeyen tüzel kişi tarafından hazırlanacak tarifelerde maliyet unsuru olarak yer almaz.”

b) 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları dahil, kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

c) 12 nci maddesinin (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Kurulun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar. Görevleri ile ilgili olarak suç işleyen Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli hakkında soruşturma ve kovuşturma genel hükümlere göre yapılır.”

(132) 25/6/2001 tarihli ve 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Bu Kanunun;

a) 20, 24 ve 26 ncı maddelerinde yer alan hükümlere aykırı hareket edenler, altı aydan bir yıla kadar hapis cezası,

b) Bu Kanunun 8, 14, 16 ve 17 nci maddelerinde yer alan hükümlere aykırı hareket eden kişiler, elli günden az olmamak üzere adlî para cezası,

ile cezalandırılır.

Bu suçlardan dolayı ilgili sendika veya konfederasyon hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.”

(133) 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun;

a) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında ikibin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

b) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında on bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar,

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında iki bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

d) 5 inci maddesinin sekizinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında iki bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

e) 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına aykırı hareket eden dağıtıcılar hakkında bin Türk Lirasından ikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

f) 5 inci maddesinin onuncu fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında beşbin Türk Lirasından onikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

g) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında yirmibeşbin Türk Lirasından altmışikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

h) 9 uncu maddesinin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında beşbin Türk Lirasından onikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası uygulanır.

Bu Kanundaki idarî para cezaları, aynı fiilin bir suç veya daha ağır idarî para cezası ile cezalandırılmayı gerektiren kabahat oluşturmaması hâlinde uygulanır.”

b) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları, yetkili kuruluşlar tarafından verilir.”

(134) 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Bu Kanun hükümlerinin uygulanması sırasında icraî veya ihmalî davranışla görevini kötüye kullanan yapı denetim kuruluşunun ortakları, yöneticileri, mimar ve mühendisleri, proje müellifi gerçek kişiler ile laboratuvar görevlileri Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesine göre cezalandırılır.

Yapı denetim kuruluşunun ortak ve yöneticileri, mimar ve mühendisleri ile laboratuvar görevlileri bu kanun hükümleri çerçevesinde yapmaları gereken denetimi yapmadıkları hâlde yapmış gibi

veya yapmalarına rağmen gerçeğe aykırı olarak belge düzenlemeleri hâlinde Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

Yapı denetim kuruluşunun izin belgesi alma aşamasında gerçeğe aykırı belge düzenlendiğinin izin belgesi verildikten sonra anlaşılması hâlinde, izin belgesi derhal iptal edilir.

Bu Kanuna aykırı fiillerden dolayı hükmolunan kesinleşmiş mahkeme kararları, Cumhuriyet başsavcılıklarınca Bakanlığa ve mimar ve mühendislerin bağlı olduğu meslek odalarına bildirilir.

Yapı denetim kuruluşu ile denetçi mimar ve mühendisleri; eylem ve işlemlerinden 3194 sayılı İmar Kanununun fenni mesul için öngörülen hükümlerine tabidirler."

(135) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 Sayılı Kanunda ve 233 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8- Kuruluş ve faaliyet iznini almadan tütün ve tütün mamulleri ile alkollü içkiler üretmek üzere fabrika, tesis veya imalathane kuran ve işletenlere; işyerleri veya ikametgâhlarında söz konusu maddeleri üretenlere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adlî para cezası verilir. Ancak, hükmolunan adlî para cezasının miktarı üretilmiş tütün ve tütün mamulleri ile alkollü içkiler piyasa değerinin on katı tutarından az olamaz. Bu hüküm 6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında da uygulanır."

(136) 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- 18 inci maddeye göre bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen bağımsız çalışan yabancı ile yabancı çalıştıran işverene her bir yabancı için ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Çalışma izni olmaksızın bağımlı çalışan yabancıya beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Çalışma izni bulunmayan yabancıyı çalıştıran işveren veya işveren vekillerine her bir yabancı için ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu durumda, işveren veya işveren vekili yabancının ve varsa eş ve çocuklarının konaklama giderlerini, ülkelerine dönmeleri için gerekli masrafları ve gerektiğinde sağlık harcamalarını karşılamak zorundadır.

Bu Kanuna göre verilmiş çalışma izni olmaksızın bağımsız çalışan yabancıya bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve varsa işyeri veya işyerlerinin Bakanlık bölge müdürlerince kapatılması kararı alınarak, bu kararın uygulanması için durum ilgili valiliğe bildirilir.

Bu Kanuna göre idarî para cezası ile cezalandırılan bağımlı veya bağımsız çalışan yabancılar ile yabancı çalıştıran işverenler İçişleri Bakanlığına bildirilir."

(137) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 107- Bu Kanunun;

a) 92 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen,

b) 96 ncı maddesindeki yasaklara uymayan,

işveren veya işveren vekiline beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

İş müfettişlerinin bu Kanundan veya diğer kanunlardan doğan her çeşit teftiş, denetleme yetki ve görevleri gereğince görevlerinin yerine getirilmesi sırasında, görevlerini yapma ve sonuçlandırmaya engel olan kimselere, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

(138) 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun;

a) 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetim Kurulu Başkan ve üyeleri ile Kurum personeli, kamu görevlisi olmakla birlikte, haklarında 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanmaz.”

b) 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması,”

c) 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Kurumca dayanağı belirtilmek suretiyle;

a) Yurt dışı iş ve işçi bulma faaliyetlerine ilişkin hizmet akitlerini Kuruma onaylatmayan özel istihdam bürolarına her bir hizmet akdi için üçyüz Türk Lirası,

b) Kurum tarafından istenilen bilgi ve belgelerle işgücü piyasasının izlenmesi için gerekli olan istatistiksel bilgileri talebin tebliği tarihinden itibaren onbeş gün içerisinde Kuruma vermeyen özel istihdam bürolarına altıyüz Türk Lirası,

c) Kurum müfettişlerince istenilen bilgi, belge, kayıt ve defterleri onbeş gün içerisinde ibraz etmeyen özel istihdam bürolarına binikiyüz Türk Lirası,

d) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin (d) bendine aykırı davranan kişilere ikibin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar, ayrıca Kuruma onaylatılmayan her bir yurt dışı hizmet akdi için de üçyüz Türk Lirası,

e) Bu Kanunun 21 inci maddesinde belirtilen bildirim yükümlülüğüne aykırı hareket eden özel kesim işyerlerine ikibin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı Kurum hesabına aktarılır.”

ç) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Kurum tarafından, kamu ve özel kesim işyerlerinden iş ve işgücü konularında bilgi istenildiğinde, belirtilen süre içinde bilgi verilmesi zorunludur.

İşverenlerden toplanan bilgiler, Kurum hizmetlerinden başka amaçla kullanılamaz.

Bu maddeye aykırı davrananlar hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.”

(139) 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun;

a) 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun av ve yaban hayvanlarını ve yaşama ortamlarını, bunların korunmasını ve geliştirilmesini, av ve yaban hayatı yönetimini, avlakların kurulması, işletilmesi ve işlettirilmesini, avcılığın, av turizminin, yaban hayvanlarının üretiminin, ticaretinin düzenlenmesini, toplumun bilinçlendirilmesini, avcıların eğitimini, av ve yaban hayatına ilişkin av yasakları ile bunların takibi ve cezaları kapsar.”

b) “ALTINCI KISIM” başlığı “Av Yasaklarının Takibi ve Cezalar” ve “ALTINCI KISIM”ın “BİRİNCİ BÖLÜM”ünün başlığı “Av Yasaklarının Takibi” şeklinde, 20 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Av yasaklarının takibi

MADDE 20- Avcılığın kontrolü, av hayvanlarının korunması, av yasaklarının takibi ve bu Kanunun 19 uncu maddesi kapsamında üretim yapan yerlerin denetimi Bakanlık ve Orman Genel Müdürlüğünce yapılır. 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Selâhiyet Kanunu ile 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilât, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

Av yasaklarının takibi ile görevli olan av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunda belirtilen yasaklara aykırı hareket edenleri avlanmadan men etmeye, haklarında tutanak düzenlemeye ve avlanılan hayvanlar ile avlanmada kullanılan ve bulundurulması yasak olan eşya ve vasıtalara elkoymaya ve bu amaçla yakalamaya görevli ve yetkilidir. Av yasağına aykırı hareket edenler, olay yerinde gerekli tutanaklar düzenlendikten sonra derhal serbest bırakılır. Hüviyeti tespit edilemeyenler vakit geçirilmeksizin hüviyeti tespit edilebilecek en yakın köyün muhtar veya ihtiyar heyetine ve bunlarla da tespiti mümkün olmazsa en yakın zabıta merkezine götürülür ve Kabahatler Kanununun 40 ıncı maddesine göre işlem yapılır. Görevli memurların bulunmadığı yerlerde, kır ve köy bekçileri ile köy muhtarları da aynı yetkiyi haizdir.

Elkonulan ve bulundurulması suç oluşturan silâhlar soruşturma evrakı ile birlikte Cumhuriyet başsavcılığına intikal ettirilir.

Canlı av hayvanları hemen, yaralı olanlar ise tedavi edildikten sonra doğaya salınır veya Türkiye'nin uluslar arası sözleşmelerdeki taahhütleri de dikkate alınarak Bakanlıkça gerekli işlem yapılır.

Av koruma ve kontrollerinde Bakanlık görevlilerine veya güvenlik güçlerine gönüllü destek sağlamak üzere Bakanlıkça belirlenecek kişilere fahri av müfettişliği görev ve unvanı verilebilir. Fahri av müfettişleri; bu Kanuna göre yasak avlanma sayılan fiilleri işleyenler hakkında işlem yapılması amacıyla Genel Müdürlükçe kendilerine verilen tutanağı düzenleyerek en geç bir hafta içinde en yakın orman idaresi birimine teslim etmek mecburiyetindedir. Fahri av müfettişlerinin seçimi, eğitimi, görev ve yetkileri ile çalışma esas ve usulleri Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Avcılar talep hâlinde av koruma memurlarına, saha bekçilerine, polis ve jandarma ile köy ve kır bekçilerine, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerine avlanma belge ve izinleri ile avladıkları hayvanları ibraz etmek zorundadırlar. Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin ihbarında ve talep hâlinde takibinde köy ve kır bekçileri, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyeleri av koruma memurlarına ve saha bekçilerine yardıma mecburdurlar.

Av koruma memurları ve saha bekçilerinden; Bakanlıkça lüzum görülecek olanlara, Bakanlar Kurulunca belirlenen silâhlar demirbaş olarak verilir. Av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunla kendilerine verilen görevlerini ifa sırasında silâhlarını 6831 sayılı Kanunun 78 inci maddesinde belirtilen hâllerde kullanabilirler.

Av koruma memurları görevlerini yaparken ilgili bakanlıkların görüşü alınarak, rengi ve biçimi Bakanlıkça tespit edilen resmî kıyafet giymek mecburiyetindedirler. Resmî kıyafetler, silâh, telsiz ve diğer teçhizat ile araç ve gereçler Bakanlıkça verilir."

c) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- 4 üncü maddenin birinci, ikinci ve altıncı fıkralarına aykırı hareket edenlere, 5 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları gereğince tespit edilen av miktarı ve avlanma süreleri dışında avlananlara, 12 nci maddenin üçüncü fıkrası gereğince Bakanlıkça getirilecek yasaklara uymayanlara, her bir aykırılık için ayrı ayrı olmak üzere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4 üncü maddenin dördüncü fıkrası gereğince av ve yaban hayvanlarının beslendikleri ve barındıkları ortamı zehirleyenler, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

4 üncü maddenin beşinci fıkrası gereğince yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları ve benzeri sahalarda, bina ve tesislerin atıklarının arıtılmadan doğal ortama bırakılması nedeni ile yaban hayatının veya ekosistemin olumsuz yönde etkilenmesine sebebiyet verenlere ve tahrip edenlere Türk Ceza Kanununun 181 ve 182 nci maddeleri yürürlüğe girinceye kadar 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanunu hükümleri uygulanır.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan yerlerdeki yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarına izinsiz olarak kurulan yapı ve tesisler, masrafı yapı ve tesisi kurana ait olmak üzere, ilgili idare tarafından yıktırılır.

Bu Kanunda belirtilen yasak fiillerin fahri av müfettişleri tarafından işlenmesi halinde verilecek cezalar iki misli uygulanır. Yasak avlanma fiilini işleyen veya gerçeğe aykırı tutanak düzenleyen fahri av müfettişlerinin belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha fahri av müfettişliği görevi verilmez.

5 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen hükümlere uymayan radyo ve televizyon kuruluşları hakkında 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avlanmak suretiyle, bir canlı türünün yok olması ya da ekolojik dengenin bozulması tehlikesine neden olunması halinde, failler hakkında üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.”

ç) 22 nci maddesinde yer alan “bir milyar lira” ibaresi, “binikiyüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

d) 23 üncü maddesinde yer alan “yüzelli milyon lira” ibaresi, “yüzelli Türk Lirası” ve “üçyüz milyon lira” ibaresi “üçyüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

e) 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- 6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında sayılan zehirle avlanma hariç diğer yasaklara ve esaslara aykırı hareket edenlere her bir aykırılık için ayrı ayrı olmak üzere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Zehirle avlananlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanuna göre alınması gereken avcılık belgesini almadan avlananlara üçyüz Türk Lirası; avlanma izni olmadan avlananlara ise yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yabancı avcılık belgesi veya geçici avcılık belgesi almadan avlananlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Avcılık belgesini ve avlanma izin belgesini yanında taşımadan avlananlara elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

f) 25 inci maddesinde yer alan “onmilyar lira” ibaresi, “onbin Türk Lirası” ve “beşmilyar lira” ibaresi “beşbin Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

g) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- 18 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları ve 19 uncu madde gereğince Bakanlığın koyacağı esaslara uymayanlara, beşyüz Türk Lirasından ikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

18 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen yasağa uymayanlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

ğ) 28 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Avdan men etme ve elkoyma

MADDE 28 - Bu Kanunla yasak edilen fiilleri işleyenler derhal avdan men edilir.

Avlanılan canlı veya cansız hayvanlar ile bunların avlanılmasında kullanılan ve bulundurulması yasak olan eşya ve vasıtalara elkonulur. Bunlardan bulundurulması yasak olan eşya veya vasıtalar hakkında ilgili kanun hükümleri uygulanır.

Elkonulan cansız av hayvanları orman idaresince satılarak bedeli Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir.”

h) 29 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı

MADDE 29- 21 inci maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ayrıca faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

22 nci maddede yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ayrıca avlak kuruluş izni iptal edilir.

23 üncü maddede yazılı cezalara konu fiillerin tekrarı hâlinde, ayrıca faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

24 üncü maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu; 6 ncı maddenin ikinci fıkrasındaki fiillerin tekrarı hâlinde faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

24 üncü maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu; 6 ncı maddenin üçüncü fıkrasındaki fiillerin tekrarı hâlinde faillerin avcılık belgesi yoksa, idarî para cezası yanında kendilerine iki yıl süreyle avcılık belgesi verilmez, avcılık belgesi olanlar ise ayrıca iki yıl süreyle avcılıktan men edilir.

26 ncı maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ilgililerin ayrıca, 18 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrasındaki faaliyetlerden iki yıl süreyle men’ine ve 19 uncu maddedeki iznin iptaline karar verilir.”

ı) 30 uncu maddesinin başlığı “İdarî para cezalarına karar verme yetkisi” şeklinde değiştirilmiştir.

(140) 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun;

a) 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “765” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

b) 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26 - Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan taşıma işinde faaliyette bulunanlara beşbin Türk Lirası,

5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara dörtyüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranarak bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi halinde dörtbin Türk Lirası,

b) Bilette tayin edilen yeri başka bir kimseye verenler veya 6 ncı maddesine aykırı davranarak yolcu taşıyanlardan, her yolcu için taşıma ücretinin beş katı tutarı, taşıma senedi olmaksızın eşya taşıyanlardan bin Türk Lirası,

c) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası, üçüncü ve dördüncü fıkralarına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

d) 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan yolcu taşımacılarına bin Türk Lirası, ikinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası, altıncı fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası,

e) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına üçbin Türk Lirası,

f) 11 inci maddesine aykırı davranarak ücret tarifesi düzenlemeyenlere beşyüz Türk Lirası, ücret tarifelerine uymayan veya değişik ücret tarifeleri uygulayanlara beşyüz Türk Lirası, bunun dışında ikinci fıkraya aykırı davrananlara ikiyüz Türk Lirası,

Zaman tarifesine uymayanlara ikiyüz Türk Lirası, zaman tarifelerini görülebilecek şekilde işyeri, terminal ve bilet satış yerlerinde bulundurmayanlara yüz Türk Lirası,

g) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dahilindeki iki nokta arasında taşıma yapması halinde, taşıt sahibine veya şoförüne bin Türk Lirası,

h) 14 üncü maddesine aykırı davrananlara beşyüz Türk Lirası,

ı) 18 inci maddesi hükümlerine göre sorumluluk sigortası yaptırmayan taşımacılara bin Türk Lirası,

18 inci madde hükümlerine göre sorumluluk sigortası yapmaktan kaçınan sigorta şirketlerine, ödenmesi gereken sigorta priminin on katı tutarında,

i) 22 nci maddesinin ikinci fıkrasına uymayan ve yükümlülükleri yerine getirmeyen taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

j) 32 nci maddesine aykırı olarak terminal ve ara durak dışında yolcu indirip bindiren taşımacılara üçyüz Türk Lirası,

İdarî para cezası verilir.”

c) 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Bu Kanunda yazılı idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir karar vermeye yetkilidir.

26 ncı madde ile verilen idarî para cezaları, bu Kanunda ve yönetmelikte düzenlenen uyarma, geçici durdurma ve iptal gibi idarî yaptırımların uygulanmasına engel teşkil etmez.”

ç) 30 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tekrar

MADDE 30 - Bu Kanunda belirtilen idarî para cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren bir yıl içinde aynı nitelikteki fiili üç defa işlediği tespit edilen gerçek ve tüzel kişilere, işlediği fiillerin cezalarının toplamının on katı idarî para cezası verilir ve taşıt şoförünün yurt içi taşımalarda ticarî araç kullanım belgesi, yurt dışı taşımalarda da uluslararası sürücü sertifikası bir yıl süreyle askıya alınır.”

d) 31 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yetki belgeleri, taşıt belgeleri veya taşıt kartı üzerinde tahrifat yapan yetki belgesi sahipleri hakkında Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında indirilir.”

(141) 29/7/2003 tarihli ve 4958 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun;

a) 6 ncı maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçları nedeniyle haklarında soruşturma ve kovuşturma başlatılmış olan Yönetim Kurulu Başkan ve üyeleri, Bakan tarafından geçici olarak görevlerinden uzaklaştırılabilirler.”

b) 17 nci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurum memurları hakkında 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.”

(142) 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun;

a) 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Bu Kanuna göre idarî para cezalarının veya idarî yaptırımların uygulanması, bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen ceza ve tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre;

a) Aşağıdaki hallerde, sorumlulara altıyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın lisansa tabi faaliyetlerin yapılması.

2) Kurumca, 10 uncu madde gereği yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellenmeye teşebbüs edilmesi.

3) 9 uncu maddede yer alan kısıtlamalara uyulmaması.

4) 5, 6, 7, 8, 16, 17 ve 18 inci maddelerin ihlali.

b) Aşağıdaki hallerde, sorumlulara ikiyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın hak konusu yapılan tesislerin yapımına ve/veya işletimine başlanması ile bunlar üzerinde tasarruf hakkı doğuracak işlemlerin yapılması.

2) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) 4 üncü madde hükümlerinin ihlali.

4) 12 nci maddede yer alan hükümler dahilinde iletim ve depolama tesislerine erişimin dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak Kanunun getirdiği yükümlülüklere uymayanlara Kurumca bin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bayiler için yukarıda yer alan cezaların beşte biri uygulanır.

Cezalar tahsil edilinceye kadar, mahkeme kararı ile ilgililerin varlıklarına tedbir konulabilir. Tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir.

Ceza uygulanan bir fiilin iki takvim yılı geçmeden aynı kişi tarafından tekrarı halinde, cezalar iki kat olarak uygulanır.

Kurul tarafından verilen idarî para cezalarına karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

b) 20 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “765 sayılı Türk Ceza Kanununun 274 üncü” ibaresi, “Türk Ceza Kanununun 203 üncü” şeklinde değiştirilmiştir.

(143) 8/1/2004 tarihli ve 5042 sayılı Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanunun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- İhlal sayılan haller ve bu hallerde verilecek cezalar aşağıda gösterilmiştir.

a) 56 ncı maddenin (a), (b), (e) ve (f) bentlerindeki fiilleri kasten işleyenler bir yıldan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

b) 56 ncı maddenin (c), (d) ve (g) bentlerini kasten ihlal edenler üçyüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

c) Gerçeğe aykırı biçimde, kendisini başvuru sahibi veya hak sahibi olarak tanıtanlar üçyüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

d) Bu maddenin (a), (b) ve (c) bentlerinde sayılan fiiller, bir işletmenin çalışanları tarafından, hizmetlerini yerine getirmeleri esnasında, doğrudan kendilerince veya emir üzerine işlenmişse, çalışanlar ve suçun işlenmesine mani olmayan işletme sahibi, temsilcisi veya idareci veya hangi sıfatla olursa olsun işletmeyi fiilen yöneten kişi de aynı şekilde cezalandırılır.

Bu maddede yazılı suçların takibi şikayete bağlıdır.”

(144) 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun;

a) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Elektronik imza oluşturma amacı ile ilgili kişinin rızası dışında; imza oluşturma verisi veya imza oluşturma aracını elde eden, veren, kopyalayan ve bu araçları yeniden oluşturanlar ile izinsiz elde edilen imza oluşturma araçlarını kullanarak izinsiz elektronik imza oluşturanlar bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

Yukarıdaki fıkrada işlenen suçlar elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı çalışanları tarafından işlenirse bu cezalar yarısına kadar artırılır.”

b) 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- Tamamen veya kısmen sahte elektronik sertifika oluşturanlar veya geçerli olarak oluşturulan elektronik sertifikaları taklit veya tahrif edenler ile yetkisi olmadan elektronik sertifika oluşturanlar veya bu elektronik sertifikaları bilerek kullananlar, iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada işlenen suçlar elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı çalışanları tarafından işlenirse bu cezalar yarısına kadar artırılır.”

c) 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Bu Kanunun;

a) 10 uncu maddesindeki yükümlülüklerinden herhangi birini yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onbeşbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar,

b) 11 inci maddesindeki yükümlülüklerden herhangi birini yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onikibin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar,

c) 12 nci maddesi hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında onbeşbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar,

d) 13 üncü maddesinin beş ve yedinci fıkralarındaki yükümlülükleri yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onikibin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar,

e) 15 inci maddesi hükmüne aykırı hareket eden elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına otuzbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası Telekomünikasyon Kurulu tarafından verilir. Bu madde hükümlerine göre ilgili tüzel kişi hakkında verilecek olan idarî para cezasının üst sınırı yetmişbeşbin Türk Lirasıdır.”

ç) 19 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirleri

MADDE 19- Bu Kanunda tanımlanan suçlar dolayısıyla ilgili tüzel kişiler hakkında Türk Ceza Kanununun 60 ıncı maddesi hükmüne göre tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

İdarî para cezasını gerektiren eylemlerin işlendikleri tarihten itibaren geriye doğru üç yıl içinde üçüncü kez işlenmesi hâlinde Kurum tarafından elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı tüzel kişinin faaliyet izninin iptaline karar verilir.”

(145) 28/1/2004 tarihli ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlân olunacak şartlara uymayan kişiye, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Yönetim Kurulu tarafından, ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

(146) 22/4/2004 tarihli ve 5147 sayılı Entegre Devre Topoğrafyalarının Korunması Hakkında Kanunun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39- Aşağıdaki her bir bentte yazılı fiilleri işleyenler bir yıldan iki yıla kadar hapis ve beşyüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır:

a) Entegre devre topoğrafyası hakkı sahibi olarak belirtilmesi gereken kimlik bildirimini gerçeğe aykırı olarak yapanlar.

b) Korunan bir entegre devre topoğrafyasının, korunan bir entegre devre topoğrafyasını içeren entegre devrenin ya da koruma altında olan bir entegre devre topoğrafyasını içeren ürünün veya ambalajının üzerine konulmuş entegre devre topoğrafyası koruması olduğunu belirten işareti yetkisi olmadan kaldıranlar.

c) Kendilerini haksız olarak entegre devre topoğrafyası başvurusu veya entegre devre topoğrafyası hakkı sahibi olarak gösterenler.

Aşağıdaki her bir bentte yazılı fiilleri işleyenler hakkında, iki yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur:

a) Hakkı olmadığını veya tasarruf yetkisi bulunmadığını bilmesi gerektiği hâlde, bu Kanunun devir, intikal, rehin ve haciz ile ilgili maddelerinde yazılı haklardan birini veya bu hakla ilgili lisansı başkasına devreden, veren, rehneden ya da bu haklar üzerinde herhangi bir tasarrufta bulunanlar.

b) Korunan bir entegre devre topoğrafyası hakkının sahibi olmayan veya koruma süresi biten veya entegre devre topoğrafyası hakkı hükümsüz kalan veya entegre devre topoğrafyası korumasından doğan hakkı sona erdiği halde; kendisinin veya başkasının imal ettiği veya satışa çıkardığı eşyaya veya ambalajlarına veya ticarî evrakına veya ilânlarına, hukuken korunan bir entegre devre topoğrafyası koruma hakkı ile ilgili olduğu kanısını uyandıracak şekilde işaretler koyanlar veya bu amaçla yazılı ve görsel basındaki ilân ve reklamlarda bu tarz yazı, işaret veya ifadeleri kullananlar.

11 inci maddenin (a) ve (b) bentlerinin her birinde sayılan fiilleri işleyenler hakkında, iki yıldan dört yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

Yukarıda yazılı suçlar, hizmetlerini yaptıkları sırada bir işletmenin çalışanları tarafından doğrudan doğruya veya emir üzerine işlenmişse, çalışanlar ile birlikte suçun işlenmesine mani olmayan işletme sahibi, müdür veya temsilcisi ve hangi unvan ve sıfatla olursa olsun işletmeyi fiilen yöneten kişi de aynı şekilde cezalandırılır.

Bu maddede yer alan suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, bu tüzel kişi hakkında Türk Ceza Kanununun 60 ıncı maddesi hükümleri uygulanır.

Bu maddede sayılan suçlardan dolayı kovuşturma yapılması şikayete bağlıdır.”

(147) 28/4/2004 tarihli ve 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun;

a) 18 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Spor müsabakalarının yapıldığı kapalı veya açık alanlara 11 inci maddede sayılan maddeleri sokan kişilere; dört ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve bin Türk Lirası, fiilin tekrarı halinde sekiz ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu maddeleri kullanan kişilere; altı ay süre ile müsabakaları seyirden men ve binbeşyüz Türk Lirası, fiilin tekrarı halinde bir yıl süre ile müsabakaları seyirden men ve üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 20 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde; 14 üncü maddede öngörülen yasaklara uymayanlar ile sahte, kullanılmış, tahrif edilmiş veya benzer şekilde hazırlanmış olan müsabaka biletlerini satan, satılmasına aracılık eden, bu biletleri basan veya satışa hazırlayan kimseler, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

c) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Diğer kanunlardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla ve ilgililerin bağlı olduğu federasyonun tâbi olduğu mevzuata göre verilecek disiplin cezaları dışında; 15 inci maddeye aykırı biçimde beyanat veren teknik personel ve sporculara beşbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası, diğerleri için ise ilk seferde üç aydan altı aya kadar spor müsabakalarını seyirden men ve beşbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası, tekrarı halinde altı aydan bir yıla kadar spor müsabakalarını seyirden men cezası ile birlikte onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu Kanun hükümlerine aykırı faaliyette bulunduğu tespit edilen dernekler hakkında 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanunu hükümlerine göre yasal işlem yapılır.”

ç) 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- 16 ncı maddeye aykırı davranan görsel yayın kuruluşları hakkında 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun; basın mensupları hakkında da 9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanunu hükümleri saklıdır.

16 ncı maddede yazılı eylemlerde bulunan gerçek kişilere her yayın için onbin Türk Lirası, tüzel kişilere ise; ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

d) 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- 17 nci maddenin birinci fıkrasına aykırı davranan kişilere beşyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

17 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı davranan kişilere bin Türk Lirası, tekrarı halinde ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fail, kulübün veya bir taraftar derneğinin mensubu ise fiilin tekrarı halinde mensubu bulunduğu kulüp veya dernek hakkında da üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

e) 24 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşledikleri fiillerle müsabakanın yapıldığı spor alanının zarara uğramasına sebebiyet veren kişilere, fiilleri ayrıca bir suç oluşturmadığı takdirde, altı ay spor müsabakalarını seyirden men kararı ile bin Türk Lirası, tekrarı halinde bir yıl süreyle spor müsabakalarını seyirden men kararı ve ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

(148) 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun;

a) 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından mahkûm olanlar.”

b) 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 76- Odalar, borsalar ve birliklerin para, para hükmündeki evrak, senet ve sair malları ile ilgili olarak işledikleri suçlar dolayısıyla bunların personeli kamu görevlisi olarak cezalandırılır.”

c) 81 inci maddesinin onüçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Oda, borsa ve birlik organlarının seçimlerinde siyasi partiler, sendikalar ve sendika üst kuruluşları aday gösteremezler ve belirli adayların leh ve aleyhlerinde faaliyette bulunamazlar ve propaganda yapamazlar. Bu hükme aykırı davrananlar altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

ç) 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı ve haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmamak,”

(149) 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun;

a) Dokuzuncu Bölüm başlığı "İdari Yaptırımlar ve Ceza Hükümleri" şeklinde ve 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırımlar ve cezalar

MADDE 29- Bu Kanuna uymayanlara uygulanacak cezai hükümler aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir:

a) 4 üncü maddede belirtilen izin ve tescil işlemlerini yaptırmadan üretime geçen veya bu ürünleri mübadele konusu yapan gerçek veya tüzel kişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve işletme üretimden men edilir. Ayrıca, ürünlere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu işletmelerin, tescil ve izin işlemleri yapıldıktan sonra üretim yapmalarına izin verilir.

Üretim izni alınmamış gıdaları, bunlarla temasta bulunan madde ve malzemeleri veya miadı dolmuş gıda maddeleri satan veya satışa arzeden gerçek veya tüzel kişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu ürünlere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

4 üncü maddede belirtilen izin ve tescil işlemlerini yaptıran; ancak, asgarî teknik ve hijyenik şartlarını muhafaza etmeden üretim yapan işyerleri, durumlarını düzeltinceye kadar faaliyetten men edilir, üretilen ürünlere el konulur ve sahipleri gerçek veya tüzelkişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, elkonulan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu işletmelere, mevcut durumlarını düzelttikten sonra üretim yapma izni verilir. İlgili mercilerce verilen otuz günlük süre içerisinde, eksikliklerini gidermeyen işyerlerinin çalışmaya esas olan izinleri iptal edilir.

b) 5 inci maddede belirtilen, kuruluş veya faaliyet izni almadan faaliyete geçen özel gıda kontrol laboratuvarı faaliyetten men edilir ve sahibi gerçek veya tüzel kişiye onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) 6 ncı maddeye göre sorumlu yöneticileri istihdam etmeyen işyerlerinin sahibi gerçek veya tüzel kişiye, bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Otuz gün içinde, sorumlu yönetici görevlendirilmediği takdirde, bu işyerleri faaliyetten men edilir.

Yöneticilik görevini gereği gibi yerine getirmeyen sorumlu yöneticiye, üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat artırılarak uygulanır. İkinci defa tekrarı halinde ise, kişi yöneticilikten men edilir.

d) 18 inci maddede belirtilen sağlığın korunması ile ilgili hükümler dışında, 7 nci maddede belirtilen gıda kodeksine uygun faaliyet göstermeyen gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık, gıda maddelerinin etiket bilgilerinden kaynaklanıyorsa, etiket bilgileri düzeltilinceye kadar bu gıda maddelerinin satışına izin verilmez.

e) 10 uncu maddede belirtilen tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve faaliyetten men edilir.

f) 14 üncü maddede belirtilen acil durumlarda alınacak tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu kişilerce ürün piyasadan toplattırılır, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

g) 16 ncı maddede belirtilen izlenebilirlikle ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat artırılarak uygulanır.

h) 17 nci maddede belirtilen işyeri sorumluluğu ile ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

ı) Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen sağlığın korunması ile ilgili yasakları ihlâl eden kişiler, 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "Kamunun Sağlığına Karşı Suçlar" başlıklı Bölümünde yer alan hükümlere göre cezalandırılır.

i) 19 uncu maddesinde belirtilen ithalat ve ihracatla ilgili yükümlülükleri yerine getirmeyen gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir; ürün, ihracatçısı/ithalatçısı tarafından piyasadan toplattırılır. Eylemin bir yıl içinde tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

j) 21 inci maddedeki reklam ve tanıtımlarla ilgili hükümlere aykırı hareket eden gerçek ve tüzel kişilere, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

k) 22 nci maddede belirtilen tüketici haklarının korunması ile ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

l) Bu Kanunun 26 ve 27 nci maddelerinde belirtilen sularla ilgili hükümler ve takviye edici gıdalar, bebek mamaları, özel tıbbî amaçlı diyet gıdalar ve tıbbî amaçlı bebek mamaları ile ilgili hükümlere aykırı hareket eden işyeri, bu şartları yerine getirinceye kadar faaliyetten men edilir ve sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eylemin bir yıl içinde tekrarı halinde, idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

m) Bu Kanuna göre yapılacak denetimleri engelleyenlere, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

n) Üreticisi tarafından piyasadan toplattırılmasına karar verilen ürünler, bir hafta içinde toplanmak zorundadır. Ürünleri toplamayan üreticilere ayrıca beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, ürünler ilgili mercilerce toplattırılır ve masraflar yasal faizi ile birlikte üreticisinden tahsil edilir ve bu suretle toplattırılan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

b) 30 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırımlara karar verme yetkisi

MADDE 30- Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye, mahallî mülkî amir yetkilidir."

(150) 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun;

a) 7 nci maddesinin (c), (d), (j) ve (k) bentleri sırasıyla aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Ceza Muhakemesi Kanununun 90 ıncı maddesine göre yakalama.

d) Görev alanında, haklarında yakalama emri veya mahkûmiyet kararı bulunan kişileri yakalama ve arama.

j) Olay yerini ve delilleri koruma, bu amaçla Ceza Muhakemesi Kanununun 168 inci maddesine göre yakalama.

k) Türk Medeni Kanununun 981 inci maddesine, Borçlar Kanununun 52 nci maddesine, Türk Ceza Kanununun 24 ve 25 inci maddelerine göre zor kullanma."

b) 10 uncu maddesinin (d) bendinde yer alan "ağır hapis veya" ve "affa uğramış olsa bile" ibareleri madde metninden çıkartılmıştır.

c) 19 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Suçlar ve cezalar

MADDE 19- Bu Kanunda öngörülen adlî suçlar ve cezalar şunlardır:

a) Bu Kanunun 3 üncü maddesinde belirtilen özel güvenlik iznini almadan özel güvenlik görevlisi istihdam eden kişiler veya kuruluşların yöneticileri üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

b) Bu Kanunun 5 inci maddesinde belirtilen faaliyet iznini almadan özel güvenlik faaliyetinde bulunan şirketlerin kurucu ve yöneticilerine, bu Kanunun 3 üncü maddesinde belirtilen izni almadan özel güvenlik birimi oluşturan kurum ve kuruluşların yöneticileri, bu Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen izni almadan özel güvenlik eğitimi veren kurum ve kuruluşların yöneticileri, üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu şekilde cezalandırılan kişiler, özel güvenlik şirketlerinde ve özel güvenlik eğitimi veren kurumlarda kurucu ve yönetici olamazlar.

c) Bu Kanunun 11 inci maddesine göre çalışma izni verilmeyen kişileri özel güvenlik görevlisi olarak istihdam eden kişi, kurum, kuruluş veya şirketlerin yetkilileri, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu kişilerin silâhlı olarak çalıştırılmış olması hâlinde, verilecek ceza bir kat artırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

d) Bu Kanunun 21 inci maddesinde belirtilen özel güvenlik malî sorumluluk sigortasını yaptırmadan özel güvenlik görevlisi istihdam eden kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticileri istihdam ettikleri her kişi için yüzelli gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

e) Bu Kanunda belirtilen faaliyet iznini almadan özel güvenlik hizmeti veya özel güvenlik eğitimi verdiğini ilân eden veya reklam yapan kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticileri, altı aya kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.”

ç) 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezasını gerektiren fiiller

MADDE 20- Bu Kanunda öngörülen idarî para cezasını gerektiren fiiller şunlardır:

a) 17 nci maddede belirtilen grev yasağına uymayan, ateşli silâhını bu Kanuna aykırı veya görev alanı dışında kullanan veya özel güvenlik kimlik kartını başkasına kullandıran özel güvenlik görevlisine bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu kişilerin çalışma izni valilikçe iptal edilir. Bu kişiler bir daha özel güvenlik görevlisi olamazlar.

b) Diğer kişi, kurum ve kuruluşlara sağlanacak özel güvenlik hizmetini 5 inci maddede belirtilen süre içinde ilgili valiliğe bildirmeyen özel güvenlik şirketlerine her bildirim için bin Türk Lirası,

c) 6 ncı madde uyarınca mülkî idare amirlerince istenen ilave tedbirleri almayan kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine ikibin Türk Lirası,

d) 22 nci madde gereğince tespit edilip giderilmesi istenen eksiklikleri gidermeyen kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine ikibin Türk Lirası,

e) Özel güvenlik görevlisini koruma ve güvenlik hizmetleri dışında başka bir işte çalıştıran kişi, kurum ve kuruluşlara her eylemleri için bin Türk Lirası,

f) 11 inci maddenin ikinci fıkrası ile 12 nci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen bildirimleri süresinde yerine getirmeyenlere bin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede öngörülen idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

d) 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Özel hukuk tüzel kişileri ve özel güvenlik şirketleri, istihdam ettikleri özel güvenlik görevlilerinin üçüncü kişilere verecekleri zararların tazmini amacıyla özel güvenlik malî sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır. Özel güvenlik malî sorumluluk sigortasına ilişkin esas ve usuller Hazine Müsteşarlığınca belirlenir.

Bu maddede öngörülen özel güvenlik malî sorumluluk sigortası, Türkiye’de ilgili branşta çalışmaya yetkili olan sigorta şirketleri tarafından yapılır. Bu sigorta şirketleri özel güvenlik malî sorum-

luluk sigortasını yapmakla yükümlüdürler. Bu yükümlülüğe uymayan sigorta şirketlerine Hazine Müsteşarlığınca sekizbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

e) 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- Özel güvenlik görevlileri, görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılır.

Özel güvenlik görevlilerine karşı görevleri dolayısıyla suç işleyenler kamu görevlisine karşı suç işlemiş gibi cezalandırılır.”

f) 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- Bu Kanunun 24 üncü maddesinde belirtilen ruhsat harçlarına ilişkin miktarlar her yıl 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenecek yeniden değerleme oranına göre artırılır.”

(151) 22/6/2004 tarihli ve 5193 sayılı Optisyenlik Hakkında Kanunun;

a) 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Optisyen unvanını haiz olmadığı hâlde optisyenlik yapanlar veya optisyen olduğunu ilân edenlere otuzbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve müessesesi kapatılır.”

b) 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- 11 inci maddede belirtilen yasaklara uymayanlara yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

6 ncı maddede zikredilen yasaklar hilafına hareket eden optisyenlere altıbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve üç ay süre ile optisyenlik mesleğini icra etmekten men edilirler.

Bu Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası ile 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yazılı şarta üst üste iki denetimde de uymadığı belirlenen optisyenler ile 9 uncu maddenin ikinci fıkrası ile 8, 10, 12 ve 13 üncü madde hükümlerine uymayanlara altıbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ve 13 üncü maddelerdeki yasakların tekrarı hâlinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırım kararları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(152) 24/6/2004 tarihli ve 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanununun;

a) 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 27- Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı ilgili belediyenin hesabına aktarılır. Bu para, tahsisi mahiyette olup amacı dışında kullanılamaz.”

b) 28 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları

MADDE 28- Bu Kanun hükümlerine aykırı davrananlara aşağıdaki cezalar verilir:

a) 4 üncü maddenin (k) bendinin ikinci cümlesi hükmüne aykırı davrananlara, hayvan başına üçyüz Türk Lirası idarî para cezası.

b) 5 inci maddenin birinci, ikinci, üçüncü ve altıncı fıkralarında öngörülen hayvanların sahiplenilmesi ve bakımı ile ilgili yasaklara ve yükümlülüklere uymayan ve alınması gereken önlemleri almayanlara hayvan başına altmış Türk Lirası; yedinci fıkrasında öngörülen yükümlülük ve yasaklara uymayanlara hayvan başına ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

c) 6 ncı maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına altıyüz Türk Lirası idarî para cezası.

d) 7 nci maddede yazılan cerrahi amaçlı müdahaleler ile ilgili hükümlere aykırı davrananlara hayvan başına ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

e) 8 inci maddenin birinci fıkrasında yazılı, bir hayvan neslini yok edecek müdahalede bulunanlara hayvan başına onbin Türk Lirası; ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarına uymayanlara hayvan başına binikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

f) 9 uncu maddede ve çıkarılacak yönetmeliklerinde belirtilen hususlara uymayanlara hayvan başına üçyüz Türk Lirası; yetkisi olmadığı hâlde hayvan deneyi yapanlara hayvan başına binikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

g) 10 uncu maddede belirtilen hayvan ticareti izni almayanlara ve bu konudaki yasaklara ve yönetmelik hükümlerine aykırı davrananlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası.

h) 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki eğitim ile ilgili yasaklara aykırı davrananlara binbeşyüz Türk Lirası; ikinci fıkrasına aykırı davrananlara hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

ı) 12 nci maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına altıyüz Türk Lirası; ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

j) 13 üncü madde hükümlerine aykırı davrananlara, öldürülen hayvan başına altıyüz Türk Lirası; aykırı davranışların işletmelerce gösterilmesi hâlinde öldürülen hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

k) 14 üncü maddenin (a), (b), (c), (d), (e), (g), (h), (ı), (j) ve (k) bentlerine aykırı davrananlara üçyüz Türk Lirası; (f) ve (l) bentlerine aykırı davrananlara hayvan başına üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Kesilmiş ve canlı hayvanlara elkonulur ve bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

l) RTÜK'ün takibi sonucunda 20 nci maddeye aykırı hareket ettiği tespit edilen ulusal radyo ve televizyon kurum ve kuruluşlarına maddenin ihlal edildiği her ay için altıbin Türk Lirası idarî para cezası.

m) 21 inci maddeye aykırı hareket edenlere hayvan başına üçyüz Türk Lirası idarî para cezası.

n) 22 nci maddeye uymayanlara, hayvanat bahçelerinde kötü şartlarda barındırdıkları hayvan başına yediyüz Türk Lirası idarî para cezası.

o) 23 üncü maddeye aykırı hareket edenlere hayvan başına üçbin Türk Lirası idarî para cezası.

Bu maddenin (b) bendinde atıfta bulunulan 5 inci maddenin birinci, ikinci ve beşinci fıkraları ile (o) bendi dışında kalan fiillerin, veteriner hekim, veteriner sağlık teknisyeni, hayvan koruma gönüllüsü, hayvan koruma derneği üyeleri, hayvan koruma vakfı üyeleri, hayvan toplama, gözetim altına alma, bakma, koruma ile görevlendirilmiş olan kişilerce işlenmesi hâlinde verilecek ceza iki kat artırılarak uygulanır."

(153) 29/6/2004 tarihli ve 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanununun 17 nci maddesinde yer alan "Devlet memurları hakkındaki cezalar uygulanır." ibaresi "kamu görevlisi olarak cezaya hükmolunur." şeklinde değiştirilmiştir.

(154) 14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanunun 13 üncü maddesinin iki ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak;

a) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri taşımayan filmlerin dağıtım ve gösterimini yapanlara onbin Türk Lirası,

b) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri kullanmayan filmlerin yapımcılarına ellibin Türk Lirası,

c) Üzerindeki işaret ve ibarelere rağmen, bu işaret ve ibarelere uyulmaksızın dağıtım ve gösterim yapanlara ellibin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede öngörülen idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir. İdarî para cezasının ödenmiş olması, yükümlülükleri ortadan kaldırmaz.”

(155) 14/7/2004 tarihli ve 5225 sayılı Kültür Yatırımları ve Girişimlerini Teşvik Kanununun “DÖRDÜNCÜ BÖLÜM” başlığı, “Denetleme ve İdari Yaptırımlar” şeklinde, 12 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî yaptırımlar

MADDE 12- Bu Kanuna ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin düzenleyici işlemlere aykırı hareket edenlere, diğer mevzuattaki ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki bentlerde belirtilen esas ve usuller çerçevesinde idarî yaptırımlar uygulanır:

a) Kültür yatırımı veya girişimlerinin yönetim veya işletilmelerinde görülecek kusur, aksaklık ve eksiklikler için, belge sahibine denetim elemanlarının tespitleri doğrultusunda ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir; ayrıca, bunların giderilmesi için belirli bir süre verilerek uyarıda bulunulur. Belirlenen sürede gerekli düzeltmelerin yapılmaması hâlinde, bu Kanuna göre verilen belgelerin iptaline karar verilir.

b) Özel hükümler saklı kalmak kaydıyla;

1. Bakanlığa bilgi verilmeksizin, girişim belgeli tesisin tamamının veya kültür merkezlerinde kültürel faaliyetlerin yürütüldüğü belgelendirmeye esas bölümlerin, bir yıl içinde aralıksız olarak doksan günden fazla süreyle kapalı tutulması,

2. Yazı, reklâm, afiş, broşür ve benzeri araçlarla Bakanlığın veya üçüncü kişilerin yanıltılması veya yanıltıcı unvan kullanılması veya taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi,

3. Belgeli tesiste bulunanların can veya mal güvenliğinin sağlanmasında, belge sahibi veya tesis sahibi veya sorumlusu veya personelin kusuruyla işletmede suç işlendiğinin tespiti,

Hâllerinde, her bir aykırılıkla ilgili olarak, belge sahibi yatırımcı veya girişimciye beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) Belge sahibi yatırımcı veya işletmeciye;

1. Bu Kanuna ve ilgili diğer mevzuata göre yararlandıkları teşvik unsurlarını, amacı dışında kullandıklarının tespiti,

2. Genel sağlık açısından tesisin vasıflarını önemli ölçüde yitirmiş olduğunun tespiti,

3. Belgeli yatırım veya girişimin belgelendirmeye esas vasıflarını yitirmiş olduğunun tespiti,

hâllerinde, her bir aykırılıkla ilgili olarak beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, gerekli olması hâlinde belge sahibine belirli bir süre verilerek uyarıda bulunulur. Belirlenen sürede istenen hususların yerine getirilmemesi hâlinde, bu Kanuna göre verilen belgelerin iptaline karar verilir.

Bu maddedeki idarî para cezalarına karar vermeye denetim elemanları yetkilidir.

Birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi uyarınca idarî para cezası verilmesi, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tarhiyat yapılmasına engel teşkil etmez.

Kültür yatırımı veya kültür girişimi belgelerinin iptaline Bakanlık yetkilidir.

Bakanlık, ayrıca aşağıdaki hâllerde de bu belgeleri iptale yetkilidir:

1. Belgeli tesisin faaliyetine son verilmesi,

2. İşletmenin faaliyeti çerçevesinde ve yatırımcı veya işletmeci gerçek kişi ya da tüzel kişinin yöneticilerinin de iştirakiyle bir suç işlenmesi,

3. Tesisin açık kalmasının veya girişimin sürdürülmesinin kültür varlıkları veya kültürel değerler açısından sakınca yaratması.”

(156) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun;

a) 61 inci maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(9) Adlî para cezasının seçimlik ceza olarak öngörüldüğü suçlarda bu cezaya ilişkin gün biriminin alt sınırı, o suç tanımındaki hapis cezasının alt sınırından az; üst sınırı da, hapis cezasının üst sınırından fazla olamaz.”

b) 73 üncü maddesinin başlığında yer alan “uzlaşma” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

c) 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kasten yaralama suçunun;

a) Üstsoya, altsoya, eşe veya kardeşe karşı,

b) Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı,

c) Kişinin yerine getirdiği kamu görevi nedeniyle,

d) Kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuz kötüye kullanılmak suretiyle,

e) Silâhla,

işlenmesi hâlinde, verilecek ceza üçte birinden yarısına kadar artırılır. Ancak, bu fıkradaki birden fazla nitelikli unsurun birlikte gerçekleşmesi halinde, ceza yarısı oranında artırılır. Bu fıkra hükmünün uygulandığı hallerde, (a) bendi hariç, şikâyet aranmaz.”

ç) 87 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kasten yaralamanın vücutta kemik kırılmasına veya çıkığına neden olması hâlinde, yukarıdaki maddeye göre belirlenen ceza, kırık veya çıkığın hayat fonksiyonlarındaki etkisine göre, yarısına kadar artırılır.”

d) 89 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Taksirle yaralama suçunun soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlıdır. Ancak, birinci fıkra kapsamına giren yaralama hariç, suçun bilinçli taksirle işlenmesi halinde şikâyet aranmaz.”

e) 191 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 191- (1) Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi, bir yıldan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Bu suçtan dolayı açılan davada mahkeme, uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi hakkında, tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine; kullanmamakla birlikte, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi hakkında, denetimli serbestlik tedbirine karar verebilir.

(3) Hakkında tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine karar verilen kişi, belirlenen kurumda uygulanan tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranmakla yükümlüdür. Hakkında denetimli serbestlik tedbirine hükmedilen kişiye rehberlik edecek bir uzman görevlendirilir. Bu uzman, güvenlik tedbirinin uygulama süresince, kişiyi uyuşturucu veya uyarıcı maddenin kullanılmasının etki ve sonuçları hakkında bilgilendirir, kişiye sorumluluk bilincinin gelişmesine yönelik olarak öğütte bulunur ve yol gösterir; kişinin gelişimi ve davranışları hakkında üçer aylık sürelerle rapor düzenleyerek, hâkime verir.

(4) Tedavi süresince devam eden denetimli serbestlik tedbirine, tedavinin sona erdiği tarihten itibaren bir yıl süreyle devam olunur. Denetimli serbestlik tedbirinin uygulanma süresinin uzatılmasına karar verilebilir. Ancak, bu durumda süre üç yıldan fazla olamaz.

(5) Tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranan kişi hakkında açılmış olan davanın düşmesine karar verilir. Aksi takdirde, davaya devam olunarak hüküm verilir.

(6) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, hakkında kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmaktan dolayı cezaya hükmedildikten sonra

da, iki ilâ dördüncü fıkralar hükümlerine göre tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine tâbi tutulur. Ancak, bu durumda, hükmolunan cezanın infazı ertelenir.

(7) Kişinin mahkûm olduğu ceza, tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, infaz edilmiş sayılır; aksi takdirde, derhal infaz edilir."

f) 234 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Kanuni temsilcisinin bilgisi veya rızası dışında evi terk eden çocuğu, rızasıyla da olsa, ailesini veya yetkili makamları durumdan haberdar etmeksizin yanında tutan kişi, şikâyet üzerine, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

(157) 4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "alt ve üst sınırları veya bunlardan birinin gösterildiği veya hiç gösterilmediği veya sabit bir rakam olarak" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

b) 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte," ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

c) 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) 1 Haziran 2005 tarihinden önce yürürlüğe girmiş kanunlarda;

a) Ağır hapis iken, birinci fıkra uyarınca hapse dönüştürülen cezalar, kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir yıl, üst sınır yirmidört yıl olarak,

b) Hapis cezalarında kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir ay, üst sınır beş yıl olarak, uygulanır."

(158) 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanununun;

a) 27 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "ağır hapis veya ağır para cezası" ibaresi, "hapis cezası" şeklinde değiştirilmiştir.

b) 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 32- Bu Kanuna aykırı davranışlara uygulanacak cezalar aşağıda belirtilmiştir:

a) Dernek kurma hakkına sahip olmadıkları halde dernek kuranlar veya derneklere üye olmaları kanunlarla yasaklandığı halde dernek üyesi olanlar ile derneklere üye olması kanunlarla yasaklanmış kişileri bilerek dernek üyeliğine kabul eden veya kaydını silmeyen veya dernek üyesi iken derneklere üye olma hakkını kaybeden kişileri dernek üyeliğinden silmeyen dernek yöneticileri beşyüz Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır.

b) Genel Kurul toplantılarını kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak veya dernek merkezinin bulunduğu veya tüzüğünde belirtilen yer dışında yapan dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Mahkemece, kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak yapılan genel kurul toplantılarının iptaline de karar verilebilir.

c) Yurt dışı yardımı bankalar aracılığıyla almayan dernek yöneticilerine, bu şekilde alınan paranın yüzde beşi oranında idarî para cezası verilir.

d) Derneğe ait tutulması gereken defter veya kayıtları tutmayan dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

e) Genel kurul ve diğer dernek organlarında yapılan seçimler ve oylamalar ile oyların sayım ve dökümüne hile karıştıranlar ve defter veya kayıtları tahrif veya yok edenler veya gizleyenler, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

f) Her ne suretle olursa olsun kendisine tevdi olunan derneğe ait para veya para hükmündeki evrak, senet veya sair malları kendisinin veya başkasının menfaatine olarak sarf veya istihlâk veya reh-

neden veya satan, gizleyen, imha, inkâr, tahrif veya tağyir eden yönetim kurulu başkanı ve üyeleri veya denetçiler ile derneğin diğer personeli Türk Ceza Kanununun güveni kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

g) Yetkili mercilerin izni olmaksızın yabancı derneklerin Türkiye'de temsilciliklerini veya şubelerini açanlar, faaliyetlerini yürütenler, bu derneklerle işbirliğinde bulunanlar veya bu dernekleri üye kabul edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve izinsiz açılan şube veya temsilciliğin de kapatılmasına karar verilir.

h) 16 ncı maddede belirtilen bildirim yükümlülüğünü yerine getirmeyen basımevi yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ı) 17 nci maddede yer alan zorunluluğa uymayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

j) 19 uncu maddede belirtilen beyannameyi bilerek gerçeğe aykırı olarak verenler yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

k) 9 ve 19 uncu maddelerin üçüncü fıkralarındaki zorunluluğa uymayanlara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

l) 21, 22, 23 ve 24 üncü maddelerde belirtilen bildirim yükümlülüğünü, 19 uncu maddede belirtilen beyanname verme yükümlülüğünü yerine getirmeyen dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

m) 26 ncı maddede belirtilen tesisleri izinsiz açan dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir ve tesisin kapatılmasına da karar verilebilir.

n) 29 uncu maddede belirtilen yasaklara, yazılı olarak uyarılmalarına rağmen, aykırı hareket eden dernek yöneticileri, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır ve derneğin feshine de karar verilir.

o) 30 uncu maddenin (a) bendinde belirtilen yasağa aykırı hareket eden dernek yöneticileri elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır. Aynı maddenin (c) bendine aykırı faaliyette bulunan dernek yöneticileri, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, bir yıldan az olmamak üzere hapis cezası ile cezalandırılır ve tesisin kapatılmasına da karar verilir.

p) 30 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen kurulması yasak dernekleri kuranlar ile bu bende aykırı harekette bulunan dernek yöneticileri fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır ve derneğin feshine de karar verilir.

r) 31 inci maddede öngörülen zorunluluğa uymayanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

c) 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mülkî idare amiri tarafından verilir."

(159) 1/12/2004 tarihli ve 5262 sayılı Organik Tarım Kanununun;

a) 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Bu Kanun hükümlerine uymayanlara uygulanacak cezaî hükümler aşağıda belirtilmiştir:

a) 5 inci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) 5 inci maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket ettiği tespit edilenlere, ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, yetki ve izin belgeleri iptal edilir. Başka ad ve unvan altında olsa dahi, bu Kanun kapsamında çalışmalarına izin verilmez.

c) 5 inci maddenin dördüncü fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve kendilerine bir daha çalışma izni verilmez.

d) 5 inci maddenin beşinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, çalışma izinleri iptal edilir.

e) 5 inci maddenin altıncı fıkrasına aykırı hareket eden kuruluşlara, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve çalışma izinleri iptal edilir.

f) 5 inci maddenin yedinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

g) 6 ncı maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

h) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ı) 8 inci maddeye aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık etiket bilgilerinden kaynaklanıyorsa, etiket bilgileri düzeltilinceye kadar ürüne el konulur ve yukarıdaki para cezası uygulanıp ürün piyasadan toplattırılır. Toplatma masrafları müteşebbisten tahsil edilir.

j) 9 uncu maddenin birinci fıkrası ile 10 uncu maddeye aykırı hareket edenlere, otuzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

k) Bu Kanuna göre denetimleri engelleyen kişi ve kuruluşlara, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

b) 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları, Bakanlık veya mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

(160) 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun;

a) 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- (1) Duruşmada suçun hukuki niteliğinin değiştiğinden bahisle görevsizlik kararı verilerek dosya alt dereceli mahkemeye gönderilemez.”

b) 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine, (5) numaralı alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bent numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“6. Nitelikli hırsızlık, yağma ve nitelikli yağma (madde 142, 148, 149)”

c) 146 ncı maddesinin başlığı “Zorla getirme” şeklinde; birinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(1) Hakkında tutuklama kararı verilmesi veya yakalama emri düzenlenmesi için yeterli nedenler bulunan veya 145 inci maddeye göre çağrıldığı halde gelmeyen şüpheli veya sanığın zorla getirilmesine karar verilebilir.”

“(4) Zorla getirme kararı ile çağrılan şüpheli veya sanık derhâl, olanak bulunmadığında yol süresi hariç en geç yirmidört saat içinde çağıran hâkimin, mahkemenin veya Cumhuriyet savcısının önüne götürülür ve sorguya çekilir veya ifadesi alınır.

(5) Zorla getirme, bunun için haklı görülecek bir zamanda başlar ve hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından, sorguya çekilmenin veya ifade almanın sonuna kadar devam eder.”

“(7) Çağrıya rağmen gelmeyen tanık, bilirkişi, mağdur ve şikayetçi ile ilgili olarak da zorla getirme kararı verilebilir.”

ç) 150 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 150- (1) Şüpheli veya sanık, müdafi seçebilmek için malî imkânlardan yoksun bulunuyorsa, istemi hâlinde bir müdafi görevlendirilir.

(2) Müdafii bulunmayan şüpheli veya sanık; çocuk, akıl hastası veya sağır ve dilsiz ise, istemi aranmaksızın bir müdafi görevlendirilir.

(3) Alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada ikinci fıkra hükmü uygulanır.

(4) Zorunlu müdafilikle ilgili diğer hususlar, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

d) 171 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"MADDE 171- (1) Cezayı kaldıran şahsî sebep olarak etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasını gerektiren koşulların ya da şahsî cezasızlık sebebinin varlığı halinde, Cumhuriyet savcısı kovuşturmaya yer olmadığı kararı verebilir.

(2) Cumhuriyet savcısı,

a) Uzlaşma kapsamına giren,

b) Üst sınırı iki yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren,

Suçlardan dolayı, yeterli şüphenin varlığına rağmen, kamu davasının açılmasının beş yıl süreyle ertelenmesine karar verebilir. Suçtan zarar gören, bu karara 173 üncü madde hükümlerine göre itiraz edebilir.

(3) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine karar verilebilmesi için, uzlaşmaya ilişkin hükümler saklı kalmak üzere;

a) Şüphelinin daha önce kasıtlı bir suçtan dolayı hapis cezası ile mahkûm olmamış bulunması,

b) Yapılan soruşturmanın, kamu davası açılmasının ertelenmesi hâlinde şüphelinin suç işlemekten çekineceği kanaatini vermesi,

c) Kamu davası açılmasının ertelenmesinin, şüpheli ve toplum açısından kamu davası açılmasından daha yararlı olması,

d) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesi,

Koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekir.

(4) Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmediği takdirde, kovuşturmaya yer olmadığına karar verilir. Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmesi hâlinde kamu davası açılır. Erteleme süresince zamanaşımı işlemez.

(5) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin kararlar, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(6) Bu maddenin kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin hükümleri, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmaz."

e) 231 inci maddesinin başlığı "Hükmün açıklanması ve hükmün açıklanmasının geri bırakılması" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir:

"(5) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukuki sonuç doğurmamasını ifade etmektedir.

(6) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesi,

gerekir.

(7) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası ertelenemez ve kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde, sanık, beş yıl süreyle denetimli serbestlik tedbirine tâbi tutulur. Bu süre içinde, sanığın;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması halinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması halinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine

Karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur.

(9) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen koşulu derhal yerine getiremediği takdirde; sanık hakkında mağdura veya kamuya verdiği zararı denetim süresince aylık taksitler halinde ödemek suretiyle tamamen gidermesi koşuluyla da hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

(10) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve yükümlülüklere uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

(11) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya yükümlülüklerine aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri denetim süresi içinde yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine, hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine ya da seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir.

(12) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına itiraz edilebilir.

(13) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(14) Bu maddenin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümleri, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmaz.”

f) 253 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 253- (1) Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaştırılması yoluna gidilebilir:

a) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlar,

b) Şikayete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan;

1. Taksirle öldürme (madde 85),
2. Kasten yaralama (madde 86, 87, 88),
3. Taksirle yaralama (madde 89),
4. Tehdit (madde 106, fıkra 1),
5. Konut dokunulmazlığının ihlali (madde 116),
6. Haksız arama (madde 120),
7. Kişisel verilerin kaydedilmesi (madde 135, 137),
8. Verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme (madde 136, 137),
9. Hakkı olmayan yere tecavüz (madde 154),

10. Kötü muamele (madde 232),

11. Aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihlâli (Madde 233),

12. Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması (madde 234),

13. Ticari sır, bankacılık sırrı veya müşteri sırrı niteliğindeki bilgi veya belgelerin açıklanması (dördüncü fıkra hariç, madde 239),

14. Bilişim sistemine girme (madde 243),

15. Sistemi engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme (madde 244),

16. Kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf (madde 261),

suçları.

(2) Soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olanlar hariç olmak üzere; diğer kanunlarda yer alan suçlarla ilgili olarak uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, kanunda açık hüküm bulunması gerekir.

(3) Etkin pişmanlık hükümlerine yer verilen suçlar ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, soruşturması ve kovuşturması şikayete bağlı olsa bile, uzlaştırma yoluna gidilemez.

(4) Soruşturma konusu suçun uzlaşmaya tâbi olması halinde, Cumhuriyet savcısı, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunur. Şüphelinin, mağdurun veya suçtan zarar görenin temyiz kudretine sahip olmaması halinde, uzlaşma teklifi kanuni temsilcisine yapılır.

(5) Adresinin belirlenememesi veya yurt dışında olması dolayısıyla ya da başka bir nedenle mağdur veya suçtan zarar görene ya da bunların veya şüphelinin kanuni temsilcisine ulaşılamaması halinde, uzlaştırma yoluna gidilmeksizin soruşturma sonuçlandırılır.

(6) Uzlaşma teklifinde bulunulması halinde, kişiye uzlaşmanın mahiyeti ve uzlaşmayı kabul veya reddetmesinin hukuki sonuçları anlatılır.

(7) Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, kendisine uzlaşma teklifinde bulunulduktan itibaren en geç üç gün içinde kararını Cumhuriyet savcısına bildirmediği takdirde, kendisinin teklifi reddettiği kabul edilir. Birden fazla kişinin mağduriyetine veya zarar görmesine sebebiyet veren bir suçtan dolayı uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, mağdur veya suçtan zarar görenlerin hepsinin uzlaşmayı kabul etmesi gerekir.

(8) Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifinin kabul edilmesi, soruşturma konusu suça ilişkin delillerin toplanmasına engel değildir.

(9) Şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşma teklifini kabul etmesi halinde, Cumhuriyet savcısı uzlaştırmayı kendisi gerçekleştirebileceği gibi, uzlaştırmacı olarak avukat görevlendirilmesini barodan isteyebilir veya kamu görevlileri ya da toplumda saygınlığı olan kişiler arasından uzlaştırmacı görevlendirebilir.

(10) Bu Kanunda belirlenen hâkimin davaya bakamayacağı haller ile reddi sebepleri, uzlaştırmacı görevlendirilmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulur.

(11) Görevlendirilen uzlaştırmacıya soruşturma dosyasında yer alan ve Cumhuriyet savcısınca uygun görülen belgelerin birer örneği verilir. Cumhuriyet savcısı uzlaştırmacıya, kendisine soruşturmanın gizliliği ilkesine uygun davranmakla yükümlü olduğunu hatırlatır.

(12) Uzlaştırmacı, dosya içindeki belgelerin birer örneği kendisine verildikten itibaren en geç onbeş gün içinde uzlaştırma işlemlerini sonuçlandırır. Cumhuriyet savcısı bir defaya mahsus olmak üzere bu süreyi beş gün daha uzatabilir.

(13) Uzlaştırma müzakereleri gizli olarak yürütülür. Uzlaştırma müzakerelerine şüpheli, mağdur, suçtan zarar gören, kanuni temsilci, müdafi ve vekil katılabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenin kendisi veya kanuni temsilcisi ya da vekilinin müzakerelere katılmaktan imtina etmesi halinde, uzlaşmayı kabul etmemiş sayılır.

(14) Her bir müzakereye ilişkin olarak bir tutanak düzenlenerek, müzakereye katılan kişiler tarafından imzalanır. Uzlaştırmacı, müzakereler sırasında izlenmesi gereken yöntemle ilgili olarak Cumhuriyet savcısıyla görüşebilir; Cumhuriyet savcısı, uzlaştırmacıya talimatlar verebilir.

(15) Uzlaştırma müzakereleri sonucunda uzlaştırmacı bir rapor hazırlayarak, tutanaklar ve kendisine verilen belge örnekleri ile birlikte Cumhuriyet savcısına verir. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, rapor içeriğinde, tarafların ne suretle uzlaştığı ayrıntılı olarak açıklanır.

(16) Uzlaşma sonucunda şüphelinin edimini def'aten yerine getirmesi halinde, hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzetmesi halinde, 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, şüpheli hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilir. Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararından sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, 171 inci maddenin dördüncü fıkrasındaki şart aranmaksızın, kamu davası açılır. Uzlaşmanın sağlanması halinde, soruşturma konusu suç nedeniyle tazminat davası açılamaz, açılmış olan davadan feragat edilmiş sayılır.

(17) Uzlaşmanın gerçekleşmemesi halinde, rapor içeriğinde, uzlaşmayı kabul etmeyen tarafın gerekçeleri açıklanır.

(18) Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde; 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilir.

(19) Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen şüphelinin kabul etmemesi halinde; 171 inci maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, şüpheli hakkında soruşturma konusu suçla ilgili olarak kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilmez.

(20) Uzlaştırma müzakereleri sırasında yapılan açıklamalar, bu açıklamalara ilişkin tutanaklar, herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamaz.

(21) Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenden birine ilk uzlaşma teklifinde bulunulduğu tarihten itibaren uzlaştırma girişiminin sonuçsuz kaldığı ve en geç, uzlaştırmacının raporunu düzenleyerek Cumhuriyet savcısına verdiği tarihe kadar dava zamanaşımı ile kovuşturma koşulu olan dava süresi işlemez.

(22) Uzlaştırma giderleri, yargılama giderlerinden sayılır. Uzlaşma nedeniyle kovuşturmaya yer olmadığı kararının verilmiş olması halinde, bu giderlerin şüpheliden tahsiline kararda yer verilir.

(23) Uzlaştırmanın uygulanmasına ilişkin diğer hususlar, yönetmelikle düzenlenir."

g) 254 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"MADDE 254- (1) Kamu davası açıldıktan sonra kovuşturma konusu suçun uzlaşma kapsamında olduğunun anlaşılması halinde, uzlaştırma işlemleri 253 üncü maddede belirtilen usule göre, mahkeme tarafından yapılır.

(2) Uzlaşma gerçekleştiği takdirde, mahkeme, uzlaşma sonucunda sanığın edimini def'aten yerine getirmesi halinde, davanın düşmesine karar verir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzetmesi halinde; sanık hakkında, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilir. Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildikten sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, mahkeme tarafından, 231 inci maddenin onuncu fıkrasındaki şartlar aranmaksızın, hüküm açıklanır.

(3) Uzlaşma gerçekleşmediği takdirde, mahkeme; mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmemesi halinde, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, uzlaşmayı kabul eden sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar ve-

rebilir. Mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşmayı kabul etmesine rağmen sanığın kabul etmemesi halinde, 231 inci maddedeki şartlar gerçekleşmiş olsa bile, sanık hakkında kovuşturma konusu suçla ilgili olarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmez.”

(161) 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 107 nci maddesinin beşinci fıkrasındaki “onsekiz” ibaresi, “onbeş” olarak değiştirilmiştir.

(162) 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununun;

a) 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olanlar lisanslı depo işletemezler, bunlara ortak olamazlar, yönetici ve denetçi görevlerinde bulunamazlar.”

b) 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Fon, lisanslı depo işletmeleri, yetkili sınıflandırıcılar ve bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililerin malikleri, yöneticileri, denetçileri ve personeli kendi kusurlarından ileri gelen zararlardan dolayı Fon, lisanslı depo işletmeleri, yetkili sınıflandırıcılar ve bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililerle birlikte sorumludur.

Fon, lisanslı depo işletmeleri ve yetkili sınıflandırıcıların yöneticileri, denetçileri ve personeli ile bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililer; bunların işlem ve faaliyetlerine, ürün ve ürün senetlerine, para ve mallarına, evrak, rapor, hesap, kayıt ve defterlerine ve diğer başka belgelere ilişkin işledikleri suçlardan dolayı ceza sorumluluğu bakımından kamu görevlisi sayılırlar. Bunlar tarafından düzenlenen evraklar, Türk Ceza Kanununun tatbiki bakımından resmî evrak olarak kabul edilir.

Ayrıca aşağıdaki fiil ve hareketlere ilişkin daha ağır bir ceza hükmü öngörülmemişse;

a) 23 üncü maddede belirtilen ve tutmakla yükümlü olunan kayıt ve defterleri hiç veya doğru ve düzgün şekilde tutmayan ya da noter tasdikini yaptırmayan veya defter ve belgelerin saklama süresine uymayan lisanslı depo işletmesi yöneticileri hakkında Türk Ticaret Kanununun 67 nci maddesinde öngörülen cezalar tatbik olunur.

b) Lisanslı depoculuk ücret tarifesinde belirlenenin üzerinde ücret talep ve tahsil eden, 35 inci madde hükmüne aykırı hareket eden, ürün senedinin ilgili yönetmeliğinde düzenlenen içerik, şekil ve muhafaza şartlarına uymayan lisanslı depo işletmesinin yönetici ve personeli ile diğer ilgililerine mahallî mülkî amir tarafından beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

c) 17 nci maddenin birinci fıkrası, 21 inci maddenin birinci fıkrası, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ve son fıkrası, 32 nci madde hükümlerine aykırı hareket eden lisanslı depo yönetici ve personeline mahallî mülkî amir tarafından beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

d) Kasıtlı olarak hatalı numune alan veya alınan numuneyi kasıtlı olarak tahrip eden veya ürünü temsil etme niteliğini bozan veya bu Kanun kapsamında depolanan veya depolanacak olan herhangi bir tarım ürününü kasten gerçeğe aykırı şekilde tartan, derecelendiren, sınıflandıran ya da hukuken geçerli bir mazereti olmadıkça lisanslı depo işletmesi ile borsa arasında imzalanan ve Bakanlıkça onaylanan sözleşmeye uygun hareket etmeyen, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (f) ve (h) bentleri, 28 inci maddenin birinci fıkrası, 29 uncu maddenin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hare-

ket edenlere mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

e) Bu Kanuna uygun olarak verilen bir lisansı, tahrif, taklit veya yanlış olarak temsil eden, üzerinde değişiklik veya sahtecilik yapan ya da Kanunen yetkisi olmaksızın lisans veya ürün senedini kredi veya herhangi bir şekilde menfaat temini amacıyla düzenleyen veya kullanan, kendine menfaat sağlamak amacıyla depolama hizmetlerini Kanuna uygun olarak yerine getirmeyen, 8 inci maddenin birinci fıkrası, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (e) bendi ve 33 üncü madde hükümlerine aykırı davranan kişiler, Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerine göre cezalandırılır.

Bu madde kapsamında işlenen fiillerin neticesinde oluşan zararların herhangi bir şekilde tazmin edilmemiş olması halinde genel hükümlere göre tazmin ettirilir.”

(163) 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun;

a) 51 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıda belirtilen usul ve esaslara aykırı olarak borçlanan il özel idaresi sorumluları hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi hükümleri uygulanır.”

b) 55 inci maddesinin başlığı “İdarî yaptırımlar” şeklinde ve bir ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İl özel idaresinin görev ve yetki alanına giren konularda, kanunların verdiği yetkiye dayanarak il genel meclisi tarafından alınan ve usulüne uygun olarak ilân edilen kararlara aykırı davrananlara; fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, bu tüzel kişiye verilecek idarî para cezası bir kat artırılır.

Birinci fıkrada belirtilen fiillerin yeme, içme, eğlenme, dinlenme, yatma, bakım ve temizlenme gibi ihtiyaçlarla ilgili ticaret, sanat ve meslekleri yapanlar tarafından işlenmesi durumunda, ayrıca üç günden yedi güne kadar işyerinin kapatılmasına karar verilir.”

c) 56 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî yaptırım kararı verme yetkisi

MADDE 56- 55 inci maddede öngörülen idarî yaptırımlara il encümeni tarafından karar verilir. Ancak vali veya kaymakam, fiilin işlendiğini tespit ettirdiğinde, yüz Türk Lirası idarî para cezasına ve üç güne kadar işyerinin kapatılmasına karar verebilir.”

ç) 60 ıncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İşyeri kapatma yaptırımın uygulanması

MADDE 60- İşyeri kapatma yaptırımı, yaptırım süresince işyerinin mühürlenmesi suretiyle uygulanır.”

(164) 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun;

a) 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bu Kanuna göre idarî para cezalarının veya idarî yaptırımların uygulanması, bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen ceza ve tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre;

a) Aşağıdaki hâllerde sorumlulara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın lisansa tâbi faaliyetlerin yapılması.

2) 4 üncü maddenin son fıkrasının ihlâli.

3) 10 uncu madde gereği Kurum tarafından yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellenmeye teşebbüs edilmesi.

4) 12 ve 13 üncü madde hükümlerinin ihlâli.

b) Aşağıdaki hâllerde sorumlulara ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) 5, 6 ve 7 nci madde hükümlerinin ihlâli.

2) Lisans almaksızın hak konusu yapılan tesislerin yapımına ve/veya işletimine başlanması ile bunlar üzerinde tasarruf hakkı doğuracak işlemlerin yapılması.

3) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) Son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin ihlâli.

c) 9, 14 ve 15 inci madde hükümlerinin ihlâli hâlinde sorumlulara ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ç) 8 inci maddenin dördüncü fıkrasının (6) numaralı bendinin ihlâli hâlinde bayilere yüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Ancak tüpün sisteme bağlantısının kullanıcı tarafından yapıldığının kanıtlanması durumunda tüp bayii ve dağıtıcı şirketlere hukukî ve cezaî sorumluluk yüklenmez.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklere uymayanlara Kurumca bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Cezalar tahsil edilinceye kadar mahkeme kararı ile ilgililerin varlıklarına tedbir konulabilir. Tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hâle getirilinceye kadar mühürlenir.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrarı hâlinde, cezalar iki kat olarak uygulanır.

İdarî para cezalarında tüzel kişilerin sorumluluğu 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 65 inci maddesine göre tayin olunur.”

b) 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Lisans iptaline veya mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin yetkilileri hakkında Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

c) 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kurulun idarî para cezası dışındaki kararlarına karşı açılacak davalar ilk derece mahkemesi olarak Danıştay’da görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

(165) 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun;

a) 8 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“(2) Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce ilk derece mahkemelerince karar verilmiş olup, temyiz edilmekle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiş bulunan dava dosyaları, yeni kanunların lehe hükümler içerip içermediği yönünde değerlendirme yapılmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca ilgili mahkemesine iade edilemez. Ancak, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından lehe kanun uygulaması bağlamında yeniden değerlendirilmek üzere daha önce iade edilmiş olan dosyalarda, mahkemesince yapılan değerlendirmede yeni kanunların lehe düzenleme içerdiği sonucuna varılması halinde; önceki hüküm ortadan kaldırılarak, yeni bir hüküm kurulur. Yeni kanunların lehe düzenleme içermediği sonucuna varılması halinde ise; dosya, ilgili ceza dairesinde gerekli temyiz incelemesine tâbi tutulmak üzere re’sen Yargıtaya gönderilir.”

b) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi “Bu ücret, yargılama giderlerinden sayılır.” şeklinde ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtıma ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin denetlenmesine ilişkin esas ve usuller, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenir.”

(166) 24/3/2005 tarihli ve 5324 sayılı Kozmetik Kanununun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Bu Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yükümlülüklerinden herhangi birini ihlal eden üreticiye yirmibin Türk Lirası,

b) 4 üncü maddesinin;

1) (a) bendinde belirtilen yasaklardan herhangi birine uymayan üreticiye yirmibin Türk Lirası,

2) (b) bendinde belirtilen personeli istihdam etmeyen ve (c) bendi uyarınca bildirimde bulunmayan üreticiye onbin Türk Lirası,

3) (d) bendine aykırı hareket eden kozmetik ürünün üreticisine ellibin Türk Lirası,

4) (e) bendine göre muhtevasında hiç bulunmaması gereken maddeler içeren kozmetik ürünleri piyasaya arz eden üreticiye yirmibin Türk Lirası, muhtevasında belirli limit ve şartların dışında maddeler içeren kozmetik ürünleri piyasaya arz eden üreticiye onbeşbin Türk Lirası,

5) (g) bendinde belirtilen yükümlülüğü ihlâl eden üreticiye yirmibin Türk Lirası,

idarî para cezası Sağlık Bakanlığınca verilir.

Bu Kanuna göre idarî para cezasını gerektiren fiilin tekrarı hâlinde idarî para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu maddeye göre idarî para cezası verilmiş olması, ihlâl edilen yükümlülüğün niteliğine göre gereken diğer idarî tedbirlerin ve müeyyidelerin uygulanmasına engel olmaz.”

(167) 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun;

a) 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır.”

b) 17 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen idarî para cezası, Devlet Hazinesine; belediyelerce verilen idarî para cezası ilgili belediye bütçesine tahsil edilir. Kişinin ekonomik durumunun müsait olmaması halinde, nispî nitelikteki idarî para cezasının, ilk taksitinin peşin ödenmesi koşuluyla, bir yıl içinde ve dört eşit taksit halinde ödenmesine karar verilebilir. Taksitlerin zamanında ve tam olarak ödenmemesi halinde, idarî para cezasının kalan kısmının tamamı tahsil edilir.

(4) Kesinleşen karar, derhal tahsil için mahallin en büyük mal memuruna veya belediyelerde belediye saymanına verilir. İdarî para cezası, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir. Belediyeler dışındaki kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilip de tahsil edilen idarî para cezasının kanunla belirlenen bir oranı, ilgili kamu kurum ve kuruluşunun hesabına aktarılır.”

c) 27 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) İdarî yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde, bu karara karşı ancak itiraz yoluna gidilebilir.

(6) Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir.

(7) Kovuşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; fiilin suç oluşturmaması nedeniyle verilen beraat kararına karşı kanun yoluna gidildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı itiraz da bu kanun yolu merciinde incelenir.

(8) İdarî yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idarî yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idarî yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idarî yargı merciinde görülür.”

ç) 28 inci maddesine sekizinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve fıkra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(9) İdarî para cezasının alt ve üst sınırının kanunda gösterildiği kabahatler dolayısıyla verilmiş idarî para cezasına karşı başvuruda bulunulması halinde, mahkeme idarî para cezasının miktarında değişiklik yaparak da başvurunun kabulüne karar verebilir.”

d) Geçici 1 inci maddesinde yer alan “Bu Kanunda” ibaresinden sonra gelmek üzere, “ve 1 Haziran 2005 tarihinden sonra yürürlüğe giren diğer kanunlardaki idarî para cezaları ile ilgili olarak” ibaresi eklenmiştir.

(168) 25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere, aşağıdaki 13/A maddesi eklenmiştir.

“Yasaklanmış hakların geri verilmesi

MADDE 13/A- (1) 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu dışındaki kanunların belli bir suçtan dolayı veya belli bir cezaya mahkûmiyete bağladığı hak yoksunluklarının giderilebilmesi için, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilir. Bunun için;

a) Mahkûm olunan cezanın infazının tamamlandığı tarihten itibaren beş yıllık bir sürenin geçmiş olması,

b) Kişinin bu süre zarfında yeni bir suç işlememiş olması ve dürüst bir insan olarak hayatını sürdürdüğü hususunda mahkemede bir kanaat oluşması,

gerekir.

(2) Mahkûm olunan cezanın infazına genel af veya etkin pişmanlık dışında başka bir hukuki nedenle son verilmiş olması halinde, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilmesi için, hükmün kesinleştiği tarihten itibaren mahkûm olunan cezaya tekabül eden ceza zamanaşımı süresi kadar bir sürenin geçmesi gerekir.

(3) Yasaklanmış hakların geri verilmesi için, hükümlünün veya vekilinin talebi üzerine, hükmü veren mahkemenin veya hükümlünün ikametgahının bulunduğu yerdeki aynı derecedeki mahkemenin karar vermesi gerekir.

(4) Mahkeme bu hususiaki kararını, dosya üzerinde inceleme yaparak ya da Cumhuriyet savcısını ve hükümlüyü dinlemek suretiyle verebilir.

(5) Yasaklanmış hakların geri verilmesi talebi üzerine mahkemenin verdiği karara karşı, hükümle ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen kanun yoluna başvurulabilir.

(6) Yasaklanmış hakların geri verilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde, adlî sicil arşivine kaydedilir.

(7) Yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna başvurulması nedeniyle oluşan bütün masraflar hükümlü tarafından karşılanır.”

(169) 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun;

a) 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- (1) Çocuğun işlediği üst sınırı üç yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı Ceza Muhakemesi Kanunundaki diğer koşulların varlığı halinde; kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından erteleme süresi üç yıldır. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanununun 171 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (d) bendindeki koşul çocuğun ailesinin veya kendisinin ekonomik durumunun elverişli olmaması hâlinde aranmayabilir.”

b) 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 23- (1) Çocuğa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza üç yıl veya daha az süreli hapis ya da adlî para cezası ise, Ceza Muhakemesi Kanunundaki diğer koşulların varlığı halinde, mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından denetim süresi üç yıldır. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanununun 231 inci maddesinin altıncı fıkrasının (c) bendindeki koşul, çocuğun ailesinin veya kendisinin ekonomik durumunun elverişli olmaması hâlinde aranmayabilir.”

c) 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 24- (1) Suça sürüklenen çocuklara yüklenen suçlarla ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununun uzlaşmaya ilişkin hükümleri uygulanır.”

(170) 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Bu Kanunda yazılı olan idarî cezalar mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 2- (1) Aşağıdaki kanun hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

a) 30 Mayıs 1283; 8 Sefer 1284 tarihli Demiryollarının Usulü Zabıtasına Dair Nizamname,

b) 1 Şubat 1329; 18 Rebiülevvel 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 34 ve 36 ncı maddeleri,

c) 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Kanunun 14, 15 ve 16 ncı maddeleri,

ç) 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Kanunun 422 ve 454 üncü maddeleri,

d) 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Kanunun 80 ve ek 9 uncu maddeleri,

e) 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi,

f) 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunun 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, ek 1 ve ek 2 nci maddeleri,

g) 10/6/1930 tarihli ve 1705 sayılı Kanunun 7 nci maddesi,

ğ) 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi,

h) 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Kanunun 27 ve 29 uncu maddeleri,

ı) 27/1/1936 tarihli ve 2903 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası,

i) 19/4/1937 tarihli ve 3153 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi,

j) 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Kanunun 17 ve 23 üncü maddeleri,

k) 16/7/1943 tarihli ve 4473 sayılı Kanunun 37 ve 42 nci maddeleri,

l) 7/8/1944 tarihli ve 4654 sayılı Kanunun 11 inci maddesi,

m) 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin (C) ve (E) fıkraları ile 14 ve 45 inci maddeleri,

n) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin iki ve beşinci fıkraları,

o) 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Kanunun 57 ve 58 inci maddeleri ile 61 inci maddesinin üçüncü fıkrası,

ö) 15/7/1950 tarihli ve 5683 sayılı Kanunun 27 nci maddesi,

p) 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Kanunun 73, 74 ve 79 uncu maddeleri,

r) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi,

s) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin ikinci fıkrası,

ş) 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Kanunun 69 ve 73 üncü maddeleri,

t) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Kanunun 80 ve ek 7 nci maddeleri,

u) 9/6/1958 tarihli ve 7126 sayılı Kanunun 58 inci maddesi,

ü) 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Kanunun 57 nci maddesi,

v) 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Kanunun 48 ve 49 uncu maddeleri,

y) 4/1/1960 tarihli ve 7402 sayılı Kanunun 21 inci maddesi,

z) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Kanunun 371 inci maddesinin ikinci fıkrası,

aa) 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin beşinci fıkrası,

bb) 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Kanunun 139 ve 178 inci maddeleri,

cc) 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Kanunun 38 inci maddesi,

çç) 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrası,

dd) 13/12/1968 tarihli ve 1072 sayılı Kanunun 3 ve 4 üncü maddeleri,

ee) 19/3/1969 tarihli 1136 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası,

ff) 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Kanunun 159 uncu maddesinin (III) numaralı fıkrası,

gg) 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Kanunun 31 inci maddesi,

ğğ) 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Kanunun 35 inci maddesi,

hh) 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Kanunun 81 inci maddesi,

ıı) 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Kanunun 35 inci maddesi,

ii) 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Kanunun 142, 144 ve 145 inci maddeleri,

jj) 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi,

kk) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri,

ll) 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin dört, beş ve altıncı fıkraları,

mm) 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin beşinci fıkrası ile ek 2 nci maddesi,

nn) 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi,

oo) 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrası,

öö) 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedi ilâ onikinci fıkraları,

pp) 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrası ve 11 inci maddesinin dokuz ve onbirinci fıkraları,

rr) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi,

ss) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı Kanunun 108 inci maddesinin ikinci fıkrası,

şş) 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kanunun 27 ve 31 inci maddeleri ile 30 uncu maddesinin iki ve üçüncü fıkraları,

tt) 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Kanunun 28 ve 29 uncu maddeleri,

uu) 8/1/2004 tarihli ve 5042 sayılı Kanunun 67 nci maddesi,

üü) 22/4/2004 tarihli ve 5147 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi,

vv) 28/4/2004 tarihli ve 5149 sayılı Kanunun 27, 28 inci maddesinin ikinci fıkrası ve 29 uncu maddesi,

yy) 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ve 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi,

zz) 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi,

aaa) 24/6/2004 tarihli ve 5199 sayılı Kanunun 26 ve 29 uncu maddeleri,

bbb) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin sekizinci fıkrası,

ccc) 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası ve 33 üncü maddesinin dört ve beşinci fıkraları,

çççç) 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay ilgili ceza dairesinde bulunan dosyalar hakkında bu Kanunun lehe hükümlerinin derhal uygulanabileceği hallerde dosya esastan incelenmek, acele işlerden sayılmak ve Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesi dikkate alınmak suretiyle karar verilir.

Bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş ve infaz edilmekte olan mahkûmiyet kararları hakkında, lehe kanun hükümleri, hükmü veren mahkemece 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 98 ilâ 101 inci maddeleri dikkate alınmak suretiyle dosya üzerinden incelenmek suretiyle belirlenir. Ancak, hükmün konusunun herhangi bir inceleme, araştırma, delil tartışması ve takdir hakkının kullanılmasını gerektirmesi halinde inceleme, duruşma açılmak suretiyle yapılabilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesin hükümle sonuçlanmış olan davalarda lehe hükmün belirlenmesi ve uygulanması amacıyla, yapılan yargılama bakımından dava zamanaşımı hükümleri uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kovuşturma evresinde bulunan dava dosyaları hakkında:

a) Mahkemenin görevli olmaması hâlinde, dosya üzerinde yapılacak inceleme sonucunda verilecek görevsizlik kararıyla dosya, görevli mahkemeye gönderilir.

b) Daha önce soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yapılmış olan işlem ve kararlar hukukî geçerliliklerini sürdürürler.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun hükümlerine göre suç karşılığı uygulanan yaptırımı idarî yaptırıma dönüşen fiiller nedeniyle;

a) Soruşturma evresinde Cumhuriyet başsavcılığınca,

b) Kovuşturma evresinde mahkemece,

idarî yaptırım kararı verilir.

Birinci fıkra kapsamına giren fiillerden, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunan işlerde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, Yargıtayın ilgili dairesinde bulunan işlerde ise ilgili dairece, bu Kanuna göre işlem yapılmak üzere gelişlerindeki usule uygun olarak dava dosyası hükmü veren mahkemeye gönderilir.

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.
MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
A. Gül	*A. Şener*	*M. A. Şahin*
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
B. Atalay	*A. Babacan*	*M. Aydın*
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
N. Çubukçu	*K. Tüzmen*	*C. Çiçek*
Millî Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Maliye Bakanı
M. V. Gönül	*A. Aksu*	*K. Unakıtan*
Millî Eğitim Bakanı V.	Bayındırlık ve İskân Bakanı	Sağlık Bakanı
R. Akdağ	*F. N. Özak*	*R. Akdağ*
Ulaştırma Bakanı	Tarım ve Köyişleri Bakanı	Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı
B. Yıldırım	*M. M. Eker*	*M. Başesgioğlu*
Sanayi ve Ticaret Bakanı	En. ve Tab. Kay. Bakanı	Kültür ve Turizm Bakanı
A. Coşkun	*M. H. Güler*	*A. Koç*
	Çevre ve Orman Bakanı	
	O. Pepe	

ADALET KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

TEMEL CEZA KANUNLARINA UYUM AMACIYLA ÇEŞİTLİ KANUNLARDA, TEMEL CEZA KANUNLARINDA VE DİĞER BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 1 Şubat 1329; 18 Rebiülevvel 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 32 nci maddesinin birinci fıkrasının bağlama cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Mecra dahilinde her ne suretle olursa olsun balık sayhgahı tesis edenler ef'ali mezkûreden tahaddüs edecek zarar ve ziyanı tazminden maada mahallî mülkî amir tarafından ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 2- 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının bağlama cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bilamüsaade mecraların tarafeyn süddelerinde fetha ve mehaz küşat edenler ile süddeler üzerine tarik ihdas eyleyenler tahakkuk edecek zararuziyanın tazmininden maada mahallî mülkî amir tarafından beşyüz Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak, verilen para cezasının miktarı meydana gelen zarar ve ziyandan az olamaz."

MADDE 3- 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Limanlar Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- İşbu Kanun ile ikinci maddede mezkür nizamnamelere muhalif hareket edenlere liman başkanı tarafından beşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 4- 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Hafta Tatili Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 10- Bu Kanunun ahkamına muhalefet eden dükkan ve mağaza ve müessese sahip veya müdürlerine belediye encümeni tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 5- 10/4/1926 tarihli ve 805 sayılı İktisadi Müesseselerde Mecburi Türkçe Kullanılması Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Bu Kanun hükümlerine aykırı hareket eden kişi, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 6- 19/4/1926 tarihli ve 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye (Kabotaj) ve Limanlarla Kara Suları Dahilinde İcrayı San'at ve Ticaret Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- Bu Kanunun 1 inci maddesi hükmüne aykırı olarak Türkiye limanları arasında kabotaj yapan gemilerin kaptanlarına ve yabancılara ait deniz taşıtlarının sahiplerine bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Donatanı yabancı olan gemilerle yabancılara ait sair deniz taşıtları, idarî para cezası tahsil edilinceye kadar elverişli bir limanda masrafları kendisine ait olmak üzere tutulur. Bu Kanunun 2 ve 3 üncü maddelerinde belirtilen yalnızca Türk vatandaşlarına tanınan hakları kullanan yabancılara beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve gemi ve sair deniz taşıtları seferden alıkonulur.

Birinci fıkrada yazılı olan idarî para cezalarına o yerin mülkî amiri, diğer idarî tedbirlere liman başkanı tarafından karar verilir."

MADDE 7- 26/5/1926 tarihli ve 859 sayılı İpek Böceği ve Tohumu Yetiştirilmesi ve Muayene ve Satılması Hakkında Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak tohum üreten, satışa arz eden veya satan kişiye bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, üretilen, satışa arz

edilen veya satılan tohumlara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu madde hükmüne göre, idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir."

MADDE 8- 10/6/1926 tarihli ve 927 sayılı Sıcak ve Soğuk Maden Sularının İstismarı ile Kaplıcalar Tesisatı Hakkında Kanunun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 2- Bu şişelere diğer ticaret ve sanat müesseseleri tarafından imal edilen maddeler konup satılamaz. Bu yasağa aykırı hareket eden kişiye bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, şişelere içindekilerle birlikte elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu fıkra hükmüne göre, idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine belediye sınırları içinde belediye encümeni, belediye sınırları dışında mahallî mülkî amir karar vermeye yetkilidir."

MADDE 9- 2/3/1927 tarihli ve 984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkanlara Mahsus Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Bu Kanunda tasrih edilen kaidelere riayet etmiyen veya memnuiyetlere muhalif hareket eden ecza ticarethaneleri sahip veya müdiri mesulleri ile sanat ve ziraat işlerinde kullanılan zehirli ve müessir maddeler satıcılığı yapanlara, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu maddelerin satışı kamu sağlığı bakımından tehlikeli bir durum oluşturuyorsa, tehlike giderilinceye kadar geçici olarak işletme faaliyetten menedilir."

MADDE 10- 19/3/1927 tarihli ve 992 sayılı Seriri Taharriyat ve Tahlilat Yapılan ve Masli Teamüller Aranılan Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Uzman olup da izinsiz lâboratuvar açanın lâboratuvarı, bu Kanunda yazılı usul uyarınca izin alınıncaya kadar mahallî mülkî amir tarafından kapatılır. Uzman olmayıp da bu çeşit lâboratuvar açanlara veya izinle açmış oldukları lâboratuvarlarını uzman olmayanlara terk edenlere bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve ayrıca lâboratuvar kapatılır."

MADDE 11- 992 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 10- Fenne uygun tahliller yerine getirilmediği ve beyannamesinde belirtilen hükümlere uymadığı veya bu Kanunun 7 nci maddesi uyarınca düzenlenen yönetmeliğe aykırı hareket ettiği belirlenenlere mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, şartlar yerine getirilinceye kadar laboratuvar kapatılır."

MADDE 12- 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 36 ncı maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ret talebinin, kötüniyetle yapıldığının anlaşılması ve esas yönünden kabul edilmemesi hâlinde, talepte bulunanların her birine mahkemece beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

Hâkim hakkında aynı davada aynı tarafça tekrar ileri sürülen ret talebinin reddi hâlinde verilecek idari para cezası, daha önce verilen idari para cezasının iki katından az olamaz."

MADDE 13- 1086 sayılı Kanunun 90 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 90- Islahın davayı uzatmak veya karşı tarafı rahatsız etmek gibi kötüniyetli düşüncelerle yapıldığı deliller veya belirtilerle anlaşılırsa, mahkeme, ıslahı dikkate almadan karar verir. Ayrıca, mahkemece kötüniyetle ıslaha başvurana, karşı tarafın bu yüzden uğradığı bütün zararlarının tazmininin yanı sıra ikiyüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 14- 1086 sayılı Kanunun 113/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 113/A- İhtiyati tedbir kararının uygulanması dolayısıyla verilen emre uymayan veya o yolda alınmış tedbire aykırı davranışta bulunan kimse fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 15- 1086 sayılı Kanunun 149 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kapalı yapılan duruşmalar hakkında Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri uygulanır."

MADDE 16- 1086 sayılı Kanunun 150 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bir kimse, ihtara rağmen mahkemenin düzenini bozar veya mahkeme huzurunda münasip olmayan bir söz söylemeye veya davranışta bulunmaya devam ederse derhâl yakalanması emredilerek hakkında dört güne kadar disiplin hapsi uygulanır. Ancak, avukatlar ve çocuklar hakkında disiplin hapsi uygulanmaz."

"Mahkemenin düzenini bozan fiilin veya mahkeme huzurunda söylenen sözün suç oluşturması halinde, durum bir tutanakla Cumhuriyet başsavcılığına bildirilir ve gerekiyorsa fiili işleyenin yakalanması emredilerek Cumhuriyet başsavcılığında hazır bulundurulması sağlanır. Ancak bu durum üçüncü fıkra hükmüne göre disiplin hapsi uygulanmasını engellemez."

MADDE 17- 1086 sayılı Kanunun 253 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 253- Usulüne uygun olarak çağrılıp da mazeretini bildirmeksizin gelmeyen tanıklar zorla getirilir ve gelmemelerinin sebep olduğu giderler takdir edilerek, kamu alacaklarının tahsili usulüne göre ödettirilir. Zorla getirilen tanık evvelce gelmemesini haklı gösterecek sebepleri sonradan bildirirse aleyhine hükmedilen giderler kaldırılır."

MADDE 18- 1086 sayılı Kanunun 271 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 271- Tanık, kanuni bir sebep göstermeden veya göstermiş olduğu sebep mahkemece kabul edilmemesine rağmen tanıklık yapmaktan çekinir, kendisine sorulan sorulara cevap vermekten kaçınır ya da yemin etmemekte direnirse, bu yüzden doğan giderler takdir edilerek, hakkında kamu alacaklarının tahsili usulüne göre ödettirilmesine karar verilir. Ayrıca, tanıklığının veya yemininin gerçekleştirilmesi için, dava hakkında hüküm verilinceye kadar ve her hâlde onbeş günü geçmemek üzere disiplin hapsine karar verilebilir. Kişi, tanıklığa ve yemine ilişkin yükümlülüğüne uygun davranması halinde, derhâl serbest bırakılır."

MADDE 19- 1086 sayılı Kanunun 313 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 313- Hâkim, senedin münkire aidiyetine karar verdiği takdirde münkiri talep vukuunda davanın teahhuru sebebiyle diğer tarafın maruz kaldığı zararı tazmine mahkûm eder."

MADDE 20- 1086 sayılı Kanunun 319 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 319- Mahkemece sahtelik iddiasının reddi hâlinde talep vukuunda diğer tarafın maddi ve manevi zararları mahkemece takdir edilerek tazminine hükmolunur."

MADDE 21- 1086 sayılı Kanunun 320 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 320- Sahtelik iddiasından feragat olunabilir ise de feragatı vakıayı kabul edip etmemekte mahkeme muhtardır. Mahkeme feragatı kabul ettiği takdirde 319 uncu madde hükmü uyarınca talep vukuunda diğer tarafın maddi ve manevi zararları mahkemece takdir edilerek tazminine hükmolunur."

MADDE 22- 1086 sayılı Kanunun 422 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 422- Kötüniyetli davalı veya hiçbir hakkı olmadığı hâlde dava açan taraf, yargılama giderlerinden başka, diğer tarafın vekiliyle aralarında kararlaştırılan vekâlet ücretinin tamamı veya

bir kısmını ödemeye mahkum edilebilir. Vekâlet ücretinin miktarı hakkında uyuşmazlık çıkması veya mahkemece miktarının fahiş bulunması hâlinde, bu miktar doğrudan mahkemece takdir olunur.

Kötüniyet sahibi davalı veya hiçbir hakkı olmadığı hâlde dava açan tarafa ayrıca mahkemece beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. Bu hâllere vekil sebebiyet vermiş ise idari para cezası vekil hakkında uygulanır."

MADDE 23- 1086 sayılı Kanunun 576 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Dava sabit olmadığı takdirde müddeiden, kendisinden dava olunan hâkimin duçar olduğu maddi ve manevi zarar ve ziyan için takdir olunacak münasip bir tazminatın tahsiline hükmolunur. Ayrıca davacıya, mahkemece beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 24- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 25- Diploması olmadığı hâlde, menfaat temin etmek amacına yönelik olmasa bile, hasta tedavi eden veya tabip unvanını takınan şahıs iki yıldan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 25- 1219 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 26- Bu Kanunun ahkamına tevfikan icrayı sanat salahiyeti olmayan veya her ne suretle olursa olsun icrayı sanattan memnu bulunan bir tabip sanatını icra ederse, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 26- 1219 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 27- 5, 6, 10, 12, 15, 23 ve 24 üncü maddeler ahkamına riayet etmeyen tabiplere yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 27- 1219 sayılı Kanunun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 28- Hekimlik mesleğinin icrası için; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, kamunun sağlığına karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak gerekir.

İcrayı sanat etmesine mani ve gayrıkabili şifa bir marazı aklı ile malul olduğu bilmuayene tebeyyün eden tabipler, Sağlık Bakanlığının teklifi ve Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla icrayı sanattan menolunur ve diplomaları geri alınır."

MADDE 28- 1219 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 41- Kişisel çıkar amacı olmasa bile diplomasız olarak diş hekimliği mesleğine ilişkin herhangi bir muayene veya müdahale yapan, diş hekimliği klinik hizmetleri ile ilgili işyeri açanların meslek icraları durdurulur. Bu kimseler hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 29- 1219 sayılı Kanunun 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 42- Bu Kanunun ahkamına tevfikan icrayı sanata salahiyeti olmayan veya her ne suretle olursa olsun icrayı sanattan memnu bulunan bir tabip veya diş tabibi veyahut dişçi, dişçilik sanatını icra ederse beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 30- 1219 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 44- 29 uncu maddede hududu gösterilen icrayı sanat salahiyetini tecavüz eden veya 33, 35, 36, 37, 39 ve 40 ıncı maddeler ahkamına riayet etmeyen diş tabipleri veya dişçilere yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 31- 1219 sayılı Kanunun 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 45- Diş hekimliği mesleğinin icrası için; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, kamunun sağlığına karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak gerekir.

İcrayı sanata mani ve gayri kabili şifa bir marazı akli ile malul olduğu bilmuayene tebeyyün eden diş tabibi ve dişçiler, Sağlık Bakanlığının teklifi ve Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla icrayı sanattan menolunur ve diploma veya ruhsatnameleri geri alınır."

MADDE 32- 1219 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 54- Diploma veya belgesi olmadığı hâlde ebeliği sanat ittihaz edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 33- 1219 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 55- Bu Kanunun 47, 49, 50 ve 53 üncü maddelerindeki şeraiti ifa etmemiş olan veya muvakkaten menedilmiş oldukları hâlde icrayı sanat eden ebelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 34- 1219 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- 51 inci maddede zikredilen icrayı sanat hududunu tecavüz eden veya 51 ve 52 nci maddeler ahkamına riayet etmeyen ebelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 35- 1219 sayılı Kanunun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 57- İcrayı sanata mani ve gayrikabili şifa bir marazı akli ile maluliyeti bilmuayene anlaşılan ebeler, Sağlık Bakanlığının teklifi ve Sağlık Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu kararıyla icrayı sanattan menolunur ve şahadetname veya vesikası geri alınır."

MADDE 36- 1219 sayılı Kanunun 61 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 61- Ruhsatsız ve izinsiz sünnetçilik edenler altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 37- 1219 sayılı Kanunun 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 62- 60 ıncı madde hükmüne riayet etmeyen sünnetçilere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 38- 1219 sayılı Kanunun 67 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 67- Salahiyeti olmadığı hâlde hastabakıcılık eden ve bu unvanı takınanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 39-1219 sayılı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 68- 64 üncü maddede gösterilen icrayı sanat hududunu tecavüz eden veya 65 inci madde hükmüne riayet etmeyen hastabakıcılara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 40- 1219 sayılı Kanunun 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 70- Tabipler, diş tabipleri ve dişçiler yapacakları her nevi ameliye için hastanın, hasta küçük veya tahtı hacirde ise veli veya vasisinin evvelemirde muvafakatını alırlar. Büyük ameliyei

cerrahiyeler için bu muvafakatin tahriri olması lazımdır. (Veli veya vasisi olmadığı veya bulunmadığı veya üzerinde ameliye yapılacak şahıs ifadeye muktedir olmadığı takdirde muvafakat şart değildir.) Hilafında hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 41- 1219 sayılı Kanunun 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 73- Protokol defterlerinde tahrifat yapan ve mugayiri hakikat malumat derceylediği sabit olan tabipler, diş tabipleri, dişçiler ve ebeler Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 42- 1219 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki fıkra hükmüne aykırı hareket eden diş protez teknisyenleri, 41 inci madde hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 43- 1219 sayılı Kanunun ek 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 8- Diploması veya meslek belgesi olmaksızın diş protez teknisyenliği mesleğini icra edenler hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 44- 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- 10 uncu maddede yazılı tahlil neticesinde, müstahzarların terkibinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya ruhsat almak için verilmiş olan formüle uymadığı veya müstahzarın tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal edilmiş olduğu anlaşılırsa, fiil suç oluşturmadığı takdirde, ruhsat sahibi ve müstahzarların bu şekilde imal edildiğini bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlara bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir; ayrıca, ruhsatname geri alınır."

MADDE 45- 1262 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 19- Ruhsatsız olarak müstahzar imal edenler veya bu suretle imal edilen müstahzarları bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlara, müstahzar imaline salahiyet sahibi oldukları takdirde, beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar; müstahzar imaline salahiyet sahibi olmadıkları takdirde, binbeşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu müstahzarlar kendilerine atfedilen tedavi vasıflarını haiz olmadığı veya bu vasıfları azaltacak veya kaybedecek şekilde veya saf olmayan maddelerden imal edildiği anlaşıldığı takdirde 18 inci maddede yazılı ceza tatbik olunur.

Memleket dışında yapılmış müstahzarları ruhsatsız olarak ticaret amacıyla ithal etmek veya bunların özelliklerini bilerek satmak veya satışa arz etmek veya sattırmak kaçakçılıktır. Bu fıkrada yazılı suçları işleyenler hakkında Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri tatbik olunur."

MADDE 46-1262 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20- 18 ve 19 uncu maddelerde mezkûr ahval hariç olmak üzere bu Kanun ahkamına muhalif hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarına ve diğer idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir tarafından karar verilir."

MADDE 47- 1262 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 4- Müstahzarları taklit ederek bunların tedavi vasıflarını azaltacak veya kaybedecek ya da kullananların sıhhatine az veya çok zarar verecek surette imal edenler veya bu suretle imal edildiğini bilerek satan, satışa arzeden veya sattıranlar, Türk Ceza Kanunu veya diğer ilgili kanun hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 48- 1262 sayılı Kanunun ek 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 6- Bu Kanunun 18 ve 19 uncu maddelerinde tanımlanan kabahatlerin konusunu oluşturan müstahzarlara elkonularak, bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

MADDE 49- 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 110- Zührevi hastalıklardan birine düçar olduğunu bildiği veya görünüşü nazaran veyahut tedavisi altında bulunduğu tabiplerinin izahatıyla bu hastalıklardan birine müptela olduğunu bilmesi lazım geldiği halde hastalığı bir diğerine sirayet ettirenler hakkında bu Kanunda mezkur mücazat tatbik olunur. Frengili bir çocuğun frengiye musap olduğunu bildiği halde salim bir süt anneye emzirtmek memnudur."

MADDE 50- 1593 sayılı Kanunun 282 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 282- Bu Kanunda yazılı olan yasaklara aykırı hareket edenler veya zorunluluklara uymayanlara, fiilleri ayrıca suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 51- 1593 sayılı Kanunun 283 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 283- Bu Kanunda yazılı belediye vazifelerine taallûk edip 266 ncı maddede gösterilen sıhhi zabıta nizamnamesinde mezkur memnuiyetlere muhalif hareket edenlerle mecburiyetlere riayet etmeyenler, 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunla değişik 16/4/1924 tarihli ve 486 sayılı Kanun mucibince cezalandırılır."

MADDE 52-1593 sayılı Kanunun 284 üncü maddesinde yer alan "Ceza Kanununun 263 üncü" ibaresi, "Türk Ceza Kanununun 195 inci" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 53- 1593 sayılı Kanunun 285 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 285- 78 inci maddede yazılı memnuiyete rağmen laboratuvarlarında kolera ve veba ve ruam kültürleri bulunduranlar elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 54- 1593 sayılı Kanunun 287 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 287- 101 inci maddede zikredilen tedbirlere muhalefet edenler veya tedaviye icabet etmeyenler, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 55- 1593 sayılı Kanununun 288 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 288- 103 üncü maddedeki mecburiyete riayet etmeyenlere, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 56- 1593 sayılı Kanunun 289 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 289- 109 uncu maddedeki mecburiyete riayet etmeyen tabiplere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 57- 1593 sayılı Kanunun 290 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 290- 110 uncu maddede yazılı yasaklara aykırı hareket edenler, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 58- 1593 sayılı Kanunun 291 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 291- 112 nci maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyen ve tedaviye icabet eylemeyenler, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 59- 1593 sayılı Kanunun 292 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 292- 137 nci maddede gösterilen mecburiyete riayet etmeyen gemi süvarilerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 60- 1593 sayılı Kanunun 294 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 294- Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletiyle İktisat Vekaleti tarafından 141 inci maddede gösterildiği veçhile müştereken tespit edilen nizamnamede mündemiç levazım ve saireyi bulundurmayan ve yolcuların selamet ve emniyetini temin eyleyecek tedbirlere riayet etmeyen gemi sahip veya süvarilerine dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu levazım ikmal edilinceye kadar gemilerin seyrüseferlerine mümanaat olunur.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 61- 1593 sayılı Kanunun 295 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 295- 179 uncu maddede zikredilen nizamname ile Sıhhat ve İçtimai Muavenet ve İktisat Vekaletlerince müştereken tespit edilen tedbirlere riayet etmeyen iş sahiplerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu yüzden şahsî veya umumi zarar hasıl olduğu takdirde ahkamı umumiye mucibince takibatı kanuniye ifa edilir."

MADDE 62- 1593 sayılı Kanunun 296 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 296- 185 inci maddedeki memnuiyet hilafına hareket edenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 63- 1593 sayılı Kanunun 297 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 297- 186 ve 187 nci maddelerdeki fiilleri işleyenler, üç aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 64- 1593 sayılı Kanunun 298 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 298- 205 inci maddedeki mecburiyete riayet edilmeyen mahaller, gerekli yükümlülükler yerine getirilinceye kadar mahallî mülkî amir tarafından faaliyetten men edilir."

MADDE 65- 1593 sayılı Kanunun 299 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 299- 215 inci maddede zikredilen defin ruhsatiyesi olmadan cenaze defneden mezar bekçileri veya ölü sahipleri Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 66- 1593 sayılı Kanunun 301 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 301- Müsaadesiz olarak bir şehir ve kasabadan diğerine ölü nakledenler Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 67- 1593 sayılı Kanunun 302 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 302- Belediyelerce 252 nci maddeye tevfikan sıhhi mahzuru olmadığı tasdik edilmeden sahip oldukları binaları iskan ettirenler veya icara verenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 68- 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkâmı Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 Tarih ve 486 Numaralı Kanunun Bazı Maddelerini Muaddil Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Belediye meclis ve encümenlerinin kendilerine kanun, nizam ve talimatnamelerin verdiği vazife ve salahiyet dairesinde ittihaz ettikleri kararlara muhalif hareket edenlerle belediye kanun ve nizam ve talimatnamelerinin men veya emrettiği fiilleri işleyenlere veya yapmayanlara belediye encümenince Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmüne göre idarî para cezası ve yasaklanan faaliyetin menine karar verilir. Bu kararda ilgili kişiye bir süre de verilebilir.

Belediye encümeni kararında belli bir fiilin muayyen bir süre zarfında yapılmasını da emredebilir. Emredilen fiilin ilgili kişi tarafından yapılmaması hâlinde, masrafları yüzde yirmi zammı ile birlikte tahsil edilmek üzere belediye tarafından yerine getirilir."

Bu madde hükümleri ilgili kanunda ayrıca hüküm bulunmayan hâllerde uygulanır."

MADDE 69- 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Umuru Belediyeye Müteallik Ahkâmı Cezaiye Hakkında 16 Nisan 1340 Tarih ve 486 Numaralı Kanunun Bazı Maddelerini Muaddil Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Belediyelerin karar organları veya ilgili komisyonlar tarafından mevzuata uygun olarak belirlenen yolcu nakil araçlarına ilişkin ücret tarifelerine uymayan kişi, belediye encümeni tarafından ikiyüzelli Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 70- 10/6/1930 tarihli ve 1705 sayılı Ticarette Tağşişin Men'i ve İhracatın Murakabesi ve Korunması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- Bu Kanun uyarınca ilgili Bakanlıkça alınan kararlara ve düzenlemelere aykırı hareket edenlere, tacir olup olmadıklarına bakılmaksızın, beşyüz Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca, sınai veya ticari tesiste ya da ürünlerde, bu Kanun uyarınca ilgili Bakanlıkça alınan karar ve düzenlemelere uygunluk sağlanması için zamana ihtiyaç bulunması hâlinde, bu eksiklikler giderilinceye kadar sınai ve ticari faaliyetin durdurulmasına karar verilebilir.

Ürünlerin, ikinci fıkra uyarınca verilen süre içerisinde alınan karar veya düzenlemelere uygun hâle getirilmemesi hâlinde bunların mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

MADDE 71- 1705 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 9- Bu Kanunun hükümlerine göre idarî yaptırım kararı mahallî mülkî amirler tarafından verilir."

MADDE 72- 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 35- 34 üncü maddede mezkur ihtar hükümlerini tayin olunan zamanda yapmayan hususi hastanelerin işletenlerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilmekle birlikte, ihtarı mucip olan noksanlar, hastaların tedavi ve istirahatine müessir olduğu takdirde ayrıca 36 ncı madde hükmü de tatbik olunur."

MADDE 73- 2219 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinde yer alan "müdürler seksenyedimilyon lira idarî para cezasıyla cezalandırılır." ibaresi "müdürlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 74- 2219 sayılı Kanunun 41 inci maddesinde yer alan "müdürlerinden yüzyetmişdörtmilyon lira idarî para cezası alınır" ibaresi, "müdürlerine ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 75- 2219 sayılı Kanunun 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 42- Yatan hastalardan 26 ve 27 nci maddelere aykırı olarak fazla ücret alan hususi hastanelerin işletenlerine onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, fazla tahsil edilen ücret geri alınarak ilgililere iade edilir."

MADDE 76- 2219 sayılı Kanunun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 43- 29 uncu maddede yazılan cerrahi ameliyeleri aynı maddede yazılı tetkik ve tedavileri yapılmadan icra eden tabiplere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle cerrahi ameliye yapılan hasta vefat eder ve vefatın ameliyattan evvel yapılması lazım ve mümkün olan şartların ifa edilmemesinden ileri geldiği meydana çıkarsa cerrahi ameliyeyi icra eden tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur. 29 uncu maddenin son fıkrasında yazılı zaruri sebeple ameliyattan evvel ifa edilmeyen şartlardan ve bunların neticelerinden dolayı cezaya hükmolunmaz."

MADDE 77- 2219 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 44- Tedavisini üstüne aldığı hastaları, yerine vekil bırakmadan izinsiz olarak kendi arzularıyla terkederek bu hastaların tedavisiz kalmalarına sebep olan, 11 inci maddede yazılan mütehassıs tabiplere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eğer bu suretle tedavisiz bırakılmak neticesi olarak hasta kişinin hastalığının ağırlaşması veya ölmesi halinde mes'ul mütehassıs tabip hakkında Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri tatbik olunur."

MADDE 78- 2219 sayılı Kanunun 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 45- Bu Kanun ve 21 inci maddede yazılan nizamname ile tayin olunan mecburiyetleri yapmayan veya memnuiyetlere aykırı hareketlerde bulunanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 79- 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunun 23 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"İzin belgesi almadan ya da izin belgesi almasına rağmen bilerek belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde kenevir ekimi yapan kişi, elli günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır."

"Münhasıran esrar elde etmek amacıyla kenevir ekimi yapan kişi bir yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu madde kapsamında ekim yapma ibaresinden, tohumun toprağa ekilmesinden ürünün hasadına kadarki süreç anlaşılır."

MADDE 80- 2313 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 24- Uyuşturucu maddeleri 15 inci maddede zikredilenlerden başkalarına satan ecza ticarethaneleri sahip ve mesul müdürleri ile tabip reçetesi olmadan satan eczane sahip veya mesul müdürleri Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri uyarınca cezalandırılır."

MADDE 81- 2313 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 25- 17 nci maddede yazılı vesikaları almayı ihmal eden veya saklamayan yahut bu Kanunda zikredilen defterleri tutmayan ecza ticarethaneleri sahip ve mesul müdürlerine mahallî mülkî amir tarafından beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 82- 2313 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci fıkrada belirtilen maddelerden herhangi birini izinsiz imal, ithal ve ihraç edenler, nakledenler veya bulunduranlar, satın alanlar veya satanlara, mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu maddelerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Birinci fıkrada belirtilen maddelerden herhangi birini, uyuşturucu veya uyarıcı maddelerin imalatında kullanılmak amacıyla imal, ithal veya ihraç edenler, nakledenler veya bulunduranlar, satın alan veya satanlar, Türk Ceza Kanununun 188 inci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 83- 14/6/1934 tarihli ve 2510 sayılı İskan Kanununun 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 46- 43, 44 ve 45 inci maddelerdeki mecburiyetleri yapmayan, bu maddelere muhalif hareket eden ve iskan işlerinde özensizlik gösteren kamu görevlilerine mahallî mülkî amir tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 84- 21/6/1934 tarihli ve 2527 sayılı Basma Yazı ve Resimleri Derleme Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 10- Verilmesi mecburi olan basma yazı ve resimleri müddeti içinde vermeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, verilmesi gereken basma yazı ve resimlere elkonularak Milli Eğitim Bakanlığına devredilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

MADDE 85- 7/6/1935 tarihli ve 2767 sayılı Sıtma ve Frengi İlaçları İçin Kanunun 2 nci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1 inci maddeye göre monopol altına alınan ilaç ve filmlerden Türkiye Kızılay Cemiyetinden başka şahıslar namına gelenler gümrükten geçirilmez. Sahibi olmayan ilaç ve filmlerle kaçak olarak yurda sokulmak istenilen veya bu şekilde girmiş bulunanlar derhal müsadere edilerek Türkiye Kızılay Cemiyetine devredilir. Muhbir ve müsadirlere Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümlerine göre ikramiye verilir."

"1 inci maddede yazılı ilaç ve filmleri kaçak olarak yurda ithal eden veya ithale teşebbüs edenler, malların miktarı ve değerine göre yüz günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 86- 27/1/1936 tarihli ve 2903 sayılı Pamuk Islahı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine aykırı hareket edenlere mahallî mülkî amir tarafından üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 87- 11/6/1936 tarihli ve 3039 sayılı Çeltik Ekimi Kanununun 11 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İzinsiz ve fakat kanunun hükümlerine uygun olarak çeltik ekenlere ektikleri her dekar için elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzinsiz yapılan çeltik ekimi aynı zamanda bu Kanunun ve bu Kanuna göre yapılacak idarî ve fenni talimatların hükümlerine uygun olmazsa, ekilen her dekar için yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, komisyonca gerek görülmesi ve karar verilmesi hâlinde zabıta kuvvetleriyle bu gibi çeltikliklerin suyu da kesilir."

MADDE 88- 3039 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Sıhhi zararı olduğu hâlde istenildiği zaman sularının tamamen ve az zamanda boşaltılmasını temin edecek savakları olan bendlerin uzaklığı kesik sulama usulünde olduğu gibidir. Bu bendlerin çeltik arkları gibi muayyen zamanlarda açılıp sulara serbest akıntı verilmesi gerekir. Bu hükümlere aykırı hareket edenlere, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Çeltik biçildikten sonra ertesi yıl ekim hazırlıklarına başlanıncaya kadar çeltikliklerin yine su altında bırakılması yasaktır. Ancak milleme, zararlı hayvanların öldürülmesi gibi maksadlarla sıtma sürfelerinin yaşamayacağı kış ayları içinde bu yerlerin su altında bırakılmasına komisyonca izin verilebilir. Başka zamanlarda ise bir haftaya kadar izin verilebilir. Bunun aksini yapanlara her dekar için on Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 89- 3039 sayılı Kanunun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 22- Kesik sulama tatbik olunan yerlerde çeltik komisyonunun tespit ettiği zamanlarda çeltik tarlalarını tamamen susuz bırakmayanlara ve bu maksadlarla suyu kesik ana arkların suyunu açmak teşebbüsünde bulunanlara yüzelli Türk lirası idarî para cezası verilir ve tekrarında bunları yapanların suları büsbütün kesilir."

MADDE 90- 3039 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 27- Çeltikliklerde çalıştırılan işçilerin sıhhatlerinin korunması için konulan hükümlere aykırı hareket edenlere veya mükellef oldukları vazifeleri yapmayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Tekrarlayanlara bu ceza verilmekle beraber komisyonca bunlara çeltik ekimi yasak edilir."

MADDE 91- 3039 sayılı Kanunun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 28- Bu Kanun hükümleri içinde çeltikliklerin yeniden yapılması, idare ve ıslahı, suların sevk ve idaresi ve bunun gibi hususlar hakkında bu Kanunda yazılı yasaklara aykırı hareket edenlere veya mükellef oldukları vazifeleri yerine getirmeyenlere ve çeltik komisyonu kararlarını yapmayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu fiilin tekrarı hâlinde bu ceza verilmekle beraber komisyonca bunlara çeltik ekimi yasak edilir."

MADDE 92- 3039 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 30- Bu Kanunda yazılı idarî para cezalarına çeltik komisyonlarınca karar verilir."

MADDE 93- 3039 sayılı Kanunun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 31- Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezaları 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre tahsil olunarak ilgili il özel idaresinin hesabına aktarılır.

Hususi idareler, buna karşı her yıl bütçelerine çeltik ekimi için, çeltik komisyonunca yapılacak masrafa karşılık olmak üzere gelir kısmına koyduğu gelir kadar masraf kısmına da aynı tahsisatı koymak mecburiyetindedir. Şu kadar ki, hususi idareler, herhangi bir zamanda gelirden karşılığı olmadıkça sarfiyat yapamazlar. Her yıl içinde kalan para hususi idarelerce çeltik komisyonu emrine o yerin Ziraat Bankasına yatırılır. Bu para çeltik komisyonunun teklifi ve Ziraat Vekilliğinin imzasıyla mahallî çeltik işlerinin ileri götürülmesi hususlarında kullanılır ve yıl sonunda bu sarfiyatın hesabı Ziraat Vekilliğine verilir.

Çeltik komisyonlarının masrafları için komisyon nam ve hesabına hususi idarelerce tahsil edilmiş para bulunmadığı takdirde bu işler için icab eden tahsisat Ziraat Vekilliğince hususi idarelere verilir. Şu kadar ki; masraf geliri aşarsa karşılığı Ziraat Vekilliği bütçesinde Çeltik Ekimi Kanununun tatbiki masrafı adı ile açılacak fasıldan hususi muhasebeler emrine tediye olunur.

MADDE 94- 3039 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 33- Çeltik komisyonunun memur olmayan üyeleri ve mutemet heyetleri üyeleriyle su korucularına karşı, vazifelerini yaptıkları sırada, suç işleyenler hakkında, Türk Ceza Kanununun kamu görevlileri aleyhine suç işleyenlere dair olan hükümleri tatbik olunur."

MADDE 95- 10/2/1937 tarihli ve 3122 sayılı Öğretici ve Teknik Filimler Hakkında Kanununun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- 3 üncü maddede yazılı mecburiyete riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 96- 19/4/1937 tarihli ve 3153 sayılı Radiyoloji, Radiyom ve Elektrikle Tedavi ve Diğer Fizyoterapi Müesseseleri Hakkında Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- Mütehassıs olduğu hâlde bu Kanunda yazılı müesseseler için izin almayan kişiye üçbin Türk Lirası; bu müesseseleri açan mütehassıs olmayanlara ise, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 97- 3153 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- 3 üncü maddede adı geçen nizamnamedeki vasıf ve şartlara uygun olmayan cihazları kullananlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 98- 17/12/1937 tarihli ve 3284 sayılı Bazı Maden Hurdalarının Dışarı Çıkarılmasının Yasak Edilmesi ve Satın Alınması Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Yasaklanmış olmasına rağmen, 1 inci maddede yazılı hurdaları;

a) Yurt dışına çıkarmaya teşebbüs edenlere bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

b)Yurt dışına çıkaranlara hurdanın piyasa değerinin iki katı,

idarî para cezası verilir.

Ayrıca, birinci fıkranın (a) bendinde sayılı kabahat konusu eşyaya elkonulur ve mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Bu maddede yazılı olan idarî yaptırım kararları mahallî mülkî amir tarafından verilir.

Mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilen hurda, askerî fabrikalara teslim edilir.”

MADDE 99- 17/6/1938 tarihli ve 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıdaki madde hükümlerine aykırı harekette bulunanlar, altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 100- 20/6/1938 tarihli ve 3467 sayılı Yüksek Mühendis ve Teknik Okulları Mezunlarının Mecburi Hizmetlerine Dair Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- Yukarıdaki madde hükmüne göre diploma veya ruhsatnameyi hamil olmadıkları hâlde sanatlarını yapanlar üç aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bunları istihdam eden hakiki veya hükmi şahıslar dahi 4 üncü maddede yazılı tazminatı bir misil fazlasıyla kendi üzerlerine almış olurlar.”

MADDE 101- 20/6/1938 tarihli ve 3468 sayılı Pul ve Kıymetli Kağıtların Bayiler ve Memurlar Vasıtasiyle Sattırılmasına ve Bunlara Satış Aidatı Verilmesine Dair Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Pul ve kıymetli kâğıt bayiliği yapabilmek için mahallin en büyük maliye memurundan ruhsat tezkeresi almak şarttır. Noterler ve kendilerine izin verilen memurlar bu kayidden müstesnadır.

Ruhsat tezkeresi almaksızın pul ve kıymetli kağıt satanlara, almakla yükümlü oldukları ruhsat tezkeresi resminin beş misli idarî para cezası verilir.

İzin almaksızın pul ve kıymetli kâğıt satan memurlara, bulundukları mahalle mahsus bayi ruhsat tezkeresi resminin beş misli idarî para cezası verilir.

Pul ve kıymetli kağıtları kıymetinden fazla bedelle satanlara fazla bedelle sattığı pul ve kıymetli kâğıt bedellerinin beş misli idarî para cezası verilir. Ancak, verilecek idarî para cezasının miktarı yüz Türk Lirasından az olamaz. Tekrarı hâlinde bayilerin ruhsat tezkeresi iptal edilir ve bir daha kendilerine ruhsat tezkeresi verilmez.”

MADDE 102- 3468 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 6- 5 inci maddede yazılı idarî yaptırımlara karar vermeye defterdar veya mal müdürü yetkilidir.”

MADDE 103- 26/1/1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu hükme aykırı hareket edenler hakkında zarar görenin şikâyeti üzerine üç aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.”

MADDE 104- 3573 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıdaki fıkra gereğince kurulacak birliklerin kuruluş ve çalışma esasları ile zeytinliklerin bakımı Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca üç ay içinde hazırlanacak yönetmelikle belirlenir. Belirlenecek bu kurallara göre zeytinliklerine bakmayan üreticiye ağaç başına on Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 105- 3573 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değişti-

rilmiştir.

“Zeytincilik sahaları daraltılamaz. Ancak, belediye sınırları içinde bulunan zeytinlik sahalarının imar hudutları kapsamı içine alınması hâlinde altyapı ve sosyal tesisler dahil toplam yapılaşma, zeytinlik alanının % 10’unu geçemez. Bu sahalardaki zeytin ağaçlarının sökülmesi Tarım ve Köyişleri Bakanlığının fenni gerekçeye dayalı iznine tabidir. Bu iznin verilmesinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığına bağlı araştırma enstitülerinin ve mahallinde varsa ziraat odasının uygun görüşü alınır. Bu hâlde dahi kesin zaruret görülmeyen zeytin ağacı kesilemez ve sökülemez. İzinsiz kesenler veya sökenlere ağaç başına altmış Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 106- 3573 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.”

MADDE 107- 7/6/1939 tarihli ve 3634 sayılı Milli Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 64- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan, mallarını mevcut olmasına rağmen vermeyenlerden bu mallar zorla alınır ve haklarında üç aya kadar hapis cezasına hükmolunur.”

MADDE 108- 3634 sayılı Kanunun 65 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 65- Bu Kanun mucibince salahiyettar makamlara bildirmeğe mecbur oldukları hususatı suiniyetle yanlış olarak bildirenler haklarında üç aya kadar hapis cezasına hükmolunur.”

MADDE 109- 3634 sayılı Kanunun 67 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 67- 27 nci maddede yazılı mecburiyetlere riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 110- 3634 sayılı Kanunun 68 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kanunun 1 inci maddesinde yazılı hâllerde milli müdafaa mükellefiyetine tabi tutulduğu sahiplerine tebliğ edilen her türlü nakil ve cer vasıtalarını, kabul edilebilir bir sebebe dayanmaksızın milli müdafaa mükellefiyeti komisyonunun tayin ettiği müddet zarfında bildirdiği yerde bulundurmayanlar, yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 111- 3634 sayılı Kanunun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 69- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan madenleri işletenler mükellefiyet emrini suiniyetle yapmadıkları takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Milli Müdafaa mükellefiyetinin tatbikinden sonra çıkarmış oldukları madenleri ciheti askeriyenin müsaadesi olmaksızın başkalarına vermiş olanlar, birinci fıkra hükmüne göre verilen hapis cezasının yanı sıra beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan madenlerin piyasa değerinden az olamaz.”

MADDE 112- 3634 sayılı Kanunun 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 70- Milli Müdafaa mükellefiyetine tabi tutulan sınai müesseselerin sahipleri veya işletenleri mükellefiyet emrini suiniyetle yapmadıkları takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Milli Müdafaa mükellefiyetinin tatbikinden sonra ciheti askeriyenin müsaadesi olmaksızın başkalarına mamul veya mahsul verenler, birinci fıkra hükmüne göre verilen hapis cezasının yanı sıra beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan mamul ve mahsullerin piyasa değerinden az olamaz.”

MADDE 113- 3634 sayılı Kanunun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 71- Manevralarda atış yapılan ve hususi işaret ve alametlerle girilmesi yasak edilen yerlere girenler ve bu mahallere hayvan sokanlara mahallî mülkî amir tarafından elli Türk Lirası ka-

dar idarî para cezası verilir.”

MADDE 114- 5/7/1939 tarihli ve 3670 sayılı Milli Piyango Teşkiline Dair Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Biletlerin, üzerinde yazılı kıymetlerden daha yüksek fiyatla satılması memnudur. Hilafına hareket eden bayiler yüksek fiyatla sattıkları beher bilet için ikiyüz Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılacakları gibi bayilik ruhsatnameleri de o yerin en büyük mülkî amiri tarafından geri alınır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 115- 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Bu Kanunda yazılı istisnalar ile idarî para cezaları dışında koruma veya ihtiyar meclislerinin bu Kanun hükümlerine göre verecekleri kararlar aleyhine alakalılar tarafından kararın kendilerine tebliği tarihinden itibaren on gün zarfında murakabe heyetine müracaat ve itiraz olunabilir. Murakabe heyetinin verdiği;

a) İdarî para cezasına ilişkin kararlarına karşı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre,

b) Diğer kararlarına karşı bu Kanun hükümlerine göre,

kanun yoluna başvurulabilir.”

MADDE 116- 4081 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine “çıkarmak” ibaresinden sonra gelmek üzere “disiplin” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 117- 4081 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun ile vazifedar olanların vazifeleri dolayısıyla işledikleri suçlarla ilgili olarak Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ilişkin hükümleri tatbik olunur.

Bu gibilerin ifa ettikleri vazifeden dolayı kendilerine karşı görevleriyle bağlantılı olarak işlenen suçlar kamu görevlileri aleyhine işlenmiş sayılır.”

MADDE 118- 4081 sayılı Kanunun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 31- Murakabe heyetlerinin 8 inci maddenin (V) numaralı bendine göre ittihaz edecekleri tedbirlere aykırı harekette bulunanlara, koruma veya ihtiyar meclislerince elli Türk Lirasından ikiyüzelli Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Sahip bulunduğu hayvanları mahallî adetlere aykırı olarak başıboş bırakan kişiye, koruma veya ihtiyar meclisi tarafından, başıboş bırakılan her bir hayvanla ilgili olarak on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ancak her defasında verilecek ceza ikiyüz Türk Lirasından fazla olamaz.

Bu Kanun hükümleri uyarınca verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı koruma sandığına irat kaydolunur.”

MADDE 119- 14/1/1943 tarihli ve 4373 sayılı Taşkın Sulara ve Su Baskınlarına Karşı Korunma Kanununun 15 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Davet anında köy ve kasabalarında bulunup da sıhhi vaziyetleri müsait olduğu hâlde ve başkaca makbul bir sebep olmaksızın bu davete icabet etmeyenler ile gidip çalışmayanlar, kaymakam veya valinin kararıyla Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi uyarınca cezalandırılır.

6 ncı maddede yazılı memurlardan hadise mahalline yardımcı göndermeyenlerle bu Kanunun hükümlerini tatbikte ihmali görülenler Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılır.”

MADDE 120- 16/7/1943 tarihli ve 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamele-

lere Dair Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 35- Bir işe ait vesika kimin elinde ise o kimse yenilemeyi yapan merciin emriyle bu vesikayı vermeğe mecburdur. Bu makamlarca vesika asıllarının alıkonulmasına lüzum görülmezse suretleri alınarak aslı iade edilir. Asılları alıkonulan vesikaların suretleri bedava tasdik olunur. Mahkeme veya büro veya tetkik mercii tetkik ettiği maddeye müteallik olarak hakiki ve hükmi her şahıstan lüzum gördüğü her suali sorabilir. Bu suallere doğru olarak ve tayin edilen müddette cevap vermek mecburidir. Bu müddet beş günden aşağı ve yirmi beş günden yukarı olamaz.

Bu Kanun kapsamına giren belgeleri, açıkça istenmesine rağmen, kendisinde bulunduğu hâlde yetkili kamu görevlisine vermeyen kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanun kapsamına giren belgelerle ilgili bilgileri açıkça istenmesine rağmen, yetkili kamu görevlisine vermeyen veya yanlış bilgi veren kişi üç aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu madde hükümleri bir doğal veya sosyal felaket dışında herhangi bir sebeple belgelerin yok olması veya kaybedilmesi hâlinde de uygulanır.

Bu maddede yazılı suçlar bir avukat tarafından yapılmışsa doğrudan doğruya veya yukarıda belirtilen makamlardan verilecek müzekkere üzerine hakkında baro tarafından ayrıca disiplin cezası dahi tayin olunur.

Baro, disiplin cezası tayini hususunda mahkemece verilecek beraat kararıyla mukayyet değildir."

MADDE 121- 4473 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Soruşturma evresi genel hükümler uyarınca yenilenir."

MADDE 122- 4473 sayılı Kanunun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 38- Kovuşturma evresinde dosyaların noksanı mahkemece ikmal edilir.

Dosya yoksa veya mevcudu duruşma yapılmasına imkan vermeyecek derecedeyse soruşturma yeniden yapılır."

MADDE 123- 4473 sayılı Kanunun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 43- Bir doğal veya sosyal felaket nedeniyle ya da başka herhangi bir sebeple belgelerin yok olması veya kaybolması hâlinde dava zamanaşımı süresi dosya kovuşturma işlemlerine devam edecek ölçüde tamamlanıncaya kadar işlemez. Ancak, dosyanın yok edilmesine veya kaybolmasına kasten sebebiyet verilmemiş olması hâlinde bu durma süresi beş yıldan fazla olamaz."

MADDE 124- 7/8/1944 tarihli ve 4654 sayılı Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Müdafaa Mükellefiyeti Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine göre tesis edilen mükellefiyetlerde davete icabet etmeyenlerle icabetten sonra kaçanlar veya verilen vazifeleri ihmal edenler veya bu Kanunun tatbikini her hangi bir şekilde zorlaştıranlar Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır. İdarî para cezasına, mahallî mülkî amir tarafından karar verilir."

MADDE 125- 4654 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8- Bu Kanun hükümlerine göre müdafaa işlerinde kullanılmak üzere hazırlanmış veya bu işte tahsis kılınmış olan tesisatı ve eşyayı kasten tahrip edenler veya hasara uğratanlar ve bu işe tahsis edilmiş olan esliha, cephane ve teçhizatı zorla alanlar ve çalanlar iki seneden sekiz seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Zararın taksirle meydana gelmesi halinde, faile altı aydan üç seneye kadar hapis cezası verilir."

MADDE 126- 10/6/1946 tarihli ve 4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20- Bu Kanunda yazılı sebeplerle:

a) Yolculuğuna izin verilmemiş,

b) Denize elverişlilik belgesi almamış,

c) Belgesi battal edilmiş,

d) Belgesinin süresi geçmiş ve idarece uzatılmamış,

olmasına rağmen sefere çıkan ticaret gemisi derhal seferden alıkonularak muhafaza edilmek üzere en yakın elverişli limana çekilir. Gemideki yükün gideceği yere götürülmesi için gerekli bütün masraflar donatan tarafından karşılanır. Ayrıca; gemiyi sevk ve idare eden kaptan ile gemi donatanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Geminin muhafaza edilmek üzere limana çekilmesi ve limanda tutulması, yük ve yolcuların gidecekleri yere götürülmesi dolayısıyla oluşan bütün masraflar ile idarî para cezaları eksiksiz olarak ödendiği takdirde 4 üncü madde hükümleri çerçevesinde gemi serbest bırakılır.

Geminin alıkonulduğu tarihten itibaren otuz gün geçmesine rağmen kaptan veya donatanın bu madde hükümlerine göre yükümlülüklerini yerine getirmemesi hâlinde gemi, limanın bulunduğu yerin mülkî amirliği tarafından ihale mevzuatı hükümlerine bağlı olmaksızın satılır. Satıştan elde edilen gelirden geminin limana çekilmesi ve muhafaza edilmesi için gerekli olan bütün masraflar karşılandıktan ve para cezası tahsil edildikten sonra bakiye miktarın kalması hâlinde bu miktar donatanın veya yasal temsilcisinin başvurusu üzerine kendisine ödenir.

Geminin satışının gerçekleştirilememesi veya gerçekleştirilmekle beraber satış bedelinin masrafları ve para cezasını karşılamaması hâlinde bu miktar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre donatandan ve gemi kaptanlarından müşterek ve müteselsil sorumluluk esasına göre tahsil edilir.

Donatanın yabancı gerçek veya tüzel kişi olması veya kaptanın Türk vatandaşı olmaması hâlinde bu masraflar aylık yüzde beş gecikme zammıyla birlikte genel hükümlere göre tahsil olunur."

MADDE 127- 4922 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Yolcu taşımasına izin verilmemiş bir ticaret gemisiyle ilgili olarak da 20 nci madde hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun 11 inci maddesine göre belirlenen yükleme markası üzerindeki yükleme çizgilerinin gösterdiği hadden fazla yükle yolculuk yapan gemi derhal seferden alıkonularak en yakın elverişli limana çekilir. Gemideki yükün gideceği yere götürülmesi için gerekli bütün masraflar donatan tarafından karşılanır. Ayrıca gemiyi sevk ve idare eden kaptan ile gemi donatanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Geminin limana çekilmesi, limanda tutulması ve fazla yükünün boşaltılması dolayısıyla oluşan bütün masraflar ile idarî para cezaları eksiksiz olarak ödendiği takdirde gemi serbest bırakılır.

Yetkili olmadığı hâlde yükleme markasının yerini değiştirenler üç aydan altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Donatanın kanuna aykırı emrine uymuş olması, kaptanı sorumluluktan kurtaramaz."

MADDE 128- 4922 sayılı Kanunun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 22- 12 nci maddede yazılı tehlikeli eşyayı tüzükte belirtilen hükümlere aykırı olarak yükleyen veya taşıyan gemi kaptanına beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Gemi donatanı ile ilgili olarak bu cezanın üst sınırı yüzbin Türk Lirasıdır.

12 nci maddede yazılı tehlikeli eşyayı kişilerin hayatı veya sağlığı açısından tehlikeli olabilecek şekilde taşıyan kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 129- 4922 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 23- Tüzükle belirtilen yardım isteme işaretlerini yerinde ve gereği gibi kullanma-

yanlarla bu Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarına aykırı hareket eden kaptana beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Deniz kazasının gerçekleşmesi hâlinde Türk Ticaret Kanununun 982 ve 984 üncü maddeleri hükümlerine göre deniz raporu almayan veya bu raporun tasdikli bir örneğini kazadan sonra uğradığı liman reisliği bulunan ilk limanda liman reisliğine vermeyen gemi kaptanı iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları yetkili liman başkanları ile sahil güvenlik bot komutanları tarafından verilir.”

MADDE 130- 4922 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 14, 15 ve 16 ncı maddelerindeki yardım yükümlülüklerinin her birine aykırı hareket eden kaptanlar, Türk Ceza Kanununun 98 inci maddesi hükmüne göre cezalandırılır.”

MADDE 131- 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- İl genel kurulu veya idare kurulları yahut en büyük mülkiye amirleri tarafından kanunların verdiği yetkiye istinaden ittihaz ve usulen tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet eden veya müşkülat gösterenler veya riayet etmeyenler, mahallî mülkî amir tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır.”

MADDE 132- 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karayolları Genel Müdürlüğü işletiminde olan erişme kontrollü karayolları için belirlenen geçiş ücretlerini ödemeden geçiş yaptığı tespit edilen araç sahiplerine Karayolları Genel Müdürlüğünce geçiş ücretinin on katı kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 133- 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Posta Kanununun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- 8 inci maddede yazılı yasağa aykırı olarak posta pullarıyla ücret alınmakta kullanılan değerli kağıtları satanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası ve 7 nci maddede yazılı ücret alma makinelerini izinsiz satan ve kullananlara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 134- 5584 sayılı Kanunun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- İzin almadan posta kutularını, abone kutularını ve bunları açacak anahtarları yapanlara, bunları kullananlara, taşıtlara posta taşıtları şeklini verenlere veya bunları kullananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 135- 5584 sayılı Kanunun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 58- Tehlikeli oldukları için kabulü yasak olan maddeleri posta ile gönderenlere, fiili suç oluşturmadığı takdirde, dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 136- 5584 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- I- A) Posta tekeli altında bulunan maddeleri kaçak olarak götürenlerle bilerek bunlarla gönderenler,

B) Başkalarının adlarına olan tekele bağlı maddeleri bir araya toplayıp posta ile yollayanlar,

C) 22 nci madde hükmünü ihlal edenler,

ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılırlar.

II- Bu sebeplerle verilmemiş olan posta ücretleri de dört kat alınıp dörtte üçü kaçağı tutana verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin mülkî amiri tarafından verilir.”

MADDE 137- 5584 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İzinsiz posta faaliyetinde bulunulması

MADDE 60- Bu Kanun kapsamına giren faaliyetleri ilgili makamlardan gerekli izinler alınmaksızın ticari amaçla yürüten kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ilgili tüzel kişi hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur."

MADDE 138- 15/7/1950 tarihli ve 5681 sayılı Matbaalar Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- Bu Kanunun 1 inci maddesine göre beyanname vermeden matbaa açanlarla 2, 4 ve 5 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler, Cumhuriyet savcısı tarafından yüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 139- 5681 sayılı Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Hakikate aykırı beyanname veren kimse, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 140- 15/7/1950 tarihli ve 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türkiye'den sınır dışı edilenler İçişleri Bakanlığının hususi müsaadesi alınmadıkça Türkiye'ye dönemezler, bunlardan ağır ceza mahkemesinin görevine giren bir suçtan dolayı Türkiye'de mahkûm olmuş ve cezası çektirilerek sınır dışı edilmiş olanlar bir daha Türkiye'ye giremezler; ancak İçişleri Bakanlığının müsaadesiyle durmadan transit geçmeleri caizdir."

MADDE 141- 5683 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 24- 12 ve 15 inci maddelerle 18 veya 19 uncu maddeler hükümlerine makbul bir sebebe müstenit olmaksızın riayet etmeyenlere mahallî mülkî amir tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 142- 5683 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 26- Sınır dışı edildikleri veya Türkiye'yi terke davet olundukları halde müsaadesiz gelmeye mütecasir olan yabancılar bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu suretle mahkûm edilen yabancılar cezaları çektirildikten sonra sınır dışı edilirler."

MADDE 143- 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 68 - Eseri, icrayı, fonogramı veya yapımları hak sahiplerinden bu Kanuna uygun yazılı izni almadan, işleyen, çoğaltan, çoğaltılmış nüshaları yayan, temsil eden veya hertürlü işaret ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma iletenlerden, izni alınmamış hak sahipleri sözleşme yapılmış olması halinde isteyebileceği bedelin veya bu Kanun hükümleri uyarınca tespit edilecek rayiç bedelin en çok üç kat fazlasını isteyebilir.

İzinsiz çoğaltılan kopyalar satışa çıkarılmamışsa hak sahibi çoğaltılmış kopyaların, çoğaltmaya yarayan film, kalıp ve benzeri araçların imhasını veya üretim maliyet fiyatını geçmeyecek uygun bir bedel karşılığında kendisine verilmesini ya da sözleşme olması durumunda isteyebileceği miktarın üç kat fazlasını talep edebilir. Bu husus, izinsiz çoğaltanın hukuki sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

İzinsiz çoğaltılan kopyalar satışa çıkarılmışsa hak sahibi, tecavüz edenin elinde bulunan nüshalar hakkında ikinci fıkradaki şıklardan birini kullanabilir.

İkinci ve üçüncü fıkraların eser sahibinden başka hak sahiplerince uygulanabilmesi için eser sahibinin bu Kanunun 52 nci maddesine uygun yazılı çoğaltma izni aranır.

Hak sahiplerinden biri ikinci ve üçüncü fıkralar uyarınca talepte bulunduklarında Ceza Muhakemesi Kanununun el koymaya ilişkin hükümleri delil elde etmek amacı dışında uygulanmaz.

Bedel talebinde bulunan kişi, tecavüz edene karşı onunla bir sözleşme yapmış olması halinde haiz olabileceği bütün hak ve yetkileri ileri sürebilir.”

MADDE 144- 5846 sayılı Kanunun 71 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. Manevî, mali veya bağlantılı haklara tecavüz

MADDE 71- Bu Kanunda koruma altına alınan fikir ve sanat eserleriyle ilgili manevi, mali veya bağlantılı hakları ihlal ederek:

1. Bir eseri, icrayı, fonogramı veya yapımı hak sahibi kişilerin yazılı izni olmaksızın işleyen, temsil eden, çoğaltan, değiştiren, dağıtan, her türlü işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma ileten, yayımlayan ya da hukuka aykırı olarak işlenen veya çoğaltılan eserleri satışa arz eden, satan, kiralamak veya ödünç vermek suretiyle ya da sair şekilde yayan, ticarî amaçla satın alan, ithal veya ihraç eden, kişisel kullanım amacı dışında elinde bulunduran ya da depolayan kişi hakkında bir yıldan beş yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

2. Başkasına ait esere, kendi eseri olarak ad koyan kişi altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu fiilin dağıtmak veya yayımlamak suretiyle işlenmesi hâlinde, hapis cezasının üst sınırı beş yıl olup, adlî para cezasına hükmolunamaz.

3. Bir eserden kaynak göstermeksizin iktibasta bulunan kişi altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır.

4. Hak sahibi kişilerin izni olmaksızın, alenileşmemiş bir eserin muhtevası hakkında kamuya açıklamada bulunan kişi, altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

5. Bir eserle ilgili olarak yetersiz, yanlış veya aldatıcı mahiyette kaynak gösteren kişi, altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

6. Bir eseri, icrayı, fonogramı veya yapımı, tanınmış bir başkasının adını kullanarak çoğaltan, dağıtan, yayan veya yayımlayan kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

Bu Kanunun Ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında bahsi geçen fiilleri yetkisiz olarak işleyenler ile bu Kanunda tanınmış hakları ihlâl etmeye devam eden bilgi içerik sağlayıcılar hakkında, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Hukuka aykırı olarak üretilmiş, işlenmiş, çoğaltılmış, dağıtılmış veya yayımlanmış bir eseri, icrayı, fonogramı veya yapımı satışa arz eden, satan veya satın alan kişi, kovuşturma evresinden önce bunları kimden temin ettiğini bildirerek yakalanmalarını sağladığı takdirde, hakkında verilecek cezadan indirim yapılabileceği gibi ceza vermekten de vazgeçilebilir.”

MADDE 145- 5846 sayılı Kanunun 72 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Koruyucu programları etkisiz kılmaya yönelik hazırlık hareketleri

MADDE 72- Bir bilgisayar programının hukuka aykırı olarak çoğaltılmasının önüne geçmek amacıyla oluşturulmuş ilave programları etkisiz kılmaya yönelik program veya teknik donanımları üreten, satışa arz eden, satan veya kişisel kullanım amacı dışında elinde bulunduran kişi altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 146- 5846 sayılı Kanunun 75 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“II- Soruşturma ve kovuşturma

MADDE 75- 71 ve 72 nci maddelerde sayılan suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapıl-

ması şikâyete bağlıdır. Yapılan şikayetin geçerli kabul edilebilmesi için hak sahiplerinin veya üyesi oldukları meslek birliklerinin haklarını kanıtlayan belge ve sair delilleri Cumhuriyet başsavcılığına vermeleri gerekir. Bu belge ve sair delillerin şikâyet süresi içinde Cumhuriyet başsavcılığına verilmemesi hâlinde kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilir.

Bu Kanunda yer alan soruşturma ve kovuşturması şikayete bağlı suçlar dolayısıyla başta Millî Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı yetkilileri olmak üzere ilgili gerçek ve tüzel kişiler tarafından, eser üzerinde manevi ve malî hak sahibi kişiler şikâyet haklarını kullanabilmelerini sağlamak amacıyla durumdan haberdar edilirler.

Şikâyet üzerine Cumhuriyet savcısı suç konusu eşya ile ilgili olarak 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre elkoyma koruma tedbirinin alınmasına ilişkin gerekli işlemleri yapar. Cumhuriyet savcısı ayrıca, gerek görmesi hâlinde, hukuka aykırı olarak çoğaltıldığı iddia edilen eserlerin çoğaltılmasıyla sınırlı olarak faaliyetin durdurulmasına karar verebilir. Ancak, bu karar yirmidört saat içinde hâkimin onayına sunulur. Hâkim tarafından yirmidört saat içinde onaylanmayan karar hükümsüz kalır.”

MADDE 147- 5846 sayılı Kanunun 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 76- Bu Kanunun düzenlediği hukukî ilişkilerden doğan davalarda, dava konusunun miktarına ve Kanunda gösterilen cezaya bakılmaksızın, görevli mahkeme Adalet Bakanlığı tarafından kurulacak ihtisas mahkemeleridir. İhtisas mahkemeleri kurulup yargılama faaliyetlerine başlayıncaya kadar, asliye hukuk ve asliye ceza mahkemelerinden hangilerinin ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği ve bu mahkemelerin yargı çevreleri Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir.

Bu Kanun kapsamında açılacak hukuk davalarında mahkeme, davacının iddianın doğruluğu hakkında kuvvetli kanaat oluşturmaya yeter miktar delil sunması hâlinde, korunmakta olan eserler, fonogramlar, icralar, filmler ve yayınları kullananların, bu Kanunda öngörülen izin ve yetkileri aldıklarına dair belgeleri veya tüm yararlanılan eser, fonogram, icra, film ve yayınların listelerini sunmasını isteyebilir. Belirtilen belge veya listelerin sunulamaması tüm eser, fonogram, icra, film ve yayınların haksız kullanılmakta olduğuna karine teşkil eder.”

MADDE 148- 5846 sayılı Kanunun 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 77- Esaslı bir zararın veya ani bir tehlikenin yahut emrivakilerin önlenmesi için veya diğer her hangi bir sebepten dolayı zaruri ve bu hususta ileri sürülen iddialar kuvvetle muhtemel görülürse hukuk mahkemesi, bu Kanunla tanınmış olan hakları ihlal veya tehdide maruz kalanların ya da meslek birliklerinin talebi üzerine, davanın açılmasından önce veya sonra diğer tarafa bir işin yapılmasını veya yapılmamasını, işin yapıldığı yerin kapatılmasını veya açılmasını emredebileceği gibi, bir eserin çoğaltılmış nüshalarının veya hasren onu imale yarıyan kalıp ve buna benzer sair çoğaltma vasıtalarının ihtiyati tedbir yolu ile muhafaza altına alınmasına karar verebilir. Kararda, emre muhalefetin İcra ve İflas Kanununun 343 üncü maddesindeki cezai neticeleri doğuracağı açıklanır.

Haklara tecavüz oluşturulması ihtimali hâlinde yaptırım gerektiren nüshaların ithalat veya ihracatı sırasında, 4458 sayılı Gümrük Kanununun 57 nci maddesi hükümleri uygulanır.”

Bu nüshalara gümrük idareleri tarafından el konulmasına ilişkin işlemler Gümrük Yönetmeliğinin ilgili hükümlerine göre yürütülür.”

MADDE 149- 5846 sayılı Kanunun 81 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 81- Musiki ve sinema eserlerinin çoğaltılmış nüshaları ile süreli olmayan yayınlara

bandrol yapıştırılması zorunludur. Ayrıca, kolay kopyalanmaya müsait diğer eserlerin çoğaltılmış nüshalarına da eser veya hak sahibinin talebi üzerine bandrol yapıştırılması zorunludur. Bandroller, Bakanlıkça bastırılır ve satılır. Bakanlıkça belirlenen satış fiyatı üzerinden meslek birlikleri aracılığı ile de bandrol satışı yapılabilir.

Bandrol alınabilmesi için, bandrol talebinde bulunanın yasal hak sahibi olduğunu beyan eden bir taahhütnameyi doldurması zorunludur. Bakanlıkça tespit edilen diğer evrak ve belgelerle birlikte başvuru yapılır. Bakanlık, bu başvuru üzerine başka bir işleme gerek kalmaksızın on iş günü içinde bandrol vermek mecburiyetindedir. Beyana müstenit yapılan bu işlemlerden Bakanlık sorumlu tutulamaz.

Bandrol yapıştırılması zorunlu nüshaların tespit edilmesi ve çoğaltılmasına ilişkin materyalleri üreten veya bu materyallerin dolum ve çoğaltımını yapan yerler, bu maddede belirtilen taahhütnamenin bir kopyasını almak, saklamak ve istendiğinde yetkili makamlara ibraz etmekle yükümlüdür.

Bandrol yükümlülüğüne aykırı ya da bandrolsüz olarak bir eseri çoğaltıp satışa arz eden, satan, dağıtan veya ticarî amaçla satın alan ya da kabul eden kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bakanlık ile mülkî idare amirleri bandrollenmesi zorunlu olan nüshaların ve süreli olmayan yayınların, bandrollü olup olmadıklarını her zaman denetleyebilir. Gerekli görüldüğünde, mülkî idare amirleri re'sen veya Bakanlığın talebi ile bu denetimi gerçekleştirmek üzere illerde denetim komisyonu oluşturabilir. İhtiyaç hâlinde; bu komisyonlarda Bakanlık ve ilgili alan meslek birlikleri temsilcileri de görev alabilirler.

Bu denetimler sırasında bu Kanunda koruma altına alınan hakların ihlal edildiğinin tespiti hâlinde 75 inci maddenin üçüncü fıkrası uyarınca işlem yapılır.

Bu Kanun kapsamında korunan, yasal olarak çoğaltılmış, bandrollü nüshaların da yol, meydan, pazar, kaldırım, iskele, köprü ve benzeri yerlerde satışı yasaktır. Bu yasağa aykırı hareket edenler, Kabahatler Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen hususların uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.

Sahte bandrol üreten, satışa arz eden, satan, dağıtan, satın alan, kabul eden veya kullanan kişi üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bir eserle ilgili olarak usulüne uygun biçimde temin edilmiş bandrolleri başka bir eser üzerinde tatbik eden kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve binbeşyüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Yetkisi olmadığı hâlde, hileli davranışlarla bandrol temin eden kişi bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yetkisi olmayan kişilere bandrol temin eden kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bandrol yükümlülüğüne aykırılığın aynı eserle ilgili olarak 71 inci maddenin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde tanımlanan suçla birlikte işlenmesi hâlinde, fail hakkında sadece 71 inci maddeye göre cezaya hükmolunur. Ancak, verilecek ceza üçte biri oranında artırılır.

Bu Kanunda tanımlanan suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, ilgili tüzel kişi hakkında Türk Ceza Kanununun tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur."

MADDE 150- 5846 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıdaki hükümlere aykırı hareket edenler hakkında Borçlar Kanununun 49 uncu maddesi ve Türk Ceza Kanununun 132, 134, 139 ve 140 ıncı maddeleri hükümleri uygulanır.

Birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre yayımın caiz olduğu hâllerde de 4721 sayılı Türk Medenî Kanunun 24 üncü maddesi hükmü saklıdır.”

MADDE 151- 5846 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkra hükmüne aykırı hareket edenler hakkında Borçlar Kanununun 49 uncu maddesi ile koşulları varsa, Türk Ceza Kanununun 134, 139 ve 140 ıncı maddeleri hükümleri uygulanır.

Birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre yayımın caiz olduğu hâllerde de Türk Medenî Kanununun 24 üncü maddesi hükmü saklıdır.”

MADDE 152- 5846 sayılı Kanunun ek 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 10- Aşağıda belirtilen hâllerde idarî para cezası uygulanır:

1. 44 üncü madde gereğince alınması zorunlu sertifikaları almaksızın faaliyet gösteren kişi mahallî mülkî amir tarafından onbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır. İlgili tüzel kişi hakkında verilecek idarî para cezasının üst sınırı ellibin Türk Lirasıdır.

2. Ek 5 inci madde hükümlerine aykırı olarak derlenmesi gereken eserleri süresi içinde vermeyen kişi Kültür ve Turizm Bakanlığının telif haklarının korunmasıyla ilgili biriminin amiri tarafından bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu madde hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın yüzde ellisi Kültür ve Turizm Bakanlığının hesabına aktarılır.”

MADDE 153- 13/6/1952 tarihli ve 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- a) Çalıştırdığı gazeteci ile 4 üncü maddede gösterilen şekilde yazılı iş akdi yapmayan işverene beher mukavele için yediyüz Türk Lirası,

b) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasında bahsi geçen tazminatı gazeteciye ödemeyen işverene ikibinbeşyüz Türk Lirası,

c) 18 inci maddede yazılı ölüm tazminatını hak sahiplerine ödemeyen işverene ikibinbeşyüz Türk Lirası,

idarî para cezası verilir, ayrıca yukarıdaki (b) veya (c) bentlerinde yazılı tazminatlar da hak sahiplerine ödenir.”

MADDE 154- 5953 sayılı Kanunun 27 nci maddesinde yer alan “birmilyarikiyüzmilyon lira” ibaresi “binbeşyüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 155- 5953 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 29- Gazeteciye bu Kanunun 21 inci maddesinde yazılı yıllık izni vermeyen veya izni vermiş olup da izin müddetine ait ücreti ödemeyen işverene, yıllık izin vermediği veya izin süresine ait ücretleri ödemediği kimsenin izin müddetine tekabül eden ücretler yekununun üç katı kadar idarî para cezası verilir; ayrıca gazeteciye ödenmesi gereken ücret toplamı, iki kat olarak ödenir.”

MADDE 156- 5953 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30- Bu Kanunun 25 inci maddesi hükmüne aykırı hareket eden işverene ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürü tarafından verilir.”

MADDE 157- 5953 sayılı Kanunun Ek 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 3- Bu Kanunun ek 1 inci maddesinde yazılı fazla saatlerle çalışma ücretlerini gazeteciye ödemeyen veya mezkur maddede yazılı zam hadlerinden daha aşağı hesap etmek suretiyle

ödeyen işverene, ödemediği fazla saat ücretleri tutarının veya eksik ödediği ücretler tutarının iki katı kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 158- 10/07/1953 tarihli ve 6132 sayılı At Yarışları Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak her şekil ve surette müşterek bahisler veya yarış piyangosu tertip ve tanzim edenler ve bunlara ait her türlü evrakı matbaa, teksir, daktilo, fotokopi ve sair suretlerde düzenleyenler ve düzenletenler, satanlar, dağıtanlar, sattıranlar veya dağıttıranlar, üç aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Suçun; at sahibi, antrenör, jokey, jokey yamağı, seyis ve sair yarış hizmetlileri ile birlikte işlenmesi halinde, verilecek hapis cezası altı aydan az olamaz. Haklarında bu nedenle soruşturma ve kovuşturma başlatılan bu kişilerin Komiserler Kurulu kararı ile yarış yerlerine, hipodromlara ve yarışlarla ilgili mahal ve tesislere girmeleri yasaklanır. Komiserler Kurulunca yarış yerlerine girmeleri yasaklanan kimselerin isimleri ve kimlikleri yarış müessesesi ve mahalli mülki amirlere yazılı olarak bildirilir.”

MADDE 159- 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Hükümet Üyeleri, Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreteri, Başbakanlık ile İçişleri Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Geliştirme ve Destekleme İdaresi Müsteşarı, Emniyet Genel Müdürü, Sahil Güvenlik Komutanı, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreter yardımcıları, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreter yardımcıları ve bu görevlerde bulunmuş olanların ruhsatlarında süre kaydı aranmaz.”

MADDE 160- 6136 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ateşli silahla işlenen suçlardan hükümlü bulunanlar ile taksirli suçlar hariç olmak üzere bir yıldan veya bu Kanun kapsamına giren suçlardan dolayı altı aydan fazla hapis cezasına mahkûm olanlara, affa uğramış olsalar bile ateşli silâh taşıma ve bulundurma izni verilemez.”

MADDE 161- 6136 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Her kim bu Kanunun kapsamına giren ateşli silahlarla bunlara ait mermileri ülkeye sokar veya sokmaya kalkışır veya bunların ülkeye sokulmasına aracılık eder veya bunları 29/6/2004 tarihli ve 5201 sayılı Harp Araç ve Gereçleri ile Silâh, Mühimmat ve Patlayıcı Madde Üreten Sanayi Kuruluşlarının Denetimi Hakkında Kanun hükümleri dışında ülkede yapar veya bu suretle ülkeye sokulmuş ve ülkede yapılmış olan ateşli silahları veya mermileri bir yerden diğer bir yere taşır veya yollar veya taşımaya bilerek aracılık eder, satar veya satmaya aracılık ederse veya bu amaçla bulundurursa beş yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı suçları üçüncü fıkradaki hal dışında iki veya daha çok kişinin birlikte işlemeleri halinde, failler hakkında sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Birinci fıkradaki fiillerin, suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, verilecek cezalar bir kat artırılır.

Ateşli silahın tüfek veya seri ateşli kısa sürede çok sayıda ve etkili biçimde mermi atabilen tam otomatik veya dürbünlü tabanca veya bu fıkrada sayılanların benzerleri olması ya da bu niteliği taşımayan ateşli silahlar veya her türlü mermilerin miktar bakımından vahim olması halinde yukarıdaki fıkralarda yazılı cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur.

Dördüncü fıkrada niteliği belirtilen ateşli silahlar ile benzerlerinin miktar bakımından vahim olması halinde birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda yazılı cezalar bir kat artırılarak hükmolunur."

MADDE 162- 6136 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak ateşli silahlarla bunlara ait mermileri satın alan veya taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve otuz günden yüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Ateşli silahın, bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlardan olması ya da silâh veya mermilerin sayı veya nitelik bakımından vahim olması halinde beş yıldan sekiz yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin dördüncü fıkrasında sayılanlar dışındaki ateşli silahın bir adet olması ve mutat sayıdaki mermilerinin ev veya işyerinde bulundurulması halinde verilecek ceza bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yirmibeş günden yüz güne kadar adlî para cezasıdır.

Ateşli silahlara ait mermilerin pek az sayıda bulundurulmasının veya taşınmasının mahkemece vahim olarak takdir edilmemesi durumunda hükmolunacak ceza altı aya kadar hapis ve yüz güne kadar adlî para cezasıdır.

Kuru sıkı tabir edilen ses veya gaz fişeği ya da benzerlerini atabilen tabancayı, teknik özelliklerinde değişiklik yaparak öldürmeye elverişli silah haline dönüştüren kişi, bu maddenin birinci fıkrası hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 163- 6136 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 14- Her kim, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak 4 üncü maddede yazılı olan bıçak veya başkaca aletler yahut benzerlerini ülkeye sokar, sokmaya kalkışır veya bunların ülkeye sokulmasına aracılık eder veya bunları ülkede yapar veya bir yerden diğer bir yere taşır veya yollar veya taşımaya aracılık ederse iki yıldan beş yıla kadar hapis ve ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır. Suç konusu bıçak ve aletlerin niteliği veya sayı olarak azlığı halinde verilecek ceza yarısına kadar indirilir.

Birinci fıkradaki eylemleri işlemek amacı ile teşekkül kuranlar ile yönetenler veya teşekküle mensup olanlar tarafından sözü geçen fıkrada yazılı suçlar işlenirse failler hakkında beş yıldan on yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı suçları ikinci fıkradaki hal dışında iki veya daha çok kişinin birlikte işlemeleri halinde, birinci fıkraya göre verilecek cezalar bir kat artırılır.

Bu madde kapsamına giren bıçak ve başkaca aletlerin veya benzerlerinin miktar bakımından vahim olması halinde yukarıdaki fıkralara göre hükmolunacak cezalar yarı oranında artırılır."

MADDE 164- 6136 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak 4 üncü maddede yazılı olan bıçak veya diğer aletleri veya benzerlerini satanlar, satmaya aracılık edenler, satın alanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında altı aydan bir yıla kadar hapis ve yirmibeş günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

"Bu Kanunun 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yazılı olan yivli ve yivsiz silahlarla bıçak

ve diğer aletleri, hal ve şartlara göre sırf saldırıda kullanmak amacıyla taşıyanlar, üç aya kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 165- 6136 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, “264” ibaresi, “174” şeklinde ve dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(A), (B) ve (C) bentlerinde sayılan yerlere silahla giren veya buralarda silâh taşıyan kişiler eylemleri başka bir cezayı gerektirmiyorsa yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır, ayrıca silâh ruhsatları bulundurmaya çevrilir ve kendilerine bir daha taşıma ruhsatı verilmez.”

MADDE 166- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 107 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun tatbikinde vazifeli bulunan kimseler, bu vazifeleri dolayısıyla amme borçlusunun ve onunla ilgili kimselerin şahıslarına, mesleklerine, işlerine, muamele ve hesap durumlarına ait öğrendikleri sırlarla, gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa ettikleri takdirde, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.”

MADDE 167- 6183 sayılı Kanunun 108 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu madde hükmüne aykırı hareket edenler üç aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.”

MADDE 168- 6183 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Gizleyerek, kaçırarak muvazaa yolu ile başkasının uhdesine geçirerek veya aslı olmayan borçlar ikrar ederek, yahut alındılar vererek gerçeğe aykırı surette, varlığını yok eder veya azaltır ve geri kalan mallar borcu karşılamaya yetmezse altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 169- 6183 sayılı Kanunun 111 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 111- Bu Kanuna göre istenen mal bildirimini gerçeğe aykırı surette yapanlarla, yaşayış tarzları mal bildirimine uymayanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 170- 6183 sayılı Kanunun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 112- Usulü dairesinde mal bildiriminde bulunduktan sonra, edinilen mallarla, her türlü mallarında, kazanç ve gelirlerinde olan artmaları 61 inci madde hükümleri gereğince zamanında bildirmemek suretiyle amme alacağının tahsilini engellemiş veya zorlaştırmış olanlar bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 171- 6183 sayılı Kanunun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 113- Amme borçlusuna ait ellerinde bulundurdukları malları 55 inci maddenin son fıkrası gereğince yapılan talebe rağmen bildirmeyenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 172- 6183 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu vazifeyi makbul bir özre dayanmadan zamanında yerine getirmeyenler elli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 173- 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Aşağıda yazılı haller eczacılık yapmaya manidir:

A) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anaya-

sal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, kamunun sağlığına karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından hapis cezasına mahkûm olmak,

B) Başka memleketlerde sanatını icradan menedilmiş olup bu muamelenin haklı olduğu İcra Vekilleri Heyetince kabul edilmiş olmak;

C) Sanatını yapmasına mani iyileşmez bir hastalığı bulunmak;

Ç) Sanatını yapmasına mani olacak derecede iki gözü rüyetten mahrum olmak.”

MADDE 174- 6197 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunda yazılı usullere uygun olarak ruhsatname almaksızın birinci maddede sayılı yerleri açanlar üç aydan bir seneye kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Eğer fiil eczacılık yapmak hakkını haiz olmayanlar tarafından işlenirse, verilecek cezalar yarı oranında artırılır.”

MADDE 175- 6197 sayılı Kanunun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 41- Bu Kanunun 1 inci maddesinde sayılan yerlerde ambalajsız veya ambalajı açılmış olarak bozuk veya zamanı geçmiş veya mağşuş veya gayrisaf ilaç ile ambalajlı olsa bile zamanı geçmiş ilaç bulunduran kişiye, fiili Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre ceza sorumluluğunu gerektirmediği takdirde, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu ilaç ve sair ecza maddesine elkonularak imha edilmek üzere mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 176- 6197 sayılı Kanunun 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 42- Bu Kanunun 1 inci maddesinde sayılan yerlerde ilaç halinde ihzar, imal veya tertip edilmemiş olan bozuk veya mağşuş ecza ve kimyevi maddeler bulunduğu takdirde, bunlara el konulup usulüne uygun şekilde yok edilmekle beraber bu yerleri bizzat idare eden eczacı ile bu Kanunda yazılı sebeplerle eczacının bulunmaması halinde bu yerlerde mesul müdürlük yapanlara bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 177- 6197 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zehirli veya kimyevi maddelerle tıbbî ecza ve müstahzarların müsaadesiz satılması yasaktır. Bunları müsaadesiz satan veya satmak üzere dükkanında bulunduranlar Türk Ceza Kanununun 193 üncü maddesine göre cezalandırılır.”

MADDE 178- 6197 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 44- Bu Kanunda yazılı olan yasaklara ve mecburiyetlere muhalif hareket edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde ve bu Kanunda özel hüküm bulunmayan hallerde ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 179- 6197 sayılı Kanunun 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- Eczaneyi işletmeye başladıktan sonra mazeretsiz olarak ve mücbir sebepler dışında eczanesi olan yerlerde otuz gün, olmayan yerlerde on gün müddetle eczanesini kapalı bırakan veya teftiş sırasında görülen noksanların tamamlanması için yapılmış iki yazılı ihtara riayet etmeyen eczacılara, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 180- 15/2/1954 tarihli ve 6269 sayılı Kimyagerlik ve Kimya Mühendisliği Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Bu Kanunun 2 nci maddesine aykırı hareket edenler altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. 1 inci maddede mezkur diplomaları almış olmayanları bu unvanlarla çalıştıranlar da aynı ceza ile cezalandırılır."

MADDE 181- 25/2/1954 tarihli ve 6283 sayılı Hemşirelik Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- 3 üncü madde hükümlerine riayet etmeyen, dördüncü maddede yazılı vazife ve salahiyet hudutlarını tecavüz eden ve 5 inci maddenin ikinci fıkra hükmünü yerine getirmeksizin serbest çalışan hemşirelere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 182- 2/3/1954 tarihli ve 6301 sayılı Öğle Dinlenmesi Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Bu Kanun hükümlerine muhalif olarak müstahdem ve işçilerine öğle dinlenmesi yaptırmayan işveren veya işveren vekillerine yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 5 inci maddesine muhalif hareket eden işveren veya işveren vekiline, müstahdem veya işçi kazançlarının veya bu kimselere ait sair hakların daha aşağı hadlere indirilmesinden dolayı müstahdem veya işçilerin uğradıkları zararın iki katı kadar idarî para cezası verilir.

Bu maddedeki idarî para cezalarını vermeye belediye encümeni yetkilidir."

MADDE 183- 7/3/1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun 124 üncü maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"1. Müsaade istihsal etmeden jeolojik istikşaf yapanlar altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

2. Arama ruhsatnamesi, işletme ruhsatnamesi veya belge almaksızın jeolojik istikşaftan gayri petrol ameliyelerini yapanlar üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 184- 6326 sayılı Kanunun 125 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 125- 1. Bu Kanuna göre israf veya tehlikeli fiilleri yapanlara, bu fiilleri tespit olunacak bir süre içinde durdurmaları için, Genel Müdürlük tarafından emir verilir. Bu sürenin sonunda israf veya tehlikeli fiil devam ederse, devam ettiği her gün için faillere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

2. Yukarıda yazılı fiillerden dolayı önemli ve tamiri kabil olmayan bir hasar meydana gelmişse, faillerine, oluşan zararın miktarı kadar idarî para cezası verilir. Ancak, bu miktar onbin Türk Lirasından az olamaz."

MADDE 185- 6326 sayılı Kanunun 126 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 126- Bu Kanunun verdiği bir hakkın kullanılmasına yahut bir vazifenin ifasına bilerek ve haksız olarak müdahale eden veya mani olanlar, altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 186- 6326 sayılı Kanunun 127 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 127- Bu Kanuna göre yapılan müracaatlarda ve muamelelerde bilerek hilafı hakikat beyanda bulunanlar, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 187- 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- Aşağıda yazılı haller, veteriner hekimlik mesleğinin icrasına mani teşkil eder:

a) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, kamunun sağlığına karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından hapis cezasına mahkûm olmak.

b) Bu Kanun ile teşekkül eden Haysiyet veya Yüksek Haysiyet Divanı kararları ile meslekini icradan menolunmak.

c) Yüksek Haysiyet Divanınca haklarında diplomalarının istirdadı kararı ittihaz edilmek.”

MADDE 188- 6343 sayılı Kanunun 65 inci maddesinde yer alan “üçyüzkırkyedimilyon lira” ibaresi “bin Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 189- 6343 sayılı Kanunun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- 6 ncı maddedeki yasaklılık haline rağmen mesleklerini icra edenlere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 190- 6343 sayılı Kanunun 67 nci maddesinde yer alan “üçyüzkırkyedimilyon lira” ibaresi, “bin Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 191- 6343 sayılı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- Bu Kanunun 11 inci maddesinde yazılı vasıfları haiz olmayıp da veteriner hekimlik yapan ve hayvan hastalıklarını tedavi yolunda bulunanlar, altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 192- 6343 sayılı Kanunun 70 inci maddesinde yer alan “seksenyedimilyon lira” ibaresi, “ikiyüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 193- 6343 sayılı Kanunun 71 inci maddesinde yer alan “bir aydan” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 194- 6343 sayılı Kanunun 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 72- Bu Kanunda yazılı olup da idarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı halinde tayin olunacak ceza, iki misli olarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 195- 6343 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin onbeşinci fıkrasında yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 196- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 70 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bunların ücreti de orman idaresi tarafından ödenir. Bunlara söndürme işinde çalıştıkları müddetçe devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda alakalılar tarafından parasız ekmek ve katık verilir. Başkaca ücret verilmez.”

MADDE 197- 6831 sayılı Kanunun 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 77- Orman memurları, bu Kanunda tanımlanan suçların işlenmesinin önlenmesi veya işlenen suçlarla ilgili olarak başlatılan soruşturmadaki görevleri kapsamında kolluk görevlisi sıfatını taşırlar.

Orman teşkilatında her sınıf, derece ve vazifede çalışan memurlardan, Çevre ve Orman Bakanlığınca ve Orman Genel Müdürlüğünce lüzum görülecek olanlar, Bakanlar Kurulunca seçilecek silahla teçhiz olunurlar.

Bu silahlar memurlara orman idaresince demirbaş olarak verilir. Ayrıca, kolluk görevi yapan orman memurları idarece verilecek özel kıyafetle donatılır.

Devlet ormanlarından gayrı ormanlarda çalışan orman bekçilerine de umumi hükümler dairesinde silah taşıma izni verilebilir."

MADDE 198- 6831 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin (A) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"A) Türk Ceza Kanununda düzenlenen hakkın kullanılması, meşru savunma veya zorunluluk hallerinde;"

MADDE 199- 6831 sayılı Kanunun 79 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"IV. Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin takibi:

MADDE 79- Orman memurları, bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillere ilişkin delilleri bir tutanakla tespit eder. Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin işlenmesi suretiyle elde edilen orman malları ile bu Kanunda yer alan suçların işlenmesinde kullanılan nakil vasıtası ve sair eşyaya Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre elkonulur. Ancak, Cumhuriyet savcısına ulaşılamadığı hallerde elkoyma, orman işletme şefinin yazılı emri ile yapılır. Ayrıca, orman muhafaza memurları Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre şüphelileri yakalama yetkisine sahiptir.

Sahipleri tarafından tohum ve fidandan yetiştirilen hususi ormanlarda da bu madde hükümleri uygulanır.

Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına yardıma mecburdurlar.

Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri uygulanır."

MADDE 200- 6831 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunda yazılı orman suçlarına ilişkin davalardan; 110 uncu maddenin üçüncü fıkrasında gösterilen suçlara ilişkin davalar asliye ceza mahkemesinde; dördüncü fıkrasında gösterilen suçlara ilişkin davalar ağır ceza mahkemesinde; beşinci fıkrasında gösterilen suçlara ilişkin davalar Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesi uyarınca görevlendirilen ağır ceza mahkemesinde; bu suçlar dışında kalan davalar sulh ceza mahkemesinde görülür."

MADDE 201- 6831 sayılı Kanunun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 84- Orman Kanununa aykırılık oluşturan fiillerden dolayı elkonulan ağaç, tomruk, kereste, yakacak ve sair mahsuller, vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve fiilin işlendiği yer belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yediemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda orman depolarına idarece nakledilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası zor ve masraflı bulunanlar, Ceza Muhakemesi Kanununun 132 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları hükümlerine uygun olarak orman işletme müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınca, mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Nakil vasıtası ve suç aletleri ile orman emvalinin satış bedelinin tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir."

MADDE 202- 6831 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmayan veya kaçması sebe-

biyle faili tespit olunamayan orman mahsulleri ve suç aletleri, orman idaresinin satış usullerine göre satılır ve bedelleri irat kaydolunur.”

MADDE 203- 6831 sayılı Kanunun 88 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 88- Bu Kanunda tanımlanan suçlardan dolayı arama, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre yapılır. Ancak, Ceza Muhakemesi Kanununun 119 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre, Cumhuriyet savcısına ulaşılamadığı hâllerde arama, orman şefinin yazılı emri ile yapılır.”

MADDE 204- 6831 sayılı Kanunun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 91- 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleri ile yasak edilen fiillerden dikiliden ağaç kesenler, kökünden sökenler veya hayatiyetini sona erdirecek şekilde boğanlar, ağaçlardan yalamuk, pedavra, hartama çıkaranlar üç aydan beş yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak suçun konusunun münhasıran yakacak nitelikte emval veren ağaç olması halinde, verilecek ceza yarı oranında indirilir.

Suçun konusunun fidan olması halinde birinci fıkraya göre verilecek ceza bir kat artırılır.

Fidan ekim sahasını bozan kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Birinci fıkradaki ağaç kesme ve sökme fiillerinin işlenmesinde motorlu araç ve gereçler kullanılması halinde verilecek ceza bir kat artırılır. Ancak, fidanlar hakkında bu hüküm uygulanmaz.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler üç aya kadar hapis ve yüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise, iki seneye kadar hapis ve adlî para cezasıyla cezalandırılır. Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.”

MADDE 205- 6831 sayılı Kanunun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 92- Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izin almadan ormanlardan açılan maden ocakları idarece kapatılır. Çıkarılan madenler ve her türlü tesisler ile alet, edevat ve nakil vasıtalarına elkonulur. Elkonulan mallar, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edilir.

Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince izinsiz maden ocağı açanlara veya işletenlere, 91 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere iki yıldan yedi yıla kadar hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası verilir.

Kanun hükümlerine göre verilen ruhsat veya izin belgesindeki sürenin dolmasına rağmen maden ocağı işletmeye devam edenler ya da izin verilen alandaki sınırı aşanlar, 91 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bu Kanunun 93 üncü maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Başkaca zarar husule gelmiş ise, bu zarar ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde dava açmak suretiyle tazmin ettirilir. İzin alarak bu nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise, beşbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar işletilmekten men edilir.”

MADDE 206- 6831 sayılı Kanunun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 93- Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri işleyenler veya izne bağlı işleri izinsiz yapanlar, 91 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

İşgal ve faydalanma suçunun yeniden tarla açmak suretiyle veya yanmış orman sahalarında ya da kesinleşmiş orman kadastrosu sınırları içerisinde işlenmesi halinde verilecek ceza bir kat artırılır.

Bu maddede tanımlanan suçların konusunu oluşturan, işlenmesinde kullanılan ve işlenmesiyle

elde edilen eşya veya mahsul Türk Ceza Kanununun müsadereye ilişkin hükümlerine göre müsadere edilir. Müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce aynen muhafaza edilebileceği gibi ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince, yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu hususta talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

17 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki yerleri amaç dışı kullananlar ve amaç dışı kullanılmasına izin verenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 207- 6831 sayılı Kanunun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 94- Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, terebentin, katran, sakız, 92 nci madde kapsamı dışında kalan taş, kömür, toprak ve buna benzer ocaklar ile balık üretim tesislerini orman sınırları içinde izinsiz kuranlar, 91 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, bunların işletilmesi men edilerek tesislerin Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsaderesine hükmolunur.

Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve birinci fıkrada yazılı fiili orman sınırları dışında işleyenlere bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve bunların işletilmesi yasaklanır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (C) ve (E) bentlerinde yazılı fiilleri işleyenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 208- 6831 sayılı Kanunun 95 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 95- Bu Kanunun 19 uncu maddesi hükümlerine aykırı olarak ormanlara izinsiz hayvan sokanlarla, ormana başı boş hayvan girmesine sebep olanlara beher kıl keçi için altı Türk Lirası, büyükbaş hayvanların beheri için üç Türk Lirası, küçükbaş hayvanların beheri için bir Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu suretle verilecek idarî para cezası yirmi Türk Lirasından az olamaz.

Ormanlara izinsiz hayvan sokma fiilini, fiilin işlendiği orman içi köy nüfusuna kayıtlı ve fiilen bu köyde oturanlar dışındakilerin işlemesi hâlinde, yukarıdaki cezalar iki kat artırılır.

Yanmış orman sahaları ile alelumum gençleştirme sahalarına, gençleştirmeye tefriki tarihinden itibaren onbeş sene içinde hayvan sokulması veya başıboş bırakılmak yüzünden girmesi hâlinde yukarıda yazılı cezalar iki kat tatbik olunur."

MADDE 209- 6831 sayılı Kanunun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 96- Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddelerinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenlere yüzyirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 210- 6831 sayılı Kanunun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 97- Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekten kesenlere kesilen her ağaç için altmış Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 27 nci maddesinde yazılı damga çekiçlerini taklit edenler veya taklit fiiline iştirak etmeksizin kullananlar Türk Ceza Kanununun 202 nci maddesinin ikinci fıkrasına göre cezalandırılırlar."

MADDE 211- 6831 sayılı Kanunun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 98- 31 inci, 32 nci ve 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zati ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen yapacak orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette

olursa olsun elden çıkaranlar, bunları veriliş gayesine uygun kullanmayanlar, yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 212- 6831 sayılı Kanunun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 99- 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenlere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 213- 6831 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 214- 6831 sayılı Kanunun 101 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususi orman sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Orman sahipleri bu cezanın kesinleşmesinden sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise bunlara onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 215- 6831 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, geliştirilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 216- 6831 sayılı Kanunun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 103- 67 nci madde hükümlerine aykırı hareket edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile göçük, devrik ve heyelan gibi hâllerle meydana gelen açıklıkları doldurmak veya satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle orman yetiştirme alanlarında zarara sebebiyet verenlere üçbin, diğer alanlarda zarara sebebiyet verenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 217- 6831 sayılı Kanunun 104 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 104- 68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Orman idaresine ait telefon şebekesi ve tesislerine her türlü alet ve malzemesine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 152 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi gereğince cezalandırılırlar.

Bu suç Mayıs ayı başından Kasım ayı sonuna kadar devam eden yangın mevsiminde işlenirse ceza iki katına çıkarılır.”

MADDE 218- 6831 sayılı Kanunun 105 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 105- 69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mahallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınını söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında mahallin en büyük mülkî amiri tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası uygulanır.

Bu maddede yazılı memurlarla orman teşkilatında vazifeli olanlardan yangın yerine yardım gön-

dermeyenlerle alaka göstermeyenler, Türk Ceza Kanununun 170 inci maddesinde tanımlanan suçu ihmali davranışla işlemiş olmak dolayısıyla cezalandırılır.”

MADDE 219- 6831 sayılı Kanunun 106 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 106- Bu Kanunun 72 ve 73 üncü maddelerine muhalif hareket eden veya ettirenler Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince cezalandırılırlar.”

MADDE 220- 6831 sayılı Kanunun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 107- 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlere mahallin en büyük mülkî amiri tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”

MADDE 221- 6831 sayılı Kanunun 108 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 108- Orman mallarının bu Kanun hükümlerine aykırı olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde; taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir seneye kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada yazılı fiillerin, ticarethane sahibi olsun olmasın, her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kar maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline dönüştürdükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde, bir seneden yedi seneye kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Suçun konusunu oluşturan orman ürünlerinin değerinin azlığı göz önünde bulundurularak verilecek cezalar yarısına kadar indirilebilir.

Bu Kanunda yazılı suça konu olan her türlü orman emvali, nakil vasıtaları ve suç aletleri Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere edilir.”

MADDE 222- 6831 sayılı Kanunun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 109- Ağaçlarda bulunan resmi damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrosunda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hâle getirenler, yerlerini değiştirenler, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, beşyüz Türk Lirasından dörtbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 223- 6831 sayılı Kanunun 110 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 110- 76 ncı maddenin (a) bendinde belirtilen fiili işleyenlere elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

76 ncı maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen fiilleri işleyenler hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.

Dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı olarak orman yangınına sebebiyet verenler iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak failin yangının söndürülmesine ve etkilerinin azaltılmasına yönelik çabaları veya meydana gelen zararın azlığı göz önünde bulundurularak, verilecek ceza yarısına kadar indirilir. Zararın belirlenmesinde yangın sonucu tamamen yanan ağaç ve ağaççıkların değeri, kısmen yanan ağaç ve ağaççıkların değerinde meydana gelen azalma, alt tabaka orman örtüsünün yanması nedeniyle oluşan zarar ve toprağın humuslu tabakasının yanması nedeniyle meydana gelen verim kaybı dikkate alınır.

Kasten orman yakan kişi, on yıldan az olmamak üzere hapis ve onbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Devletin güvenliğine karşı suç işlemek amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyeti çerçevesinde devlet ormanlarını yakan kişi müebbet hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede yazılı suçların işlenmesi sebebiyle, ölüm veya yaralanmanın meydana gelmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı cezaya hükmolunur.”

MADDE 224- 6831 sayılı Kanunun 111/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 111/A- Bu Kanunda mercii belirtilmemiş idarî yaptırım kararları, orman işletme şefleri tarafından verilir.”

MADDE 225- 6831 sayılı Kanunun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 112- Bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zarar için ayrıca genel hükümlere göre hukuk mahkemesinde gerçek zarar üzerinden tazminat talebinde bulunulabilir.

Gerçek zarar;

A) Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiilin konusu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise; fiilin işlendiği yere en yakın orman idaresi satış yerinde söz konusu orman emvalinin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda, aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasıyla elde olunacak birim fiyat üzerinden hesap edilir.

B) Fiilin konusu fidan ise; fiilin işlendiği yıl, aynı fidanların her birisinin dikimi ve arazi hazırlanması için hesaplanacak gerçek masraflar ile o yıla kadar kesilen fidanlar için yapılmış bakım giderleri toplamı bir misli fazlasıyla tazmin ettirilir.

C) Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvalinin gerçek zarar birim fiyatı ise (A) bendi hükmüne kıyasen hesaplanır.

Orman işletme müdürlükleri, görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere, bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini, her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel hâlinde tespit ve tanzim edip bağlı bulunduğu orman bölge başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip, derhal birer nüshalarını mıntıkasındaki hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır. Tazminatın hesaplanmasında bu cetveller dikkate alınır.

MADDE 226- 6831 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mahallî rayiç; bu Kanuna aykırılık oluşturan fiilin işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde, söz konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasıdır.”

MADDE 227- 6831 sayılı Kanunun 114 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun 112 ve 113 üncü maddeleri ile bu madde hükümleri uyarınca açılacak tazminata ve ağaçlandırma giderine ilişkin davalar hukuk mahkemesinde görülür. Bu davalarda orman idaresi harçtan muaftır.”

MADDE 228- 6831 sayılı Kanunun 116 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu hükme aykırı hareket edenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 229- 17/4/1957 tarihli ve 6948 sayılı Sanayi Sicili Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Bu Kanun hükümlerine tevfikan sanayi işletmelerini müddetinde sanayi siciline tescil ettirmeyenler veya 2 nci maddeye göre verilen beyannamelerde meydana gelen değişiklikleri kapanma ve faaliyete geçme hâllerini müddetinde ilgili mercilere bildirmeyenler veya senelik işlet-

me cetvellerini zamanında Sanayi ve Ticaret Bakanlığına göndermeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 230- 6948 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca verilen sanayi sicil vesikasını salahiyetli memurlara ibraz etmeyenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 231- 6948 sayılı Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- Bu Kanuna göre istenen malumatı hakikate aykırı olarak bildirenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin mülkî amiri tarafından verilir.”

MADDE 232- 6948 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanuna göre sanayi işletmeleri tarafından verilen malumatı müsaadesiz başkalarına bildiren kamu görevlisi, Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesine göre cezalandırılır.”

MADDE 233- 15/5/1957 tarihli ve 6968 sayılı Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanununun 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- Bu Kanunun 4, 5, 6, 7, 8 veya 9 uncu maddeleri hükümlerine yahut bu hükümlere göre konulacak tedbirlere riayet etmeksizin memlekete nebat sokanlara veya transit olarak geçirenlere, beşbin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitkilere elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Yasak olduğunu bildiği hâlde bir bitkiyi ülkeye sokan veya transit olarak geçiren kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 234- 6968 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 10 uncu madde hükmüne göre ithaline müsaade edilmeyen maddeleri memlekete sokan kişi, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 235- 6968 sayılı Kanunun 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 50- 11 inci madde hükmüne göre vazifelilerce lüzum gösterilen tedbirleri almayan veya bu tedbirlere riayet etmeyen kişiye yüz Türk Lirasından beşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitkilere elkonularak derhal imha edilir.”

MADDE 236- 6968 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 51- Bu Kanunun 13 üncü maddesi hükmüne riayet etmeyen kişi, altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 237- 6968 sayılı Kanunun 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Bu Kanunun 16 ncı maddesine istinaden konulmuş yasak, tahdit ve tedbirlere riayet etmeyenlere beşyüz Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitki ve sair eşya ile ilgili olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilir ve gerek görülmesi hâlinde karantina tedbirleri de alınır.”

MADDE 238- 6968 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- 18 inci madde hükmüne aykırı hareket edenlere, nebat yetiştirdikleri yer temizse ve nebatlarında da hastalık veya zararlı yoksa, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Nebat yetiştirilen yer, haddizatında izin verilmeyecek bir durumda ise veya nebatlarda hastalık veya zararlı varsa, birinci fıkradaki idarî para cezası beş kat artırılır. Ayrıca, kabahatin konusunu oluşturan bitkilerle ilgili olarak mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilir ve gerek görülmesi hâlinde karantina tedbirleri de alınır.”

MADDE 239- 6968 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 54- 22 nci maddenin birinci fıkrasında yazılı ihbar mükellefiyetlerini yerine getirmeyen kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 240- 6968 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Sürek avı mükellefleri ile ücretli mücadele mükellefiyetine tabi tutulanlardan vaktinde icabet etmeyen veya müddeti dolmadan ayrılan kişiye yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 241- 6968 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56- 32 nci madde gereğince izin almadan mücadele işlerini ücret mukabilinde ve sanatı mütade hâlinde yapan kişiye ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 242- 6968 sayılı Kanunun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57- Tarım ve Köyişleri Bakanlığından müsaade almadan faaliyete geçen çırçır fabrikası veya evi sahiplerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Hastalık ve zararlılarla mücadele tesislerinin bulunmaması veya diğer tesis veya şartların tamam olmaması hâlinde; ayrıca, bu eksiklikler tamamlanıncaya kadar çırçır fabrika veya evleri faaliyetten menedilir.

Ruhsatı olmasına rağmen, bilahare bu Kanunda belirlenen faaliyet şartlarına veya süre hükmüne aykırı çalıştıkları tespit edilen çırçır fabrikası veya evlerinin sahiplerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, belirlenen eksiklikler tamamlanıncaya kadar çırçır fabrika veya evleri faaliyetten menedilir.”

MADDE 243- 6968 sayılı Kanunun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 58- 34 üncü madde hükmüne aykırı olarak muayene edilmemiş tohumluğu nakleden, satan veya satışa arzeden kişiye, ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, yapılan muayene sonucunda tohumluğun bu Kanun hükümlerine göre zararlı olduğunun anlaşılması hâlinde, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 244- 6968 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- 35 inci madde hükmüne aykırı olarak nebat ve maddeleri taşıyanlar veya taşıtanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bitkilere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 245- 6968 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 60- 38 inci maddede yazılı işleri ruhsatsız yapanlara veya mücadele ilaç ve aletlerini Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca müsaade edilen fiyatlardan pahalıya satanlara yahut satışa arzedenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 246- 6968 sayılı Kanunun 61 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 61- 40 ıncı madde hükümlerinden her hangi birine aykırı hareket edenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 247- 6968 sayılı Kanunun 62 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 62- Bu Kanunda belirtilen idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Bu Kanun hükümlerine göre müsadereye veya mülkiyetin kamuya geçirilmesine konu teşkil eden bitki ve sair eşyaya, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı görevlileri elkoymaya yetkilidir.”

MADDE 248- 9/6/1958 tarihli ve 7126 sayılı Sivil Savunma Kanununun 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 45- Bu Kanun hükümlerini tatbik ile mükellef olan memur ve hizmetlilerden ihmalleri görülenler hakkında Türk Ceza Kanununun ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmaya ilişkin

257 nci maddesi hükmü uygulanır.”

MADDE 249- 7126 sayılı Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- Bu Kanun hükümlerine göre tatbiki ilan olunan sivil savunma tedbirlerine riayet etmeyen bütün vatandaşlarla resmi veya hususi daire, müessese ve teşekküllerin mesul amirlerine, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, Kabahatler Kanununun 32 nci maddesine göre idarî para cezası verilir.”

MADDE 250- 7126 sayılı Kanunun 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- Bu Kanunun 13 üncü maddesinde yazılı mükelleflerden yoklama, muayene, vazifelendirme veya eğitim, kurs ve tatbikat maksadı ile kendilerine ilanen veya sair suretlerle tebligat yapıldığı hâlde gelmeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 251- 7126 sayılı Kanunun 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 50- Sivil Savunma Teşkilatına veya bu teşkilatın memur ve hizmetlilerine veya yardımcı mükelleflere mahsus kıyafet ve tanınma işaretlerini, salahiyeti olmadığı hâlde kullanan, giyen ve taşıyanlara ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 252- 7126 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 51- Sivil savunma mahallî yardımcı hizmet teşkilatında vazifeli olup da yer değiştirenlerden bu durumu ilgili muhtarlığa haber vermeyenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 253- 7126 sayılı Kanunun 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Kendisine tevdi edilmiş olan sivil savunmaya ait eşya ve teçhizatı temellük edenler veya bunları tahsis olundukları maksat dışında kullananlar, altı aya kadar hapis ve elli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bunları zayi edenler ve harabiyetine sebebiyet verenler elli güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 254- 7126 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- Hassas bölgelerde, bu Kanunun 13 üncü maddesinde yazılı mükelleflerin tam listesini, talep vukuunda, ilgili makamlara bildirmeyenlerle değişiklikleri otuz gün içinde merciine haber vermeyen mahalle ve köy muhtarları hakkında dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 255- 7126 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde geçen “198 inci” ibaresi, “258 inci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 256- 7126 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Sivil Savunmaya mahsus veya bu işe yarayan tesisleri kasten tahrip edenler veya hasara uğratanlar Türk Ceza Kanununun mala zarar verme suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 257- 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanununun 52 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun tatbikinde vazifeli bulunan memur ve hizmetliler ile mahalle, köy muhtar ve ihtiyar heyeti ve meclisi azaları işledikleri suçlar ile kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı, Türk Ceza Kanununun kamu görevlisine ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 258- 7201 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- Bu Kanun mucibince tebligat yapılması gereken hallerde bir kimse kendisine veya başkasına ait isim veya adresi yanlış olarak bildirir ise fail hakkında bir yıla kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.”

MADDE 259- 7201 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Muhatap namına kendilerine tebligat yapılan kimseler tebliğ evrakını muhataplarına en kısa zamanda vermedikleri ve bundan gecikme veya zarar vukua geldiği takdirde yirmi beş günden yüz güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 260- 7201 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kanunen daha ağır cezayı gerektirmeyen hallerde:

a) Muhatap kendisi hakkında tebliğ memuruna yalan beyanda bulunursa elli günden yüzelli güne kadar,

b) Muhatap namına tebligat yapılabilecek bir kimse, bu Kanunun tatbiki dolayısıyla tebliğ memuruna muhatap hakkında yalan beyanda bulunursa yirmibeş günden yüz güne kadar,

c) Muhatap olmadığı veya muhatap namına tebellüğ etmeye yetkisi bulunmadığı halde tebliğ memuruna hüviyet ve sıfatı hakkında yalan beyanda bulunarak tebliğ evrakını alan kimse elli günden yüz elli güne kadar,

adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 261- 7201 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ evrakının veya ihbarnamenin talikine karşı koyanlar ile talik edilen bu kabil evrakı bulunduğu yerden koparan, imha eden veya okunamaz hale getirenler hakkında, üç aydan bir yıla kadar hapis ve yirmibeş günden yüzelli güne kadar adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 262- 29/4/1959 tarihli ve 7258 sayılı Futbol Müsabakalarında Müşterek Bahisler Tertibi Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak futbol müsabakalarında müşterek bahis tertip veya idare edenler, bunlara ait biletleri bilerek satanlar veya dağıtanlar altı aydan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur."

MADDE 263- 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısiyle Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 47- a) Yardıma davet anında şehir, kasaba ve köylerde bulunup da makbul bir mazeretleri olmaksızın salahiyetli memurlar tarafından yapılan davete icabet etmeyenler veya icabet edip de çalışmayanlar veya verilen işi yapmayanlar hakkında vali veya kaymakamlar tarafından yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) Afet bölgelerinde felaketzedelere yardım maksadıyla devlet daire ve müesseseleriyle hususi idareler, belediyeler ve köyler ve amme menafiine hadim hayır cemiyetleri tarafından bedelli veya bedelsiz olarak verilen inşaat malzemesi veya alat ve edevatı veya diğer malları satan veya devreden veya başka maksatlarla kullananlar hakkında, fiilleri daha ağır cezayı istilzam etmediği takdirde, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

c) Devlet veya devlete bağlı idarelerle sermayesinin en az yarısı devlete ait müessese memurlarına afet dolayısıyla verilen vazifeyi ifada ihmal ve suiistimallerinden veya bu maksatla kendilerine verilen para ve malları zimmete geçirmelerinden veya suç teşkil eden sair fiillerinden dolayı haklarında kamu görevlileri hakkındaki ceza hükümleri tatbik olunur."

MADDE 264- 21/12/1959 tarihli ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) Kurucularının, Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile, sigortacılık mevzuatına aykırı hareketlerinden dolayı hapis veya birden fazla adlî para cezasına ya da kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına veya Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından mahkûmiyetlerinin bulunmaması; iflas ve konkordato ilan etmemiş olmaları,"

MADDE 265- 7397 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2 nci maddenin (b) bendinde aranan koşulları taşımayanlar, brokerlik ve prodüktörlük yapamazlar ve brokerlik ve prodüktörlük yapan tüzel kişilere ortak olamazlar."

MADDE 266- 7397 sayılı Kanunun 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 42- 3 üncü maddedeki mecburiyetlere aykırı olarak ruhsatname almaksızın sigorta muameleleri yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

Ruhsat alıp da, usulü dairesinde tescil ve ilan ettirmeksizin sigorta muameleleri yapanlar hakkında yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 267- 7397 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 44- 10 uncu maddedeki değişikliklerin bildirilmesi mecburiyetini yerine getirmeyenlerle, bildirim mecburiyetinin yerine getirilmesine rağmen Bakanlıkça tasdik edilmemiş değişiklikleri uygulayanlar hakkında yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

Bakanlıkça tasdik edilmesi gereken işlemleri bildirim mecburiyetini yerine getirmeden uygulayanlar hakkında ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 268- 7397 sayılı Kanunun 45 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 45- 12 nci maddeye aykırı olarak teminat akçelerini tesis etmeyenler veya noksan hesap veya tesis edenler hakkında, yüz günden ikibin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, bu cezanın miktarı, yükümlülüğe aykırı olarak tamamen veya kısmen tesis edilmeyen teminat akçelerinin yüzde onundan az olamaz."

MADDE 269- 7397 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 46- 3 üncü maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket edenlere Cumhuriyet savcısı tarafından ikibin Türk Lirası idari para cezası verilir.

13 üncü maddedeki yükümlülüklere riayet etmeyenler hakkında, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, bu cezanın miktarı, yükümlülüğe aykırı olarak tamamen veya kısmen bloke edilmeyen teminatın yüzde onundan az olamaz."

MADDE 270- 7397 sayılı Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 47- 19 uncu madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında, ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 271- 7397 sayılı Kanunun 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 48- 25 inci madde hükümlerine aykırı hareket eden kişi hakkında yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, bu cezanın miktarı, yükümlülüğe aykırı olarak tesis edilmeyen veya eksik tesis edilen karşılığın yüzde onundan az olamaz.

26 ncı madde hükümlerine aykırı hareket eden kişi hakkında beşyüz günden ikibin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

MADDE 272- 7397 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 49- 28 inci maddedeki memnuiyetlere aykırı hareket edenler hakkında, ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 273- 7397 sayılı Kanunun 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 50- 29 uncu maddenin birinci ve üçüncü fıkraları hükümlerine aykırı hareket edenlere Cumhuriyet savcısı tarafından ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ancak, bu cezanın miktarı, ödenen primin on mislinden az olamaz.

29 uncu maddenin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında beşyüz günden ikibin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

MADDE 274- 7397 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 51- Sigorta ve reasürans şirketlerinin itibarını kırabilecek veya şöhretine zarar verebilecek bir hususu isnat edenler veya bu yolda asılsız haberler yayanlar hakkında altı aya kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

Bu fiilin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde, verilecek cezalar bir katına kadar artırılır."

MADDE 275- 7397 sayılı Kanunun 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 52- Bu Kanunun tatbikini murakabe vazifesi ile mükellef olanlar ile bu teşkilatta çalışan diğer memurlardan, vazifeleri dolayısıyla ifşasında zarar melhuz olan bir sırra vakıf olup da meşru bir sebebe müstenit olmaksızın o sırrı salahiyetli mercilerden gayrisine ifşa edenler hakkında Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi tatbik edilir."

MADDE 276- 7397 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 53- Bu Kanunun 32 nci maddesindeki bilgi verme yükümlülüğüne aykırı hareket edenler hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezasına hükmolunur.

32 nci maddedeki yükümlülüklere aykırı olarak, murakabe ve teftişte vazifelilere engel olanlar veya yapacakları tetkikatı kasten yanlış yola sevkedenler hakkında, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

41 inci maddedeki yasaklara aykırı hareket edenler hakkında, beşyüz günden ikibin güne kadar adli para cezasına hükmolunur. Ancak, bu cezanın miktarı, aktifte gerçekleşen azalmanın yüzde yirmisinden az olamaz."

MADDE 277- 7397 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 54- 4, 9, 36, 37 ve 38 inci maddeler hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında, üçyüz günden bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur."

MADDE 278- 7397 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 55- 39 uncu maddedeki mecburiyetleri yerine getirmeyenler ile hakikate aykırı bilanço, kâr ve zarar hesabı tanzim ve tasdik edenler hakkında, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüz günden bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur."

MADDE 279- 7397 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- Bakanlar Kurulu, Müsteşarlığın bağlı bulunduğu Bakanlık ve Müsteşarlıkça bu Kanuna göre alınan kararlara, çıkarılan yönetmelik ve tebliğlere ve yapılan diğer düzenlemelere uyulmaması hâlinde, fiil suç oluşturmadığı takdirde, ilgililere Cumhuriyet savcısı tarafından ikibin Türk Lirasından onikibin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir."

MADDE 280- 7397 sayılı Kanunun 58 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Soruşturma usulü

MADDE 58- Bu Kanunda yazılı suç ve kabahatlere ilişkin ön inceleme Müsteşarlıkça yapılarak durum ilgili Cumhuriyet başsavcılığına bir müzekkere ile bildirilir. Müsteşarlık bu başvuruyla müdahil sıfatını kazanır.

Müsteşarlık, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından verilen kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraza yetkilidir.

Bu Kanuna aykırı fiillerden haberdar olan Cumhuriyet başsavcılığı, gerekli ön incelemenin yapılmasını teminen durumu Müsteşarlığa bildirir. Soruşturmaya devam edilebilmesi, Müsteşarlığın ilk fıkrada belirtilen usul uyarınca yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde savcılık gerekli önlemleri almaya yetkilidir.

Şu kadar ki; acenteler ve diğer sigorta ve reasürans aracılarının bu Kanunda suç sayılan fiilleri hakkında yapılan soruşturmalarda bu maddede yazılı usulün uygulanmış olması şartı aranmaz."

MADDE 281- 4/1/1960 tarihli ve 7402 sayılı Sıtmanın İmhası Hakkında Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 14- Bu Kanun hükümleri gereğince salahiyetli merciler tarafından alınması lüzumlu görülen tedbirleri yerine getirmeyen 3659 sayılı Kanuna tabi teşekküller ve bunlara bağlı idare, müessese ve kurumlar ve sermayesinin yarısından fazlası Devlete ait sair teşekküllere mensup bilumum memur ve müstahdemler hakkında Türk Ceza Kanununun kamu görevlilerine ilişkin hükümleri tatbik olunur."

MADDE 282- 7402 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yer alan "şahıslar üçyüzkırkyedimilyon lira idarî para cezasıyla cezalandırılırlar." ibaresi "şahıslara dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 283- 7402 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 16- 7 nci madde hükmüne riayet etmeyenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir."

MADDE 284- 7402 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 17- 8 inci maddede yazılı yasaklara aykırı hareket edenlere dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir."

MADDE 285- 7402 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- 9 uncu maddede yazılı tedbirleri almayan veya bunları idame ettirmeyen hususi hükmi şahıslarla adi ortaklıkların işlerini fiilen idare eden vazifelileri ve taalluku halinde idare meclisi reisi ve azaları ve hakiki şahıslara yediyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 286- 7402 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 19- 11 inci maddede yazılı mecburiyete riayet etmeyenlere dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde para cezasının iki katı verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 287- 7402 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20- Teşkilat tarafından bu Kanunda yazılı hususlar hakkında tanzim olunacak zabıt varakaları, sorumluların hüviyet ve ikametgahı tesbit edildikten sonra derhal yetkili mercie tevdi olunur."

MADDE 288- 6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- Bu Kanunun 1 inci maddesinde yazılı evsaf ve şeraiti haiz olmadıkları halde ziraat yüksek mühendisi unvanını kullananlara mahallî mülkî amir tarafından beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 289- 7472 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) Mahkûmiyete bağlı hak yoksunluğu bulunmak,"

MADDE 290- 9/5/1960 tarihli ve 7478 sayılı Köy İçme Suları Hakkında Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 16- Bir kimse, daha önceden veya bu Kanun hükümlerine göre kurulmuş olan içme suyu tesislerini tahrip veya imha eder veya bozar yahut bunlara zarar verirse Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

Tesis edilen su kullanım düzenini bozanlara veya yetkili mercilerce alınan kararlara uymayanlara mahalli mülki amir tarafından yüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 291- 12/9/1960 tarihli ve 80 sayılı 1580 sayılı Belediye Kanununun 15 inci Maddesinin 58 inci Bendine Tevfikan Belediyelerce Kurulan Toptancı Hal'lerinin Sureti İdaresi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- Bu Kanun ile, bu Kanuna istinaden yürürlüğe konulan yönetmelik esaslarına aykırı hareket edenler hakkında belediye encümenlerince:

a) Bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezasına;

b) Üç seneye kadar hal dahilinde faaliyetten men'e,

karar verilir.

Hal dahilinde bir aydan fazla faaliyetten men edilenlerin hal'deki yerleri geri alınarak başkalarına tahsis edilebilir. Satış mevzuu malların ne suretle tasfiye edileceği yönetmeliklerde gösterilir."

MADDE 292- 12/12/1960 tarihli ve 155 sayılı Harita ve Planlara Ait İşaretlerin Korunması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Harita ve planlara ait amme hizmetine mahsus (Nirengi, nivelman, poligon, röper tesisleri gibi) işaretleri yerinden çıkaranlar, yerinden oynatanlar, tanınmaz hâle getirenler veya ilgili makamlardan müsaade almaksızın yerini değiştiren kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 293- 16/12/1960 tarihli ve 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkında Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- Bu Kanundaki vecibeleri yerine getirmeyenler bu hareketlerinden dolayı, diğer kanunlara göre suç oluşturmadığı takdirde, bu madde hükmüne göre cezalandırılırlar.

a) Belge almadan 8 inci maddedeki işleri yapanlar ile kasten yanlış bilgi verenler bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ceza alınmakla beraber, kuyunun açılıp işletilmesinde Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünce bir mahzur görülmezse, sahibine gerekli belge verilir. Aksi hâlde, kuyu kapatılır ve masrafı kuyuyu açtırandan alınır.

b) 10 ve 11 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenlerle arama, kullanma, ıslah ve tadil faaliyetleri sırasında konulan şartlara riayet etmeyenler, müracaat formlarında istenen bilgileri vermeyenler, 8 inci maddenin son fıkrasındaki mecburiyete riayet etmeyenler beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, kuyu kapatılarak masrafı açtırandan alınır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 294- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Gümrük idareleri tarafından alınan vergi ve resimler bu Kanuna tabi değildir. Bu vergi ve resimlerle ilgili olarak 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 242 nci mad-

desi hükümleri uygulanır.”

MADDE 295- 213 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez.”

MADDE 296- 213 sayılı Kanunun 87 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 87- Takdir, tadilat ve zirai kazançlar il komisyonları ile özel komisyonlara, memurların dışında, seçilecek kimselerde aşağıdaki vasıflar aranır:

1. İyi ahlak sahibi olmak ve ikamet ettiği veya iş gördüğü muhitin emniyet ve itimadını kazanmış bulunmak,

2. Medeni haklardan ıskat edilmiş bulunmamak,

3. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya vergi kaçakçılığı suçlarından mahkûm olmamak,

4. Takdir ve özel komisyonlara seçileceklerde, ayrıca otuz yaşını bitirmiş olmak,

5. Tadilat ve zirai kazançlar il komisyonlarına seçileceklerde ayrıca mensup olduğu şehir veya kasabanın iktisadi şartlarına ve emlak ve ziraat işlerine vukufu olmak ve yirmibeş yaşını bitirmiş bulunmak.”

MADDE 297- 213 sayılı Kanunun 246 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevini ihmal veya suiistimal eden muhtar ve ihtiyar heyeti üyeleri Türk Ceza Kanununun görevi kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 298- 213 sayılı Kanunun 344 üncü maddesinin başlığı “Vergi ziyaı cezası” şeklinde ve ayrıca birinci ve ikinci fıkraları birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“341 inci maddede yazılı hallerde vergi ziyaına sebebiyet verildiği takdirde, mükellef veya sorumlu hakkında ziya uğratılan verginin bir katı tutarında vergi ziyaı cezası kesilir.”

MADDE 299- 213 sayılı Kanunun Dördüncü Kitap, İkinci Kısmının Üçüncü Bölüm başlığı “Suçlar ve Cezaları” şeklinde ve 359 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 359- a) Vergi Kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1) Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2) Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi, bu fıkra hükmünün uygulanmasında gizleme olarak kabul edilir. Gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belge ise, muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgedir.

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklama ve ibraz mecburiyeti bulunan defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sah-

te olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge, sahte belgedir.

c) Bu Kanun hükümlerine göre ancak Maliye Bakanlığı ile anlaşması bulunan kişilerin basabileceği belgeleri, Bakanlık ile anlaşması olmadığı halde basanlar veya bilerek kullananlar onsekiz aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyaı cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez."

MADDE 300- 213 sayılı Kanunun 360 ıncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Cezadan indirim

MADDE 360- 359 uncu maddede yazılı suçların işlenişine iştirak eden suç ortaklarının bu suçların işlenmesinde menfaatinin bulunmaması halinde, Türk Ceza Kanununun suça iştirak hükümlerine göre hakkında verilecek cezanın yarısı indirilir."

MADDE 301- 213 sayılı Kanunun 362 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 362- Bu Kanunda yazılı vergi mahremiyetine uymaya mecbur olan kimselerden bu mahremiyeti ihlal edenler, Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesi hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 302- 213 sayılı Kanunun 363 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 363- Bu Kanunun altıncı maddesinin son fıkrası gereğince mükelleflerin vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili hesap, yazı ve sair özel işlerini yapmaları yasak edilen memurlardan bu yasağa aykırı harekette bulunanlar Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinin birinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır. Bu hareketlerle vergi ziyaına neden olunması halinde, kişiye ayrıca bu Kanunun 344 üncü maddesine göre vergi ziyaı cezası kesilir."

MADDE 303- 213 sayılı Kanunun 367 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 367- Yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden maliye müfettişleri, hesap uzmanları ile bunların yardımcıları ve gelirler kontrolörleri ile stajyer gelirler kontrolörleri tarafından doğrudan doğruya ve vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili vergi dairesinin bağlı bulunduğu vergi dairesi başkanlığının veya defterdarlığın mütalaasıyla, keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğine sair suretlerle ıttıla hasıl eden Cumhuriyet başsavcılığı hemen ilgili vergi dairesini haberdar ederek inceleme yapılmasını talep eder.

Kamu davasının açılması, inceleme neticesinin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesine talik olunur.

359 uncu maddede yazılı suçlardan dolayı cezaya hükmedilmesi, vergi ziyaı cezası veya usulsüzlük cezalarının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez.

Ceza mahkemesi kararları, bu Kanunun dördüncü kitabının ikinci kısmında yazılı vergi cezalarını uygulayacak makam ve mercilerin işlem ve kararlarına etkili olmadığı gibi, bu makam ve mercilerce verilecek kararlar da ceza hakimini bağlamaz."

MADDE 304- 213 sayılı Kanunun 371 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 371- Beyana dayanan vergilerde vergi ziyaı cezasını gerektiren fiilleri işleyen mükelleflerle bunların işlenişine iştirak eden diğer kişilerin kanuna aykırı hareketlerini ilgili makamlara kendiliğinden dilekçe ile haber vermesi hâlinde, haklarında aşağıda yazılı kayıt ve şartlarla vergi ziyaı cezası kesilmez.

1. Mükellefin keyfiyeti haber verdiği tarihten önce bir muhbir tarafından her hangi resmi bir makama dilekçe ile veya şifahi beyanı tutanakla tevsik edilmek suretiyle haber verilen husus hakkında ihbarda bulunulmamış olması (Dilekçe veya tutanağın resmi kayıtlara geçirilmiş olması şarttır.);

2. Haber verme dilekçesinin yetkili memurlar tarafından mükellef nezdinde her hangi bir vergi incelemesine başlandığı veya olayın takdir komisyonuna intikal ettirildiği günden evvel (Kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin işlendiğinin tespitinden önce) verilmiş ve resmi kayıtlara geçirilmiş olması;

3. Hiç verilmemiş olan vergi beyannamelerinin mükellefin haber verme dilekçesinin verildiği tarihten başlayarak onbeş gün içinde tevdi olunması;

4. Eksik veya yanlış yapılan vergi beyanının mükellefin keyfiyeti haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde tamamlanması veya düzeltilmesi;

5. Mükellefçe haber verilen ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamla birlikte haber verme tarihinden başlayarak onbeş gün içinde ödenmesi.

Bu madde hükümleri, emlak vergisi ile ilgili olarak uygulanmaz.”

MADDE 305- 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 56 - Muhtarlıkça veya mülkî amirce yapılan tebliğe rağmen çocuğunu okula göndermeyen veli veya vasiye okul idaresince tespit edilen çocuğun okula devam etmediği beher gün için on Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu para cezasına rağmen çocuğunu okula göndermeyen veya göndermeme sebeplerini okul idaresine bildirmeyen çocuğun veli veya vasisine üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 306- 222 sayılı Kanunun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 57 - Okul idareleri ve mülkî amirliklerce bu Kanuna göre usulen sorulacak sorulara cevap vermekten kaçınanlar ile gerçeğe uymayan beyanda bulunanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 307- 222 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin dördüncü ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yukarıdaki hükümlere aykırı davrananlara ikiyüz Türk Lirasından dörtyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

“Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 308- 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Bu Kanunun şümulüne giren taşıtları her ne suretle olursa olsun tahsis olunduğu işin gayrisinde veya şahsî hususlarda kullananlar veya kullanılmasına müsaade edenler veya kanunda yazılı olduğu şekilde kullanılmış gibi gösterenler veya kanunen bir makama veya işe tahsis olunmadığı hâlde hakikati tağyir ile bu taşıtlardan istifade eden ve ettirenler, bunların gidiş gelişine müsaade edenler veya kanuna aykırı olarak numara ve plaka verenlerle kullananlar veya kullanılmaya elverişli olduğu hâlde ekonomik ömrünü doldurduğu bahanesiyle yenileyen veya yeniletenler veya bu hususlar için masraf tahakkuk evrakını hazırlayan veya tasdik veya bunlara ait ita emirlerini vize edenler hakkında bir seneye kadar hapis cezasına hükmolunur. Bu yüzden hasıl olan masraf ve zararlar genel hükümlere göre tazmin ettirilir.”

MADDE 309- 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 79 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun uygulanmasında silahtan maksat Türk Ceza Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinin (1), (2), (3) ve (5) numaralı alt bentlerinde gösterilenlerdir."

MADDE 310- 298 sayılı Kanunun 133 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 133- Hileli faaliyetlerle veya herhangi bir şekil ve surette cebir veya şiddet kullanarak veya tehdit ederek, bu Kanunda yazılı kurulların toplanmalarına veya görevlerinin ifasına mani olanlar, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı fiiller, silahla işlenirse, verilecek ceza üç yıldan aşağı olamaz. Bu fiiller, aralarından biri silahlı en az üç kişi tarafından birlikte işlendiği takdirde, failler hakkında beş yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

MADDE 311- 298 sayılı Kanunun 134 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 134- Seçim işlerinin cereyanı sırasında, seçimin düzenli yürütülmesini sağlamak maksadı ile, bu Kanunda yazılı kurullar veyahut kurul başkanları tarafından alınan karar ve tedbirlere, ihtara rağmen riayet etmeyen kişilere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Herhangi bir şekilde alınan karar ve tedbirlerin uygulanmasını zorlaştıran veyahut karar ve tedbirlerin neticesiz kalmasına sebebiyet veren kimseler, altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıda yazılı fiiller, görevli kimseler tarafından işlendiği ve fiilleri daha ağır cezayı gerektiren suç oluşturmadığı takdirde, birinci veya ikinci fıkraya göre verilecek ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 312- 298 sayılı Kanunun 136 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 136- Kurullara seçildiği halde haklı sebep olmaksızın vazifesi başına gelmeyenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Seçim başladıktan sonra kuruldaki görevlerini haklı bir sebep olmaksızın terk edenler, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 313- 298 sayılı Kanunun 137 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 137- Seçim kurulları başkan ve üyelerinden herhangi biri veya bu Kanunda yazılı işlerden biriyle görevlendirilen kimseler sandık seçmen listelerini, aday listelerini, seçime ait kağıt ve paketleri ve oy pusulalarını, oy sandıklarını, oy zarflarını veya maddi ve malî vasıtaları ve bilcümle seçim araç ve gereçlerini vaktinde yerlerine göndermezler veya gönderilmesine mani olurlar veya teslim etmezler veya teslim almazlarsa, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Bu fiilleri görevlilerden başkaları yaparsa, cezanın alt sınırı bir yıldır."

MADDE 314- 298 sayılı Kanunun 138 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Görevi kötüye kullanma:

MADDE 138- Bu Kanunun tatbiki ile görevli veya bu Kanuna göre görevlendirilen kimseler görevlerini her hangi bir şekilde kötüye kullandıkları takdirde, fiilleri bu Kanunda ayrı bir suç olarak tanımlanmamış ise, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesine göre verilecek ceza altıda birden üçte bire kadar artırılarak hükmolunur."

MADDE 315- 298 sayılı Kanunun 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 140- Seçmen kütüğünün düzenlenmesine esas teşkil edecek olan krokilerle, binalar cetvelini ilçe seçim kurulu başkanınca bildirilen süre içinde düzenleyerek vermeyenler veya kroki ve binalar cetvellerini seçmen kütüğünün düzenlenmesine elverişli bir şekilde yapmayanlar hakkında, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesinde yazılı cezalar altıda birden üçte bire kadar artırılarak hükmolunur.

Sayım ve yazım ve denetim işlemleri sırasında, belli edilen esaslara aykırı harekette bulunanlarla, sorulara cevap vermeyenler veya bilerek gerçeğe aykırı cevap verenler yahut ilk sayım ve yazım

gününde, ilan edilecek süreden önce bulundukları yeri terk edenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 316- 298 sayılı Kanunun 143 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "üç aydan bir seneye" ibaresi "altı aydan iki seneye" şeklinde değiştirilmiş ve "ve ikibinbeşyüz liradan onbin liraya kadar ağır para" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 317- 298 sayılı Kanunun 144 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 144- Seçmen kütüğüne kendisini veya bir başka seçmeni bilerek birden fazla kayıt ettirenler veya bu sonucu veren fiilleri bilerek yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı suçlar bu işlerle görevlendirilenler tarafından işlendiği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır."

MADDE 318- 298 sayılı Kanunun 147 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "ve bin liradan beşbin liraya kadar ağır para" ve ikinci fıkrasında yer alan "ve beşyüz liradan ikibinbeşyüz liraya kadar ağır para" ibareleri madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 319- 298 sayılı Kanunun 148 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Tamamen veya kısmen sahte seçmen kütüğü veya seçmen listesi tanzim eden veya bozan veya çalan veya yok eden kimse hakkında Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 320- 298 sayılı Kanunun 149 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 149- Her kim 51 inci maddede gösterilen heyetin kurulmamış olduğu toplantıda söz alır ve söylerse, üç aydan altı aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Herhangi bir vasıta ile bir seçim propagandası toplantısına engel olan veya devamına imkan vermeyecek hareket ve tertiplerle onu ihlal eden kimse altı aydan bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Bu fiiller ikiden fazla kimse tarafından birlikte ve cebir veya şiddet kullanılarak ya da tehdide başvurularak işlenirse, failler hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Eğer fiil, aralarından biri silahlı en az üç kişi tarafından birlikte işlenirse, failler hakkında beş yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur."

MADDE 321- 298 sayılı Kanunun 149/A maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci fıkra hükmüne göre hakkında yayın durdurulması kararı verilen özel radyo ve televizyon kuruluşlarının sorumlularına, onbeşbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına; yerel yayın yapan özel radyo ve televizyon kuruluşlarının sorumlularına, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 322- 298 sayılı Kanunun 150 nci maddesinde yer alan "on beş günden" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 323- 298 sayılı Kanunun 151 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 151- Oy verme gününden önceki günün saat 18.00'inden sonra ve oy verme gününde umumi veya umuma açık yerlerde seçim propagandası için toplantı veya propaganda yapanlar veya bu maksatla yayınlarda bulunanlar veya ne suretle olursa olsun seçimin düzenini bozabilecek veya oy vermenin tam bir serbestlikle yapılmasına tesir edebilecek mahiyette söz, yazı veya sair suretlerle propaganda yapanlar veya asılsız şayialar çıkaranlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun, 58, 60 ve 61 inci maddelerinde yazılan yasaklara aykırı hareket edenler, altı ay-

dan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 324- 298 sayılı Kanunun 154 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 154- Özel kanunların adaylık koyma hususunda kabul ettiği esas ve şekillere uymaksızın adaylıklarını koyan memurlar ve yargıçlarla, adaylığını koymak için ordudan ayrılma isteğinde bulunmuş ve bu istekleri kabul edilmiş olmasına rağmen herhangi bir sebeple görevinden fiilen ayrılmadan veya resmi elbisesiyle propaganda yapan veya bu mahiyette herhangi bir harekette bulunan subaylar, askerî memurlar ve astsubaylar yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Yargıç ve yargıç sınıfından sayılanlarla, askerî şahıslar ve bu Kanunun 62 nci maddesinin ikinci fıkrasında yazılı memur ve hizmetlilerin özel kanunlarına göre ilan olunan seçimin başlangıç tarihinden oy vermenin sona ermesine kadar bir siyasi parti veya bağımsız adayların leh veya aleyhinde propaganda yapmaları veya herhangi bir suretle telkin ve tesirde bulunmaları halinde, fiili daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

63 üncü maddede belirtilen yasaklara uymayanlar altı aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 325- 298 sayılı Kanunun 155 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 155- 64, 65 ve 66 ncı maddelerde yazılı yasaklara uymayanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 326- 298 sayılı Kanunun 156 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 156 - Bu Kanunda ayrıca ceza hükmüne bağlanmayan ve Kanun hükümlerine aykırı olan sair propagandaların failleri hakkında Kabahatler Kanununun 32 nci maddesinin birinci fıkrası uygulanır.”

MADDE 327- 298 sayılı Kanunun 158 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 158- Sandık başında bu Kanuna göre oy verme yönünden kendisine yükletilmiş olan ödevleri ihtara rağmen yapmayan seçmenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 328- 298 sayılı Kanunun 159 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 159- Oyunu kullandıktan sonra ihtara rağmen sandık başından ayrılmayan veya herhangi bir müdahale telkin veya tavsiyede bulunan veya bunlara teşebbüs eden kimse üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 329- 298 sayılı Kanunun 160 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 160- Her kim oy verme sırasında seçme yeterliği olmadığını bildiği halde oy vermeye teşebbüs eder veya verirse iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Başkasının adını taşıyarak oy vermeye teşebbüs eden veya veren üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bir sandıkta oy verdikten sonra aynı veya başka sandıkta tekrar oy vermeye teşebbüs eden veya veren kimse hakkında da ikinci fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 330- 298 sayılı Kanunun 161 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Usulüne aykırı olarak veya yetkisi olmadığı halde her ne sebep ve maksatla olursa olsun oy sandığının yerini değiştirenler, yerinden kaldıranlar, oy sandığını açan, çalan veya tahrip eden veya içindeki veya içinden çıkan oy zarflarını alan, çalan veya değiştiren kimse üç yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 331- 298 sayılı Kanunun 163 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçim kurulları başkan ve üyelerinden herhangi biri kanuna aykırı hareketleriyle seçim mua-

melelerinin yapılmasını ve oy verilmesini kısmen veya tamamen imkansız kılar yahut seçimlerin butlanına bilerek sebebiyet verirse, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 332- 298 sayılı Kanunun 164 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 164- 1. Her kim, sandık başında seçmenlerin imzalarını koydukları sandık seçmen listesine gelmeyenler adına sahte imza atmak, mühür koymak veya parmak basmak gibi hileli bir hareket ile sandığa oy atar veya attırır ise üç yıldan beş yıla kadar hapis ve bin günden beşbin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

2. Bu fiil sandık başkan ve üyeleri ile resmi memurlar tarafından işlendiği takdirde, yukarıdaki fıkrada yazılı cezaya yarısı eklenerek hükmolunur.

3. Her kim, herhangi bir şekilde seçimin neticesini tağyir eder veya ettirir veya seçim tutanaklarını tamamen veya kısmen sahte olarak tanzim veya tahrik eder veya ettirirse, beş yıldan sekiz yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

4. Yukarıdaki fıkrada yazılı fiil ve hareketler, kurul başkan ve üyeleri ve resmi memurlar tarafından işlendiği takdirde haklarında verilecek ceza beş yıldan on yıla kadar ağır hapistir.

5. Her kim oyunu kullandıktan sonra, sandık başında kendisine sürülen özel boyayı silerek veya yok ederek veya herhangi bir şekil ve surette gözle farkedilemez duruma getirerek aynı seçimde ikinci defa oy kullanır veya kullanmaya teşebbüs ederse, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşyüz günden ikibinbeşyüz güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır. Bu fıkrada sözü edilen özel boyayı ilçe seçim kurulu başkanlığından teslim aldıktan sonra bu boyayı kasten yok veya imha eden veya oyunu kullanan seçmenin belirlenen uzvuna bu boyayı hiç sürmeyen veya bu özel boyadan başkasını süren sandık kurulu başkan ve üyelerine veya seçmenleri ya da sandık kurulu başkan ve üyelerini bu fıkrada yazılı fiilleri işlemeye herhangi bir surette icbar eden kimselere, bu fıkrada yazılı ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Her kim, kurulları, üçüncü fıkrada yazılı fiilleri işlemeye, herhangi bir suretle icbar ederse üçüncü fıkrada yazılı ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Eğer bu fiil kurul mensuplarına herhangi bir suretle menfaat temini veya vaadi suretiyle meydana gelmiş ise, kurul mensuplarıyla menfaat temin veya vadedenler hakkında dördüncü fıkrada yazılı ceza üçte birden yarısına kadar eklenerek hükmolunur.”

MADDE 333- 298 sayılı Kanunun 165 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 165- Bu Kanunla kendilerine şikâyet ve itiraz yetkisi tanınanların bu yoldaki müracaatlarını tutanağa geçirmeye mecbur oldukları ahvalde tutanağa geçirmeyi reddeden kurul başkan ve üyeleri bir yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 334- 298 sayılı Kanunun 166 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 166- Seçim sonunda seçilenlere verilen tutanaklara veya seçilenlerin yeterliğine makbul bir sebep olmaksızın ve kötü niyetle itiraz edenlere, itirazı reddeden merciin ihbarı üzerine bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 335- 298 sayılı Kanunun 171 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 171- 79 uncu maddenin koyduğu silâh taşıma yasağına aykırı hareket edenler hakkında, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, yirmibeş günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur. Fiilin diğer kanunlara göre daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturması halinde, bu kanunlara göre verilecek ceza üçte biri oranında artırılır.”

MADDE 336- 298 sayılı Kanunun Sekizinci Bölüm başlığı “Soruşturma ve Kovuşturma Usul ve Şekilleri” şeklinde ve 173 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Soruşturma ve kovuşturma zamanı

MADDE 173- Seçim işleriyle görevlendirilenlerin oy verme günü ile bundan önceki yirmi dört

saat içinde işledikleri bu kanunda yazılı seçim suçlarından ötürü bağlı bulundukları kurullarca düzenlenmesi gereken seçim tutanaklarının tanzim edildiğinin ertesi günü soruşturma başlatılır.

Bu süre içinde ağır ceza mahkemesinin görevine giren suçlarla asliye ceza mahkemesinin görevine giren suçüstü hali, infazı gerektiren hükümler ve merciinden verilmiş tutuklama kararı veya yakalama emri dışında başka hiçbir sebepten dolayı bir seçmen hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılamaz ve oy verme günü ile ondan önceki üç gün içerisinde seçmenin hürriyetini ve oy verme imkanını kaldıracak veya tahdid edecek idarî ve malî hiçbir tedbir alınamaz.”

MADDE 337- 298 sayılı Kanunun 174 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 174- Bu Kanunda yazılı suçlardan birini işleyenler veya bu kanunun uygulanmasına taalluk edip de genel hükümlere göre cezalandırılmaları gerekenlerin sıfat ve memuriyetleri ne olursa olsun haklarında umumi hükümler dairesinde soruşturma ve kovuşturma yapılır.

Valiler hakkındaki soruşturma Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı veya Cumhuriyet Başsavcıvekili; kovuşturma ise Yargıtayın ilgili ceza dairesi tarafından umumi hükümlere göre yapılır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı soruşturmayı Yargıtay Cumhuriyet savcılarına da yaptırabilir. Ancak, kamu davasını açmak veya kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermek yetkisi Cumhuriyet Başsavcısına aittir.

Soruşturma sırasında Başsavcı tarafından istenilen yakalama emri, tutuklama, tahliye, elkoyma ve aramaya Yargıtay ilgili ceza dairesi başkanı tarafından karar verilir. Bu kararlara karşı yapılan itirazları ise, numara itibariyle izleyen ceza dairesi inceler. Son numaralı daire başkanının kararı söz konusu ise, itirazları inceleme yetkisi Birinci Ceza Dairesine aittir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından verilen kovuşturmaya yer olmadığına dair karara yapılan itirazı, soruşturma konusu suçun en ağırına bakmakla görevli ceza dairesini numara itibariyle izleyen ceza dairesi başkanı inceler. Soruşturma konusu suç, son numaralı ceza dairesinin görevine giriyorsa, itirazı inceleme yetkisi Birinci Ceza Dairesi Başkanına aittir.

Kaymakamlar hakkında soruşturma yapmaya ve kamu davası açmaya il Cumhuriyet başsavcısı veya başsavcıvekili ve kovuşturma yapmaya il ağır ceza mahkemesi yetkilidir.

Hakimler ve Savcılar Kanunu hükümleri mahfuzdur.

İlgili kimseler ve siyasi partiler, Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince kamu davasına katılabilirler.”

MADDE 338- 298 sayılı Kanunun 175 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezasına karar verme yetkisi

MADDE 175- Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir.”

MADDE 339- 298 sayılı Kanunun 176 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “5680 sayılı kanunun 143 sayılı kanunla değiştirilen 19 uncu” ibaresi, “9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanununun 14 üncü” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 340- 21/8/1963 tarihli ve 308 sayılı Tohumlukların Tescil, Kontrol ve Sertifikasyonu Hakkında Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Tarım Bakanlığınca muayene edilmemiş ve müsaadesi verilmemiş tohumlukları ithal ve ihraç edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca fiillere konu tohumluklara elkonularak, mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.”

MADDE 341- 308 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- 4 üncü madde gereğince bu kanuna tabi tutulup Resmi Gazete’de ilan olunan to-

humlukları:

a) Muayene ve kontrol yaptırıp müspet netice ve belge almadan,

b) Yönetmeliğine uygun şekilde ambalajlanmadan veyahut taklit ve tahrif edilmiş etiketlerle,

c) Asgari standardın altına düşürülmüş veya tağşiş edilmiş olarak,

d) Muayene ve kontrolü yapılmadığı halde yapılmış göstererek,

e) Sertifikalarında belirtilmiş niteliklere uymayan şekilde reklam yaparak,

Satanlar, dağıtanlar, satışa veya dağıtıma arz edenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca fiillere konu tohumluklara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Yukarıda yazılı fiiller ıslah edilmiş tohumluk adı altında satılan, dağıtılan, satışa veya dağıtıma arz edilen tohumluklar dolayısıyla işlenmişse, ilgililere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

13 üncü maddede yazılı fiillerin tekrarı hâlinde para cezası iki katı olarak alınır.

Bu Kanunda yazılı idarî yaptırımlara karar vermeye, mahallî mülkî amir yetkilidir.”

MADDE 342- 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (2) ve (3) numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması”

“3. Ahlâken kötü bir şöhrete sahip bulunmamak.”

MADDE 343- 625 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde yer alan “Türk Ceza Kanununun 526 ncı” ibaresi, “Kabahatler Kanununun 32 nci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 344- 625 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- Özel öğretim kurumlarının yönetici ve öğretmenleri görevleriyle bağlantılı olarak suç işlemeleri halinde veya görevlerinden ötürü kendilerine karşı işlenen suçlardan dolayı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında kamu görevlisi sayılır.”

MADDE 345- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (5) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“5. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da affa uğramış olsa bile devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûm olmamak.”

MADDE 346- 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Gecekondu Kanununun 37 nci maddesinin birinci ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanun hükümlerinden faydalanmak amacıyla yalan beyanda bulunan veya hakikate aykırı beyanname verenler ile bu kanunun yayımından sonra belediye sınırları içinde veya dışında belediyelere, Hazineye, özel idarelere veya katma bütçeli dairelere ait arazi ve arsalar üzerinde veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerde izinsiz yapı yapanlar, yaptıranlar, bu gibi yapıları satanlar, bağışlayanlar, rehin edenler veya diğer şekillerde devredenler ve bilerek devir ve satın alanlar, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.”

“17 nci maddede sözü geçen beyannameyi, haklı bir sebebe dayanmaksızın, zamanında vermeyenlere mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 347- 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Deniz İş Kanununun 50 nci maddesinin (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) 12 nci madde gereğince işinden ayrılan gemi adamına çalışma belgesi vermeyen, beş işçiye

kadar (beş işçi dahil) işçi çalıştıran işveren veya vekili binbeşyüz Türk Lirası, daha fazla işçi çalıştıranlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ç) 13 üncü madde gereğince sakat ve eski hükümlü gemi adamı çalıştırma ile ilgili kanun ve tüzük hükümlerine uymayan işveren veya işveren vekiline çalıştırmadığı her sakat veya eski hükümlü ve çalıştırmadığı her ay için ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 348- 854 sayılı Kanunun 51 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 51- 1. a) 20 nci madde gereğince gemiadamının kıdem tazminatını ödemeyen,

b) 28 inci madde gereğince gemiadamının fazla çalışma ücretini ödemeyen,

c) 29 uncu madde gereğince gemiadamının ücretini zamanında ve tam olarak ödemeyen,

ç) 33 üncü maddede sözü geçen iaşe veya nakden ödeme zorunluluğuna uymayan,

d) 37 nci maddede sözü geçen asgari ücretten aşağı ücret ödeyen,

İşveren veya işveren vekili hakkında, bu durumda olan her gemiadamına karşılık, ödemediği meblağ veya temin ile mükellef olduğu iaşenin tekabül ettiği bedelin, bin Türk Lirasından aşağı olmamak üzere iki katı tutarında idarî para cezası verilir.

2. a) 21 ve 23 üncü maddeler gereğince gemiadamının iade zorunluluğuna uymayan,

b) 26 ncı maddede gösterilen iş sürelerine uymayan,

İşveren veya işveren vekili hakkında bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Birinci fıkradaki fiiller yurt dışında işlendiği takdirde verilecek cezalar iki kat olarak uygulanır. 20 nci madde hükümlerine aykırı harekette bulunarak kıdem tazminatının öngörülen esaslar dışında veya saptanan miktar veya tavan aşılarak ödenmesi için emir veya talimat veren veya bu yolda hareket eden özel veya kamu kurumu veya kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri, genel müdür, müessese müdürü, muhasebe müdürü gibi yetkili sorumluları hakkında, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç teşkil etmediği takdirde altı aydan iki seneye kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur. Kanuna aykırı olarak fazla ödenen miktarın da ayrıca Hazine lehine re'sen tahsiline karar verilir."

MADDE 349- 854 sayılı Kanunun 52 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yediyüzmilyon lira" ibaresi "bin Türk Lirası" ve ikinci fıkrasında yer alan "üçyüzellimilyon lira" ibaresi "beşyüz Türk Lirası" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 350- 854 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "dörtyüzmilyon lira" ibaresi, "beşyüz Türk Lirası" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 351- 854 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"EK MADDE 1- Bu Kanunda yazılı idarî para cezaları geminin bağlama limanının bulunduğu yer Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürünce verilir."

MADDE 352- 13/12/1968 tarihli ve 1072 sayılı Rulet, Tilt, Langırt ve Benzeri Oyun Alet ve Makinaları Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "567 nci" ibaresi "228 inci" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 353- 1072 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Bu Kanuna aykırı hareket edenler bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 354- 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"a) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı iki yıldan fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kul-

lanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûm olmak,”

MADDE 355- 1136 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen birinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Emeklilik ve istifa gibi sebeplerle görevlerinden ayrılan adlî, idarî ve askerî yargı hâkim ve savcıları ile Anayasa Mahkemesi raportörlerinin; münhasıran son hizmet gördükleri mahkeme veya dairede, bu görevlerinden ayrılma tarihinden itibaren iki yıl süre ile avukatlık yapmaları yasaktır.”

MADDE 356- 1136 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Staj isteminde bulunan tarafından verilen bildiri kağıdının hilafı ortaya çıktığı takdirde adaya Cumhuriyet savcısı tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 357- 1136 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Dava açmaya yeteneği olan herkes kendi davasına ait evrakı düzenleyebilir, davasını bizzat açabilir ve işini takip edebilir. Ancak, Türk Ticaret Kanununun 272 nci maddesinde ön görülen esas sermaye miktarının beş katı veya daha fazla esas sermayesi bulunan anonim şirketler ile üye sayısı yüz veya daha fazla olan yapı kooperatifleri sözleşmeli bir avukat bulundurmak zorundadır. Bu fıkra hükmüne aykırı davranan kuruluşlara Cumhuriyet savcısı tarafından sözleşmeli avukat tayin etmedikleri her ay için, sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için suç tarihinde yürürlükte bulunan, asgarî ücretin bir aylık brüt tutarı kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 358- 1136 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aslı olmayan vekaletname veya diğer kağıt ve belgelerin örneğini onaylayan yahut aslına aykırı örnek veren avukat, üç yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 359- 1136 sayılı Kanunun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 58- Avukatların avukatlık veya Türkiye Barolar Birliği ya da baroların organlarındaki görevlerinden doğan veya görev sırasında işledikleri suçlardan dolayı haklarında soruşturma, Adalet Bakanlığının vereceği izin üzerine, suçun işlendiği yer Cumhuriyet savcısı tarafından yapılır. Avukat yazıhaneleri ve konutları ancak mahkeme kararı ile ve kararda belirtilen olayla ilgili olarak Cumhuriyet savcısı denetiminde ve baro temsilcisinin katılımı ile aranabilir. Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü hali dışında avukatın üzeri aranamaz.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Ceza Muhakemesi Kanununun duruşmanın inzibatına ilişkin hükümleri saklıdır. Şu kadar ki, bu hükümlere göre avukatlar tutuklanamayacağı gibi, haklarında disiplin hapsi veya para cezası da verilemez.”

MADDE 360- 1136 sayılı Kanunun 61 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Suçüstü hali

MADDE 61- Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü halinde soruşturma, bizzat Cumhuriyet savcısı tarafından genel hükümlere göre yapılır.”

MADDE 361- 1136 sayılı Kanunun 62 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Görevi kötüye kullanma:

MADDE 62- Bu kanun ve diğer kanunlar gereğince avukat sıfatı ile veya Türkiye Barolar Bir-

liğinin yahut baroların organlarında görevli olarak kendisine verilmiş bulunan görev ve yetkiyi kötüye kullanan avukat Türk Ceza Kanunun 257 nci maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 362- 1136 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci fıkra hükmüne aykırı eylemde bulunanlara Cumhuriyet savcısı tarafından beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Avukatlık yapmak yetkisini taşımadıkları halde muvazaalı yoldan alacak devralarak ve kanunların tanıdığı başka hakları kötüye kullanarak avukatlara ait yetkileri kullananlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.”

MADDE 363- 1136 sayılı Kanunun 150 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 150- Tanıklar ve bilirkişiler Tebligat Kanunu hükümlerine göre çağrılır.

Usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümleri uygulanır. Bu fıkra hükmüne göre gerekli kararları vermeye Baronun bulunduğu il merkezindeki sulh ceza hâkimi yetkilidir. Sulh ceza hâkimi bu kararları disiplin kurulunun tutanak örneği üzerinden verir.”

MADDE 364- 1136 sayılı Kanunun 180 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bir önceki yıl kesin hesabına göre tespit edilen toplam miktarlar esas alınarak 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1), (2) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan harçların yüzde üçü ile idarî nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere para cezalarının yüzde üçü,”

“Birinci fıkranın (a) bendine göre hesaplanacak ödenek, Maliye Bakanlığınca her yıl Mart ayının sonuna kadar Türkiye Barolar Birliği hesabına aktarılır. Bu paralar, münhasıran adlî yardım için kullanılır ve yılı içinde harcanmayan kısmı, ertesi yıla aynen aktarılabileceği gibi gerektiğinde zorunlu müdafilik ücretlerinin ödenmesinde kullandırılmasına Türkiye Barolar Birliği yetkilidir. Bu paraların Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtımına ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin belgelendirilmesi ve denetlenmesine ilişkin esas ve usuller, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenir. Bu paraların, bu maddede belirtilen amaçlar ile yönetmelikte belirlenen esas ve usullere uygun olarak kullanılıp kullanılmadığı, Sayıştay tarafından denetlenir.”

MADDE 365- 1136 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin ondördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçimler sırasında sandık kurulu başkanı ve üyelerine karşı görevleriyle bağlantılı olarak işlenen suçlar kamu görevlilerine karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.”

MADDE 366- 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununun 25 inci maddesinde yer alan “500 liradan 10000 liraya kadar ağır para cezasıyla veya her ikisiyle birlikte cezalandırılır.” ibaresi “adlî para cezası ile cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 367- 1163 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifa-

sına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından ya da bu Kanun hükümlerine göre mahkum olmamak.”

MADDE 368- 1163 sayılı Kanunun 62 nci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “Devlet memurları gibi ceza görürler.” ibaresi “kamu görevlisi gibi cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 369- 1163 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- 1. 8 inci maddenin üçüncü fıkrasına, 16 ncı maddenin beşinci fıkrasına, 56 ncı maddenin altıncı fıkrasına, 59 uncu maddenin dördüncü, altıncı, yedinci ve sekizinci fıkralarına ve 90 ıncı maddenin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri ve memurları üç aydan iki yıla kadar hapis ve elli günden beşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

2. Genel kurulu olağan toplantıya çağırmayan yönetim kurulu üyeleri ile 2 nci maddenin dördüncü fıkrasına, 8 inci maddenin ikinci fıkrasına, 16 ncı maddenin birinci fıkrasına, 66 ncı maddenin ikinci fıkrasına ve 90 ıncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının yönetim kurulu üyeleri altı aya kadar hapis ve otuz günden üçyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

3. 56 ncı maddenin ikinci ve dördüncü fıkralarına, 66 ve 67 nci maddeye aykırı hareket eden kooperatif ve üst kuruluşlarının denetim kurulu üyeleri bir aydan altı aya kadar hapis ve otuz günden üçyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar.

İlgili bakanlık, kooperatifler ve üst kuruluşlarının yönetim ve denetim kurulu üyeleri ile memurları hakkında görevlerine ilişkin olarak işledikleri suçlardan dolayı açılan kamu davalarına katılma talebinde bulunabilir.”

MADDE 370- 14/1/1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- I- Bu Kanunun;

a) 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında ve açık piyasa işlemleri ile ilgili 52 nci maddesinde verilen yetkiler çerçevesinde Banka tarafından yapılan düzenlemelere uymayan; 40 ıncı maddesinin (II) numaralı fıkrası uyarınca zorunlu karşılık ve umumi disponibilite için tespit edilen oranları süresi içinde tesis etmeyen veya eksik tesis eden bankaların ve diğer malî kurum ve kuruluşların görevli ve ilgilileri hakkında ikiyüz günden dörtyüz güne kadar adlî para cezasına,

b) 43 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları ile 44 üncü maddesinde belirtilen bilgi ve belgeleri vermeyen veya gerçeğe aykırı bilgi ve belge veren ya da 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında öngörülen denetimin yapılmasını engelleyen bankaların ve diğer malî kurum ve kuruluşların görevli ve ilgilileri hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve dörtyüz günden sekizyüz güne kadar adlî para cezasına,

hükmolunur.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar dolayısıyla soruşturma ve kovuşturma yapılması, Bankanın başvurusu üzerine ya da görüşü alınarak Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu durumda Bankacılık Kanununun 162 nci maddesi hükümleri uygulanır.

II- a) Bu Kanunun 35 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına aykırı hareket eden Banka mensupları için bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

Sırları kendileri veya başkaları için yarar sağlamak amacıyla açıklayan Banka mensupları hakkında, üç yıldan beş yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

b) Görevi nedeniyle zilyetliği kendisine devredilmiş olan veya koruma ve gözetimiyle yükümlü olduğu para veya para yerine geçen evrak veya senetleri veya diğer malları kendisinin ya da başkasının zimmetine geçiren banka mensupları, altı yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılacakları gibi bankanın uğradığı zararı tazmine mahkûm edilirler.

Suçun, zimmetin açığa çıkmamasını sağlamaya yönelik hileli davranışlarla işlenmesi hâlinde faile on iki yıldan az olmamak üzere hapis ve yirmibin güne kadar adlî para cezası verilir; ancak, adlî para cezasının miktarı bankanın uğradığı zararın üç katından az olamaz. Ayrıca meydana gelen zararın ödenmemesi hâlinde mahkemece re'sen ödettirilmesine hükmolunur.

Soruşturma başlamadan önce, zimmete geçirilen para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların aynen iade edilmesi veya uğranılan zararın tamamen tazmin edilmesi hâlinde, verilecek cezanın üçte ikisi indirilir.

Kovuşturma başlamadan önce, gönüllü olarak, zimmete geçirilen para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların aynen iade edilmesi veya uğranılan zararın tamamen tazmin edilmesi hâlinde, verilecek cezanın yarısı indirilir. Bu durumun hükümden önce gerçekleşmesi hâlinde, verilecek cezanın üçte biri indirilir.

Zimmet suçunun konusunu oluşturan para veya para yerine geçen evrak veya senetlerin veya diğer malların değerinin azlığı nedeniyle, verilecek ceza üçte birden yarıya kadar indirilir.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar ve Kanunda belirtilen görevlerin yerine getirilmesi sırasındaki fiilleri dolayısıyla Banka personeli hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılması Banka Meclisinin; atama ve seçim suretiyle görev yapan diğer mensuplar hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılması ise Başbakanın Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır.

III- a) Bankanın itibarını kırabilecek veya şöhretine ya da servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haber yayanlar ve yayınlayanlar için bir yıldan iki yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasına hükmolunur.

b) Bu Kanunun 43 üncü maddesinin dördüncü fıkrasındaki bilgi ve belgeleri belirlenen usul ve esaslar içerisinde doğru olarak vermeyen gerçek kişiler ve tüzel kişilerin sorumluları hakkında otuz günden altmış güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Bu fıkrada tanımlanan suçlar dolayısıyla soruşturma ve kovuşturma yapılması, Başkanlığın Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunmasına bağlıdır."

MADDE 371- 28/5/1970 tarihli ve 1264 sayılı Madeni Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hâlen tedavülde bulunan ve bu Kanun hükümleri gereğince tedavüle çıkarılacak paraları, itibari kıymetleri dışında bir fiyatla kullananlar hakkında elli güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak verilecek adlî para cezasının miktarı suçun konusunu oluşturan paraların değerinin beş katından az olamaz."

MADDE 372- 21/7/1971 tarihli ve 1447 sayılı Ticari İşletme Rehni Kanununun 12 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ticari işletme sahibi işletmesini veya rehne dahil münferit unsurları alacaklının muvafakatı olmaksızın başkalarıyla değiştirir veya temlik, ayni bir hakla takyit veya alacaklıyı ızrar kastıyla tahrip veya imha ederse bu yüzden alacağını tamamen veya kısmen tahsil edemeyen alacaklının şikayeti üzerine uğranılan zararın miktarı nazara alınmak suretiyle bir yıldan beş yıla kadar hapis ve yüz günden aşağı olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 373- 2/9/1971 tarihli ve 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 80- Bu Kanunun 26 ncı maddesinde belirtilen tescil ve sigortalılığın sona ermesi ile ilgili yükümlülüğe uymayan sigortalılara Kurumca ellibeş Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bir başkasına ait sağlık karnesi veya kartını kullanan, kendisine ait sağlık karnesi veya kartını bir başkasına kullandıran ya da bu fiillere iştirak eden kişiler, Kurumca yapılan sağlık giderlerinden kanunî faiziyle birlikte iki katı olarak müştereken ve müteselsilen sorumlu olup; haklarında Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılmak üzere işlem yapılır."

MADDE 374- 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendi ile ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"5. 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel bir mahkûmiyeti bulunmamak,"

"Noterlik stajına engel mahkûmiyeti olanlar, noterliğe kabul edilemezler.

Staj isteminde bulunan kişi hakkında noterliğe engel bir suçtan dolayı soruşturma veya kovuşturma yapılması halinde, stajyerliğe alınma isteği hakkındaki kararın bu soruşturma ve kovuşturmanın sonuna kadar bekletilmesine karar verilebilir."

MADDE 375- 1512 sayılı Kanunun Mülga 28 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Atamadan önce vazgeçme

MADDE 28- Atanma veya nakil talebinde bulunan başvuru sahiplerinin, ilan süresinin bitimini müteakip onbeş gün içinde Adalet Bakanlığına veya Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere Cumhuriyet başsavcılıklarına vazgeçme dilekçesi vermeleri halinde, atama işleminde değerlendirilir; aksi halde vazgeçme dilekçesi atama işleminde dikkate alınmaz."

MADDE 376- 1512 sayılı Kanunun 109 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "Bir asliye mahkemesinin yargı çevresi içinde birden çok noterlik bulunması veya bir ilin belediye sınırları içinde birden çok asliye mahkemesi yargı çevresinin yer alması halinde" ibaresi, "Bir il, ilçe veya büyükşehir belediyesi sınırları içinde birden çok noterlik bulunması halinde," şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 377- 1512 sayılı Kanunun 111 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun 109 uncu maddesi uyarınca yatırılıp ortak hesapta toplanan paralar, her üç ayda bir o yerdeki ilgili noterlere veya bu Kanuna göre görevlendirilmiş noter vekili varsa vekile, eşit miktarda ödenir. Ancak, büyükşehir belediyesi sınırları içerisinde, farklı sınıftan ve birden fazla noterlik bulunması halinde, birinci sınıf noterlikler için oluşturulan ortak hesap bu sınıfa mensup noterlikler arasında; diğer sınıf noterlikler için, kuruldukları ilçenin mülkî sınırları esas alınarak oluşturulan ortak hesap ise bu sınıfa mensup noterlikler arasında, eşit miktarda dağıtılır. Ödemenin şekli oda genel kurulunun yıllık olağan toplantısında tespit edilir."

MADDE 378- 1512 sayılı Kanunun 138 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 138- Tanıklar ve bilirkişiler Tebligat Kanunu hükümlerine göre çağırılır.

Usulüne göre çağırılıp da gelmeyen veya kanuni bir sebep olmaksızın tanıklık yahut bilirkişilikten veya yemin etmekten çekinen kimseler hakkında Ceza Muhakemesi Kanununun tanıklıkla ilgili hükümleri uygulanır. Bu fıkra hükmüne göre gerekli kararları vermeye Ankara Sulh Ceza hâkimi yetkilidir. Sulh ceza hâkimi bu kararları disiplin kurulunun tutanak örneği üzerinden verir.

Türkiye Noterler Birliği Disiplin Kurulunca, 132 nci maddeye göre görevlendirilen üye de, çağrıya rağmen gelmeyen tanığın zorla getirilmesi hususunda sulh ceza hâkiminden karar istemeye yet-

kilidir.”

MADDE 379- 1512 sayılı Kanunun 151 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Noterler, geçici yetkili noter yardımcıları, noter vekilleri ile noter kâtipleri ve kâtip adayları noterlikteki görevleri, Türkiye Noterler Birliği organlarında görev alan noterler ise ayrıca bu görevleri ile bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılırlar.”

MADDE 380- 1512 sayılı Kanunun 152 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 152- Yukarıdaki maddede gösterilen kişilere karşı, aynı maddede yazılı görevleri yerine getirmeleri sırasında veya görevleri sebebiyle işlenen suçlarla ilgili olarak Türk Ceza Kanununun uygulanması bakımından kamu görevlisi sayılırlar.”

MADDE 381- 1512 sayılı Kanunun 156 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Suçüstü hali:

MADDE 156- Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü halinde soruşturma genel hükümlere göre yapılır.”

MADDE 382- 1512 sayılı Kanunun 157 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 157- 50 nci maddenin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı hareket eden noterlere ilk defasında bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Eylemin tekrarı halinde verilecek ceza üçbin Türk Lirasından aşağı olamaz.

Noterin yukarıda yazılı eyleminde aracılık yapan kimseye de beşyüz Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Aracı Türk Ceza Kanununun uygulanmasında kamu görevlisi sayılan bir kimse veya noter katibi yahut kâtip adayı ise, birinci fıkra uyarınca cezalandırılır.

Noterler arasında rekabete sebep olacak eylem ve harekette bulunan, noterlik işlemlerini şahsına veya mensup olduğu kuruluşa menfaat sağlayan bir noterde yaptıran kişiler ve özellikle bu kanunun 166 ncı maddesinin (12) numaralı bendi uyarınca düzenlenen protokole taraf teşkil eden resmi ve özel kuruluşlar memur vesair görevlilerinden protokoldeki esaslara aykırı eylem ve harekette bulunanlarla bu fiile iştirak eden noterler, eylem ve hareketleri suç oluşturmadığı takdirde, bu maddenin birinci fıkrası gereğince cezalandırılırlar.”

MADDE 383- 1512 sayılı Kanunun 158 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 158- Eski tarihle evrak düzenleyen, yevmiye defterinde numara ayıran, harç, damga, kontrato veya sair vergiler ödemelerine esas olarak düzenlediği beyannamelerde yahut bunlara eklenen makbuzlarda tahrifat yapan noter görevlileri ile kâtipleri ve kâtip adayları, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 384- 1512 sayılı Kanunun 159 uncu maddesinin (II) numaralı fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) 109 uncu maddenin birinci fıkrasında belirlenen görevleri yerine getirmeyen Noter Odası yönetim kurulu başkan ve üyeleri hakkında Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 385- 1512 sayılı Kanunun 160 ıncı maddesinde yer alan “230 uncu maddesi hükmüne göre sorumludur.” ibaresi “257 nci maddesinin ikinci fıkrası hükmüne göre cezalandırılır.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 386- 1512 sayılı Kanunun 166 ncı maddesinin birinci fıkrasının (15) numaralı bendi

aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“15. 109 uncu madde hükümleri saklı kalmak üzere, her nevi ortak hesap paylaşım esaslarını belirlemek,”

MADDE 387- 6/6/1972 tarihli ve 1593 sayılı Erişme Kontrollu Karayolları Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanunla kısıtlanan, yasaklanan işler ve hareketleri yapan, yaptıranlar ile hayvanlarının yola girmesini önlemeyenlere, mahallî mülkî amir tarafından yüzyirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 388- 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun 8 inci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, basit veya nitelikli zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya vergi kaçakçılığı suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak,”

MADDE 389- 1618 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 30- Belgesiz olarak seyahat acentalığı faaliyetinde bulunanlar hakkında, 29 uncu maddede belirtilen idarî soruşturmadan ayrı olarak, üç aydan altı aya kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.”

MADDE 390- 29/5/1973 tarihli ve 1734 sayılı Yem Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Beyan veya tescildeki niteliğe uymayan veya ambalajdaki vasıf veya markası değiştirilmiş yahut tahrif edilmiş olan veya bozulmuş yahut değiştirilmiş veya karıştırılmış yemleri üretenlere, beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar; satışa arzedenler veya satanlara ise, bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Hayvan sağlığı için tehlikeli olan yemleri bu özelliğini bilerek üretenler, satışa arzedenler veya satanlar, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 391- 1734 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunun 6, 7, 8 ve 10 uncu maddelerinde yazılı mecburiyetlere uymayanlara beşyüz Türk Lirasından binbeşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 392- 1734 sayılı Kanunun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 393- 26/6/1973 tarihli ve 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- 2, 3 ve 4 üncü maddelerdeki yükümlülüklerden her birine aykırı hareket edenlere ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 394- 1774 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 17- 6, 7, 9, 10 ve 11 inci maddelerdeki hükümlere aykırı hareket edenlere yirmi Türk Lirası; kimlik bildirme belgesinde gerçeğe uymayan bilgi verenlere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 395- 1774 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 18- Bu Kanunda belirtilen idarî para cezaları, mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 396-1774 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarenin bilgisayar sistemi kurması ve gerekli teknik altyapıyı hazırlamasıyla birlikte, bu Kanunun 2 nci maddesinde sayılan özel veya resmi her türlü konaklama tesislerinden Bakanlar Kurulunca belirlenecek olanlar, tespit ve ilan tarihinden itibaren üç yıl içerisinde tüm kayıtlarını bilgisayarda tutmak ve bilgisayar terminallerini genel kolluk kuvvetlerinin bilgisayar terminallerine bağlamak zorundadırlar. Bu şartı yerine getirmeyen kuruluşlara onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde işletme ruhsatları iptal edilir.”

MADDE 397- 20/6/1977 tarihli ve 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Afet bölgelerinde felakete uğrayanlara bu Kanuna göre bedelli veya bedelsiz olarak verilen iş veya irat hayvanlarını, tohumluk, gübre, mücadele ilacı, alet, makine ve malzeme gibi canlı veya cansız üretim araçlarını veya tesislerini izinsiz olarak iki yıl içinde satan veya devreden yahut başka maksatlarla kullananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu mallara kimin elinde olursa olsun, el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Mevcut olmaması hâlinde malın bedeli tazmin ettirilir.”

MADDE 398- 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kurulun para, evrak ve her çeşit malları Devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar. Bu kişiler hakkında görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 399- 2499 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Kurucularının müflis olmaması ve Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, Devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, bilişim sistemini engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,”

MADDE 400- 2499 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“f) Kurucularının müflis olmaması ve Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da Devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, bilişim sistemini engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, ka-

çakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,”

MADDE 401- 2499 sayılı Kanunun 46/A maddesinin beşinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kurul, menkul kıymetlerin işlem gördüğü borsalar ve Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği tarafından verilen idarî para cezalarının tahsil edilen kısmının yüzde ellisi,”

MADDE 402- 2499 sayılı Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- Diğer kanunlara göre daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde:

A) 1. Sermaye piyasası araçlarının değerini etkileyebilecek, henüz kamuya açıklanmamış bilgileri kendisine veya üçüncü kişilere menfaat sağlamak amacıyla kullanarak sermaye piyasasında işlem yapanlar arasındaki fırsat eşitliğini bozacak şekilde mameleki yarar sağlamak veya bir zararı bertaraf etmek, içerden öğrenenlerin ticaretidir. Bu fiili işleyen 11 inci madde kapsamındaki ihraççılarla, sermaye piyasası kurumlarının veya bunlara bağlı veya bunlara hâkim işletmelerin yönetim kurulu başkan ve üyeleri, yöneticileri, denetçileri, diğer personeli ve bunların dışında meslekleri veya görevlerini ifa etmeleri sırasında bilgi sahibi olabilecek durumda olanlarla, bunlarla temasları nedeniyle doğrudan veya dolaylı olarak bilgi sahibi olabilecek durumdaki kişiler.

2. Yapay olarak, sermaye piyasası araçlarının, arz ve talebini etkilemek, aktif bir piyasanın varlığı izlenimini uyandırmak, fiyatlarını aynı seviyede tutmak, arttırmak veya azaltmak amacıyla alım ve satımını yapan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

3. Sermaye piyasası araçlarının değerini etkileyebilecek, yalan, yanlış, yanıltıcı, mesnetsiz bilgi veren, haber yayan, yorum yapan ya da açıklamakla yükümlü oldukları bilgileri açıklamayan gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri ve bunlarla birlikte hareket edenler,

4. 4 üncü maddenin birinci ve üçüncü fıkralarına aykırı hareket edenlerle, sermaye piyasasında izinsiz olarak faaliyette bulunan veya yetki belgeleri iptal olunduğu veya faaliyetleri geçici olarak durdurulduğu halde ticaret unvanlarında, ilan veya reklamlarında sermaye piyasasında faaliyette bulundukları intibaını yaratacak kelime veya ibare kullanan veya faaliyetlerine devam eden gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri,

5. Yatırımcı tarafından sermaye piyasası faaliyetleri sebebiyle veya emanetçi sıfatıyla veya idare etmek için veya teminat olarak veyahut her ne nam altında olursa olsun, sermaye piyasası kurumlarına kayden veya fiziken tevdi veya teslim edilen sermaye piyasası araçları, nakit ve diğer her türlü kıymeti kendisinin veya başkasının menfaatine satan veya rehneden veya her ne şekilde olursa olsun kullanan, gizleyen yahut inkar eyleyen veyahut bu amaca ulaşmak ya da bu fiillerini gizlemek için bilgisayar ortamında tutulanlar dahil kayıtları tahvil ve tağyir eden ilgili gerçek kişilerle tüzel kişilerin yetkilileri,

6. Bu Kanunun 15 inci maddesinin son fıkrasında belirtilen işlemlerde bulunarak kârı veya mal varlığı azaltılan tüzel kişilerin yetkilileri ve bunların fiillerine iştirak edenler,

7. Karşılıksız olarak sermaye piyasası araçlarının geri alım taahhüdü ile satımını yapan ilgili gerçek kişilerle, tüzel kişilerin yetkilileri,

her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin günden onbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

B) 1. Bu Kanuna göre Kurul veya Kurul tarafından görevlendirilenlere istenecek bilgileri vermeyen veya eksik veya gerçeğe aykırı olarak verenlerle; defter ve belgeleri bu görevlilere ibraz etmeyen, saklayan, yok eden veya bunların görevlerini yapmalarını engelleyenler,

2. Defter ve kayıt tutmayanlar,

her bir alt bent kapsamına giren fiillerden dolayı bir yıldan üç yıla kadar hapis ve ikibin günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar. Gerçeğe aykırı defter ve kayıt tutan, hesap açan

veya bunlarda her türlü muhasebe hilesi yapan ya da gerçeğe aykırı bağımsız denetleme raporu düzenleyenler ile düzenlenmesini sağlayanlar, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

C) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasına, 7, 9, 10, 10/A, 11, 12 nci maddelerine, 13 üncü maddesinin beşinci fıkrasına, 13/A maddesinin üçüncü fıkrasına, 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına, 15 inci maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarına, 16, 16/A maddelerine, 28 inci maddesinin (b) bendine, 34 üncü maddesine, 38 inci maddesine, 40/B maddesine, 45 inci maddesine, 46 ncı maddesinin ikinci ve beşinci fıkralarına, 46/A maddesine ve 46/B maddesine aykırı hareket edenlere,

Kurul tarafından, yükümlülüğe aykırılık oluşturan her bir fiilden dolayı otuzbin Türk Lirasından yüzellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Birinci fıkranın (A), (B) ve (C) bentleri uyarınca verilecek para cezaları üst sınırla bağlı olmaksızın suçun veya kabahatin işlenmesi suretiyle temin edilen menfaatin üç katından az olamaz.

Bu maddenin (C) bendinde öngörülen para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde, verilen cezalar yarı oranında artırılarak hükmolunur. Cezaların artırılabilmesi için daha önce verilen cezanın infazı şartı aranmaz.”

MADDE 403- 2499 sayılı Kanunun 47/A maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47/A- Bu Kanuna dayanılarak yapılan düzenlemelere, belirlenen standart ve formlara ve Kurulca alınan genel ve özel nitelikteki kararlara aykırı hareket ettiği tespit edilen gerçek kişiler ve tüzel kişilere, gerekçesi belirtilmek suretiyle Kurul tarafından onbeşbin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Kanunun 40/C maddesinin beşinci fıkrasındaki yükümlülüğe uymayan üyelere Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği Yönetim Kurulunca beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

İdari para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde, verilen para cezası iki katı, ikinci ve müteakip tekrarlarda üç katı artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idari para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz.”

MADDE 404- 2499 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 47 nci madde kapsamına giren suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet savcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru ile Kurul aynı zamanda katılan sıfatını kazanır.

Bu Kanuna aykırı fiillerin işlendiğine dair bilgi edinen Cumhuriyet savcıları, Kurulu haberdar ederek durumun incelenmesini isteyebilirler.

Cumhuriyet savcıları kovuşturmaya yer olmadığına karar verirlerse, Kurul kendisine tebliğ edilecek bu kararlara karşı Ceza Muhakemesi Kanununa göre itiraza yetkilidir.”

MADDE 405- 11/9/1981 tarihli ve 2521 sayılı Avda ve Sporda Kullanılan Tüfekler, Nişan Tabancaları ve Av Bıçaklarının Yapımı, Alımı, Satımı ve Bulundurulmasına Dair Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 11- 4 üncü maddede belirtilen kuruluş iznini veya 5 inci maddede belirtilen faaliyet iznini almadan bu Kanun kapsamına giren yivsiz tüfek, nişan tüfek ve tabancaları imal eden fabrika veya imalathane kuranlar veya işletenler veya işyerleri ya da ikametgahlarında söz konusu silâhları imal edenler veya 6 ncı maddede belirtilen esaslara aykırı olarak yapan veya satanlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden beşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 406- 2521 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- 7 nci ve 8 inci maddelerde belirtilen imalat ve satış listeleri ile belgelerini süresi içinde vermeyen veya imalat ya da satışını bildirmeyen imalatçı ve satıcılara, beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Yivsiz tüfek satın alma belgesi olmayan kişiye satış yapan satıcılara, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 407- 2521 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Mülkiyeti kendisine ait olup olmadığına bakılmaksızın; yivsiz tüfek ruhsatnamesi olmadan yivsiz av tüfeği bulunduran kişiye elli Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca ruhsatname işlemleri tamamlanıncaya kadar tüfek muhafaza altına alınır. Muhafaza altına alındıktan itibaren bir ay içinde ruhsatname işlemlerinin tamamlanmaması veya menşeini ispata yarar belge ibraz edilmemesi hâlinde, tüfeğin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Ruhsatlı yivsiz av tüfeğini, bu Kanun hükümlerine aykırı olarak bir başkasına veren kişiye de elli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.”

MADDE 408- 2/11/1981 tarihli ve 2531 sayılı Kamu Görevlerinden Ayrılanların Yapamayacakları İşler Hakkında Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4 - Bu Kanuna aykırı harekette bulunanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.”

MADDE 409- 6/11/1981 tarihli ve 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanunu’nun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (e) bentleri ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Sağlık işlemlerini yaptırmak üzere sağlık denetleme merkezleri önünde veya bu merkezlerin gösterdikleri yerde durmamak, gemide sağlık tedbirlerini almamak, ilaç, tıbbi malzeme ve ilkyardım personeli bulundurmamak, sağlık denetiminde gereken sağlık belge ve sertifikalarını bulundurmamak ve süresinde yenilememek,”

“e) Hastalıkların oluşumu ve yayılmasına neden olan mikroorganizmalar ve vektörlerle ilgili önlemleri almamak,”

“Bu yasaklara aykırı hareket eden gemi kaptanlarına, 0-250 net ton arası gemilerle ilgili olarak 1000 net tonluk geminin ödemesi gereken indirimsiz sağlık resmi tutarında, 250 net tondan büyük gemilerle ilgili olarak, ödemeleri gereken indirimsiz sağlık resminin dört katı tutarında idari para cezası verilir. Bu idari para cezasına karar vermeye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü görevlileri yetkilidir.”

MADDE 410- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 31- a) Bu Kanuna ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmeliklerde gösterilen koşullara uymayan belgeli yatırım ve işletmelere, diğer mevzuattaki ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki maddelerde belirtilen cezalar uygulanır.

b) 33 üncü maddedeki para cezaları, denetleme elemanları tarafından tayin edilir.”

MADDE 411- 2634 sayılı Kanunun 32 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanuna göre verilecek uyarma cezaları kesindir.”

MADDE 412- 2634 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33- Para cezaları aşağıda belirtilen durumlarda ve miktarlarda belge sahibine uygulanır :

a) Uyarma cezasına rağmen, otuz gün içinde gerekli düzeltmenin yapılmaması veya bir yıl için-

de yeni uyarma cezasını gerektiren fiil veya fiillerin tespiti ile bu Kanunda belirtilen veya Bakanlıkça istenilen bilgi veya belgelerin süresi içerisinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi hallerinde yediyüzelli Türk Lirası idarî para cezası.

b) Bakanlığa bilgi verilmeksizin, işletmenin bir yıl içinde otuz günden fazla süreyle aralıksız olarak bir kısmının veya tamamının kapalı tutulması halinde yediyüzelli Türk Lirası idarî para cezası.

c) Yazı, reklam, afiş, broşür ve benzeri araçlarla Bakanlığın veya müşterilerin yanıltılması veya yanıltıcı unvan kullanılması veya müşteriye taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi veya bu hizmetin en az eşdeğer nitelikleri haiz bir işletmede verilmesinin sağlanmaması halinde, özel hükümler saklı kalmak kaydıyla binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

d) Müşterinin can veya mal güvenliğinin sağlanmasında işletme sahibi veya sorumlusu veya personelin katkısı, kusuru veya ihmaliyle işletmede suç işlendiğinin tespiti halinde özel hükümler saklı kalmak kaydıyla binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

e) İzinsiz olarak yatırım veya işletmenin tümünün veya belgelendirmeye esas bir kısmının devredilmesi, kiraya verilmesi, ortaklık statüsünün, unvanının veya türünün değiştirilmesi hallerinde binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

f) Onaylı fiyat tarifelerinin üzerinde fiyat uygulanması halinde, fazladan alınan ücretin yirmi katı idarî para cezası.”

MADDE 413- 2634 sayılı Kanunun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 36- a) Bu Kanunun 6 ncı maddesi hükümlerine aykırı davranışların tespiti halinde; üç aydan onsekiz aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur.

b) Bu Kanunun 29 uncu maddesinin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 414- 11/8/1982 tarihli ve 2699 sayılı Umumi Mağazalar Kanununun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 13- Bu Kanunun 8 inci maddesine göre düzenlenen tarifelerin dışında ücret alan veya 9 uncu maddesine aykırı harekette bulunan şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere üç aydan bir yıla kadar hapis ve ikiyüz günden az olmamak üzere adlî para cezası verilir.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı harekette bulunan şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşyüz günden üçbin güne kadar adlî para cezası verilir.

Ticaret Bakanlığının izni alınmadan umumi mağaza veya şube açarak makbuz senedi veya rehin senedi tanzim eden veya izinleri iptal edilmesine rağmen faaliyete devam eden şirket yöneticilerine veya temsilcilerine veyahut yetkili görevlilere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezası verilir.”

MADDE 415- 5/5/1983 tarihli ve 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sendika kurucusu olabilmek için; Türk vatandaşı, medeni hakları kullanmaya ehil ve sendikaların kurulacağı işkolunda fiilen çalışır olmak; Türkçe okur-yazar olmak ve ayrıca; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini

aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûmiyetin bulunmaması şarttır.”

MADDE 416- 2821 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin onüçüncü ve ondördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Seçimler sırasında sandık kurulu başkanı ve üyelerine karşı işlenen suçlar, kamu görevlilerine karşı işlenmiş gibi cezalandırılır.

Konfederasyon, sendika ve sendika şubelerinin zorunlu organlarına seçilebilmek için 5 inci maddede öngörülen şartlar aranır.”

MADDE 417- 2821 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 59- 1. 8 inci madde, 9 uncu maddenin dördüncü fıkrası, 22 nci maddenin dördüncü fıkrası, 26 ncı maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen ilan ve bildirimleri yapmayanlara ikiyüz Türk Lirası; 62 nci maddede belirtilen bildirim yükümlülüğüne uymayan işverenlere ise, bildirilmeyen her işçi için yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

2. 2 nci maddenin birinci ve ikinci fıkrası kapsamında olmayanlar ile 20 nci maddede belirtilen izni almadan veya 29 uncu maddenin birinci fıkrası ile dördüncü fıkrasına aykırı hareket eden işverenlere, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

3. 31 inci maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket eden işverene, 44 üncü maddenin bir ve dördüncü fıkraları hükümlerine, 51 inci maddenin birinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun sorumlu görevlilerine ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4. 39, 49 ve 50 nci madde hükümlerine aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonun, tüzüğüne göre sorumlu kişilere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

5. 38 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrasına aykırı davranışta bulunan işçiler ile işverenler veya işveren vekilleri veya bu konuda karar veren işçi veya işveren kuruluşunun yetkili organlarının başkan ve üyelerine, altı aya kadar hapis cezası hükmedilir.

6. 37 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyonların sorumlu yetkililerine altı aydan bir yıla kadar hapis cezası hükmedilir.

7. 40 ıncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket eden kurum ve kuruluşların yetkili sorumlularına fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suçu oluşturmadığı takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Malî yardım veya bağışı kabul eden sendika veya konfederasyonların yetkili sorumlularına da altı aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Suçun konusunu oluşturan malî yardım veya bağış Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre müsadere olunur. Ayrıca, yapılan malî yardım veya bağış, suçun faillerinden genel hükümlere göre tazmin olunur.

40 ıncı maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden sendika veya konfederasyon sorumlu yetkilileri hakkında bir yıldan iki yıla kadar hapis ve bin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın bir mislinden az olamaz.

40 ıncı maddenin dördüncü ve beşinci fıkralarına aykırı hareket eden işçi ve işverenlerle kuruluş, dernek ve vakıfların yetkili sorumluları hakkında beşyüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ancak, adlî para cezasının miktarı, malî yardım veya bağışın beş mislinden az olamaz. Bu yardım veya bağış, bir işçi sendikası veya konfederasyonunca, bir işveren, işveren sendikası veya konfederasyonunu; bir işveren sendikası veya konfederasyonunca da işçi sendikası veya konfederasyonunu malî yollarla desteklemek amacıyla yapıldığı takdirde ayrıca üç aydan bir yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

8. Bu Kanun hükümlerine göre yapılan seçimlerin düzen içerisinde ve sağlıklı biçimde yürütülmesi amacıyla hâkimin ve sandık kurulunun aldığı tedbirlere uymayanlara, fiil suç oluşturmadığı takdirde, beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

14 üncü maddeye göre yapılacak seçimlerle ilgili oylamalara ve bu oylamaların sayım ve dökümüne hile karıştıranlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

9. Bu madde hükmüne göre idarî para cezasına karar vermeye Cumhuriyet savcısı yetkilidir."

MADDE 418- 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 56 ncı maddesinin (4) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"4. Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya kaçakçılık suçlarından mahkûmiyetin bulunmaması ve siyasi partilerin organlarında görevli olmamak,"

MADDE 419- 2822 sayılı Kanunun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 69- Bu Kanunun 22 nci maddesi hükümlerine göre mahkemece tayin edilmiş bulunan arabulucudan, sırf tarafları ızrar kasdı ile verilen bu görevi yapmaktan kaçınan veya 23 üncü maddede belirtilen tutanağı sırf tarafları ızrar kasdı ile süresinde görevli makama tevdi etmeyen arabulucular yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Resmi arabulucu olarak görevlendirilenler görevlerinin ifası sırasında veya ifasından dolayı işledikleri veya kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından kamu görevlisi sayılırlar."

MADDE 420- 2822 sayılı Kanunun 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 70- Bu Kanunda belirtilen şartlar gerçekleşmeden grev veya lokavt kararı verenlerle, bunu teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavta karar verenler, böyle bir grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayan veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile lokavta katılanlar veya devam edenler üç aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Grev veya lokavt kararı alınmasında gerçekleşmeyen şartlar yalnızca süre veya tebligata ilişkin ise yukarıdaki fıkralara göre verilecek cezalar üçte birden yarıya kadar indirilir.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar veya devam edenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 421- 2822 sayılı Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Grev veya lokavt kararının bu Kanun hükümlerine uygun olarak alınmasına rağmen, kanunda yazılı şart ve usuller dışında uygulanması halinde, bu kararı uygulayanlar, uygulanmasına veya devamına zorlayanlar veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 422- 2822 sayılı Kanunun 72 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Grev veya lokavtın 29 ve 30 uncu maddelere göre sürekli olarak, 31 inci maddeye göre de geçici olarak yasaklandığı işlere veya işyerlerine ilişkin olarak; grev veya lokavt kararı verenler, kararı kaldırmayanlar, teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar iki aydan altı aya kadar

hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavt kararı verenler, böyle bir grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayanlar veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile grev veya lokavta katılanlar veya devam edenler altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar veya devam edenler altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 423- 2822 sayılı Kanunun 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 73- Yasama, yürütme ve yargı organları ile merkezi veya mahallî idarelerce bir karar alınmasını veya alınmış bir kararın değiştirilmesini veya kaldırılmasını sağlamak veya alınmış bir kararı protesto etmek amacıyla kanun dışı grev veya lokavt kararı verenler, teşvik edenler, zorlayanlar veya propagandasını yapanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada sözü edilen grev veya lokavt kararının uygulanması halinde; grev veya lokavta karar verenler, grev veya lokavta karar verilmesine veya uygulanmasına veya bunlara katılmaya veya devama zorlayan veya teşvik edenler veya bu yolda propaganda yapanlar ile lokavta katılanlar altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu maddede belirtilen kanun dışı greve katılanlar altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 424- 2822 sayılı Kanunun 74 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 74- Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne, milli egemenliğe, Cumhuriyetin niteliğine, Devletin güvenliğine aykırı amaçla grev veya lokavt kararı verilmesi veya uygulanması hallerinde, fiil daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, 73 üncü madde hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 425- 2822 sayılı Kanunun 75 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 75- Bakanlar Kurulunun 33 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca aldığı erteleme kararından sonra grev veya lokavtı kaldırma kararı almayanlar veya grev veya lokavta devam edenler veya katılanlar veya devama zorlayan veya teşvik edenler ve bu yolda propaganda yapanlar altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 426- 2822 sayılı Kanunun 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 76- Bir grev oylamasının sonucuna tesir etmek maksadıyla hile veya tehdit veya cebir kullananlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren suç oluşturmadığı takdirde, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 427- 2822 sayılı Kanunun 77 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 77- Greve katılan veya lokavta maruz kaldıkları halde, grev veya lokavtın uygulandığı işyerlerinden ayrılmayanlar, işyeri önünde veya ihtara rağmen işyeri civarında topluluk teşkil edenler ile işçileri bu eylemlere zorlayan, teşvik eden veya bu yolda propaganda yapanlar yirmi günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Grev veya lokavt süresince işyerinde çalışmaya mecbur olan işçilerden geçerli bir özrü olmaksızın işyerinde çalışmayanlar üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 428- 2822 sayılı Kanunun 78 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 78- Grev ve lokavtın uygulandığı işyerlerinde 39 uncu madde gereğince çalıştırmak zorunda olduğu işçileri çalıştırmayan işveren üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

40 ıncı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen yazılı izni almadan yeni işçi alan işveren izinsiz al-

dığı her bir işçiyle ilgili olarak elli gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

43 üncü madde hükmüne aykırı hareket eden işveren veya işvereni söz konusu hükme aykırı hareket etmeye zorlayan veya teşvik eden veya bu yolda propagandada bulunanlar, söz konusu hükme aykırı olarak aldıkları veya alınmasına sebep oldukları veya grev yapan işçilerin yerine çalıştırdıkları her bir işçiyle ilgili olarak yüzelli gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

44 üncü madde hükmüne aykırı olarak işçileri konutlarından çıkaran veya bu konutların su, gaz, aydınlatma veya ısıtma hizmetlerini kesen işveren veya işvereni bu yolda hareket etmeye zorlayan veya teşvik eden veya bunun için propaganda yapanlar, fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 429- 2822 sayılı Kanunun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Grev uygulanan işyerinde, "Bu işyerinde grev vardır" lokavt uygulanan işyerinde de, "Bu işyerinde lokavt vardır" ibareleri dışında, sözü edilen işyerleri çevrelerinde afiş, pankart gibi ilan araçlarını asan veya yazı yazanlarla, işyeri ve çevresinde uygulanan grev sebebiyle kulübe, baraka, çadır gibi barınma yerleri yapanlar veya yaptıranlar altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 430- 2822 sayılı Kanunun 80 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 80- 28 inci madde ile 51 inci maddenin birinci fıkrası, 54 üncü maddenin ikinci fıkrası, 59 uncu maddenin üçüncü fıkrası ve 63 üncü maddede sözü edilen ilan, bildirme ve bilgi verme yükümlülüklerini yerine getirmeyenler elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Uygulanmakta olan bir toplu iş sözleşmesinin yorumu hakkında mahkemenin kesinleşen kararına uymayan taraf, ilgililerden birinin şikayeti üzerine, elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 431- 24/5/1983 tarihli ve 2827 sayılı Nüfus Planlaması Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca bu Kanunun 3 üncü maddesine göre gebeliği önleyici nitelikte oldukları kabul edilmeyen ilaç ve araçları yurt içinde imal edenler veya her ne suretle olursa olsun dağıtanlar veya ticaret maksadıyla yurda sokanlar veya bu maksatla bulunduranlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca bu Kanunun 3 üncü maddesine göre gebeliği önleyici nitelikte oldukları kabul edilen ilaç ve araçların reklam ve propagandası 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine göre yapılır. Buna aykırı hareket edenler bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 432- 2827 sayılı Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8- Bu Kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden kişiler ve kurum yetkilileri, Türk Ceza Kanununun 90 ıncı maddesi hükümlerine göre cezalandırılır.

Bu Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket edenlere, filleri suç oluşturmadığı takdirde mahallî mülkî amir tarafından ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 433- 10/6/1983 tarihli ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 26 ncı maddesinin (b) bendinin birinci cümlesinde yer alan "Siyasi Partiler" ibaresi "Siyasi Partiler ve Bağımsız Adaylar" olarak, (d) bendi ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"d) Bağımsız adaylar, son sıradaki siyasi partiden sonra yer alır. Bir seçim çevresinde birden fazla bağımsız aday varsa, sıra, aralarında çekilecek kura ile belirlenir. Başta ve ortada bağımsız ada-

yın adı ve soyadı yazılır. Belirli bir aralık veya çizgiden sonra çapı iki santimetre olan bir boş daire basılır ve bunların altı çizilir. Birden fazla bağımsız aday sütunları arasında, yarım santimetre ve iki çizgi ile belirlenmiş bir aralık bırakılır.

MADDE 434- 2839 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Seçmen, "Evet" mührünü sadece tercih ettiği siyasi partiye veya varsa yalnızca oy vermek istediği bağımsız adaya ait özel daire içine basmak ve oy pusulasını zarfa koymak suretiyle oyunu kullanır."

"Seçmen, "Evet" mührünü bastığı siyasi partiye veya bağımsız adaya oy vermiş sayılır."

MADDE 435- 16/6/1983 tarihli ve 2841 sayılı Zorunlu İlköğrenim Çağı Dışında Kalmış Okuma-Yazma Bilmeyen Vatandaşların, Okur-Yazar Duruma Getirilmesi veya Bunlara İlkokul Düzeyinde Eğitim-Öğretim Yaptırılması Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Denetleme sonucu, bu Kanunun 6 ncı maddesinde gösterilen görevleri yerine getirmedikleri anlaşılan özel kurum ve kuruluş yöneticilerine ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 436- 2841 sayılı Kanunun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 11- Kamu kurum ve kuruluşları ile özel kurum ve kuruluşlarda çalışan vatandaşlardan, bu Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 437- 2841 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- Bu Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen imkanlardan yararlanmak amacıyla, gerçeğe aykırı beyanda bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 438- 16/6/1983 tarihli ve 2844 sayılı Fındık Üretiminin Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 7- Tarım ve Orman Bakanlığından izin almadan yeniden fındık bahçesi kuranlar ile belirlenen alanlar dışında mevcut fındık bahçesini yenileyenlere yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Üçüncü madde gereğince beyanda bulunmayanlar veya yanlış beyanda bulunanlara dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 439- 23/6/1983 tarihli ve 2860 sayılı Yardım Toplama Kanununun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 28- Yardım toplama faaliyetinden elde edilen mal ve paraları zimmetine geçiren kişi, kamu görevlisi olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununun zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır."

MADDE 440- 2860 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 29- Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak izinsiz yardım toplayanlara yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. İzin verilen yer dışında yardım toplayanlara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun diğer hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu maddede yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Yukarıdaki fıkralara aykırı davranış sonucu izinsiz toplanan mal ve paralara elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir."

MADDE 441- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 65 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 65- a) Korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının yıkılmasına, bozulmasına, tahribine, yok olmasına veya her ne suretle olursa olsun zarara uğramalarına kasten sebebiyet verenler iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Bu fiiller, korunması gerekli kültür ve tabiat varlığını yurt dışına kaçırmak maksadıyla işlenmiş ise, verilecek cezalar bir kat artırılır.

b) Sit alanlarında geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartlarına, koruma amaçlı imar plânlarına ve koruma bölge kurullarınca belirlenen koruma alanlarında öngörülen şartlara aykırı izinsiz inşaî ve fizikî müdahale yapanlar veya yaptıranlar, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezasıyla cezalandırılır.

c) Bu Kanuna aykırı olarak yıkma veya imar izni veren kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

d) Bünyesinde koruma, uygulama ve denetim büroları kurulmuş idarelerden bu Kanunun 57 nci maddesinin altıncı ve yedinci fıkraları uyarınca izin almaksızın veya izne aykırı olarak tamirat ve tadilat yapanlar ile izinsiz inşaî ve fizikî müdahale yapanlar veya yaptıranlar altı aydan üç yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

MADDE 442- 2863 sayılı Kanunun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 66- Bu Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan yasaklara aykırı olarak belge verenler, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile; bu Kanunun 7 nci maddesinde yer alan ilan veya tebligatı bilerek, süresinde usulüne uygun yapmayanlar ise, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

MADDE 443- 2863 sayılı Kanunun 67 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Haber verme sorumluluğuna ve kültür varlığı ticaretine aykırı hareket edenler

MADDE 67- Kültür ve tabiat varlıklarıyla ilgili olarak bildirim yükümlülüğüne mazereti olmaksızın ve bilerek aykırı hareket eden kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bildirimi yapılmamış olan kültür ve tabiat varlığını satışa arzeden, satan, veren, satın alan, kabul eden kişi iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, bu durumda birinci fıkrada tanımlanan suçtan dolayı ayrıca cezaya hükmolunmaz.

Ticareti yasak olmayan taşınır kültür varlıklarının izinsiz olarak ticaretini yapan kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

MADDE 444- 2863 sayılı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 68- Kültür ve tabiat varlıklarını bu Kanuna aykırı olarak yurt dışına çıkaran kişi, beş yıldan oniki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 445- 2863 sayılı Kanunun 69 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 69- Bu Kanunun 29 uncu maddesinde yer alan tetkik ve kontrole muhalefet edenler ile 41 inci maddede yer alan nakil işlerine aykırı hareket edenler altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

MADDE 446- 2863 sayılı Kanunun 70 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 70- Bu Kanunun 24 üncü maddesine aykırı hareket edenler bir yıldan üç yıla kadar hapis ve üçbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılırlar."

MADDE 447- 2863 sayılı Kanunun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 71- Bu Kanunun 38, 42 ve 43 üncü maddelerine aykırı hareket edenler yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılırlar."

MADDE 448- 2863 sayılı Kanunun 73 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 73- Bu Kanunun 26 ve 30 uncu maddelerine aykırı davrananlara, suç daha ağır bir cezayı gerektirmiyorsa üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası verilir."

MADDE 449- 2863 sayılı Kanunun 74 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 74- Kültür varlıkları bulmak amacıyla, izinsiz olarak kazı veya sondaj yapan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Ancak, kazı veya sondajın yapıldığı yerin, sit alanı veya bu Kanuna göre korunması gerekli başka bir yer olmaması halinde, verilecek cezanın üçte biri indirilir.

İzinsiz olarak define araştıranlar, üç aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak, bu fiillerin yurt dışına kültür varlıklarını kaçırma amacıyla veya kültür varlıklarının korunmasında görevli kişiler tarafından işlenmesi hâlinde, verilecek ceza iki katına kadar artırılır.

Kişinin bu maddede tanımlanan suçları işlemek suretiyle bulduğu kültür varlığını soruşturma başlamadan önce mahallî mülkî amire teslim etmesi hâlinde, mahkeme verilecek cezada üçte ikisine kadar indirim yapabilir.

İzinsiz olarak define araştıran kişinin, hakkında kovuşturma başlayıncaya kadar, kendisini bu fiili işlemeye gerekli cihazları temin etmek suretiyle sevk eden kişilerin kimliklerini açıklaması ve yakalanmasını sağlaması hâlinde, mahkeme verilecek cezada indirim yapabileceği gibi, ceza verilmesine yer olmadığına da karar verebilir."

MADDE 450- 2863 sayılı Kanunun 75 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Elkoyma ve müzeye teslim

MADDE 75- Bu Kanun kapsamında kalan suçlar nedeniyle elkonulan taşınır kültür ve tabiat varlıkları müzeye teslim edilir."

MADDE 451- 25/7/1983 tarihli ve 2866 sayılı Öğrencilerle İlgili Bazı Basılı Evrakın Milli Eğitim Bakanlığınca Hazırlanması, Bastırılması ve Satılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 5- Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren, Milli Eğitim Bakanlığı veya Milli Eğitim Bakanlığı Vakfı dışında, bu Kanun kapsamına giren basılı evrakı, basmak veya satmak veya satın almak yasaktır.

Bu yasaklara aykırı davrananlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 452- 9/8/1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanununun 20 nci maddesinde yer alan "3167" ibaresi, "4915" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 453- 2873 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Bu Kanunda yazılı yasaklamalara ve mecburiyetlere aykırı hareket edenler hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, altı aya kadar hapis veya adlî para cezasına hükmolunur."

MADDE 454- 22/9/1983 tarihli ve 2893 sayılı Türk Bayrağı Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 8- Bu Kanuna ve çıkarılacak tüzüğe aykırı olarak Bayrak yapmak, satmak ve kullanmak yasaktır. Bu yasağa aykırı olarak yapılan Bayraklar o mahallin yetkili amirlerince toplatılır.

Bu Kanun hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde mahalli mülki amir tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi uyarınca idarî para ceza verilir.”

MADDE 455- 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 28- Kanuna aykırı toplantı veya gösteri yürüyüşleri düzenleyen veya yönetenlerle bunların hareketlerine katılanlar, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde bir yıl altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

10 uncu madde gereğince verilecek bildirimde düzenleme kurulu üyesi olarak gösterilenlerden 9 uncu maddede belli edilen nitelikleri taşımayanlar, toplantı veya yürüyüşün yapılması hâlinde, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

11 ve 12 nci maddelerde yazılı görevleri yerine getirmeyen düzenleme kurulu üyeleri, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Güvenlik kuvvetlerine veya hükümet komiserine veya yardımcılarına veya hükümet komiseri tarafından toplantı veya yürüyüş safahatının teknik araç ve gereçlerle tespit için görevlendirilenlere bu görevlerini yaptıkları sırada cebir ve şiddet veya tehdit veya nüfuz ve müessir kuvvet sarfetmek suretiyle mani olanlar hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası hükmolunur.”

MADDE 456- 2911 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinde yer alan “ve beşbin liradan onbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 457- 2911 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde yer alan “ve beşbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 458- 2911 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para” ibaresi, ikinci fıkrasında yer alan “ve onbin liradan ellibin liraya kadar ağır para” ibaresi ile üçüncü fıkrasında yer alan “ve yirmibin liradan yüzbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 459- 2911 sayılı Kanunun 32 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 460- 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 12 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kaza nedenleri hakkında araştırma ve inceleme yapılması

MADDE 12- Kazanın nedenlerini ve oluş şeklini açıklığa kavuşturmak ve sivil havacılıkta can ve mal güvenliğinin sağlanması bakımından tekrara engel olmak amacına yönelik olarak her sivil hava aracı kazası ile ilgili olarak teknik bakımdan araştırma ve inceleme yapılır.”

MADDE 461- 2920 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Araştırma ve İnceleme Kurulu

MADDE 13- Ulaştırma Bakanlığı, havacılık alanında uzmanlığı kabul edilmiş kişilerden seçilecek bir kurulu, kazanın sebeplerini araştırması için görevlendirir. Bu Kurul, yukarıdaki maddede belirtilen amaç dairesinde her türlü araştırma ve incelemeyi yapar, soruşturma işlemlerini yürütmekle görevli Cumhuriyet savcısı ile işbirliği yaparak, delillerin toplanmasına yardımcı olur.

Kurul, yaptığı araştırma ve inceleme faaliyeti sırasında ilgili kişileri dinleyebilir; açıklama yapmaktan kaçınan kişilerin Cumhuriyet savcısına başvurarak ifadesinin alınmasını sağlayabilir; bu ifa-

de alma sırasında hazır bulunarak, açıklığa kavuşturulması istenen hususlarla ilgili olarak ifadesi alınan kişiye sorular sorulmasını isteyebilir.

Kurul, araştırma ve inceleme faaliyeti sırasında teknik ve uzmanlığı gerektiren sair hususlarla ilgili olarak başka uzman kişiler görevlendirebilir.

Araştırma ve İnceleme Kurulunun oluşturulması, araştırma ve incelemenin yürütülmesi, yetki ve sorumluluklar, hava aracı kazalarında yapılacak kurtarma ve yardım işleri Ulaştırma Bakanlığınca bir yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelikte Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar gözönünde tutulur."

MADDE 462- 2920 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Araştırma ve inceleme raporu

MADDE 14- Araştırma ve İnceleme Kurulu; tespit ettiği hususları, vardığı sonucu, tekrarlara engel olunması bakımından alınmasını uygun bulduğu önlemleri, önerileri ile birlikte ayrıntılı ve gerekçeli bir rapor hâlinde Ulaştırma Bakanlığına verir.

Raporda yer alan hususlara kısmen veya tamamen katılmayan üyeler, kişisel görüşlerini ek bir raporda belirtebilirler.

Ulaştırma Bakanlığı raporun bir suretini ilgililere verir ve raporun tekemmül etmiş olduğunu Resmi Gazete ile üçüncü şahıslara duyurur. Resmi Gazete ile yapılan duyuruda raporun ilgililerce nerede ve ne suretle incelenebileceği belirtilir. Rapor, gerektiğinde kısmen veya tamamen uygun bulunacak vasıtalar ile yayınlanır. Ancak, meydana gelen kaza ile ilgili olarak soruşturma başlatılması hâlinde, Ulaştırma Bakanlığı hazırlanan raporun bir örneğini yapılan soruşturma veya kovuşturma kapsamında değerlendirilmek üzere, sadece ilgili Cumhuriyet başsavcılığına verir."

MADDE 463- 2920 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İzin belirli şartlara ve süreye bağlanabilir. İzin belgesi,

a) Milli güvenliğin veya kamu düzeninin tehlikeye girebileceği durumlarda,

b) Gerçek kişilerin veya tüzel kişilerin kurucu ortakları ile temsile yetkili yöneticilerinin; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile, bankacılık, sermaye piyasası ve kaçakçılık mevzuatında tanımlanan ve hapis cezasını gerektiren suçlar ile hırsızlık, yağma, güveni kötüye kullanma, dolandırıcılık, hileli iflâs, parada, paraya eşit sayılan değerlerde, kıymetli damgada, mühürde, resmi belgede, özel belgede sahtecilik, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, tefecilik, zimmet, irtikâp, rüşvet, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama, devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar veya casusluk suçlarından ya da ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması suçlarından dolayı mahkûm edilmiş olması hâlinde,

verilmez."

MADDE 464- 2920 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ulaştırma Bakanlığının yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre verdiği emir ve koyduğu yasaklara aykırı hareket eden kişilere, ilgili valilik tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmüne göre idarî para cezası verilir. Valilik ayrıca ilgili kişiye emir veya yasağın gereğinin yerine getirilmesini sağlamaya yönelik azami bir süre verir. Bu süre yazısında, emir ve yasağın gereğinin ilgilisince yerine getirilmemesinin hukukî sonuçları açıkça belirtilir. Bu süre zarfında emir veya yasağın gereğinin yerine getirilmemesi hâlinde, masrafları yüzde yirmi zammıyla birlikte ilgilisinden

tahsil edilmek üzere, kamu gücü kullanılarak yerine getirilir.”

MADDE 465- 2920 sayılı Kanunun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 98- Gerek bu Kanunda ve gerekse ilgili tüzük ve yönetmeliklerde yer alan ve can ve mal güvenliğinin korunmasına yönelik kurallara aykırı davrandıkları iddiasıyla haklarında soruşturma veya kovuşturma başlatılmış bulunan sivil havacılık personelinin yeterlik belgelerini, soruşturma veya kovuşturma sonuçlanıncaya kadar geri almaya, Ulaştırma Bakanlığı yetkilidir.

Ceza Muhakemesi Kanununda yer alan koruma tedbirlerine ilişkin hükümler saklıdır.”

MADDE 466- 2920 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sorumlu kaptan pilot, hava aracında işlenen suç veya kabahatlerle ilgili delilleri toplamak ve saklamakla yükümlü olduğu gibi; can ve mal güvenliğini tehdit eden veya gecikilmesinde zarar doğabilecek durumlarda gerekli tedbirleri almaya; kolluk görevlileri olaya elkoyuncaya kadar kişileri gözaltında tutmaya, kişilerin üzerini veya eşyasını aramaya, suçun işlenmesinde kullanılan veya kullanılmasına teşebbüs edilen ya da bulundurulması suç veya kabahat oluşturan eşyayı alıkoymaya, bizzat veya emrindeki diğer mürettebat ile birlikte yetkilidir.”

MADDE 467- 2920 sayılı Kanunun 141 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Suç oluşturan davranışlar

MADDE 141- Bu Kanunun 7, 36, 91, 92 ve 94 üncü maddeleri ile 93 üncü maddenin (b), (c), (e) ve (g) bentlerine aykırı davranışta bulunanlar, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun 31 ve 32 nci maddeleri ile 9 uncu maddesinin birinci fıkrası ve 93 üncü maddesinin (a), (d), (f) ve (h) bentlerine aykırı davranışta bulunanlar, iki aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 468- 2920 sayılı Kanunun 143 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kabahat oluşturan davranışlar

MADDE 143- Bu Kanunun:

a) 11, 18, 19, 26, 28, 29, 54, 58 ve 89 uncu maddeleri ile 9 uncu maddesinin üçüncü, 95 inci maddesinin birinci ve 102 nci maddesinin ikinci fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

b) 23, 24 ve 25 inci maddeleri ile 57 nci maddesinin son fıkrasına aykırı davranışta bulunanlara beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilenler dışında kalıp da Ulaştırma Bakanlığının sivil havacılığı düzenlemek maksadıyla alacağı önlemlere uymayanlara, beşyüz Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu madde hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürü yetkilidir.”

MADDE 469- 20/11/1984 tarihli ve 3082 sayılı Kamu Yararının Zorunlu Kıldığı Hallerde, Kamu Hizmeti Niteliği Taşıyan Özel Teşebbüslerin Devletleştirilebilmesi Usul ve Esasları Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanuna göre görevlendirilenlerden suç işleyenler kamu görevlisi gibi ceza-

landırılır. Şu kadar ki, verilecek cezalar o suç için muayyen olan cezanın yarısından az olmamak üzere iki katına kadar artırılır.

Fiilleri daha ağır cezayı gerektiren ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde, bu Kanunun 10 uncu maddesine aykırı hareket edenler bir yıldan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 470- 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Muhakemeleri Usulü" ibaresi "Muhakemesi" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 471- 4/12/1984 tarihli ve 3092 sayılı Çay Kanununun 2 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ruhsatsız olarak çay bahçesi kuranlara, çaylıkları söktürüldüğü gibi, her dekar için dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Daha küçük alanlar için bu para cezası oranlanarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 472- 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6 - Bu Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen cihazların bandrolsüz veya etiketsiz satışını yapan imalatçı veya ithalatçıya Kurum tarafından bandrolsüz veya etiketsiz satılan veya satışa arzedilen her cihaz için cihazın satış bedeli kadar idarî para cezası verilir. Bu cihazları bandrolsüz veya etiketsiz satın alan, devralan veya kullananlara bandrolsüz veya etiketsiz her bir cihaz için cihazın rayiç değerinin yarısı kadar idarî para cezası verilir."

MADDE 473- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanununun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"e) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından hapis cezasına mahkûm olanlar,"

MADDE 474- 3224 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinde yer alan "kullanmayanlar" ibaresi "kullanmayanlara" ve "para cezası ile cezalandırılırlar." ibaresi, "idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 475- 3224 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Hastalar ile diş hekimleri arasında herhangi bir menfaat karşılığında aracılık yapanlar veya bu kişileri aracı olarak kullanan diş hekimleri üç aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 476- 3224 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 46- Bu Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası ile 42 nci maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarındaki hükümlere uymayanlara mahallî mülkî amir tarafından bin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 477- 10/6/1985 tarihli ve 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanununun 10 uncu maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine göre izin almadan kiralama faaliyetinde bulunanlar altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşyüz günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu suçun yararı-

na olarak işlendiği tüzel kişi hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu Kanunda yazılı sair yükümlülük ve zorunluluklara uymayan kiralama şirketleri ve ilgililerine Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu tarafından onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 478- 8/5/1986 tarihli ve 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanununun 44 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 44- Bu Kanunun 5 inci maddesine göre tespit edilmiş olan gümrük kapılarından başka yerlerden hayvan veya hayvan maddelerini ithal veya ihraç edenler veya transit geçirenler salgın hayvan hastalığı sebebi ile gümrük kapılarından veya hududun tamamından yurda sokulması yasaklanan hayvan veya hayvan maddelerini ithal veya transit geçirenler ile ithal, ihraç ve transit işlemleri nedeniyle karantina veya muayene yerlerine alınmış hayvanlar veya elkonulmuş hayvan maddelerini kaçıranlar, veteriner sağlık raporu olsun veya olmasın, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, altı aydan iki yıla kadar hapis ve binbeşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 479- 3285 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hastalıklı, hastalıktan veya bulaşmadan şüpheli hayvan veya hayvan maddelerini yahut bulaşmaya vasıta olabilecek eşya ve maddeleri her ne suretle olursa olsun kordon altına alınan yerler ile önceden tespit ve ilan edilmiş bulunan yasak bölgeler dışına çıkaranlar, bu suretle çıkarılmış hayvan veya hayvan maddelerini satanlar, başkalarına devredenler veya bu işlere vasıta olanlar, bu yerlere hayvan veya hayvan maddelerini sokanlar, hayvan veya hayvan maddelerini tecrit veya muhafaza altına alındıkları yerler dışına çıkaranlar ile öldürülmüş veya imha edilmiş hayvan veya hayvan maddelerini gömüldükleri yerlerden çıkaranlar, altı aydan iki yıla kadar hapis ve binbeşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 480- 3285 sayılı Kanunun 47 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 47- Bu Kanunun 22 nci maddesinin birinci fıkrası ile 24 üncü maddesinin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak şartıyla:

a) Hayvan park, pazar ve panayırlarından başka yerlerde canlı hayvan satanlara ikiyüzelli Türk Lirası,

b) 22 nci maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen menşe şahadetnamesiz ve veteriner sağlık raporsuz olup menşei ile menşeinde salgın hastalık olmadığı tespit edilen hayvanları naklederken veya naklettirirken 23 üncü maddede belirtilen görevliler tarafından yakalanan veya ele geçirilen hayvan sahiplerine yediyüzelli Türk Lirası,

c) Menşei tespit edilemeyen veya menşeinde salgın hastalık tespit edilen hayvanlardan 22 nci maddenin dördüncü fıkrasına göre alıkonularak masrafları hayvan sahipleri tarafından karşılanmak üzere karantinaya alınan ve karantina sonunda hastalıksız olduğu anlaşıldığı için veteriner sağlık raporu verilerek serbest bırakılan hayvan sahiplerine bin Türk Lirası,

d) Veteriner sağlık raporsuz sevk edildikleri ve menşeinde hastalık bulunmadığı anlaşılan ve 22 nci maddenin dördüncü fıkrasına göre veteriner sağlık raporu verilerek serbest bırakılan hayvan maddelerinin sahiplerine beşyüz Türk Lirası,

e) Menşei şahadetnamesi ve veteriner sağlık raporu olmayan hayvanların kesiminin yapıldığı mezbaha, kombina ve kesim yerlerinin sahiplerine beşbin Türk Lirası,

f) Menşei şahadetnamesi veya veteriner sağlık raporu olmayan hayvan ve hayvan maddelerini taşıyan nakil vasıtalarının sahiplerine beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.”

MADDE 481- 3285 sayılı Kanunun 48 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 48- Kordon altına alınan bölgeyi belli etmek için konulan işaret, levha ve benzerlerini tahrip edenler veya yerlerini değiştirenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 482- 3285 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- Bu Kanuna göre bulaşıcı hayvan hastalığını veya sebebi belli olmayan hayvan ölümlerini ihbarla yükümlü olup da geçerli bir özürü olmaksızın kırksekiz saat içinde 9 uncu maddede yazılı görevlilere bildirmeyenlere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanunun 13 üncü maddesi hükmüne geçerli bir özürü olmaksızın uymayan hükümet veteriner hekimi ile aynı maddede yazılı makam ve kuruluşların görevli memurlarına yediyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 483- 3285 sayılı Kanunun 50 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

“MADDE 50- Kuduz hastalığı çıktığı ilan olunan yerlerde köpek ve kedilerini muhafaza altına almayanlara, bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 484- 3285 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “uğraşanlar üçyüzkırkyedimilyon lira idarî para cezası ile cezalandırılır.” ibaresi “uğraşanlara beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 485- 3285 sayılı Kanunun 52 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 52- Hayvan sağlığını korumada kullanılan aşı, serum, biyolojik madde, veteriner müstahzarların tahlilleri sonucunda bileşimlerinde bulunan maddelerin saf olmadığı veya kodekse uygun bulunmadığı veya ruhsat almak için verilmiş formüle uymadığı veya teşhis, tedavi, koruma niteliklerini azaltacak şekilde etkili maddelerin noksan olduğu tespit edildiği takdirde bunları imal ve ihzar edenlere yirmibin Türk Lirasından yüzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bunları bilerek satışa arz edenler veya satanlara da aynı idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fiillerin tekrarı hâlinde aşı, serum, biyolojik madde ve müstahzarın ruhsatı iptal edilir ve verilecek ceza bir misli artırılır.

Bu maddedeki kabahatin konusunu oluşturan maddelere elkonularak masrafları ilgilisinden alınmak suretiyle imha edilir.

Birinci fıkrada belirtilen maddelerin hayvan sağlığı açısından zararlı veya tehlikeli olması hâlinde kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 486- 3285 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 53- Bakanlıktan izin almadan hayvan sağlığını korumada kullanılan her nevi aşı, serum ve biyolojik maddelerle veteriner müstahzarları imal ve ihzar edenler, satan veya satışa arz edenler üç aydan bir yıla kadar hapis ve yüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada belirtilen maddelerin hayvan sağlığı açısından zararlı veya tehlikeli olması hâlinde kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, bu fiiller bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, tüzel kişi hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Teşhis, tedavi veya aşı üretimi amacı ile canlı veya zayıflatılmış mikroorganizmalar ve benzeri maddelerden ithali Bakanlığın iznine tabi olanları izinsiz yurda sokanlar hakkında 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu hükümleri uygulanır.

Bakanlıkça hayvanlarda kullanımına izin verilmemiş veya kullanımı farmakolojik veya toksi-

kolojik etkileri sebebiyle yasaklanmış her türlü maddenin besleme, tedavi, koruma, araştırma ve benzeri amaçlarla hayvanlara yedirilmesi, içirilmesi veya vücuduna zerk edilmesi yasaktır. Bu maddeleri hayvanlara uygulayanlara ve bilerek bu maddeleri hayvanlarına uygulatan hayvan sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 487- 3285 sayılı Kanunun 54 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 54- Aşı, serum, biyolojik madde ve veteriner müstahzarları taklit ederek teşhis, tedavi ve koruma vasıflarını azaltacak veya kaybedecek surette imal veya ihzar edenler, bunları bilerek satışa arz eden veya satanlar üç aydan bir yıla kadar hapis ve elli günden beşyüz güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkrada belirtilen maddelerin hayvan sağlığı açısından zararlı veya tehlikeli olması hâlinde kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, bu fiiller bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde, tüzel kişi hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur."

MADDE 488- 3285 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 55- Bu Kanunda gösterilen istisnalar dışında kombina, mezbaha ve hayvan kesimi yerlerinden başka yerlerde ticari amaçla hayvan kesen veya kestirenlere, bu şekilde kesilmiş hayvanlara ait etleri satan veya satışa arz edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 489- 3285 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 56- Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir tarafından karar verilir."

MADDE 490- 3/6/1986 tarihli ve 3298 sayılı Uyuşturucu Maddelerle İlgili Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 4- Ham afyon, hazırlanmış afyon, tıbbî afyon ve bunların müstahzarları Türk Ceza Kanununun uygulanmasında uyuşturucu maddelerden sayılır.

İzinsiz olarak haşhaş ekimi yapan kişi bir yıldan beş yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu madde kapsamında ekim yapma ibaresinden, tohumun toprağa ekilmesinden ürünün hasadına kadarki süreç anlaşılır.

İzin almış olmakla birlikte, bilerek belgesinde belirtilen alandan fazla yerde veya izin belgesinde kayıtlı yerden başka yerde haşhaş ekimi yapan kişi altı aydan üç yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır

İzinsiz ham afyon üretenler, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

İzin belgesinde tespit edilen miktardan az ham afyon veya kapsül teslim eden üreticilere, fiil suç oluşturmadığı takdirde, mahallî mülkî amir tarafından eksik teslim edilen miktarların teslim anındaki baş alım fiyatının iki misli kadar idarî para cezası verilir.

Kontrol ve denetim görevini yerine getirmeyen muhtarlar ve kolluk görevlileri, Türk Ceza Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

Bu maddede tanımlanan suçların ekim bölgesi içinde işlenmesi halinde, Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu 35 inci maddesi hükümleri uygulanmaz."

MADDE 491- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 41 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 41- Bu Kanun hükümlerine göre Bakanlığa bağlı eğitim kurumlarının dışında kamu ve özel kurum ve kuruluşlarında yapılan aday çırak, çırak ve kalfaların eğitimi ile işletmelerde yapılan mesleki eğitim, öğrencilerin bu eğitiminden sorumlu işletmelerin bağlı olduğu oda veya birlik-

lerin temsilcilerinin katılımı ile Bakanlıkça; iş ortamı, sosyal güvenlik, iş güvenliği ve sağlık şartları bakımından ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca denetlenir. Denetimle ilgili raporlar valiliğe verilir. Raporlarda belirtilen hususlar valilikçe değerlendirilir ve gereği yapılır.

Denetlemenin esas ve usulleri bu bakanlıklarca müştereken çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Bu Kanunun; 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22, 25, 26, 28 ve 30 uncu maddelerindeki yükümlülükleri yerine getirmeyenlere ihtar cezası verilir. İhtarın tebliğinden itibaren on gün içinde yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerden;

a) 9, 10, 25, 26 ve 28 inci maddelerine aykırı davrananlara altıyüz Türk Lirası,

b) 12, 13, 14, 15, 17, 20, 22 ve 30 uncu maddelerine aykırı davrananlar ile sözleşmeyi tek taraflı ve haksız olarak fesheden işletmelere dörtyüz Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Fiilin tekrarı hâlinde bu cezalar iki katına çıkarılır.

Fiilin sürmesi hâlinde ise meslekten geçici men cezası verilir.

Bu maddedeki idarî yaptırımlara karar vermeye mahallî mülkî amir yetkilidir.

Bu Kanunun 30 uncu maddesine aykırı olarak açılan işyerleri durumun öğrenilmesinden itibaren İl Mesleki Eğitim Kurulu ile ilgili mercilerin müracaatı üzerine mahallî mülkî amirce yedi gün içinde kapatılır.”

MADDE 492- 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 42 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 42- Fiilleri suç oluşturmadığı takdirde,

a) Bu Kanunda belirli yükümlülükleri yerine getirmeyenlere, onbeş Türk Lirasından otuz Türk Lirasına kadar,

b) Kadastro çalışması veya itirazın incelenmesi sırasında çağrılan yerlere özürsüz olarak gelmeyen bilirkişi veya tanıklara, on Türk Lirasından onbeş Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede belirtilen idarî para cezalarına kadastro sırasında, kadastro müdürünün yazısı üzerine, yargılama sırasında ise resen araştırma inceleme yapılarak kadastro hâkimi tarafından karar verilir.

Tanık ve bilirkişilerin gelmemelerini haklı gösteren sebeplerin varlığı hâlinde verilen ceza kaldırılır.”

MADDE 493- 3402 sayılı Kanunun 43 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 43- Kadastro tutanaklarının düzenlenmesi sırasında sahibi olmadığı taşınmaz malı kendi veya başkası adına kaydettirmek veyahut bir kimseye ait taşınmaz malı başkası adına yazdırmak için bilerek gerçeğe aykırı beyanda bulunanlar, Türk Ceza Kanununun 206 ncı maddesine göre cezalandırılır.

Kadastro tutanaklarının düzenlenmesi sırasında bir kimse sahibi olmadığı bir taşınmaz malı hile ile veya kendisine ait olmayan kayıt ve belgeler kullanarak, kendisi veya başkası adına kaydettirirse, Türk Ceza Kanununun dolandırıcılık veya belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 494- 11/1/1989 tarihli ve 3516 sayılı Ölçüler ve Ayar Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- a) Bu Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen istisna dışında, resmi ve özel sözleşmelerde, her türlü evrak, belge ve ilanlar ile miktar belirtilen etiketlerde ve kanunlara göre tutulan defterlerde uluslararası birimleri kullanmayan kişiye ikiyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

b) Yurt içinde ölçü ve ölçü aleti yapan fabrika ve imalathanelerle tamir atölyelerinde, yapılan veya tamir edilen ölçü ve ölçü aletleri için Bakanlıkça tespit edilen esaslar dahilinde ve örneğine uygun, tasdikli imalat defteri tutmayan kişiye beşyüz Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

c) Damgası kopmuş, bozulmuş, damga süresi dolmuş ölçü aletini kullanan kişiye, bin Türk Lirası idari para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

d) Yetkisiz olduğu halde, bu Kanun kapsamına giren ölçü aletlerinin bakım ve tamirini yapan kişiye, beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

e) Ayarı doğru olmayan ölçü aletlerini kullanan kişiye yüz Türk Lirası idari para cezası verilir. Ayrıca bu ölçü aletlerine el konularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

f) Ambalajında belirtilen veya yetkili makamlarca tespit edilen miktarlara uymayan bir malı üreten, satışa arzeden veya satan kişiye bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

g) Bu Kanun hükümleri gereğince Bakanlıkça tespit edilen tarifeler üstünde ücret talep eden veya alanlara beşyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

Bu idari yaptırımlara Sanayi ve Ticaret Bakanlığı İl Müdürü tarafından karar verilir.”

MADDE 495- 3516 sayılı Kanunun 16 maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 16- Uluslararası birimler sistemine göre yapılmamış olan veya bu sisteme göre imal edilmiş olmakla beraber nitelikleri bakımından bu Kanun hükümlerine uygun bulunmayan ölçü ve ölçü aletlerini ticaret maksadıyla imal eden, ithal eden, satan, satışa arzeden, satın alan, bulunduran veya bu özelliğini bilerek nakleden kişi, bir yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Damgalanmamış ölçü ve ölçü aletlerini satan, satışa arzeden veya ticari ilişkide kullanan kişi, bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Ayarının doğru olmadığını bildiği aletle ölçü yapan ve bu suretle haksız menfaat temin eden kişi, Türk Ceza Kanununun dolandırıcılık suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.”

MADDE 496- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebecilik Serbest Muhasebeci, Malî Müşavirlik ve Yeminli Malî Müşavirlik Kanununun 40 ıncı maddesinin ondördüncü fıkrasında yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi, “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 497- 3568 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde yer alan “Devlet memurlarına” ibaresi, “kamu görevlilerine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 498- 3568 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 49- 3 üncü maddenin birinci fıkrasına aykırı davrananlar hakkında altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.

13, 15/4, 43/1, 43/2, 44 ve 45 inci maddenin birinci fıkrası hükümlerine aykırı davranışta bulunanlar hakkında, fiil daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, yüz güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

12 nci maddenin dördüncü fıkrasındaki hükme aykırı davranışta bulunan kişi hakkında, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, altı aydan bir yıla kadar hapis ve adlî para cezasına hükmolunur.”

MADDE 499- 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 15- Kıyıda ve uygulama imar planı bulunan sahil şeritlerinde duvar, çit, parmaklık, tel örgü, hendek, kazık ve benzeri engelleri oluşturanlara ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir. Ayrıca oluşturulan engellerin beş günden fazla olmamak üzere belirlenen süre zarfında kaldırılmasına karar verilir. Bu süre zarfında engellerin ilgililer tarafından kaldırılmaması halinde, masrafı yüzde yirmi zammıyla birlikte kendilerinden kamu alacaklarının tahsili usulüne göre tahsil edilmek üzere kamu gücü kullanılmak suretiyle derhal kaldırılır. Kabahatin tekrarı halinde, ceza üst sınırdan verilir.

Birinci fıkrada sayılan yerlerden kum, çakıl alanlara üçbin Türk Lirasından onbeşbin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.

Birinci fıkrada sayılan yerlere moloz, toprak, cüruf, çöp gibi atık ve artıkları dökenler, atılan veya dökülen maddenin niteliğine, çevreyi kirletici ve bozucu etkisine göre Türk Ceza Kanunu, Kabahatler Kanunu veya Çevre Kanunu hükümlerine göre cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkralarda sayılan fiillerin kıyının doğal yapısını bozacak bir etki meydana getirmesi halinde, daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, failleri hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Birinci fıkrada sayılan yerlerde ruhsatsız veya ruhsat ve eklerine aykırı olarak yapı yapan kişilere Türk Ceza Kanunu veya İmar Kanunu hükümlerine göre verilecek ceza bir kat artırılır.

İlgili kanunlarda belirtilen makamların yetkileri saklı kalmak üzere, bu maddede belirtilen idari yaptırımlara karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir."

MADDE 500- 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 24 üncü maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "391 inci" ibaresi "124 üncü" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 501- 3984 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Yayını yapmayan veya karara uygun şekilde yapmayan veya geciktiren kuruluşun yayınlarından sorumlu en üst yöneticisi ile kuruluşun sahibi olan anonim şirketin yönetim kurulu başkanı hakkında üçbin günden dokuzbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur. Ayrıca, kuruluşa Üst Kurulca üç aya kadar gelir getirici yayın yapma yasağı verilebilir; fiilin tekrarı hâlinde yayın izni iptal edilir. Hangi yayınların gelir getirici yayınlar olduğu Üst Kurul tarafından belirlenir.

Radyo veya televizyon yayınları yoluyla işlenen suçlardan dolayı sorumluluk, Türk Ceza Kanununun iştirak hükümlerine göre yayını yöneten veya programı yapanla birlikte sorumlu müdüre aittir. Ancak şirketi idare ve temsile yetkili kişilerin, sorumlu müdürün incelemesinden geçmeden veya rızası hilafına bir yayına karar vermiş olması halinde; kendileri sorumlu olurlar. Bu hüküm, yayın kuruluşunun bu Kanundan doğan sorumluluklarını ortadan kaldırmaz."

MADDE 502- 3984 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 33- Üst Kurul, öngördüğü yükümlülükleri yerine getirmeyen, izin şartlarını ihlâl eden, yayın ilkelerine ve bu Kanunda belirtilen diğer esaslara aykırı yayın yapan özel radyo ve televizyon kuruluşlarını uyarır veya aynı yayın kuşağında açık şekilde özür dilemesini ister. Bu talebe uyulmaması veya aykırılığın tekrarı hâlinde ihlâle konu olan programın yayını, bir ilâ oniki kez arasında durdurulur. Bu süre içinde programın yapımcısı ve varsa sunucusu hiçbir ad altında başka bir program yapamaz. Yayını durdurulan programların yerine, aynı yayın kuşağında ve reklamsız olarak, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına Üst Kurulca hazırlattırılacak eğitim, kültür, trafik, kadın ve çocuk hakları, gençlerin fiziksel ve ahlakî gelişimi, uyuşturucu ve zararlı alışkanlıklarla mücadele, Türk

dilinin güzel kullanımı ve çevre eğitimi konularında programlar yayınlanır.

Aykırılığın tekrarı hâlinde;

a) Ulusal düzeyde yayın yapan kuruluşlara, ihlâlin ağırlığına göre, ikiyüzellibin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla beşyüzbin Türk Lirasına kadar,

b) Yerel, bölgesel ve kablo ortamından yayın yapan kuruluşlara;

1. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, bir milyondan fazla nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, yüzyirmibin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla ikiyüzbin Türk Lirasına kadar,

2. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, beşyüz bin ilâ bir milyon arasında nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara ihlâlin ağırlığına göre, altmışbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla yüzyirmibin Türk Lirasına kadar,

3. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, ikiyüzelli bin ilâ beşyüz bin arasında nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, kırkbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla seksenbin Türk Lirasına kadar,

4. Kapsadığı yayın alanı itibariyle, ikiyüzellibinden az nüfusa ulaşan il ve ilçelere yayın yapanlara, ihlâlin ağırlığına göre, onbin Türk Lirasından az olmamak kaydıyla yirmibin Türk Lirasına kadar,

c) Radyo yayınları için yukarıdaki miktarların yarısı kadar,

idarî para cezası verilir.

İhlâlin, ihlâl tarihinden itibaren, takip eden bir yıl içinde tekrarı hâlinde bu idarî para cezaları yarı oranında artırılır. İhlâlin, ihlâl tarihinden itibaren takip eden bir yıl içinde ikinci kez tekrarında ihlâlin ağırlığına göre izin uygulaması bir yıla kadar geçici olarak durdurulur.

4 üncü maddenin ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerindeki ilkelere aykırı yayın yapılması hâlinde uyarı yapılmaz ve yayın kuruluşunun yayını bir ay durdurulur. İhlâlin tekrarı hâlinde yayın süresiz olarak durdurulur ve yayın lisans izni iptal edilir.

Yayın izninin verilmesi için gerekli şartlardan birini kaybeden veya şartların uygunluğunu hile ile elde eden kuruluşların yayın lisans izni iptal edilir.

Uyarı cezasını gerektiren hâller dışındaki ihlâllerde ilgili tarafın savunması alınır.

Cezaların uygulanış usulleri ile gerekçeli olarak kamuoyuna duyuruluş şekli yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 503- 3984 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Bu Kanunda belirtilen istisnalar dışında, Üst Kuruldan izin almadan radyo ve televizyon yayını yapan ya da izni Üst Kurul tarafından geçici ya da sürekli iptal edilmesine rağmen yayında bulunan kişi veya kuruluşların yöneticileri, altı aydan iki yıla kadar hapis ve elli günden beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Yayın bantlarını bir yıl süre ile muhafaza etmeyen ve bu süre içerisinde Üst Kurul tarafından veya Cumhuriyet başsavcılığınca istenmesine rağmen sesli ve görüntülü olarak teslim etmeyen yayın kuruluşlarının yöneticileri, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca, Üst Kurul tarafından bir aydan üç aya kadar ilgili kuruluşun yayınının durdurulmasına karar verilir.

Gönderilen bandın içerik bakımından istenen yayın olmaması veya bantta tahrifat, çıkarma, silme gibi işlemler yapılması hâlinde, yayın kuruluşlarının yöneticileri iki yıldan on yıla kadar hapis ve bin günden onbin güne kadar adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Türkiye Cumhuriyetinin varlık ve bağımsızlığına, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne karşı yıkıcı ve bölücü faaliyetlere sevk edecek şekilde yayın yapan radyo ve televizyon yayın organlarının işletenleri, yayın yönetmeni, sorumlu müdürü, haber müdürü, program yapımcı ve

sunucuları hakkında, Türk Ceza Kanununda yer alan suçlardan dolayı iştirak hükümlerine göre verilecek sonuç ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 504- 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu yasaklara aykırı hareket edenler, altı aydan iki yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ancak, verilecek adli para cezasının miktarı, edinilen haksız kazancın üç katından az olamaz.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile özelleştirme programına alınan kuruluşlarda çalışan personel ve sözleşmeli olarak çalıştırılan personel, görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi sayılırlar ve bu personelin özelleştirilmenin paralarına ve para hükmündeki evrak ve senetlerine ve mevcutlarına karşı işledikleri suçlar ile bilânço, tutanak, rapor ve benzeri her türlü belge ve defterleri üzerinde işledikleri suçlar ile ifa ettikleri görevlerinden doğan suçlardan dolayı haklarında Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Üçüncü Kısım Dördüncü Bölüm ile Dördüncü Kısım Birinci Bölüm altında yer alan suçlara ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 505- 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 16 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdari Para Cezası

MADDE 16 - Kurul, teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerine;

a) Muafiyet ve menfi tespit başvuruları ile birleşme ve devralmalar için izin başvurularında yanlış ya da yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi,

b) İzne tabi birleşme ve devralmaların Kurul izni olmaksızın gerçekleştirilmesi,

c) Kanunun 14 ve 15 inci maddelerinin uygulanmasında eksik, yanlış ya da yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi ya da bilgi veya belgenin belirlenen süre içinde ya da hiç verilmemesi,

d) Yerinde incelemenin engellenmesi ya da zorlaştırılması,

hallerinden (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilenler için teşebbüsler ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin binde biri oranında, (d) bendinde belirtilenler için ise aynı şekilde saptanacak olan gayri safi gelirlerinin binde beşi oranında idari para cezası verir. Ancak bu esasa göre belirlenecek ceza onbin Türk Lirasından az olamaz. Bu fıkranın (b) bendine göre idari para cezası birleşme işlemlerinde tarafların herbirine, devralma işlemlerinde ise sadece devralana verilir.

Yerinde incelemenin mahkeme kararı ile gerçekleştirilmesi, yerinde incelemenin engellenmesi ve zorlaştırılmasına ilişkin olarak bu Kanunda öngörülen idari para cezasının uygulanmasını engellemez.

Bu Kanunun 4, 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idari para cezası verilir.

Teşebbüs veya teşebbüs birliklerine üçüncü fıkrada belirtilen idari para cezaları verilmesi halinde, ihlalde belirleyici etkisi saptanan teşebbüs veya teşebbüs birliği yöneticilerine ya da çalışanlarına teşebbüs veya teşebbüs birliğine verilen cezanın yüzde beşine kadar idari para cezası verilir.

Kurul, üçüncü fıkraya göre idari para cezasına karar verirken, 31/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı

Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrası bağlamında, ihlalin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlalin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları dikkate alır.

Kanuna aykırılığın ortaya çıkarılması amacıyla Kurumla aktif işbirliği yapan teşebbüs ya da teşebbüs birlikleri veya bunların yöneticileri ve çalışanlarına, işbirliğinin niteliği, etkinliği ve zamanlaması dikkate alınarak ve gerekçesi açık bir şekilde gösterilmek suretiyle üçüncü ve dördüncü fıkralarda belirtilen cezalar verilmeyebilir veya bu fıkralara göre verilecek cezalarda indirim yapılabilir.

Bu maddeye göre verilecek idari para cezalarının tespitinde dikkate alınan hususlar, işbirliği halinde para cezasından bağışıklık veya indirim şartları, işbirliğine ilişkin usul ve esaslar Kurulca çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir.”

MADDE 506- 4054 sayılı Kanunun 17 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nispi İdari Para Cezası

MADDE 17- Kurul, teşebbüs ve teşebbüs birliklerine, 16 ncı maddenin birinci fıkrasında belirtilen cezalar saklı kalmak kaydıyla,

a) Nihai karar veya geçici tedbir kararı ile getirilen yükümlülüklere ya da verilen taahhütlere uyulmaması,

b) Yerinde incelemenin engellenmesi ya da zorlaştırılması,

c) Kanunun 14 ve 15 inci maddelerinin uygulanmasında, istenen bilgi veya belgenin belirlenen süre içinde verilmemesi,

durumunda her gün için, ilgili teşebbüsler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan, bunun hesaplanması mümkün olmazsa karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin onbinde beşi oranında idari para cezası verir.

Birinci fıkranın (a) ve (c) bentlerine göre idari para cezaları, bu bentlerde belirtilen kararlardaki yükümlülüklere uyulması için belirlenen sürenin dolmasından itibaren verilebilir. (a) bendindeki fiile ilişkin idari para cezası, yükümlülük getirilen kararda herhangi bir süre belirlenmemiş ise, bu kararın tebliğini takip eden günden itibaren verilebilir. (b) bendindeki fiillere ilişkin idari para cezası ise, fiilin gerçekleştiği günü takip eden günden itibaren verilebilir.”

MADDE 507- 4054 sayılı Kanunun 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 55- Kurulun nihai kararlarına, tedbir kararlarına ve idarî para cezalarına ilişkin kararlarına karşı iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür.

Kurul kararlarına karşı yargı yoluna başvurulması kararların uygulanmasını ve idari para cezalarının takip ve tahsilini durdurmaz.”

MADDE 508- 4054 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 60- Kurumun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Görevleri ile ilgili olarak suç işleyen Kurul başkan ve üyeleri ile personeli ceza sorumluluğu bakımından kamu görevlisi sayılır. Kurul başkan ve üyeleri ile personeline karşı görevlerinden dolayı işlenen suçlar kamu görevlisine karşı işlenmiş sayılır.

Bu kişiler hakkında görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 509- 23/2/1995 tarihli ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun

25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- 6 ncı maddenin yedinci fıkrası uyarınca, Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara aykırı hareket edenlere, aykırılığı tespit edilen her bir sözleşme için yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4 üncü maddenin altıncı fıkrasında, 5 inci maddede, 6 ncı maddenin altıncı fıkrasında, 6/A maddesinde, 6/B, 6/C maddeleri uyarınca Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslarda, 7 nci maddenin beşinci fıkrasında, 9 uncu maddede, 9/A maddesinde, 10 uncu maddede, 10/A maddesinde, 11/A maddesinin ikinci ve dördüncü fıkralarında, 12, 13, 14 ve 15 inci maddelerde belirtilen yükümlülüklerden her birine aykırı hareket edenlere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

7 nci maddenin dördüncü ve altıncı fıkraları ile 8 ve 27 nci maddelerde belirtilen yükümlülüklere aykırı hareket edenlere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

20 nci maddenin ikinci fıkrası uyarınca Bakanlıkça tespit ve ilân olunan usul ve esaslara aykırı hareket edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık ülke düzeyinde yayın yapan radyo ve televizyonlar aracılığıyla gerçekleştirilmişse, ceza on katı olarak uygulanır.

18 inci maddeye aykırı hareket eden üretici-imalatçıya veya ithalatçıya ikibin Türk Lirası, satıcı-sağlayıcıya ise dörtyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

19 uncu maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

11 inci maddeye aykırı hareket edenlere onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık ülke düzeyinde yayım yapan süreli yayın aracılığı ile gerçekleşmişse, ceza yirmi katı olarak uygulanır. Bakanlık, ayrıca süreli yayın kuruluşundan kampanyanın ve kampanyaya ilişkin her türlü reklam ve ilânın durdurulmasını ister. Bu isteğe rağmen aykırılığın devamı halinde, reklam ve ilânın durdurma zorunluluğunun doğduğu tarihten itibaren her sayı-gün için ikiyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bakanlık, kampanyanın ve kampanyaya ilişkin her türlü reklam ve ilânın durdurulması talebi ile Tüketici Mahkemesine başvurur.

16 ncı maddeye aykırı hareket edenler hakkında Reklam Kurulu tarafından ihlalin niteliğine göre birlikte veya ayrı ayrı üç aya kadar tedbiren durdurma, durdurma, düzeltme veya altıbin Türk Lirası idarî para cezası uygulanır. 16 ncı maddeye aykırılık, ülke düzeyinde yazılı, sözlü, görsel ve sair araçlar ile gerçekleşmiş ise, idarî para cezası on katı olarak uygulanır.

7 nci maddenin yedinci ve sekizinci fıkralarına aykırı hareket edenlere, kampanya konusu mal veya hizmetin fatura bedeli oranında idarî para cezası verilir. Kampanyayı düzenleyen, tüketici, kampanyadan ayrıldığında para iadesinde bulunursa bu ceza uygulanmaz.

7 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, 7 nci madde hükümlerine uygun kampanya düzenlemeleri için bir hafta süre tanınır. Bu sürenin bitiminde aykırılığın devam ettiğinin tespiti halinde, bu hükme aykırı hareket edenlerle 24 ve 24/A maddelerinde belirtilen yükümlülüklere aykırı hareket edenlere seksenbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen para cezaları, fiilin bir yıl içerisinde tekrarı halinde iki misli olarak uygulanır.”

MADDE 510- 4077 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- 25 inci maddenin birinci, dördüncü, yedinci, sekizinci, dokuzuncu ve onuncu fıkralarındaki idarî yaptırımlara Bakanlık tarafından, diğer fıkralarındaki idarî para cezalarına mahallî mülkî amir tarafından karar verilir.

Bu yaptırımlara ilişkin kararlar, kararı veren makam tarafından yedi gün içerisinde ilgilinin mensup olduğu meslek kuruluşuna bildirilir.

Bu Kanun hükümlerine göre verilen idari yaptırım kararlarına karşı 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulur. Ancak, idare mahkemesinde dava, işlemin tebliği tarihinden itibaren onbeş gün içinde açılır. İdare mahkemesinde iptal davası açılmış olması, kararın yerine getirilmesini durdurmaz."

MADDE 511- 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 54 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumca dayanağı belirtilmek suretiyle;

a) İşsizlik sigortasına ilişkin yükümlülükleri nedeniyle sigortalıların ücretlerinden indirim veya kesinti yapan işverenlere her bir sigortalı için beşyüz Türk Lirası,

b) 48 inci maddede öngörülen işten ayrılma bildirgesini Kuruma vermeyen işverenlere her bir fiil için ayrı ayrı bin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir."

MADDE 512- 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine göre verilmiş olup da tahsil edilen idarî para cezalarının yüzde onu Kurum hesabına aktarılır."

MADDE 513- 4628 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 12- İdari para cezaları dahil, Kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar."

MADDE 514- 28/2/2001 tarihli ve 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 16- Sunî ve tabiî tohumlamada kullanılan ve damızlık belgesi bulunan erkek damızlıklarını, hastalık ve damızlık özellikleri bakımından Bakanlıkça belirlenen yönetmelik gereğince muayene ettirmeyenler ile belgesiz damızlık kullananlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 515- 4631 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 17- Safkan Arap ve safkan İngiliz atlarının soy kütüğüne kayıt edilmesi için yönetmeliğe göre verilmesi gereken evrakı tahrif edenler, sahte evrak tanzim edenler, sahte ve tahrif edilmiş evrakı bilerek kullananlar; Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

Soy kütüğüne giren damızlık hayvanlar ile safkan Arap ve safkan İngiliz atları hakkında gerçeğe uymayan evrak tanzim edenler veya başka bir hayvana ait belgeleri kullananlar veya bu belgelerde ve hayvanın eşkali üzerinde değişiklik yapanlar, altı aya kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, söz konusu hayvanların soy kütüğünden kayıtları silinir, pedigrileri iptal edilerek geri alınır."

MADDE 516- 4631 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- 6 ncı maddeye aykırı hareket edenler ile soy kütüğüne kayıtlı damızlıkların, safkan Arap ve safkan İngiliz atlarının ölmeleri halinde pedigrilerini 7 nci maddedeki süreler içinde geri vermeyen veya sahip ve don değişikliğini bildirmeyen ve pedigrisine işletmeyen hayvan sahiplerine, ikiyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Ayrıca, söz konusu hayvanların soy kütüğünden kaydı silinir ve pedigrileri iptal edilerek geri alınır."

MADDE 517- 4631 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- Bakanlıktan izin almadan suni tohumlama ve embriyo transferi faaliyetinde bulunanlar veya aynı maksatla sperma üretimi merkezi ve embriyo transfer laboratuvarı kuranlar veya sperma ve embriyo satanlara beşbin Türk Lirasından onbeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir ve bu laboratuvarlar faaliyetten men edilir.”

MADDE 518- 28/3/2001 tarihli ve 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (g) bendinin (3) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Müflis veya konkordato ilan etmiş olmaması, Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, bilişim sistemini engelleme, bozma, verileri yok etme veya değiştirme, banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından mahkûm olmaması,”

MADDE 519- 4632 sayılı Kanunun 22 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî yaptırımlar

MADDE 22- Konularına göre Müsteşarlık veya Kurul kararıyla ve gerekçesi belirtilmek suretiyle bu Kanuna tâbi gerçek ve tüzel kişilere, bu Kanunun;

a) 4 üncü maddesi hükümlerine aykırı emeklilik sözleşmesi düzenlenmesi halinde üçbin Türk Lirası,

b) 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen aktarma yükümlülüğüne aykırılık halinde ikibin Türk Lirası,

c) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen yatırıma yönlendirme yükümlülüğüne aykırılık halinde ikibin Türk Lirası,

d) 6 ncı maddesinde öngörülen ödeme veya aktarma yükümlülüğüne aykırılık halinde ikibin Türk Lirası,

e) 6 ncı maddesinin son fıkrasında öngörülen tasdik yükümlülüğünün yerine getirilmeden sözleşmelerin uygulamaya konulması halinde üçbin Türk Lirası,

f) 7 nci maddesinde öngörülen katılımcı tarafından ödenecek giderler veya ücretler konusunda bilgilendirme yükümlülüğüne aykırılık halinde ikibin Türk Lirası,

g) 10 uncu maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen kavramların kullanılması halinde yedibinbeşyüz Türk Lirası,

h) 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak ilan ve reklam faaliyetinde bulunulması halinde onbeşbin Türk Lirası,

ı) 10 uncu maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen katılımcılara bilgi verilmesi yükümlülüğüne aykırılık halinde ikibin Türk Lirası,

j) 11 inci maddesinin birinci fıkrasında öngörülen sorumlulukların yerine getirilmemesi halinde üçbin Türk Lirası,

k) 11 inci maddesinin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak aracılık faaliyetinde bulunulması veya aracılık hizmeti sağlanması hallerinde altıbin Türk Lirası,

l) 12 nci maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen nitelikleri haiz olmayan kişilerin çalıştırılması halinde onbeşbin Türk Lirası,

m) 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde üçbin Türk Lirası,

n) 12 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı olarak belirtilen kişilerin yasaklanan görevlerde çalıştırılması halinde onbeşbin Türk Lirası,

o) 13 üncü maddesinin birinci fıkrası hükümlerine aykırı olarak anasözleşme değişikliklerinin tescil edilmesi halinde onbeşbin Türk Lirası,

p) 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrası hükümlerine aykırı olarak malvarlıklarının devri veya bir başka şirketle birleşilmesi halinde onbeşbin Türk Lirası,

r) 21 inci maddesinde öngörülen bağımsız dış denetim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde onbeşbin Türk Lirası,

s) Bakanlık, Müsteşarlık ve Kurul tarafından alınan kararlara, çıkarılan yönetmelik ve tebliğler ile yapılan diğer düzenlemelere uyulmaması halinde, yukarıdaki fıkralarda, sigortacılık mevzuatı ve sermaye piyasası mevzuatında öngörülmüş bir cezanın olmadığı hallerde ikibin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Yukarıda belirtilen idarî para cezalarının uygulanmasından önce ilgili kuruluş veya kişilerin savunmaları alınır. Savunma istendiğine ilişkin yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde savunma verilmemesi halinde savunma hakkından feragat edildiği kabul edilir.

İdarî para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde, verilen para cezası iki katı, izleyen tekrarlarda üç katı artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idarî para cezasının verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz.

Bu Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasında öngörülen suçu işleyenler hakkında kanunî kovuşturmaya geçilmekle birlikte, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Müsteşarlığın talebi üzerine valiliklerce bunların işyerleri geçici olarak kapatılır; ilan ve reklamları durdurulur ya da toplatılır.

MADDE 520- 4632 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ceza sorumluluğu

MADDE 23- Bu Kanuna göre gereken izinleri almaksızın emeklilik faaliyetinde bulunan veya ticaret unvanları ve her türlü belgeleri ve ilan ve reklamları ve kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda bu Kanunda belirtilen kuruluşların adını kullanan ya da 10 uncu madde hükümlerine aykırı olarak bu Kanunda düzenlenen faaliyetlerde bulundukları izlenimini yaratacak söz ve deyimleri kullanan gerçek kişiler ile tüzel kişilerin görevlileri üç yıldan beş yıla kadar hapis ve üçyüz günden ikibin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca idarî tedbir olarak bu faaliyetlerin yürütülmesine mani olunur.

Şirketin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, portföy yönetim şirketinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, görevleri dolayısıyla kendilerine tevdi olunan veya muhafazaları, denetimleri ve sorumlulukları altında bulunan şirkete ait para veya diğer varlıkları zimmetine geçirirlerse, Türk Ceza Kanununun, zimmet suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza beşte bir oranında artırılır.

Bu Kanunda gösterilen yetkili mercilerin ve denetim görevlilerinin istedikleri bilgi ve belgeleri vermeyen ya da denetim görevlilerinin görevlerini yapmalarına engel olan gerçek kişilerle tüzel kişilerin görevli ve ilgilileri bir yıldan üç yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanuna tâbî gerçek ve tüzel kişilerin bu Kanunda gösterilen merciler ile denetim görevlilerine, mahkemelere ve diğer resmi dairelere hitaben düzenledikleri veya yayımladıkları belgelerde yapılan gerçeğe aykırı beyanlarından dolayı bunları veya bunların düzenlenmesine esas olan her türlü belgeleri imzalayanlar hakkında, Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza bir kat artırılır.

Bu Kanuna tâbî kuruluşların itibarını kırabilecek veya servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haber yayanlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu fiilin basın ve yayın yoluyla işlenmesi halinde verilecek ceza yarı oranında artırılır. İsimleri belirtilmese dahi bu Kanuna tâbi kuruluşların güvenilirliği konusunda kamuoyunda tereddüte yol açarak bu kuruluşların malî bünyelerinin olumsuz etkilenmesine neden olabilecek nitelikte asılsız haberleri yukarıda belirtilen araçlarla yayınlayanlar dörtyüz günden üçbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun uygulanmasında ve uygulanmasının denetiminde görev alanlar, görevleri sırasında bu Kanun kapsamında faaliyet gösteren gerçek ve tüzel kişiler, bunların iştirakleri ve kuruluşları ile katılımcıya ait öğrendikleri sırları, bu Kanuna ve özel kanunlarına göre yetkili olanlardan başkasına açıklayamazlar ve kendi yararlarına kullanamazlar. Bu yükümlülük bu kişilerin görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Bu yükümlülüğe uymayan kimseler Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.

Bu Kanuna tâbi kuruluşların mensupları ve diğer görevlileri, sıfat ve görevleri dolayısıyla bu Kanuna tâbi kuruluşlara veya emeklilik sözleşmesi ile ilgili kişilere ait öğrendikleri sırları bu konuda kanunen açıkça yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamazlar. Bu yükümlülük görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Bu madde hükmüne aykırı davrandığı tespit edilen kişiler Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre cezalandırılır.

Bu maddenin sekizinci ve dokuzuncu fıkralarında yazılı kişiler, öğrendikleri sırları kendileri ya da başkaları için yarar sağlamak amacıyla açıklarlarsa, haklarında Türk Ceza Kanununun 239 uncu maddesine göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

MADDE 521- 4632 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Soruşturma ve kovuşturma usulü

MADDE 24- Bu Kanunda belirtilen suçlara ilişkin soruşturma ve kovuşturma yapılması, konularına göre Müsteşarlık veya Kurul tarafından Cumhuriyet başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru muhakeme şartı niteliğindedir. Cumhuriyet savcıları kovuşturmaya yer olmadığına karar verirlerse, Müsteşarlık veya Kurul, Ceza Muhakemesi Kanununa göre kendisine tebliğ edilecek bu kararlara karşı itiraza yetkilidir. Bu fıkra uyarınca yapılan soruşturmalar neticesinde açılan kamu davalarında, Müsteşarlık veya Kurulun başvuruda bulunması hâlinde, bunlar başvuru tarihinde katılan sıfatını kazanırlar."

MADDE 522- 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Şeker Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurulun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar.

Kurul üyelerinin, görevlerini yaptıkları sırada öğrendikleri gizli bilgileri açıklamaları halinde, haklarında Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi hükmü uygulanır ve Kuruldaki görevlerine son verilir. Bu kişiler Kurul üyeliğine tekrar seçilemezler."

MADDE 523- 4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin sekizinci ve onuncu fıkraları aşağıdaki

şekilde değiştirilmiştir.

“Tahsil edilen idarî para cezalarının yüzde onu Kurum özel hesabına aktarılır.”

“İdarî para cezaları dahil, Kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

MADDE 524- 18/4/2001 tarihli ve 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 9- Kurul, doğal gaz piyasasında faaliyet gösteren gerçek veya tüzel kişilere yapacağı yazılı ihtara rağmen mevzuata aykırı durumlarını devam ettirenlere aşağıdaki yaptırım ve cezaları uygular:

a) Kurul tarafından bilgi isteme veya yerinde inceleme hallerinde; istenen bilgilerin yanlış, eksik veya yanıltıcı olarak verildiğinin saptanması veya hiç bilgi verilmemesi ya da yerinde inceleme imkanının verilmemesi hallerinde, üçyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve yedi gün içinde bilgilerin doğru olarak verilmesi veya inceleme imkanının sağlanması ihtar edilir. Ancak, kolay giderilebilecek kusurlu haller için ilgili gerçek ve tüzel kişilerden belgelerin doğru olarak verilmesi veya inceleme imkanının sağlanması istenir.

b) Bu Kanun hükümlerine ve çıkarılan yönetmelik, talimat ve tebliğlere aykırı hareket edildiğinin saptanması halinde, üçyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde aykırılığın giderilmesi ihtar edilir.

c) Lisans veya sertifika genel esasları ve yükümlülüklerinden herhangi birisinin yerine getirilmediğinin saptanması halinde, üçyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde düzeltilmesi ihtar edilir.

d) Lisans veya sertifika müracaatında ve bunların verilmesinde aranan şartlar konusunda, gerçek dışı belge sunulması veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya lisans veya sertifikada öngörülen hususları etkileyecek şartlardaki değişikliklerin Kurula bildirilmemesi halinde, beşyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içinde düzeltilmesi ihtar edilir.

e) Lisans müracaatı sırasında iştirak ilişkisi konusunda yanıltıcı bilgi verilmesi veya faaliyet süresi boyunca iştirak ilişkisi yasağına aykırı davranışta bulunulması halinde, beşyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve otuz gün içerisinde iştirak ilişkisinin düzeltilmesi ihtar edilir.

f) Piyasada lisans kapsamı dışında faaliyet gösterildiğinin saptanması halinde, altıyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve on beş gün içinde kapsam dışı faaliyetin veya aleyhe faaliyetin durdurulması ihtar edilir.

g) Lisans veya sertifikanın verilmesine esas olan şartların, faaliyetlerin yürütülmesi sırasında ortadan kalktığının saptanması halinde lisans veya sertifika iptal edilir. Ancak, bu şartların baştan mevcut olmadığının saptanması halinde ise lisans veya sertifikanın iptali yanında ayrıca altıyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yukarıdaki idarî para cezalarını gerektiren fiillerin ihtara rağmen düzeltilmemesi veya tekrarlanması hallerinde idarî para cezaları her defasında bir önceki cezanın iki katı oranında artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idarî para cezası verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz. Ancak, aynı fiil iki yıl içinde işlendiği takdirde, artırılarak uygulanacak idarî para cezasının tutarı cezaya muhatap tüzel kişinin bir önceki malî yılına ilişkin bilançosundaki safi satış hasılatının yüzde yirmisini aşamaz. Cezaların bu düzeye ulaşması halinde, Kurul lisans veya sertifikayı iptal edebilir.

Bir lisans veya sertifikanın iptali halinde, yeni bir lisans veya sertifika verilene kadar, verilen hizmetin aksamaması için Kurul gereken önlemleri alır.

Doğal gaz şehir içi dağıtım lisansının iptal edilmesinin zorunlu hale gelmesi durumunda Kurul hizmetin aksamaması için gerekli tedbirleri önceden almak suretiyle, lisansı iptal eder. Dağıtım şebekesinin mülkiyetini elinde bulunduran lisans sahibinin nam ve hesabına yüz yirmi gün içerisinde ilgili şebekenin satışı ve yeni lisans sahibinin belirlenmesi için ihaleye çıkılır. Uygulamaya ilişkin usul ve esaslar yönetmeliklerde belirlenir.

Bu maddede düzenlenen tüm idarî para cezaları hiçbir şekilde ilgili cezayı ödeyen tüzel kişi tarafından hazırlanacak tarifelerde maliyet unsuru olarak yer almaz.”

MADDE 525- 4646 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları dahil, kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

MADDE 526- 4646 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin (d) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Kurumun para, evrak ve her çeşit malları devlet malı hükmündedir. Kurulun başkan ve üyeleri ile diğer personeli görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlar ile bunlara karşı işlenen suçlardan dolayı sorumluluk bağlamında Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılırlar. Görevleri ile ilgili olarak suç işleyen Kurul Başkanı ve üyeleri ile Kurum personeli hakkında soruşturma ve kovuşturma genel hükümlere göre yapılır.”

MADDE 527- 25/6/2001 tarihli ve 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38 - Bu Kanunun;

a) 20, 24 ve 26 ncı maddelerinde yer alan hükümlere aykırı hareket edenler, altı aydan bir yıla kadar hapis cezası,

b) 8, 14, 16 ve 17 nci maddelerinde yer alan hükümlere aykırı hareket eden kişiler, elli günden az olmamak üzere adlî para cezası,

ile cezalandırılır.”

MADDE 528- 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında ikibin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

b) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında on bin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar,

c) 5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında iki bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

d) 5 inci maddesinin sekizinci fıkrasına aykırı hareket eden üreticiler hakkında iki bin Türk Lirasından beşbin Türk Lirasına kadar,

e) 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasına aykırı hareket eden dağıtıcılar hakkında bin Türk Lirasından ikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

f) 5 inci maddesinin onuncu fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında beşbin Türk Lirasından

onikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

g) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında yirmibeşbin Türk Lirasından altmışikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

h) 9 uncu maddesinin beşinci fıkrasına aykırı hareket eden uygunluk değerlendirme kuruluşları ile onaylanmış kuruluşlar hakkında beşbin Türk Lirasından onikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası uygulanır.

Bu Kanundaki idarî para cezaları, aynı fiilin bir suç veya daha ağır idarî para cezası ile cezalandırılmayı gerektiren kabahat oluşturmaması hâlinde uygulanır.

MADDE 529- 4703 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- Bu Kanunda yer alan idarî para cezaları, yetkili kuruluşlar tarafından verilir."

MADDE 530- 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 9- Bu Kanun hükümlerinin uygulanması sırasında icraî veya ihmalî davranışla görevini kötüye kullanan yapı denetim kuruluşunun ortakları, yöneticileri, mimar ve mühendisleri, yapı müteahhidi, proje müellifi gerçek kişiler ile laboratuvar görevlileri Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesine göre cezalandırılır.

Yapı denetim kuruluşunun ortak ve yöneticileri, mimar ve mühendisleri ile laboratuvar görevlileri bu kanun hükümleri çerçevesinde yapmaları gereken denetimi yapmadıkları hâlde yapmış gibi veya yapmalarına rağmen gerçeğe aykırı olarak belge düzenlemeleri hâlinde Türk Ceza Kanununun resmi belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

Yapı denetim kuruluşunun izin belgesi alma aşamasında gerçeğe aykırı belge düzenlendiğinin izin belgesi verildikten sonra anlaşılması hâlinde, izin belgesi derhal iptal edilir.

Bu Kanuna aykırı fiillerden dolayı hükmolunan kesinleşmiş mahkeme kararları, Cumhuriyet başsavcılıklarınca Bakanlığa ve mimar ve mühendislerin bağlı olduğu meslek odalarına bildirilir.

Yapı denetim kuruluşu ile denetçi mimar ve mühendisleri; eylem ve işlemlerinden 3194 sayılı İmar Kanununun fenni mesul için öngörülen hükümlerine tabidirler."

MADDE 531- 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri Genel Müdürlüğünün Yeniden Yapılandırılması ile Tütün ve Tütün Mamullerinin Üretimine, İç ve Dış Alım ve Satımına, 4046 sayılı Kanunda ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 8- Kuruluş ve faaliyet iznini almadan tütün ve tütün mamulleri ile alkol ve alkollü içkiler üretmek üzere fabrika, tesis veya imalathane kuran ve işletenlere; işyerleri veya ikametgâhlarında söz konusu maddeleri üretenlere bir yıldan üç yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adlî para cezası verilir. Ancak, hükmolunan adlî para cezasının miktarı üretilmiş tütün ve tütün mamulleri ile alkol ve alkollü içkiler piyasa değerinin on katı tutarından az olamaz. Bu hüküm 6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkrasına aykırı hareket edenler hakkında da uygulanır.

Satış belgesi almadan satış yapanlara, mahalli mülki amir tarafından satışa arzettiği ve sattığı mamullerin piyasa değerinin iki katı kadar idari para cezası verilir. Ancak, verilecek idari para cezasının miktarı, üçyüz Türk Lirasından az olamaz."

MADDE 532- 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- 18 inci maddeye göre bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen

bağımsız çalışan yabancı ile yabancı çalıştıran işverene her bir yabancı için ikiyüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Çalışma izni olmaksızın bağımlı çalışan yabancıya beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Çalışma izni bulunmayan yabancıyı çalıştıran işveren veya işveren vekillerine her bir yabancı için beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu durumda, işveren veya işveren vekili yabancının ve varsa eş ve çocuklarının konaklama giderlerini, ülkelerine dönmeleri için gerekli masrafları ve gerektiğinde sağlık harcamalarını karşılamak zorundadır.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda sayılan fiillerin tekrarı hâlinde idarî para cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

Bu Kanuna göre verilmiş çalışma izni olmaksızın bağımsız çalışan yabancıya ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve varsa işyeri veya işyerlerinin Bakanlık bölge müdürlerince kapatılması kararı alınarak, bu kararın uygulanması için durum ilgili valiliğe bildirilir.

Tekrarı hâlinde, varsa işyeri veya işyerlerinin kapatılmasının yanı sıra idarî para cezası bir kat artırılarak uygulanır.

Bu Kanuna göre idarî para cezası ile cezalandırılan bağımlı veya bağımsız çalışan yabancılar ile yabancı çalıştıran işverenler İçişleri Bakanlığına bildirilir.”

MADDE 533- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 107- Bu Kanunun;

a) 92 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen,

b) 96 ncı maddesindeki yasaklara uymayan,

işveren veya işveren vekiline sekizbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

İş müfettişlerinin bu Kanundan veya diğer kanunlardan doğan her çeşit teftiş, denetleme yetki ve görevleri gereğince görevlerinin yerine getirilmesi sırasında, görevlerini yapma ve sonuçlandırmaya engel olan kimselere, fiil suç oluşturmadığı takdirde, sekizbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 534- 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yönetim Kurulu Başkan ve üyeleri ile Kurum personeli, kamu görevlisi olmakla birlikte, haklarında 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 535- 4904 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesine göre devlet memurluğuna atanmaya engel mahkûmiyetin bulunmaması,”

MADDE 536- 4904 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Kurumca dayanağı belirtilmek suretiyle;

a) Yurt dışı iş ve işçi bulma faaliyetlerine ilişkin hizmet akitlerini Kuruma onaylatmayan özel istihdam bürolarına her bir hizmet akdi için üçyüz Türk Lirası,

b) Kurum tarafından istenilen bilgi ve belgelerle işgücü piyasasının izlenmesi için gerekli olan istatistiksel bilgileri talebin tebliği tarihinden itibaren onbeş gün içerisinde Kuruma vermeyen özel istihdam bürolarına altıyüz Türk Lirası,

c) Kurum müfettişlerince istenilen bilgi, belge, kayıt ve defterleri onbeş gün içerisinde ibraz etmeyen özel istihdam bürolarına binikiyüz Türk Lirası,

d) Bu Kanunun 3 üncü maddesinin (d) bendine aykırı davranan kişilere ikibin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar, ayrıca Kuruma onaylatılmayan her bir yurt dışı hizmet akdi için de üçyüz Türk Lirası,

e) Bu Kanunun 21 inci maddesinde belirtilen bildirim yükümlülüğüne aykırı hareket eden özel kesim işyerlerine ikibin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı Kurum hesabına aktarılır."

MADDE 537- 4904 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Kurum tarafından, kamu ve özel kesim işyerlerinden iş ve işgücü konularında bilgi istenildiğinde, belirtilen süre içinde bilgi verilmesi zorunludur.

İşverenlerden toplanan bilgiler, Kurum hizmetlerinden başka amaçla kullanılamaz.

İkinci fıkraya aykırı davrananlar hakkında Türk Ceza Kanununun 136 ncı maddesi hükümleri uygulanır."

MADDE 538- 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kara Avcılığı Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun av ve yaban hayvanlarını ve yaşama ortamlarını, bunların korunmasını ve geliştirilmesini, av ve yaban hayatı yönetimini, avlakların kurulması, işletilmesi ve işlettirilmesini, avcılığın, av turizminin, yaban hayvanlarının üretiminin, ticaretinin düzenlenmesini, toplumun bilinçlendirilmesini, avcıların eğitimini, av ve yaban hayatına ilişkin suç ve kabahatler ile bunların takibi ve cezalarını kapsar."

MADDE 539- 4915 sayılı Kanunun "ALTINCI KISIM" başlığı "Suç ve Kabahatlerin Takibi ve Cezalar" ve "ALTINCI KISIM"ın "BİRİNCİ BÖLÜM"ünün başlığı "Suç ve Kabahatlerin Takibi" şeklinde, 20 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Suç ve kabahatlerin takibi

MADDE 20- Avcılığın kontrolü, av hayvanlarının korunması, av yasaklarının takibi ve bu Kanunun 19 uncu maddesi kapsamında üretim yapan yerlerin denetimi Bakanlık ve Orman Genel Müdürlüğünce yapılır. 4/7/1934 tarihli ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Selâhiyet Kanunu ile 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilât, Görev ve Yetkileri Kanunu hükümleri saklıdır.

Av yasaklarının takibi ile görevli olan av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunda belirtilen yasaklara aykırı hareket edenleri avlanmadan men etmeye, haklarında tutanak düzenlemeye ve avlanılan hayvanlar ile avlanmada kullanılan ve bulundurulması yasak olan eşya ve vasıtalara elkoymaya ve bu amaçla yakalamaya görevli ve yetkilidir. Av yasağına aykırı hareket edenler, olay yerinde gerekli tutanaklar düzenlendikten sonra derhal serbest bırakılır. Hüviyeti tespit edilemeyenler vakit geçirilmeksizin hüviyeti tespit edilebilecek en yakın köyün muhtar veya ihtiyar heyetine ve bunlarla da tespiti mümkün olmazsa en yakın zabıta merkezine götürülür ve Kabahatler Kanununun 40 ıncı maddesine göre işlem yapılır. Görevli memurların bulunmadığı yerlerde, kır ve köy bekçileri ile köy muhtarları da aynı yetkiyi haizdir.

Elkonulan ve bulundurulması suç oluşturan silâhlar soruşturma evrakı ile birlikte Cumhuriyet başsavcılığına intikal ettirilir.

Canlı av hayvanları hemen, yaralı olanlar ise tedavi edildikten sonra doğaya salınır veya Türkiye'nin uluslararası sözleşmelerdeki taahhütleri de dikkate alınarak Bakanlıkça gerekli işlem yapılır.

Av koruma ve kontrollerinde Bakanlık görevlilerine veya güvenlik güçlerine gönüllü destek sağ-

lamak üzere Bakanlıkça belirlenecek kişilere fahri av müfettişliği görev ve unvanı verilebilir. Fahri av müfettişleri; bu Kanuna göre yasak avlanma sayılan fiilleri işleyenler hakkında işlem yapılması amacıyla Genel Müdürlükçe kendilerine verilen tutanağı düzenleyerek en geç bir hafta içinde en yakın orman idaresi birimine teslim etmek mecburiyetindedir. Fahri av müfettişlerinin seçimi, eğitimi, görev ve yetkileri ile çalışma esas ve usulleri Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Avcılar talep hâlinde av koruma memurlarına, saha bekçilerine, polis ve jandarma ile köy ve kır bekçilerine, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerine avlanma belge ve izinleri ile avladıkları hayvanları ibraz etmek zorundadırlar. Bu Kanuna aykırılık oluşturan fiillerin ihbarında ve talep hâlinde takibinde köy ve kır bekçileri, köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyeleri av koruma memurlarına ve saha bekçilerine yardıma mecburdurlar.

Av koruma memurları ve saha bekçilerinden; Bakanlıkça lüzum görülecek olanlara, Bakanlar Kurulunca belirlenen silâhlar demirbaş olarak verilir. Av koruma memurları ve saha bekçileri bu Kanunla kendilerine verilen görevlerini ifa sırasında silâhlarını 6831 sayılı Kanunun 78 inci maddesinde belirtilen hâllerde kullanabilirler.

Av koruma memurları görevlerini yaparken ilgili bakanlıkların görüşü alınarak, rengi ve biçimi Bakanlıkça tespit edilen resmî kıyafet giymek mecburiyetindedirler. Resmî kıyafetler, silâh, telsiz ve diğer teçhizat ile araç ve gereçler Bakanlıkça verilir.”

MADDE 540- 4915 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- 4 üncü maddenin birinci, ikinci ve altıncı fıkralarına aykırı hareket edenlere, 5 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları gereğince tespit edilen av miktarı ve avlanma süreleri dışında avlananlara, 12 nci maddenin üçüncü fıkrası gereğince Bakanlıkça getirilecek yasaklara uymayanlara, her bir aykırılık için ayrı ayrı olmak üzere ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

4 üncü maddenin dördüncü fıkrası gereğince av ve yaban hayvanlarının beslendikleri ve barındıkları ortamı zehirleyenler, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, faillerin avcılık belgesi iptal edilir ve kendilerine bir daha belge verilmez.

4 üncü maddenin beşinci fıkrası gereğince yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile üretme istasyonları ve benzeri sahalarda, bina ve tesislerin atıklarının arıtılmadan doğal ortama bırakılması nedeni ile yaban hayatının veya ekosistemin olumsuz yönde etkilenmesine sebebiyet verenlere ve tahrip edenlere fiilleri suç oluşturmadığı takdirde 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanunu hükümleri uygulanır.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında olan yerlerdeki yaban hayatı koruma ve geliştirme sahalarına izinsiz olarak kurulan yapı ve tesisler, masrafı yapı ve tesisi kurana ait olmak üzere, ilgili idare tarafından yıktırılır.

Bu Kanunda belirtilen yasak fiillerin fahri av müfettişleri tarafından işlenmesi halinde verilecek cezalar iki misli uygulanır. Yasak avlanma fiilini işleyen veya gerçeğe aykırı tutanak düzenleyen fahri av müfettişlerinin belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha fahri av müfettişliği görevi verilmez.

5 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen hükümlere uymayan radyo ve televizyon kuruluşları hakkında 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Avlanmak suretiyle, bir canlı türünün yok olması tehlikesine ya da ekolojik dengenin bozulması tehlikesine neden olunması halinde, failler hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.”

MADDE 541- 4915 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde yer alan “bir milyar lira” ibaresi, “binikiyüz Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 542- 4915 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinde yer alan “yüzelli milyon lira” ibaresi,

“ikiyüz Türk Lirası” ve “üçyüz milyon lira” ibaresi “üçyüzelli Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 543- 4915 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- 6 ncı maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarında sayılan zehirle avlanma hariç diğer yasaklara ve esaslara aykırı hareket edenlere her bir aykırılık için ayrı ayrı olmak üzere yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Zehirle avlananlar, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, faillerin avcılık belgesi iptal edilir ve bir daha belge verilmez.

Bu Kanuna göre alınması gereken avcılık belgesini almadan avlananlara üçyüz Türk Lirası; avlanma izni olmadan avlananlara ise yüzelli Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Yabancı avcılık belgesi veya geçici avcılık belgesi almadan avlananlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Avcılık belgesini ve avlanma izin belgesini yanında taşımadan avlananlara yirmi Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 544- 4915 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde yer alan “onmilyar lira” ibaresi, “onbin Türk Lirası” ve “beşmilyar lira” ibaresi “beşbin Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 545- 4915 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 26- 18 inci maddenin birinci ve ikinci fıkraları ve 19 uncu madde gereğince Bakanlığın koyacağı esaslara uymayanlara, beşyüz Türk Lirasından ikibinbeşyüz Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

18 inci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen yasağa uymayanlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 546- 4915 sayılı Kanunun 28 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Avdan men etme ve elkoyma

MADDE 28- Bu Kanunla yasak edilen fiilleri işleyenler derhal avdan men edilir.

Avlanılan canlı veya cansız hayvanlar ile bunların avlanılmasında kullanılan ve bulundurulması yasak olan eşya ve vasıtalara elkonulur. Bunlardan bulundurulması yasak olan eşya veya vasıtalar hakkında ilgili kanun hükümleri uygulanır.

Elkonulan cansız av hayvanları orman idaresince satılarak bedeli Döner Sermaye İşletmesine gelir kaydedilir.”

MADDE 547- 4915 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezasını gerektiren fiillerin tekrarı

MADDE 29- 21 inci maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ayrıca faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

22 nci maddede yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ayrıca avlak kuruluş izni iptal edilir.

23 üncü maddede yazılı cezalara konu fiillerin tekrarı hâlinde, ayrıca faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

24 üncü maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu; 6 ncı maddenin ikinci fıkrasındaki fiillerin tekrarı hâlinde faillerin avcılık belgeleri iptal edilir ve kendilerine bir daha avcılık belgesi verilmez.

24 üncü maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu; 6 ncı maddenin üçüncü fıkrasındaki fiillerin tekrarı hâlinde faillerin avcılık belgesi yoksa, idarî para cezası yanında kendilerine iki yıl süreyle avcılık belgesi verilmez, avcılık belgesi olanlar ise ayrıca iki yıl süreyle avcılıktan men edilir.

26 ncı maddenin birinci fıkrasında yazılı cezaya konu fiillerin tekrarı hâlinde ilgililerin ayrıca, 18 inci maddenin birinci ve ikinci fıkrasındaki faaliyetlerden iki yıl süreyle men'ine ve 19 uncu maddedeki iznin iptaline karar verilir."

MADDE 548- 4915 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin başlığı "İdarî para cezalarına karar verme yetkisi" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 549- 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Karayolu Taşıma Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir:

"Ayrıca, karayoluyla yük ve yolcu taşımacılığı faaliyetlerinde kullanılan ticari araçlarda çalışan şoförlerin, sürücü mesleki yeterlilik belgesi almaları zorunludur."

MADDE 550- 4925 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "765 sayılı" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 551- 4925 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 26- Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesine göre yetki belgesi almadan taşıma işinde faaliyette bulunanlara beşbin Türk Lirası,

5 inci maddesinin beşinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin altıncı fıkrasına göre taşıma hizmetini yapmaktan kaçınan taşımacılara dörtyüz Türk Lirası,

5 inci maddesinin yedinci fıkrasına aykırı davranarak bir taşımacının diğer bir taşımacının taşıma faaliyetini engellemesi halinde dörtbin Türk Lirası,

b) Bilette tayin edilen yeri başka bir kimseye verenler veya 6 ncı maddesine aykırı davranarak yolcu taşıyanlardan, her yolcu için taşıma ücretinin beş katı tutarı, taşıma senedi olmaksızın eşya taşıyanlardan bin Türk Lirası,

c) 6 ncı maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası, üçüncü ve dördüncü fıkralarına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

d) 7 nci maddesinin birinci fıkrasına aykırı davranan yolcu taşımacılarına bin Türk Lirası, ikinci fıkrasına aykırı davranan taşımacılara beşyüz Türk Lirası, altıncı fıkrasına aykırı davranan taşımacılara üçyüz Türk Lirası,

e) 10 uncu maddesine aykırı davranan acente ve taşıma işleri komisyoncularına üçbin Türk Lirası,

f) 11 inci maddesine aykırı davranarak ücret tarifesi düzenlemeyenlere beşyüz Türk Lirası, ücret tarifelerine uymayan veya değişik ücret tarifeleri uygulayanlara beşyüz Türk Lirası, bunun dışında ikinci fıkraya aykırı davrananlara ikiyüz Türk Lirası,

Zaman tarifesine uymayanlara ikiyüz Türk Lirası, zaman tarifelerini görülebilecek şekilde işyeri, terminal ve bilet satış yerlerinde bulundurmayanlara yüz Türk Lirası,

g) 13 üncü maddesine aykırı olarak yabancı plâkalı taşıtların Türkiye sınırları dahilindeki iki nokta arasında taşıma yapması halinde, taşıt sahibine veya şoförüne bin Türk Lirası,

h) 14 üncü maddesine aykırı davrananlara beşyüz Türk Lirası,

ı) 18 inci maddesi hükümlerine göre sorumluluk sigortası yaptırmayan taşımacılara bin Türk Lirası,

18 inci madde hükümlerine göre sorumluluk sigortası yapmaktan kaçınan sigorta şirketlerine, ödenmesi gereken sigorta priminin on katı tutarında,

i) 22 nci maddesinin ikinci fıkrasına uymayan ve yükümlülükleri yerine getirmeyen taşımacılara beşyüz Türk Lirası,

j) 32 nci maddesine aykırı olarak terminal ve ara durak dışında yolcu indirip bindiren taşımacılara üçyüz Türk Lirası,

k) 5 inci maddesine göre mesleki yeterlilik belgesine sahip olmadan faaliyet gösteren işletmecilere beşyüz Türk Lirası, şoförlere ise ikiyüz Türk Lirası,

İdarî para cezası verilir."

MADDE 552- 4925 sayılı Kanunun 27 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 27- Bu Kanunda yazılı idarî yaptırımlara mahallî mülkî amir karar vermeye yetkilidir.

26 ncı maddeye göre verilen idarî para cezaları, bu Kanunda ve yönetmelikte düzenlenen uyarma, geçici durdurma ve iptal gibi idarî yaptırımların uygulanmasına engel teşkil etmez."

MADDE 553- 4925 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Tekrar

MADDE 30- Bu Kanunda belirtilen idarî para cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren bir yıl içinde aynı nitelikteki fiili üç defa işlediği tespit edilen gerçek ve tüzel kişilere, işlediği fiillerin cezalarının toplamının on katı idarî para cezası verilir ve taşıt şoförünün yurt içi ve yurt dışı taşımalarda sürücü mesleki yeterlilik belgesi ile varsa uluslararası sürücü sertifikası bir yıl süreyle askıya alınır."

MADDE 554- 4925 sayılı Kanunun 31 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yetki belgeleri, taşıt belgeleri veya taşıt kartı üzerinde tahrifat yapan yetki belgesi sahipleri hakkında Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümlerine göre verilecek ceza yarı oranında indirilir."

MADDE 555- 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 19- Bu Kanuna göre idarî para cezalarının veya idarî yaptırımların uygulanması, bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen ceza ve tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre;

a) Aşağıdaki hallerde, sorumlulara altıyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın lisansa tabi faaliyetlerin yapılması.

2) Kurumca, 10 uncu madde gereği yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi veya engellenmeye teşebbüs edilmesi.

3) 9 uncu maddede yer alan kısıtlamalara uyulmaması.

4) 5, 6, 7, 8, 16, 17 ve 18 inci maddelerin ihlali.

b) Aşağıdaki hallerde, sorumlulara ikiyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın hak konusu yapılan tesislerin yapımına veya işletimine başlanması ile bunlar üzerinde tasarruf hakkı doğuracak işlemlerin yapılması.

2) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

3) 4 üncü madde hükümlerinin ihlali.

4) 12 nci maddede yer alan hükümler dahilinde iletim ve depolama tesislerine erişimin dolaylı veya dolaysız olarak engellenmesi.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak Kanunun getirdiği yükümlülüklere uymayanlara Kurumca bin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bayiler için yukarıda yer alan cezaların beşte biri uygulanır.

Tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hale getirilinceye kadar mühürlenir.

Ceza uygulanan bir fiilin iki takvim yılı geçmeden aynı kişi tarafından tekrarı halinde, cezalar iki kat olarak uygulanır.

Kurul tarafından verilen idarî para cezalarına karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar."

MADDE 556- 5015 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan "765 sayılı Türk Ceza Kanununun 274 üncü" ibaresi, "Türk Ceza Kanununun 203 üncü" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 557- 8/1/2004 tarihli ve 5042 sayılı Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanunun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 66- İhlal sayılan haller ve bu hallerde verilecek cezalar aşağıda gösterilmiştir.

a) 56 ncı maddenin (a), (b) ve (e) bentlerindeki fiilleri işleyenler bir yıldan iki yıla kadar hapis veya bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır.

b) 56 ncı maddenin (c), (d) ve (g) bentlerini ihlal edenler ikiyüzelli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

c) Gerçeğe aykırı biçimde, kendisini başvuru sahibi veya hak sahibi olarak tanıtanlar ikiyüzelli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

d) Yukarıdaki fiillerin bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde bunlar hakkında tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

Bu maddenin (c) bendi hariç diğer bentlerinde yazılı suçların takibi şikayete bağlıdır."

MADDE 558- 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 16- Elektronik imza oluşturma amacı ile ilgili kişinin rızası dışında; imza oluşturma verisi veya imza oluşturma aracını elde eden, veren, kopyalayan ve bu araçları yeniden oluşturanlar ile izinsiz elde edilen imza oluşturma araçlarını kullanarak izinsiz elektronik imza oluşturanlar bir yıldan üç yıla kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılırlar.

Yukarıdaki fıkrada belirtilen suçlar elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı çalışanları tarafından işlenirse bu cezalar yarısına kadar artırılır."

MADDE 559- 5070 sayılı Kanunun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 17- Tamamen veya kısmen sahte elektronik sertifika oluşturanlar veya geçerli olarak oluşturulan elektronik sertifikaları taklit veya tahrif edenler ile bu elektronik sertifikaları bilerek kullananlar, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve yüz günden az olmamak üzere adlî para cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada belirtilen suçlar elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı çalışanları tarafından işlenirse bu cezalar yarısına kadar artırılır."

MADDE 560- 5070 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 18- Bu Kanunun;

a) 10 uncu maddesindeki yükümlülüklerinden herhangi birini yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onbeşbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar,

b) 11 inci maddesindeki yükümlülüklerden herhangi birini yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onikibin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar,

c) 12 nci maddesi hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında onbeşbin Türk Lirasından otuz-

bin Türk Lirasına kadar,

d) 13 üncü maddesinin beşinci ve yedinci fıkralarındaki yükümlülükleri yerine getirmeyen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına onikibin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar,

e) 15 inci maddesi hükümlerine aykırı hareket eden elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına otuzbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar,

idarî para cezası Telekomünikasyon Kurulu tarafından verilir. Bu madde hükümlerine göre ilgili tüzel kişi hakkında verilecek olan idarî para cezasının üst sınırı yetmişbeşbin Türk Lirasıdır.”

MADDE 561- 5070 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirleri

MADDE 19- Bu Kanunda tanımlanan suçlar dolayısıyla ilgili tüzel kişiler hakkında Türk Ceza Kanununun 60 ıncı maddesi hükmüne göre tüzel kişilere özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

İdarî para cezasını gerektiren eylemlerin işlendikleri tarihten itibaren geriye doğru üç yıl içinde üçüncü kez işlenmesi hâlinde Kurum tarafından elektronik sertifika hizmet sağlayıcısı tüzel kişinin faaliyet izninin iptaline karar verilir.”

MADDE 562- 28/1/2004 tarihli ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlân olunacak şartlara uymayan kişiye, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Yönetim Komitesi tarafından, ikibin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 563- 22/4/2004 tarihli ve 5147 sayılı Entegre Devre Topoğrafyalarının Korunması Hakkında Kanunun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 39- Aşağıdaki her bir bentte yazılı fiilleri işleyenler bir yıldan iki yıla kadar hapis ve beşyüz günden bin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır:

a) Entegre devre topoğrafyası hakkı sahibi olarak belirtilmesi gereken kimlik bildirimini gerçeğe aykırı olarak yapanlar.

b) Korunan bir entegre devre topoğrafyasının, korunan bir entegre devre topoğrafyasını içeren entegre devrenin ya da koruma altında olan bir entegre devre topoğrafyasını içeren ürünün veya ambalajının üzerine konulmuş entegre devre topoğrafyası koruması olduğunu belirten işareti yetkisi olmadan kaldıranlar.

c) Kendilerini haksız olarak entegre devre topoğrafyası başvurusu veya entegre devre topoğrafyası hakkı sahibi olarak gösterenler.

Aşağıdaki her bir bentte yazılı fiilleri işleyenler hakkında, iki yıldan üç yıla kadar hapis ve beşyüz günden ikibin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur:

a) Hakkı olmadığını veya tasarruf yetkisi bulunmadığını bilmesi gerektiği hâlde, bu Kanunun devir, intikal, rehin ve haciz ile ilgili maddelerinde yazılı haklardan birini veya bu hakla ilgili lisansı başkasına devreden, veren, rehneden ya da bu haklar üzerinde herhangi bir tasarrufta bulunanlar.

b) Korunan bir entegre devre topoğrafyası hakkının sahibi olmayan veya koruma süresi biten veya entegre devre topoğrafyası hakkı hükümsüz kalan veya entegre devre topoğrafyası korumasından doğan hakkı sona erdiği halde; kendisinin veya başkasının imal ettiği veya satışa çıkardığı eşyaya veya ambalajlarına veya ticarî evrakına veya ilânlarına, hukuken korunan bir entegre devre topoğrafyası koruma hakkı ile ilgili olduğu kanısını uyandıracak şekilde işaretler koyanlar veya bu amaçla yazılı ve görsel basındaki ilân ve reklamlarda bu tarz yazı, işaret veya ifadeleri kullananlar.

11 inci maddenin (a) ve (b) bentlerinin her birinde sayılan fiilleri işleyenler hakkında, iki yıldan dört yıla kadar hapis ve beşyüz günden ikibin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

Bu maddede yer alan suçların bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, bu tüzel kişi hakkında Türk Ceza Kanununun 60 ıncı maddesi hükümleri uygulanır.

Bu maddede sayılan suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapılması şikayete bağlıdır."

MADDE 564- 28/4/2004 tarihli ve 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun 18 inci maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Spor müsabakalarının yapıldığı kapalı veya açık alanlara 11 inci maddede sayılan her türlü silâh, kesici ve delici alet, sis veya ses bombasını sokan kişiler, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Ayrıca, altı aydan bir yıla kadar müsabakaları seyirden men edilir. Yukarıda sayılanlar dışında 11 inci maddede sayılan maddeleri sokan kişilere; dört ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve bin Türk Lirası, fiilin tekrarı halinde sekiz ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve ikibinbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu maddeleri kullanan kişilere; altı ay süre ile müsabakaları seyirden men ve binbeşyüz Türk Lirası, fiilin tekrarı halinde bir yıl süre ile müsabakaları seyirden men ve üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

"Yasaklı olmasına rağmen spor alanına girenlere, yardımcı olanlara ve önlem almayanlara üç aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir."

"Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmeyen kamu görevlileri Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesine göre cezalandırılır."

MADDE 565- 5149 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Fiilleri daha ağır cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde; 14 üncü maddede öngörülen yasaklara uymayanlar ile sahte, kullanılmış, tahrif edilmiş veya benzer şekilde hazırlanmış olan müsabaka biletlerini satan, satılmasına aracılık eden, bu biletleri basan veya satışa hazırlayan kimseler, altı aydan iki yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 566- 5149 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Diğer kanunlardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla ve ilgililerin bağlı olduğu federasyonun tâbi olduğu mevzuata göre verilecek disiplin cezaları dışında; 15 inci maddeye aykırı biçimde beyanat veren teknik personel ve sporculara beşbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası, diğerleri için ise ilk seferde üç aydan altı aya kadar spor müsabakalarını seyirden men ve beşbin Türk Lirasından otuzbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası, tekrarı halinde altı aydan bir yıla kadar spor müsabakalarını seyirden men cezası ile birlikte onbin Türk Lirasından ellibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu Kanun hükümlerine aykırı faaliyette bulunduğu tespit edilen dernekler hakkında 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanunu hükümlerine göre yasal işlem yapılır."

MADDE 567- 5149 sayılı Kanunun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 22- 16 ncı maddeye aykırı davranan görsel yayın kuruluşları hakkında 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun; basın mensupları hakkında da 9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanunu hükümleri saklıdır.

16 ncı maddede yazılı eylemlerde bulunan gerçek kişilere her yayın için onbin Türk Lirası, tüzel kişilere ise; ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 568- 5149 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 23- 17 nci maddenin birinci fıkrasına aykırı davranan kişilere beşyüz Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

17 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı davranan kişilere bin Türk Lirası, tekrarı halinde ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fail, kulübün veya bir taraftar derneğinin mensubu ise fiilin tekrarı halinde mensubu bulunduğu kulüp veya dernek hakkında da üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 569- 5149 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İşledikleri fiillerle müsabakanın yapıldığı spor alanının zarara uğramasına sebebiyet veren kişilere, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, altı ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men kararı ile bin Türk Lirası, tekrarı halinde bir yıl süreyle spor müsabakalarını seyirden men kararı ve ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 570- 5149 sayılı Kanunun 28 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 28- Bu Kanuna aykırı eylemlerde bulunanlar hakkında büyükşehir ve il belediye sınırları içinde il spor güvenlik kurulunun, bunun dışındaki yerlerde ilçe spor güvenlik kurulunun re'sen veya kendisine gelen şikâyet ve ihbarlar üzerine yapacağı inceleme sonucunda mahallin en büyük mülkî idare amiri tarafından ilgili hakkında bu Kanundaki idarî para cezaları veya tedbirlerin uygulanmasına karar verilir."

Bu Kanun hükümlerine göre verilen idarî para cezalarından tahsil edilen miktarın tamamı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü hesabına aktarılır. Bu paralar Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü tarafından çıkarılacak yönetmelik esaslarına göre yüzde ellisi Engelliler Spor Federasyonu ile engelliler kulüp ve faaliyetlerine, yüzde ellisi ise fair play kurallarına uygun hareket eden amatör spor kulüpleri ile okul sporlarının geliştirilmesine ayrılır.

Bu Kanunda belirtilen yasaklara uymayan kişilerin kimlik bilgileri, müsabakanın veya eylemin yapıldığı mahallin emniyet birimlerince fotoğraflı olarak kaydedilir ve bu kayıtlardaki kişiler takibe alınır."

MADDE 571- 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Odalar ve Borsalar Kanununun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından hapis cezasına mahkûm olanlar."

MADDE 572- 5174 sayılı Kanunun 76 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 76- Odalar, borsalar ve Birliğin organ üyeleri ile personeli, görevlerini yerine getirirken görevleriyle ilgili suç teşkil eden fiil ve hareketlerinden, bu kuruluşların paralarıyla para hükmündeki evrak, senet ve sair varlıkları ile muhasebe ve muamelata ilişkin her çeşit defter ve evrak ile ilgili olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi olarak cezalandırılırlar."

MADDE 573- 5174 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin onüçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Oda, borsa ve Birlik organlarının seçimlerinde siyasi partiler, sendikalar ve sendika üst kuruluşları aday gösteremezler ve belirli adayların leh ve aleyhlerinde faaliyette bulunamazlar ve propaganda yapamazlar. Bu hükme aykırı davrananlar altı aya kadar hapis veya adlî para cezası ile

cezalandırılır.”

MADDE 574- 5174 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak,”

MADDE 575- 27/5/2004 tarihli ve 5179 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun Dokuzuncu Bölüm başlığı “İdari Yaptırımlar ve Ceza Hükümleri” şeklinde ve 29 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî yaptırımlar ve cezalar

MADDE 29- Bu Kanuna uymayanlara uygulanacak cezai hükümler aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir:

a) 4 üncü maddede belirtilen izin ve tescil işlemlerini yaptırmadan üretime geçen veya bu ürünleri mübadele konusu yapan gerçek veya tüzel kişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve işletme üretimden men edilir. Ayrıca, ürünlere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu işletmelerin, tescil ve izin işlemleri yapıldıktan sonra üretim yapmalarına izin verilir.

Üretim izni alınmamış gıdaları, bunlarla temasta bulunan madde ve malzemeleri veya süresi dolmuş gıda maddeleri satan veya satışa arzeden gerçek veya tüzel kişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, bu ürünlere elkonularak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

4 üncü maddede belirtilen izin ve tescil işlemlerini yaptıran; ancak, asgarî teknik ve hijyenik şartlarını muhafaza etmeden üretim yapan işyerleri, durumlarını düzeltinceye kadar faaliyetten men edilir, üretilen ürünlere el konulur ve sahipleri gerçek veya tüzelkişilere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, elkonulan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir. Bu işletmelere, mevcut durumlarını düzelttikten sonra üretim yapma izni verilir. İlgili mercilerce verilen otuz günlük süre içerisinde, eksikliklerini gidermeyen işyerlerinin çalışmaya esas olan izinleri iptal edilir.

b) 5 inci maddede belirtilen, kuruluş veya faaliyet izni almadan faaliyete geçen özel gıda kontrol laboratuvarı faaliyetten men edilir ve sahibi gerçek veya tüzel kişiye onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) 6 ncı maddeye göre sorumlu yöneticileri istihdam etmeyen işyerlerinin sahibi gerçek veya tüzel kişiye, bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Otuz gün içinde, sorumlu yönetici görevlendirilmediği takdirde, bu işyerleri faaliyetten men edilir.

Yöneticilik görevini gereği gibi yerine getirmeyen sorumlu yöneticiye, üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat artırılarak uygulanır. İkinci defa tekrarı halinde ise, kişi altı ay süreyle sorumlu yöneticilikten men edilir.

d) 18 inci maddede belirtilen sağlığın korunması ile ilgili hükümler dışında, 7 nci maddede belirtilen gıda kodeksine uygun faaliyet göstermeyen gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir Aykırılık, gıda maddelerinin etiket bilgilerinden kaynaklanıyorsa, etiket bilgileri düzeltilinceye kadar bu gıda maddelerinin satışına izin verilmez.

e) 10 uncu maddede belirtilen tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve faaliyetten men edilir.

f) 14 üncü maddede belirtilen acil durumlarda alınacak tedbirlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu kişilerce ürün piyasadan toplattırılır, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

g) 16 ncı maddede belirtilen izlenebilirlikle ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat artırılarak uygulanır.

h) 17 nci maddede belirtilen işyeri sorumluluğu ile ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

ı) Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen sağlığın korunması ile ilgili yasakları ihlâl eden kişiler, Türk Ceza Kanununun "Kamunun Sağlığına Karşı Suçlar" başlıklı Bölümünde yer alan hükümlere göre cezalandırılır.

i) 19 uncu maddesinde belirtilen ithalat ve ihracatla ilgili yükümlülükleri yerine getirmeyen gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir; ürün, ihracatçısı veya ithalatçısı tarafından piyasadan toplattırılır. Eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

j) 21 inci maddedeki reklam ve tanıtımlarla ilgili hükümlere aykırı hareket eden gerçek ve tüzel kişilere, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

k) 22 nci maddede belirtilen tüketici haklarının korunması ile ilgili hükümlere uymayan gerçek ve tüzel kişilere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, eylemin tekrarı halinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

l) Bu Kanunun 26 ve 27 nci maddelerinde belirtilen sularla ilgili hükümler ve takviye edici gıdalar, bebek mamaları, özel tıbbî amaçlı diyet gıdalar ve tıbbî amaçlı bebek mamaları ile ilgili hükümlere aykırı hareket eden işyeri, bu şartları yerine getirinceye kadar faaliyetten men edilir ve sahiplerine beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Eylemin tekrarı halinde, idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

m) Bu Kanuna göre yapılacak denetimleri engelleyenlere, beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

n) Üreticisi tarafından piyasadan toplattırılmasına karar verilen ürünler, bir hafta içinde toplanmak zorundadır. Ürünleri toplamayan üreticilere ayrıca beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, ürünler ilgili mercilerce toplattırılır ve masraflar yasal faizi ile birlikte üreticisinden tahsil edilir ve bu suretle toplattırılan ürünlerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

Bu maddenin uygulamasında, eylemin tekrarından maksat, aksine hüküm bulunmayan hallerde eylemin tespit edildiği tarihten itibaren bir yıl içinde, ilk cezaya konu eylemin tekrar işlenmesidir."

MADDE 576- 5179 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırımlara karar verme yetkisi

MADDE 30- Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye, mahallî mülkî amir yetkilidir."

MADDE 577- 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunun 7 nci maddesinin (c), (d), (j) ve (k) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Ceza Muhakemesi Kanununun 90 ıncı maddesine göre yakalama.

d) Görev alanında, haklarında yakalama emri veya mahkûmiyet kararı bulunan kişileri yakalama ve arama.

j) Olay yerini ve delilleri koruma, bu amaçla Ceza Muhakemesi Kanununun 168 inci maddesine göre yakalama.

k) Türk Medeni Kanununun 981 inci maddesine, Borçlar Kanununun 52 nci maddesine, Türk Ceza Kanununun 24 ve 25 inci maddelerine göre zor kullanma."

MADDE 578- 5188 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı bir yıl veya daha fazla süreyle hapis cezasına ya da affa uğramış olsa bile devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, kamunun sağlığına karşı suçlar, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya fuhuş suçlarından mahkûm olmamak."

MADDE 579- 5188 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Suçlar ve cezalar

MADDE 19- Bu Kanunda öngörülen adlî suçlar ve cezalar şunlardır:

a) Bu Kanunun 3 üncü maddesinde belirtilen özel güvenlik iznini almadan özel güvenlik görevlisi istihdam eden kişiler veya kuruluşların yöneticileri üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır.

b) Bu Kanunun 5 inci maddesinde belirtilen faaliyet iznini almadan özel güvenlik faaliyetinde bulunan şirketlerin kurucu ve yöneticilerine, bu Kanunun 3 üncü maddesinde belirtilen izni almadan özel güvenlik birimi oluşturan kurum ve kuruluşların yöneticileri, bu Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen izni almadan özel güvenlik eğitimi veren kurum ve kuruluşların yöneticileri, üç aydan bir yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu şekilde cezalandırılan kişiler, özel güvenlik şirketlerinde ve özel güvenlik eğitimi veren kurumlarda kurucu ve yönetici olamazlar.

c) Bu Kanunun 11 inci maddesine göre çalışma izni verilmeyen kişileri özel güvenlik görevlisi olarak istihdam eden kişi, kurum, kuruluş veya şirketlerin yetkilileri, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Bu kişilerin silâhlı olarak çalıştırılmış olması hâlinde, verilecek ceza bir kat artırılır. Bu suçun bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi hâlinde ayrıca bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmolunur.

d) Bu Kanunun 21 inci maddesinde belirtilen özel güvenlik malî sorumluluk sigortasını yaptırmadan özel güvenlik görevlisi istihdam eden kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticileri istihdam ettikleri her kişi için yüzelli gün adlî para cezası ile cezalandırılır.

e) Bu Kanunda belirtilen faaliyet iznini almadan özel güvenlik hizmeti veya özel güvenlik eğitimi verdiğini ilân eden veya reklam yapan kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticileri, altı aya kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır."

MADDE 580- 5188 sayılı Kanunun 20 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî para cezasını gerektiren fiiller

MADDE 20- Bu Kanunda öngörülen idarî para cezasını gerektiren fiiller şunlardır:

a) 17 nci maddede belirtilen grev yasağına uymayan, ateşli silâhını bu Kanuna aykırı veya görev alanı dışında kullanan veya özel güvenlik kimlik kartını başkasına kullandıran özel güvenlik gö-

revlisine bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve bu kişilerin çalışma izni valilikçe iptal edilir. Bu kişiler bir daha özel güvenlik görevlisi olamazlar.

b) Diğer kişi, kurum ve kuruluşlara sağlanacak özel güvenlik hizmetini 5 inci maddede belirtilen süre içinde ilgili valiliğe bildirmeyen özel güvenlik şirketlerine her bildirim için bin Türk Lirası,

c) 6 ncı madde uyarınca mülkî idare amirlerince istenen ilave tedbirleri almayan kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine ikibin Türk Lirası,

d) 22 nci madde gereğince tespit edilip giderilmesi istenen eksiklikleri gidermeyen kişi; kurum, kuruluş veya şirketlerin yöneticilerine ikibin Türk Lirası,

e) Özel güvenlik görevlisini koruma ve güvenlik hizmetleri dışında başka bir işte çalıştıran kişi, kurum ve kuruluşlara her eylemleri için bin Türk Lirası,

f) 11 inci maddenin ikinci fıkrası ile 12 nci maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen bildirimleri süresinde yerine getirmeyenlere bin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede öngörülen idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 581- 5188 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Özel hukuk tüzel kişileri ve özel güvenlik şirketleri, istihdam ettikleri özel güvenlik görevlilerinin üçüncü kişilere verecekleri zararların tazmini amacıyla özel güvenlik malî sorumluluk sigortası yaptırmak zorundadır. Özel güvenlik malî sorumluluk sigortasına ilişkin esas ve usuller Hazine Müsteşarlığınca belirlenir.

Bu maddede öngörülen özel güvenlik malî sorumluluk sigortası, Türkiye’de ilgili branşta çalışmaya yetkili olan sigorta şirketleri tarafından yapılır. Bu sigorta şirketleri özel güvenlik malî sorumluluk sigortasını yapmakla yükümlüdürler. Bu yükümlülüğe uymayan sigorta şirketlerine Hazine Müsteşarlığınca sekizbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 582- 5188 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- Özel güvenlik görevlileri, görevleriyle bağlantılı olarak işledikleri suçlardan dolayı kamu görevlisi gibi cezalandırılır.

Özel güvenlik görevlilerine karşı görevleri dolayısıyla suç işleyenler kamu görevlisine karşı suç işlemiş gibi cezalandırılır.”

MADDE 583- 5188 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 25- Bu Kanunun 24 üncü maddesinde belirtilen ruhsat harçlarına ilişkin miktarlar her yıl 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre belirlenecek yeniden değerleme oranına göre artırılır.”

MADDE 584- 22/6/2004 tarihli ve 5193 sayılı Optisyenlik Hakkında Kanunun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 14- Optisyen unvanını haiz olmadığı hâlde optisyenlik yapanlar veya optisyen olduğunu ilân edenlere otuzbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve müessesesi kapatılır.”

MADDE 585- 5193 sayılı Kanunun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 15- 11 inci maddede belirtilen yasaklara uymayanlara yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

6 ncı maddede zikredilen yasaklar hilafına hareket eden optisyenlere altıbin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve üç ay süre ile optisyenlik mesleğini icra etmekten men edilirler.

Bu Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrası ile 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yazılı şarta üst üste iki denetimde de uymadığı belirlenen optisyenler ile 9 uncu maddenin ikinci fıkrası ile 8,

10, 12 ve 13 üncü madde hükümlerine uymayanlara altıbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 ve 13 üncü maddelerdeki yasakların tekrarı hâlinde idarî para cezası iki kat olarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırım kararları mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 586- 24/6/2004 tarihli ve 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanununun 28 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî para cezaları

MADDE 28- Bu Kanun hükümlerine aykırı davrananlara aşağıdaki cezalar verilir:

a) 4 üncü maddenin (k) bendinin ikinci cümlesi hükmüne aykırı davrananlara, hayvan başına üçyüz Türk Lirası idarî para cezası.

b) 5 inci maddenin birinci, ikinci, üçüncü ve altıncı fıkralarında öngörülen hayvanların sahiplenilmesi ve bakımı ile ilgili yasaklara ve yükümlülüklere uymayan ve alınması gereken önlemleri almayanlara hayvan başına altmış Türk Lirası; yedinci fıkrasında öngörülen yükümlülük ve yasaklara uymayanlara hayvan başına ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

c) 6 ncı maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına altıyüz Türk Lirası idarî para cezası.

d) 7 nci maddede yazılan cerrahi amaçlı müdahaleler ile ilgili hükümlere aykırı davrananlara hayvan başına ikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

e) 8 inci maddenin birinci fıkrasında yazılı, bir hayvan neslini yok edecek müdahalede bulunanlara hayvan başına onbin Türk Lirası; ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarına uymayanlara hayvan başına binikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

f) 9 uncu maddede ve çıkarılacak yönetmeliklerinde belirtilen hususlara uymayanlara hayvan başına üçyüz Türk Lirası; yetkisi olmadığı hâlde hayvan deneyi yapanlara hayvan başına binikiyüz Türk Lirası idarî para cezası.

g) 10 uncu maddede belirtilen hayvan ticareti izni almayanlara ve bu konudaki yasaklara ve yönetmelik hükümlerine aykırı davrananlara bin Türk Lirası idarî para cezası.

h) 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki eğitim ile ilgili yasaklara aykırı davrananlara binbeşyüz Türk Lirası; ikinci fıkrasına aykırı davrananlara hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

ı) 12 nci maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına altıyüz Türk Lirası; ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

j) 13 üncü madde hükümlerine aykırı davrananlara, öldürülen hayvan başına altıyüz Türk Lirası; aykırı davranışların işletmelerce gösterilmesi hâlinde öldürülen hayvan başına binbeşyüz Türk Lirası idarî para cezası.

k) 14 üncü maddenin (a), (b), (c), (d), (e), (g), (h), (ı), (j) ve (k) bentlerine aykırı davrananlara üçyüz Türk Lirası; (f) ve (l) bentlerine aykırı davrananlara hayvan başına üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Kesilmiş ve canlı hayvanlara elkonulur.

l) RTÜK'ün takibi sonucunda 20 nci maddeye aykırı hareket ettiği tespit edilen ulusal radyo ve televizyon kurum ve kuruluşlarına maddenin ihlal edildiği her ay için altıbin Türk Lirası idarî para cezası.

m) 21 inci maddeye aykırı hareket edenlere hayvan başına üçyüz Türk Lirası idarî para cezası.

n) 22 nci maddeye uymayanlara, hayvanat bahçelerinde kötü şartlarda barındırdıkları hayvan başına yediyüz Türk Lirası idarî para cezası.

o) 23 üncü maddeye aykırı hareket edenlere hayvan başına üçbin Türk Lirası idarî para cezası.

Bu maddenin (b) bendinde atıfta bulunulan 5 inci maddenin birinci, ikinci ve beşinci fıkraları ile (o) bendi dışında kalan fiillerin, veteriner hekim, veteriner sağlık teknisyeni, hayvan koruma gönüllüsü, hayvan koruma derneği üyeleri, hayvan koruma vakfı üyeleri, hayvan toplama, gözetim altına alma, bakma, koruma ile görevlendirilmiş olan kişilerce işlenmesi hâlinde verilecek ceza iki kat artırılarak uygulanır."

MADDE 587- 29/6/2004 tarihli ve 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Kanununun 17 nci maddesinde yer alan "Devlet memurları hakkındaki cezalar uygulanır." ibaresi "kamu görevlilerine ilişkin ceza hükümleri uygulanır." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 588- 14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanun hükümlerine aykırı olarak;

a) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri taşımayan filmlerin dağıtım ve gösterimini yapanlara onbin Türk Lirası,

b) Zorunlu tutulduğu hâlde gerekli işaret ve ibareleri kullanmayan filmlerin yapımcılarına ellibin Türk Lirası,

c) Üzerindeki işaret ve ibarelere rağmen, bu işaret ve ibarelere uyulmaksızın dağıtım ve gösterim yapanlara ellibin Türk Lirası,

idarî para cezası verilir.

Bu maddede öngörülen idarî para cezaları mahallî mülkî amir tarafından verilir. İdarî para cezasının ödenmiş olması, yükümlülükleri ortadan kaldırmaz."

MADDE 589- 14/7/2004 tarihli ve 5225 sayılı Kültür Yatırımları ve Girişimlerini Teşvik Kanununun "DÖRDÜNCÜ BÖLÜM" başlığı, "Denetleme ve İdari Yaptırımlar" şeklinde, 12 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırımlar

MADDE 12- Bu Kanuna ve bu Kanunun uygulanmasına ilişkin düzenleyici işlemlere aykırı hareket edenlere, diğer mevzuattaki ceza hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki bentlerde belirtilen esas ve usuller çerçevesinde idarî yaptırımlar uygulanır:

a) Kültür yatırımı veya girişimlerinin yönetim veya işletilmelerinde görülecek kusur, aksaklık ve eksiklikler için, belge sahibine denetim elemanlarının tespitleri doğrultusunda bunların giderilmesi için belirli bir süre verilerek uyarıda bulunulur. Belirlenen sürede gerekli düzeltmelerin yapılmaması veya bir yıl içinde uyarıyı gerektiren yeni bir fiilin tespiti halinde ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) Özel hükümler saklı kalmak kaydıyla;

1. Bakanlığa bilgi verilmeksizin, girişim belgeli tesisin tamamının veya kültür merkezlerinde kültürel faaliyetlerin yürütüldüğü belgelendirmeye esas bölümlerin, bir yıl içinde aralıksız olarak doksan günden fazla süreyle kapalı tutulması,

2. Yazı, reklâm, afiş, broşür ve benzeri araçlarla Bakanlığın veya üçüncü kişilerin yanıltılması veya yanıltıcı unvan kullanılması veya taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya eksik verilmesi,

3. Belgeli tesiste bulunanların can veya mal güvenliğinin sağlanmasında, belge sahibi veya tesis sahibi veya sorumlusu veya personelin kusuruyla işletmede suç işlendiğinin tespiti,

4. İzinsiz olarak tümünün veya belgelendirmeye esas bir kısmının devredilmesi, kiraya veril-

mesi, şirket ana sözleşmesinin, ortaklık statüsünün veya yapısının değiştirilmesi,

hâllerinde, her bir aykırılıkla ilgili olarak, belge sahibi yatırımcı veya girişimciye ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) Belge sahibi yatırımcı veya işletmeciye;

1. Bu Kanuna ve ilgili diğer mevzuata göre yararlandıkları teşvik unsurlarını, amacı dışında kullandıklarının tespiti,

2. Genel sağlık açısından tesisin vasıflarını önemli ölçüde yitirmiş olduğunun tespiti,

3. Belgeli yatırım veya girişimin belgelendirmeye esas vasıflarını yitirmiş olduğunun tespiti,

hâllerinde, her bir aykırılıkla ilgili olarak üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ayrıca, aykırılıkların giderilmesi için gerekli olması hâlinde belge sahibine belirli bir süre verilerek uyarıda bulunulur. Belirlenen sürede istenen hususların yerine getirilmemesi hâlinde, bu Kanuna göre verilen belgelerin iptaline karar verilir.

Bu maddedeki idarî para cezalarına karar vermeye Bakanlık kontrolörleri ile diğer denetim elemanları yetkilidir. Bunların çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Birinci fıkranın (c) bendinin (1) numaralı alt bendi uyarınca idarî para cezası verilmesi, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre tarhiyat yapılmasına engel teşkil etmez.

Kültür yatırımı veya kültür girişimi belgelerinin iptaline Bakanlık yetkilidir.

Bakanlık, ayrıca aşağıdaki hâllerde de bu belgeleri iptale yetkilidir:

1. Belgeli tesisin faaliyetine son verilmesi,

2. İşletmenin faaliyeti çerçevesinde ve yatırımcı veya işletmeci gerçek kişi ya da tüzel kişinin yöneticilerinin de iştirakiyle bir suç işlenmesi,

3. Tesisin açık kalmasının veya girişimin sürdürülmesinin kültür varlıkları veya kültürel değerler açısından sakınca yaratması.”

MADDE 590- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 61 inci maddesine sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(9) Adlî para cezasının seçimlik ceza olarak öngörüldüğü suçlarda bu cezaya ilişkin gün biriminin alt sınırı, o suç tanımındaki hapis cezasının alt sınırından az; üst sınırı da, hapis cezasının üst sınırından fazla olamaz.”

MADDE 591- 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin başlığında yer alan “uzlaşma” ibaresi metinden çıkartılmıştır.

MADDE 592- 5237 sayılı Kanunun 87 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Kasten yaralamanın vücutta kemik kırılmasına veya çıkığına neden olması hâlinde, yukarıdaki maddeye göre belirlenen ceza, kırık veya çıkığın hayat fonksiyonlarındaki etkisine göre, yarısına kadar artırılır.”

MADDE 593- 5237 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(5) Taksirle yaralama suçunun soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlıdır. Ancak, birinci fıkra kapsamına giren yaralama hariç, suçun bilinçli taksirle işlenmesi halinde şikâyet aranmaz.”

MADDE 594- 5237 sayılı Kanunun 191 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 191- (1) Kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi, bir yıldan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Bu suçtan dolayı açılan davada mahkeme, birinci fıkraya göre hüküm vermeden önce uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi hakkında, tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine; kullanmamakla birlikte, kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alan, kabul eden veya bulunduran kişi hakkında, denetimli serbestlik tedbirine karar verebilir.

(3) Hakkında tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine karar verilen kişi, belirlenen kurumda uygulanan tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranmakla yükümlüdür. Hakkında denetimli serbestlik tedbirine hükmedilen kişiye rehberlik edecek bir uzman görevlendirilir. Bu uzman, güvenlik tedbirinin uygulama süresince, kişiyi uyuşturucu veya uyarıcı maddenin kullanılmasının etki ve sonuçları hakkında bilgilendirir, kişiye sorumluluk bilincinin gelişmesine yönelik olarak öğütte bulunur ve yol gösterir; kişinin gelişimi ve davranışları hakkında üçer aylık sürelerle rapor düzenleyerek, hâkime verir.

(4) Tedavi süresince devam eden denetimli serbestlik tedbirine, tedavinin sona erdiği tarihten itibaren bir yıl süreyle devam olunur. Denetimli serbestlik tedbirinin uygulanma süresinin uzatılmasına karar verilebilir. Ancak, bu durumda süre üç yıldan fazla olamaz.

(5) Tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranan kişi hakkında açılmış olan davanın düşmesine karar verilir. Aksi takdirde, davaya devam olunarak hüküm verilir.

(6) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanan kişi, hakkında kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın almak, kabul etmek veya bulundurmaktan dolayı cezaya hükmedildikten sonra da, iki ilâ dördüncü fıkralar hükümlerine göre tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine tabi tutulabilir. Bu durumda, hükmolunan cezanın infazı ertelenir. Ancak, bunun için kişi hakkında bu suç nedeniyle önceden tedavi ve denetimli serbestlik tedbirine karar verilmemiş olması gerekir.

(7) Kişinin mahkûm olduğu ceza, tedavinin ve denetimli serbestlik tedbirinin gereklerine uygun davranması halinde, infaz edilmiş sayılır; aksi takdirde, derhal infaz edilir.”

MADDE 595- 5237 sayılı Kanunun 221 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Kişi hakkında, bu maddedeki etkin pişmanlık hükümleri birden fazla uygulanmaz.”

MADDE 596- 5237 sayılı Kanunun 234 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Kanuni temsilcisinin bilgisi veya rızası dışında evi terk eden çocuğu, rızasıyla da olsa, ailesini veya yetkili makamları durumdan haberdar etmeksizin yanında tutan kişi, şikâyet üzerine, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

MADDE 597- 4/11/2004 tarihli ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “alt ve üst sınırları veya bunlardan birinin gösterildiği veya hiç gösterilmediği veya sabit bir rakam olarak” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 598- 5252 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “alt ve üst sınırlarından birisi veya bunlardan her ikisi gösterilmemiş olmakla birlikte,” ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 599- 5252 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) 1 Haziran 2005 tarihinden önce yürürlüğe girmiş kanunlarda;

a) Ağır hapis iken, birinci fıkra uyarınca hapse dönüştürülen cezalar, kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir yıl, üst sınır yirmidört yıl olarak,

b) Hapis cezalarında kanunlarında aksine bir hüküm yoksa alt sınır bir ay, üst sınır beş yıl olarak, uygulanır.”

MADDE 600- 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanununun 27 nci maddesinin üçüncü

fıkrasında yer alan “ağır hapis veya ağır para cezası” ibaresi, “hapis cezası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 601- 5253 sayılı Kanunun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 32- Bu Kanun hükümlerine aykırı davrananlara uygulanacak cezalar aşağıdaki şekildedir:

a) Dernek kurma hakkına sahip olmadıkları halde dernek kuranlar veya derneklere üye olmaları kanunlarla yasaklandığı halde dernek üyesi olanlar ile derneklere üye olması kanunlarla yasaklanmış kişileri bilerek dernek üyeliğine kabul eden veya kaydını silmeyen veya dernek üyesi iken derneklere üye olma hakkını kaybeden kişileri dernek üyeliğinden silmeyen dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) Genel kurulu süresinde toplantıya çağırmayan, genel kurul toplantılarını kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak veya dernek merkezinin bulunduğu veya tüzüğünde belirtilen yer dışında yapan dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Mahkemece, kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak yapılan genel kurul toplantılarının iptaline de karar verilebilir.

c) Yurt dışı yardımı bankalar aracılığıyla almayan dernek yöneticilerine, bu şekilde alınan paranın yüzde yirmi beşi oranında idarî para cezası verilir.

d) Derneğe ait tutulması gereken defter veya kayıtları tutmayan veya tasdiksiz defter tutan dernek yöneticileri üç aydan bir yıla kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. Bu defter ve kayıtların usulüne uygun tutulmaması halinde dernek yöneticilerine ve defterleri tutmakla sorumlu kişilere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Adına yetki belgesi düzenlenmediği halde gelir toplayanlar ile bilerek bu şekilde gelir toplanmasına izin veren yönetim kurulu üyelerine bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

e) Genel kurul ve diğer dernek organlarında yapılan seçimler ve oylamalar ile oyların sayım ve dökümüne hile karıştıranlar ve defter veya kayıtları tahrif veya yok edenler veya gizleyenler, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde altı aydan iki yıla kadar hapis ve adlî para cezası ile cezalandırılır.

f) Her ne suretle olursa olsun kendisine tevdi olunan derneğe ait para veya para hükmündeki evrak, senet veya sair malları kendisinin veya başkasının menfaatine olarak sarf veya istihlâk veya rehneden veya satan, gizleyen, imha, inkâr, tahrif veya tağyir eden yönetim kurulu başkanı ve üyeleri veya denetçiler ile derneğin diğer personeli Türk Ceza Kanununun güveni kötüye kullanma suçuna ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır. Ayrıca, mahkeme yargılama sırasında sanıkların, organlardaki görevlerinden geçici olarak uzaklaştırılmasına da karar verebilir.

g) Yetkili mercilerin izni olmaksızın yabancı dernekler ve merkezi yurt dışında bulunan kâr amacı gütmeyen kuruluşların Türkiye’de temsilciliklerini veya şubelerini açanlar, faaliyetlerini yürütenler, bunlarla işbirliğinde bulunanlar veya bunları üye kabul edenlere bin Türk Lirası idarî para cezası verilir ve izinsiz açılan şube veya temsilciliğin de kapatılmasına karar verilir.

h) 16 ncı maddede belirtilen bildirim yükümlülüğünü yerine getirmeyen basımevi yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ı) 17 nci maddede yer alan zorunluluğa uymayanlara yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

j) 19 uncu maddede belirtilen beyannameyi bilerek gerçeğe aykırı olarak verenler yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır.

k) 9 ve 19 uncu maddelerin üçüncü fıkralarındaki zorunluluğa uymayanlar ile tutulması zorunlu olan defter ve belgelerin, gerekli dikkat ve özen gösterilmiş olması şartıyla elde olmayan bir nedenle okunamayacak hâle gelmesi veya kaybolması hâlinde, öğrenme tarihinden itibaren onbeş gün içinde dernek merkezinin bulunduğu yerin yetkili mahkemesine zayi belgesi almak için başvurma-

yan veya bu belgeyi denetim sırasında ibraz edemeyenler üç aya kadar hapis veya adlî para cezası ile cezalandırılır. 21 inci maddedeki yükümlülüklere aykırılık halinde de failler hakkında aynı cezaya hükmolunur.

l) 22, 23 ve 24 üncü maddelerde belirtilen bildirim yükümlülüğünü, 19 uncu maddede belirtilen beyanname verme yükümlülüğünü yerine getirmeyen dernek yöneticilerine ve 24 üncü maddede belirtilen temsilcilere beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

m) 26 ncı maddede belirtilen tesisleri izinsiz açan dernek yöneticilerine beşyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir ve tesisin kapatılmasına da karar verilebilir.

n) 28 inci maddede belirtilen kelimeleri izinsiz kullanan veya 29 uncu maddede belirtilen yasaklara, yazılı olarak uyarılmalarına rağmen, aykırı hareket eden dernek yöneticileri, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, yüz günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır ve derneğin feshine de karar verilir.

o) 30 uncu maddenin (a) bendinde belirtilen yasağa aykırı hareket eden dernek yöneticileri elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır. Aynı maddenin (c) bendine aykırı faaliyette bulunan dernek yöneticileri, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır ve tesisin kapatılmasına da karar verilir.

p) 30 uncu maddenin (b) bendinde belirtilen kurulması yasak dernekleri kuranlar ile bu bende aykırı harekette bulunan dernek yöneticileri fiilleri daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis ve elli günden az olmamak üzere adlî para cezası ile cezalandırılır ve derneğin feshine de karar verilir.

r) 31 inci maddede öngörülen zorunluluğa uymayanlara bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.”

MADDE 602- 5253 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunda yazılı olan idarî yaptırımlara karar vermeye mahalli mülki amir yetkilidir.”

MADDE 603- 1/12/2004 tarihli ve 5262 sayılı Organik Tarım Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Bu Kanun hükümlerine uymayanlara uygulanacak cezaî hükümler aşağıda belirtilmiştir:

a) 5 inci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) 5 inci maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket ettiği tespit edilenlere, ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, yetki ve izin belgeleri iptal edilir. Başka ad ve unvan altında olsa dahi, bu Kanun kapsamında çalışmalarına izin verilmez.

c) 5 inci maddenin dördüncü fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve kendilerine bir daha çalışma izni verilmez.

d) 5 inci maddenin beşinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, çalışma izinleri iptal edilir.

e) 5 inci maddenin altıncı fıkrasına aykırı hareket eden kuruluşlara, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin tekrarı halinde, idarî para cezası iki katı olarak uygulanır ve çalışma izinleri iptal edilir.

f) 5 inci maddenin yedinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

g) 6 ncı maddenin birinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, onbin Türk Lirası idarî para cezası

verilir.

h) 6 ncı maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere, yirmibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ı) 8 inci maddeye aykırı hareket edenlere, onbeşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Aykırılık etiket bilgilerinden kaynaklanıyorsa, etiket bilgileri düzeltilinceye kadar ürüne el konulur ve yukarıdaki para cezası uygulanıp ürün piyasadan toplattırılır. Toplatma masrafları müteşebbisten tahsil edilir.

j) 9 uncu maddenin birinci fıkrası ile 10 uncu maddeye aykırı hareket edenlere, otuzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

k) Bu Kanuna göre denetimleri engelleyen kişi ve kuruluşlara, onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir."

MADDE 604- 5262 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 13- Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları, Bakanlık veya mahallî mülkî amir tarafından verilir."

MADDE 605- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 6- (1) Duruşmada suçun hukuki niteliğinin değiştiğinden bahisle görevsizlik kararı verilerek dosya alt dereceli mahkemeye gönderilemez."

MADDE 606- 5271 sayılı Kanunun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine, (5) numaralı alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiş ve diğer alt bent numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

"6. Nitelikli hırsızlık, yağma ve nitelikli yağma (madde 142, 148, 149)"

MADDE 607- 5271 sayılı Kanunun 109 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(7) Kanunlarda öngörülen tutukluluk sürelerinin dolması nedeniyle salıverilenler hakkında birinci fıkradaki süre koşulu aranmaksızın adli kontrole ilişkin hükümler uygulanabilir."

MADDE 608- 5271 sayılı Kanunun 146 ncı maddesinin başlığı "Zorla getirme" şeklinde; birinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(1) Hakkında tutuklama kararı verilmesi veya yakalama emri düzenlenmesi için yeterli nedenler bulunan veya 145 inci maddeye göre çağrıldığı halde gelmeyen şüpheli veya sanığın zorla getirilmesine karar verilebilir."

"(4) Zorla getirme kararı ile çağrılan şüpheli veya sanık derhâl, olanak bulunmadığında yol süresi hariç en geç yirmidört saat içinde çağıran hâkimin, mahkemenin veya Cumhuriyet savcısının önüne götürülür ve sorguya çekilir veya ifadesi alınır.

(5) Zorla getirme, bunun için haklı görülecek bir zamanda başlar ve hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından, sorguya çekilmenin veya ifade almanın sonuna kadar devam eder."

"(7) Çağrıya rağmen gelmeyen tanık, bilirkişi, mağdur ve şikayetçi ile ilgili olarak da zorla getirme kararı verilebilir."

MADDE 609- 5271 sayılı Kanunun 150 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 150- (1) Şüpheli veya sanık, müdafi seçebilmek için malî imkânlardan yoksun bulunuyorsa, istemi hâlinde bir müdafi görevlendirilir.

(2) Müdafii bulunmayan şüpheli veya sanık; çocuk, kendisini savunamayacak derecede malul veya sağır ve dilsiz ise, istemi aranmaksızın bir müdafi görevlendirilir.

(3) Alt sınırı beş yıldan fazla hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı yapılan soruşturma ve kovuşturmada ikinci fıkra hükmü uygulanır.

(4) Zorunlu müdafilikle ilgili diğer hususlar, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınarak çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 610- 5271 sayılı Kanunun 171 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 171- (1) Cezayı kaldıran şahsî sebep olarak etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasını gerektiren koşulların ya da şahsî cezasızlık sebebinin varlığı halinde, Cumhuriyet savcısı kovuşturmaya yer olmadığı kararı verebilir.

(2) Cumhuriyet savcısı,

a) Uzlaşma kapsamına giren,

b) Üst sınırı iki yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren,

Suçlardan dolayı, yeterli şüphenin varlığına rağmen, kamu davasının açılmasının beş yıl süreyle ertelenmesine karar verebilir. Suçtan zarar gören, bu karara 173 üncü madde hükümlerine göre itiraz edebilir.

(3) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine karar verilebilmesi için, uzlaşmaya ilişkin hükümler saklı kalmak üzere;

a) Şüphelinin daha önce kasıtlı bir suçtan dolayı hapis cezası ile mahkûm olmamış bulunması,

b) Yapılan soruşturmanın, kamu davası açılmasının ertelenmesi hâlinde şüphelinin suç işlemekten çekineceği kanaatini vermesi,

c) Kamu davası açılmasının ertelenmesinin, şüpheli ve toplum açısından kamu davası açılmasından daha yararlı olması,

d) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesi,

Koşullarının birlikte gerçekleşmesi gerekir.

(4) Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmediği takdirde, kovuşturmaya yer olmadığına karar verilir. Erteleme süresi içinde kasıtlı bir suç işlenmesi hâlinde kamu davası açılır. Erteleme süresince zamanaşımı işlemez.

(5) Kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin kararlar, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(6) Bu maddenin kamu davasının açılmasının ertelenmesine ilişkin hükümleri, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmaz.”

MADDE 611- 5271 sayılı Kanunun 231 inci maddesinin başlığı “Hükmün açıklanması ve hükmün açıklanmasının geri bırakılması” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukuki sonuç doğurmamasını ifade etmektedir.

(6) Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilmesi için;

a) Sanığın daha önce kasıtlı bir suçtan mahkûm olmamış bulunması,

b) Mahkemece, sanığın kişilik özellikleri ile duruşmadaki tutum ve davranışları göz önünde bulundurularak yeniden suç işlemeyeceği hususunda kanaate varılması,

c) Suçun işlenmesiyle mağdurun veya kamunun uğradığı zararın, aynen iade, suçtan önceki hâle getirme veya tazmin suretiyle, tamamen giderilmesi,

gerekir.

(7) Açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilen hükümde, mahkûm olunan hapis cezası er-

telenemez ve kısa süreli olması halinde seçenek yaptırımlara çevrilemez.

(8) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde, sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tabi tutulur. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması halinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması halinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine,

Karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur.

(9) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen koşulu derhal yerine getiremediği takdirde; sanık hakkında mağdura veya kamuya verdiği zararı denetim süresince aylık taksitler halinde ödemek suretiyle tamamen gidermesi koşuluyla da hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı verilebilir.

(10) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlenmediği ve denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklere uygun davranıldığı takdirde, açıklanması geri bırakılan hüküm ortadan kaldırılarak, davanın düşmesi kararı verilir.

(11) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülüklere aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine ya da koşullarının varlığı hâlinde hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine veya seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir.

(12) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararına itiraz edilebilir.

(13) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı, bunlara mahsus bir sisteme kaydedilir. Bu kayıtlar, ancak bir soruşturma veya kovuşturmayla bağlantılı olarak Cumhuriyet savcısı, hâkim veya mahkeme tarafından istenmesi halinde, bu maddede belirtilen amaç için kullanılabilir.

(14) Bu maddenin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına ilişkin hükümleri, Anayasanın 174 üncü maddesinde koruma altına alınan İnkılap Kanunlarında yer alan suçlarla ilgili olarak uygulanmaz.”

MADDE 612- 5271 sayılı Kanunun 253 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 253 - (1) Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uzlaştırılması girişiminde bulunulur.

a) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı suçlar,

b) Şikâyete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan;

1. Kasten yaralama (üçüncü fıkra hariç, madde 86; madde 88),

2. Taksirle yaralama (madde 89),

3. Konut dokunulmazlığının ihlali (madde 116),

4. Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması (madde 234),

5. Ticari sır, bankacılık sırrı veya müşteri sırrı niteliğindeki bilgi veya belgelerin açıklanması (dördüncü fıkra hariç, madde 239),

suçları.

(2) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olanlar hariç olmak üzere; diğer kanunlarda yer alan suçlarla ilgili olarak uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, kanunda açık hüküm bulun-

ması gerekir.

(3) Soruşturulması ve kovuşturulması şikâyete bağlı olsa bile, etkin pişmanlık hükümlerine yer verilen suçlar ile cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, uzlaştırma yoluna gidilemez.

(4) Soruşturma konusu suçun uzlaşmaya tabi olması halinde, Cumhuriyet savcısı veya talimatı üzerine adli kolluk görevlisi, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görene uzlaşma teklifinde bulunur. Şüphelinin, mağdurun veya suçtan zarar görenin reşit olmaması halinde, uzlaşma teklifi kanuni temsilcilerine yapılır. Cumhuriyet savcısı uzlaşma teklifini açıklamalı tebligat veya istinabe yoluyla da yapabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar gören, kendisine uzlaşma teklifinde bulunulduktan itibaren üç gün içinde kararını bildirmediği takdirde, teklifi reddetmiş sayılır.

(5) Uzlaşma teklifinde bulunulması halinde, kişiye uzlaşmanın mahiyeti ve uzlaşmayı kabul veya reddetmesinin hukuki sonuçları anlatılır.

(6) Resmi mercilere beyan edilmiş olup da soruşturma dosyasında yer alan adreste bulunmama veya yurt dışında olma ya da başka bir nedenle mağdura, suçtan zarar görene, şüpheliye veya bunların kanuni temsilcisine ulaşılamaması halinde, uzlaştırma yoluna gidilmeksizin soruşturma sonuçlandırılır.

(7) Birden fazla kişinin mağduriyetine veya zarar görmesine sebebiyet veren bir suçtan dolayı uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, mağdur veya suçtan zarar görenlerin hepsinin uzlaşmayı kabul etmesi gerekir.

(8) Uzlaşma teklifinde bulunulması veya teklifin kabul edilmesi, soruşturma konusu suça ilişkin delillerin toplanmasına ve koruma tedbirlerinin uygulanmasına engel değildir.

(9) Şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar görenin uzlaşma teklifini kabul etmesi halinde, Cumhuriyet savcısı uzlaştırmayı kendisi gerçekleştirebileceği gibi, uzlaştırmacı olarak avukat görevlendirilmesini barodan isteyebilir veya hukuk öğrenimi görmüş kişiler arasından uzlaştırmacı görevlendirebilir.

(10) Bu Kanunda belirlenen hâkimin davaya bakamayacağı haller ile reddi sebepleri, uzlaştırmacı görevlendirilmesi ile ilgili olarak göz önünde bulundurulur.

(11) Görevlendirilen uzlaştırmacıya soruşturma dosyasında yer alan ve Cumhuriyet savcısınca uygun görülen belgelerin birer örneği verilir. Cumhuriyet savcısı uzlaştırmacıya, soruşturmanın gizliliği ilkesine uygun davranmakla yükümlü olduğunu hatırlatır.

(12) Uzlaştırmacı, dosya içindeki belgelerin birer örneği kendisine verildikten itibaren en geç otuz gün içinde uzlaştırma işlemlerini sonuçlandırır. Cumhuriyet savcısı bu süreyi en çok yirmi gün daha uzatabilir.

(13) Uzlaştırma müzakereleri gizli olarak yürütülür. Uzlaştırma müzakerelerine şüpheli, mağdur, suçtan zarar gören, kanuni temsilci, müdafi ve vekil katılabilir. Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenin kendisi veya kanuni temsilcisi ya da vekilinin müzakerelere katılmaktan imtina etmesi halinde, uzlaşmayı kabul etmemiş sayılır.

(14) Uzlaştırmacı, müzakereler sırasında izlenmesi gereken yöntemle ilgili olarak Cumhuriyet savcısıyla görüşebilir; Cumhuriyet savcısı, uzlaştırmacıya talimat verebilir.

(15) Uzlaşma müzakereleri sonunda uzlaştırmacı, bir rapor hazırlayarak kendisine verilen belge örnekleriyle birlikte Cumhuriyet savcısına verir. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde, tarafların imzalarını da içeren raporda, ne suretle uzlaşıldığı ayrıntılı olarak açıklanır.

(16) Uzlaşma teklifinin reddedilmesine rağmen, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören uzlaştıklarını gösteren belge ile en geç iddianamenin düzenlendiği tarihe kadar Cumhuriyet savcısına başvurarak uzlaştıklarını beyan edebilirler.

(17) Cumhuriyet savcısı, uzlaşmanın, tarafların özgür iradelerine dayandığını ve edimin hukuka uygun olduğunu belirlerse raporu veya belgeyi mühür ve imza altına alarak soruşturma dosyasında muhafaza eder.

(18) Uzlaştırmanın sonuçsuz kalması halinde tekrar uzlaştırma yoluna gidilemez.

(19) Uzlaşma sonucunda şüphelinin edimini def'aten yerine getirmesi halinde, hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzetmesi halinde, 171 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, şüpheli hakkında kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilir. Kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararından sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, 171 inci maddenin dördüncü fıkrasındaki şart aranmaksızın, kamu davası açılır. Uzlaşmanın sağlanması halinde, soruşturma konusu suç nedeniyle tazminat davası açılamaz; açılmış olan davadan feragat edilmiş sayılır. Şüphelinin, edimini yerine getirmemesi halinde uzlaşma raporu veya belgesi, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 38 inci maddesinde yazılı ilam mahiyetini haiz belgelerden sayılır.

(20) Uzlaştırma müzakereleri sırasında yapılan açıklamalar, herhangi bir soruşturma ve kovuşturmada ya da davada delil olarak kullanılamaz.

(21) Şüpheli, mağdur veya suçtan zarar görenden birine ilk uzlaşma teklifinde bulunulduğu tarihten itibaren, uzlaştırma girişiminin sonuçsuz kaldığı ve en geç, uzlaştırmacının raporunu düzenleyerek Cumhuriyet savcısına verdiği tarihe kadar dava zamanaşımı ile kovuşturma koşulu olan dava süresi işlemez.

(22) Uzlaştırmacıya Cumhuriyet savcısı tarafından çalışma ve masraflarıyla orantılı bir ücret takdir edilerek ödenir. Uzlaştırmacı ücreti ve diğer uzlaştırma giderleri, yargılama giderlerinden sayılır. Uzlaşmanın gerçekleşmesi halinde bu giderler Devlet Hazinesi tarafından karşılanır.

(23) Uzlaşma sonucunda verilecek kararlarla ilgili olarak bu Kanunda öngörülen kanun yollarına başvurulabilir.

(24) Uzlaştırmanın uygulanmasına ilişkin hususlar, yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 613- 5271 sayılı Kanunun 254 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 254- (1) Kamu davası açıldıktan sonra kovuşturma konusu suçun uzlaşma kapsamında olduğunun anlaşılması halinde, uzlaştırma işlemleri 253 üncü maddede belirtilen esas ve usule göre, mahkeme tarafından yapılır.

(2) Uzlaşma gerçekleştiği takdirde, mahkeme, uzlaşma sonucunda sanığın edimini def'aten yerine getirmesi halinde, davanın düşmesine karar verir. Edimin yerine getirilmesinin ileri tarihe bırakılması, takside bağlanması veya süreklilik arzetmesi halinde; sanık hakkında, 231 inci maddedeki şartlar aranmaksızın, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilir. Hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verildikten sonra, uzlaşmanın gereklerinin yerine getirilmemesi halinde, mahkeme tarafından, 231 inci maddenin onuncu fıkrasındaki şartlar aranmaksızın, hüküm açıklanır."

MADDE 614- 5271 sayılı Kanunun 309 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Adalet Bakanı" ibaresi, "Adalet Bakanlığı" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 615- 5271 sayılı Kanunun ve 310 uncu maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Adalet Bakanı" ibaresi, "Adalet Bakanlığı" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 616- 5271 sayılı Kanunun 325 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(2) Hükmün açıklanmasının geri bırakılması ve cezanın ertelenmesi hallerinde de birinci fıkra hükmü uygulanır."

MADDE 617- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 107 nci maddesinin beşinci fıkrasındaki "onsekiz" ibaresi, "onbeş" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 618- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık veya vergi kaçakçılığı suçlarından hapis cezasına mahkûm olanlar lisanslı depo işletemezler, bunlara ortak olamazlar, yönetici ve denetçi görevlerinde bulunamazlar."

MADDE 619- 5300 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 34- Fon, lisanslı depo işletmeleri, yetkili sınıflandırıcılar ve bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililerin malikleri, yöneticileri, denetçileri ve personeli kendi kusurlarından ileri gelen zararlardan dolayı Fon, lisanslı depo işletmeleri, yetkili sınıflandırıcılar ve bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililerle birlikte sorumludur.

Fon, lisanslı depo işletmeleri ve yetkili sınıflandırıcıların yöneticileri, denetçileri ve personeli ile bu Kanun kapsamında lisans alan diğer ilgililer; bunların işlem ve faaliyetlerine, ürün ve ürün senetlerine, para ve mallarına, evrak, rapor, hesap, kayıt ve defterlerine ve diğer başka belgelere ilişkin işledikleri suçlardan dolayı ceza sorumluluğu bakımından kamu görevlisi sayılırlar. Bunlar tarafından düzenlenen evraklar, Türk Ceza Kanununun tatbiki bakımından resmî evrak olarak kabul edilir.

Ayrıca aşağıdaki fiil ve hareketlere ilişkin daha ağır bir ceza hükmü öngörülmemişse;

a) 23 üncü maddede belirtilen ve tutmakla yükümlü olunan kayıt ve defterleri hiç veya doğru ve düzgün şekilde tutmayan ya da noter tasdikini yaptırmayan veya defter ve belgelerin saklama süresine uymayan lisanslı depo işletmesi yöneticileri hakkında Türk Ticaret Kanununun 67 nci maddesinde öngörülen cezalar tatbik olunur.

b) Lisanslı depoculuk ücret tarifesinde belirlenenin üzerinde ücret talep ve tahsil eden, 35 inci madde hükmüne aykırı hareket eden, ürün senedinin ilgili yönetmeliğinde düzenlenen içerik, şekil ve muhafaza şartlarına uymayan lisanslı depo işletmesinin yönetici ve personeli ile diğer ilgililerine mahallî mülkî amir tarafından beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

c) 17 nci maddenin birinci fıkrası, 21 inci maddenin birinci fıkrası, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ve son fıkrası, 32 nci madde hükümlerine aykırı hareket eden lisanslı depo yönetici ve personeline mahallî mülkî amir tarafından beşbin Türk Lirasından yirmibeşbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

d) Kasıtlı olarak hatalı numune alan veya alınan numuneyi kasıtlı olarak tahrip eden veya ürünü temsil etme niteliğini bozan veya bu Kanun kapsamında depolanan veya depolanacak olan herhangi bir tarım ürününü kasten gerçeğe aykırı şekilde tartan, derecelendiren, sınıflandıran ya da hukuken geçerli bir mazereti olmadıkça lisanslı depo işletmesi ile borsa arasında imzalanan ve Bakanlıkça onaylanan sözleşmeye uygun hareket etmeyen, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (f) ve (h) bentleri, 28 inci maddenin birinci fıkrası, 29 uncu maddenin ikinci fıkrası hükümlerine aykırı hareket eden kişi hakkında fiilin önem ve mahiyetine göre altı aydan iki yıla kadar hapis ve bin günden dörtbin güne kadar adlî para cezasına hükmolunur.

e) Bu Kanuna uygun olarak verilen bir lisansı, tahrif, taklit veya yanlış olarak temsil eden, üzerinde değişiklik veya sahtecilik yapan ya da kanunen yetkisi olmaksızın lisans veya ürün senedini kredi veya herhangi bir şekilde menfaat temini amacıyla düzenleyen veya kullanan, kendine menfaat sağlamak amacıyla depolama hizmetlerini Kanuna uygun olarak yerine getirmeyen, 8 inci maddenin birinci fıkrası, 27 nci maddenin birinci fıkrasının (e) bendi ve 33 üncü madde hükümlerine aykırı davranan kişiler, Türk Ceza Kanununun ilgili hükümlerine göre cezalandırılır.

Bu madde kapsamında işlenen fiillerin neticesinde oluşan zararların herhangi bir şekilde tazmin edilmemiş olması halinde genel hükümlere göre tazmin ettirilir."

MADDE 620- 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 51 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yukarıda belirtilen usul ve esaslara aykırı olarak borçlanan il özel idaresi sorumluları hakkında, fiilleri daha ağır bir cezayı gerektiren bir suç oluşturmadığı takdirde, Türk Ceza Kanununun 257 nci maddesi hükümleri uygulanır."

MADDE 621- 5302 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin başlığı "İdarî yaptırımlar" şeklinde ve birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İl özel idaresinin görev ve yetki alanına giren konularda, kanunların verdiği yetkiye dayanarak il genel meclisi tarafından alınan ve usulüne uygun olarak ilân edilen kararlara aykırı davrananlara; fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, üçyüz Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin bir tüzel kişinin faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde, bu tüzel kişiye verilecek idarî para cezası bir kat artırılır.

Birinci fıkrada belirtilen fiillerin yeme, içme, eğlenme, dinlenme, yatma, bakım ve temizlenme gibi ihtiyaçlarla ilgili ticaret, sanat ve meslekleri yapanlar tarafından işlenmesi durumunda, ayrıca üç günden yedi güne kadar işyerinin kapatılmasına karar verilir."

MADDE 622- 5302 sayılı Kanunun 56 ncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırım kararı verme yetkisi

MADDE 56- 55 inci maddede öngörülen idarî yaptırımlara il encümeni tarafından karar verilir. Ancak vali veya kaymakam, fiilin işlendiğini tespit ettirdiğinde, yüz Türk Lirası idarî para cezasına ve üç güne kadar işyerinin kapatılmasına karar verebilir."

MADDE 623- 5302 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İşyeri kapatma yaptırımın uygulanması

MADDE 60- İşyeri kapatma yaptırımı, yaptırım süresince işyerinin mühürlenmesi suretiyle uygulanır."

MADDE 624- 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 16- Bu Kanuna göre idarî para cezalarının veya idarî yaptırımların uygulanması, bu Kanunun diğer hükümlerinin uygulanmasına engel oluşturmaz. Bu Kanuna göre verilen ceza ve tedbirler diğer kanunlar gereği yapılacak işlemleri engellemez.

Bu Kanuna göre;

a) Aşağıdaki hâllerde sorumlulara beşyüzbin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) Lisans almaksızın lisansa tâbi faaliyetlerin yapılması.

2) 4 üncü maddenin son fıkrasının ihlâli.

3) 10 uncu madde gereği Kurum tarafından yapılan uygulamaların dolaylı veya dolaysız olarak

engellenmesi veya engellenmeye teşebbüs edilmesi.

4) 12 ve 13 üncü madde hükümlerinin ihlâli.

b) Aşağıdaki hâllerde sorumlulara ikiyüzellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir:

1) 5, 6 ve 7 nci madde hükümlerinin ihlâli.

2) Lisans almaksızın hak konusu yapılan tesislerin yapımına veya işletimine başlanması ile bunlar üzerinde tasarruf hakkı doğuracak işlemlerin yapılması.

3) Sahip olunan lisansın verdiği haklar dışında faaliyet gösterilmesi.

4) Son fıkrası hariç 4 üncü madde hükümlerinin ihlâli.

c) 9, 14 ve 15 inci madde hükümlerinin ihlâli hâlinde sorumlulara ellibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ç) 8 inci maddenin dördüncü fıkrasının (6) numaralı bendinin ihlâli hâlinde bayilere yüz Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Ancak tüpün sisteme bağlantısının kullanıcı tarafından yapıldığının kanıtlanması durumunda tüp bayii ve dağıtıcı şirketlere hukukî ve cezaî sorumluluk yüklenmez.

Yukarıda belirtilenlerin dışında kalan ancak bu Kanunun getirdiği yükümlülüklere uymayanlara Kurumca bin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Tesisler, lisans alınıncaya veya bu Kanuna göre lisans gerektirmeyen faaliyet gösterecek hâle getirilinceye kadar mühürlenir.

Ceza uygulanan bir fiilin iki yıl geçmeden aynı kişi tarafından tekrarı hâlinde, cezalar iki kat olarak uygulanır.”

MADDE 625- 5307 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Lisans iptaline veya mühürlemeye rağmen, faaliyetlerini sürdüren gerçek kişiler ile tüzel kişilerin suçun işlenişine iştirak eden yetkilileri hakkında Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi hükümleri uygulanır.”

MADDE 626- 5307 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İdarî para cezaları dahil kurul tarafından alınan bütün kararlara karşı açılan iptal davaları ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülür. Danıştay, Kurul kararlarına karşı yapılan başvuruları acele işlerden sayar.”

MADDE 627- 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yargıtay ceza daireleri ile Ceza Genel Kurulu kararlarındaki yazıma ilişkin maddi hataların düzeltilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, ilgili ceza dairesi veya Ceza Genel Kuruluna başvurabilir.”

“(2) Bu Kanunun yürürlük tarihinden önce ilk derece mahkemelerince karar verilmiş olup, temyiz edilmekle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiş bulunan dava dosyaları, yeni kanunların lehe hükümler içerip içermediği yönünde değerlendirme yapılmak üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca ilgili mahkemesine iade edilemez. Ancak, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından lehe kanun uygulaması bağlamında yeniden değerlendirilmek üzere daha önce iade edilmiş olan dosyalarda, mahkemesince yapılan değerlendirmede yeni kanunların lehe düzenleme içerdiği sonucuna varılması halinde; önceki hüküm ortadan kaldırılarak, yeni bir hüküm kurulur. Yeni kanunların lehe düzenleme içermediği sonucuna varılması halinde ise; dosya, ilgili ceza dairesinde gerekli temyiz incelemesine tabi tutulmak üzere re’sen Yargıtaya gönderilir.”

MADDE 628- 5320 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde de-

ğiştirilmiştir.

“Müdafi ve vekil ücreti

MADDE 13- (1) Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince, soruşturma ve kovuşturma makamlarının istemi üzerine Baro tarafından görevlendirilen müdafi ve vekile, görevin ifasından doğan masraflar hariç avukatlık ücret tarifesinden ayrık olarak bu tarifenin hazırlanış usulüne göre tespit edilecek ücret ödenir. Bu ücret, yargılama giderlerinden sayılır.

(2) 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan yargı harçlarının yüzde onbeşi ve idari nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere adli para cezalarının yüzde onbeşi, bir önceki yıl kesin hesabına göre tespit edilen toplam miktar esas alınarak, yılı içinde Maliye Bakanlığınca Türkiye Barolar Birliği hesabına aktarılır. Birinci fıkraya göre ödenecek ücretler bu hesaptan karşılanır.

(3) Bu paraların Türkiye Barolar Birliği tarafından barolar arasında yapılacak dağıtımına ve bu madde hükümlerine göre yapılacak ödemelerin belgelendirilmesi ve denetlenmesine ilişkin esas ve usuller, Türkiye Barolar Birliğinin görüşü alınmak suretiyle, Adalet ve Maliye Bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte belirlenir. Bu paraların bu maddede belirtilen amaçlar ile yönetmelikte belirlenen esas ve usullere uygun olarak kullanılıp kullanılmadığı Sayıştay tarafından denetlenir.”

MADDE 629- 24/3/2005 tarihli ve 5324 sayılı Kozmetik Kanununun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5- Bu Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında belirtilen yükümlülüklerinden herhangi birini ihlal eden üreticiye yirmibin Türk Lirası,

b) 4 üncü maddesinin;

1) (a) bendinde belirtilen yasaklardan herhangi birine uymayan üreticiye yirmibin Türk Lirası,

2) (b) bendinde belirtilen personeli istihdam etmeyen ve (c) bendi uyarınca bildirimde bulunmayan üreticiye onbin Türk Lirası,

3) (d) bendine aykırı hareket eden kozmetik ürünün üreticisine ellibin Türk Lirası,

4) (e) bendine göre muhtevasında hiç bulunmaması gereken maddeler içeren kozmetik ürünleri piyasaya arz eden üreticiye yirmibin Türk Lirası, muhtevasında belirli limit ve şartların dışında maddeler içeren kozmetik ürünleri piyasaya arz eden üreticiye onbeşbin Türk Lirası,

5) (g) bendinde belirtilen yükümlülüğü ihlâl eden üreticiye yirmibin Türk Lirası,

idarî para cezası Sağlık Bakanlığınca verilir.

Bu Kanuna göre idarî para cezasını gerektiren fiilin tekrarı hâlinde idarî para cezaları iki kat olarak uygulanır.

Bu maddeye göre idarî para cezası verilmiş olması, ihlâl edilen yükümlülüğün niteliğine göre gereken diğer idarî tedbirlerin ve müeyyidelerin uygulanmasına engel olmaz.”

MADDE 630- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır.”

MADDE 631- 5326 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I), (II)

ve (III) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri tarafından verilen idari para cezalarının ilgili kanunlarında 1/6/2005 tarihinden sonra belirlenen oranın dışındaki kısmı ile Cumhuriyet başsavcılıkları ve mahkemeler tarafından verilen idari para cezaları Genel Bütçeye gelir kaydedilir. Sosyal güvenlik kurumları ile mahalli idareler tarafından verilen idari para cezaları kendi bütçelerine gelir kaydedilir. Diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen idari para cezaları ise, ilgili kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, Genel Bütçeye gelir kaydedilir. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının verdiği para cezaları, kendi kanunlarındaki hükümlere tabidir. Kişinin ekonomik durumunun müsait olmaması halinde, idarî para cezasının, ilk taksitinin peşin ödenmesi koşuluyla, bir yıl içinde ve dört eşit taksit halinde ödenmesine karar verilebilir. Taksitlerin zamanında ve tam olarak ödenmemesi halinde, idarî para cezasının kalan kısmının tamamı tahsil edilir.

(4) Genel Bütçeye gelir kaydedilmesi gereken idari para cezalarına ilişkin kesinleşen kararlar, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilmek üzere Maliye Bakanlığınca belirlenecek tahsil dairelerine gönderilir. Sosyal güvenlik kurumları ve mahalli idareler tarafından verilen idari para cezaları, ilgili kanunlarında aksine hüküm bulunmadığı takdirde, Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre kendileri tarafından tahsil olunur. Diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından verilen ve Genel Bütçeye gelir kaydedilmesi gerekmeyen idari para cezaları, ilgili kanunlarında özel hüküm bulunmadığı takdirde genel hükümlere göre tahsil olunur.”

MADDE 632- 5326 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Soruşturma zamanaşımı süresi;

a) Yüzbin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde beş,

b) Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört,

c) Ellibin Türk Lirasından az idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde üç,

Yıldır.”

MADDE 633- 5326 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(5) İdarî yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde, bu karara karşı ancak itiraz yoluna gidilebilir.

(6) Soruşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; kovuşturmaya yer olmadığı kararına itiraz edildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı başvuru da bu itiraz merciinde incelenir.

(7) Kovuşturma konusu fiilin suç değil de kabahat oluşturduğu gerekçesiyle idarî yaptırım kararı verilmesi halinde; fiilin suç oluşturmaması nedeniyle verilen beraat kararına karşı kanun yoluna gidildiği takdirde, idarî yaptırım kararına karşı itiraz da bu kanun yolu merciinde incelenir.

(8) İdarî yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idarî yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idarî yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idarî yargı merciinde görülür.”

MADDE 634- 5326 sayılı Kanunun 28 inci maddesine sekizinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkra numaraları buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(9) İdarî para cezasının alt ve üst sınırının kanunda gösterildiği kabahatler dolayısıyla verilmiş idarî para cezasına karşı başvuruda bulunulması halinde, mahkeme idarî para cezasının miktarında değişiklik yaparak da başvurunun kabulüne karar verebilir.”

MADDE 635- 5326 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinde yer alan “Bu Kanunda” ibaresinden sonra gelmek üzere, “ve 1 Haziran 2005 tarihinden sonra yürürlüğe giren diğer kanunlardaki idarî para cezaları ile ilgili olarak” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 636- 25/5/2005 tarihli ve 5352 sayılı Adlî Sicil Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasına “kaymakamlıklarca” ibaresinden sonra gelmek üzere “yurt dışında elçilik ve konsolosluk-

larca” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 637- 5352 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinden sonra gelmek üzere, aşağıdaki 13/A maddesi eklenmiştir.

“Yasaklanmış hakların geri verilmesi

MADDE 13/A- (1) 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu dışındaki kanunların belli bir suçtan dolayı veya belli bir cezaya mahkûmiyete bağladığı hak yoksunluklarının giderilebilmesi için, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilir. Bunun için; Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinin beşinci ve altıncı fıkraları saklı kalmak kaydıyla,

a) Mahkûm olunan cezanın infazının tamamlandığı tarihten itibaren üç yıllık bir sürenin geçmiş olması,

b) Kişinin bu süre zarfında yeni bir suç işlememiş olması ve hayatını iyi halli olarak sürdürdüğü hususunda mahkemede bir kanaat oluşması,

gerekir.

(2) Mahkûm olunan cezanın infazına genel af veya etkin pişmanlık dışında başka bir hukuki nedenle son verilmiş olması halinde, yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna gidilebilmesi için, hükmün kesinleştiği tarihten itibaren beş yıl geçmesi gerekir. Ancak, bu süre kişinin mahkûm olduğu hapis cezasına üç yıl eklenmek suretiyle bulunacak süreden az olamaz.

(3) Yasaklanmış hakların geri verilmesi için, hükümlünün veya vekilinin talebi üzerine, hükmü veren mahkemenin veya hükümlünün ikametgahının bulunduğu yerdeki aynı derecedeki mahkemenin karar vermesi gerekir.

(4) Mahkeme bu hususiaki kararını, dosya üzerinde inceleme yaparak ya da Cumhuriyet savcısını ve hükümlüyü dinlemek suretiyle verebilir.

(5) Yasaklanmış hakların geri verilmesi talebi üzerine mahkemenin verdiği karara karşı, hükümle ilgili olarak Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen kanun yoluna başvurulabilir.

(6) Yasaklanmış hakların geri verilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde, adlî sicil arşivine kaydedilir.

(7) Yasaklanmış hakların geri verilmesi yoluna başvurulması nedeniyle oluşan bütün masraflar hükümlü tarafından karşılanır.”

MADDE 638- 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri birleştirilerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullanma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı veya haksız mal edinme suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak.”

MADDE 639- 5362 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “takipsizlik veya beraat kararlarının verilmesi halinde,” ibaresi “kovuşturmaya yer olmadığı kararı verildiği ya da mahkumiyet kararı verilmediği takdirde,” olarak; aynı fıkrada yer alan “soruşturma evrakının” ibaresi “evrakın” olarak değiştirilmiştir.”

MADDE 640- 16/6/2005 tarihli ve 5368 sayılı Lisanslı Harita Kadastro Mühendisleri ve Büroları Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Türk Ceza Kanununun 53 üncü maddesinde belirtilen süreler geçmiş olsa bile; kasten işlenen bir suçtan dolayı beş yıl veya daha fazla süreyle ya da devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, milli savunmaya karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, güveni kötüye kullan-

ma, hileli iflas, ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama, kaçakçılık ve vergi kaçakçılığı ile haksız mal edinme suçlarından hapis cezasına mahkûm olmamak.”

MADDE 641- 5368 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 10- Bu Kanunun 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası ile 8 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları hükümlerine aykırı davranışta bulunanlara, fiilleri suç oluşturmadığı takdirde, bin Türk Lirasından onbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünce verilir.”

MADDE 642- 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 19- (1) Çocuğun işlediği üst sınırı üç yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlardan dolayı Ceza Muhakemesi Kanunundaki diğer koşulların varlığı halinde; kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından erteleme süresi üç yıldır. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanununun 171 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (d) bendindeki koşul çocuğun ailesinin veya kendisinin ekonomik durumunun elverişli olmaması hâlinde aranmayabilir.”

MADDE 643- 5395 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 23- (1) Çocuğa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza üç yıl veya daha az süreli hapis ya da adlî para cezası ise, Ceza Muhakemesi Kanunundaki diğer koşulların varlığı halinde, mahkemece hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Ancak, bu kişiler açısından denetim süresi üç yıldır. Ayrıca, Ceza Muhakemesi Kanununun 231 inci maddesinin altıncı fıkrasının (c) bendindeki koşul, çocuğun ailesinin veya kendisinin ekonomik durumunun elverişli olmaması hâlinde aranmayabilir.”

MADDE 644- 5395 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24- (1) Ceza Muhakemesi Kanununun uzlaşmaya ilişkin hükümleri suça sürüklenen çocuklar bakımından da uygulanır.”

MADDE 645- 3/7/2005 tarihli ve 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğü tarafından yapılan çağrılara veya hazırlanan denetim planına uyarıya rağmen uyulmaması, denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülük ihlali sayılır.”

MADDE 646- 5402 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Kanunlarla öngörülen denetimli serbestlik tedbirine ilişkin görevleri yapmak.”

MADDE 647- 5402 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Kamu yararına çalışma yaptırımının infazında 17/7/1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 648- 3/7/2005 tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Bu Kanunda yazılı olan idarî cezalar mahallî mülkî amir tarafından verilir.”

MADDE 649- Aşağıdaki kanun hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

a) 30 Mayıs 1283; 8 Sefer 1284 tarihli Demiryollarının Usulü Zabıtasına Dair Nizamname,

b) 1 Şubat 1329; 18 Rebiülevvel 1332 tarihli Ameliyatı İskaiye İşletme Kanunu Muvakkatının 34 ve 36 ncı maddeleri,

c) 14/4/1341 tarihli ve 618 sayılı Kanunun 14, 15 ve 16 ncı maddeleri,

ç) 2/1/1924 tarihli ve 394 sayılı Kanunun 11 inci maddesi,

d) 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinin altıncı fıkrası ile 454 üncü maddesi,

e) 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Kanunun 80 ve ek 9 uncu maddeleri,

f) 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesi,

g) 15/5/1930 tarihli ve 1608 sayılı Kanunun 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, ek 1 ve ek 2 nci maddeleri,

ğ) 10/6/1930 tarihli ve 1705 sayılı Kanunun 7 nci maddesi,

h) 24/5/1933 tarihli ve 2219 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi,

ı) 12/6/1933 tarihli ve 2313 sayılı Kanunun 27 ve 29 uncu maddeleri,

i) 27/1/1936 tarihli ve 2903 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin dördüncü fıkrası,

j) 19/4/1937 tarihli ve 3153 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi,

k) 2/7/1941 tarihli ve 4081 sayılı Kanunun 17 nci maddesi,

l) 16/7/1943 tarihli ve 4473 sayılı Kanunun 37 ve 42 nci maddeleri,

m) 7/8/1944 tarihli ve 4654 sayılı Kanunun 11 inci maddesi,

n) 10/6/1949 tarihli ve 5442 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin (C) ve (E) fıkraları ile 14 ve 45 inci maddeleri,

o) 11/2/1950 tarihli ve 5539 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin ikinci ve beşinci fıkraları,

ö) 2/3/1950 tarihli ve 5584 sayılı Kanunun 61 inci maddesinin üçüncü fıkrası,

p) 15/7/1950 tarihli ve 5683 sayılı Kanunun 27 nci maddesi,

r) 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Kanunun 73, 74 ve 79 uncu maddeleri ile 80 inci maddesinin onuncu fıkrası ve ek 4 üncü maddesinin dördüncü fıkrası,

s) 10/7/1953 tarihli ve 6136 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin beşinci fıkrası ile ek 2 nci maddesi,

ş) 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin ikinci fıkrası,

t) 9/3/1954 tarihli ve 6343 sayılı Kanunun 69 ve 73 üncü maddeleri,

u) 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Kanunun 80 ve ek 7 nci maddeleri,

ü) 9/6/1958 tarihli ve 7126 sayılı Kanunun 58 inci maddesi,

v) 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Kanunun 57 nci maddesi,

y) 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Kanunun 48 ve 49 uncu maddeleri,

z) 4/1/1960 tarihli ve 7402 sayılı Kanunun 21 inci maddesi,

aa) 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin beşinci fıkrası,

bb) 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Kanunun 139 ve 178 inci maddeleri,

cc) 20/7/1966 tarihli ve 775 sayılı Kanunun 38 inci maddesi,

çç) 20/4/1967 tarihli ve 854 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrası,

dd) 13/12/1968 tarihli ve 1072 sayılı Kanunun 3 ve 4 üncü maddeleri,

ee) 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası,

ff) 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Kanunun 159 uncu maddesinin (III) numaralı fıkrası,

gg) 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Kanunun 31 inci maddesi,

ğğ) 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Kanunun 35 inci maddesi,

hh) 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Kanunun 81 inci maddesi,

ıı) 6/10/1983 tarihli ve 2911 sayılı Kanunun 35 inci maddesi,

ii) 14/10/1983 tarihli ve 2920 sayılı Kanunun 142, 144 ve 145 inci maddeleri,

jj) 4/12/1984 tarihli ve 3091 sayılı Kanunun 16 ncı maddesi,

kk) 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri,

ll) 13/4/1994 tarihli ve 3984 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin beşinci fıkrası ile ek 2 nci maddesi,

mm) 7/12/1994 tarihli ve 4054 sayılı Kanunun 18 ve 19 uncu maddeleri,

nn) 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrası,

oo) 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin yedi ilâ onikinci fıkraları ve 15 inci maddesinin (e) fıkrası,

öö) 4/4/2001 tarihli ve 4634 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin dokuzuncu ve onbirinci fıkraları,

pp) 3/1/2002 tarihli ve 4733 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi,

rr) 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı Kanunun 108 inci maddesinin ikinci fıkrası,

ss) 1/7/2003 tarihli ve 4915 sayılı Kanunun 27 ve 31 inci maddeleri ile 30 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları,

şş) 10/7/2003 tarihli ve 4925 sayılı Kanunun 28 ve 29 uncu maddeleri,

tt) 8/1/2004 tarihli ve 5042 sayılı Kanunun 67 nci maddesi,

uu) 22/4/2004 tarihli ve 5147 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesi,

üü) 28/4/2004 tarihli ve 5149 sayılı Kanunun 27 ve 29 uncu maddeleri,

vv) 18/5/2004 tarihli ve 5174 sayılı Kanunun 74 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ve 83 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi,

yy) 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi,

zz) 24/6/2004 tarihli ve 5199 sayılı Kanunun 26, 27 ve 29 uncu maddeleri,

aaa) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Kanunun 73 üncü maddesinin sekizinci fıkrası,

bbb) 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası ve 33 üncü maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları,

ccc) 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı Kanunun 59 uncu maddesi.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay ilgili ceza dairesinde bulunan dosyalar hakkında bu Kanunun lehe hükümlerinin derhal uygulanabileceği hallerde**,** usule aykırılık bulunmadığı takdirde, dosya esastan incelenmek, acele işlerden sayılmak ve Türk Ceza Kanununun 7 nci maddesi dikkate alınmak suretiyle karar verilir.

Bu Kanun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesinleşmiş ve infaz edilmekte olan mahkûmiyet kararları hakkında, lehe kanun hükümleri, hükmü veren mahkemece 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 98 ilâ 101 inci maddeleri dikkate alınmak ve dosya üzerinden incelenmek suretiyle belirlenir. Ancak, hükmün konusunun herhangi bir inceleme, araştırma, delil tartışması ve takdir hakkının kullanılmasını gerektirmesi halinde inceleme, duruşma açılmak suretiyle yapılabilir.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kesin hükümle sonuçlanmış olan davalarda lehe hükmün belirlenmesi ve uygulanması amacıyla, yapılan yargılama bakımından dava zamanaşımı hükümleri uygulanmaz.

İşbu Kanun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kesinleşmemiş olmakla beraber hükme bağlanmış olan dosyalarda uzlaşma kapsamının genişlediğinden bahisle bozma kararı verilemez.

GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kovuşturma evresinde bulunan dava dosyaları hakkında:

a) Mahkemenin görevli olmaması hâlinde, dosya üzerinde yapılacak inceleme sonucunda verilecek görevsizlik kararıyla dosya, görevli mahkemeye gönderilir.

b) Daha önce soruşturma ve kovuşturma evrelerinde yapılmış olan işlem ve kararlar hukukî geçerliliklerini sürdürürler.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun hükümlerine göre suç karşılığı uygulanan yaptırımı idarî yaptırıma dönüşen fiiller nedeniyle;

a) Soruşturma evresinde Cumhuriyet başsavcılığınca,

b) Kovuşturma evresinde mahkemece,

idarî yaptırım kararı verilir.

Birinci fıkra kapsamına giren fiillerden, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığında bulunan işlerde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, Yargıtayın ilgili dairesinde bulunan işlerde ise ilgili dairece, bu Kanuna göre işlem yapılmak üzere gelişlerindeki usule uygun olarak dava dosyası hükmü veren